

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ

التجريد الكريم

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

مُخْتَصَر صَاحِبِ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویرهی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پینیدا چۆته وهو سه ره په رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به رگی سیهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزییدی.

📖 و مرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتته رو هه ئه چنن: (روبار حسین/کۆمپیوتته ری شانی)

📖 له سه ره رکى کتیبخانهی ئارام له سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه وهی بۆ

کتیبخانهی ناوبراوه.

۳۹- نامہ ی کرین و فروشتن (کتاب البیوع)

(فیقہی ناسان/۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵) (بو تیگہ یشتنی تہواو لہم باسہ بفہرموو

موتالای بہرگی ۱۲/ ۴۴۳ز - ۱۸۵ بفہرموو).

۹۹۳- عن عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ آخَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ الرَّبِيعِ فَقَالَ سَعْدُ بْنُ الرَّبِيعِ: إِنِّي أَكْثَرُ الْأَنْصَارِ مَا لَا فَأَقْسِمُ لَكَ نِصْفَ مَالِي وَأَنْظُرَ أَيَّ زَوْجَتِي هَوَيْتَ نَزَلْتُ لَكَ عَنْهَا فَإِذَا حَلَّتْ تَزَوَّجْتُهَا، قَالَ: فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: لَا حَاجَةَ لِي فِي ذَلِكَ، هَلْ مِنْ سَوْقٍ فِيهِ تِجَارَةٌ؟ قَالَ: سَوْقٌ قَيْنَقَاعٍ، قَالَ: فَقَدَا إِلَيْهِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَأَتَى بِأَقِطٍ وَسَمْنٍ قَالَ: ثُمَّ تَابَعَ الْغَدُوَّ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَزَوَّجْتَ) قَالَ: نَعَمْ قَالَ: (وَمَنْ) قَالَ: امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ قَالَ: (كَمْ سُقْتَ؟) قَالَ: زِنَةَ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ نَوَاقٍ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَلَمْ وَلَوْ بِشَاقٍ). (الحديث ۲۰۴۸ - أطرافه في: ۳۷۸۰، ۳۰۴۹، ۲۲۹۳، ۵۰۷۲، ۳۹۳۷، ۳۷۸۱، ۵۱۴۸، ۵۱۵۳، ۵۱۵۵، ۶۰۸۲، ۶۳۸۶) (۱)

عہد دورہ حمانی کوری عہوف (ہمزای خوی لب ہز) فہرمووی: کاتی ئیمہی
کۆچکاران کۆچمان کرد بو مہدینہ، پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بن) پہیمانی
برایہتی بہست لہ نیوانی من و سہعدی کوری رہبیع دا، سہعد پیی گوتہ: من
لہ ہہموو یاریدہدہران (نہنصار) دہولہ مہندترم، ہہرجی مالہم ہہیہ لہبہینی
خۆمو خۆتا دہیکہم بہدوو کوتہوہو نیوہی بو من و نیوہی بو تو، دوو ژنیشم
ہہیہ سہرنج بدہ کامہیانٹ بہدلہ پییم بلئ، تہلاقی دہدہم بوٹ، کہی حہیہی
ہہلہات و عیددہی تہواو بوو مارہی بکہ بو خۆتا منیش گوتہ: خوا پیت و

(۱) لم یوافقه مسلم علی تخریجہ (فتح/ ۴/ ۴۲۷- خاتمة کتاب البیوع) - المترجم.

فہرو پیرۆزی و بہرہگہت برژینئی بہسہر خۆتو مال و منالتا، خوا سہد
ئەوہندمت بداتی من ئەوہ ناکەم، کارم بہوہ نییہ، بہلام پیم بلی بازارہگہتان
لہ کوئیہ؟ ئەویش بازاری بہنو قہینوقاعی پی نیشان دام ئیتەر چووم بۆ
بازارو نہگہرامہوہ، ہمتا ہندی کەشک و رۆنم لہگہل خۆم نہبردہوہ، لہوہدوا
سەرورم دەرچووم بۆ بازارو سہوداو ئالو ویلم دہکرد

ہمتا رۆژی چووم بۆ خزمەتی پیغہمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نیشانہی زاواییم
پیوہ بوو، وەک شوینہواری زەردی و بۆنی خۆش. حەزەرەت (دروودی خوی لەسەر بێ)
فەرمووی: ئەم رەنگو بۆنہ چییہ؟ عەرزم کرد: زەم ہیناوە، لہپاریدەدەرانہ،
فەرمووی: چەندت مارہیی پی داوہ؟ گوتم: سەنگی ناوگہیی زێر فەرمووی:
(نانی شایی دروست کە، بابەکردنی گوشتی مەرپیکیش بی بہنانی شایی).
(تاج / ۵ / ۲۰۲-ز ۵۸ ف ۱-ش/د). (فیقہی ئاسان/ ۲-ز ۴۴۳-۱۸۵).

رافہو روونکردنہوہ:

پہیوہندی ئەم فەرموودہیہ بہبابەتہکەوہ، بہہۆی بازارو بازەرگانہوہیہ.

- ۱- واتای پەیمانی برابری بہستن ئەمہ بوو: دوو پیاو پەیمان گری دەدەن
کە کۆمەکی و یارمەتی یەکتری بدەن و، ھاوبەشی خەم و پەژارہو خۆشی و
ناخۆشی یەکتری بکەن و، وەک دوو برای پشیمان لی بێ، پەیمانی
برابری لہنیوان موسوڵمانانہ دوو جار لہ سەردەمی پیغہمبەردا رووی
داوہ: جاری لہمەککە لہنیوانی موسوڵمانەکانی مەککەدا، لہپیش کۆچدا
جاریکیش لہمەدینہ لہپاش کۆچ، لہ نیوانی کۆچکاران و یاریدەدەرانا،
پاش ئەوہی کە مزگەوتەکە ی مەدینہ دروست کرا، تەنانەت بہہۆی ئەم
گریدانی برابرییہوہ، کەلەپورو میراتیان لہیەکتری دەرگرت نەوہک
بہہۆی ھاویشتی و خزمایەتیہوہ، ہەتا ئایەت ہات کە دەرمرموی:
﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ﴾. سورەتی نەفال، ۸ / ۷۵. واتە: (ئەوانہی کەخزم و خویشی

يەكترين ورشەي خويشايتي لەنيوانيانا هەيه، ئەوانە لەبەرترن بۆ
يەكترى، هەتا كەسيكى تری بيگانه، بەپيى ياساو دەستورى قورئانى
پيروز، كەنامەي بەرنامەكەي خوايه).

۲- هوى بەستنى ئەم پەيمانى برايتيه، پيويستی كۆچكاران بوو،
بەكۆمەكي و يارمەتي ياريدەمەران، بەتايبەتي لەرووي داراييهو.

۳- نانی شایي سوننەتيكي گەورەيه: (بەر: تاج/۳/ ۹۲، فيقهي ئاسان/۲/ ۶۴۲
— ۲۶۶- باسی: نانی شایي).

۴- لەبارەي واتاي (ناوكەيي زيپ) وە، چەند راو بۆچوونيك هەيه، هەيه
دەفەرموي: (ناوكەيي كيڤي پينج درەمە، هەيه دەفەرموي: كەمترە يان
زياترە).

۵- پياواني ئەم رشتەيه، كە پينج كەسن، گشتيان مەدينەيين هەندى كيڤي
لەسەر إرسال ياوەصلي ئەم فەرموودە هەيه.

۶- ئەورەحمانى كورى عەوف (رەزى خوى لى بن) لەو دەكەسەيه كە پيڤەمبەر
موژدەي بەهەشتى پييان داو، ناسراون بە (عەشەرەي موبەشەرە = دە
كەسە موژدە پيادراوەكان) يەكيكە لەو شەش كەسەيش كە پيشەوا
عومەر، لەپاش پيكانى خوى لەسەرەمەرگا، دەسنيشانى كردن كە
يەكيكان لى هەلبژيرن بۆ جيگەنشين، چونكە پيڤەمبەر (دروودى خوى لەسەر
بن) لەزيانى خويدا لپيان رازى بوو.

بەدەسالى لەپاش سالى عامول فيل لەدايك بوو، واتە: دەسالى لە
پيڤەمبەر منالتر بوو، لەپاش ئەو دەكە موسوئلمانان بەدزييهو، لەمالى
ئەرقەم دا، ناوبەناو كۆببنەو موسوئلمان بوو، دوو كۆچى ئەنجام داو،
كۆچى يەكەم بۆ حەبەشەو كۆچى دوو بۆ مەدينە، بەدرى بوو، نامادەي
غەزاي بەدرو شەرگەكانى تری پاش بەدر بوو. لەجەنگى ئوحدو دا بيست
ويەك زامى لى كرا، بەهوى يەكيك لەو زامانەو دەلەنگى، لەپيشا ناوى

عەبدولكەعبە بوو پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) گۆڤی بە عەبدولپەرەحمان،
 پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) ناردی بۆ ئازادکردنی دەمەتول جەندەل،
 بە دەستی خۆی میژمەری بۆ پيڭچایەوهو لڤکەکە ی بەناو شانیدا شوڤر کردەوه،
 پپی فەرموو: (ئەگەر خوا لەسەر دەستی تۆدا ئەم ولاتە ی ئازاد کرد، کچی
 پادشاکەیان بهێنە بۆ خۆت). پادشاکەیان ناوی ئەصبەغی کورپی ئەعلەبە ی
 ئەلکەلبی بوو، کچەکە ناوی تەماضیر بوو، کورپکی لپی بوو ناوی ئەبو
 سەلەمە ی فەقیەبوو، شەرعزانیکی گەورە بوو، ئەم زاتانە لە
 عەبدولپەرەحمانەوه، فەرموودە ی پيڭخەمبەریان گێڤاوتەوه: کورپکانی خۆی
 ئیبراھیم و حەمید و عومەر و موصەعب و ئەبوسەلەمەو، کورپی کورپی
 میسومری کورپی ئیبراھیم و، کورپی خوشکی: میسومری کورپی مەخرەمە و،
 ئیبنو عەباس و ئیبنو عومەر و جوبەیری کورپی موطعیم و جابیر و ئەنەس و
 کەسانی تریش.

لەبوخاری پیروزدا نۆ فەرموودە ی هەیه، لە ژیا نی پيڭخەمبەردا (دروودی خوی
 لەسەر بێ) عەبدولپەرەحمان فەتوای دەدا، لەسەردەمی پيڭخەمبەردا نیوہی دارایی
 خۆی بەخشی لەڤڤگە ی خوادا، دەولەتەندیکی گەورە بوو، زۆرینە ی
 سامانەکە ی هی بازرگانی بوو، لەسەر راویژی ئەو ئیمامی عومەر (مزی خوی لێ بێ)
 لەسەرفەوه گەڤایەوه بۆ مەدینە، نەچوو بۆ شام، تا موسولمانەکان لەو
 تاعوونە دوور بختەوه، کە لەشام بلأومبوو (بەر: تاج/ل-١٧٧ف-٤).

لەسەر فەتوای عەبدولپەرەحمان، ئیمامی عومەر، حیسابی ئەهلی کیتابی بۆ
 ئاگرپەرست (مەجووس) هکان کردو، سەرانی لێیان وەرگرت، ئەو سائە ی کە
 عومەر بوو بەجینشین عەبدولپەرەحمانی کرد بە میرحەج، لەسەرفەرڤکا
 پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) رکاتی لەنوێژی بەیانی بەجەماعەت لەپشتیەوه
 کرد، پيڭخەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرموو: (پیاوچاککی راست و رهوان، لەپاش
 مەرگی خۆم ئاگاداری جوانی هاوسەرەکانم دەکا). ئەو پیاوچاکە

عبدالوهره حماني كورپى عهوف بوو، دميردن بۇ حەج و كەزاوھى پەردەدارى بۇ دەگرتنەو، لەرپگە لەشويئىكى بەرپىزى پەنادا بارو بىكەيانى دەخست بۇ وچان گرتن. راسپىرى كرد، كەھەر كەسى ئامادەى غەزاي بەدر بوو و ماوھ سەد لىرەى زىپرى پى بدرى، كەژمارديانن و راسپىرىيەكەيان جى بەجى كرد، سەد پىاوى بەدرى مابوون، زۆر زۆر سەخى بوو لەتەمەنى حەفتا و دووسا ئىدا، لەمەدینە كۆچى دوايى كرد، لەسەر راسپىرى خۆى ئىمامى عثمان نوئىزى تەرمى لەسەر كرد، لەگۆرستانى بەقەيع بەخاك سەپىراوھ. رمزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى.

٩٣٤- عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَةٌ فَمَنْ تَرَكَ مَا شَبَّهَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ كَانَ لِمَا اسْتَبَانَ أَثَرُكَ وَمَنْ اجْتَرَأَ عَلَى مَا يَشْكُ فِيهِ مِنَ الْإِثْمِ أَوْشَكَ أَنْ يُوَاقِعَ مَا اسْتَبَانَ وَالْمَعَاصِي حِمَى اللَّهِ مَنْ يَرْتَعْ حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ) (انظر: رقم ٤٨ - الذي سبق) (الحديث: ٢٠٥١، طرفه في: ٤٨ ت= ٥٢ ف) (٢)

ئەم فەرموودە پىرۆزمىيە لەپىشەو، لەژمارە (٤٨) دا رابورد، بەلام گىرانهوھى ئىرەى پترى بەسوودى واتىادا (بې: تاج/٢/٢٩٦ ف- ١٤٥) :

نوعمانى كورپى بەشپىر (بىزى خوى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەرى خوشەويست (دروندى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (شتى حەلال ديارو ئاشكرايە، ھەروھە شتى ھەراميش ديارو ئاشكرايە، پىويستيان بەروونكردنەو: ى فرە نىيە، بگرە ھەموو كەس وەك يەك دەيانزانى، بەلام لەم بەينەدا ھەندى شت ھەن، دوو بەينين و لە ھەردوولا دەچن، لەبەر ئەوھ گەلى كەس سەريان لى دمرناكەن و، ھوكمەكەيان لە شەرعا نازان، بەلام زانايانى شەرە، لەپاش پەيجۆرى و لىكۆئىنەوھىيەكى باش ھوكمەكەيان دەدۆزنەوھو بىراردەدەن

که چه لالان، یا حه رامن، نهوسا بؤ خه لکی تریش هه یه، له سهر بریاری نهوان شته که بکه، یا نه یکه، جا نه وهی که خوئی بپاریزی لهشتی گومانی گوناھی لی بکری، نه وه له حهرامی ناشکرا باستر خوئی ده پاریزی، به لام نه وهی که کو لهو شته نه کاته وه که گومانی گوناھی لی ده کری بهره به ره توشی حهرامی ته و اویش ده بی، گوناهان پاکزو پاوهنده گانی خودان، بزنان که به سستو پاوهندی خودایش نهو شتانه یه که حهرامی کردوون، ههر که سی ران له ده وری پاکزو پاوهند بله وه پینی بهره به ره رانه که له پاوهنده که ییش ده له وه پری). (بر: زماره: ۴۸، + بهرگی یه که م، لاپه ره: ۱۴۳ ریاض الصالحین).

۹۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ عَبْدُ بَنِي أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِبْنِ أَخِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّ ابْنَ وَلِيدَةَ زَمْعَةَ مَنِي فَأَقْبَضَهُ قَالَتْ فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَخَذَهُ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَقَالَ ابْنُ أَخِي قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَامَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فَقَالَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلَدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَتَسَاوَقَا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي كَانَ قَدْ عَهَدَ إِلَيَّ فِيهِ فَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ أَخِي وَابْنُ وَلِيدَةَ أَبِي وَلَدَ عَلَى فِرَاشِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ). ثُمَّ قَالَ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (اِحْتَجِي مِنْهُ لِمَا رَأَى مِنْ شَبْهِهِ بَعْتَبَةَ فَمَا رَأَاهَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ) (الحديث ۲۰۵۳ - أطرافه في: ۲۲۱۸، ۲۴۲۱، ۲۵۲۳، ۴۳۰۳، ۲۷۴۵، ۶۷۴۹، ۶۷۶۵، ۶۸۱۷، ۷۱۸۲) (۳).

عائشه (همزای خودای لی بی) فهرمووی: عوتبهی کوری نه بو وه مقاص، سه عدی کوری نه بو وه مقاصی برای راسپاردبوو: که کورمه کی که نیزه که کی زهمعه له منه، وهری بگره وه، عائشه فهرمووی: جا سالی فهتھی مه که پاش

نازاکردنی مهککه، سهعد راسپیړیهکهی براهی جی بهجی کردو کورهکهی لی سهندنهوه وهبردییه لای خوئی جا بو دادگایی چوون بو خزمهتی پیغهمبه ر(دروودی خوی لسمر بن) سهعد فهرمووی: ئهی پیغهمبهری خودا! ئه مه برازای منهو کوری عوتبهی برامهو، کاتی خوئی عوتبه منی راسپاردووه که ئه م خولامه کوری ئه وه، فهرموو ته ماشای شیوهیشی بکه، شیوهی ریک له عوتبهی برام دهجی و کوت و مت له و دهکا. عهبدی کوری زهمعهیش فهرمووی: ئهی پیغهمبهری خوا ئه مه برای منه، له سهر نوینی باوکم له دایک بووه له کوشی ژنی که وتوته خواره وه که که نیزه کی شهرعی باوکم بووه. پیغهمبه ریش(دروودی خوی لسمر بن) که سهرنجی شیوهی خولامهکهی دا، روانی شیوهی ته و او له عوتبه دهجی به لام فهرمووی:

(ئهی عهبدی کوری زهمعه! ئه مه هی تویه و، ئه م خولامه شهرع دهیدا بهتو، چونکه منال هی میردی ئه و ژنهیه که ئه و مناله ی لی دهبی، یا هی خاومنی ئه و که نیزه کهیه که بی میرد بی و خوئی چوبیته لای، بهپی دهستووری مولکول یه مین، هه ناسه ساردیش بو داوین پیس ده مینیته وه). له پاشا به سه وده ی کچی زهمعه ی فهرموو، که خیزانی خوئی بوو: (ئهی سه وده په چه پۆشی لی بکه حیجایی لی بگره وه) واته حیسابی برای بو مه که، چونکه شیوه ی له عوتبه ئه چوو نه وه که له زهمعه ی باوکی سه وده. نیتر ئه و کوره هه تا مردوو چوو دیوانی خودا چاوی به سه وده نه که وت (تاج/۳/ ۱۷۰ ف۱).

راشه و روونکردنه وه:

بنه مای ئه م سهرگوزه شته یه ئاوايه، له سهرده می نه زانیدا هه ندیک که س که نیزه که (ئه مه ته = جاریه) ی راده گرت، دهیدان به کری بو داوین پیسی، له م نیوانه دا خاوه نه که شیان ده چوونه لایان، جا ئه و جوړه که نیزه کانه که

منالیاں دہبوو، یا ناغای کہ نیزہ کہ کہ دہیکرد بہی خوی یا ئہ وہی لہ گہل
دایکی ئہو داوین پیسی کردبوو، ئہو منالئی دہکرد بہی خوی. جا ئہو
خولامہی ئہم کی شہیہی لہ باروہ دروست بوو بوو لہم جوړہ بوو، ئہم
خولامہ ناوی عہ بدورہ حمانی کوپی زمعہ بوو، ناوی لہ ناو ھاوړپیان
پیغہ مہردا ھا تووہ، سہودہی کچی زمعہ قورمیشیہ، عامیریہ، ھاوسہری
پیغہ مہرہ لہ پاش ودفاتی خہدیجہ مارہی کرد، لہمہ کہ گواستیہوہ، لہ
ئاخرو ئوخری سہردہمی پی شہوا عومہردا کوچی دواپی کردوہ - رمز او
رہحمہ تی خودای گہورہی لہ سہر بی - (پر: تاج/ ۲ / ۱۲۸ ف- ۴ + ۵۰ - ز- ۴۸ ل -
۱۱۹ ف+ ۱ / تاج/ ۵ / ۱۵۸ ز- ۳۸ ف ۱) + (پر: ژمارہ ۲۶ ب ۱ / ل - ۴۷).

ئہم عوتبہیہی کہ خاوہنی ئہم راسپیڑیہ یہ، لہ شہری ئو خودا سہری
پیغہ مہری شکاندو ددانی شہید کرد، ہندیک دہلین: ئیسلا م بووہ،
جہ ماور بہ صہ حابہ یان دانہ ناوہ، ہندی دہفرموون: بہ کافری مردوہ.

۹۳۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ قَوْمًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِنْ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ لَا نَدْرِي أَذَكَرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهِ وَكُلُوهُ). (۲۰۵۷ - طرفاء
فی: ۵۵۰۷، ۷۳۹۸) (۴).

عائیشہ (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی: کو مہ لی گو تیان: ئہی پیغہ مہری خودا!
جاری وا ہہیہ ری دہ کہ وئی ہندی کہ سی نو موسولمان، کہ ہیشتا بہ باشی
فیری یاساکانی ئیسلا مہ تی نہ بوون، وادہ بی ئہو جوړہ تازہ موسولمانانہ،
گوشتمان بو دینن، نازانین لہ کاتی سہر برینا، ناوی خودایان لی ہیناوہ یا نا،
جا ئایا لی ی بخوین یا نا؟ فہرمووی (درووی خوی لہ سہر ہی): (خوتان ناوی خوا
بہینن و بیخون). (تاج/ ۴ / ۲۸ ف- ۱ - د/ ب/ ن)

راقه و روونکردنه وه:

په یوهندی نه م فهرموودانه به بابیه تی کرین و فروشتنه وه زور روون و
ناشکرا نییه، به لام مه بهستی پی شه و بوخاری له هینانینان لهم بابیه ته دا،
نه وه یه: که خایله و دلته پراوکی و وه سواس و شتی گومان لی کراو، نه گهر
خایله ی رووت بوو، له سهر یاساو ری سایی نه بوو نه وه له بابیه تی کرین و
فروشتنیشا وهک بابیه ته گانی تر بایه خی نییه، نه نا نه گهر جیگه ی دوو دلی
بوو، جیگه ی متمانه ی ته و او نه بوو، نه وه وهک لهم فهرموودانه دا روون
کراو ته وه مامه له ی له گه لدا بکه ی باشه.

۹۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
(يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ مَا أَخَذَ مِنْهُ أَمِنَ الْحَلَالِ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ)
(الحديث ۲۰۵۹ - طرفه في: ۲۰۸۳) (۵)

نه بوو هورهیره (همزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (درویدی خوی له سهر بی)
فهرمووی: (مهردوم ده که ونه چه رخ و سهرده میکی و او، مروقه دهر بهستی
نه وه نایه ت که نه و ماله ی په یدای ده کا چه لاله یا چه رامه، دهر بهستی چه لالو
چه رام نایی). (تاج / ۲ / ۲۹۷ ف- ۲).

۹۳۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: كُنَّا
تَاجِرَيْنِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَنَا
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّرْفِ فَقَالَ: (إِنْ كَانَ يَدًا يَدًا فَلَا بَأْسَ
وَإِنْ كَانَ نِسَاءً فَلَا يَصْلُحُ). (الحديث ۲۰۶۰ - أطرافه في: ۲۱۸۰، ۲۴۹۷،
۲۱۳۹) (الحديث ۲۰۶۱ - أطرافه في: ۲۱۸۱، ۲۴۹۸، ۲۴۹۰) (۶)

(۵) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۴ / ۴۲۷ - خاتمة) المترجم.

(۶) وأخرجه مسلم في البيوع (عيني / ۱۷۵ / ۱۱) انظر ص ۱۱ / باب الزبا- المترجم

بهرائی کوپی عازیبو زهیدی کوپی نهرقههم (رمزی خوی لن بی) فهرموویان:
لهسهردهمی پیغهمبهردا، نیمه دوو بازرگان بووین لهبارهی گۆرپینهوهی
پارهوه بهپارهی تر (وهك فروشتنی زیو بهزیر) لهپیغهمبهردمان پرسى،
فهرمووی: نهگهر دهست بهدهست بى (ونهخت بى) قهیناکات، بهلام نهگهر
دهست بهدهست نهبى نابى).

روونکردنهوه:

پاره وردکردنهوه بهر برپاری نهم فهرموودهیه دهکوهی، وهك
گۆرپینهوهی پارهی کاغەز دهیو و پینجی، بهپارهی تری وهك دیناری
نیکل و پوولی مس.

۹۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: أَنَّ أَبَا مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اسْتَأْذَنَ
عَلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَكَأَنَّهُ كَانَ مَشْغُولًا فَرَجَعَ أَبُو
مُوسَى فَفَرَّغَ عُمَرُ فَقَالَ: أَلَمْ أَسْمَعْ صَوْتَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ! ائْذِنُوا لَهُ قِيلَ قَدْ
رَجَعَ فَدَعَاهُ فَقَالَ: كُنَّا نُوَمِّرُ بِذَلِكَ فَقَالَ تَأْتِينِي عَلَى ذَلِكَ بِالْبَيْتَةِ فَأُتِلِقَ إِلَى مَجْلِسِ
الْأَنْصَارِ فَسَأَلَهُمْ فَقَالُوا لَا يَشْهَدُ لَكَ عَلَى هَذَا إِلَّا أَصْغَرُنَا أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ
فَدَهَبَ بِأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فَقَالَ عُمَرُ: أَخْفِي هَذَا عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلَهَانِي الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ يَعْنِي الْخُرُوجَ إِلَى تِجَارَةٍ (الحديث
٢٠٦٢- طرفاه في: ٦٢٤٥، ٧٢٥٣) (٧)

گیرانهوهی تاجول ئوصول ئاوايه، دهیکهین بهرافه بو گیرانهوهی ئیره.
ئهبو سهعیدی خودری (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: جارئ لهناو کوپی لهکۆرهکانی
یاریدههرمان (انصار) دا، دانیشتبووم، تهماشام کرد وا ئهبومووسای ئهشعهری

بەشلەزاوی ھات بەرھو ئیمە، گوتمان: ھا خێرە وا بەشۆکاوی؟ فەرمووی: عومەر ناردبووی بەدواما، رویشتم بۆ لای کە گەیشتمە بەردرگاکی سێ جار سلاوم کرد، بەلام کەسێ وەلامی نەدامەو، ئیتەر منیش گەرپامەو و نەچوومە ژوورەو (وەک بڵێی لەو کاتەدا عومەر سەرقال بوو بێ، کاتی لێی دەبیتەو دەلی: ئەرێ وادزانم گویم لەدەنگی عەبدوللای کورێ قەیس بوو، ئادەیی رێگەیی پێ بدن بابیتە ژوورەو عەرزی دەکەن: گەرپامەو) دیسان ناردیەو بەشوینما، کەچووم فەرمووی: بۆ نەھاتیت بۆ لام؟ گوتم: من ھاتم بۆ لات و سێ جار لەبەردرگاکیەدا سلاوم کرد، کەس وەلامی نەدامەو ئیتەر منیش گەرپامەو، چونکە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ھەرکەسێ لەئێوە سێ جار داوی رێگاپێدانی کرد، کە بجیتە مائەو، بەلام رێگەیان پێ نەدا، ئیتەر بابگەرپیتەو ئیستایش عومەر پێم دەلی: بەلگە راست بکەرەو لەسەر سەلاندنی ئەم فەرموودەیی کە دەیکێرپیتەو، ئەگینا ئیشت پێ دەگەییەن!).

ئەوجا ئوبەیی کورێ کەعب فەرمووی: دەبی بجوکتێنی ئەم کۆمەلێ ئەم کورێ دانیشتنە، ئەم شاپەتیەت بۆ بدا، ئەبو سەعید (پەزێ خوی لێ بێ) فەرمووی: منیش گوتم: دەیی من بجوکتێن کەسم لەناوتان دا فەرمووی: دەبیبە لەگەڵ خۆت، منیش ھەلسام و چووم بۆ لای عومەر (پەزێ خوی لێ بێ) گوتم: من ئەووم لە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بیستوو. عومەریش (پەزێ خوی لێ بێ) فەرمووی: ئەو بۆ ئەم یاسا جوانەیی پێغەمبەر لە دەست چوو؟ دیارە بەھۆی مشووری ئال و وێلی بازارەو ئەم پەرژاوتە سەر فێربوونی ئەم دەستوورائە، خەریکبوون بەبازرگانیەو ئەمەیی لەدەست داوم. (تاج/١٠/١٥٠-ش/د/ت-ف-١).

٩٤٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ). (الحديث ٢٠٦٧ - طرفه في: ٥٩٨٦) ^(٨)

ئەنەس سى كۆرى مالىك (رەزى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: گۆيىم لى بوو
خۆشەويىست (دروودى خەلىق لەسەر بىن) دەيفەرموو: (ئەو كەسەى كە ھەز دەكا رزق و
رۆزى زۆر بى و تەمەنى درىزى باخزم دۆست بى، سىلەى رەھمى خەلىق
بەجى بەيىنى) (تاج/۹/۴۱-۲).

۹۴۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ مَشَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِخُبْزٍ شَعِيرٍ وَإِهَالَةٍ سَبِيخَةٍ وَلَقَدْ رَهَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِرْعًا لَهُ بِالْمَدِينَةِ
عِنْدَ يَهُودِيٍّ وَأَخَذَ مِنْهُ شَعِيرًا لِأَهْلِهِ وَلَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَا أَمْسَى عِنْدَ آلِ مُحَمَّدٍ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَاعٌ بُرٍّ وَلَا صَاعٌ حَبٍّ
وَإِنِّي عِنْدَهُ لَتَسَعُ نِسْوَةٌ) (۹).

ئەنەس فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بىن) لەمەدەنە، زىيەكەى خەلىق
لەبارمتەى ھەنى جۇدا، لەلاى جولىكەيى دانابوو، جارى نانى جۇو ھەندى
رۇنە زەنگى پىوم بۇ پېغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەر بىن) بىرد، گۆيىم لى بوو،
دەيفەرموو: (خىزانەكانى موخەممەد - دروودى خودا لەسەر خەلىق و رەزى
خودا لە خىزانەكانى - يەك مەن گەنم يا يەك مەن دانەوئە جىيە لەماليان
دا نىيە، ج بۇ بەيانی ج بۇ ئىوارەيان، ئەو كاتەش ھەزەرت نۇ مالى ھەبوو).
(رياض/۲/۷۸ ژ: ۵۰۵/۱۰-۵۶).

۹۴۲- عَنْ الْمُقْدَامِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ) (الحديث ۲۰۷۲) انظر:
(۴۷۱۳، ۴۱۷، ۳۴۱۷) (۱۰).

(۹) وافقه مسلم على تخريجه وخاتمة كتاب البيوع. (فتح/۴/۴۲۷) المترجم.

(۱۰) لم يوافقه مسلم على تخريجه (خاتمة كتاب البيوع ج/۴/۴۲۷) المترجم.

میقدام (رمزی خوی لن بی) فہرمووی: پیغمبہری خوشہویست (درویدی خوی لن بی)
دمفہرموی: (هیچ نانئ وہك نهوه باش نییہ کہ مروؤف له رمنجہشانی خوی
بخوات، داود کہ پیغمبہری خوا بوو (سہلامی خوی لن بی) ہہر له بہری رمنجہشانی
خوی دہخوارد) له گیرانہومیہکی تاج دا: (ہہر لہدہست کہوتی رمنجی شانی
خوی دہخوارد).

باسی مامہلہ خوشی

۹۴۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا
اشْتَرَى وَإِذَا اقْتَضَى) (الحديث ۲۰۷۶) (۱۱)

جابیری کوری عہدوللا - رمزای خودا لہخوی و باوکی- فہرمووی:
خوشہویست (درویدی خوی لمسر بی) فہرمووی: (رحمہتی خوا لہوکہسہ بیٹ کہ
لہسہوداو کپین و فروشتن و داواکردنی ہہقی خوی دا، مامہلہ خوش و
نہرمونیان بی، بہتایبہتی لہکاتی داواکردنی فہرزی خوی دا، یالہکاتی
دانہوہی قہرزی سہریدا) (تاج/۲-۳۰۳-۱۴۷-۸- + ریاض /۳-۹۹۲-۲).

۹۴۴- عَنْ حَذِيفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ قَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا؟
قَالَ: كُنْتُ أَمْرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمَعْسِرَ وَيَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُوسِرِ قَالَ: قَالَ: فَتَجَاوَزُ
اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ۲۰۷۷ - طرفاه فی: ۲۳۹۱، ۳۴۵۱) (۱۲)

حوذہیفہ (رمزی خوی لن بی) لہخوشہویستہوہ (درویدی خوی لمسر بی) فہرمووی: (لہکاتی
گیانکیشان دا، فریشتہکانی خوا گیانی پیاوکیان وەرگرت کہلہ نہتہوہکانی
پیش نیوہ بوو، پییان فہرموو: نایا لہزیانتا ہیچ چاکہیہکت کردوہ؟ گوتی:

(۱۱) لم یوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۴-۴۲۸- خاتمة كتاب البیوع) المترجم.

(۱۲) أخرجه مسلم في المساقاة باب: فضل انظار المعسر، رقم: ۵۱۶۰.

به لى قهرزم ددها به خه لك دهستورم وابوو، به پياوه كانى خوّم دهگوت؛ لهكاتى قهرز وهرگرته وهدا بيكه نه عادتت: مؤلّهتى قهرزاري نه دارا بدن و، لهگهل قهرزاري دهوله مه نديشا چاوپوشى بكه، مامه له تان خوش بى، خوداى گهورهش به فريشته كانى خوى دمه رموى: ئيوهش چاوپوشى لهو بكه نه! (تاج/ ٣٠٤/٢ ز ١٤٧ف - ٩+ رياض ٩٩٢/٣ - ف - ٣، ٤، ٦، ٧، ٢٤٠).

٩٤٥ - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا) أَوْ قَالَ: (حَتَّى يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا بُرُوكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا) (الحديث ٢٠٧٩ - أطرافه في: ٢٠٨٢، ٢١٠٨، ٢١١٠، ٢١١٤) (١٣).

حه كيمى كورى حيزام (پرمزى خوى لى بى) له خوشه ويسته وه (دروودى خوى لى سمر بى) دمه رموى: (كپيارو فروشيار ههردو ولايان خويان سهرپشكن و دهتوانن په شيمان ببنه وه، ههتا له يه كترى جيا ده ببنه وه، جائه گهر له گهل يه كترىدا، راست و دروست بن و شت له يه كترى نه شار نه وه، نهنگى شار وهى سه وداكه هه شار نه بدن، نه وه نه وه سه ودا يه يان پيت و فهرى تى ده كه وى بويان، به لام نه گهر له گهل يه كترى ناراست بن و شت له يه كترى هه شار بدن نه و پيت و فهرى سه وداكه يان ده چى به هه وادا) (تاج/ ٣١١/٢ ف ٣١١ - ١٤٩ - ش/ د/ ت/ ن).

٩٤٦ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا نُرْزَقُ ثَمَرَ الْجَمْعِ وَهُوَ الْخِلْطُ مِنَ الثَّمْرِ وَكُنَّا نَبِيعُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا صَاعَيْنِ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمَيْنِ بِدِرْهَمٍ) (الحديث ٢٠٨٠) (١٤).

ئهبوسه عيىد (پرمزى خوى لى بى) دمه رموى: تىكه لهى خورما مان ده درايه لهو خورما جوړاو جوړه كه له هى زهكات كووه كرابوو، كه وهك مره ناش، باش و خراپى تيدا بوو، نه وه يان له باتى يارمه تى ده داينى. ئيمهش دوو مه نمان لهو

(١٣) أخرجه مسلم في البيوع، باب: الصدق في البيع والبيان، رقم: ١٥٢٢.

(١٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب بيع الطعام مثلاً بمثل، رقم: ١٥٩٥ وهذا الحديث من أفراد البخاري (عيني/ ٢٠٣/١١) المترجم.

تَبَيَّنَ لَهُ يَه دَهِدَا بَه يَه ك مَهَن خورمَای تری یَه ك چَه شنی باشتَر، جا بَه م
بَوْنَه یَه وه خَوْشَه وِیست (دروودی خوی لَسَر بِن) فَه رمووی پَیمان: (شتی وا مَه كَن دوو
مَهَن بَه مَه نِیَك و دوو درَه م بَه درَه مِیَك مامَه لَی وا سووده دروست نییَه).

۹۴۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ قَالَ رَأَيْتُ أَبِي اشْتَرَى عَبْدًا حَجَّامًا فَأَمَرَ بِمَحَاجِمِهِ
فَكُسِرَتْ فَسَأَلَتْهُ عَنْ ذَلِكَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الدِّمِ
وَكَمَنِ الْكَلْبِ وَكَسْبِ الْأَمَةِ وَلَعْنِ الْوَأَشِمَّةِ وَالْمُسْتَوْشِمَةِ وَآكِلِ الرَّبَا وَمُوكِلِهِ وَلَعْنِ
الْمُصَوَّرِ). (الحديث ۲۰۸۶ - أطرافه في: ۲۲۳۸، ۵۳۴۷، ۵۹۴۵، ۵۹۶۱).

عمونی کوری نُه بوجو حَیْفَه فَه رمووی: باوکم کَویلَه یَه کی کَه لَه شاخگری
کری، فَه رمانی دا ئامیرَه کانی کَه لَه شاخگری تَنه کَه ی شکاند، منیش لَیم پرسی:
هُوی نَه مَه جی بوو؟ فَه رمووی: پَیغَه مَبَه ر (دروودی خوی لَسَر بِن) نَه ی کردووه لَه م
شَتانَه، لَه بَه های سَه گ و لَه بَه های خوین و، لَه کری خالکوت و رِیگَه یشی نَه داوه
کَه ژن خال بکوتی بُو خوی، هه روا رِیگَه ی سوودخوَر و سووددمری نَه داوه،
وَه نَه فرین و لَه نَه تیشی کردووه لَه وِیَنه گر) (تاج/۲/۳۲۶ ف- ۱. بَرَوانه: تاج ۴۸
- ۱۹۴ سَه ربا سی سَه بارمت بَه وِیَنه و وِیَنه گرتن).

روونکردنَه وه:

مَه بَه ست لَه (ثَمَن الدَم = بَه های خوین) نُه و کری و بَه های یَه کَه لَه باتی
خوینی گیاندار و مرده گیری، چ خوینی مروف بی، چ خوینی گیاندار ی تر بی،
وَه ك کَه سی کَه لَه شاخ لَه کَه سی بگری و لَه سَه ر نُه وه کری لی و مرگیری،
یا قاپی خوینی خوی بفروشی بَه کَه سی کی تر کَه پَیوِیستی بَه خوین بی،
لَه کاتی وادا نَه گَه ر خوین و مرگر پاداشتی کی ماددی بَه خشی
بَه خوین بَه خَشَه کَه، نُه وه قَه یدی نییَه، بَه مَه رجی لَه سَه ر شیوه ی کری و
فروشتن و کری ناسای نَه بی.

بەلّام گۆرپنەوہی قابی خوین بەقاپی کی تر وەك لەخەستەخانەو
نەخۆشخانەكاندا، دەیکەن بۆ ئاسانکاری، ئەوہ قەیدی نییە، ھەر وەھا کرئ
وەرگرتن لەسەر فەحصى خوین، وەك لەتاقیگاكان دەکرئ قەیدی نییە،
ھەر وەھا کرپن و فروشتنی ئەم جۆرە ئامیرانە کە بۆ دەرھینانی خوین و
گواستەوہی خوین و ھەلگرتنی خوین بەکار دەھێنرین قەیدی نییە، وەك
دەرزى و کیسی تایبەت و تەرمى تایبەت، بەقیاس لەسەر کرپن و فروشتنی
زەرۆی پزیشکی و ئامیری کەلەشاخگرتن.

بەلّام ھەموو جۆرە مامەلە یەکی تر بەخوینەوہ ھەرامە، وەك کەسى
قەساب بى خوینە کە کۆبکاتەوہ ھەتا دەبى بە تەنە کەبى، یا کەمتر یازياتر،
ئەوسا بیفرۆشئ بۆ پەیناوی گول، یا بۆ مەبەستى تر، لەراستیدا ھەندى شت
پەیدا بوون وەك کرئى گورپژو پەین بۆ پەین و شتى تری وا، پێویستى
بەکۆلینەوہ یەکی دوورو درێژە.

۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (الْحَلْفُ مُتَّفَقٌ لِلْسَّلْعَةِ مُمَحِقَةٌ لِلْبِرَكَةِ) (الحدیث ۲۰۸۷) (۵).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لى بى) لەپێغەمبەرەوہ (درووڤى خۆى لەسەر بى) دەفەر موی:
(سویندى درؤ برەو بەفروشتنى کالā دەدا بەلّام پیت و بەرە کەتە مامەلە دەبا)
(تاج/۲/۳۰۰ ف-۲).

۹۴۹- عَنْ خُبَّابٍ قَالَ كُنْتُ قَيْنًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ لِي عَلَى الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ
دَيْنٌ فَأَتَيْتُهُ أَنْقَاضَهُ قَالَ لَا أُعْطِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَقُلْتُ لَا أَكْفُرُ حَتَّى يُمِيتَكَ اللَّهُ ثُمَّ تُبْعَثَ قَالَ دَعْنِي حَتَّى أَمُوتَ وَأُبْعَثَ فَسَأَوْتِي
مَا لَا وَوَلَدًا فَأَقْضِيكَ فَتَزَلْتُ أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَا وَتَيْنَ مَا لَا وَوَلَدًا أَطْلَعَ

الْقَيْبِ أُمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا) (الحديث ٢٠٩١، أطرافه في: ٢٢٧٥، ٢٤٢٥، ٤٧٣٢، ٤٧٣٣، ٤٧٣٤، ٤٧٣٥) ^(١٦)

خه ببابی کوری ئه پهره تت (همزی خوی لی بن) فهرمووی: له سه رده می نه فامی دا له مه ککه ئاسنگهر بووم، شمشیریکم بۆ عاصی کوری وانلی ئهل سه همی به قهرز دروست کرد، دوایی چووم داوای هه قدهسته کهیم لی کرد، گوئی: ناتده می هه تا له موحه ممه د هه ئه گه پێتیه وه، منیش گوتم: به خودا قهت له دینی موحه ممه د هه ئه گه پێمه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه وه کاته ش که خودا تو دهمرینی و له پاشدا له قیامه تدا زیندووت ده کاته وه! عاص به ئیستیهزاو به ته و سه وه گوئی: که وابو ئیستا وازم لی بینه هه تا دهمرم و زیندو دهممه وه، ئه گهر ئه مه وابی دیاره ئه وه کاته ش مال و منالم ده بی، جا ئه وه حه له و مره قهرزه کهت دهممه وه! جا به م بۆنه یه وه ئه م نایه ته دابه زی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْثِينَ مَا لَا وَوَلَدًا * أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ مه ریه م/١٩/٧٧-٧٨ واته: ده بی حالی شری ئه وه کابرایه چۆن بی، که گالته ی به قهبرو قیامهت دیو، به ته و سه وه به موسو لمانان ده لی: من له قیامه تیشا مال و منالم ده بی ئه گهر حه قیکتان له سه رمه، په له م لی مه که ن له وئ دمتانده مه وه! دیاره که ئه م کابرایه غه یزان نییه وه، ئه وه نده ش پیاویکی پیرو زو پاک نییه، که عه ه دو په یمانی وای له خوای میهره بان و مرگرتبی، که واته با گالته ی به نایینی ئیمه کردبی، روژی دی له دیوانی خوا دا خوی به تاوانباری ده بینیتیه وه. (تاج/٧/٢٣ ف-٦ سوورته ی مه ریه م).

قسه یه کی نه سته ق:

ده لێن: جاری پیاوی له مه وه لوه ی (رحمته ی خودی لی بن) ده پرسئ: قوربان! که سی بزنی بدزی له قیامه تدا چی لی ده که ن؟ مه وه لوه ی ده فهرموئ: دادگایی

(١٦) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم، باب: سؤال اليهود النبي (درویدی خوی لفسر با) عن

دهكهن و نامه‌ی کرداری، كه فریشته‌كان له‌سه‌ریان نوسیه دهینن و بوی ده‌ورده‌كه‌نه‌وه به‌پیی ئه‌وه سزای ده‌دن!

كابرا ده‌لئ: من ئه‌و فریشتانه‌م به‌شایه‌ت قبوول نییه، ئه‌وان خودا هه‌رچیان پێ بفرمووی ئه‌وه ده‌نووسن، مه‌وله‌ویش ده‌یه‌وی شته‌كه له‌كورتی به‌پێته‌وه، ده‌لئ: ئه‌وكاته خودا بزنه‌كه زیندوو ده‌كات‌ه‌وه ده‌یه‌ینیت‌ه زوبان و دیت شایه‌تیت لێ ده‌دا! كابرایش ده‌لئ: جامنیش ریشی بزنه‌كه ده‌گرم و ده‌یده‌مه‌وه ده‌ستی خاوه‌نه‌كه‌ی و ده‌لیم: ها بڕا! ئه‌وه بزنه‌كه‌ت ئیتر ئه‌م شایه‌ت و شایه‌ت‌كارییه‌ی پێ ناوی!

به‌لام ئه‌م قسه‌یه‌ی كابرای دزه له‌ساویل‌كه‌یه‌یه‌وه‌یه، نه‌وه‌ك وه‌ك قسه‌كه‌ی عاصی كوری وائیل، له‌له‌نامه‌ته‌وه بیته.

۹۵۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ إِنَّ خَيْطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَطْعَامَ صَنْعَهُ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ فَقَرَّبَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خُبْزًا وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ وَقَدِيدٌ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُ الدُّبَّاءَ مِنْ حَوَالِي الْقِصْعَةِ قَالَ فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَّاءَ مِنْ يَوْمَئِذٍ (الحديث ۲۰۹۲، أطرافه في: ۵۳۷۹، ۵۴۲۰، ۵۴۳۵، ۵۴۳۶، ۵۶۳۷، ۵۴۳۹) (۷).

پێشه‌وا ئه‌نه‌س (بزمی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: به‌رگه‌درویی نانی دروست کرد بو پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) و بانگی کرد، گوتی منیش له‌گه‌ل هه‌زره‌تدا چووم، كه نانه‌كه‌ی دانا بریتی بوو له‌ نانی جۆو، مه‌رگه‌ی كووله‌كه‌و له‌تكه‌ گوشت، سه‌رنجم دا پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) له‌م لاو لای له‌گه‌نه‌كه‌وه، كوله‌كه‌كه‌ی ده‌چنیه‌وه‌و ده‌یخوارد، ئیتر منیش له‌و رۆژه‌وه‌ هه‌تا ئیستا هه‌زم له‌ كووله‌كه‌یه) (تاج/ ۷۳/۴ - ش/ د/ ت/ ن).

٩٥١- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا فَأَتَى عَلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ جَابِرُ: فَقُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (مَا شَأْنُكَ قُلْتُ أَبْطَأَ عَلَيَّ جَمَلِي وَأَعْيَا فَتَخَلَّفْتُ فَتَزَلَّ يَخْجُنُهُ بِمِخْجِنِهِ) ثُمَّ قَالَ: (ارْكَبْ) فَرَكِبْتُ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَكْفَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَزَوَّجْتَ) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (بِكْرًا أَمْ نَيْيًّا؟) قُلْتُ: بَلَى نَيْيًّا قَالَ: (أَفَلَا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ) قُلْتُ: إِنَّ لِي أَخَوَاتٍ فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ امْرَأَةً تَجْمَعُهُنَّ وَتَمْسُطُهُنَّ وَتَقُومُ عَلَيْهِنَّ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ قَادِمٌ فَإِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ) ثُمَّ قَالَ: (أَتَيْعُ جَمَلَكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، فَاشْتَرَاهُ مِنِّي بِأَوْقِيَّةٍ ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْعِدَاةِ فَجِئْنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ قَالَ: (أَلَا أَنْ قَدِمْتُ؟) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (فَدَعُ جَمَلَكَ فَادْخُلْ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ) فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ فَأَمَرَ بِلَالًا أَنْ يَزِنَ لِي أَوْقِيَّةَ فَوْزَنَ لِي بِلَالٌ فَأَرْجَحَ لِي فِي الْمِيزَانِ فَاطْلَقْتُ حَتَّى وُلِّيتُ فَقَالَ: (ادْعُ لِي جَابِرًا) قُلْتُ: الْآنَ يَرُدُّ عَلَيَّ الْجَمَلَ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَبْغُضَ إِلَيَّ مِنْهُ قَالَ: (خُذْ جَمَلَكَ وَلَكَ ثَمَنُهُ) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

جابر بن جابر بن عبد الله (رضي الله عنهما) قال كنت مع النبي (صلى الله عليه وسلم) في غزاة فإبطأ بي جملي وأعيا فأتى علي النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال جابر: فقلت: نعم قال: (ما شأنك قلت إبطأ علي جملي وأعيا فتخلفت فتزل يخبثه بمخبطه) ثم قال: (اركب) فركبت فلقد رأيته أكفه عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (تزوجت) قلت: نعم قال: (بكرًا أم نبيًا؟) قلت: بل نبيًا قال: (أفلا جارية تلعبها وتلعبك) قلت: إن لي أخوات فأحببت أن أتزوج امرأة تجمعهن وتمسطنهن وتقوم عليهن قال: (أما إنك قادم فإذا قدمت فالكيس الكيس) ثم قال: (أتيع جملك؟) قلت: نعم، فاشتراه مني بأوقية ثم قدم رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قبلي وقدمت بالعداء فجيئنا إلى المسجد فوجدته على باب المسجد قال: (ألا أن قدمت؟) قلت: نعم قال: (فدع جملك فادخل فصل ركعتين) فدخلت فصليت فأمر بلال أن يزن لي أوقية فوزن لي بلال فأرجح لي في الميزان فاطلقت حتى ولّيت فقال: (ادع لي جابرًا) قلت: الآن يرد علي الجمل ولم يكن شيء أبغض إلي منه قال: (خذ جملك ولك ثمنه) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

جابر بن جابر بن عبد الله (رضي الله عنهما) قال كنت مع النبي (صلى الله عليه وسلم) في غزاة فإبطأ بي جملي وأعيا فأتى علي النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال جابر: فقلت: نعم قال: (ما شأنك قلت إبطأ علي جملي وأعيا فتخلفت فتزل يخبثه بمخبطه) ثم قال: (اركب) فركبت فلقد رأيته أكفه عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (تزوجت) قلت: نعم قال: (بكرًا أم نبيًا؟) قلت: بل نبيًا قال: (أفلا جارية تلعبها وتلعبك) قلت: إن لي أخوات فأحببت أن أتزوج امرأة تجمعهن وتمسطنهن وتقوم عليهن قال: (أما إنك قادم فإذا قدمت فالكيس الكيس) ثم قال: (أتيع جملك؟) قلت: نعم، فاشتراه مني بأوقية ثم قدم رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قبلي وقدمت بالعداء فجيئنا إلى المسجد فوجدته على باب المسجد قال: (ألا أن قدمت؟) قلت: نعم قال: (فدع جملك فادخل فصل ركعتين) فدخلت فصليت فأمر بلال أن يزن لي أوقية فوزن لي بلال فأرجح لي في الميزان فاطلقت حتى ولّيت فقال: (ادع لي جابرًا) قلت: الآن يرد علي الجمل ولم يكن شيء أبغض إلي منه قال: (خذ جملك ولك ثمنه) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

جابر بن جابر بن عبد الله (رضي الله عنهما) قال كنت مع النبي (صلى الله عليه وسلم) في غزاة فإبطأ بي جملي وأعيا فأتى علي النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال جابر: فقلت: نعم قال: (ما شأنك قلت إبطأ علي جملي وأعيا فتخلفت فتزل يخبثه بمخبطه) ثم قال: (اركب) فركبت فلقد رأيته أكفه عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (تزوجت) قلت: نعم قال: (بكرًا أم نبيًا؟) قلت: بل نبيًا قال: (أفلا جارية تلعبها وتلعبك) قلت: إن لي أخوات فأحببت أن أتزوج امرأة تجمعهن وتمسطنهن وتقوم عليهن قال: (أما إنك قادم فإذا قدمت فالكيس الكيس) ثم قال: (أتيع جملك؟) قلت: نعم، فاشتراه مني بأوقية ثم قدم رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قبلي وقدمت بالعداء فجيئنا إلى المسجد فوجدته على باب المسجد قال: (ألا أن قدمت؟) قلت: نعم قال: (فدع جملك فادخل فصل ركعتين) فدخلت فصليت فأمر بلال أن يزن لي أوقية فوزن لي بلال فأرجح لي في الميزان فاطلقت حتى ولّيت فقال: (ادع لي جابرًا) قلت: الآن يرد علي الجمل ولم يكن شيء أبغض إلي منه قال: (خذ جملك ولك ثمنه) (الحديث ٢٠٩٧) ^(١٨)

پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بکەو، پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەى جابیر! ژنت هینا؟) گۆتم: بەلى، فەرمووی: (جیت هیناوه، کچ یا بیومژن؟) عەزیم کرد: نە،، بیومژنیکم هیناوه، فەرمووی: (ئەى بۆچی کچیکت نەهینا، پیکهوه یاری و دەسبازی بکەن؟!).

گۆتم: ئەى پېغەمبەرى خودا! خۆت دىزانى که عەبدوللای باوکم لە غەزای ئو خوددا شەهید بوو، (بەر: تاج/۵/۱۸۲ ف ۱- ۵۱) باوکم کەمرد حەوت خوشک، یا هەشت خوشکی سەروقتگی منالکاری بەسەردا بەجی هیشتم، لەبەر ئەو بیومژنیکم هینا کە کارامە بێ، مال و میردى دىبى وهك خۆيان کۆلى و دەسەوسان نەبى، هەتا سەرپەرشتیان بکا و کۆمەلایان کۆبکاتەوهو، نەهیلئ سەریان لئ بشیوئ و سەریان شانە بکا و سەرەو کاریان بکا..

جا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نىزای باشى بۆم کردو فەرمووی: (ئەوا دەرپۆیتەوه، کەچویتەوه ھۆشیار بە ھۆشیار! نەکەى بەھۆى دووریەوه، بۆسەر جیى، جەھوى ھۆش لەدەست بدەى!).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا وشترەکەت دەرپۆشیت؟! گۆتم: بەلى، جا بەئۆقیەيەك کەدەکاتە چل درەمى زیو لئى کریم. ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەپیش منەوه گەیشتە مائەوه، منیش بۆ سبەینى گەیشتمەجى و رویشتم بۆ مزگەوت، تەماشام کرد پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) لەبەردرگای مزگەوت بوو، فەرمووی: (ئىستاکە گەیشتیتەجى؟) و تەم: بەلى، فەرمووی: (دە وشترەکەت بەردەو بجۆرە ناو مزگەوت و دوو رکات نوێژى سوننەتى گەرانبەوه لەسەفەر لەناو مزگەوتدا بکە) منیش چوو مە ژوورەوهو نوێژەکەم کرد. ئەوجا پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمانى بەبیلال کرد ئۆقیەيى زیوى لەباتى وشترەکەم بۆم کیشاو لەکیشانەکەیشا سلاوى دایەوهو قورس کیشای. منیش پارەکەم وەرگرتو رویشتم، تاپشتم ھەلکرد

لهوان بهر دو مال که و تمه پری، که چی گویم لی بوو فهرمووی: (ئادهی جابیرم
بو بانگ بکه ره وه) منیش له دلی خو ما گوتم: نهی! نیستا و شتره که م دمهاته وه
به سهردا و له دله وه له وه م پی ناخو شتر نه بوو که و شتره که م بداته وه به سهردا،
که چی پیغه مبه ر (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی: (و شتره که م به ره وه بو خو ت
پاره کهیشی هر بو خو ت) (تاج/۳/۵۵۵ ف - ۴ز - ۲۵).

۹۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو خُطَابُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ رَجُلًا اسْمُهُ
تَوَّاسٌ وَكَانَتْ عِنْدَهُ إِبِلٌ هَيْمٌ فَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَاشْتَرَى تِلْكَ
الْإِبِلَ مِنْ شَرِيكِ لَهُ فَجَاءَ إِلَيْهِ شَرِيكُهُ فَقَالَ: بَعْنَا تِلْكَ الْإِبِلَ فَقَالَ: مِمَّنْ؟ بَعْتُهَا قَالَ:
مِنْ شَيْخٍ كَذَا وَكَذَا فَقَالَ: وَيْحَكَ ذَاكَ وَاللَّهِ ابْنُ عُمَرَ فَجَاءَهُ فَقَالَ: إِنَّ شَرِيكِي
بَاعَكَ إِبِلًا هَيْمًا وَلَمْ يَعْرِفْكَ، قَالَ: فَاسْتَفْهَمَهَا قَالَ فَلَمَّا ذَهَبَ يَسْتَأْفُهَا فَقَالَ: دَعَهَا
رَضِينَا بِقَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لا عَدْوَى) (۲۰۹۹- أطرافه
في: ۲۸۵۸، ۵۰۹۳، ۵۰۹۴، ۵۷۵۳، ۵۷۷۲) (۱۹).

ئیبنو دینار (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: لی ره له مه که، پیاوی هه بوو ناوی
نه وواس بوو، هاو به شیکی هه بوو، سه وداو مامه لای و شتران به یه که وه ده کرد،
هه ندی و شتری به ناو که و تو یان هه بوو، که به ناو که و تن جو ره نه خو شی که تو شی
گیاندار ده بی، دو و ناو ده که وئ هه ناو ده خواته وه هه تیر ناو نابی، وادیاره
نم جو ره نه خو شینه ش دمه نیته وه له نه خو شه وه بو ساخ.

جا ئیبنو عومهر (رمزی خودیان لى بن) ده چی نه و و شتره نه خو شان
له هاو به شه که ی ده کردی. هاو به شه که ی نه وواس ده چی بو لای نه وواس و پی
ده لی: و شتره کانم فروشت، نه وواس پی ده لی: به کی ت فروشت؟ ده لی:
فرو شتم به پیرمه یردیکی واوا، نه وواس پی ده لی: هاوار له خو ت، چو ن شتی
وات کردو وه به خوا نه وه ئیبنو عومهر بو وه، شایانی شتی وا نییه..

(۱۹) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد البخاري) ج/ ۱۱ ص ۲۸ قال العسقلاني في

جا نه وواس دهچې بؤ خزمه تی و، عه رزی دهکا: قوربان هاو به شه کهم هندی و شتری دووئاو که و تووی به تو فروشتوو، جه نابتی نه ناسیوه، نه ویش دمفه رموی: دهی که وایی بیان به ره وه. که نه وواس دهچې و شتره کان بباته وه، ئیبنو عومهر رای ده گورپی و دمفه رموی: (وازیان لی بیله سه ودا که هه ئناوه شینه وه، رازیم به و برپارو فرمان و حوکه می که پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بی) ده ری کردوه، له م بار میه وه که دمفه رموی: نه خوشی ته نینه وه نییه) (پر: تاج/ ۴/ ۲۲۷ ز ۷۶).

روونکردنه وه:

له م فهرمو ودمیه وه وهرده گیرئ: (که و اباشه مروف خوی له نازاردانی پیاوی باش زیاتر بپاریزی، ده لئین: نه وواس هاو نشینی ئیبنو عومهر بووه، زور له خزمه تیدا داده نیشته، که لی جار قسه ی خوشی بؤ ئیبنو عومهر ده کردو دمیهنایه پیکه نین، روژی نه وواس ده لی: خوزگه م به قه د کیوی نه بو قوبه یس زیرم ده بوو!! ئیبنو عومهر پیی دمفه رموی: جا چیت لی ده کرد؟ ده لی: به سه ریا ده مردم!! نه م داستانه له عه سقه لانی له فه ته دا له حومه یدیه وه راگویزی ده کا.

۹۵۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَجَمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ، وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا مِنْ خَرَجِهِ (الحديث ۲۱۰۲ - أطرافه في: ۲۲۱۰، ۲۲۷۷، ۲۲۸۰، ۲۲۸۱، ۵۶۹۱ (۲۰))

نه نه س (ره زی خوی لی بی) گوئی: نه بو طیبه (ره زی خوی لی بی) که له شاخی له حه زمرت گرت، حه زمرت (دروودی خوی له سر بی) له باتی نه وه مه نی خورمای پیدای و دمفه رمانیشی کرد به ناغاگانی که له سه رانه که می که م بکه نه وه. (تاج/ ۲/ ۲۹۹ - ز ۱۶۶ + تاج/ ۴/ ۱۹۷ - ز ۶۱ - ف ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸).

۹۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ اخْتَجَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَعْطَى الَّذِي حَجَمَهُ وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ. (الحديث ٢١٠٣، طرفه في: ١٨٣) (٢١)

ثیبَنوعه بَباس (همزى خوانان لى بن) فِه رمووى: پيغهمبه ر (درودى خوى لسمير بن) كه له شاخى له خوى گرتو به خششى بهو پياوده، كه كه له شاخه كه لى گرت، دياره نه گهر مزو هه قده ستي كه له شاخگر حه رام بوايه پيغهمبه ر (درودى خوى لسمير بن) شتى واى نه ده كرد، كه بجى به خششى بدا بهو كه سهى كه له شاخى لى گرتووه. (تاج/ ٢/ ٣٠٠- ٣ ز- ١٤٦).

۹۵۵- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا اشْتَرَتْ ثُمْرُقَةً فِيهَا ثَصَاوِيرٌ فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَى الْبَابِ فَلَمْ يَدْخُلْهُ، فَعَرَفَتْ فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَةَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مَاذَا أَذْنَبْتُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا بَالُ هَذِهِ الثَّمْرُقَةِ) قُلْتُ: اشْتَرَيْتُهَا لِتَقْعُدَ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدَهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعَذَّبُونَ فَيُقَالُ لَهُمْ أَخْيُوا مَا خَلَقْتُمْ وَقَالَ إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ. (الحديث ٢١٠٥ أطرافه في: ٣٢٢٤، ٥٩٥٧، ٥١٨١، ٥٩٦١، ٧٥٥٧) (٢٢)

عائيشه دايكى ثيمانداران (همزى خوى لى بن) فِه رمووى: قاليجه يه كم كرى، وينه لى پيوه بوو كاتييك پيغهمبه ر (درودى خوى لسمير بن) ته شريفى هات بو لام، قاليجه كه لى بينى راخراوه، ئيتر نه هاته ژووره وه، له بهر دهرگاكه راوه ستا، هه ستم كرد كه زوو پيرى به رويه وه دياره، له بهر نه وه عه رزم كرد: قوربان! نه لى پيغهمبه رى خودا! چى گونا هيكم كردوه كه تو وا ليم زوو پيرى، ته وبه لى

(٢١) أخرجه مسلم في مبحث حل أجرة الحجامه (صم/ ١٠ ص ٢٤٢) - المترجم.

(٢٢) أخرجه مسلم في اللباس والزينة باب: تحريم تصوير صورة الحيوان رقم: ٥٢٣٢.

لئى دهكهم لهسهردهستى خوداو لهسهر دهستى پيغه مبه ره كهيدا؟
 پيغه مبه ريش (دروودى خوى لىسر بى) فهرمووى: (ئهم قالىچيه چيه؟) عه رزم كرد
 كړيومه بؤ تو هه تا لهسهرى دابنیشى و شانى لهسهر دادهيتا پيغه مبه (دروودى
 خوى لىسر بى) فهرمووى: (له راستيدا خاوه نانى ئهم وينا نه لهروژى قيامه تا، سزا
 ددرين، پيان دهگوتري: لهسهر شيوهى ته عجيزو دهسوسانكردن پيان
 دهگوتري، ئهم دروستكراوانهى خوتان زيندووبكه نه وه) پيغه مبه (دروودى خوى لىسر
 بى) فهرمووشى: (هه ر مائى وينه تيا دابى فريشتهى رحمت ناچنه ناوى).
 (تاج/ ٤/ ١٥٩ از ٥٠ هه تا كوتايى).

روونكردنه وه:

باسيكي به سوووم نووسيوه لهسهر بابتهى وينه به گشتى، له تاجا
 له بهرگى جوارا له لاپه ربه سهدو شهستو جوارا، جاوا ليره بؤ ته واو كارى نه و
 باسه ده ليم (پيش هه موو شتى برونه زنجيره / ٣٠٥ به ته واوى له بهرگى
 جواره مى رياض دا) :

١- كرين و فروشتنى وينه و شتى وينه پيوه بى، وهك پارچه كوتال و بهر و
 قالى و به تانى و دمرگاو شتى ترى وا، داده مزرى به لام ناباشه. (بروانه:
 فتح/ ٤/ ٣٢٥).

٢- بهر اى هه موو خاوه ويزدانى، هه تا ئهم ساته ش زيانى وينه له نايين و
 له پرده شتى بهرز، له هه موو شتىكى تر زياتره، نه و بهر پرده شتى نه مړو
 سىدى بلاوى ده كاته وه به شهيتانى ش ناكري.

٣- راسته كه نه مړو وينه بووه به به شىكى سهره كى له پرده وده پيشكه و تن
 له پروى زانستى و هونه رى و پزى شى و ته كنولوزيه وه، به بى هونه رى وينه،
 به هه موو جوړه كانيه وه، پيشكه و تنى پيشه سازى و زانستى و هونه رى و

راگه یانندن و سه فەر بۆ ناو بۆشایی ئاسمان ئەستەم دەبی. بەلام له گهەڵ ئەوهشدا وێنه بووه به شهیتانی عهصر، بووه به میکروبی بێ رهوشتی بووه به ههه وێنی داروو خانی خیزانی و مایه ی بهر به ره لای و سه رچاوه ی تیكبه ربوونی نیرو می بێ سنوور، له بهر ئەوه به بۆچوونی به نده هه موو جوړه وێنه یی، به م چه ند مه رجه حه رام ده بی ئەگه ر:

ا- به مه به ستی لاسکایی خه لقی خودا بی و بۆ چا ولیکری بی له کاری خوا.
ب- بۆ په رستن و به گه وه زانین و ته ئلیه و ته خلید بی، وه ک له کۆندا به زوړی وێنه و په یکه ر بۆ ئەم دوو مه به سته بوون، ئیستاش ها کا وای لی ها ته وه!

ج- بۆ به روه دان به به ره ره لای و بێ رهوشتی و بی دینی و گهنده لی کۆمه ل بی.
د- زوړ له زانایانی شه ر ع ده فه رموون: (هه ر وێنه یی له سه ر شیوه یی بی که له سه ر ئەو شیوه یه خا وه نه که ی نه ژی، وه ک مرؤقی سه رب راوی یا له نا وه راس تا دوو که رت کرابی، یانی وه ی له شی گیانداره که بی یا ته نها سه ری بی، حه رام نییه و مو باحه).

ه- هه روا زوړ له زانایانی شه ر ع ده فه رموون: (هه ر وێنه یی بۆژه کرابی واته مو ته هه ن بی، وه ک له ژیر پێدا را خرابی، یا به دیواری ئا وه ده سته وه بی، یا به شیوه یه کی بۆژه کراوی تر دانرابی، یا هه ئواس رابی حه رام نییه!) ، عه للامه ی عه ینی له عومده تول قاری شه ر حی سه حیحی بو خاریدا له به رگی یازده دا لا په ره سه دو بیست و چوار دا به ده ق ده فه رموی: (قال الطحاوي: فَلَمَّا ابْیَحَثَ التَّمَائِلُ بَعْدَ قَطْعِ رُؤْسِهَا الَّذِي لَوْ قُطِعَ مِنْ ذِي الرُّوحِ لَمْ يَبْقَ، دَلَّ ذَلِكَ عَلَى إِباحَةِ تَصْوِيرِ مَا لَا رُوحَ لَهُ، وَعَلَى خُرُوجِ مَا لَا رُوحَ لِمَثَلِهِ مِنَ الصُّورِ، مِمَّا قَدْ لُهِیَ عَنْهُ فِي الْأَثَارِ....) وقال أيضاً: (... وقال الخطّابی: ... فَأَمَّا مَا لَيْسَ بِحَرَامٍ مِنْ كَلْبِ الصَّيْدِ وَالزَّرْعِ، وَالْمَاشِيَةِ وَالصُّورَةِ الَّتِي

ثُمَّ تَهَنُّ فِي الْبَسَاطِ وَالْوِسَادَةِ، وَغَيْرَهُمَا فَلَا يَمْنَعُ دُخُولَ الْمَلَائِكَةِ بِسَبَبِهِ، وَأَشَارَ الْقَاضِي إِلَى نَحْوِ مَا قَالَ الْخَطَّابِيُّ (....).

٦- دانان و هه لؤاسینی وینه و هه لگرتنی بؤ یادگارو شتی و، ئه گهر ناته و او بی، یاجهسته دارنه بی به تایبه تی ئه گهر له سه ر شیوه یی بی، که خاومنه که ی له سه ر ئه و شیوه یه نه زی ئه وه حه رام نییه.

٧- کورت و پوخت: (هه ر وینه یی خزمه تی دین و دونیای موسولمانان بکا له سه ر رای پسپوڕانی ئیماندار ی دئسوژی ئیسلام دروسته و حه رام نیه).

٨- بر وانه ریاض الصالحین بهرگی دووهم به کوردی ژماره ٥٧٧/ لاپه ره: ١٣٥.

باسی بازارو سه وداو مامه له و نه یاره و بیتوانه

٩٥٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ فَكُنْتُ عَلَى بَكْرٍ صَغِبٍ لِعُمَرَ فَكَانَ يَغْلِبُنِي فَيَتَقَدَّمُ أَمَامَ الْقَوْمِ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ ثُمَّ يَتَقَدَّمُ فَيَزْجُرُهُ عُمَرُ وَيَرُدُّهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعُمَرَ: (بَغْيِيهِ) قَالَ: هُوَ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَغْيِيهِ (فَبَاغَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ لَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ تَصْنَعُ بِهِ مَا شِئْتَ). (الحديث ٢١١٥ - طرفاه في: ٢٦١٠، ٢٦١١) (٣٣).

ئیبنو عومهر (رمزی خوی لئ بئ) فه رموی: له سه فه ریکا، له خزمه ت پیغه مبهردا بووین، من خۆم به سواری نووما و شترێکی توژی توخسی چه موش بووم، که هی باوکم بوو، هه رچه ندم ده کرد بۆم زهوت نه ده کرا، هه موو جارێ وه پێش خه لکه که ده کهوت باوکیشم ئه وه ی پێ ناخۆش بوو، که ئاوا پێش پیغه مبهر (درووی خوی لئ سه ر بئ) بکه وێ، له بهر ئه وه تی ده خوړی و ته سی پێ

(٢٢) قال العسقلاني لم يوافق مسلم على تخريج حديث ابن عمر (كان على جمل صعب..)

(فتح/٤/٢٨- خاتمة كتيب البيوع) - المترجم.

دەکردەوہ بۆ دواوہ، بەلام دیسانەوہ نۆبەنە و شترەکە وەپیش دەکەوتەوہ،
 ھەمدیسان باوکم تەسی پێ دەکردەوہ و دواى دەخستەوہ!

جا پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر بێ) بەعموهرى فەرموو: (ئەم نۆبەنە و شترەم
 پێ بفرۆشە) ئەویش عەرزیکرد: قوربان بەبێ پارە پێشکەشت بێ. دووبارە
 فەرموو یەوہ: (پێم بفرۆشە) ئەویش فرۆشتی پێی. جا پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر
 بێ) بەمنی فەرموو: (ئەى عەبدوڵلای کورێ عومەر! ئەوہ بۆ تۆ جی لێ
 دەکەى بیکە).

۹۵۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا ذَكَرَ
 لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ يُخَدِّعُ فِي الْبَيْعِ فَقَالَ:
 (إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ لَا خِلَابَةَ) (الحديث ۲۱۱۷ - أطرافه في: ۲۴۰۷، ۲۴۱۴،
 ۶۹۶۴) (۲۴)

عەبدوڵلای کورێ عومەر (بەزای خواى لێ بێ) فەرموو: پیاوێ عەرزى
 پیغەمبەرى کرد، کە لەسەوداو مامەلەدا دەخەلەتێ، فەرموو پێی: (کاتێ
 سەودای شتێ دەکەى بێ: بەبێ فرو و فیل و قۆلپین). (تاج/۲/۳۰۰-ز-۱۴۷-ش/د).
 ۹۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): (يَغْزُو جَيْشُ الْكُفَّةِ فَإِذَا كَانُوا بَيْنَدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ
 وَآخِرِهِمْ) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ
 أَسْوَأُهُمْ وَمَنْ لَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: (يُخَسَفُ بِأَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ ثُمَّ يُعْتَوْنَ عَلَى نِيَاتِهِمْ)
 (الحديث ۲۱۱۸) (۲۵)

عائیشە (بەزای خواى لێ بێ) فەرموو: پیغەمبەر (درودى خواى لەسەر بێ) فەرموو:
 (لەشکرێ دێن بدم بەسەر کابەدا و غەزوی بکەن، دێن ھەتا دەگەنە بەیدا،

(۲۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من يخدع في البيع، رقم: ۱۵۳۳.

(۲۵) أخرجه مسلم في الفتن و اشراط الساعة، باب: الخسف بالجيش رقم: ۴۲۱.

كەناوى جیگەيەكى تايبەتییە، وا لەناوەندى مەككەو مەدینەدا، لەوئ
 ھەموویان رۆدەچن بەناخی زەویدا، ، منیش گووتەم: ئەى رەوانەكراوى خودا!
 چۆن و بۆچی ھەموویان وەك يەك رۆدەچن، خو ھەيانە بۆ شەر نەھاتووە
 تەنھا بازارپان بۆ ساز دەكا، وەھەشیانە لەوان نبيەو بەزۆر ھیناويانە ؟
 فەرمووى(دروودی خوای لەسەر بێ): (ھەموویان چون يەك رۆدەچن بەناخی زەویدا،
 بەلام لەرۆژی قیامەتا ھەر كەسەیان لەسەر نیازی خوێ زیدوو دەكریتەو،
 چاكیان بەچاك پاداشتی دەدریتەو، خراپیان بەخراپ). (تاج/۲/۲۷۵ف-از-۱۳۷
 ش-د/ت/ن).

۹۵۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي السُّوقِ فَقَالَ رَجُلٌ يَا أَبَا الْقَاسِمِ فَأُلْتَفَتَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَ إِنَّمَا دَعَوْتُ هَذَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا
 تَكُونُوا بِكُنْيَتِي (الحديث ۲۱۲۰ طرفاه في: ۲۱۲۱، ۳۵۳۷) (۳۶).

ئەنەسى كۆرى مالیک(رەزى خوای لى بێ) فەرمووى: جارێ پێغەمبەر(دروودی خوای لەسەر
 بێ) لەبازارەكەى بەقیع بوو، پیاوێ بانگی پیاوێكى تری دەکرد، گوتى: ئەى
 ئەبولقاسم! پێغەمبەرىش (دروودی خوای لەسەر بێ) ئاوپى لى دایەو، وايزانى كە
 بانگى ئەو دەكا، پیاوێكە گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا! لەگەڵ تۆم نەبوو،
 بانگى ئەو پیاوێ تر دەكەین بەویش ھەر دەلێین ئەبولقاسم. پێغەمبەر
 (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووى: (ناوى من بكەن بەناو بۆ خۆتان بەلام كەسناوێكەم
 مەكەن بە كەسناو بۆ خۆتان، واتە كونیەكەى من كە ئەبولقاسمە، مەيكەن
 بەكونیە بۆ خۆتان، بەلام خۆتان ناو بنێن محمد....) (تاج/۱۰/۱۵۵ز- ۶۲ف-
 ۴+۳+۲+۱).

۹۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ الدَّوْسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَائِفَةِ النَّهَارِ لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أَكَلِمُهُ حَتَّى أَتَى سُوقَ بَنِي قَيْنِقَاعَ فَجَلَسَ بِفَنَاءِ بَيْتِ فَاطِمَةَ فَقَالَ أَتَمَّ لُكْعُ أَتَمَّ لُكْعُ فَحَبَسْتَهُ شَيْئًا فَظَنَنْتُ أَنَّهَا تُلْبِسُهُ سِخَابًا أَوْ تُغَسِّلُهُ فَجَاءَ يَشْتَدُّ حَتَّى عَاقَلَهُ وَقَبْلَهُ وَقَالَ: (اللَّهُمَّ أَحْبِبْهُ وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُ) (الحديث ۲۱۲۲، - طرفه في: ۵۸۸۴) (۳۷).

نہ بوہور میرہ (کہلہ ہوزی دہوسہ) فہرمووی: جاریک بہروژ نہک بہشہو
لہ گہل پیغہ مہردا دمر جووم، لہری بہبئ قسہو گفتوگو بہبئ دہنگی
رؤیشتین، نہئہو قسہی لہ گہل من کرد نہ من قسم لہ گہل نہو کرد، تاجوینہ
بازاری قہینوقاع کہیہ کیکہ لہ باز مہرہ کانی شاری مہدینہ، نہو جا گہ پرایہ وہو
چوو بو مائی فاطیمہی کچی، کہہاوسہری ئیمامی عہلی و دایکی حہسہن و
حوسہینہ، لہوی لہ حہوشہ کہی مائی فاطیمہ دانیشٹ و فہرمووی:

(نہری بچکؤل لہوی یہ، نہری بچکؤل لہوی یہ؟) جادایکی نہختی دوی
خست، وازانم دایکی ویستی بیشوات و ہنئ حہتہ تۆکہی بۆنخوشی لہمل
بکا، زوری پی نہچوو کہ حہسہن بہہر اکر دہات و لہ گہل پیغہ مہر
دہستیان کردہ ملی یہکتری، باوہشیان کرد بہیہ کاو، پیغہ مہر (دروودی خوی لہسر ہی)
خوش خوش ماچی دہکرد، نہو جا خوشہ ویست (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی:
(خودایہ! من نہمہم خوش دہوی، ساتویش خوشٹ بوئ و نہو کہسہیشت
خوش بوئ کہ نہوی خوش دہوی). (تاج/۲/۱۱۴ف-۴).

۹۶۱- حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ حَدَّثَنَا أَبُو ضَمْرَةَ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ حَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَبِعْتُ عَلَيْهِمْ مَنْ يَمْنَعُهُمْ أَنْ يَبِيعُوهُ حَيْثُ اشْتَرَوْهُ حَتَّى يَنْقُلُوهُ حَيْثُ يَبِغُ الطَّعَامُ (الحديث ۲۱۲۳، أطرافه في: ۲۱۳۳، ۲۱۳۷، ۶۸۵۲).

(قَالَ: وَحَدَّثَنَا ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(أَنْ يُبَاعَ الطَّعَامُ إِذَا اشْتَرَاهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ) (الحديث ٢١٢٤ اطرافه في: ٢١٣١،
٢١٣٧، ٢١٦٦، ٢١٦٧، ٦٨٥٢) (٢٨).

ثيبنوعومهر (رمزي خوي لن بن) فهرمووی: جاران خه لک و جامباز دهچوون بو
قهراخ شار، دهچوون به پیر کاروان و نهو که سانهی که لهه لاوواه خوړاک و
شمه کیان دههینا بو شار بو فروشتن، جاپیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) که سانیکی
نارد بو سهریان که نه هیلن، لهوشوینه دا که کړیویانه همر لهو شوینه ش دا
بیفروشنه وه، به لکو دهی بیگویزنه وه بو شوینی ناسایی فروشتنی خوړاک،
وهک مهیدان و عهلو وه بازار).

ثيبنوعومهر (رمزي خوي لن بن) دهیغه رموو: (پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) نه هی
کردوه له وه که که سی خوړاکي بکړی له که سی، پيش نه وهی که خوی له
فروشیار و مری بگری، بجی بیفروشیته وه به که سیکی تر).

٩٦٢- عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ
الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قُلْتُ أَخْبِرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فِي التَّوَرَةِ قَالَ أَجَلُ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوَرَةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحِرْزًا لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي
سَمِيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِفَطٍّ وَلَا غَلِيظٍ وَلَا سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ
السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يُقِيمَ بِهِ الْمِلَّةَ الْعُوجَاءَ بَأَنْ يَقُولُوا لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيَفْتَحَ بِهَا أَعْيُنًا عُمَيًّا وَآذَانًا صُمًّا وَقُلُوبًا غُلْفًا) (الحديث ٢١٢٥، طرفه
في: ٤٨٣٨) (٢٩).

(٢٨) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان المبيع قبل القبض، رقم: ١٥٢٧.

(٢٩) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب البيوع في الفتحة، حيث لم يستثن العسقلاني هذا الحديث من

المتفق عليه بين الشيخين - المترجم.

عەطائى كۆرى يەسار (پەزى خۇى لى بى) فەرموۋى: گەشىتم بەخزمەت
عەبدوللاى كۆرى عەمرى كۆرى عاص (پەزى خۇى لى بى) عەرزىم كرد: نىشانەى
پىغەمبەرى خۇمان لەتەوراتا چىيە پىم بلى ؟ فەرموۋى: (بەللى باشە
بەخودا، ناونىشانى لەتەوراتىشدا وەك ئەو نىشانەى واىە گە لەم ئايەتەى
قورئاندا باسكراوہ كەدەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا
وَكَاذِبًا﴾ ئەحزاب/۴۶/۳۳.

واتە: ئەى پىغەمبەرى پاىەبەرز ئىمە تۇمان رەوانە كردوہ بەشايەت و
مژدەدەر و بەترسىنەر، لەگەل بازى نىشانەى تردا كەدەفەرموۋى: وەتۇمان
كردوہ بەقەلاو سەنگەر بۇ نەتەوہىەكى نەخویندەوار، كەگەلى عەرەبن و
ناويان بەنەخویندەوار و بى سەواد دەركدوہ، تۇ بەندەو فروستادەى منى،
خۇم ناوم ناوى پشت بەستوو بەخودا، (موتەوہككىل) ئەو پىغەمبەرى ئاخىر
زەمانە مرقن و مۇن و دلرەق نىيە، وەلەناو بازارا دەنگى دەرناچى و بەسەر
خەلكا نافىزىنى و دەنگە دەنگ كار نىيە و بەرەرجى خراپە بەخراپە
ناداتەوہ، بەلكو چاوپۇشى دەكاو لىبوردنى ھەيە، خودا نايباتەوہ بۇ لای
خۇى و نايمىرىنى ھەتا ئەو مىللەتە لار و خوارەى پى راست نەكاتەوہ،
كەمىللەتەى عەرەبن، كەلە ئايىنە راست و دروستەكەى ئىبراھىم لايان داوہ، بۇ
فرە خوايى و بتپەرستى.

ئەو راستكردنەوہىەش بەوتنى وشەى پىرۇزى (لاإله إلا الله: تەنھا خودا
خودايەو بەس) جا بەباوہرى تەواو بەم وشە پىرۇزەيە بەرى چاويان رۇشن
دەكاتەوہ، چاويان كەلەئاستى حەق كوپر بووہ روون دەبىتەوہ، گوپيان
كەلەئاستى بىستنى حەق كەر بووہ، دەكرىتەوہو حەق دەبىستى، دليان
كەمۇركراوہو پەردەى رەشى بەسەردا ھاتوہ، بەكلىلى (لاإله إلا الله)
دەكرىتەوہ (تاج/۴/ ۳۶۷ ف-۳).

۹۶۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ تُوْفِّي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنَ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَاسْتَعْنَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى غُرْمَائِهِ أَنْ يَضَعُوا مِنْ دَيْنِهِ فَطَلَبَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَلَمْ يَفْعَلُوا فَقَالَ لِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اذْهَبْ فَصَنَّفْ تَمْرَكَ أَصْنَافًا الْعَجْوَةَ عَلَى حِدَةٍ وَعَذَقَ زَيْدٌ عَلَى حِدَةٍ ثُمَّ أَرْسِلْ إِلَيَّ فَفَعَلْتُ ثُمَّ أَرْسَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَ فَجَلَسَ عَلَى أَغْلَاهُ أَوْ فِي وَسْطِهِ ثُمَّ قَالَ كُلْ لِلْقَوْمِ فَكَلَّتُهُمْ حَتَّى أَوْفَيْتُهُمُ الَّذِي لَهُمْ وَبَقِيَ تَمْرِي كَأَنَّهُ لَمْ يَنْقُصْ مِنْهُ شَيْءٌ) (الحديث ۲۱۲۷، أطرافه في: ۲۳۹۵، ۲۳۹۶، ۲۴۰۵، ۲۶۰۱، ۲۷۰۹، ۲۷۸۱، ۳۵۸۰، ۴۰۵۳، ۶۲۵۰^(۲۰)).

جابرى كورى عهبدوللا (همزى خواهان لى بن) فهرمووى: باوكم ناوى عهبدوللاى كورى حهرام بوو، كاتى مرد قهرزار بوو چوومه خزمهتى حهرزمت عهرزيم كرد: قوربان! باوكم مردوومو قهرزى لهسهره منيش ههر نهووم ههيه كه باخه خورماكهى خوى دهيگرى، بهروبومى نهو باخهيش بهچهند سالى هيشتا بهشى دانهوى قهرزهكهى كهلهسهرهيهتى ناكاء، جابضهرموو ومره لهگهلما نهبادا خاوهد قهرزهكان قسهيهكى ناشيرين بكهن لهرووما، خو نهگهر لوتفيش بضرمووى كه داوايان لى بكهى ههر خاوهد قهرزهى لهلايهن خويهوه ههندي لهقهرزهكهى دابشكيئى نهوه يارمهتیهكى گهرهيه بو ئيمه، پيغهمبهر (دروودى خوى لىسر بن) لهم لايهانهوه روى لينان كهشتى لهقهرزهكانيان، كهوا لهسهر باوكم دابشكيئنو كهه بكهانهوه، بهلام نهوان رازى نهبوونو نهوهميان نهكرد. جاپيغهمبهر (دروودى خوى لىسر بن) بهمنى فهرموو: (برؤ خورماكهت كؤمهال كؤمهال كه چهند جوړه ههر جوړه خوى بهتهنها كؤبكهروهو وبیکه بهخهرمانى، جوړى عهجووه كهخورمايهكى زور چاكه بهجيا، جوړى عهرزقى

زەمید کە جوړه خورمايه کی تره بکه به خەرمانیکی تر به جیا، وهه روهها جوړه کانی تریش نهوجا بنیره به دواما خوّم دیم).

منیش چه زرمّت چی فەرموو ریک وام کرد، نهوجا ناردم به شوینیدا کەته شریفی هات سووراپیه وه به دهوری خەرمانی له خەرمانه خورماکانا ونزای به سهرا خویندن و له خودا پاراپیه وه و له سهرا ته و قه سهری به زرتین خەرمانیان، له ناوهر استیدا دانیشته و فەرمووی: (دهی دهست بکه ن به پپوانه بو خواوون قهرزەکان) ئیتر یه که یه که به قه قهرزەکی خویان به ته و اوای خورما بویان پپوا، ههتا هه موو قهرزەکانم به ته و اوای پپیان دایه وه، به لام هیشتا له پیت و فهری پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سهرا به) نه وهندهی تری لی زیاد بوو، مایه وه بو خوّم، بگره وهک هیچی لی کهم نه بووبیته وه و ابوو (تاج/ ۴/ ۳۴۶ ز ۱۰۸- ۱۰۹) شیخی عهینی دمفه رموی: (نهو خواوون قهرزانه جوله که بوون).

۹۶۴- عَنْ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (كَيْلُوا طَعَامَكُمْ يُبَارَكْ لَكُمْ) (الحديث ۲۱۲۸) (۲۱).

میقدامی کوری مه عدی که ریب (دروودی خوی له سهرا به) فەرمووی: خو شه ویست (دروودی خوی له سهرا به) دمفه رموی: (له کاتی گرین و فروشتن و سهراکردن دا خوراکتان بپپون خوا پیت و فهری تیده خا بۆتان). (تاج/ ۲/ ۳۰۷ ز ۱۴۸).

روونکردنه وه:

میقدامی کوری مه عدی که ریبه که سناوی (ابو کریمه) یه، له نه صلا خه لکی شامه له هاوړی مناله کانی چه زرمته، عهرزیان کرد: نهی نه بو که ریمه! خه لک ده لئین: تو پیغه مبه رت نه دیوه؟ فەرمووی: (با، به خودا به خزمه تی گه یشتووم

جاری له گهال مامه ما دهرؤیشتم پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بئ) نهرمه ی گویچکه ی گرتو و فهرمووی به مامه م: (به زهینی تو دهبی ئه م گویچکه گوشینه ی منی له بیر بمینی) وه بیستیشم دهی فهرموو: (له منالی له بارچوووه هه تا ئیختیاری که فته کار، له رۆزی قیامه تدا له ته مه نی سیی سالی دا هه شر ده گرین...).

له شام ده ژیا، فه قتی زۆری هه یه له خه ئکی شام، له ته مه نی نه وه دویه ک سالی دا، له شام ئه مری خودای کرد، له سالی هه شتاو هه وتی کۆچیدا، له بوخاری دا دوو فهرمووده ی هه یه، له سه ر فهرمایشتی مقدمه ی فتح الباری. ۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لَهَا وَحَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ وَدَعَوْتُ لَهَا فِي مُدَّهَا وَصَاعِهَا مِثْلَ مَا دَعَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَكَّةَ (الحدیث ۲۱۲۹) (۳۳).

عه بدوللای کوری زهید (پرسی خوی لی بئ) فهرمووی: (پیغه مبه (دروودی خوی لسمه بئ) فهرمووی: هه زه تی ئیبراهیم (سه لاس خوی لی بئ) به فهرمانی خودا، مه که ی کردوو به هه ره م به ستیکی ئه مین و هیمن و قه ده غه ی کردوو که کاری ناشایسته ی تیا دا به رپا بکری، وه دوعاو نزای باشی و پیرۆزی کردوو بو دانیشتوانی، وه منیش به فهرمانی خودا مه دینه م هه رام کردوو کردوو مه به به ست و هه ره م، هه ره وک چۆن ئیبراهیم مه که ی هه رام کردوو کردویه تی به به ست و هه ره م، وه من دوعاو نزای پیت و فهرم کردوو بو مه ن و مشتی مه دینه، دووقاتی ئه و دوعاو نزایه ی که ئیبراهیم کردویه تی بو خه ئکی مه که).

روونکردنه وه:

عه بدوللای کوری زهیدی کوری عاصم، ئه نصارییه، خه زره جیه، له به نی نه ججاره ئو خودیه، به لام راجیایی هه یه له به درییه تی دا، به شداری کرد له

کوشتنی موسه یله مهی که ذابدا، نۆ فەر مووده ی له بوخاری پیرۆزدا ههیه، سه عیدی کورپی موسه ییب، عه ببادی کورپی ته میمی نه نصاری و کهسانی تریش فه قتی بوون، له رۆژی (الحرّة) دا، شهید بوو، که ئه م روداو له سالی شهست و سی کۆچیدا بووه، رمزاو رحمه تی خودای لی بی.

باسی هه ندی ده ستووری فرۆشتنی خۆراک و شت شارده نه وه بو کاتی گرانی

۹۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ الطَّعَامَ مُجَازَفَةً يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعُوهُ حَتَّى يُؤْوُوهُ إِلَى رِحَالِهِمْ (الحديث ۲۱۳۱، سبقت أطرافه في: رقم: ۹۶۱ ت= ۲۱۲۳ و ۲۱۲۴ ف) (۳۳).

ئیبنو عومەر (رەزى خوى لى بى) فەر مووی: به سه رینی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بى) به چاوی خۆم نه وانهم دیوه که شت و مه کیان به گۆتره ده کپی، نه یانده هیشت که هه ر له و شوینه دا بیفرۆشنه وه، به لکو ده بی بیبه نه وه بو شوین و جیگه ی خویان، نه وسا نه گه ر ویستیان بیفرۆشن نه گه ر وایان نه کردایه و به ر له گواسته نه وه یانفرۆشتایه ته وه لیان ده دان).

۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَبْعَ الرَّجُلُ طَعَامًا حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ كَيْفَ ذَاكَ قَالَ ذَاكَ ذَرَاهِمُ بَدْرَاهِمٍ وَالطَّعَامُ مُرْجَأٌ. (الحديث ۲۱۳۲، طرفه في: ۲۱۳۵) (۳۴).

ئیبنوعه بباس (رەزى خوايان لى بى) فەر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بى) ریگه ی نه ده دا که سی نه ندازه یی خۆراک بکپی و، به ر له وه ی که خوی وه ری بگری له فرۆشیار، بیفرۆشیته وه به که سی تر، عه رزی ئیبنوعه بباس کرا ئه م

(۳۳) والحديث أخرجه مسلم في البيوع (عينه) ۲۴۹/۱۱ المترجم.

(۳۴) أخرجه مسلم في البيوع، باب: بطلان بيع المبيع قبل القبض، رقم: ۱۵۲۵.

مەسەلەيە چۆن چۆنئییە، بۆمان روون بکەرەو، بالە مەبەستەکەى تیبگەین؟
فەرمووی: ئەو وەك ئەو وایە پارە بدەیت بەپارە بەشیوەى سووخۆرى،
خۆراکەكەیش ئامادە(حازر) نەبێ). (تاج/٣٠٧/٢ ف—٤ز—١٤٨).

روونکردنەو:

وەك ئەو ئازاد مەنێ گەنم لەكامەران بکړی، بەدرەمێ، بەو مەرجه پاش
مانگێ مەنە گەنمەکەى لێ وەربگرێ، جا هەر ئەو مەنە گەنمە کە هیشتا
وەرنەگیرایی، ئازاد بیفرۆشیتەو بەمایەکەى خۆى یابەزیاتر، یابەکەمتر،
و بەكامەران یابەکەسیکی تر، مامەلەى وا بەپێى شەرع دادەنرێ بەسوود،
لەبەر ئەو بەرگری لێ دەکړی).

٩٦٨- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُخْبِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْتَّمُرُ بِالْتَّمُرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ) (الحديث ٢١٣٤، طرفاه في: ٢١٧٠، ٢١٧٤) (٣٥).

مالیکی کوپی ئەوس(بەزێ خۆى لێ بێ) فەرمووی: ویستم سەد دینارى زیڕ
بگۆرمەو بەدرەمى زیو، طلەحەى کوپی عوبەیدیلا بانگی کردم و سەودامان
برپەو و ریكەوتین لەسەر گۆرپنەو، کە لەباتى هەر دینارى ژمارەیهکی
دیاریکراو درەمى زیوم پێیدا، جا طلەحە زیڕەکەى لەمن وەرگرت و
لەدەستیدا ئەم دیوو ئەودىو پێدەکرد، ئنجا فەرمووی: باکلێدارەکەم لە
جەنگەلەکە بێتەو، درەمە زیوێکانت دەداتى، جەنگەلەکە شوێنێکی نزیکە
لەمەدینە و لەعەوالی مەدینە، ناودارە بەغابەى مەدینە.

عوُمەریش(بەزێ خۆى لێ بێ) گوێی لەم قسانەمان بوو، فەرمووی: ئەى مالیک!
بەخودا نابێ لە طلەحە جیاببیتەو هەتا زیوێکەى لێ وەرنەگرت، بانهێ

به سوود، چونکه پیغمبر (درویدی خوی لسمر بن) فهرمووی لهم بارمیه وه: (زیر به زیر دست به دست نه بی سووده، گهنم به گهنم دست به دست نه بی سووده، خورما به خورما دست به دست نه بی سووده، جو به جو دست به دست نه بی سووده). (تاج/۲/۳۲۶ ف-۳-۴).

روونکردنه وه:

لهم روژگارمی نیمه دا، طاقه ی روچی، هیزی معنه ویات کز بووه له سایه ی عه وله مه و عه له نه وه، ماده پهرستی پهری سه ندووه: مال و سامان و هه وه سبازی و ئاره ق و مه ی و باده و باوه شی یار، بوون به هه موو شتی له گهل نه وه شدا نه هلی حه ق، موسولمانی باش به شی خوی هه رماوه، جا لهم روانگه وه نه وه منده ی بکری، مروف بو خودا چه ندی پی بکری له نه شری حه قا دریغی نه کا، نه گهر له سه رانه سری دنیا دا یه ک کهس به گوینی بکا زوره. (پر: ژماره ۹۷۷).

۹۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَبْعَ حَاضِرٌ لِبَاذٍ وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا يَبْعَ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ وَلَا تَسْأَلُ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِتَكْفَأَ مَا فِي إِيَّانِهَا) (الحديث ۲۱۴۰، أطرافه في: ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۲۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۵۱۵۲، ۶۶۰۱) (۳۶).

نه به وه ره میره (پزای خوی لی بن) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لسمر بن) نه یی ده کرد: له وهی که شاری بی به ده لال بو لادیی و شتی بو بفروشی، و مده یفه رموو: (کوسته کوسته له یه کتری مه کهن، سه ودا له سه ر سه ودا حه رامه، وده خواز بیینی به سه ر خواز بیینی برای خوتا مه کهن، و مدروست نییه بو ژن که داوای ته لاق دانی خوشکی نایینی خوی بکا، تا نه و به ته لاق بداو خوی

به شویینه که ی شاد ببی (۱) (تاج/۲/۳۱۷ ف ۳+ ۴+ ۵+ ۶+ ۷+ ۸+ تاج/۳/۱۵۰ ف - ۳+ ریاض/۱/۲۳۵).

۹۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ دُبُرٍ فَاحْتَجَّ فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟) فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِكَذَا وَكَذَا فَدَفَعَهُ إِلَيْهِ (الحديث ۲۱۴۱، أطرافه في: ۲۲۳۰، ۲۳۲۱، ۲۴۰۳، ۲۴۱۵، ۲۷۱۶، ۶۹۴۷، ۷۱۸۶ (۳۷)).

جابیری کوپی عهبدوللا (پژای خوی لی بی) فهرمووی: پیایو له یاریدهدمران، واته: لهئه نصار، خولامیکی هه بوو ئازادی کرد به مهرجی له پاش مردنی خوی ئازاد ببی، که به مه لهزاراوهی شهرعی پیروژدا دهگوتری: مودبهر، پیاوکه هیچ مالیکی تری وای نه بوو، جادامابوو بو مال، جا له پاشا که ئهم باسه گه یشته وه به حه زرهت - دروودی خوی لسمر بی، پیغه مبه ر پیاوکه ی خسته سهر مه زاتو فهرمووی: (کی ئهم پیاوهم لی دهکری؟) جا نوعهیمی کوپی عهبدوللا لی کری به ههشت سهد درهمو پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی) پاره که ی و مرگرت و دای به خاونه که ی که ناوی ئه بومه ذکور بوو، غولامه که شی ناوی ئه بو یه عقوب بوو. (تاج/۲/۲۳۴۸ ف ۳- ۱۶۵+ تاج/۳/۴۱- ۱۹ ف ۱-).

۹۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ وَكَانَ يَبْعَا يَتْبَاعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ الرَّجُلُ يَبْتَاعُ الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجَ النَّاقَةُ ثُمَّ تُنْتَجَ الَّتِي فِي بَطْنِهَا (الحديث ۲۱۴۳، طرفاه في: ۲۲۵۶، ۳۸۴۳ (۲۸)).

ئیبینوعومه ر (پژای خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بی) بهرگیری (نه ی) کردوو له جوړه فروشته ی که ده به ستری به زایینی به چکه ی

(۳۷) أخرجه مسلم في الرِّكَاة، باب الإبتداء في التفقة بالنفس ثم بأهله، رقم: ۹۹۷.

(۳۸) أخرجه مسلم في البيوع، تحريم بيع حبل الحبله، رقم: ۱۵۱۴.

ناوسکی وشتری ئاوسه وه! ئەم جوۆره فروشتنه پیش له سهردهمی نهزانی پیش هاتنی ئیسلاما بابوو، خه لک دهیانکرد له سهه یه کێ له دوو شیوهیه: یه کهم پیاوێ وشتریکی دهکړی یا شتیکی دهکړی، به بهه هایه کی دیاریکراوی نه دراوی دواخوا، به واده ی ئه وهنده که ئه وه و شتره بزێ و سکه که شی بزێته وه ئه وسه به ها که بدات، دووهم به چکه ی ئه وه به چکه یه که وه له سکی ئەم و شتره ئاوسه دا له تۆم کړی به ئه وهنده وه ئه وهنده.

روونکردنه وه:

له م شوینه دا مامۆستای پایه بهرز عه للامه ی عهینی رایه کی زۆر به سوودی هه یه، که به ره بهرچی ئیمامی نه وه وی پێ دداته وه، که بۆ ئەم روژگاره ی ئیمه ئەم جوۆره رایه زۆر زۆر باش و له باره، ده فهرموێ: (بیع المعاطة صحیح، وجميع الناس اليوم يعملون في الأسواق بالمعاطة: يأتي رجل إلى بائع فيشترى منه جملة قماش بثمان معین، فيدفع الثمن ويأخذ المبيع من غير أن يوجد لفظ: (بعث واشترى) فإذا حکمنا بفساد هذا العقد يحصل فساد كثير في معاملات الناس) (ر: ج/ ۱۱ ص ۲۶۵ - عینی).

واته: به یعی موعاتات دروسته، خه لکی هه موو ئه مپرو، له بازارا له کاتی کپین و فروشتندا کاری پێ ده کهن، پیاوێ ده چی له بازارا سه ودا ی پارچه یی کوتال یا شتی تر دهکا، وه له سهه نر خه که ی ریک ده که ون و به ها که ی دیاری ده کهن و کپیار پارمه کی ده دا به فروشیار و فروشرا وه که ده بات به یی ئه وه که قسه یی، که له زارا وه ی شه را پیی ده گو ترئ (صیغه)، له به ینیانا ببی، نه نه وه به وه ده لی: ئه وه پیی فروشتی به ئه وهنده، نه نه وه به وه ده لی ئه وه لیی کپیت به ئه وهنده).

ده ی نه گه ر به یار بده یین که ئەم سه ودا یه پووچه و دانامه زری چونکه له فظ و بیژه ی تایبه تی بۆ دانه نرا وه، ئه وه فهرته نه وه ئاژا وه یه کی زۆر زۆر له سه ودا و مامه له ی ئه وه خه لکه دا روو ده دا.

له‌راستیدا منیش رام وەکو رای شیخی عهینی وایه، برپوانه فیهی ئاسان به‌رگی دووهم لاپه‌ره (۴۴۴) وەرگه‌پاوه کوردییه‌که‌ی. وەرگێپ/ نوری فارس.

هه‌ندی مامه‌له‌و سه‌ودای تایبه‌تی، یا نه‌یی لی‌کراو

۹۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ اشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَأَةً فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ سَخِطَهَا فَلْيُخْلِيَهَا صَاعًا مِنْ تَمْرٍ). (الحديث ۲۱۵۱، أطرافه في: ۹۶۹ت=۲۱۴۰ف) (۳۹).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خوی لێ به‌) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لێ به‌) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر که‌سی نازده‌ی ورده‌ی کړی، وەک مه‌رێ یابزنی، وه به‌ فی‌ل فروشیار چه‌ند روژی نه‌یدوشی‌بوو، هه‌تا کړیار پێی ب‌خه‌له‌تی و وابزانی که‌به‌شیره، ئه‌وه له‌کاتی وادا له‌پاش دوشینی ئه‌و نازده‌و روژن بوونه‌وه‌ی کاره‌که‌ کړیار خوی سه‌رپشکه‌ له‌یه‌کێ له‌م دوو: ئه‌گه‌ر چه‌زکا مه‌ره‌که‌، یابزنه‌که‌ هه‌ل ده‌گرێ و ئه‌گه‌ر چه‌زکا ده‌یداته‌وه‌ به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، به‌لام ده‌بی مه‌نی خورما نه‌ک گه‌نم بدا له‌جیاتای شیره‌که‌ی). (تاج/۲/۳۱۳ف-۱۵۰).

۹۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا زَكَتِ الْأَمَةُ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتْ فَلْيُجْلِدْهَا وَلَا يُثْرَبْ ثُمَّ إِنْ زَكَتِ الثَّالِثَةُ فَلْيُغْفَرْ وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرِ). (الحديث ۲۱۵۲، أطرافه في: ۲۱۵۳، ۲۲۳۳، ۲۲۳۴، ۲۵۵۵، ۶۸۳۷، ۶۸۳۹) (۴۰).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خوی لێ به‌) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی لێ به‌) دمه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر که‌نیزه‌ک که‌به‌عه‌ره‌بی پێی ده‌گوتری: ئه‌مه‌ته‌ زینای

(۳۹) أخرجه مسلم في البيوع، (عيني/۱۱/۲۷۵) المترجم.

(۴۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب: رجم اليهود أهل الذمة في الزنا، رقم: ۱۷۰۲.

کردو زیناکه‌ی له‌سهر ئیسپات بوو باخاوه‌نه‌که‌ی داری هه‌ددی لئ بډاو، ئیتر سهرکۆنه‌ی نه‌کاوه‌موو کاتئ بیداته‌وه‌ به‌چاویدا، جا نه‌گهر دیسان زینای کرده‌وه‌ با دووباره‌ داری هه‌ددی لئ بډاته‌وه‌، ئیتر سهرکۆنه‌ی نه‌کا، به‌لام نه‌گهر بۆ جاری سیههم زینای کرده‌وه‌، ئیتر نه‌گهر فرۆشتویه‌تی به‌په‌تکی موو بابیفرۆشئ) (تاج/٣/٢٤٤ز - ٩٢ف-٩).

٩٧٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ مَا قَوْلُهُ لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ قَالَ لَا يَكُونُ لَهُ سِمْسَارًا. (الحديث ٢١٥٨، طرفاه في: ٢١٦٣، ٢٢٧٤) ^(٤١)

ئیبینو عه‌بباس (همزای خوای لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بئ) فهرمووی: (مه‌چن به‌پیر کاروانیه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پێش ئه‌وه‌ی که‌ بگه‌نه‌ بازار، کالاکه‌یان لئ بکړن و خۆتان له‌وه‌دوا به‌گران بیفرۆشنه‌وه‌، وه‌ شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشئ).

تاووس (ده‌ممنی خودی لئ بئ) فهرمووی: گوتم به‌ئیبینو عه‌بباس: قوربان! شاریش شت بۆ لادیی نه‌فرۆشئ واتای چیه‌؟ فهرمووی: (نه‌بئ به‌ده‌لالئ) (بروانه: ریاض/٤ز- ٢٥٥ژ - ١٧٧٥).

٩٧٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السَّلْعَ حَتَّى يَهْبَطَ بِهَا إِلَى السُّوقِ). (الحديث ٢١٦٥، أطرافه في: ٢١٣٩) ^(٤٢)

عه‌بدو لئای کوپی عومه‌ر (همزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوای له‌سهر بئ) فهرمووی: (سه‌ودا له‌سهر سه‌ودای یه‌کتری مه‌که‌ن، وه‌مه‌چن به‌پیر ئه‌وه‌

(٤١) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الحاضر للبادي، رقم: ١٥٢١

(٤٢) أخرجه مسلم في البيوع عن يحيى بن يحيى (عيني/١١/٢٩٠) المترجم.

کەس و کاروانیانەو، کە لە دەروە خۆراک و شەکیان هێناوە تالەناو شاراً بەنرخێ ئاسایی و روژو بازار بفرۆشن، مەجەن بەپیری ئەم جوړە کەسانەو بو ئەوەی پیش ئەوەی بگەنە ناو بازار، کالاکەیان بەهەرزانی لێ بکڕن و خۆتان لەو دەوا بەگران ئەو شتانه بفرۆشنەو، بە لکۆو کە شتو مەکەکە گەیشته ناو بازار و جیگە ئاسایی فرۆشتنی ئەوسا ئەگەر ویستتان بکڕن).

٩٧٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ الْمُرَابَنَةِ وَالْمُرَابَنَةَ بَيْعُ التَّمْرِ بِالتَّمْرِ كَيْلًا وَبَيْعُ الزَّيْبِ بِالْكَرْمِ كَيْلًا. (الحديث ٢١٧١، أطرافه في: ٢١٧٢، ٢١٨٥، ٢٢٠٥) (٤٣).

عەبدوللای کوری عومەر (مەزای خوی لێ بێ) پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بەرگری کردووە لەو جوړە فرۆشتنە کە لە شەرعاً ناودارە بە موزابەنە. موزابەنە واتە: بەرسیلەکاری (بریتییه لە فرۆشتنی فەریکە خورما کە پێی دەگوترێ روتاب، بە خورمای کەمڵ بە پێوانە، وە بریتییه لە فرۆشتنی میوژ بە ترێ بە پێوانە) (تاج/٢/٣١٩).

روونکردنەو:

حیکمەتی ئەم جوړە نەهیە چونکە ئەم جوړە فرۆشتنە سەردەکیشی بو قوماو غەرمو شتی وا.

٩٧٧- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ التَّمَسَّ صَرَفًا بِمِائَةِ دِينَارٍ قَالَ: فَدَعَانِي طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ فَرَأَوْنَا حَتَّى اصْطَرَفَ مِنِّي فَأَخَذَ الذَّهَبَ يَقْلِبُهَا فِي يَدِهِ ثُمَّ قَالَ حَتَّى يَأْتِيَ خَازِنِي مِنَ الْعَابَةِ وَعُمَرُ يَسْمَعُ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لَا تُفَارِقُهُ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ رِبَاً

إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالتَّمْرُ
بِالتَّمْرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ. (الحديث ٢١٧٤) (٤٤).

ومرگه پراوه که ی به ته وای له ژماره (٩٦٨) دا رابوورد، طرفه فی:
(٩٦٨ ت = ٢١٣٤ ف).

روونکردنه وه:

مالیکی کوړی نه ووسی کوړی حدثان هاوډلی پیغه مبه ر (مروندی خوی لسمه رب) بوو،
له سه رده می نه زانی دا جه حیّل بوو، سواری مایین ده بوو، به لام دیاره درهنگ
موسولمان بووه، له بهر نه وه هندی له پسپوړان بهتابیعی داده نیښ، به پیی
سه رچاوه باو مرپی کراوه کان گیرانه وهی هیه له خودی
پیغه مبه رو نه بوبه کرو عومهر و عثمان و علی و که سانی تره وه، له سه رده می
عومه ردا دم پرستی هوزده کی بوو. له ته مه نی نه وه دو چوار سالیډا،
له سالی نه وه دو دووی کوچی، هندی ده لښ: په نجاو دووی کوچی،
له مه دینه نه مری خودای کردووه، (ره زو ورحمه تی خودای لی بی)
دو و فهرمووده ی له بوخاری دا هیه، نه گهر له په نجاو دووی کوچیدا مردبی و
ته مه نی شی نه وه دو دوو بووی، راسته که له سه رده می نه زانیډا، زه لام بووه و
وابووه که بتوانی سواری ولاخی به رزه بی.

٩٧٨- عن أبي بكرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا سَوَاءً
بِسَوَاءٍ وَيَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالْفِضَّةِ وَالْفِضَّةَ بِالذَّهَبِ كَيْفَ شِئْتُمْ). (الحديث ٢١٧٥،
طرفه فی: ٢١٨٢) (٤٥).

(٤٤) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الصرف وبيع الذهب بالورق نقداً، رقم: ١٥٨٦.

(٤٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب الصرف وبيع الورق بالورق نقداً، رقم: ١٥٩٠.

ئەبوبەكرە (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خەي لەسەر بى) دەفەرموى: (زىر بەزىر مەفرۆشن مەگەر سەر بەسەر بەبى باقى، ھەروا زىو بە زىو، بەلام زىر بەزىو زىو بەزىر چۆنى دەفرۆشن بىفرۆشن).

٩٧٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ). (الحديث ٢١٧٧، طرفاه في: ٢١٧٦، ٢١٧٨) (٤٦).

ئەبو سەئىدى خەدرى (پەزى خەي لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خەي لى بى) دەفەرموى: (زىر بەزىر زىو بەزىو گەنم بەگەنم جو بەجوو خورما بەخورماو خوى بەخوى) دەبى دەقاو دەق بن و بەقەد يەك بن ومبەبى زىادو كەم بن، نابى حازريان بە بزر بفرۆشن، وەك ئەو ەلايەكيان زىرەكەى حازر بى و ئەو ەلايەكەى تريان زىوەكەى دواخراو بى).

٩٨٠- عَنْ أَبِي صَالِحٍ الزِّيَّاتِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ لَا يَقُولُهُ: فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ سَأَلْتُهُ فَقُلْتُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ كُلُّ ذَلِكَ لَا أَقُولُ وَأَنْتُمْ أَغْلَمُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنِّي وَلَكِنْ أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا رَبًّا إِلَّا فِي النَّسِيئَةِ). (الحديثان: ٢١٧٨، ٢١٧٩، طرفاهما في: ٢١٧٦) (٤٧).

ئەبو صالحى زەيات (سۆزو رەحمەتى خەداى لى بى) دەفەرموى: گويم لى بوو ئەبوسەئىدى خەدرى (پەزى خەي لى بى) دەيفەرموو: (دينارى بەدينارى،

(٤٦) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: الربا، رقم: ١٥٨٤.

(٤٧) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: بيع الطعام مثلا، رقم: ١٥٩٦.

دهست به دهست، به بی زیادو کهم، دمهرو شری، ههروا درهه به درهه) منیش
عهرزیم کرد: قوربان! ئه ی بۆچی ئیبنوعه بباس وا نافه رموی؟ به لکوو دهلی:
مادهم حازر به حازره مه رج نییه وهک یهک بنو به قهده یه کترین؟!

ئه بوسه عید فهرمووی: منیش بۆ ئه مه ی تۆ دهللیت ئه ی زه میات! له
ئیبنوعه بباسم پرسى، پیم گوت: ئه مه ی که ده لیلت خۆت له پیغه مبه رت
بیستوو، یا له نامه ی خودادا دیدوو دمه توه؟ فهرمووی: من شتی وا ناییم ئیوه
خۆتان زانترن له من به هه واله کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) به لام من
ئوسامه ی کوری زمید (دزمی خوی لی بئ) هه والی پیم دا: که پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ)
دمه رمووی: (سوود کاتی رووده دا که لایی له دوو به ها که حازربئی و ئه وی
تریان قهرز، یادوا خراوبی).

٩٨١- عن أبي المنهال قال: سألت البراء بن عازب وزيد بن أرقم (رضي
الله عنهما) عن الصرف فكل واحد منهما يقول: هذا خير مني
فكلاهما يقول نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيع الذهب بالورق
دينار). (الحديثان ٢١٨٠ و ٢١٨١، طرفاهما في: ٩٣٨ ت =
٢٠٦٠، ٢٠٦١ ف) (٤٨).

ئه بومینهال فهرمووی: له باره ی پاره گوژپینه وه به پاره ی تر، له به رانی
کوری عازیبم پرسى، فهرمووی: له زمیدی کوری ئه رقه م بپرسه، ئه و باشتری
لی دزمانی، که له زمیدم پرسى، ئه ویش فهرمووی: له به راء بپرسه، ئه و باشتری
لی دزمانی هه رکه سه شیان به وی تریانی دمه رموو: ئه و له من باشتره،
وهه ر دو کیشیان سه ره نجام فهرموویان: (پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بئ) پیشگیری
کردوو له فره شتنی زیڕ به زیو، ئه گه ر به قهرز بئ). (تاج/٢/٣٢٨ ف - ١٥٤-٦).

روونکردنه وه:

سوود -ریبا- له کۆن و نوڤا له جیهانی مال و سامانا، روژیکی گرنگی بینیه وه له ئایینه ئاسمانیه کانا، سوود حهرام کراوه، سوودی حهقیقی که ئایین به نارهوای دادهن ئهو جوړه سهوداو مامه لهیه، که سهر دهکیشی بو خواردنی مائی خه لک بههه واته، یا به شیوهیهکی بی ویزدانانه، قهت وهک ئهم سهردهمه (که سهردهمی شه‌ری زهمانه) سوود ئاوا په‌ره‌ی نه‌سه‌ندوو، په‌روانه: فیهی ئاسان، به‌رگی دووهم، لاپه‌ره ۴۵۵/ز- ۱۹۴ هه‌تا لاپه‌ره/۴۷۲.

۹۸۲م- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ حَتَّى يَبْدُوَ صَلَاحُهُ وَلَا تَبِيعُوا الثَّمَرَ بِالثَّمَرِ) (الحديث ۲۱۸۳، طرفه فی: ۱۴۸۶) ^(۴۹).

عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (په‌زی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (میوه‌و به‌ری دارو دره‌خت و شینایی تاپینه‌گاو به‌که‌لکی خواردن نه‌ی مه‌فروشن، وه‌روتاب مه‌فروشن به‌خورمای گه‌ییوی ته‌واو).
۹۸۲م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ بَعْدَ ذَلِكَ فِي بَيْعِ الْعَرِيَّةِ بِالرُّطْبِ أَوْ بِالثَّمَرِ وَلَمْ يُرَخَّصْ فِي غَيْرِهِ (الحديث ۲۱۸۴، أطرافه فی: ۲۱۷۳، ۲۱۸۸، ۲۱۹۲، ۲۳۸۰) ^(۵۰).

ديسان عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (په‌زی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: زه‌یدی کوری ثابیت (په‌زی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: (پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئ) له‌وه‌دوا ریگه‌ی (بیع العرایا)ی ده‌دا، که به‌روتاب یابه‌ خورما بفروشری، وه‌له‌شتی تر‌دا ریگه‌ی نه‌ده‌دا). (په‌: تاج/۲/ ۱۵۳ ل ۳۲۴).

(۴۹) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ۱۵۳۹.

(۵۰) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو صلاحها، راجع صحيح مسلم

۹۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطِيبَ وَلَا يُبَاغَ شَيْءٌ مِنْهُ إِلَّا بِالْذِّنَارِ وَالْدَّرْهَمِ إِلَّا الْعَرَايَا (الحديث ۲۱۸۹) ^(۵۱).

جابر (رضای خوی لئ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن) نہی کردوہ لہ فروشتنی بہری دارو درخت تاخوش نہی و بہکہ لکی خواردن نہی، وہیچی لئ نافرؤشرئ مہگر بہ پارہ بیجگہ لہ عہرایا، بہ لام عہرایا واتہ: دارہ دوخہ، دروستہ بہرہکہی بفرؤشرئ بہ خورما.

روونکردنہوہ:

عہرایا ئہوہیہ: کہ دہولہ مہندی دارئ دووان دہدا بہہہ ژارئ، تابہرہکہی بخواو لہ پاشا دارہکہ ہی خویہتی، جا لہ پاشا بو بارسوکی ئہگر کابرای ہہ ژار لہو ماوہیہدا بہری دارہکہی بہکارنہ ہی نابوو۔ خاوہن باخہکہ بہرہکہی لئ دہکریتہوہ، بہ خورمای گہییو ئہگر ہہردوولا مہیلی ئہوہیان ہہبوو۔ (بر: تاج/۲/۳۲۴-۲).

۹۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ دُونِ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ قَالَ نَعَمْ (الحديث ۲۳۸۲) ^(۵۲)، أَطْرَافُهُ فِي: (۲۳۸۲).

عہدوللای کوری عہدول وہاب فہرمووی: گویم لئ بوو، عوبہیدوللای کوری رہبیع لہ مالیکی پرسی: ئایا لہ داودت بیستوہ کہ ئہبوسفیان لہ ئہبوہورہیرہوہ بوئ گیرابیئتہوہ: کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بن) ریگہی بہیعول عہرایای داوہ، بہ مہرجئ لہ پینج وہسق زیاتر نہی، یا فہرمووی:

(۵۱) أخرجه مسلم في البيوع، باب: النهي عن بيع الثمار قبل بدو... رقم: ۱۵۳۶.

(۵۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: تحريم بيع الرطب بالتمر الا في العرايا، رقم: ۱۵۴۱.

بہمہرجیٰ لہ پینج و ہسق کہ متر نہ بی؟ مالیک رحمہتی خودای لی بی
فہرمووی: (بہ لیٰ ٹوہم لہو زاتہ بیستوہ) (بر: تاج/ ۱۲/ ۳۲۵-۳).

۹۸۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّاسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَّبِعُونَ الثَّمَارَ فَإِذَا جَدَّ النَّاسُ وَحَضَرَ تَقَاضِيهِمْ قَالَ
الْمُبْتَاعُ إِنَّهُ أَصَابَ الثَّمَرَ الدُّمَانُ أَصَابَهُ مُرَاضٌ أَصَابَهُ قُشَامٌ عَاهَاتٌ يَحْتَجُّونَ بِهَا
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَمَّا كَثُرَتْ عِنْدَهُ الْخُصُومَةُ فِي ذَلِكَ
فِيمَا لَا فَلَا تَتَّبِعُوا حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُ الثَّمَرِ كَالْمَشُورَةِ يُشِيرُ بِهَا لِكَثْرَةِ خُصُومَتِهِمْ)
(الحديث: ۲۱۹۳) (۵۲).

زہیدی کوپی ثابیت (زہدی خوی لی بی) فہرمووی: مہردومہ کہ لہ کاتی
پیغہ مبہر خویدا (دروودی خوی لہ سمر بی) بہری دارہ خورمایان بہ کالی، بہر لہ
پیگہ یشتن دہ کپی و دہ فروشت.

جا کاتی باخہ کہیان دہر نی و کاتی دہورو تہ سلیم دہات، کپیارہ کہ
دہیگووت: ٹہم خورمایہ کہ پرووی ہہ ٹہیناوہ دہردی پیگہ یشتوہ، پوچہ ٹہ،
پوکاوہ تہوہ، بہم جوڑہ نہ خویشین و دہردانہ برو بیانویان دہینایہوہ، جا لہم
رووہوہ کاتی مہردومہ کہ سکالایہ کی زوریان لہ خزمہت حہزرتدا کرد، کہ ہہر
کہ سہیان بہ لای خویاندا رایان دہ کیشاو بہ باشی نہ دہہ چوونہ ژیر بارہ کہ،
حہزرت (دروودی خوی لہ سمر بی) لہ پرووی ناموزگاری و راویژوہ، نہوہک لہ پرووی
فہدہغہ کردنی ٹیجگاریہوہ، پیی فہرموون: (کہ ہہر دہیفروشن، مہیفروشن
تابہرہ کہی بہ کہ لکی خواردن دی لہم جوڑہ ٹافہ تانہ رزگاری دہی).

۹۸۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُبَاعَ الثَّمَرَةُ حَتَّى تُشَقَّحَ فَقِيلَ وَمَا تُشَقَّقُ قَالَ تَحْمَارُ وَتَصْفَارُ

وَيُؤْكَلُ مِنْهَا). (الحديث ٢١٩٦، أطرافه في: (٥٤).

جابر بن کوری عهبدو للاً (رمزی خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بن) نہی کردوہ لہفروشتنی بہری دارو درہخت و بہری سہوزہوات و شینایی ہہتا ماتہ دہدا، لہسہعیدی کوری میناء پرسیارکرا، کہ یہکیک بوو لہپیوانی رشتہی نئم فہرموودہیہ: ماتہدان واتای جیہہ؟ فہرمووی: یانی سوور بیو و زمرد ہہ لگہرئو بہکہ لکی لی خواردن بیت.

٩٨٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تُزْهِيَ فَقِيلَ لَهُ وَمَا تُزْهِي قَالَ حَتَّى تَحْمَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَرَأَيْتَ إِذَا مَنَّ اللَّهُ الثَّمَرَةَ بِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالَ أَخِيهِ؟). (الحديث ٢١٩٨) (٥٥).

نہنہسی کوری مالیک (رمزی خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بن) نہی کردوہ لہفروشتنی بہروبووم ہہتا ماتہنہدات، پییان گوت: ماتہدان واتای جیہہ؟ فہرمووی: نئو متہ کہ سوور بیو. پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بن) فہرمووی: (دہی پیم بلین: نئو بہروبوومہی کہ بہکالی دہیفروشن بہرلہوہی کہ پی بگات، نئگہر خوا فہوتانی نیتز فروشیار بہچی مہانہیہکی نارہوا مالی کریار دہخوات؟)

٩٨٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْرِ فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَكُلْ تَمْرٍ خَيْرَ هَكَذَا؟) قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلَاثَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

(٥٤) قال العيني: (والحديث أخرجه مسلم في البيوع) (ر: صم/١٠ص ١٩٥=صحیح مسلم بشرح النووي ج/١٠ص ١٩٥).

(٥٥) أخرجه مسلم في المساقاة، باب: وضع الحواج، رقم: ١٥٥٥.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَا تَفْعَلْ بِغِ الْجَمْعِ بِالذَّرَاهِمِ ثُمَّ ابْتَغِ بِالذَّرَاهِمِ جَنِيًّا) (الحديث ٢٢٠١، أطرافه في: ٢٣٠٢، ٤٢٤٤، ٤٢٤٦، ٧٣٥٠) (الحديث ٢٢٠٢، أطرافه في: ٢٣٠٣، ٤٢٤٥، ٤٢٤٧، ٧٣٥١) ^(٥٦).

ئەبوسەعیدی خودری و ئەبوھورەیرە (بەزوی خەوی لێ بێ) فەرموویان: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) پیاویکی کرد بەسەرکاری سەر قەڵای خەیبەر کە هاتەوێ خورمایەکی نایابی هێنا بوو، پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئایا خورمای خەیبەر هەمووی ئاوا یە؟ وەك ئەمە گشتی ئاوا نایاب و هەڵبەزار دەیه؟) پیاوێکە گوتی: نەبەخوای، ئەو پێغەمبەری خوا، بەلام مەن لەم خورما نایابە لەباتی دوو مەن لەخورمای ئاسایی و مردەگرین، وەدوو مەن لەجیاتى سێ مەن! فەرمووی (دروودی خەوی لەسەر بێ) : (شتى وا مەكەن بانهى به سوود، واتە: بانهى بەریبا، بەلام خورما ئایەخەكە بفروشن بەپارە، لەپاشا ئەو پارەیه چەندى کرد، خورمای نایابی پێ بکرن). (بڕ: تاج/١٢/٣٣٨ز-١٦١).

روونکردنەوێ:

مەبەست لەم جوێرە مامەڵەیه ئەوێهە کە موسوڵمان خۆی لە شتى گوماندار بپاریزێ، هەمیشە خۆی رابھێنێ بەکاری پاکی بێ گەردى بێ گومانەوێ، بەپێی تەوانایش بەپێی کات و شوێن و جێگەوێرێگە، کارناسانیش بەکاربھێنێ، بار لەمەردوم گران نەکا لەکاتى سەودا و مامەڵەى روژانەدا، کە زۆربەى کات، زۆربەى خەلك لە زۆربەى شوێن، ناچارى کردنى ئەو جوێرە ئالوگۆرە دەبن، جا وەك رێسایەکی دامەزراو دەلیین: (گۆرینەوێ میوہ بەمیوہ هەروەها دانەوێلە بەدانەوێلە، وەك ترێ بەترێ، چ رەش چ سپی چ باش چ خراپ، گەنم بەگەنم، چ باش چ خراپ، خورما بەخورما، جو بەجو،

ههروا، میوه به میوه له جوړی خوۍ، دانه ویلله به دانه ویلله له جوړی خوۍ، لهزاراوهی یاسانامه ی پړوژی خودادا، هه موو بهیهک چه شن دادهنرین، لهکاتی کرپنو فروشتنو قهرزو نالو گوړی تردا، دهی ههردوو لایهکه وهک یهک بن که مو زیادیان نهی، سهر به سهر بن، چ به پیوانه بی چ به کیښانه بی...).

نه گهر دوو کهس ویستیان به ویینه گهنم به گهنم بگوړنه وه هی لایه کیان باش بوو، وده کوو نه وه قهنده هاری بوو، هی نهو لایه که یان خراب بوو، وهک نه وه رهشگول بوو، وه ویستیان که سیان زمرمر نه کهن، نه وه دهی له پیښا رهشگوله که بقه بلینن به پاره، بابلیین دهر به رهشگول دهکاته ده دینار، نه و جا بهو پاره یه گهنمه قهنده هاری له کابرای دوو هه م بکړی، نه گهر قهنده هاری ربه ی به دوو دینار بی، دهی ددینار بدا به خاوهنی رهشگوله کهو ده ربه ی رهشگولی لی ودر بگری، نه وسا پینج ربه ی قهنده هاری پی بفروشی و ده دینار هکه ی له باتی نه وه لی ودر بگری!

۹۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُخَاصَرَةِ وَالْمُلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ وَالْمُزَابَنَةِ (الحديث ۲۲۰۷) (۵۷).

نیمامی نه نهس قهر مووی: (پیغه مبهه (دروودی خوی له سر بن) نه یی کردووه له: موخاقه له و موخاضره و له مولا مه سه و مونابهذه و له موزابه نه).

روونکردنه وه:

موخاقه له، واته: قهر سیلکاری، بریتییه له فروشتنی قهر سیل و شینایی نه دوو راوه به گهنم یا به دانه ویلله ی تر، موخاضره واته: فروشتنی به رو بووم و میوه دانه ویلله به سه وزی، پیش نه وهی که بگهی، مولا مه سه

واته: فروشتن به دهست لیدان، مونا به ده واته: فروشتن به هه لدان بۆ یه کتری، موزابه نه بهرسيله کاری، واته فروشتنی روتابو بهرسيله تری به سه ر داره وه، به خورماو میوز به پیوانه یه کی دیاریکراو. (بپ: تاج/ ٢/ ٣١٥ ف ٢-+ل ٣١٨ ف ١١).

ئیسئا و اباهه فه ریکه نوک و روتابو سیوی کالی نه گه یوو هه لوژوه چواله ی سه وزو شتی تری له م بابه تانه پیش ئه وه ی به ته وای پی بگهن، ده یانرپن و ده یانفروشن، مه به ست ئه ومیه سه وزوه میوه و به ری دراو دره خت، ده بی کاتی مامه له ی کرپن و فروشتنیان بۆ نه نجام بدری، که ئه و مامه له یه کی شه یی بۆ کرپار، یابۆ فروشیار یا بۆ ئابووری گشتی دروست نه کا.

٩٩٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ هَذَا أُمُّ مُعَاوِيَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ رَجُلٌ شَجِيحٌ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخَذَ مِنْ مَالِهِ سِرًّا؟ قَالَ: (خُذِي أَنْتِ وَبَنُوكَ مَا يَكْفِيكَ بِالْمَعْرُوفِ).
(الحديث ٢٢١١، أطرافه في: ٢٤٦٠، ٣٨٢٥، ٥٣٥٩، ٥٣٦٤، ٥٣٧٠، ٦٦٤١، ٧١٦١، ٧١٨٠) (٥٨).

عائشه (همزای خودای گه موری له سه ر بی) فه رمووی: هیندی دایکی موعاویه (همزای خوده یان لی) عه رزی پیغه مبه ری کرد (دروودی خوی له سه ر بی) گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه بو سفیانی میردم، پیاویکی رژدو گیره و، ئه وه نده م ناداتی که به ئاسایی به شی خوّم و مال و مناله کانم بکا، مه گه ر ئه و نه زانی شتی تری ببه م ئه و سا به شمان بکا، جا ئایا ئه گه ر به نه یینی له ماله که ی ببه م بۆ مه سه رهی خوّم و مناله کانم گونا هم ده گات؟ فه رمووی (دروودی خوی له سه ر بی) : (ئه وه نده ببه که به شی خوّت و مناله کانت بکا، به شی و ده یه کی په سه ند به پیی یاسای شه ر). (تاج ١٩٦/٢ ف ٨-ش).

٩٩١- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الشُّفْعَةَ فِي كُلِّ مَالٍ لَمْ يُقَسِّمْ فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصُرِّقَتِ الطَّرُقُ فَلَا شُفْعَةَ (الحديث ٢٢١٣، أطرافه في: ٢٢١٤، ٢٢٥٧، ٢٤٩٥، ٢٤٩٦، ٦٩٧٦) (٥٩).

جابر (همزى خوائى لم يسن) فهرمووى: (بيغهمبهر) (درودى خوائى لم يسن) شوفعهى داناهو، لههه موو شتيكا كه هاوبه شى بى و هيشتا دابهش نه كرابى، به لام نه گهر شته كه جياكرايه وهو سنوور دانراو توخوب و مهرز نيشانه كراو ريگه و بان ديارى كرا، نيتز هه قى شوفعهى به سه روه نامينى) (شوفعه: به شى هاوبه شى و هاوسا هه لگرتنه وه، كاتى هاوبه شه كه يا هاوسا كه، به شى خوى بفروشى يا كه سيكى تر به پيى شهرع نهو به شه بفروشى).

٩٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَاجَرَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَسَارَةً فَدَخَلَ بِهَا قَرْيَةً فِيهَا مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ أَوْ جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَّارَةِ فَقِيلَ دَخَلَ إِبْرَاهِيمُ بِامْرَأَةٍ هِيَ مِنْ أَحْسَنِ النِّسَاءِ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ مَنْ هَذِهِ الَّتِي مَعَكَ؟ قَالَ: أُخْتِي ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهَا فَقَالَ: لَا تُكَذِّبِي حَدِيثِي فَإِنِّي أَخْبَرْتُهُمْ أَنَّكَ أُخْتِي وَاللَّهِ إِنْ عَلَى الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ غَيْرِي وَغَيْرِكَ فَأَرْسَلَ بِهَا إِلَيْهِ فَقَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا وَتُصَلِّي فَقَالَتْ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصِنْتُ فَرْجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ الْأَعْرَجُ قَالَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَاوِي الْحَدِيثِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ: هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ ثُمَّ قَامَ إِلَيْهَا فَقَامَتْ تَوْضًا تُصَلِّي وَتَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ آمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ وَأُحْصِنْتُ فَرْجِي إِلَّا عَلَى زَوْجِي فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ هَذَا الْكَافِرَ فَعُطُّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ إِنْ يَمُتْ يُقَالُ هِيَ قَتَلَتْهُ فَأَرْسَلَ فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا أَرْسَلْتُمْ إِلَيَّ إِلَّا شَيْطَانًا أَرْجِعُهَا إِلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَأَعْطُوهَا آجَرَ

فَرَجَعْتُ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَتْ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ كَبَتَ الْكَافِرَ وَأَخَذَمَ وَلِيدَهُ (الحديث ٢٢١٧، أطرافه في: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠ (٦٠)).

ئەبوھورەیرە (بەزەوێ خەوای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوای لەسەر بێ)

فەرمووی: ئیبراھیم پێغەمبەر (سەلامی خەوای لێ بێ) لەگەڵ خاتوو ھاجەرە ی خیزانی کۆچی کرد بۆ ولاتی رۆشتنە ناو شاری، پادشایەکی لێ دەبی، یا فەرمووی: (زۆرداری لە زۆردارە ملھوڕەکانی لێ دەبی. سارە بۆ جوانی وینە ی نابی، دەچن بە پادشاکە دەلێن: پیاوی ھاتوو، ناوی ئیبراھیم، ژنیکی جوانی شوخ و شەنگی وایی، جا زۆردارەکی دەنیری بۆ لای ئیبراھیم و پرسیاری لێ دەکەن: ئەو ئیبراھیم! ئەم ژنە ی وا لەگەڵتا چیتە؟ دەفەرمووی (سەلامی خەوای لێ بێ) : خوشکە.

ئەو جا ئیبراھیم دەگەرپێتەو بۆ لای سارە! پێی دەفەرمووی: ئەو سارە! من بەمانەم گوتوووە کە تۆ خوشکمی، ئەگەر لە تۆیان پرسی لەم بارەییەو، قسەکەم بەدرۆ نەخەیتەو، تۆیش پێیان بلی: کە تۆ خوشکی منی، دەو لە راستیدا تۆ خوشکی ئایینی منی بەپێی ئیسلامەتی، موسوڵمان براو خوشکی موسوڵمانە، دەو سویندەم بەزاتی خودا، لەسەر رووی زەوی بێجگە لە خۆم و لەخۆت، موسوڵمانیکی تر گومان نابەم، جا پاش ئەم ئامۆژگارییە، ئیبراھیم سارە خاتون دەنیری بۆ زۆردارەکی (وہ لەدلیشەوہ دلتیا دەبی) لەوہ کە خودای مەزن ئابروی لەکەدار ناکاتو، ئەم کارە بێ حیکمەت و دانایی نییە)..

جا ھەر کە سارە دەجیئە ژوورەو ھە بۆ لای زۆردارەکە، کابرا خۆی بۆ ناگیرئ و دەستی بۆ دەبا، جا سارە ھەلدەستی دەستنوێژکی ئاسایی دەگیرئ و، دەست دەکا بە پارانەو ھە نوێژکردن و دەفەر موی: ئەی خودای خۆم! کەس نەزانئ تۆ دزمانی، کە من باوێرم بە تۆو بەرەوانە کراوی تۆ کە ئیبراھیمە ھیناوە و، موسوڵمانیکی پاک و بێ گەردم، دامەنی خۆم لە ھەموو کاریکی ناپەرەوا پاراستوو، بێجگە لە ھاوسەری خۆم کە ئیبراھیمە کەسی تر، دەستی بۆ نەھیناوم، من لەشتی واوە زۆر دوورم، شایانی ئەو بێ ریزیە نیم، ھەتا دەستەلاتم ھەبوو ئەمە حالەم بوو، ئیستایش بۆ دەستەلاتم، خودایە! تۆ تواناوە بە دەستەلاتی، ئەم زەندیقەم بەسەردا زال مەکەو ئابروم بپاریژە، جا خودا زۆردارەکە لە گل و گوڵ دەخا، ھەناسە دەگیرئ و دەست دەکا بە لرخە لرخ! تەنانەت دەست دەکات بە لەقە فرتیی مەرگ).

ئەعرەج (رەحمەتی خودای لێ بێ) کە ئەم فەرموودەیە لە ئەبوھورەیرەو دەگیرئتەو، لێردا فەرمووی: ئەبوسەلەمە ی کورپی عەبدورەحمان، کە ئەویش یەکیکە لە گیرپەرەو ھەکانی ئەم فەرموودەیە، ئەم پارچەییە تری ئەم فەرموودەیە بۆ گیرامەو ھەو فەرمووی: ئەبوھورەیرە (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووشی: (سارە فەرمووی: خودایە! ئەم بەدکارە بەمە بمرئ من تاوانبار دەکەن و دەلێن: ئەم ژنە کوشتی، لەبەر ئەوە کە خویینی ئەم سەگە پیسە بەناھەق نەتلیتەو بەسەر مندا، بەمە مەیکۆژە، ئیتەر کابرا فێ و پەرکەمەکە ی بەری دەدا.

بەلام عارنانئ و دیسان پەلاماری خاتوو سارە دەداتەو، ئەویش دیسانەو دەستنوێژ دەگیرئتەو ھەو نوێژ دەکاتەو ھەو لە خودا دەپارئتەو، کابراش ھەمدیسان توشی پەرکەم دەبیئەو ھەو دەکەوئتە کەف چنان و لرخە لرخ و لەقە فرتئ، ھەمدیسانەو خاتوو سارە دەفەر موی: خودایە! ئەگەر بمرئ، دەلێن: ئەم ژنە کوشتی! دیسان کابرا حالەتەکە بەری دەدا، جا تا سێجار

ئەمە لەنێوانیان دا روو دەدا، لەسەری جاری سییەمدا، کابرای زۆردار بەناچاری دەلی؛ (بەخودا ئەمەى ئیو هیناوتانە بۆ من، جنۆکەیه دەست لەمرۆف دەوێشینی، بەکەلکی من نایەت بێبەنەو بۆ ئیبراھیم خۆی).

وە لەسەر فەرمانی ئەو پادشایە خاتوو ھاجەرەیان بەدیاری پیشکەش کرد بەخاتوو سارە، و مەویش ئەو دیاریەى قەبولکردو، گەراپەو بۆ لای ھەزەرتی ئیبراھیم و فەرمووی پێی: (خۆ ئاگات لى بوو خوا چۆن ئەو بێروایەى کۆلەکو تاو، ئەم کارەکەرەیشی بۆمان رەخساند کە ھاجەرەیه. ئیبراھیمیش دیاری کابرای بێروا، کە خاتوو ھاجەرە بوو، کە دابووی بەسارە خاتوون دامەزراندو رەتی نەکردەو).

روونکردنەو:

ئەم فەرموودەیه روونکردنەو: یەکی باشی دەوێ، بەپێی سەرچاوەکانی شیکردنەوێ ئەم جۆرە بەھرانەى واتیادا:

١- (بروانە: تاج/٥/٢٥٧ف ١- بروانە: تاج/٤/٣٧٦ ف ٣- عینی/١١/ص ٣٠ + فتح الباری ژمارە: ٢٦٣٥، ٣٣٥٧، ٣٣٥٨، ٥٠٨٤، ٦٩٥٠) ھەروا (بروانە: تاج/٦/١٥- ١٢+ تاج/٥/٢٥٧ف ١-).

٢- ھەتھولبارى دەفەرموئى: جیگەى پەيوەندى ئەم فەرموودەیه بەم شوپنەیهو، کە باسى کرپنى کۆیلەو وەرگرتنى دیارى و بەخشین و دەسەنەیه لەکافرى جەنگى، ئەو پارچەیهیهتى کە دەفەرموئى: (وأعطرھا آجر، واتە: خاتوو ھاجەرەى بەدیارى بدەنى). ھەروا دەفەرموئى: (بەلگەیه لەسەر ئەو کە دەستنوێژ لەناو نەتەو موسولمانەکانى تری پێش ئیمەدا بوو).

٣- نوێژو نزاو پارانەوو دەستنوێژو یادی خوداو پشت بەستن بەخاوا ھانا بردن بۆ خوداو خودا کردن بەشایەت لەسەر کردەوێ چاک، ئەم جۆرە

شَتَانَه هه می شه و هه موو کاتیك باشترین چه کی دهستی مروی
موسولمانن، به تایبتهی له کاتی لیقه ومان و که ساسی و دامای و بی
دهرمانی دا.

٤- حیلَه شهرعو فیلی شهرعی و درۆ سوینی درۆ تهورییه و شوینه ونی،
له کاتی وادا دروسته، ته نانهت ته لاق خواردن و ظیهارکردنیش له کاتی وادا
دروسته و، نه ته لاقه که ده که وئ و نه ظیهاره که داده مه زری، به مه رجی بۆ
به رژه و نه دیه کی ره وای وابی که شایسته ی کردن یان گوتنی ئه و شتانه
بی، کردن و گوتنی ئه م جوړه شتانه له حوکمی ئیکراه دان، به مه رجی
کردن و گوتنیان بۆ پاراستن و رزگارکردنی سهرو نامووس و سامانی بی که
شایسته ی ئه وه بی، به لکوو هه ندی جار سونه تن، بگره جاری واده بی
پیویستن، واته: واجب.

٥- وشه ی (ئیراهیم) - له سه ر فه رمایشتی عه سقه لانی - ناویکی سورانییه
واته: (أَبُ رَحِيم = باوکی دلسوز = باوکی میهره بان).

٦- زۆرجار خودای گه وره پیاوچاگان تاقی ده کاته ووه تووشی دهر و
به لّاو کی شه و ته نگ و چه له مه و سه خله تییان ده کا، تابزانی
پله ی سه برو ته حه مولیان چۆنه مه به ست ره فعی دهره جاتیانه،
هه روه ک مه به ست ئه وه ی شه که بین به سه رمه شق بۆ موسولمانان
به شیوه ی گشتی که له کاتی وادا بلّین: خو من له هه زره تی ئیراهیم
زیاتر نیم... تاد.

٧- ئه م فه رمووده یه نیوه ی مسنده و نیوه که ی تری مه وقوفه له سه ر
ئه به وهره میره (ره زاو ره حمه تی خودا له هه موو گیره ره وه کانی بی).

٩٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا

فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعَ الْجِزْيَةَ وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ (الحديث ٢٢٢٢، أطرافه في: ٢٤٧٦، ٣٤٤٨، ٣٤٤٩) (٦١).

ئەبوھورەیرە (بەزای خوای لی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خوای لەسەر بئ) فەرمووی: (سویندم بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، کە خوای گەورەییە، ھاکا عیسی کۆپی مەریەم (سەلامی خوای لی بئ) لە ئاسمانەو هاتە خوارەو بو ناوتان و، بوو بەدادپەروەریکی دادپەروەر بەسەرتانەو، ئەو کاتە کە دئ بەپێی ئایینی پیرۆزی ئیسلام حوکم دەکا، لەبەر ئەو خاچ (واتە: صلیب) دەشکێنی کە نیشانی نەصرانییەتە، وەبەراز دەکوژی (کە لەئایینی گاوراندا جوژە گرنگیەکی تایبەتی هەیە)، وەسەرانی هەڵدەگرێ (چونکە هەموو ئایینەکانی تر پوچ دەکاتەو، بەس ئایینی پیرۆزی ئیسلام قەبول دەکا).

سامان و مالیش و زۆردەبی دەبی بەلێشاو، بەشیوەییەکی وا بیزراو دەبی لەبەر زۆری کەس و مری ناگری لەکەس، هەتا دەگاتە ئەو رادەیە کەس تاقەتی مائەداری نامینی، مەردوم بەگشتی دەرانی کەوا قیامەت نزیک بوۆتەو، لەبەر ئەو دلیان بەدنیا خۆش نابێ، هەموو سەر دەکەنە بەندەیی و پەرستش و خواپەرستی و تاعەت و نوێژ و روژوو، تاواي لی دئ کە تاکە یەک کێنووش بردن بو خودا، باشتەر دەبی لەجیهان و هەرچی و لەجیهان دا). (تاج/ ١٠- ٣٣٤ف-١).

روونکردنەو:

پەيوەندی ئەم فەرموودەییە بەباسی کێین و فروشتنەو لەو رووەوییە: شتی کوشتنی بەشیوەییەکی گشتی رەوا بێ، دروست بێ قەلا چۆبکری و بنەبەری، شایانی کێین و فروشتن نییە.

(٦١) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: نزول عيسى (عليه السلام) حاكماً بشريعة نبينا محمد (صلی اللہ علیہ وسلم). رقم: ١٥٥.

باسی کرینی وینہی شتی بی گیان

۹۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِذْ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبَّاسٍ إِنِّي إِنْسَانٌ إِنَّمَا مَعَيشَتِي مِنْ صَنْعَةِ يَدَيَّ وَإِنِّي أَصْنَعُ هَذِهِ التَّصَاوِيرَ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا أَحَدَّثُكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فَإِنَّ اللَّهَ مُعَذِّبُهُ حَتَّى يَنْفَخَ فِيهَا الرُّوحَ وَلَيْسَ يَنْفَخُ فِيهَا أَبَدًا) فَرَبَا الرَّجُلُ رُبُوءًا شَدِيدَةً وَاصْفَرَ وَجْهُهُ فَقَالَ وَيْحَكَ إِنْ أَتَيْتَ إِلَّا أَنْ تَصْنَعَ فَعَلَيْكَ بِهَذَا الشَّجَرِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ فِيهِ رُوحٌ). (الحديث ۲۲۲۵، أطرافه في: ۵۹۶۳، ۷۰۴۲) (۶۲).

له عهبدوللای کوری عه عباسه وه (مزی خوی لن بی) پیاویکی وینہ کیس هاته خزمه تی، عهرزی کرد: قوربان! من مروقیکم، بهرنجه شانی خوّم دهریم، من نهم وینانه دهکیشم، نایا تو رهوایان دهبینی یان نا؟ نهویش پیی فهرموو: ومره پییشه وه نهوجا ئیبنوعه بباس پیی فهرموو: بو خوّم جیم لهزاری بیرۆزی پیغه مبه ره وه (دروندی خوی له سر بی) بیستووه، نهومت پیده لیم، بیستم له پیغه مبه ره دهیغه رموو: (ههرکه سی وینہ یی دروست بکا، خودا له قیامه تا له سر نه وه سزای دمد، پیی دهگوتری: نهم ئیش و نازارمت بهر دموام دمی، ههتا گیان دهکهی به بهر نهم وینہ یه دا که دروستت کردووه، قهت قه تیش ناتوانی گیان بکات به بهریدا) ئیتر کابرا هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشاو راجهنی و زمرده لگه را.

ئیبنوعه بباس پیی فهرموو: هاوار له خو تا خو نه گهر ههر چارت نییه و نهم ئیشه ههر دهکهیته نهوا وینہ ی دارو درهخت و شتی بی گیان و نهم جوړه شتانه دروست بکه، که بی گیان و گیان له بهر نین. (تاج/ ۴- ۵۰- ۱۶۱ ف۵).

روونکردنه وه:

له بهرگی چواری تاجول ئوصولی پیرۆزدا باسیکی باشم له سهر وینه گرتن، به عهره بیو به کوردی له لاپه ره ١٦٤ تا ١٦٦ نووسیوه، موتا لکردنی بی سوود نییه، ژماره (٣) ی ته رجهمه که ی هه له یه کی گه وه ی واتیا دا، راسته که ی ناوایه، ٣- دانان و هه لواسینی وینه نه گهر ته واو نه بی و، له سهر شیوه یه کی وا بی که خاوه نه که ی له سهر نه و شیوه یه نه زی، نه وه حهرام نییه، به لام یارۆچکه ی منالان و بارسته دار (مجسم) یش بی قهیناکا، ته واویش بی قهیناکا.

مروؤفی نازاد نافرۆشری

٩٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَالَ اللَّهُ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ عَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ) (الحديث ٥٢٢٧، طرفه في: ٢٢٧٠) (٦٣).

نه بوهوره پیره (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوی له سهر بی) فهرمووی: (خودای گه ورمو مه زن دمفه رموی: نه م سئ جوړه که سه یه، له روژی قیامه تا خۆم به تایبه تی داواچیم له سهریان: نه و که سه یه ی که به هو ی ناوی پیرۆزی منه وه که سیك هیمن ده کاته وه، وه که نه وه په یمان ده دا به که سیك و سویند به خودا ده خوا که نه و په یمانه ده باته سهر، یا له بهر خوا ته ماداری ده کا که نه و شته ی ده داتی، یا بو ی ده کا، که چی له پاشا ده ستخه رو ی ده کاو، په یمانه که ی ده شکینی و ناپاک ده رده چی، دووهم پیاو ئی ئاده میزادی کی نازاد بفروشی و به ها که ی بخوا، سییه م: پیاو ئی کریکاری به کری بگری و کاری خوی پئته واو بکاو، که چی کریکه یی نه داتی). (تاج/٣/٣٠٨ ف ١١).

روونکردنه وه:

مروقی ئازاد کرپن و فروشتن و هبه و به خشین و کردنی به وه وقف دانامه زری. به لام نه گهر که سی بلی: نه زر بی له سهرم منالی له مناله کانم بکه م به مه لا، یا به پزیشک نه وه نه زره که ی داده مه زری ده بی به پیی توانا جی به جیی بکا، له م سئ شته دا جیاوازی له نیوانی پیاوو ژن دا نییه، ناوه یانی پیاو له فهرمووده که دا بۆ نموونه یه، نه وه ک بۆ قهیدو مهرج.

٩٩٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ غَامُ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: (إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ) فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهَا يُطْلَى بِهَا السُّفْنُ وَيُذْنَنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: لَا هُوَ حَرَامٌ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: (قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ شُحُومَهَا جَمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوه فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ) (الحديث ٢٢٣٦، طرفاه في: ٢٩٦، ٤٦٣٣ (٦٤).

جابیری کوری عهبدو لالا (دروزی خوی لئ بی) فهرمووی: سالی ئازادکردنی شاری مه که له وه کاته دا که هیشتا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) له مه که مابوو، نه که رابوو وه بۆ مه دینه، له خۆیم بیست ده یفه رموو: (خوداو پیغه مبه ری خودا، کرپن و فروشتنی مه ی و ئاره ق و مرداره وه بووو به رازو بتیان حه رام کردوو) هه زری کرا قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا پیمان بفه رموو: نه ی ئایا نه وه چۆنه که خه لک به زو پیوی مرداره وه بوو، که شتی و که وئی پی چه ور ده که ن، یا چرای پی ده گرپین؟ شتی وا ده بی یا نا؟ فهرمووی: (نابی نه وه هیش هه ر حه رامه). له هه مان کاتدا فهرمووشی (دروودی خوی له سهر بی): (خودا بجی به گز جوله که کاند، کاتی خودای که وره و سه روه ر، به زو پیوی

مردار و ده بوی لی حرام کردن، ده چوون به ناگر دهیان توانه وه و پوختیان ده کردو دهیان پالاوت و به پونی دهیان فروشت نه و جا پاره که بیان ده خوارد). (تاج/۲/۳۰۵ - از ۱۴۸) په یوه ندی فهرمووده که به بابیه تی کرین و فروشته وه ناشکرایه.

۹۹۷ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغِيِّ وَخُلْوَانِ الْكَاهِنِ (الحدیث ۲۲۳۷، أطرأفه فی: ۲۲۸۲، ۵۳۴۶، ۵۷۶۱) ^(۶۵)

نه بومه سعودی نه نصاری (په زای خوی لی بن) فهرمووی: (پیغه مبهه (دروودی خوی له سر بن) به های سه گو کرپی حیزو وه لیفته و سه رقه له مانه ی کوله نانی فده دهغه کردو وه). (تاج/۴/۲۳۵-۱).

پیشه و شیخی عه سقه لانی له پایانی نه م نامه ی کرین و فروشته ندا دم فهرموئ: (نه م نامه یه دووسه دو چلو هوت فهرمووده ی به رزه وه بوو (مرفوع) ی له خو گرتو وه، چلو شه شیان بی رشته ن، واته: موعه لله فن نه وانی تریان هه موویان په یوه ستن، واته: مه وصولن، دوو باره کانیا ن سه دو سیی و نو فهرمووده ن، پوخته که بیان سه دوه هشت فهرمووده ن، = (۱۰۸=۱۳۹-۲۴۷) پیشه و موسلیم (دهممتی خودی لی بن) وهك پیشه و بوخاری (دهممتی خودی لی بن) نه م فهرموودانه ی هه موو گیرا و ته وه، بیجگه له م بیست و نو فهرمووده یه بیان:

۱- فهرمووده ی ژماره (۲۹۳۳=۲۰۴۸ فتح= چیروکی ژنهیانی عه بدوره حمانی کورپی عه وف).

۲- فهرمووده ی (۲۰۵۵ فتح= أَجْدُ تَمْرَةٍ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي) له ته جریده که دا نییه.

۳- فهرمووده ی (۹۳۶=۲۰۵۷ ف = سَمُوَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَلُوهُ).

۴- فهرموودهی (۹۳۷ت=۲۰۵۹ ف = یأتی علی الناس زمانٌ) .

۵- (۲۰۷۰ق) فهرموودهکی نهبویهکر: قد علم قومي أن حرفتي (...).

۶- (۹۴۲ت=۲۰۷۲ ف=أطيب ما أكل من كسبه) فهرموودهکی میقدام (رمزی خوی لس

بن).

۷- فهرموودهکی جابیر (رحم الله رجلاً سمحاً = ۹۴۳ت = ۲۰۷۶ف).

۸- (...لاداء ولا خبئة ولا غائلة) له فتهتا وا له نیوانی ژماره

(۲۰۷۸ و ۲۰۷۹ دا).

۹- (۹۴۷ت=۲۰۸۶ف= باسی نهیی کردن له به های خوین) ؟.

۱۰- نه نه ره که ی نیب نو عه بباس سه بارمت به دوانایه تی هاتووی قورئان، که وا

له پیش ژماره: ۲۰۸۶ و ۵.

۱۱- (۲۰۸۸ف) له ته جریده که دا نییه، فهرموودهی: (إن رجلاً أقام سلعة).

۱۲- نه نه ره که ی نیب نو عومهر (كان على جمل صعب) وا له پیش ژماره (۲۰۹۷

دا له فته تا دا).

۱۳- فهرموودهی: (۹۵۲ت = ۲۰۹۹ف) باسی و شتری به ناو که وتوو.

۱۴- فهرموودهی: (اكتالوا حتى تستوفوا).

۱۵- فهرموودهکی عوئمان: (إذا بعث فكل) نه م دووه وان له پیش ژماره

(۲۱۲۶ی فته ته وه).

۱۶- (۹۶۳ت = ۲۱۲۷ف).

۱۷- (۹۶۴ت = ۲۱۲۸ف).

۱۸- فهرموودهی: (۲۱۳۸ف) باسی کؤچی پیغه مبهرو نهبویه کره.

۱۹- فهرموودهی: (المكر والخديعة في النار) وا له پیش (۲۱۴۲ف).

۲۰- نه هی له مولا مه سه فهرموودهکی نه نهس وا له پیش ژماره (۲۱۴۴)،

نه هی له مونابه ده وا له پیش (۲۱۴۶ف).

۲۱- فەرموودهی (إِذَا اسْتَنْصَحَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَنْصَحْ لَهُ) وَا لَهُ پِيش ژماره (۲۱۵۷ف).

۲۲- فەرموودهی (۲۱۵۹ف = لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ) گِیرانه وهی ئیبنو عومەر.

۲۳- فەرموودهی (۲۱۸۷ف- ئیبنوعه بباس) له ته جریده کهدا نییه.

۲۴- فەرمووده کهی زهیدی کوری ثابت سهارمت به فروشتنی میوه جات و بهروبوومی باخ و باخات = (۹۸۵ت = ۲۱۹۳ف).

۲۵- فەرموودهی (وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِسُلَيْمَانَ: كَاتِبٌ وَكَانَ حُرًّا).

۲۶- (۲۲۱۹ف = قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لَصْهَبٍ: إِنَّ قِيَامَ اللَّهِ...).

۲۷- فەرموودهی (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ... = ۹۹۵ت = ۲۲۲۷ف).

۲۸- فەرمووده کهی ئه بوهورمیره سهارمت به دمرکردنی جووله که له دوورگی عهرمب، واله پِيش ژماره: ۲۲۲۸ف.

۲۹- برپاوه ژماره (۲۰) لهم زنجیرهیه، چونکه بریتیه له دوو فەرمووده.

ههروا مامۆستای عهسقه لانی دمه فرموی: (...ئهم نامه ی گرین و فروشته په نجاو دوو ئه ئه تر (بیستراو) ی سه حابه و تابعینی واتیادا).

تیبینی:

له ته جریده کهدا له پوخته ی نامه ی گرین و فروشتن، که سه دو ههشت فەرموودهیه، شهست و پینج فەرمووده یان هاتوو، له ژماره (۹۳۳) ههتا ژماره (۹۹۷-۹۹۷-۹۳۲=۶۵). (باسی گرین و فروشتن به دوورو دریزی و له بهرگی دوووه می فیهی ئاساندا، لاپه ره/ ۴۴۳/ ز- ۱۸۵ ههتا ز- ۲۰۳ ل- ۴۷۲).

جا تکایه له خوینه ری نازیز، له کاتی کیشه یه کا، به وردی موتالای باسه که بفرموان له کتیبه کانی فیهدا. چونکه سه رچاوه ی ئه و کتیبانه ش هه ر سوننه تی پیغه مبهرو نایه ته کانی قورئانه، وه به بی گومان خاومن ئه و په راوه پیرۆزانه گه لی له ئیمه له فەرمووده و نایه ته کان تیگه یشتون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٠- نامه‌ی سه‌لهم

(بر: فیهی ناسان/٢/٤٥١ز ١٨٨)

٩٩٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَالنَّاسُ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَرِ الْعَامَ وَالْعَامِينَ فَقَالَ: (مَنْ سَلَّفَ فِي ثَمَرٍ فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوزنٍ مَعْلُومٍ) (الحديث ٢٢٣٩، أطرافه في: ٢٢٤٠، ٢٢٤١، ٢٢٥٣) وعنه في رواية: (إلى أجلٍ مَعْلُومٍ) (الحديث: ٢٢٤٠) (٢٦٦).

ثیبینوعه بباس (برزی خوی لس بر) فهرمووی: کاتی پیغهمبه (دروودی خوی لسم بر) کوچی کرد بو مهدینه خه‌ک به‌سهر بهری دارو دره‌ختو شینایی و دانه‌ویله، سه‌له‌میان ده‌کرد بو ماوه‌ی سالی، دووان، جا پیغهمبه (دروودی خوی لسم بر) فهرمووی: (هر که‌سی سه‌له‌م به‌سهر خورما ده‌کا، یاسه‌له‌م به‌سهر شتی ده‌کا با نه‌ندازه‌ی شته سه‌له‌م به‌سهر کراوه‌که دیاری بی‌ت، نه‌گهر به‌پیوانه‌بی نه‌ندازه‌ی پیوانه‌که‌ی زانراوبی، وه‌ک تهنه‌که‌و قه‌زناخ و ربه‌و ته‌غارو مه‌ن، نه‌گهر به‌کی‌شانه‌ بوو، عه‌یاره‌ی کی‌شانه‌که‌ی زانراوبی، وه‌ک: کیلوو هو‌قه‌و میسقال، هه‌روه‌ها بو ماوه‌ی چه‌ندی‌شه‌ ماوه‌که‌ی دیاری بکری، وه‌ک: سالی، دوو سال، مانگی، دوو مانگ...تاد).

٩٩٩- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ إِنْ كُنَّا نُسَلِّفُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ فِي الْجَنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْبِ وَالثَّمَرِ (الحديث ٢٢٤٢، أطرافه في: ٢٢٤٤، ٢٢٥٥) (٢٦٧).

عه‌بدو‌ل‌لای کوری نه‌بو نه‌وه‌فا (برزی خوی لس بر) فهرمووی: (به‌سه‌رینی پیغهمبه خوی (دروودی خوی لسم بر) هه‌روا به‌سه‌رینی نه‌بوه‌کرو عومه‌ریش (برزی

(٦٦) أخرجه مسلم في الساقاة، باب: السلم، رقم: ١٦٠٤.

(٦٧) حسب خاتمة كتاب السلم في الفتح ج/٤ ص٤٣٥ لم يوافق مسلم على تخريجه - المترجم.

خودی لى بن) پاره‌مان به‌سه‌لهم دهدا به جوتیاره‌گانی شام، به‌سه‌رگه‌نم و جوؤ میوؤو خورماو رؤنی زمیتوون، به پیوانه‌یه‌کی دیاری، وهه‌تا ماومه‌کی دیاری). (تاج/۲/۳۳۰ ف-۲).

- وعنه في رواية: (قَالَ كُنَّا نُسَلِّفُ نَبِيْطَ أَهْلِ الشَّامِ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْتِ فِي كَيْلٍ مَّعْلُوْمٍ إِلَى أَجَلٍ مَّعْلُوْمٍ قِيلَ لَهُ: إِلَى مَنْ كَانَ أَصْلُهُ عِنْدَهُ؟ قَالَ مَا كُنَّا نَسْأَلُهُمْ عَنْ ذَلِكَ) (الحديث ۲۲۴).

ئهم گپ‌رانه‌وه ئهم پترییه‌ی هه‌یه، که ده‌فه‌رموئ: (عه‌رزى عه‌بدوئلای کورپی ئه‌بو ئه‌وفام کرد: باشه پاره‌که‌تان به‌سه‌لهم دهدا به‌و جوؤره که‌سانه، که بنک و بنه‌تووی ئه‌و شتانه‌یان هه‌بوو؟ فه‌رمووی: پرسیارى ئه‌وه‌مان لى نه‌ده‌کردن، که ئایا ئیوه کشتوکال و ئازهل و شتی واتان هه‌یه، که‌سه‌رچاوه‌ی هه‌بوونی ئهم شتانه‌ن، چونکه شتی وا له‌سه‌له‌ما مه‌رج نییه).

له‌پایانی نامه‌ی سه‌له‌م دا عه‌سقه‌لانی (ده‌ستى خودى لى بن) ده‌فه‌رموئ: (نامه‌ی سه‌له‌م سى و یه‌ک فه‌رمووده‌ی واتیادا، چواریان بى رشتەن، واته: ته‌علیق (موعه‌لله‌قن)، ئه‌وانی تریان په‌یوه‌ستن، واته: مه‌وصولن، پالفته‌که‌یان پینج فه‌رمووده‌یان هه‌وانی تریان هه‌موو دووباره‌ن، پيشه‌وا موسليم له‌پینجه بوخته‌که، دوانه‌که‌ی ئیبنوعه‌بباسی گپ‌راوته‌وه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤١- نامہی شوفعه

(هه لگرتنه وهی بهشی هاوبه شو هاوسی (بر: فیهی ئاسان / ٢- ٥١٥- ٢٢٤).
 ١٠٠٠- عن أبي رافع رضي الله عنه، مولى النبي (صلى الله عليه وسلم) انه
 جاء الى سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه فقال: يا سعد ابتع مني بيتي في دارك
 فقال سعد والله ما أبتاعهما فقال المسور والله لئبتاعنهما فقال سعد والله لا
 أزيدك على أربعة آلاف منجمة أو مقطعة قال أبو رافع لقد أعطيت بها خمس مائة
 دينار ولولا أنني سمعت النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول الجار أحق بسقي ما
 أعطيتكها بأربعة آلاف وأنا أعطى بها خمس مائة دينار فأعطاهما إياه (الحديث
 ٢٢٥٨، أطرافه في: ٦٩٧٧، ٦٩٧٨، ٦٩٨٠، ٦٩٨١) (٦٨).

ئهبورافیع (برزی خوی لی بی) که نازاد کراوی پیغه مبه ر بوو (برودی خوی لسم ر بی) هات
 بو لای سه عدی کوری ئه بو وه قاص، فه رمووی پی: ئه و دوو مالم که وان
 له ناو خانوه که ی تودا، بیانکره لی، سه عدیش پی فه رموو: به خوا نایانکره
 لی، میسومری کوری مه خره مییش که له وی بوو، به سه عدی فه رموو: به خوا
 ده بی بیانکریت لی، سه عدیش فه رموو: که وای لی هات به خوا چواره هزار
 زیاتر ت پی ناده م، ئه ویش به قهرزی که بکری به چهند قیستی، ئه بورافعیش
 فه رموو: (به م به شه م که و له ناو خانوه که ی تودا، پینج سه د دیناریان پی
 داوم، به لام له به ر ئه وهی که به خودی خو م له زاری پیغه مبه رم بیستوو، که
 ده یفه رموو: ده راوسی له پیشتره بو هه لگرتنه وهی لاته نیشتی خو ی هه تا
 که سیکی تر له به ر ئه م فه رموو ده یی پیغه مبه ر نه بوایه، به چواره هزار نه م
 ده دا به تو، له کاتیکا که که سانی تر ناماده ن که به پینج هه زار لی بکرن، ئیتر
 ئه بو رافیع مالم که ی به و نرخه دا به سه عد، که چوار هه زار بوو).

روونکردنه وه:

ئەبو رافیع (رەزای خوی لښ بڼ) راستر ئه وه یه که ناوی ئه سلهم بووه، له بڼه ږه تدا قیبطیه، ده لښ له پښ دا کوښله ی عه عباسی مامه ی پیغه مبه ر بووه، به خشیویه تی به پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بڼ) کاتیک که عه عباس ئیسلام ده بی، ئەبو رافیع ئەو مژده یه به پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بڼ) راده گه یه نی، پیغه مبه ریش له مژدانه ی ئه وه دا ئازادی ده کا، له پښ به دردا ئیسلام بووه، به لام به دریی نییه، واته: ئاماده ی شه ری به در نه بووه، وه لښ ئاماده ی جهنگی ئو خودو جهنگانی پاش ئو خود بووه له گه ل سوپای ئیسلاما، له دژی بیروایان! فهرمووده ی له پیغه مبه ره وه گیراوه ته وه، هه روا فهرمووده ی پیغه مبه ری له عه بدوللای کورپی مه سعوده وه گیراوه ته وه، ئەم زاتانه یش فه قیئ ئەو بوون و فهرمووده کانی پیغه مبه ریان له وه وه گیراوه ته وه: مناله کانی خوی: رافیع و حه سه ن و عوبه یدوللای و موغیره، مناله زاکانی: حه سه ن و صالح و عوبه یدوللای که کورانی عه لی کورپی ئەبو رافیعن، هه روا فه ضلی کورمزی که کورپی عوبه یدوللای کورپی ئەبو رافیع... کهسانی تریش.

نه وه کانی ئەبو رافیع که له مه دینه و شوینانی تریش بوون، خانه دانانی ولات بوون، پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بڼ) کاره که ریکی هه بوو ناوی سه لا بوو، ماره ی کرد له ئەبو رافیع، عوبه یدوللای کورپی ئەبو رافیع له و ژنه یه تی، سه لا مامانی کاتی له دایک بوونی ئیبراهیمی کورپی پیغه مبه ر بوو، ئەم سه لایه له کاتی غه زای خه یبه ردا ئاماده ی غه زای خه یبه ر بووه، عه بدوللای کورپی، کلیلدارو نوسه ری ئیمامی عه لی بوو.

ئەبو رافیع گشت جارئ شانازی به وه وه ده کرد که ئازادکراوی پیغه مبه ره وه مه ولای ئەوه، له پاش ته مه نیکی پر له ته قواو په رستش و خواپه رستی، له مه دینه، له پاش شه هید بوونی ئیمامی عوتمان، له سه ره تای جینشینی ئیمامی عه لییه وه، فهرمانی هه قی به جئ هیئا (رەزای و رحمتی

ئەم جۆره بابەتانه ئەو لایەنە رووناکی ئیسلام دەر دەخەن، کە هەتا جی رادەیی ئیسلام رابوو و دووی ژیا نی موسو لمان، لە لایەنی ئە دە بییه وه دە سڕێ ته وه، کۆ نه کۆ یله یی له سایه ی ئیسلامه وه، ده گا به گه و ره ترین پایه ی رو شنبیری و ئە دە بی.

١٠٠١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ لِي جَارَيْنِ فَبِأَيِّ آيَةٍمَا أَهْدِي؟ قَالَ: (إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ أَبَا) (الحديث ٢٢٥٩، أطرافه في: ٢٥٩٥، ٦٠٢٠) ^(٦٩)

عائیشه (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەر مووی: عەرزی خو شه ویستم کرد: ئە ی پی ڤه مبه ری خودا! من دوو دەر اوسیم هه یه دیاری و ده سه نه به گامیان بده م له پیا ؟ فەر مووی: (به و دیان که دەر گا که ی لی ته وه نزیک تره).

عه سه لانی له کۆ تایی ئە م نامه یه ی شو فعه دا ده فەر مو ی: (ئە م نامه یه سی فەر مو و ده ی به ی وه ست (موصول) ی و اتیادا، یه که میان دوو باره یه، دوو ده م سی یه م یه له ته نه اکانی دان هرن و موس لیم نه ی گێ رانه ته وه. ده فەر مو ی: چه ند بی ستر اوی کیشی و اتیا). بۆ تی گه یشتنی ته و او له با سی (شو فعه) (بر وانه: فی قهی ئاسان/ ٥١٤ هـ - ٢٢٤).

٤٢- نامه‌ی به‌کریدان (کتاب‌الاجاره)

١٠٠٢- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ فَقُلْتُ مَا عَمِلْتُ أَكْثَرُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ فَقَالَ: (لَنْ أَوْ لَا نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ) (الحديث ٢٢٦١، أطرافه في: ٣٠٣٨، ٤٣٤١، ٤٣٤٣، ٤٣٤٤، ٦١٢٤، ٦٩٢٣، ٧١٤٩، ٧٧٥٦، ٧١٥٧، ٧١٧٢) (٧٠)

نهبو مووسا (بمزی خوی لن بن) فهرمووی: خوّم و دوو پیاو له ناموزاگانم، له‌شعهریه‌کانی قه‌ومم، چو‌وینه خزمه‌تی پیغهمبه‌ری خوا (درویدی خوی لن بن) پیاویکیان گوتی: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا بمانکه به‌سهر کاری شتی، له‌و شتانه که خوا سباردوویانی به‌توو توّی کردووه به‌خاومنیان، ئه‌وی تریشیان هه‌مان قسه‌ی کرد منیش عه‌رزم کرد: قوربان! من نه‌مزانیه که بو ئه‌مه هاتوون، پیغهمبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (ئیمه له‌و جوّره که‌سانه ناکه‌ین به‌سهرموکاری کاره‌کانمان که خوّیان هه‌زیان له‌سهرموکاریه‌!). (تاج/٣/٢٧٠ ف-٢).

١٠٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَغَى الْغَنَمَ) فَقَالَ أَصْحَابُهُ: وَأَنْتَ؟ فَقَالَ: (نَعَمْ كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطَ لِأَهْلِ مَكَّةَ). (الحديث ٢٢٦٢) (٧١)

نهبوهوره‌یره (بمزی خوی لن بن) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بن) فهرمووی: (خودا هه‌ر پیغهمبه‌ریکی ره‌وانه کردبی، شوانی رانی کردووه) هاو‌پیکانی عه‌رزیان کرد: توّیش؟ فهرمووی: (به‌لی منیش شوانیم کردووه: منیش

(٧٠) قال العيني: واخرجه مسلم في المغازي (صحيح مسلم بشرح النووي ج/١٢ ص٢٠٧. باب: التهي عن طلب الأمانة) - المترجم.

(٧١) لم يوافقه مسلم (فتح/٤/٤٦٢- خاتمة كتاب الإجارة) - المترجم.

به چهند قرانی گه له م دهله و مړاند بو خه لکی مه ککه (تاج/ ۲/ ۲۹۷-۴) = تاج، بهرگی دوه م، لاپهړه/ ۲۹۷ فهرموودهی ژماره چوار له و لاپهړمپه دا.

۱۰۰۴ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْمُسْلِمِينَ وَالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَأْجَرَ قَوْمًا يَعْمَلُونَ لَهُ عَمَلًا يَوْمًا إِلَى اللَّيْلِ عَلَى أَجْرٍ مَعْلُومٍ فَعَمِلُوا لَهُ إِلَى نِصْفِ النَّهَارِ فَقَالُوا لَا حَاجَةَ لَنَا إِلَى أَجْرِكَ الَّذِي شَرَطْتَ لَنَا وَمَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَفْعَلُوا أَكْمِلُوا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمْ وَخُذُوا أَجْرَكُمْ كَامِلًا فَأَبَوْا وَتَرَكُوا وَاسْتَأْجَرَ أُخَيْرَيْنِ بَعْدَهُمْ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمَا هَذَا وَلَكُمْما الَّذِي شَرَطْتُ لَهُمْ مِنَ الْأَجْرِ فَعَمِلُوا حَتَّى إِذَا كَانَ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَالَا: لَكَ مَا عَمِلْنَا بِاطِلٍ وَلَكَ الْأَجْرُ الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فِيهِ فَقَالَ لَهُمَا أَكْمِلَا بَقِيَّةَ عَمَلِكُمَا مَا بَقِيَ مِنَ النَّهَارِ شَيْءٌ يَسِيرٌ فَأَبَيَا وَاسْتَأْجَرَ قَوْمًا أَنْ يَعْمَلُوا لَهُ بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ فَعَمِلُوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ وَاسْتَكْمَلُوا أَجْرَ الْفَرِيقَيْنِ كُلِّهِمَا فَذَلِكَ مَثَلُهُمْ وَمَثَلُ مَا قِيلُوا مِنْ هَذَا النُّورِ). (الحديث ۲۲۷۱، أطرافه في: ۲۲۶۸، ۲۲۶۹) (۷۳).

نهبو مووسای نه شعهری (په زوی خوی لږ) فهرمووی: خوښه ویست (د روډی خوی لمر
بن) دمفه رموی: (داستانی موسولمان و جوله که کان و نه سرانییه کان، و هک
داستانی بیاوی وایه، که که و مه لږ به کړی بگری که هه تا نیواری کاریکي خوی
هه یه، به کړییه کی ناوبراو بوئ ته و او بکه ن، جاکړی کاره کان هه تا نیو مړو
نیش ده که ن و ده لږن: نه کړی تو مان ده وئ و نه نیش بو تو ده که ن،
کاره که به نیو ده چلی به جی ده هیلن خاوه ن کاره که شیان ده لږ: شتی و امه که ن،
ماوهی کاره که تان ته و او بکه ن و کړی خو تان و مړ بگرن به ته و او ی
به لام رازی نه بوون و نیشه که یان به نیو ده ناچلی به سر خاوه نه که ی
به جی هیشت، جا تاقمه یه کی تر له پاش نه و ان به کړی ده گری، و مپیان ده لږ:

ئىيۈە ئەم تاقى ئىيۈارەيە تەواۋ بىكەن ئەو كرىيەى دەم دا بەوان، ھەمموى دەدەم بەئىيۈە، جا ئەوانىش ھەتا كاتى نوپىزى عەصر ئىش دەكەن و دەست ھەلدەگرن و دەلئىن: ئىتر كار ناكەين و ھەرچىشمان كردووہ بۇ خۆت و چىمان كرى دەكەوى نامانەوى ئەويش بۇ تۆبى!

ئەويش پىيان دەلىن: باقى مەندەى كارەگەتان تەواۋ بىكەن، رۆژ زۆرى رۆيشتووہ كەمى ماوہ، بەلام ئەوانىش رازى نابن و وازدەھىنن، بىاۋەكەش دەستەيى تر بەكرى دەگرى، كە ماوہى ئەو رۆژە، - واتە: لەنوپىزى عەصرەوہ تا خۆرئاۋا بوون - كاربىكەن، ئەوانىش بەگوپى دەكەن و وادەكەن، بەردەوام كاردەكەن تا خۆر ئاۋادەبى و سەرپراست دەرەچن. جا لەبەر ئەوہ پاداشت و كرى ھەردوۋ كۆمەلەكە بەتەواۋى وەردەگرن بۇ خۆيان. دەى ئەمە نمونەى موسولمان و نمونەى ئەم نوورى ئىسلامەيە، كە قەبووليان كرددوہ). (تاج/ل۵/ ۲۶۲ ف ۱-۲).

روونكردنەوہ:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودانە وەردەگىرىن:

- ۱- تەمئىل و نمايشت و نمونە ھىنانەوہ دروستە، بگرە سوننەتە، بەمەرجى بۇ روونكردنەوہ: ى رووى راستى بى، نەوہك بۇ چەۋاشەكردن و بىرەودان بەشتى ناپەوا. لەم روانگەيەوہ ئەو ئەكتەرو نمايشكارانەى كە لەفلىم و نمايشەكانياندا، رۆلى جوان دەبينن، كاريكى باش دەكەن، دەبى بەچاۋى ريزەوہ تەماشا بىكرىن، كورت و پوخت: تمئىل: لەزاتى خۆيا باشە!
- ۲- تەشبىھى خۋاى گەورە بەشتى ترەوہ لەھەندى كاتا بۇ ھەندى مەبەستى رەوا دروستە، وەك لىرەدا خودا تەشبىھ كراۋە بەپىاۋە بەكرىگرەكەوہ.
- ۳- بەكرىگرتنى كۆمەلىن، بۇ ئەنجامدانى كارى بۇ كاتىكى دىارى، بەكرىيەكى ناوبراۋ دروستە، گەرچى لەفلىقەدا، لەشتى وادا راجىيائى ھەيە

٤- كَوْنُهُ وَمِيهَ كِي زُورٌ بِهِ يَوْمَرِي جِيهَانِي، لَهُم جُورُهُ كَارُهُ نَهْيُنِي وَغِيْبِيَانَهُ

كَارِي كِي نَابَاشَهُ، زُورْتَر سَهْرَدَه كِي شِي بُؤِ پِيْجَه وَانَهِي مَهَبَه سَت!

١٠٠٥ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: اُتِلِقْ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى أَوْوَا الْمَبِيتَ إِلَى غَارٍ فَدَخَلُوهُ فَالْحَدَرْتُ صَخْرَةً مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهِمُ الْغَارُ فَقَالُوا: إِنَّهُ لَا يُنْجِيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ.

فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: اللَّهُمَّ كَانَ لِي أَبَوَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَكُنْتُ لَا أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا وَلَا مَالًا فَنَأَى بِي فِي طَلَبِ شَيْءٍ يَوْمًا فَلَمْ أُرْحَ عَلَيْهِمَا حَتَّى نَامَا فَحَلَبْتُ لَهُمَا غُبُوقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ وَكَرِهْتُ أَنْ أَغْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالًا فَلَبِثْتُ وَالْقَدَحُ عَلَى يَدَيَّ أَتَنْتَرُ اسْتِيقَاطَهُمَا حَتَّى بَرَقَ الْفَجْرُ فَاسْتَيْقَظَا فَشَرِبَا غُبُوقَهُمَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَفَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ فَانْفَرَجَتْ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ كَانَتْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ فَأَرَدْتُهَا عَنْ نَفْسِهَا فَامْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمْتُ بِهَا سَنَةً مِنَ السِّنِّينِ فَجَاءَتْنِي فَأَعْطَيْتُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةً دِينَارٍ عَلَى أَنْ تُخَلِّيَ بَيْنِي وَبَيْنَ نَفْسِهَا فَفَعَلَتْ حَتَّى إِذَا قَدَرْتُ عَلَيْهَا قَالَتْ لَا أَحِلُّ لَكَ أَنْ تَفُضَّ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَتَحَرَّجْتُ مِنَ الْوُقُوعِ عَلَيْهَا فَانْصَرَفْتُ عَنْهَا وَهِيَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ وَتَرَكْتُ الذَّهَبَ الَّذِي أَعْطَيْتُهَا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَافْرِجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ فَانْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَقَالَ الثَّالِثُ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ فَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ غَيْرَ رَجُلٍ وَاحِدٍ تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ فَتَمَرَّتْ أَجْرُهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأُمُوالُ فَجَاءَنِي بَعْدَ حِينٍ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَذْ إِلَيَّ أَجْرِي فَقُلْتُ لَهُ: كُلُّ مَا تَرَى مِنْ أَجْرِكَ مِنَ الْإِبْلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَسْتَهْزِئْ بِي فَقُلْتُ إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ فَأَخَذَهُ

كُلُّهُ فَاسْتَأْفَقَهُ فَلَمْ يَتْرُكْ مِنْهُ شَيْئًا اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ
عَنَّا مَا لَحْنُ فِيهِ فَأَلْفَرَجَتْ الصَّخْرَةُ فَخَرَجُوا يَمْسُحُونَ. (الحديث ٢٢٧٢) (٣).

ئەبوعەبدوڕەحمان عەبدوڵلاى كورى عومەرى كورى خەطاب، ناسراو
بەئىبنوعومەر (دەزى خوى نى) فەرمووى: لەپىغەمبەرم بىست دەيفەرموو: جارى
سى كەس لە پيشينان بەرپىگايەكدا دەرفيشتن، باران دايگرتن، جا شهوى
پەنايان برده ناو ئەشكەوتى لەكيوى، تاويزى لە كيوەكەوه گل بوووەوو
دەرگای ئەشكەوتەكەى قەپات كرد. جا لەناو خۆياندا گوتيان سەير بکەن
بزەنن چى كردهووەيەكى باشتان كردهو بو خوا، بەو كردهوانە لە خودا
بپارێنەوه، سا بەشكوو بەهوى ئەو كردهوه باشانەوه خودا دەروتان لى
بكاتەوهو، لەم تاويزە رزگارمان بكا..

يەكيان گوتى: خودايە! خۆت ئاگادارى كەمن باوك و دايكى
ئىختيارم هەبوون، لەگەڵ چەند منداڵىكى وردا شوانيم بۆيان دەكردو،
بەشوانى بەخيويانم دەكرد، هەموو جارى كەدەگەرپامەوه بو مائەوه رانەكەم
دەكردە پەچەوهو شيرم دەدوشى وەلەپيشدا دەرخواردى باوك و دايكمم دەدا،
ئەوجا بەشى منالەكانى خويشم دەدا، هەتا رۆژى بەشوين لەومرپى باش دا
دوووركەوتەوهو، دەرنگم بەسەر هات، كە هاتەوه بو مائەوه شەو بوو، روانيم
باوك و دايكم خەوتوون، منيش وەك جاران شيرم دوشى و بۆم بردن و بەديار
سەريانەوه راوەستام تاكەى خەبەريان بوووەو شيرمەكانى بخۆنەوه، بەلام
حەزم نەكرد كەخەبەريان بکەمەوه، وەپيشم ناخۆش بوو كەلەبەر ئەوان
شيربەدم بەمنالەكان، منداڵەكانيشم لەو وەختەدا لەبەر پيما لەبرساندا، هەر
دەزرووكانەوه، هەتا شەبەقى دا ئەمە حالىمان بوو، كەشەبەقى دا ئەوسا
شيرەكەيان خواردەوه، جا ئەى خودايە! تۆ دەزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر

رمزاهەندى تۆ کردوو، ئەوا دىروويەكەمان لى بکەرەو، کە لە بەرێکمان،
بۆ بکەرەو، کە ئاسمانى لىو، بىنين!

جا خدا کە لە بەرێكى لى کردنەو، ئاسمانيان لىو، دىرکەوت و تاوێرە کە
تۆزى خزا، بەلام نەپانتوانى دىر بچن يەکیكى تریان ووتى: خودایە! خۆت
دىزانى کە کچىكى ئامۆزام هەبوو، چەندە پیاو حەز لە ئافەرت دەکا ئەو، ئەندە
حەزم لى بوو، کە داواى ئىشى خراپەم لى کرد، خۆى نەدا بە دەستەو، هەتا
سالىکیان دوحارى گرانى و قات و قىرى بوو، وە بە ناچارى هات بۆ لام،
سەدوبىست دىنارى زىرپم دا پى لە باتى ئەو، کە خۆیم تەسلىم بکا، ئەویش
واى کرد جا کاتى دەستم لى گیربوو، وە لە ناو کۆشیا دانىشتەم و یستم
بە دەستى بگرم، کچە کە گوتى: ئەى عەبدوللا! ئەى بەندەى خدا! لە خوا
بترسەو ئەم مۆرە بە ناڕەوا مەشکینە، ئىتر منیش هەلسام وازم لى هیناو،
پارە کەیشم پى دا بە خۆراپى بۆ خۆى، وە لەو حالەتەیشدا زۆر حەزم لى
بوو، جا ئەى خودایە! تۆ دىزانى ئەگەر ئەمەم لە بەر رمزاهەندى تۆ کردوو،
ئەوا دىروويەكەمان لى بکەرەو، لەم سەخەتییە، ئىتر خودا دىروويەكى تری
لى کردنەو، تا دوو بەشى تاوێرە کە لە سەر دىرگا کە لاچوو.

سێهەمیان گوتى: ئەى خودایە! تۆ خۆت ئاگات لى، کە من جارى بە
قزناخى برنج کرىکارىکم گرت، کە ئىشە کەى تەواو کرد، گوتى: کرىکەمم
بدمرئ، منیش گوتم: کرىکەت ئەو، تانئى کە چى بەدلى نەبوو، وە مری نەگرت،
منیش کە ئەو رۆى پارەو کرى کرىکارەکانى ترم هەموودا، وە چە ئتو کە کەى
ئەویشم هەموو وەرزى دەچاند و بەرەم دەهینا، تاوا زۆر بوو گاگە لىک و رانە
وشترو مەرو چەند بەندە مەکم پى کرى، تا رۆزى کرىکارە کە هاتەو، بۆلام،
گوتى: لەخودا بترسە کرىکەمم بدمرئ، منیش ووتم: بپۆ ئەو رانە وشترو
گاگەل و رانە مەرو شووانەکانیان ببە بۆ خۆت، هەمووى هى کرىکەتە، گوتى:
ئەى عەبدى خدا! لەخودا بترسە گا، ئەم پى مەکە، منیش گوتم بەراستەم

كالتتت پئ ناكهم، هه مووى هى خوٲه بببه، نئتر نه وئش هه مووى برء بو
خوى، جا نهى خودا به! تو دمرانى نه كهر نه مهم له بهر خاترى تو كرءوه
نهوا دمرگى نه شكه و ته كه مان به ته واوى بو بكهر موه، جا خودا دمرگى
به ته واوى بو كرءنه ووه تا وئره كه خزاو هاتنه دمره ووه روىشتن.
(تاج/١- ٦٦+ رىاض/١١- ١٧- ١٢/١٢).

١٠٠٦- حَدَّثَنَا أَبُو الثُّعْمَانِ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَّالَةَ عَنْ أَبِي بَشِيرٍ عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (الطَّلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوهَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ فَاسْتَضَافُوهُمْ فَأَبَوْا
أَنْ يُضَيِّفُوهُمْ فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ فَقَالَ
بَعْضُهُمْ لَوْ أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرَّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ فَأَتَوْهُمْ
فَقَالُوا: يَا أَيُّهَا الرَّهْطُ إِنَّ سَيِّدَنَا لَدَغَ وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ
مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَارْقِي وَلَكِنْ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَضَفْنَاكُمْ
فَلَمْ تُضَيِّفُونَا فَمَا أَنَا بِرَاقٍ لَكُمْ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ
الْعَنَمِ فَأُتِلَقَ يَتَقَلُّ عَلَيْهِ وَيَقْرَأُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَكَأَنَّمَا نُشِطُ مِنْ عِقَالٍ
فَأُتِلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ قَالَ فَأَوْفَوْهُمْ جُعَلَهُمُ الَّذِي صَالَحُوهُمْ عَلَيْهِ فَقَالَ
بَعْضُهُمْ: ااقْسِمُوا فَقَالَ الَّذِي رَقَى لَا تَفْعَلُوا حَتَّى نَأْتِيَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): فَنَذْكُرَ لَهُ الَّذِي كَانَ فَتَنْظُرَ مَا يَأْمُرُنَا فَقَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فَنَذْكُرُوا لَهُ فَقَالَ وَمَا يُدْرِيكَ أَكَلَهَا رُقِيَةً ثُمَّ قَالَ قَدْ أَصَبْتُمْ ااقْسِمُوا
وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَبُو عَبْدِ
اللَّهِ: وَقَالَ شُعْبَةُ: حَدَّثَنَا أَبُو بَشِيرٍ سَمِعْتُ أَبَا الْمُتَوَكِّلِ بِهَذَا) (الحديث ٢٢٧٦،
أطرافه في: ٥٠٠٧، ٥٧٣٦، ٥٧٤٩) (٧٤).

ئەبو سەئیدی خۇدری (رەزى خۇى لى بى) فەرمووى: دەستەيى لەيارانى
پېغەمبەر - دروودى خودا لەسەر پېغەمبەر و رمزى خودا لەهەموو
هاورپيانى بى - دەچن بۆ سەفەرى، دەرپۆن تا لای خيلى عمرىب دا لادەدەن،
دەيانەوئى بەميوان قەبوئيان بکەن بەلام خيلىگە رازى نابن و دايان ناکەن و،
ميوانداريان پى ناکەن، جا ئاغاي خيلىگە شت پيوەى دەدا، وە بەزۆر شت
هەوئى لەگەل دەدەن، بەلام سوودى نابى بۆى تا هەندىکیان دەلین:
بۆ ناچن بۆ ناو ئەم کاروانییه کەلیردا لايان داو، سابهشکوو چارەيى
لەلای کەسيکیان هەبى، جا دەرپۆن بۆلايان و دەلین: سەرخیلىگەمان شت
پيوەى داو و بەزۆر شت هەوئمان لەگەلای داو، بەلام سوودى نییه بۆى،
ئایا لەلای کەسى لەئيوە چارەيى نییه؟ یەکیکیان دەلای: با، بەخوا من
دوعای گەزەندە دەکەم، بەلام بەخوا چونکە ئیئمە داوای ميوانداريمان لى
کردن، کەچى ئيوە داتان نەکردین و رازى نەبوون، منیش دوعاتان بۆ ناکەم
تاسەر قەلەمانەيیکمان بۆ دانەنن.

ئینجا رێدەکەون لەسەر بپرکەيى بەز، ئیتەر ئەویش لەگەلایان دەچى بۆ
لای سەر خيلىگەو لەوئى سوورەتى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دەخوينى
بەسەریاو کەمى تفى لى دەدا، و مەهەتا حەوت جار، لەپیشا فاتیحە دەخوينى،
و ئینجا بەتەرپايى دەمى پفی لى دەکا، ئیتەر شت پيوەدراو کە وەك و شترى
لەپەت بەربى، دەست و پای کرایەو و هەستاو کەوتە گەر و یەك دمنك
پەلەقازى و پەلەفرتى و پەلەپرووسکيى نەما. گوتى: ئیتەر ئەو سەر قەلەمانەى
کە لەسەرى پىك هاتبوون بەتەواى دايان پىيان.

جا هەندى کەسيان گووتيان: بابەشى بکەين لەناو خۆمانا، بەلام دوعا
خوينەکە گوتى: دابەشى مەکەن تا دەچینەو وە لای پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بى)
وراستى رووداو کەى عەرز دەکەين هەتا بزائين ئەو فەرمانى بەچيیه پىمان،
جا کە هاتنەو وە لای پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بى) و ئەمەيان بۆى گىرپايەو و،

فهرمووی: چۆنت زانی ئەو دەوایه، گوتی: شتی راست بوو خودا خستیه ناو دلمهوه، فهرمووی: شتی باشتان کردووه، دهی دابهشی بکهو و پشکیکیش بۆ من دابنن له گهڵ خۆتاندا، ههتا بهتهواوی دانیابن له دروستی کاره کهیان و لهحه لالی سهرفه له مانه کهیان، ولهو کرێیهی کهومریانگرتووه.

جایغه مبهه (درووی خوی له سهه به) له پاش دابهش کردنه که، دیسانه وه رهزامهندی خۆی دهر بپه وه به زمرده خه نهی) له گیرانه وه یه کی تاجا هه ندی کهسیان ئەمه یان به دل نه بووه، وه دمیانگوت: تۆ له سهه نامه ی خودا کریت و مرگرتووه، تاکاتی هاتنه وه بۆ مه دینه، گوتیان: ئەه ی پیغه مبهه ی خودا! ئەمه له سهه نامه ی خودا کرێی و مرگرتووه؟ ئەویش (درووی خوی له سهه به) فهرمووی: (رهواترین شت که کرێی له سهه و هه رگرن قورئانی پیرۆزه، که نامه ی خودای که و ره و سهه رومره) (تاج/ ۴/ ۲۲۳ ف- ۳- ۷۵ ش/ ت/ ن. باسی (الرَّقِیَّةُ بِالْقُرْآنِ الْکَرِیْمِ وَجَوَّازُ أَخَذِ الْأَجْرِ عَلَيْهَا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نده لهه بابه تی دوعاو نووشته کردن به قورئانی پیرۆزه و خواصی قورئان، له پهراوی (بین یدی کتاب الله) و شهرحه که ی دا کۆمه لی شتی جوان و به سوود و راست و دروستم کۆکردۆته وه. وا لیمردا بۆ سوودی موسولمانان هه ندیک ی لی راگو یز ده کهین، له خودا داوا ده کهم که بیت و فهه ی تی بهه رموی:

فضائل القرآن لاتعد لجزر بجرها المدي والمد
نذكر منها ههنا مرادنا نشكر من قلنا ما افادنا
من كان توفيق السما سلمه (تعلم القرآن او علمه)
كلام ربّي اسمه القرآن تشفي به القلوب والأبدان

بجيئه تبارك الزمان وطاب من ترتيله المكان
 يا حي يا قيوم يا رحمان اجعل قلوبنا به تزدان
 من معجزات ربنا القرآن على كمال ذاته برهان
 لشرح امر خلقه تبيان نعم المفسر له الزمان
 لاتنقضي عجائب القرآن لأتته معجزة الأزمان
 إن غاص في غوره الأصفران صاددا معاً جواهر المعاني
 ونوره للقلب روح ثان ورفعه في آخر الزمان
 بفضلك العميم يا شكور بالصطفى المختار يا غفوراً
 يا حي يا قيوم يا قدير اجعل قلوبنا به تنيراً
 لاعيش إلا العيش في ظلاله لناظر الحياة من خلاله
 أكرم بمبناه ففي جماله سامى علا معناه في كماله
 يضفي على معناه من ظلاله كأثمة العروس في حجاله
 قد ضاعف الرتبة في جلاله كأجمل العروس في غلاله
 بحق ما جاء به محمد تعبداً بلفظه مؤكداً!!
 ورقية به صحيح مسند من ربه الرافي به يسند
 إن الرقى بالآي في القرآن من أهله من طبه الروحاني
 وعندما عرت على الإنسان مالوا إلى طبههم الجسماني
 عليك بالدعاء فالدعاء لكل دائنا هو النداء!!
 فخذ من القرآن ما تشاء لما تشاء يحصل الرجاء!!
 واعلم اذا تأخر العطاء اختار غيره لك السماء
 عليك بالدعاء والنداء ففيهما شفاء كل داء
 إلا الذي يعصي على الشفاء كالموت والهزم والقضاء!!
 ألا عليكم بالشفائين العسل وكلم القرآن أنوار الأمل

يُرقى به قراءة بلا ملل مكرراً، أو مرة حسب العمل
وكتب شيء منه في اناء واكل ما فيه وشرب الماء
منه اجر، بنية الشفاء ثم استعن بخيرة الدواء
النظر في الصحف عبادة و الموت في سبيله شهادة
(الموت آت من آتى الولادة اكرم به في صورة الشهادة)
لبعضهم بعض الخواص ينجلي للمعتنى به، كهندي وعلي
قرآن ربي قلبه ياسين فقلب تاليها بها يلين
ياسين تقرأ على الأموات وجارة لسورة الصافات
ليس لتفريح القلوب مثلها وكل ليل قبل نوم فاتها
إن المدار على الإخلاص وقوة اليقين للإخلاص
يسين والصافات قد تقاسموا (لو- زل) عالم لزل العالم

وجاء في شرح الأرجوزة:

ان الرقية من حيث العموم جائزة خاصة بالقرآن الكريم، وهي مشروعة
ومطلوبة عند الحاجة، بشرط ان تكون بكلام الله تعالى او
بأسمائه وصفاته الكريمة.

لاريب ان كل مسلم يجوز له ان يحصن نفسه وماله وعياله بقراءة آيات
وسور من القرآن الكريم، أو بأدعية الحفظ الواردة في السنة المطهرة النبوية
الشريفة ولكن المدار في التجاح والتيل بالمراد، على قوة اليقين وخلوص النية،
وصدق الإخلاص، ومشروعية الدعوى وخيرية المطلوب، مع مراعاة آداب الدعاء
الأخرى، كاختيار المكان والزمان.

لقد تأكد لدى المنصفين من أهل العلم أن حصول المطلوب ونيل المنى قد
تحقق بأدعية أهل الفضل، وبركة أنفاسهم الطيبة بصورة مشهودة، لايسع

العقل السليم إنكارها، أو عدم الإعراف بها، حتى أصبحت الحالة من الموروثات الروحية، والحقائق الدينية المعترف بها، لدى الصديق والمخالف!

وكل محاولة لطمس معالم هذه الحقيقة الحية، أياً كان مصدرها، ومن كان منفذوها، وتحت أي شعار كان، محاولة مجهضة إن القرآن الكريم والستة المطهرة، وكذلك الكتب المقدسة لدى أهل الكتاب تؤكد هذا الأمر بقوة، وقد روت لنا أعاجيب من فضل الأدعية وتأثيرها الخارق. ثم إن للرقية أنواعاً، منها ملفوظة يقرأها الرافي على المرقى، ومنها مكتوبة، تكتب في صك، وتعلق على المرقى، كالتمايم المعلقة على الصغار.

ولاريب أن للرقى والعزائم آثاراً عجيبة تتقاعد العقول عن الوصول إلى كنهها، ولها ألفاظ وكلمات مخصوصة وعلى هيئات وكيفيات خاصة، منها ماثورة ومنها مرتبة ومروية من العلماء والمشايع الكاملين من أهل الصلاح والتقوى. إن أولياء الشياطين اليوم بايحاء منها، عندما صدمتهم الحقائق الصارخة، يحاولون تسمية الأشياء بأسماء أضدادها. وقاموا بخزعبلات سحرية متوارثة من سلفهم الخائب، على أمل معارضة ما لأهل الدين من التأثير الروحي الغيبي التابع من الإيمان بالله ورسوله.

١٠٠٧ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ عَسْبِ الْفَحْلِ. (الحديث ٢٢٨٤) (٧٥)

ئيبينوعومهر (رمزي خوايان سن بن) فهرمووى: (پيغهمبر (درودى خوى لسمير بن) نههى كردوو له كرى پهرينى نير له مى وهك نهوه پهرينى ماينى له نهسپى، ياله نيرمه كرى چاك بكرى، وهخاوهنى نيره كه ره كه يا نهسپه كه كرى نهوه پهرينه له خاوهنى مايينه كه وهربگرى). (تاج/٢/٩٣٠٨ - ب/د/ت/ن).

پایانی

مامۆستای عهسقه لان (رمز او رحمهتى خودى لى بى) له پایانی ئهم نامهى به (کریدان) هدا دهفهرموئى: (۳۰) فهرموودهى بهرزکراو (مرفوع) ی واتیا، پینجیان بى رشتەن، واتە: تهعلیقن، نهوانى تریان په یوهستن، واتە: مه وصولن، شازدهیان دووبارەن، هه یانه لهم باسه خۆیدا دووبارە بۆتهوه، هه یانه له باسه کانی پیشتردا، پیشهوا موسلیمیش وهک پیشهوا بوخارى، (په رحمت و رمزای خودایان لى بى) هه موو ئهم فهرموودانهى گیراوه تهوه بیجگه لهم چه نند ژمارمیان:

- ۱- فهرموودهى (۱۰۰۳ ات= ۲۲۶۲ ف) باسى شوانى کردنى پیغه مبه ر (دروودى خواى لى سى بى).
- ۲- فهرموودهى (المسلمون عند شروطهم) بى رشتەو بى ژمارمیه، له فەتەح دا، وا له نیوان ژماره (۲۲۷۳) و (۲۲۷۴) دا.
- ۳- فهرموودهکەى ئیبنوعه بباس: (أحقُّ ما أخذتُم عليه أجرًا كتابُ الله) له فەتەح دا بکژمارمیه، واله پیش ژماره (۲۲۷۶) دا.
- ۴- فهرموودهى (۱۰۰۷ ات= ۲۲۸۴ ف) نه یی کردن له کرئى ئاوى نیرى، هه روا دهفهرموئى: (ههژده بیستراو نه ته ر- ی سه حابه و تابعینیشى واتیا دا).

تێبینى:

یه کهم: سه حیحى بوخارى دهیان شهرحى گه وره گه وره ی له سه ره، ئیستاش به ردهوام له هه موو ولاته ئیسلامیه کان، به سه دان زانا خه ریه یی روونکردنه وه: یین، که چی هیشتا زیاتر شیکردنه وه له سه ر نوسین هه ل دهگرئ، ده ی ئهم موخته سه ره یشى هه روایه، له بهر نه وه هه روا به ئاسانى بهم جوړه وه رگه پرانه کورته، با زۆر پوخت و نایابیش بى، به ته واوى روون نا کرێته وه.

دووم: ھۆى دووبارە بوونەۋەى ئەم فەرموۋدانه، لەچەند شوین و بابەتو باسیك دا، لە بوخارى پیرۆزدا، دەگەرپتەۋە بۆ چەند ھۆى جياجيا، ئەگەر كەسى پەراۋىكى گەورە لەسەر ئەم باسى دووبارەبوونەۋەىە بنووسى ئەۋەپەرى ناكەۋى. ۋەك ئەۋە:

۱- فەرموۋدەكە خۆى چەند بابەتپكى جياجياى لەخۆگرتوۋە، ۋەك فەرموۋدەى: (بُنَيَّ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ = فەرموۋدەى ژمارە ۵- لەم كىتەبە) كەباسى شەھادەو زەكاتو ھەج و رۇزۋى واتيا، لەبەر ئەۋە ئەم فەرموۋدەىە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەست دەدا، ھەر لەبەر ئەۋەيشە كە بۆ ھەر پىنج بابەتەكە دەكرى بەبەتگە.

۲- ھۆى تر زۆرە بۆ دووبارەبوونەۋە، لىرەدا ئەۋەندەبزانين بەسە: كەزۆرىنەى بەھرە نەينىيەكانى صەحىحى بوخارى شەرىف وا لەدووبارەبوۋەكانى دا.

سىيەم: باسى ئەم بابەتە كە بەكرىدانه، لە فىقھى ئاساندا ۋالەبەرگى دووم دا، لە لاپەرە ۵۲۴/ز-۲۲۹.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۳- (نامه‌ی به‌ره‌و روکردنه‌وه = حه‌واله) (کتاب الحوالات)

(ب‌روانه فیهی ئاسان/ ۲/ ۴۸۲ز- ۲۱۲. بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه)
 ۱۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ فَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ). (الحديث ۲۲۸۷،
 أطرفاه في: ۲۲۸۸، ۲۴۰۰) (۷۱)

ئەبوهورەیرە (بە‌ڕێ خۆی لێ بێ) له‌ خۆشه‌ویسته‌وه دمه‌رموئ: (قه‌رزکۆئیری
 پیاوی ده‌وله‌مه‌ند گه‌لی سته‌مه‌! زۆر نا‌ره‌وایه‌ نه‌گه‌ر که‌سیکیشتان له‌لایه‌نی
 قه‌رزازه‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌ره‌و رووی پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند کرایه‌وه، که‌ئه‌و
 پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ له‌باتی قه‌رزازه‌که‌ی خۆی قه‌رزه‌که‌ی پێ‌بداته‌وه، ئه‌وه
 بابجئ قه‌رزه‌که‌ی له‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ وه‌ربگرێته‌وه) (تاج/ ۲/ ۳۴۹- از- ۱۶۶-
 ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

له‌ (فیهی ئاسان) دا، به‌رگی دووهم لاپه‌ره‌ (۴۸۴) زنجیره‌: (۲۱۲) باسی:
 هه‌واله‌ = حه‌واله‌ (الحوالة) دمه‌رموئ: (هه‌واله‌ یا حه‌واله‌، وشه‌یه‌کی
 له‌بنه‌رمتدا عه‌ره‌بییه‌، له‌زمانا به‌مانا گواستنه‌وه‌یه‌ له‌ عورفی شه‌رعیشا
 بریتیه‌یه‌ له‌ گواستنه‌وه‌ی مافیک له‌ئه‌ستۆی که‌سیکه‌وه‌ بۆ ئه‌ستۆی که‌سیکی
 تر. راستیه‌که‌ی فروشتنی قه‌رز به‌قه‌رز، به‌لام له‌به‌ر پێ‌داویستی، رێگه‌ی
 پێ‌دراوه‌، سه‌ربه‌لگه‌ی دروست بوونی هه‌واله‌ ئیجماعه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌و
 قه‌رمووده‌یه‌ی که‌ شیخان ده‌یگێژنه‌وه‌، که‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سەر بێ)
 دمه‌رموئ: (قه‌رزکۆئیری ده‌وله‌مه‌ند گه‌لی سته‌مه‌! تاداوی قه‌رمووده‌که‌).

قهرزی مردوویش دروسته ههواله ی سه رکه سی تر بکری

۱۰۰۹- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَتَى بِجَنَازَةٍ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا فَقَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا، فَصَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى بِجَنَازَةٍ أُخْرَى فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قِيلَ: نَعَمْ قَالَ: (فَهَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: ثَلَاثَةٌ ذَنَائِرٍ فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ أَتَى بِالثَّلَاثَةِ فَقَالُوا: صَلِّ عَلَيْهَا قَالَ: (هَلْ تَرَكَ شَيْئًا؟) قَالُوا: لَا قَالَ: (فَهَلْ عَلَيْهِ ذَنْبٌ؟) قَالُوا: ثَلَاثَةٌ ذَنَائِرٍ قَالَ: (صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ) قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: صَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيَّ ذَنْبُهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ (الحديث ۲۲۸۹، طرفه في: ۲۲۹۵) (۷۳)

سه له مهی کوپی نه کو ده (عهرزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جاری له خزمهت خو شه ویست دا دانیشتبووین، له وکاته دا ته رمی مردوویه کیان بو هیئا که نو یژی مردووی له سه رک بکا، عهرزیان کرد قوربان: نو یژی له سه رک بکه، فهرمووی: (نایا قهرزی که سیکی له سه ره؟) گوتیان: نه خیر قهرزازی که س نییه، فهرمووی: (نایا له پاش خوی مائیکی لئ به جیماوه؟) عهرزیان کرد: نه، له پاش خوی سامانی به جی نه هیشتوو، ئیتر پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه رک بئ) نو یژی ته رمی له سه رک کرد.

له پاشا ته رمی تریان بو هیئا، عهرزیان کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا نو یژی له سه رک بفهرموو: ، فهرموویه وه: (نایا قهرزی له سه ره؟) گوتیان: به لئ. فهرمووی: (نایا مالی، شتیکی لئ به جیماوه؟) گوتیان: ئا: سی دینای له پاش به جیماوه، ئیتر له سه رک نه ویش نو یژی مردووی کرد، له پاشا ته رمی سیه میان هیئا بو، عهرزیان کرد: قوربان بفهرموو! نو یژی له سه رک بفهرموو، فهرمووی: (نایا هیچی به جی هیشتوو؟) گوتیان: نه، فهرمووی: (نایا

قهرزی لهسهره؟) عهرزیان کرد: ئا، سئ لیره ی زیږی لهسهره، فهرمووی: (ده خوتان نویژ لهسهر مردووکه تان بکه ن! نه بوقه تاده، که یه گئ بوو له هاورپیانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) ، لهوئ بوو عهرزی کرد: قوربان! نه ی پیغه مبه ری خودا! تۆ نویژه که ی لهسهر بکه، نهو سئ لیریه لهسهر من من دهیده مه وه به خاومن قهرزه که، با نه م موسولمانه نه م به هره که وره یه ی له کیس نه چی، پیغه مبه ریش (دروودی خوی لهسهر بی) نویژی لهسهر مردووکه کرد. (تاج/۲/۹۳۴۶).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۴- نامه ی دهسته به ربوون (که فالهت) (کتاب الکفاله)

(بروانه فیهی ئاسان/ ۱۲/ ۹۴/ ۲۱۶- بۆ زیاده به هره و تیگه یشتن)

۱۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: أَبْلَغَكَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ) ؟ فَقَالَ قَدْ خَالَفَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي ذَارِي (الحديث ۲۲۹۴، طرفاه فی: ۶۰۸۴، ۷۳۴۰) (۷۸).

عهرزی نه نه سی کور ی مالکیان کرد: ئایا نهو فهرموودمیه ی پیغه مبه ر که یشتوو پیت، که ده فهرموئ: (په یمان به ستن له ئیسلامدا نییه) نه نه س فهرمووی: له مالی منا پیغه مبه ر (دروودی خوی لهسهر بی) په یمانی دۆستایه تی و برایه تی به ست، له نیوانی کۆچکاران که له هۆزی قوره یش بوون، به شیوه ی گشتی و له نیوانی یاریده هدران (أنصار) دا، که له خه لکی مه دینه بوون. (ت/۵/۲۰۳-ف-۳+۴+۵-۵۸) (فیهی ئاسان/ به رگی/ ۱۲- ۹۴/ ۲۱۶).

روونکردنه وه:

په یوه ندى ئه م فهرمووده یه به باسه كه وه له و رووه وه یه كه چوونه ژیر په ییمان و په ییمان به ستن له سهر شتى رهوا، جوړیكه له دهسته به ربوون، چونكه دهسته به ربوون له یاسا نامه ی خودادا، بریتیه له نه ستو گرتنى كاریكى باش، به بى وه جهل (عرض) ده ی په ییمان به ستیش له ئیسلاما شتیكه له م بابه ته.

۱۰۱۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ قَدْ جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ قَدْ أُعْطِيَكَ هَكَذَا وَهَكَذَا) وَهَكَذَا فَلَمْ يَجِئْ مَالُ الْبَحْرَيْنِ حَتَّى قُبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ أَمَرَ أَبُو بَكْرٍ فَنَادَى مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَّةٌ أَوْ دَيْنٌ فَلْيَأْتِنَا فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِي كَذَا وَكَذَا فَحَتَّى لِي حَتِيَّةٌ فَعَدَدْتُهَا فَإِذَا هِيَ خَمْسُ مِائَةٍ وَقَالَ: (خُذْ مِثْلَيْهَا) (الحديث ۲۲۹۶، أطرافه في: ۲۵۹۸، ۲۶۸۳، ۳۱۲۷، ۳۱۶۴، ۴۳۸۳) (۷۹).

جابیری کوری عهبدو لئا - رمزی خویان لئ بئ - فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بئ) فهرمووی پیم: (نه گهر مال (سهرانه ی) به حره ی هات، نه وهنده و نه وهنده و نه وهنده (نه ده می) نیر وارپکه وت مالی سهرانه ی به حره ی هه نه هات هه تا پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بئ) گیانی پاکی سپارد. به لام کاتی ماله که گه یشت، نه بوبه کر (رمزی خوی لئ بئ) بوو بوو به جینشین، فهرمانی فهرموو جارچی جاری دا: هه رکه سی به لئین یاقه رزیکی هه یه له سهر پیغه مبه ر- دروودی له سهر - با بئ بو لای ئیمه، منیش چووم و عه رزیم کرد: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسمر بئ) واو وای به من فهرموو، نه ویش لاگو یلیکی له ماله که داپیم، که ژماردم پینجسه دبوو، فهرمووی: دوو نه وهنده ی تریش هه لبره بوو خو ت). (ریاض/ ۱۲/ ۲۱۴ ف ۶۹۱).

۴۵- نامه‌ی جیداری، واته: وه کالهت (کتاب الوکاله)

(پیشگی پروانه فیهی ئاسان، بهرگی/۲ - ۲۲۰-۵۰۰ بو تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باب‌ه‌ته)

۱۰۱۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَاهُ غَنَمًا يَقْسِمُهَا عَلَى صَحَابَتِهِ فَبَقِيَ عَتُودٌ فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (ضَحَّ بِهِ أُلْتُ). (الحديث ۲۳۰۰، أطرافه في: ۲۵۰۰، ۵۵۴۷، ۵۵۵۵) (۸۰).

عوقبه‌ی کوری عامیر (رمزی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لئسم بئ) برکه‌یی رانی پیم دا، که دابه‌شی بکه‌م به‌سهر هاوړیکانم دا بو قوربانئ، گیسکی مایه‌وه، عهرزی پیغه‌مبه‌رم کرد: قوربان! گیسکی ماوه‌ته‌وه، فه‌رمووی: (ئه‌ویش بکه به قوربانئ بو خوت) (فیهی ئاسان ال - ۵۰۰-۲۲۰).

۱۰۱۳- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ كَانَتْ لَهُمْ غَنَمٌ تَرْعَى بَسْلَجٍ فَأَبْصَرَتْ جَارِيَةً لَنَا بِشَاةٍ مِنْ غَنَمِنَا مَوْتًا فَكَسَرَتْ حَجَرًا فَدَبَحَتْهَا بِهِ فَقَالَ لَهُمْ: لَا تَأْكُلُوا حَتَّى أَسْأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ أُرْسِلَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ يَسْأَلُهُ وَأَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ أَوْ أُرْسِلَ فَأَمَرَهُ بِأَكْلِهَا. (الحديث ۲۳۰۴، أطرافه في: ۵۵۰۱، ۵۵۰۲، ۵۵۰۴) (۸۱).

که‌عبی کوری مالیک (رمزی خوی لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: که‌نیزه‌کیکم هه‌بوو، له‌لای رانه‌که‌مان بوو، روژی ده‌بینئ مه‌رئ پی‌کراوه، خه‌ریکه ده‌مرئ، ئیتر

(۸۰) أخرجه مسلم في الأضاحي، باب: سن الأضحية، رقم: ۱۹۶۵.

(۸۱) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/۴-۷۸) خاتمة كتاب الكفالة والوكالة) - المترجم.

کہنیشکہ کہ، بہر دئی لہت لہت دہکاو تیژی دہکا، ئہوجا مہرہ کہ بہو چہ قو
بہر دینہ یہ سہر دہپرئ، کہ عجب کاتئ بہکارہ کہی زانی فہرمووی: لئی
مہخوئن ہہتا لہ پیغہ مہبر (دروودی خوی لہسر بہن) دہپرسم لہم بارہیہ وہ، یا
فہرمووی: ہہتا کہسئ دہنیرم بو خزمہت پیغہ مہبر (دروودی خوی لہسر بہن) کہ لہم
بارہیہ وہ پرسپاری لئی بکات، دواپی خوی لئی پرسپی یا کہسیکی نارد لئی
پرسی، فہرمووی: (بیخوئن). (تاج/۴/۲۶۷-۲۷۷-۲۷۸)

بہیوہندی ئہم فہرموودہیہ بہباسہ کہوہ لہو رووودہیہ، کہ جیدارو شوان
لہکاتی ناچاریدا، بہرپرسن نین، بہمہرجئ دریغی لہئہرکی سہرشانی خوین
نہکەن، وەك ئەم رووداوہ.

۱۰۱۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَقَاضَاهُ فَأَعْلَظَ فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (دَعُوهُ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا) ثُمَّ قَالَ: (أَعْطُوهُ سِنًا مِثْلَ سِنِهِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا نَجِدُ إِلَّا أَمْتًا مِثْلَ مَنْ سِنِهِ فَقَالَ: (أَعْطُوهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً) (الحديث ۲۳۰۶، أطرأفہ فی: ۲۳۰۵، ۲۳۹۰، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۴۰۱، (۲۶۰۶، ۲۶۰۹) (۸۲).

ئہبہوہرہرہ (دروودی خوی لئی بہن) فہرمووی: پیاوئ قہرزی لہسہر پیغہ مہبر (دروودی
خوی لہسر بہن) بوو، ہات بو خزمہتی بہشیوہیہکی رھقو تہق داوای قہرزہ کہی
لئی کردہ وہ، ہاورپیانی پیغہ مہبر - دروودی خودا لہ پیغہ مہبرو رھزای خودا
لہ ہاورپیکانی بی- ویستیان تہمی بکہن، بہقسہ یا بہنازاردان، لہسہر ئہوہ
چوئن بیوئلئ وا لہرووی پیغہ مہبردا ئہنجام دہدا، پیغہ مہبر (دروودی خوی لہسر بہن)
فہرمووی: (مہکەن، وازی لئی بیئن، چونکہ خاوہنی ماف ریگہی گوتاری
ہہیہو، مافی ئہوہی پیئ دراوہ کہ قسہی خوی بکا) ئہوجا فہرمووی:

(وشریکی پی بدن که له سیره و شتره کهی خوئی دا بی) عه رزیان کرد:
قوربان! و شتری و امان لا نییه، که له ته مه نی و شتره کهی خوئی دا بی، مه گهر
و شتریکی ته مه ن گه وره تری پی بدهین فهرمووی: (بیدن پی، له راستیدا
مروقی باش هه میشه قهرزی خه لک به باشی ده بزیریته وه).

جیگه ی په یومندی ئه م فهرمووده یه له و رسته یه دایه که دمه رموی:
(أعطوه: بیدن پی) چونکه ئه م فهرمان کردنه به جیدارو وه کیل بو
دانه وه ی قهرزه که، ئه مه ییش دووشت ده گه یه نی: جیداری و وه کاله ت دروسته،
دووم: جیداری له قهرز دانه وه ش دا ده بی.

١٠١٥ - عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ وَالْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ حِينَ جَاءَهُ وَقَدْ هَوَّازَنَ مُسْلِمِينَ فَسَأَلُوهُ أَنْ يَرُدَّ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ
وَسَبَّيَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَحَبُّ الْحَدِيثِ إِلَيَّ
أَصْدَقُهُ فَاخْتَارُوا) إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ إِمَّا السَّبْيَ وَإِمَّا الْمَالَ وَقَدْ كُنْتُ اسْتَأْنَيْتُ بِهِمْ).
وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْتِظَرَهُمْ بَضْعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً حِينَ قَفَلَ
مِنَ الطَّائِفِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرَ رَاٍ إِلَيْهِمْ إِلَّا
إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ قَالُوا: فَإِنَّا نَخْتَارُ سَبْيَنَا فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
الْمُسْلِمِينَ فَأَتَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ إِخْوَانَكُمْ هَؤُلَاءِ قَدْ
جَاءُوا تَائِبِينَ وَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَرُدَّ إِلَيْهِمْ سَبْيَهُمْ فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيبَ بِذَلِكَ
فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَكُونَ عَلَى حَظِّهِ حَتَّى نُعْطِيَهُ إِيَّاهُ مِنْ أَوَّلِ مَا يُفِيءُ اللَّهُ
عَلَيْنَا فَلْيَفْعَلْ) فَقَالَ النَّاسُ: قَدْ طَيَّبْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُمْ
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَا نَذَرِي مَنْ أَذِنَ مِنْكُمْ فِي ذَلِكَ
مِمَّنْ لَمْ يَأْذَنَ فَارْجِعُوا حَتَّى يَرْفَعُوا إِلَيْنَا عُرْفَاؤَكُمْ أَمْرَكُمْ) فَارْجَعَ النَّاسُ فَكَلَّمَهُمْ
عُرْفَاؤُهُمْ ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُمْ قَدْ طَيَّبُوا
وَأَذْنُوا). (الحديث ٢٣٠٧، أطرافه في: ٢٥٨٤، ٢٥٣٩، ٢٦٠٧، ٣١٣١،

(٤٣١٨، ٧١٧٦). (الحديث: ٢٣٠٨، أطرافه في: ٢٥٤٠، ٢٥٨٣، ٢٦٠٨، ٣١٣٢، ٤٣١٩، ٧١٧٧) (٨٣).

عوره وه دمفهرموى: مەروانى كورى حەكەم ومیسومرى كورى مەخرەمە (پەزى خوى لى بى) فەرموویان: هۆزى هەوازین لەپاش تەواو بوونی غەزای حونەین، ئیسلام بوون و، دەستەیه کیان هاتن بۆ لای پێغه مبهەر (دروودی خوى لەسر بى) داوایان لێی کرد: کەمال و ژن و خیزانە بەدیل گیراوه کیان پێ بداتەوه، ئەویش پێی فەرموون:

(من بهش به حالى خۆم حەزم لە قەسەى راستە، قەسو گفتوگۆ هەتا راستربى خۆشەوێستەرە لە لای من، کەوابوو یەكێ لەم دووشتە هەلبژێرن: یا دیلە کانتان پێ بدەمەوه، یا ماله کانتان، وەمن گەلیکیش چاومپروانیم کردن، سابەشکو ئیوه ئیسلام ببو و بێن بۆ لام هەتا شتە کانتان پێ بدەمەوه، بەلام ئیوه هەرنەهاتن بۆیە منیش تالانى و دیلە کانم دابەش کرد، ئەوه بوو پێغه مبهەر (دروودی خوى لەسر بى) کە لە غەزای تائیف گەراپەوه، دەشەو زیاتر چاومنوارى ئەوانى کرد سابەشکو بچن بۆ خزمەتى، هەتا شتومە کە کیان پێ بداتەوه. وەفدە کەیش کەزانیان پێغه مبهەر (دروودی خوى لەسر بى) هەریەكێ لەودوو شتەیان پێ دەداتەوه، گوێیان: کەواتە دیلە کانمان دەوێتەوه.

ئیتەر پێغه مبهەر (دروودی خوى لەسر بى) هەڵسایەوه لەناو موسولمانە کانددا ووتاریکی فەرموو، سوپاس و ستایشیکی جوانى وای خودای گەورەى کرد، کەهەر شایانى ئەو زاتە بێ، ئەوجا فەرمووی: لەپاش سوپاس و ستایشى خودا ئەم برادەرانه، کەبرای ئایینی ئیوهن کەنوێنەرى هەوازین، پەشیمان بوونەتەوه لەکارى ناشیرینی خۆیان و ئیسلام بوون و هاتوون بۆ لامان، منیش لەبەر ئەوه بپارم داوه کەژن و منالە بەدیل گیراوه کیان پێ بدەمەوه، بەلام

ئىۋە بەكەيفى خۇتەن يەككى لەم دوو رىگەيە ھەلبۇزىرن: يەكەم:
 ھەركامىكتان پىي خۇشە كە بەپىاۋەتى بەشى خۇي رەت بىكەتەۋەو بىداتەۋە
 پىيان ئەۋە زۇر باشە، دووم: ھەركامىكتان پىي خۇشە كەلەسەر بەشى خۇي
 بىمىنى بابمىنى، بەلام ئەۋەي كەلايەتى لەم خاۋو خىزانە دىلانە بارەتى
 بىكەتەۋە، بىاندەينەۋە بەكەسو كارەكانيان، ھەتا لەيەكەم تالانى كە خودا
 دەپەرەخسىنى بۇمان تۆلەي ئەۋەي بۇ دەكەينەۋە.

مەردومەكەش غەزەلەن كەرد: قوربان! لەبەر خاترى تۆۋ لەسەر فەرمانى
 تۆ ھەموومان ھەزدەكەين بەپىاۋەتى، بەبى ۋەجەل بىاندەينەۋە،
 پىغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بى) فەرموۋى: ئىستا ئىمە بەروۋنى نازانين بۇ ئەم
 مەسەلەيە كى رازى بوۋەو كى رازى نەبوۋە، لەبەر ئەۋە ئىستا بىرۋەۋە بۇ
 جىگەو رىگەي خۇتەن، لەدۋايدا سەركارو چاۋەشەكانتان ۋەلامەكانى
 ئىۋەمان بەبوۋەو بەنەبوۋە بۇ بەيىنەۋە، خەلەكەكەش رۇيشتەۋە
 سەركارەكانيان يەكەيەكە قەسەيان لەگەل كەردن، ھاتنەۋە بۇ خەزمەتى
 پىغەمبەر غەزەلەن كەرد: كە خەلەكەكە بەخۇشەۋى خۇيان و
 بەرمەزەمەندى خۇيان، دىمانەۋى منال و ژنە دىلەكانيان پى بدەنەۋە).
 (بىروانە: تاج/۸/۱۷۶ز -۷۱۰- للأمير المن والفداء.. + تاج/۸/۲۳۷ز -۹۶- غەزەي
 حونەين ف-۱).

روۋنكەرنەۋە:

لەپاش ئازادكەردنى مەككەي پىرۋز لەبىستى رەمەزانى سالى ھەشتى
 كۆچىدا، پىغەمبەر سوپاكەي لەپىنجى شەشەلانى ھەمان سال دا، لەمەكە
 دەرچوۋن، رۇيشتن بۇ غەزەي ھۆزى ھەۋازين، كەناسراۋە بە غەزەي حونەين،
 جا لەشكرى ھەردوۋلا بەرامبەر يەكەرى راۋەستان، سوپاكەي پىغەمبەر (دروۋى
 خۇي لەسەر بى) لەسەرەتاۋە شەكستيان ھىنا، بەلام لەئەنجاما لەپاش نەبەردىكى

سەخت، لەشکری ناموسو ئامانەکان شکاو هەڵیان تۆرانندو، سەرو مالیان بو بە تالانی بۆ سوپای ئیسلام، وە پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) وەک لە فەرموودەکەدا دەفەرموێ: لەپاش چاو پر وانییەکی زۆر، تالانییەکی دابەش کرد بەسەر جەنگاو مەرەکاندا، بەلام دواوی تکای لێ کردن کەژن و منالە دیلەکانیان بۆ رەت بکەنەو.

ژیاننامەی مەخرەمە لەپێشەو رابوو، مەرپوان لە پیاوان (رجال) ی صەحیحی بوخارییە، پێشەو موسلیم لەصەحیحی موسلیم دا گیرانەوێ لەووە ئەنجام نەداو. ئەم مەرپوانە کۆری ئەو حەکەمەییە کە نووسەری پێغەمبەر بوو، وە پێغەمبەر نەفی کرد بۆ تائیف.

تەمەنی لەکاتی گۆچی دواوی حەزەرت دا لەدەوری هەشت سالاندا بوو، ئیمامی عوسمان لەسەردەمی جێنشینی خۆی دا کردی بەنووسەری خۆی، بەرە بەرە زāl بوو بەسەر هەست و هۆشی ئیمامی عوسمان دا، هەتا وای لێ هات عوسمان لەقەسە دەر نەدەچوو، مەرپوان کۆری مامی حەزەرتی عوسمان بوو، یەکی بوو لەهۆیەکانی کوشتنی پێشەو عوسمان، لەروژی جەنگی ئەل جەمەل دا، لەگەڵ عائیشە بوو لەدژی پێشەو عەلی، موعاویە کردی بەسەرەکشاری مەدینە. ئیبنو عەبدول بەر (رەحمەتی خۆی لێ بێ) لە ئیستیعابا هێرشێکی توندو تیز دەکاتە سەر مەرپوان، بەتایبەتی کۆمەڵی لەو هەلبەستانە یاد دەکا، کە عەبدو پرەحمانی برای مەرپوان لەزەمی مەرپوان دا گوتویانی، دەلی: بەهۆی شەرەدەمییەکەو لەنیوانی خالیدی کۆری یەزیدی کۆری موعاویەداو لەنیوانی مەرپوان دا روو دەدا، لەسەر ئەم شیوەیە مەرپوان دەرمان خوارد دەکری: (مەرپوان بۆ سووکایەتی بەخالید دایکی مارە دەکا، روژی لەسەر شتی دەبی بە شەرە دەمیان، مەرپوان قەسە رەق بەخالید دەلی و تانە ناشرین لە دایکی خالید دەدا، کەژنی خۆیەتی، مەرپوان دەچی بۆلای دایکی و سکالای حالی لەلا دەکا، ئەویش دلای دەکا کە تۆلە لێ

دہستینی، ودمرمان خواردی دہکاو دہیکوژی، لہبہر نہوہ مہشہوورہ کہ مہروان بہدہستی ژن کوژراوہ، لہسائی شہستو پینجی کؤچیدا، لہتہمہنی شہستو سی دا. ہہندی دہلین: لہتہمہنی شہستو ہہشت دا مردوہ.

مہروان فہفتی زوری ہہبووہ لہپہیرہوان کہ فہرموودہکانی نہویان گیراوتہوہ، خوشی لہم زاتانہ کہلہ ہاورپیانی پیغہمبہرن، گیرانہودی ہہیہ، لہعومہرو عوسمان وعہلو زہیدی کوری ثابتو کہسانی تریش (رہزاو رجمہتی خودا لہ ہہموویان بی). (بو نہم مہبہستہ تہماشای بہرگی سیہمی فیقہی ناسان، لاپہرہ/۸۵۱ بفرمہوون).

۱۰۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَكَلَّنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ وَقُلْتُ وَاللَّهِ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ وَلِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ قَالَ فَخَلَّيْتُ عَنْهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ). فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَعُودُ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّهُ سَيَعُودُ فَرَصَدْتُهُ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: دَغْنِي فَإِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ لَا أَعُودُ فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً وَعِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَسَيَعُودُ).

فَرَصَدْتُهُ الثَّلَاثَةَ فَجَاءَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهَذَا آخِرُ ثَلَاثِ مَرَّاتٍ أَلَا تَزْعُمُ لَا تَعُودُ ثُمَّ تَعُودُ قَالَ دَغْنِي أَعْلَمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا قُلْتُ: مَا هُوَ؟ قَالَ إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَافْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ اللَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ فَخَلِّتُ سَبِيلَهُ.

فَاصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ اللَّهُ يَعْلَمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا فَخَلِّتُ سَبِيلَهُ قَالَ: (مَا هِيَ؟) قُلْتُ: قَالَ لِي: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَأَقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَقَالَ لِي لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَفْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطَبُ مِنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟) قَالَ: لَا قَالَ: (ذَاكَ شَيْطَانٌ) (الحديث ۲۳۱۱، أطرأه في: ۳۲۷۵، ۵۰۱۰).

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇى لى بىن) فەرەمۆى: جارى پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بىن) ئاگادارى سەرفىتەرى رەمەزانى پىسپاردىم، جا زەلامى ھاتو دەستى کرد بە خۇراک بردن لە کۆمەلەى سەرفىتەکە بەگوێل دەیمائىە ناو کۆشى منیش گرتەم و گوتم: بەخوا دەتەم بۆ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خۇى لەسەر بىن) تا تۆلەى ئەم تاوانەىەت لى بستیئى، کەدزى دەکەیت، بەلام کابرا پاراپیەووە گوتم: ئەمە ھى ئاتاج و ئەدارایانە، منیش نەبوووە ئاتاجم، گەلى نەدارام و سەرمەرای ئەوھش خیزانیکی زۆرى رەشو رووتم وابەسەرەووە، لەبەر ئەووە منیش وازم لىیھینا، بۆ بەیانى ھەزەرت (دروودى خۇى لەسەر بىن) فەرەمۆى: ئەى ئەبوھورەیرە! ئەرى دوى شەو چیت لەدیلهکەت کرد؟ گوتم: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خوا! سکاڵای لەدەست نەبوونى و بەسەراکەوتنى خیزانى زۆر کرد، منیش بەزەبیم پیا ھاتەووە بەرەلاییم کرد، فەرەمۆى: ئەدى ئەووە درۆى لەگەل کردووى دیسان دیتەووە.

ئیتەر لەبەر فەرمايشتەکەى ھەزەرت (دروودى خۇى لەسەر بىن) زانیم کە ئەو کابراپە دیسان دیتەووە بۆ دزى، جا خۆم لى داگرت، تاھاتەووەدەستى کرد بەلامشت

لیدان له خۆراکه که منیش گرتمه و هو گوتم: به خوا دمتبهم بۆ دادگایی بۆ لای پیغه مبهری خودا، ئەو خۆی دزمانی که مافت چیه، گوتی: ئەم جارمیش وازم لێ بێنەو مەم بە، ئەم خۆراکه خۆشی هی نەداراو ئاتاجانەو منیش نەداراو ئاتاجم و کۆشی خیزانی رهشو روتیشم به سەردا که وتوو، به خوا ئیتیر نایه مه وه، منیش به زمییم پیا دا هاته وه و وازم لێی هینایه وه، بۆ سبهینی چه زمرت فەرموو یه وه: ئەی ئەبوهورمیرە! دیله کهت چی لێ کردوو؟ گوتم: قوربان! دیسانه وه سکاڵای له دهست نه بوونی و پێویستی کردو دهیگوت خیزانی زۆری به سەرمه وه یه ئیتیر منیش رهحم پێی جولاو به ره لاییم کرد وه، فەرموو یه وه: ئەوه درۆی له گەڵ کردوویت هه مەدیس دیت وه!

جا له شهوی سییه م دا خۆم بۆ مه لاس داو خۆم لێی داگرت، تاهاته وه هه مەدیسان دهستی کرد وه به لاله و ئیچ دان له رزقه که، منیش پرم پیا دا کرد وه گوتم: ئەمجارمیان دمتبهم بۆ دادگایی کردن بۆ لای پیغه مبهری خوا، ئەمه سییه م جاره تۆ ئەم درۆیه ده کهی، گوايه ئیتیر نایه یته وه که چی هه مەدیسانه وه دیت ته وه، که چی گوتی: ئەگەر وازم لێ بێنیت چه ند و وشه یه کی سوکه ئەو که مت فیرده که م، که خوا به هۆی ئەوه وه سوودو قازانجت پێ ده گه یه نی. گوتم: کوا؟ کامانه ن؟ گوتی: کاتی که ده چیته سه ر نوینی خه وتنه که ت نایه ته لکورسی بخوین، که نایه تی ﷲ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، هه تا کۆتایی ده وری بکه ره وه و نایه ته که به ته واوی بخوین، ئیتیر له ته رمفی خودا وه پاسه وانیکت بۆ دیاری ده کری ئیشکت ده کری وه هه تا به یانی شه یتان توخت نا که وێ!

جا بۆ سبهینی خۆشه و یست (بروودی خۆی لاسه ر بێ) که له خودای گه وره وه ناگادرای کاره که کرابوو، فەرموو ی پیم: ئەری دیله کهت چی لیکرد؟ عه رزیم کرد: قوربان! ئەی رابه ری یه زدان به قسه ی خۆی چه ند وشه یه کی پێ نیشان دام، گوايه ئەو ووشانه ئەو سووده یه م پێ ده گه یه نی، که ئەو ووتی ئیتیر

مەنەش بەرەللايىم كەرد، فەرموۋى: ئەو وشانە كامانەن؟ گوتەم: دىلەكەم پېي گوتەم: كاتىك دەجىتە سەر نوپىن، ئايەتەلكورسى بەتەواۋى بخوینە كەنەم ئايەتەيە (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ)، دەيگوت: ئىتەر لەلەيەنى يەزدانەوۋە پاسەوانى بەدىارتەوۋە دەبى، وەتا بەيەنى شەيتان و جنۆكە نزيكت نابنەوۋە.

پىغەمبەر (دروۋى خۇي لەسەر بى) فەرموۋى: ئەدى ئەم قەسەيە راستە، كەبە تۆى گوتوۋە ئەمە يەكەكە لەپىت و فەرو سوۋدى ئايەتەلكورسى، وەلى ئەم دىلەى تۆخۇى درۆزنە ئەى ئەبوهورمىرە ئەدى دىزانى كەنەمە سى شەوۋە تۆ لەگەل كى دا گەتوگۆ دەكەى؟ گوتەم: نە، نا نازانەم، فەرموۋى (دروۋى خۇي لەسەر بى): ئەوۋە شەياتىنى بوۋا (رياض الصالحين/ ۱۳/ ۱۸۸ ف- ۱۲ ز- ۱۸۳ + تاج/ ۵- ۳۰۰ ف- ۲۲ ز- ۸۲).

لەغەينى و فەتھول بارىدا، زۆريان لە بەھەرەكانى ئەم فەرموۋەدەيە نوۋوسىوۋە، وەك جنۆكە كەنەو خۇراكانە دەخۇن كە مەرۇف دەيخوات، جارى وادەبى مەرۇف دەيانبىنى بەزمانى مەرۇف قەسەدەكەن، دىزى و فەرو فىل دەكەن ئەم فەرموۋەدەيە بەلگەيە لەسەر گەورەيى ئايەتەلكورسى، ئەو خۇراكەى ناۋى خوداى لەسەر يادنەكرى، شەياتىنى و جنۆكە لى دەخۇن، دىز لەكاتى گرانى دا دەستى نابىرپى، عوزر قەبول كەردن كاريكى باشە، پۇشىنى نەيىنى و غەيب و نەنگى خەللى كاريكى پەسەندە، ھەروا دەفەرموۋن: بەلگەيشە لەسەر ئەوۋە كەومرگرتن و فىربوۋنى دانايى و زانستى باش، ھەمىشە نىچىرى پياۋى موسولمانە، بۆيە لەھەرەلا چىنگى بىكەۋى ھەر لەخۇى جوانە.

جا بەندە لەم روانگەيەوۋە دەللىم: و مرگرتنى زانست لەبەدكار (فاسق) و بى بىروا دروستە و ناردنى فىرخواز و قوتابى و خویندكار بۆ دەرەوۋى و لاتى ئىسلامى دروستە لەقورئانى پىرۇزدا، لەداستانى ياخى بوۋنى شەيتانا، زۆر پەندو حىكمەت و بەھرەى واتيادا، تەنانەت لە گوتەكانى شەيتانىش دا كە قورئان دەيگىرپىتەوۋە زۆر بەھرەى واتيا.

هەر لاهم بابەتەیه ئەم چیرۆکە :

دەلێن: سید شەریفی جورجانی (دەستە خودی لێ بە) کە خۆی سوننی و زانیایەکی گەورەیه لەکەڵ کۆمەڵەی فەقێ تری سوننی دا، لەخزمەت نەصیرەددینی طوسی دا، کتێبی شەرحە مەواقیف دەخوینن، کە دانراوی نەصیرەددینی طوسی شیعیه، تا ماوەیهکی زۆر لەلای دەخوینن، وەبۆ بەرژەومندی خوێندنەکیان، دلی رادهگرن و ریزی هەستی دەگرن. تا پاش ماوهێ نەصیرەددینی مامۆستایان نەخۆش دەکەوێ، ئەوانیش بۆ حەقی وەفا دەچن بۆ سەردانی و سەرخۆشی لێ کردنی، مامۆستای طوسی فەقیکانی خۆی بەئەهلی راویژ دەزانی: بەئومیدی ئەوەی چارەییکیان لەلای، پێیان دەلی: فەقێنە! لەم حاالی سەرەمەرگەدا حاتم شەرە بەتایبەتی بۆگەنی دەمم، خۆم و هاونشینانمی هەراسان کردوو، دەبی هۆی چی بی؟

سید شەریفی جورجانی پێی دەفەرموێ: (... ئەوە هی ئەو ناماقولییانەیه کە لە کۆتایی شەرحە مەواقیف دا، دەربارە حەزەرتی ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان نووسیوتە، هەروا هی ئەو رەف و جەینانەیه کە لەکاتی دەرەکان دا، دەربارە ئەم زاتانە دەتکرد، ئەمە بەرای سزای سەختەر و لەدواوە!) طوسیش بەحەسرەتەوه دەلی: بۆ ئیوه لەوان! تازە لەدەستم چوو، دەنا یەك وشەم فێر نەدەکردن.

١٠١٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ بِلَالٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَمْرٍ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (مِنْ أَيْنَ هَذَا؟) قَالَ: بِلَالٌ كَانَ عِنْدَنَا تَمْرٌ رَدِيٌّ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ لِنُطْعِمَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (عِنْدَ ذَلِكَ أَوْهَ أَوْهَ عَيْنُ الرَّبَِّا عَيْنُ الرَّبَِّا لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ فَبِعِ التَّمْرَ بِبَيْعِ آخَرَ ثُمَّ اشْتَرِهِ) (الحديث ٢٣١٢) (٨٤)

نەبوسەعییدی خودری (رمزی خوی گموری لئ بئ) فەرمووی: جاری بیلال (رمزی خوی لئ) خورمای بهرنی که جۆره خورمایهکی زۆر نایابه، خریلهیهکی زمر دباوه، هینای و داینا بۆ پیغهمبەر کهنۆشه بکا، پیغهمبەر (دروودی خوی لئسەر بئ) فەرمووی: (نەمە هی کوئیە؟) بیلال فەرمووی: خورمایهکی نایەخمان هەبوو، یەك بەدوو فروشتم بەمە، هەتا پیشکەشی پیغهمبەری خوشەویستی بکهین، تانۆشی بفەرمووی: که بیلال وای فەرموو: حەزرمەت فەرمووی: (وای! وای! ئەو سوودی پەتییه، ئەو سوودی تەواوه، بەلام کاتی ویستان مامەلە و ئەنجام بدەن، خورماکهی خۆت بەفروشتنیکی سەربهخۆ بفروشه، ئەوسا بەبەهاکهی خورماکهی تر بکەر). (پروانه: فەرموودهی: ۲۲۰۱ که لەم بەرگەدا لەپیشەوه رابوورد).

بیلالی کوپی رمباحی حەبەشی (رمزی خوی لئ بئ) ناوردارە بەبانگدەری پیغهمبەر، یەکیکه لە موسوڵمانە هەرە پیشینهکان، دەلێن: حەوتەم کەس بوو که ئیسلام بوو، دایکی ناوی حەمامە بوو، براهیهکی هەبوو ناوی خالد بوو، خوشکیکی هەبوو ناوی عەفرە بوو، پیاویکی که ئەگەتی لاوازی سەوزە بوو، زۆر دڵپاک بوو زۆر موسوڵمانیکی جوان و راست و دروست بوو، لەسەر ئیسلامەتی بپەرستەکان نازارو ئەشکەنجەیهکی زۆریان دا، ئومەییە کۆری خەلف لەقرچە گەرمای نیومردا، لەسەر زیخ و لی زیخەلانی کهی مەککە، لەسەر گازمرە پشت تەخت رای دەکیشاو تاویریکی گەورە دەخستە سەر سکی و پئی دەگوت: یا کافر دەبی بە موخەممەد، یا ئەمە حائتە تادەمری، لەسەر ئەم حائە ئەبوبەکر لەم کاتەدا بینی، کپی و ئازادی کرد.

لەهەموو شەڕگەو غەزاو مەلەبەندەکاندا، لە خزمەت پیغهمبەر دا نامادە شەڕ بوو، هەمیشە لەخزمەت پیغهمبەردا بوو، لی جیانەدبوو مەگەر لەکاتی تاییبەت دا، لەکاتی پەیمانەستەکاندا پیغهمبەر (دروودی خوی لئسەر

(ب) کردی به برای نه بو عوبه یددی جه راج، له پاش و وفاتی پیغه مبه ریش (درویدی خوی
 لسم ب) بیلال ده چوو، بو غه زاگردن، هه تا له سه رده می جینشینی عومهدا
 له شام له تهمه نی شهست و سی سائیدا گیانی پاکی سپارد.

ئهم زاتانه گیرانه و میان لیوه ئه نجام داوه: ئه بو به کړو عومهدو ئوسامه و
 عه بدو لای کوری عه مرو کهسانی تریش، له فه تحول باریدا دهفه رموی؛
 بیلال سی فهرمووده ی له بو خاریدا هه یه، پیغه مبه ر زور خوشی
 دهویست، وار ئه ده کهوئ: بیلال خوا بو ی دهره خسینی ئومه ییه ی کوری
 خه له ف ده کوژی، ئه بو به کړی صدیق بهم هه ئه به سته پیروزیایی و دهستخوشی
 لی دهکا:

هیناً زادك الرحمن خيراً فقد أدركت تاركاً يابلالاً

واته:

پیروزیبن، بیلال! خوا پیروزیکا تۆله ی خۆتت سه ند له دوژمنی خوا

١٠١٨- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جِيءَ
 بِالتَّعِيمَانِ أَوْ ابْنِ التَّعِيمَانِ شَارِبًا فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ كَانَ
 فِي الْبَيْتِ أَنْ يَضْرِبُوهُ قَالَ فَكُنْتُ أَنَا فِيمَنْ ضَرَبَهُ فَضَرَبْنَاهُ بِالنَّعَالِ وَالْجَرِيدِ
 (الحديث ٢٣١٦، طرفاه في: ٦٧٧٤، ٦٧٧٥) (٨٥)

عوقبه ی کوری حاریث (مزی خوی لی ب) فهرمووی: پیاوئ هه بوو، ناوی
 نوعه یمان بوو، یه کئ بوو له هاوه لانی پیغه مبه ر، له گهل سوپای ئیسلام، له دژی
 بیرویان ناماده ی غه زای به در بوو، ئه نصاری بوو، جارئ ئهم نوعه یمانه یان
 به سه ر خوشی هیئا بو خزمه تی پیغه مبه ر، پیغه مبه ریش (درویدی خوی لسم ب)
 فهرمانی به وانه دا، که له ماله که دا بوون، ئاده ی لی دهن، فهرمووی: جا من

خۆم یه كێك بووم لهوانه كه لییمان دا، ئیتر به سۆل و پهلكه خورماو شتی وا لییمان دا. (تاج/۳-۲۵۲ف-۲ز-۹۶- باسی هه‌ددی ئاره‌قخۆر).

په‌یومندی ئەمه به‌باسه‌كه‌وه له‌وه‌دایه، كه پێغه‌مبهر ئاماده‌بووانی كردوو به‌جێداری خۆی، كه هه‌دد له‌سهر نوعه‌یمان جێ به‌جێ بکه‌ن، كه‌واته وه‌کیلی و جێداری لهم جۆره شتانه‌دا دروسته‌و ده‌بێ.

عوقبه‌ی كورپی حارث رۆژی ئازادبوونی مه‌ككه، ئیسلام بوو له‌بوخاری دا سێ فهرمووده‌ی هه‌یه،، له‌سهرده‌می نه‌زانیدا ئیمامی خوبه‌یب ئەم عوقبه‌یه كوشتی. له‌سهرده‌می جێنشینی زوبه‌یردا به‌دمردی خودا ده‌مری - رمزاو ره‌حه‌مه‌تی خودای لێ بێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٦- نامه‌ی کیتلانو زهوی دان به مولکانه

باب: الحَرْثُ وَالْمَزَارَعَةُ

١٠١٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ وَقَالَ لَنَا مُسْلِمٌ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٣٢٠، طرفه في: ٦٠١٢) (٨٦).

ئهنه‌س (رمزای خۆی لێ به‌) فهرمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خۆی له‌سهر به‌) ده‌فهرمووی: (ههر موسولمانێ نه‌مامی بنیژی، یاشتی بجینی، بالته‌دی، كه‌سێ، ئازده‌ی، لێی بخوات، یا ههر سوودیکی تری لێ وهربگری، ده‌بی به‌خیر و به‌خشش بۆی).

ماموستای عهسقه لانی لهشیگردنه وهی ئەم فەرموودهیه دا دمفەر موئ: (..خوازهی ئەم فەرموودهیه ئەمەیه: پاداشی ئەو بەردەوام دەبێ مادام ئەو ئەمامە، یا ئەو چێنراوهی بمینی، تەنانەت ئەگەر خاوەنەکەشی یاجینەرەکەشی بمری، یا خاوەنیتی ئەو چێنراوه بگوێزێتەوه بۆ کەسێ تر هەروایه،و، خێرەکە ی ئەو بەردەوامە، ئەو هوش کە دمفەر موئ: هەر موسولمانی یا هەر گیانداری لەسەر شیوهی گشتی، بەلگە ی ئەو هیه، هەر موسولمانی ئازادبێ یا کۆیلە، ژن بێ یا پیاو، بەدین بێ یا نافەرمان، کاریکی وا ئەنجام بدات، کە گیانداران کەلکی لێ وەربگرن، بۆی دەبێ بەخێرو خیرات و بەخشش و خیری نەپراوه...).

بەندەمیش دەلێم: چێنراو نەوونەو وێنەیه، دنا هەموو کاریکی رهوای بەردەوام هەمان خێرو پاداشتی بۆ هەیه، هەتا کەسێ بەهرە ی لێ وەربگری، وەهەتا گیانداری کەلکی لێ وەربگری، وەك: بیرو کاریزو پردو مرزگەوت و کتیب و خانوو و شتی تری لەم بابەتە، لەپاش مردنی خاوەنیشی هەروا لەپاش گواستنه وهی خاوەنیتیشی واتە: نەقلی مۆلکیهتی، خێرو پاداشتی دروستکەری یەکەمی هەر دەمینێ، ئەو هوش مەعنای وانیه، ئەگەر کەسی دووهم کاتی ئەو شتە دەکڕێ و دەیکا بەخێر خیری ئەو ناگات، بەلکو هەموولا خێریان دەگا، بۆ خودا چی تێ دەچی.

١٠٢٠ - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ رَأَى سِكَّةً وَشَيْئًا مِنْ آلَةِ الْحَرْثِ فَقَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَدْخُلُ هَذَا بَيْتَ قَوْمٍ إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ الدُّلَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَاسْمُ أَبِي أُمَامَةَ صُدِّيُّ بْنُ عَجْلَانَ) (الحديث ٢٣٢١) (٨٧).

ئەبو ئومامە سودەى كۆرى عەجلانى ئەل-باھىلى- (بەزى خەۋى لى بى) جارى
 ھەوجارو يەرەق و گاسن و شتى تىرى لەكەرەسەى جووت بىنى، فەرمووى:
 بەگوپى خۆم لەزارى پىرۆزى ھەزرىمەت ژنەوت، دىفەرموو: (ئەمە سەربىكا
 بەھەر مائىكا، خودا دەيكا بەمايەى ژىردەستى و كەساسى بۆيان!).

روونکردنەوہ:

مەبەستى سەرەكى لەم فەرموودەيە دوو شتى سەرەكەيە: يەكەم
 موسولمان سەرەكەنە گشت و كال و مالدارى و شتىوا، بەجۆرىكىوا
 كەدوورىان بخاتەوہ لەدروستكردنى ھىزى سەربازى پىويست، بەلكو لەپلەى
 يەكەما دەبى گرنگى بەجى بەجى كردنى ئەم ئايەتە بدەن كە دىفەرموو:
 ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾. دووہم: فەلايى و كشتيارى و شتىوا، لك و
 بۆپى زۆرى لى دەبىتەوہ، وەك: مافى ملكانەو مافى ھەزاران و مافى زەكات.
 زۆرىنەى كاتيش ئەم جۆرەشتانە سەردەكىشن بۆ يەكى لەم دوو شتە: يەكەم
 بەرپرسيارى لای خوا لەقيامەتا. دووہم: داماوى و كەساسى و ژىردەستى ئاغاو
 خاومەن مولك.

ئەوہى لەبەر چاوە، ھەتا كو ئەمپۆكەش لەولاتى ئىسلاما، لەمسكىن و
 فەلاو جوتيار كەساسترو بىنەواتر نىيە، كەواتە ئەم فەرموودەيە
 بەپىچەوانەى فەرموودەى يەكەم نىيە، بەلكو مەبەست لەھەردولا پلەى
 (اعتدال) و مامناوەندىيە، كەنەشيش بسوتى و نەكەباب و نەدەست.

ئەبو ئومامەى باھىلى ناوى سودەى كۆرى عەجلانە، لە ھۆزى باھىلەيە
 خۆى دىفەرموو: كاتى ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ
 الشَّجَرَةِ﴾ لە قورئانى پىرۆزدا لەپەسەن و مەتخى بەشدارانى بەيەتەى
 رضواندا ھاتەخوارەوہ، ھەرزى خۆشەويستەم كرد: قوربان! منيش يەكەك

بووم لهو کۆمه لهی که له ژێر ئەم شێخه لهدا پهیمانم دا بهتۆ، فهرمووی: (تۆ له منی و منیش لهتۆم).

ههروا خۆی دهفهرموئ: له غهزایه کا جوومه خزمهت چه زهرهت (دروودی خوی
 (سهر بر) عهرزیم کرد: قوربان! نزام بۆ بکه که خودا لهم غهزایه دا شه هید
 بوونم به نسیب ببی. به لام خو شه ویست فهرمووی: (اللهم سلمهم و غنمهم)
 واته: (خودایه! لهم غهزایه دا همم بی وهی و سهلامه تیان بکهو همم تالانیان
 به نسیب بفهرموو!)

ئه بو ئومامه (برزی خوی لی بی) له حومس، له شام دمزییا، ده لێن: دوا هه مین
 کس بووه له هاوه لانی پێغه مبهری نازیز که له شام مردووه. گێرانه وهی زۆری
 له خو شه ویسته وه ئه نجام داوه، زۆرینهی گێرانه وه کانی شامیه کان دهی گێر نه وه.
 له مه ته و عهینی دا دهفهرموئ: سی فهرموودهی له بو خاری دا ههیه، ههروا
 مامۆستای عهینی دهفهرموئ: ... ئه وه پهری داماوای و که ساسی واله ناو فه لاو
 جوتیارو و مرزێره کانی میسر دا، چونکه دهرمه به که کان زال بوون به سه ریا ناو
 به وه پهری چه و سانه وه دهیان چه و سین نه وه، لێیان دهن زیندانیان ده کهن، وهک
 کۆیلهی زهر خڕیده رهفتاریان له که ل ده کهن، به هه یج شی وه ی ناتوان خۆیان
 له چنگی ئەم سته مکارانه رزگار بکهن، هه تا کور له باتی باوک ده گرن! ئه بو
 ئومامه له ته مه نی نه وه دو یه ک سالی دا، له سالی هه شتاو یه کی کۆچی دا
 له شام به مردنی خوا ده مرئ، (رمزاو رهحه تهی خودای لی بی).

١٠٢١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا فَإِنَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِرَاطًا لَا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَاشِيَةٍ). قَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَأَبُو صَالِحٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِلَّا كَلْبَ غَنَمٍ أَوْ حَرْثٍ أَوْ صَيْدٍ). وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةٍ (الحدیث ٢٣٢٢، طرفه فی: ٢٣٢٣) (٨٨).

ئەبۇھورەيرە (بەزى خۇي لى بى) لە خۇشەويستەۋە دەفەرمۇي: (كەسى سەگى رابگىرى كە سەگى پاسى زەۋى و زارو، پاسى ران و ئازەل نەبى، ھەموو رۇزى دووپارچە لەپاداشى كىردەۋى باشى كەم دەبىتەۋە).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ران و كىلگەۋ راۋ نەبى..).

لەگىرەنەۋەيەكى تىرىدا: (..كەسەگى پاسى ئازەل و راۋپىكىردن نەبى...).

روونكىردنەۋە: (بىروانە: تاج/۲/ ۲۵۷ ز ۱۷۱).

لېرەدا مامۇستاي مەزن ئىبن جەجەرى عەسقىلانى، روونكىردنەۋە: يەكى نايابى ھەيە كە گۈزەنەۋەي بۇ ئىرە، لەم رۇزگارەدا زۇر لەبارە، چونكە ئىستا واباۋە كەلەۋلاتى خۇرئاۋا ئەم ياسايە چەسپاۋە: (بەپلەي يەكەم مافى سەگ و بەپلەي دوۋەم مافى ژن و بەپلەي سىيەم مافى پىاۋ رەچاۋ دىكىرى!).

عەسقىلانى دەفەرمۇي: لەم فەرمۇدەيەدا ئەۋەي واتيا كەراگرتى سەگ، بۇ راۋو پاس دروستەۋ رەۋايە، ھەروا ئەگەر لەبەر ھەر بەرژەۋەندىيەكى رەۋاي تر رابگىرى، يا لەبەر پىشگىرى لەھەر زىانى رابگىرى، كەۋاتە پوختەي كار ئەمەيە: (راگرتى سەگ بەبى كارپىۋوون و بەخۇرايى ناباشەۋ مەكروھە چونكە دەبىت بەھۋى تۇقانى خەلك و دووركەۋتەۋەي فرىشتە لەۋشۈيەنە...).

لەرەستى دا لەم رۇزگارەي ئىمەدا سەگ بۇ زۇر مەبەستى رەۋاۋ گىرەگ بەكارنەھىنرى، ۋەك سەگى پۇلىسى، سەگى چاۋساغ، سەگى ئەزموۋنى پىشكى و بەكارھىنانى سەگ لەمەۋدا زانستى و ھونەرىيەكاندا، كەبەئازەل تر ناكىرى، چونكە سەگ زۇر زىرەكە، زوۋشت فېردەبى دەتۋانى فەرمان جى بەجى بكا.

جا لهم کاتانهدا که سهگ رابگیرئ بؤ مه بهستی رهوا راگرتنه کهی پاداشی باشی ههیه، نهک گوناھ، چونکه سهگیش بهر نهو فهرموودیه دهکهوئ که دمهفرموئ: (فی کل ذات کبد حرّی أجرٌ = نهوئی تهپایی ژیانی تیابئ خیری بی دهمئ).

وهکی تر: کهراگرتنی سهگ دروست بی، بهمهرجی خوئی دیاره بهرومدهکردنی بهچکهشی ههر دروسته، بهههمان مهرج، بهلام بهپیی توانا پیشگیری لهزیانهکانی بکری، وهک: کوتانی پزیشکی ههتا نهبی بههوی هاربوونی کهسئ، ههرومهنا نههیلرئ ببئ بههوی پیس و پوخلئ و نازاردانی مهردوم بههوی ومپین و شتی تری واوه، یان لهبهر برسیتی بجئ شتی دمرو دمراوسئ بدزیئتو بیخوات.

عهسقهلانی دمهفرموئ: نههم فهرموودیه کراوه بهبهلگه لهسهه نهوه، که ههر سهگئ دروست بی رابگیرئ پاکه، چونکه خوئیپاراستنی زور زهحمهته.

باسی نهوئی ههرشتی بؤ شتی دروست کراوه

۱۰۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى بَقَرَةٍ انْفَقَتْ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: لَمْ أَخْلُقْ لِهَذَا خَلْقْتُ لِلْجَرَّائَةِ) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ (وَأَخَذَ الدَّئِبُ شَاةً فَتَبِعَهَا الرَّاعِي فَقَالَ لَهُ الدَّئِبُ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ يَوْمٌ لَا رَاعِيَ لَهَا غَيْرِي) قَالَ: آمَنْتُ بِهِ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ. قَالَ الرَّاوِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: وَمَا هُمَا يَوْمَانِ فِي الْقَوْمِ (الحديث ۲۳۲۴، أطرافه في: ۲۴۷۱، ۳۶۶۳، ۳۶۹۰) (۸۹).

نهبوهورمهیره (مژغی خوئی لئ به) لهخوشهویستهوه (مروندی خوئی لئ به) دمهفرموئ: جارئ پیاوئ سواری رهشه ولاخئ بوو بوو، رهشه ولاخهکه ناوړی لئ دمداتهوهو پیی دهلئ: من بؤ نهمه دروست نهکراوم، من بؤ سواربوون و

بارھه لگرتن دروست نه کراوم، به لکوو من بو جووت کردن دروست کراوم، خوا هر شتیکی بو شتی دروست کردوو، مروق بو خواپهرستی، گا بو جووت کردن. جا خه لکه که له مه سهرسام بوون و هانایان برده بهر یادو ذیکری خوا، گوتیان: سوبحانه لالا، نامه خوا له کاری خوا، ره شه ولاخ قسه دهکا! جاحه زرمت (دروودی خوی لسمر بن) فهرمووی: (نه گهر هندی کهس سهرسام مهبین له قسه کردنی نازهلای بی زمان، به لام من خوم و نه بوبه کری صدیق و عومهری فاروق باومردمه کین بهم گفتوگوویه، سهرسام مهبین به شتی و بو خوا چی تی ده چی، نهو کهسه ی نادمیزادی هیئاوخته قسه ده توانی نازهلایش بهینیتته قسه، فهرمووی: جاری گورگی مهری دهرپنی له بهر شوانی، شوانه که شوینی ده که وئ و دهنیشیتته سهری، هه تا لیی ده سینیتته وه، جا گورگه که پیی ده لی: نهی نهو روزه که رورژ رورژ دپندهیه و، جگه له من شوانی تری نییه، کی قوتاری دهکا له چنگم!.

مهردومه که گوتیان وه: سوبحانه لالا! حه زرمت (دروودی خوی لسمر بن) فهرمووی: من و نه بوبه کری صدیق و عومهر باومر به مه ده کین. نه بوسه له مه که گیرمروهی نه م فهرموودیه له نه بوهورمیره وه، فهرمووی: نهو کاته ی که پیغمبه ر (دروودی خوی لسمر بن) نه م شایه تیه ی دها بو نه بوبه کرو عومهر، خویان له وئ حازر نه بوون، به لام له بهر نه وه ی پشت سوورده بی له نیمان و باومری پته ویان، به ههرچی که پیغمبه ر خوا بیضه رموی، بویه له نادیار شایه تیان بو دها. (تاج/۲/۳۵۸ ز-۱۷۱ ف-۲).

۱۰۲۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَتِ الْأَنْصَارُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَسِمِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا التَّخِيلَ قَالَ: (لَا) فَقَالُوا: تَكْفُونَا الْمَثْوَةَ وَتَشْرِكُكُمْ فِي الثَّمَرَةِ قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا. (الحديث ۲۳۲۵، طرفاه في: ۲۷۱۹، ۳۷۸۲) (۹۰).

ئەبۇھورەیرە (رەزى خۇى لى بى) فەر مووى: يارىدمەدەران غەرزى پېغەمبەريان
 كەرد: قوربان! بەبۇنەى كۆچكەردنى كۆچكارانەو لەخەزەت جەنابتا لە
 مەككەو بۇ مەدینە، كېشەى نەبوونى و ئاتاجى دروست بوو، جا ئیمە بۇ
 چارەسەرى ئەم كېشەى پېشنىيار دەكەین كە جەنابت باخ و بېستانەكانى
 ئیمەى يارىدمەدەران (انصار) دابەش بكەى بەسەر ئیمەو ئەوانا تا ئەوانیش
 وەك ئیمە بىن بەخاومنى مال و سامان و ماىەى ژىواریان بۇ دابىن بكەى؟

پېغەمبەر (درووى خۇى لەسەر بى) فەر مووى: (نابى) جاپارىدمەدەران فەر مووىان:
 دەى ئەى پېغەمبەرى خودا! ئىوەى كۆچكاران باخ و بېستانەكانمان بۇ
 بەخیوبكەن و بۇمان بەرھەم بەینن، ئیمەیش دەتانكەین بەھاوبەشى خۇمان
 لەبەر و بوومەكەى دا؟ فەر مووى: (باشە) كۆچكارانىش كە بىنیان
 پېغەمبەر (درووى خۇى لەسەر بى) وا بۇ ئەمەیان موافقە بەیەك دەنگ فەر مووىان:
 (سَعْنَا وَأَطْعْنَا = ئەمەیان زۆر بەجیە بۇ ئەمەیان بەگویتان دەكەین).

۱۰۲۴- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا أَكْثَرَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ
 مُزْدَرَعًا كُنَّا نُكْرِى الْأَرْضَ بِالنَّاحِيَةِ مِنْهَا مُسَمًى لِسَيِّدِ الْأَرْضِ قَالَ:
 فَمِمَّا يُصَابُ ذَلِكَ وَكُنَّا الْأَرْضُ وَمِمَّا يُصَابُ الْأَرْضُ وَيَسْلَمُ ذَلِكَ فَتَهِنَا
 وَأَمَّا اللَّهَبُ وَالْوَرَقُ فَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ. (الحديث ۲۳۲۷) (۹۱).

رافعی کوری خەدیج (رەزى خۇى لى بى) فەر مووى: لەمەدینە ئیمە لەھەمووان
 زیاتر زەوى و زارمان ھەبوو، گەدەست بەدن بۇ چاندن، جا جارى واھەبوو
 زەویمان دەدا بە مەکانە، لەسەر ئەم شۆمە: پارچەيەكمان لەزەویەكە دیارى
 دەکردو ئەو پارچەيەمان دادەچاند، بۇ خاومنى زەویەكە لەباتى مەکانەو،
 ئەویتیشى بۇ وەرزیرەكە دای دەچاند بۇ خۇى.

جا زور جاری وا ریډه کهوت پارچه په کیان باشی ده هیڼاو به لّام پارچه کهی تر باشی نه ده هیڼا جا له کاتی خه رمان هه لگرتن و کؤگردنه وهی بهروبووم دا دمبوو به ناکوکیان، جا له بهر نه وه پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) نه هی لی کردین، هه تا ناخووشی بهرپا نه بی، له ورؤزگاردا نه بوو بوو به باو که زه وی و زار به پاره، به زیرو زیو بدری به کری. (تاج/۲/۲۲۵ ف+۲+۱ ل-۲۵۵ ف-۱۶۹).

۱۰۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَلَ خَيْرَ بَشَطٍ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ فَكَانَ يُعْطِي أَزْوَاجَهُ مِائَةً وَسَقَ ثَمَانُونَ وَسَقَ ثَمَرٍ وَعِشْرُونَ وَسَقَ شَعِيرٍ فَقَسَمَ عُمَرُ خَيْرَ فَخِيرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَقْطَعَ لَهُنَّ مِنَ الْمَاءِ وَالْأَرْضِ أَوْ يُمَضِّيَ لَهُنَّ فَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَمِنْهُنَّ مَنْ اخْتَارَ الْوَسْقَ وَكَانَتْ عَائِشَةُ اخْتَارَتِ الْأَرْضَ (الحديث ۲۳۲۸) (۹۲)

عه بدوللای کوری عومهه (رمزی خوین لښ بن) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) کاتی فه لای خه بهری رزگارکرد، دایه وه به دانیشتونانی خه بهر که به نیو هی به ره می به یڼن چ بهروبووم چ شینایی به نیو هی، جا پیغه مبهه (دروودی خوی لسمه بن) هه موو سالی له دهرامه تی خه بهر سه د وه سقی دها به هاوسه ره گانی خوی هه شتای خورماو بیستی جو.

جا کاتی پیشهوا عومهه (رمزی خوی لښ بن) بو به جینشین و خه بهری دابهش کرد، هاوسه ره گانی پیغه مبهه کرد به سه رپشک، که یا زه وی و ناو هه لگرن، یاله سمر سالانه ی خوین بن و سال به سال چهند ته غاریان موچه بو دانراوه نیستاش وهک جاران هه موو سالی هه مان موچه وهر بگرن، نیتر نه وه بوو هه نديکیان زه وی و ناویان وهر گرت وهه نديکی تریان سالانه یان هه لبارد،

عائیشہ و حفصہ لہو ہاوسہرانہ بوون کہ پارچہ یی زہوی و زاریان
ہہ لگرتبوو. (تاج/۲-۳۵۶-ش/د/ت).

رافعی گوری خہدیج (ہزی خوی لئ ہئ) ئہ نصاریہ، لہرؤزی بہدرا لہبہر
ئہوی کہ میرد مندال بوو، پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) ریگہی پی نہدا
کہ بہ شداری لہغہزای بہدردا بکا، بہ لام لہرؤزی جہنگی ئو خوددا ریگہی پی
دا لہم جہنگہدا تیرئ بہریکہوت، لہحہفتاو جواروی کؤچی دا لہتہمہنی
ہہشتاو شہش سالی دا، ہہلی دایہوہو بوو بہتیراوی و گوشتی، دہلین:
ئیبنو عومہر (ہزی خوی لئ ہئ) تہرمہکہی بہرئ دہکا، کؤمہلی ژن بہفیژمو ہاوار
شوینی دہکہون ئیبنو عومہر پیان دہفہرموی: (وس بن نہم پیرہمیردہ
گونہبار مہکہن، خوی پیرہمیردی کی ئیختیارہ بہرگہی سزای
خوای گہورہ ناگری).

۱۰۲۶- عَنْ عَمْرِو رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قُلْتُ لِطَاوُسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: لَوْ
تَرَكْتَ الْمُخَابِرَةَ فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهُ؟ قَالَ أَيْ
عَمْرُو إِيَّيْ أَعْطَيْهِمْ وَأَغْنِيَهُمْ وَإِنْ أَعْلَمَهُمْ أَخْبَرَنِي يَعْنِي ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَنْهَ عَنْهُ وَلَكِنْ قَالَ أَنْ يَمْنَحَ أَحَدُكُمْ
أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهِ خَرْجًا مَعْلُومًا (الحدیث ۲۳۳۰، طرفاء فی:
۲۳۴۲، ۲۶۳۴) (۹۳).

عہمری گوری دینار (رہمندی خوی لئ ہئ) فہرمووی: عہرزی طاووسم کرد (رہمندی
خوی لئ ہئ): خوزیا وازت لہبہکریدانی زہوی بہملکانہ دہینا، چونکہ ئہوانہ
بہقسہی خویان دہلین: پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) نہیی لہشتی وا کردوہ؟
طاووس (ہزی خوی لئ ہئ) فہرمووی: زاناترینیان کہ ئیبنو عہباسہ (ہزی خوہان لئ ہئ)
ہہوالی داوہپییم: پیغہمبہر (دروودی خوی لئسر ہئ) نہیی لئ نہکردوہ بہلام

فهرموویه‌تی: نه‌گهر زه‌وی و زارتان به‌پیاومتی بدن به‌برای ئایینی خوتان، که‌بو خوی دای‌چینی له‌وه باش‌تره که‌به مل‌کانه پی‌ی بدن! (تاج/۲/۳۵۲/ز/۱۶۸-ف/۲-ش/د/ت/ن).

۱۰۲۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: لَوْلَا آخِرُ الْمُسْلِمِينَ مَا فَتَحَتْ قَرْيَةً إِلَّا قَسَمْتُهَا بَيْنَ أَهْلِهَا كَمَا قَسَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْرَ (الحديث ۲۳۳۴، أطرافه في: ۳۱۲۵، ۴۲۳۵، ۴۲۳۶) (۹۴).

عومهر (هم‌زای خوی لئ به‌ی) فهرمووی: (نه‌گهر له‌بهر به‌رزه‌وه‌ندی دواپینه‌ی موسولمانان نه‌بی، که‌نه‌بادا هی‌چیان بو نه‌مینیت‌ه‌وه، دنا هر گوندو شارو ولاتی نازاد بکه‌م، یه‌کسهر دابه‌شی ده‌که‌م به‌سهر نه‌و غه‌زاکارانه‌دا که نازادی ده‌که‌ن، وه‌ک چو‌ن پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر به‌ی) کاتی قه‌لای خه‌یبه‌ری نازاد کرد، دابه‌شی کرد به‌سهر نازادکاره‌کاندا).

باسی زه‌وی بی‌ خاوه‌دن و ناوه‌دان کردنه‌وه‌ی

۱۰۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَغْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهُوَ أَحَقُّ (الحديث ۲۳۳۵) (۹۵).

عائیشه (هم‌زای خوی لئ به‌ی) له‌ خو‌شه‌ویسته‌وه ده‌فه‌رموی: (که‌سی‌ک زه‌وییه‌ک ناوه‌دان بکاته‌وه، که‌هی که‌سی‌کی تر نه‌بی نه‌وه ده‌بی به‌ی خوی). (تاج/۲/۳۵۰-ف/از-۱۶۷)

۱۰۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَجْلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا ظَهَرَ عَلَى خَيْبَرَ أَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا وَكَانَتِ الْأَرْضُ حِينَ ظَهَرَ عَلَيْهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ

(۹۴) لم يوافقهم مسلم على تخريبه (فتح/۲۸/۵- خاتمة كتاب الزراعة) - المترجم.

(۹۵) قال العلامة العيني: (وهذا الحديث من أفراد، ج/۱۲ ص ۱۷۶) المترجم.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِلْمُسْلِمِينَ وَأَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا فَسَأَلَتْ الْيَهُودُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُقَرَّرَ بِهَا أَنْ يَكْفُوا عَمَلَهَا وَلَهُمْ نِصْفُ الثَّمَرِ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (تُقَرَّرُكُمْ بِهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا). فَفَرَّوْا بِهَا حَتَّى أَجْلَاهُمْ عُمُرُ إِلَى تَيْمَاءَ وَأَرِيحَاءَ) (الحديث ۲۳۳۸) (۹۶).

نِيبَنُو عومەر (درویدی خویسان لیس ہیں) فہر مووی: نِیمامی عومەر (درویدی خوی لیس ہیں)

لہ سہ ردمی جینیشینی خویدا، جولہ کہو گا ورمکانی لہ حیجاز و دہرناو خاکی حیجازی پی چول کردن، هوئی رموایی نهم کارہی عومہریش دہگہر پتہ وہ بو نهم داستانه: پیغہ مہر (درویدی خوی لیس ہیں) کاتی سہرکہوت بہ سہر فہ لای خہ بہرہدا، ویستی بہ جولہ کہکانی چول بکا، چونکہ بہ نازادکردنی خہ بہرہ، لہ لایہنی سو پای نیسلامہود، خاک و زہوی خہ بہرہ ہمووی بوو بہہی خوداو پیغہ مہر و موسولمانان، لہہی ناموسولمان دہرچوو، جا کہ پیغہ مہر (درویدی خوی لیس ہیں) ویستی خہ بہرہ بہ جوولہ کہکان چول بکا، جوولہ کہکان داوایان لہ پیغہ مہر (درویدی خوی لیس ہیں) کرد: کہ لہوئی بیانہیلی، ہہتا زہوی و زارہکی بہرہم بہینن، بہ مہرجی جوولہ کہکان کارہکان نہنجام بدہن و کارو نیش و فہرمانی بہرہ مہینان لہ سہر نہوان بی بہ لام بہر و بومہ کہی بہ نیوہی بی: نیوہی بو موسولمانان و نیوہی بو جوولہ کہکان. پیغہ مہریش (درویدی خوی لیس ہیں) فہر مووی: (باشہ لہ سہر نهمہ ریدہ کہوین و مافی مانہ و ہتان پی دہدمین، ہہتا خو مان نارموزمان ہہ بی!!) نیت نہوانیش بہ مہ رازی بوون و لہوئی مانہود ہہتا نہو سہر دہمہی عومہر نہوئی پی چول کردن و رہہنہی کردن بو تہیماو نہریحا.

۱۰۳۰ - عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجِ بْنِ رَافِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ عَمِّهِ ظَهْرٍ بْنِ رَافِعٍ قَالَ ظَهْرٌ لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِ كَانَ بَنَّا رَافِقًا

قُلْتُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَهُوَ حَقٌّ. قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا تَصْنَعُونَ بِمَحَاقِلِكُمْ؟) قُلْتُ: نُوَاجِرُهَا عَلَى الرَّبْعِ وَعَلَى الْأَوْسُقِ مِنَ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ قَالَ: (لَا تَفْعَلُوا أَرْزَعُوهَا أَوْ أَرْزَعُوهَا أَوْ أَمْسِكُوهَا) قَالَ رَافِعٌ: قُلْتُ: سَمْعًا وَطَاعَةً (الحديث ٢٣٣٩، أطرافه في: ٢٣٤٦، ٤٠١٢) (٩٧).

رافيعی کوپی خەدیج ی کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: مامەم ظوھەیری کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەراستی دا سەرەنجام پیغەمبەر لەسەر شیۆمیەکی روون و ناشکرا نەیی لێ کردین لەکاری لەبار بوو بۆمان. منیش گوتم: هەرچی پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بیفەرموی: رەواپەو راستەو دروستە. فەرمووی: پیغەمبەر (درووی خۆی لەسەر بێ) بانگی کردم و فەرمووی: (زەوی و زارەکانتان چۆن چۆنی بەرھەم دەھێنن؟) عەرزیم کرد: دەیدەین بەکری، بە چواریەکی داھاتەکە و بەچەند تەغاریکی ناوبراو لەخورماو جۆ، فەرمووی: (وامەکەن، بەلکوو خۆتان بۆ خۆتان دایچیین یابەپیاوتمی بیدەن بەکەسی بۆ خۆی دایچیئی، یا بەبەیری بیھێننەو!).

رافەو شیکردنەو:

یەکەم: زەوی دان بەملکانە راجیاییەکی زۆری واتیا بەلام گورت و پوخت: (شتی و دروستە بەمەرچی سەرئەکیشتی بۆ کیشەو بەرەلەنیوانی خاوەنی زەویەکەو وەرزیرو ئاودیرەکان و کشتیارەکان دا).

دووەم: ظوھەیری کوپی رافیع (دەزی خۆی لێ بێ) ئەنصارییە، ئەوسییە، مامە ی رافیعی کوپی خەدیجە، کە لەکۆتایی فەرموودە ی ژمارە ١٠٢٥ دا ژياننامەکە ی

رابوورد. نامادهی پهیمانی عهقه بهی دووهم بووه، لهم پهیمانه دا پهیمانی له گه ل پیغه مبهردا به ست عه سقه لانی له نیصا به دا دمفه رموی: نامادهی جهنگی بهدر بووه، که واته بهدرییه، به لام له نیستیعا با نیبنو عه بدول بهر دمفه رموی: (نامادهی بهدر نه بووه به لام نامادهی جهنگی نو خودو شهرگوو جهنگه کانی تری پیغه مبهرد بووه، که له پاش نو خود رویان داوه) له سهر فهرمایشتی موقه دیمه ی فته تحولبارییه که فهرمووده ی له صه حیجی بوخاری پیروزدا هه ییه، دیاره که نه ویش نه م فهرمووده ییه ی نیرمیه تی (رمز او رحمه تی خودایان لی بی).

۱۰۳۱ - عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُكْرِى مَزَارِعَهُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَصَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ مُعَاوِيَةَ ثُمَّ حَدَّثَ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَلَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ إِلَى رَافِعٍ فَلَذَهَبَتْ مَعَهُ فَسَأَلَهُ فَقَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: قَدْ عَلِمْتُ أَلَا كُنَّا نُكْرِى مَزَارِعَنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا عَلَى الْأَرْبَعَاءِ وَبِشْيٍ مِنَ الثَّنَنِ (الحديث ۲۳۴۳، طرفه في: ۲۳۴۵، والحديث: ۲۳۴۴) (۹۸).

نافع (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوی لی بی) له سهردهمی پیغه مبهرد (دروودی خوی له سهر بی) و نه بو به کړو عومهرو عوسمان دار (رمزی خوی لی بی) جاران نیبنو عومهرد (رمزی خوی لی بی) له سهردهمی نه م زاتانه دا، هه تا سهرمتای فهرمان پهروایی مو عاو یه یش، له م ماو میه دا زهوی و زاری خوی دما به کړی، به لام که فهرمووده که ی رافعی کوری خه دیجی ژنهوت، که له پی شهوه: ژماره ۱۰۲۴ او ۱۰۳۰ دا رابوورد، که پیغه مبهرد (دروودی خوی له سهر بی) نه یی کردووه له به کړیدانی زهوی و زار، کاتی نه م فهرمووده ی پی گه یش نیبنو عومهرد خوی

ئىبنوعومەر فەرمووى: (ئەوئى من دىمىزانم جاران زەوى و زارمان
لەسەردەمى پىغەمبەردا دەدا بەكرى لەسەر ئەم شىوئە: ئەوئى لەسەر ماكاو
وچۆگە لەكانە بۆ خاومەن زەوىيەكە لەگەڵ هەندى كا، لەباتى مەكانە)
(تاج/٢/٣٥٣-٤ز-١٦٨)

(٩٩) لم يوافقهُ مسلمٌ على تخريجِهِ (خاتمة كتاب المزارعة) ج/٥/ص ٢٨ المترجم.

دمدرئو دهبی به‌شاراو خه‌رمان و جوخین و شتی‌وا، خوای گه‌وره له‌رووی نازگرتنه‌وه پیی دمه‌رموی: ئە‌ی ئاده‌میزادی چاوبرسی! به‌هیچ تیر ناخوی، ده‌ها ئە‌میش هه‌مووی بۆ‌ تو! عاره‌به ده‌شته‌کیه‌که‌ش قسه‌یه‌کی خوشی کرد، فه‌رمووی: قوربان! ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! به‌و خودایه‌ بی‌و نه‌بی ئە‌و پیاوه کشتیاره له‌خۆ‌تانه، له‌ئیمه‌ نییه، یا قورمیشییه یان ئە‌نصارییه، چونکه ئە‌وان فه‌لان و فی‌ری کشتوکالن، به‌لام ئیمه‌ فی‌ری ئە‌وه نین، ئیمه‌ چی‌ودارین، خاوه‌ن نازه‌لین و به‌دوای له‌وه‌ردا ده‌گه‌رپین! له‌به‌ر ئە‌وه پیمان نا‌کری به‌دیار کشتوکاله‌وه به‌سه‌رتی‌ینه‌وه، خۆ‌شه‌ویسته‌ (دروودی خوای له‌سه‌ر بێ) له‌خوشی ئە‌م حاله‌ته‌وه ئە‌م قسه‌ نه‌سته‌قه خۆ‌شه‌ پیکه‌نی. (تاج/ ۱۰- ۵۱- ۱۴۱).

پایانی = خاتمة

ماموستا شیخ نیبنوحه جهری عسقلانی (سۆزو رحمتی خودای
 گهورهی لی بی) دمه رموی: نامه کیلان و زهوی و زارو پیوه بهسراوه گانی،
 وهك: بابته تی ئاوه دان کردنه وهی زهوی بی خاومن، که پیی دهگوتری:
 (ئاوه دانکردنه وهی ویرانه = اِحْيَاءُ الْمَوْتِ) دمه رموی: ئهم نامه یه و
 پاشکۆگانی چل فهرمووده ی بهرزوه کراوی واتیادا، نۆیان
 بی پرشتهن ئهوانی تریان په یوهستن، دووبارمکانیان بیست و دوو فهرموودمن،
 پالفته که یان دهکاته (۱۸=۲۲-۴۰) ههژده فهرمووده له م ههژدهیه
 چوارده یان له ته جریده که یدا هاتوو، له (۱۰۱۹) وه، ههتا (۱۰۳۲)، چونکه
 (۱۴=۱۰۱۸-۱۰۳۲). ههروا دمه رموی: پێشهوا موسلیمیش (رحمتی خودی لی بی)
 هه موویانی دهره ی ناوه بیجکه له مانه یان:

۱- فهرمودده که ی نه بوئو مامه (۲۰ ات = ۲۳۲۱ فتح).

۲- فهرمودده‌ک‌ه‌ی نه‌بوهوره‌یره، سه‌بارمت به‌دابه‌شکردنی ماله‌کانیان (۱۰۲۳ ات = ۲۳۲۵ فتح). به‌لام عه‌ینی دم‌فهرموئ: موسلیم له‌نامه‌ی البیوع دا دم‌ری هی‌ناوه، ب‌روانه: ژماره (۱۰۲۳ ات).

۳- فہر موودمکہی عومہر (۱۰۲۷ ات = ۲۲۳۴ ف)

۴- بیہشتہکەہی عەمری کورپی عەووف لەتەجریدەمکہدا نییە، والەپیش ژمارە: ۲۲۳۵.

۵- بیہشتەکەہی جابیر وا لە دوا بیہشتەکەہی عەمری کورپی عەووفەوہ.

۶- فہر موودمکہی عائیشە (۱۰۲۸ ات = ۲۲۳۵ ف).

۷- فہر موودمکہی تۆوکردن لەبەھەشت دا (۱۰۳۲ ات = ۲۲۴۸ ف).

ھەر وا مامۆستای عەسقەلانی دھەر مووی: سی و نو ئەئەری ھاوړپیان و

پەپرەوانی واتیا دا. خودا بۆ خۆی لەھەموو کەسێ باشتەر دھزانێ.

(بۆ زیادە بەھرە برۆانە فیکھی ئاسان بەرگی ۲/ لا پەرە ۵۲۲ز- ۲۳۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۷- نامە ی باخەوانی (مساقات) و شت خواردنەو خیری ئاوو

بیرو شتی تری لەم بابەتە (کتاب المساقاة (الشرب)

(بر: فیکھی ئاسان/ ۲/ ۵۲۲ز ۲۲۸. بۆ تیگەیشتی تەواو لەم باسە) + (تاج ۲

۱۷۰/ ۳۵۶ز)

۱۰۳۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ يَمِينِهِ غُلَامٌ أَصْفَرُ الْقَوْمِ وَالْأَشْيَاخُ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ يَا غُلَامُ أَتَأْذُنِي لِي أَنْ أُعْطِيَهُ الْأَشْيَاخُ قَالَ مَا كُنْتُ لِأَوْثَرِ بِفَضْلِي مِنْكَ أَحَدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. (الحديث ۲۳۵۱، أطرافه في: ۲۳۶۶، ۲۴۵۱، ۲۶۰۵، ۲۶۲۰) (۱۰۰)

سەھلی کورپی سەعد (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: جاری لەخزمەت

پێغەمبەر دا (درووی خۆی لەسەر بێ) بووین، جامی خواردنەو میان هیئا بۆ

پیغمبر (درویدی خوی لمسر بن) خوی لیی خواردموه، لهلای راستیه وه کورپکی لای لی بوو لهلای چه پیشیه وه پیره کان دانیشتبوان، پیغمبر (درویدی خوی لمسر بن) به کوره لاوه کهی فهرموو: (ئایا رازی ده بیت که خواردنه وه که له پیش تودا بدهم بهم پیرانه؟) کوره کهش نیبنوعه بباس بوو گووتی: نه به خوا، نهی پیغمبر خوی خودا! بهشی خوم له بهر ماوهی پیروزی تو به کهس نادهم، پیغمبریش (درویدی خوی لمسر بن) جامه کهی دایه دهستی. (ریاض/۲/۲/۵۷۰ - ۶۲۳-۲).

۱۰۳۴ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ حَدَّثَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهَا حَلَبَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةً دَاجِنٌ وَهِيَ فِي دَارِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَشَيْبَ لَبَنُهَا بَمَاءٍ مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي فِي دَارِ أَنَسٍ فَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقَدَحَ فَشَرِبَ مِنْهُ حَتَّى إِذَا نَزَعَ الْقَدَحَ مِنْ فِيهِ وَعَلَى يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ عُمَرُ وَخَافَ أَنْ يُعْطِيَهُ الْأَعْرَابِيُّ أَعْطَى أَبَا بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدَكَ فَأَعْطَاهُ الْأَعْرَابِيُّ الَّذِي عَلَى يَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ الْأَيْمَنُ فَلَا يَمَنُ (الحديث ۲۳۵۲، أطرافه في: ۲۵۷۱، ۵۶۱۲، ۵۶۱۹) (۱۰۱).

زوهری (دهمستی خوی لی بن) فهرمووی: نه نه سی کوری مالیک (پزی خوی لی بن) فهرمایشتی گپرایه وه بوم فهرمووی: جاری خوشه ویست (درویدی خوی لمسر بن) له مائی من میوان بوو، شیر نازده لیک ودهی مالیان دوشی بوی، بهناو شکانديانه وه بهناوی بیره کهی خانوه کهی من که می ترنگیان کرده وه، جامه شیره کیان برده خزمهت پیغمبر لیی خواردموه، له وکاته دا عاره بیکی دهشته کی لهلای راستی پیغمبره وه بوو، و نه بوبه کریش لهلای چه پیه وه بوو.

جا کاتیک پیغهمبهر (دروودی خوئی لسمبر بی) جامه‌گهی له‌دهمی دوور خسته‌وه،
 عومهر له‌بهر نه‌وهی، که‌مه‌ترسی نه‌وهی هه‌بوو، جامه‌گهی بدا
 به‌نه‌عرا بیه‌که‌و نه‌یدا به‌ نه‌بویه‌کر، فه‌رمووی: قوربان! به‌فه‌رموو جامه‌که
 بده به‌ نه‌بویه‌کر، که‌وا له‌لاتا، به‌لام پیغهمبهر (دروودی خوئی لسمبر بی) جامه‌گهی دا
 به‌عه‌ربه‌ ده‌شته‌کیه‌که، که‌له‌لای راستیه‌وه بوو، وه‌ فه‌رمووی: (لای راست
 له‌پیشتره، که‌واته‌ ده‌بی جامه‌که به‌لای راستا بگێردری) (ریاض/۲ف-۵۶۹ف-
 ۷۶۰). بپروانه: تاج/۴-ل-۵۷ باسی نه‌ریت و ده‌ستووری شت خواردنه‌وه زنجیره‌ی
 ۱۷ به‌تایبه‌تی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۴ (فیقه‌ی ناسان/۲/۵۲۲-۲۲۸).

رافه‌و روونکردنه‌وه:

۱- ئیمامی زوه‌ری (پروا و ده‌معتی خودی لای بی) ناوی پیشه‌وا نه‌بویه‌کر موحه‌مه‌دی
 کو‌ری موس‌لیم ه، نازناوی زوه‌ریه، ناوداریشه به‌ ئیبنو شه‌هاب، له‌تاب‌عییه
 بچکۆله‌کانه، فه‌رمووده‌ی له‌ ئیمامی نه‌ه‌سو ره‌بعی کو‌ری عبادو هاوه‌لانی
 ترموه و مرگرتووه، ئیبنو عومه‌ری بینیه‌وه به‌خزمه‌تی گه‌شته‌وه،
 و فه‌رمووده‌ی له‌ویشه‌وه گێراوه‌ته‌وه، هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ته‌نیا دوو
 فه‌رمووده‌ی له‌ ئیبنو عومه‌ر و مرگرتووه. فه‌رمووده‌ی زانیکی ناوداره له‌ریجالی
 سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موس‌لیمه، ئیمامی موس‌لیم (پروا و ده‌معتی خودی لای بی)
 له‌ سه‌حیحی موس‌لیم دا، له‌په‌سنی جوانی ئیمامی زوه‌ریدا به‌ده‌ق
 ده‌فه‌رموی: (.. لَمَّا لَزَّيْنِ الْزَّهْرِي فِي جَلَالَتِهِ وَكَثْرَةِ أَصْحَابِهِ الْخُفَّاءُ الْمُتَّقِينَ حَدِيثُهُ ...)
 که‌مه‌به‌ست له‌م فه‌رمایشته‌ی ئیمامی موس‌لیم نه‌مه‌یه: (ئیمامی زوه‌ری
 پیشه‌وایه‌کی فه‌رمووده‌زانی شکۆمهند بووه، کۆمه‌لی فه‌رمووده‌زانی شاره‌زای
 پسپۆری زه‌ین رو‌شنی هه‌بووه، که‌هه‌میشه له‌خزمه‌تی دا بوون و
 فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان زۆر به‌باشی له‌به‌رکردووه). یه‌کی له‌فه‌قیکانی زوه‌ری
 پیشه‌وا عومه‌ری کو‌ری عه‌بدولعه‌زیز بوو له‌جێنشینه هه‌قناسه

هه قه رومره كان، كه پيش نه وهى بى به جينشين نيمامى نه نه س نويزى له پشتيه وه ده كرد، كاتى دهمرى هه ندى پارچه نينو ك و مووى پيغه مبهري (درووى خوى لسمر بى) هه بوو، راپسپارد كه له ناو كفنه كهى دا دايبني و له ناوى دا بينيژن...

۱۰۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يُمْتَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْتَعَ بِهِ الْكَلْبُ) (الحديث ۲۳۵۳، طرفاه في: ۲۳۵۴، ۶۹۶۲) (۱۰۲).

نه بوهوره پره (همزى خوى لى بى) فمرووى: پيغه مبهري (درووى خوى لسمر بى) دمفه رموى: (ناوى زياده قه دهغه مه كه ن، هه تا زياده له ومړى پى قه دهغه بكه ن). (تاج/ ۲- ۳۶۵ ف- ۱۷۴).

راهه و شيكردنه وه:

نيمامى نه وهى (همه منى خودى لى بى) دمفه رموى: وه كه نه وه كه سى له دهشت ياله شوينى، بيريكى هه بى، وناوى بيركه له خوى زيادبى، وه له نزيكى نه و بيرمه له ومړ هه بى، جا نه گهر خاومن بيركه، ناوى زياده بيركهى قه دهغه بكا له ران و گايه ل و مالات و نازهل، نيت له بهر بى ناوى كه س نازهل و مالات ناله ومړينى له و له ومړ گايه!

۱۰۳۵- (مكرر) وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَمْتَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لَتَمْتَعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ) (الحديث ۲۳۵۴). ومړگه پراوه كهى له پيشه وه رابوورد.

۱۰۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ يَفْتَتِعُ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ

هُوَ عَلَيْهَا فَاجِرٌ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبًا). فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ الْآيَةَ. فَجَاءَ الْأَشْعَثُ فَقَالَ مَا حَدَّثَكُمْ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ فِي أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ كَانَتْ لِي بَثْرٌ فِي أَرْضِ ابْنِ عَمٍّ لِي فَقَالَ لِي: شَهْوَدَكَ قُلْتُ: مَا لِي شَهْوَدٌ قَالَ: (فِيمِنْهُ) قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِذَا يَخْلِفَ فَدَكَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَذَا الْحَدِيثَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ تَصْدِيقًا لَهُ). (الحديث ۲۳۵۶، ۲۴۱۶، ۲۵۱۵، ۲۶۶۶، ۲۶۶۹، ۲۶۷۳، ۲۶۷۶، ۴۵۴۹، ۶۶۵۹، ۶۶۷۶، ۷۱۸۳، ۷۴۴۵) و (الحديث ۲۳۵۷، ۲۴۱۷، ۲۵۱۶، ۲۶۶۷، ۲۶۷۰، ۲۶۷۷، ۷۱۸۴) (۱۰۳).

عہدو لای کوری مہ سعود (ہمزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر بن) فہرمووی: (کہسی بہناہق سویند بخوا، ہہتا بہو سوینہ نارہوایہ مالی کہسیکی تر بیچریننی بو خوی، نہوہ کاتی دہجیتہ دیوانی خودا لہروزی ژینہ وودا، خودای گہورہ زور تورہیہ لی). جا خودا بو پشتیوانی نہم فہرموودہیہ نہم نایہتہی نارده خوارہوہ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظَرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
ثالی عیمران ۷۷/۳۔

واتہ: (نہو کہسانہی کہپہیمانی خوداو سویندی خویمان دہفروشن بہبہہایہکی کہمی دنیاوی دہیانگوپنہوہ، نہوانہ لہروزی پاشہ پوژدا، بی بہشو بارمن لہہموو خوشیہکی قیامہت، وہخودای گہورہ قسہیان لہگہلا ناکا، بہچاوی میہرو رحمہتیشہوہ تہماشایان ناکات، وہرووی خوشیان ناداتی و پاکیان ناکاتہوہو تاریفیان ناکا، سہرمرای نہوہیش سزای سہختیان بو نامادہکراوہ).

جا ئەشعەشی کورپی قەیس هات گوتی: (ئەو بەواکی عەبدورەحمان — واتە: ئیبنو مەسعود — چیان بۆ باس دەفەرموی؟ ئەم ئایەتە پیرۆزە، ھۆی ھاتنی من بووم، داستانەکە ئاوابوو: بیرێکم ھەبوو، لەزەوی ئامۆزایەکمما بوو ئامۆزاکەم حاشای لێ کرد، بۆ داداگایی بردم بۆ خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (کوا شایەتەکانت ئامادەیان بکە) گوتم: شایەتم نییە، فەرمووی: (دە سویندی بدە) عەرزیم کرد: ھوربان! سویند دەخوات دەر بەستی سویند نای، ئیتەر پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ئەم فەرموودەییە فەرموو. لەپاشاش خۆی گەورە بۆ پشتیوانی فەرموودەکە پیڤەمبەر ئایەتەکە نارد.

راڤە و روونکردنەو:

١- بەپێی بنەمای (الحدیثُ یفسرُ بعضُهُ بعضاً) بۆ وەرگیرانەکە بەھەرە لەگیرانەووە ئەطرافەکانی فەرموودەکان وەردەگیرێ. بۆ نموونە لەطەرفی ژمارە (٢٥١٥) دا، ئەشعەث، سەبارت بەمتانە کردن بەسویندو قسە ی ئامۆزاکە، سەبارت بەم بابەتە عەرز ی پیڤەمبەر دەکا: (إِذَا يَحْلِفُ وَلَا يُبَالِي) بەلام لەگیرانەووە ئێرمدا ھۆی سوینخواردنەکە روون نەکراوەتەو.

٢- ئەشعەشی کورپی قەیس لەھۆزی کیندییە، کەسناوی باوکی موحمەدە، (ابو محمد)، لەسائی دەی کۆچیدا لەگەڵ شاندیکی ھەفتا کەسیدا، لەھۆزی کیندە ھاتن بۆ خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کە ئەو سەرۆکیان بوو، ئیسلام بوونی خۆیان راگەیاند، یەکی بوو لەپادشاکانی کیندە، لەپاش دەرچوونی ھەزرت لەجیھان لەگەڵ زۆر کەس لەھۆزی کیندە لەئیسلام پاشگەز بوونەو، بەدیلی ھینایان بۆلای ئەبوبەکر، داوی لێ کرد کەنەیکوژی، وەسوودی لێ وەرگیری لەشەرەکانی ئاییندە دا، ھەروەھا داوی

له نه بویه کر کرد که خوشکچی خوی لی مارمبکا، نه بویه کریش به گوئی کردو
فهرودی کچی نه بوقوحافه شی لی ماره کرد، جاری جهریرو نه شععت نامادهی
سهرته رمی بوون، نه شععت جهریری پیش خوی خست، وتی: چونکه من
پاشگه زبوومه وه، به لام تو پاشگه ز نه بوویته وه.

له پاش شهید بوونی نیما می علی به جل شه و مردوه، حه سنی کوری
علی نویژی له سهر تهرمه که ی کرد، له بوخاری پیروژدا یه ک فهرمووده ی
هیه - رمزاو رهمه تی خودای له سهر بی-.

۱۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ رَجُلٌ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مَاءٍ بِالطَّرِيقِ فَمَنْعَهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا سَخِطَ وَرَجُلٌ أَقَامَ سِلْعَتَهُ بَعْدَ الْعَصْرِ فَقَالَ وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ لَقَدْ أُعْطِيتُ بِهَا كَذَا وَكَذَا فَصَدَّقَهُ رَجُلٌ) ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾. (الحديث ۲۳۵۸، أطرأفه فی: ۲۳۶۹، ۲۶۷۲، ۷۲۱۲، ۷۴۴۶) (۱۰۴).

(بروانه: ریاض/ ۴- ۱۳۲۸ ف- ۲۸).

نه بوهور میره (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بی)
فهرمووی: (له روژی قیامه تا نه س جوره که سه خودای گه وره نه به چاوی
رهمه ت تهماشایان دهکا، نه له تاوان پاکیان دهکاته وه، سهرم پای نه وهش
سزایه کی به سویمان بو ناماده کراوه: پیایو کز یاده ناوی هه بی و له سهره ری
بی و له ریباری قه دمغه بکا، پیایو کیش په یمان بدا به پی شه واو سهیری
به رزمه وندی دنیای خوی بکا، نه گهر پی شه واو به شی دا نه ویش به گوئی بکا،
نه گهر پی شه واکه ی به شی نه دا نه ویش نارازی بی و به گوئی نه کا، پیایو کیش

١٠٣٨ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (بَيْنَا رَجُلٌ يَمْشِي فَأَشَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَنَزَلَ بِئْرًا فَشَرِبَ مِنْهَا ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي فَلَمَّا خَفَهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ ثُمَّ رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ قَالَ: (فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ).

(الحديث ٢٣٦٣) (١٠٥)

فەرمووی: (جاری پیاوی لەچۆلی بەرپێگایە کدا دەرۆی، تونیتی زۆری بۆ
هینا، تابیریکی دۆزیەووە چووەناوی و تیر ئاوی خواردەووە، کاتی هاتە دەرەو
روانی واسەگێ لەتوونیا نا و زمانی دەرکیشاووە هاسکە هاسکیەتی و، لەتاوا
تەپرای دهوری بیرە کە دەلیسیتەووە، جا پیاو کە لەبەر خۆیەووە گوتی: ئەم
سەگەیش لەتوونیا نا وەکو منی بەسەر هاتووە! جادیسانەووە رویشتەووە
خوارەووە بۆ ناو بیرە کەو کالە (خوففە) کە ی پێی داگەندو پری کرد لەئاو،

گرتی به دهمیه وه به دیواری بیر که دا هه زنییه وه سه رکه وته وه سه ری وه سه که که ی ناودا، جا خوا له سه ر نه وه سوپاسی کردو تۆله ی بۆ کرده وه لی خوش بوو!).

هاوه لان عه رزیان کرد: قوربان! نه ی ره وانه کراوی خودا! دیاره هه رچا که یی له گه ل گیانله به ری بیژمانا بکه ین خیر و پاداشی هه یه؟ فه رمووی: (به لئ وایه، هه رچا که یی له گه ل هه رشتی بکری، که ته پرای زیانی تیابی، خیریکی که وره یه). (تاج/۲/۳۶۸-۳ ش).

۱۰۳۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأُذَوِّدَنَّ رَجُلًا عَنْ حَوْضِي كَمَا تُذَادُ الْغَرِيْبَةُ مِنَ الْإِبِلِ عَنْ الْحَوْضِ (الحديث ۲۳۶۷) (۱۰۶).

نه بوهورمیره (به ی خوی لئ به) فه رمووی: خوشه ویست (درودی خوی لئ به به) فه رمووی: (سویندم به و که سه که گیانی منی به ده سه، له رۆزی قیامه تدا، که داده نیشم بۆ پیشوازی له دینیکه رانی نه ته وه ی ئیسلامم، که دین بۆ سه ر هه وزی که وشه رم، به ده ستی خۆم، له هه ندی پیاو گوری گوری ده که م و له هه وزی که وشه رم دووریان ده خه مه وه، هه روه ک چۆن وشتری نامۆ و ناوه کی گوری گوری لئ ده کری و ریگه ی ناو خواردنه و میان پئ نادری).

(باسی هه وزی که وشه ر له تاجا و له به رگی دها، له لاپه ره (۲۷۹) وه، ده ست پئ ده کا، هه تا لاپه ره (۳۸۸) که بریتییه له زنجیره (۱۲۶) هه تا زنجیره (۱۲۸)) به روانه (ریاض/۴-ل ۱۳۵۶-ه ۵۳).

۱۰۴۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ لَقَدْ أَعْطَى بِهَا أَكْثَرَ مِمَّا أَعْطَى وَهُوَ كَاذِبٌ وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لَيَقْتَطَعَ بِهَا مَالٌ

أَمْرِي مُسْلِمٍ وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ فَيَقُولُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْيَوْمَ أَمْتَعَكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلًا مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ). (الحديث ۲۳۶۹) (۱۰۷).

دیسان ئەبوھورەیرە (مەزى خەۋى لى بى) فەرەمۇۋى: پەيغەمبەر (دروۋى خەۋى لى سەر بى) فەرەمۇۋى: ئەم سى جۆرە كەسە لە قىيامەتدا، خودا نەلەرۋى نازەوہ قەسەيان لەگەل دەكا، نەبەچاۋى رەحمەت تەماشايان دەكا، پياۋى بەسۈيىندى درۆ كالآو شەمەكى فرۆتەنى خۆى ساغ بكاتەوہ، وەك ئەوہ سوۋىند بخوات كە ئەوشتە كىرپارى تر ئەوہندەى داوہپەيم، زياد لەوہى كەپىى دراوہ، پياۋىكىش لەپاش عەصر بەسۈيىندى درۆ مالى پياۋىكى موسولمان بېچىرى بۆ خۆى، پياۋىكىش زيادە ئاۋى ھەبى لەكەسى پىۋىستى پىى ھەبى، قەدەغەى بكات، خەۋى گەورە لەكاتى لىپرسىنەوہدا پىى دىفەرەمۇى: (ئەمرو من فەضلۇ بەھەرى خۆمت لى قەدەغە دەكەم، ھەر وەكوو تۆ فەضلۇ بەھەرى ئەو زيادە ئاۋمت لەئاتاجان قەدەغە كەرد، لەكاتىكا ئەو ئاۋو زيادە ئاۋو تۆ دروستت نەكەردبوو، رەزقى خوا بوو رەخساندبوى بۆت).

راقەو روونكردەوہ:

لەمەدا جياۋازى پياۋو ژن نىيە، ھەروا ئەو دىعايەو پىرو پاگەندانەش كە لە رۆژنامەو رادىۋو تەلەفزیۋن دا، بۆ بىرەودان بەكالایى دەكرى بەر ھەپەشەى ئەم فەرەمۇودەيە دەكەۋى. (بىروانە ژمارە ۱۰۳۷).

۱۰۴۱ - عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (الحديث ۲۳۷۰، طرفه في: ۲۰۱۳) (۱۰۸).

(۱۰۷) لاحظ هامش الرقم: ۱۰۳۷ - المترجم.

(۱۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث الصعب في الحمى (فتح/ص ۵۲) -

المترجم.

صەعبى كۆرى جەننامە (رەزى خۇى لى بى) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇى لىسەر بى) فەرموۋى: (پاكزو پاۋەند بەس بۇ خوداۋ پېغەمبەرى خودا ھەيە).
(تاج/۲/۲۵۰ ص ۲۲۲ف۲).

راۋە روونكردنهوه:

۱- مەبەست لە پاكزو پاۋان پارچەي زەوى لەومرپاۋىيە، كەسى، يا دىيەك، دىمكەن بەپاكز، نابى كەس ران و گايەلى تىادا بلەومرپىنى، مەگەر بەپىي ياساۋ رىسايەك، كە خۇيان لەناۋ خۇيانا لەسەرى رىك كەوتوون، ۋەك ئەۋە لەومرپى پى دەشتەكان بۇ ھاۋىن و لەومرپى شاخەكان بۇ زستان كەلەومر كز دەبى.

۲- مەبەست لەم فەرموۋدەيە ئەۋمىيە كە پېغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بى) لەژيانى خۇيداۋ جىنشىنى ئەۋ لەپاش ژيانى ئەۋ مافى ئەۋمىيان ھەيە كە پارچەي زەوى بىكەن بەپاۋان بۇ مەبەستىكى رەۋا، بەنمۈنە: بگوترى: لەومرپى گۆيزە قەدەغەيە لەسەر ئازەلى زمكاتى مىرى!

۳- صەعبى كۆرى جەننامە، لەۋەددان، نىشتەجى بوو، كە لەۋلاتى حىجازە، داپكى ناۋى فاخىتەى خوشكى ئەبوسفىانى كۆرى حەربە، ئامادەى ئازادكردىنى ۋلاتى ئىصطەخر بوۋە، دەلئىن: لەپاش ئازادكردىنى ئىصطەخر جارچى جارپەدا، كەۋا جەجال ھەئساۋە، كەدەگەن بەصەعب (رەزى خۇى لى بى) دەفەرموۋى: (بەگوۋى خۇم لەزارى پىرۋزى پېغەمبەرم ژنەۋتوۋە دەيفەرموۋ: جەجال ھەئناسى ھەتا خەلك باسى پشت گوى دەخەن). صەعب چەند فەرموۋدەيەكى صەحىجى گىراۋەتەۋە. لەبوخارى دا سى فەرموۋدەى ھەيە، راستر ئەۋمىيە كەلە ئاخرو ئۆخرى جىنشىنى عومەردا مردوۋە - رەزى خودا لەھەموۋىيان بى -.

١٠٤٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ لِثَلَاثَةِ لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وَزْرٌ فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ لَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ وَمَا أَصَابَتْ فِي طِيلِهَا ذَلِكَ مِنَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ كَانَتْ لَهُ حَسَنَاتٍ وَلَوْ أَهَّهَا قَطَعَتْ طِيلَهَا فَاسْتَنْتَ شَرْفًا أَوْ شَرْفَيْنِ كَانَتْ أَرْوَاهَا حَسَنَاتٍ لَهُ وَلَوْ أَهَّهَا مَرَّتْ بِنَهْرٍ فَشَرِبَتْ وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَسْقِيَهَا كَانَ ذَلِكَ لَهُ حَسَنَاتٍ فَهِيَ لَذَلِكَ أَجْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغْنًيًا وَسِتْرًا وَتَعَفُّفًا وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَظُهُورِهَا فَهِيَ لَهُ كَذَلِكَ سِتْرٌ وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخِرًا وَرِبَاءً وَنَوَاءً لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فَهِيَ وَزْرٌ. وَسُئِلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخُمْرِ فَقَالَ: (مَا أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهَا إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْجَامِعَةُ الْفَادَةُ ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾) (الحديث ٢٣٧١، أطرافه في: ٢٨٦٠، ٣٦٤٦، ٤٩٦٢، ٤٩٦٣، ٧٣٥٦) (١٠٩).

نه بوهوره يره (بزي خوي لى بي) فهرموى: پيغه مبه (دروى خوي لمير بي) فهرموى: (ولاخى بهرزه به پيى نيازي خاومنه كهى سى جوړه: بو هه ندى پياو مايه ي پاداش و خيره، بو هه ندى پياو پهرده و داپوشه رى حالیه تی، بو هه ندى پياو مايه ي تاوان و شهړه، مايه ي پاداش و خيره بو نه و كهسه ي كه رايده گرى بو غه اكردن و خه باتكردن و تيكوشان له بهر رمزاي خودا، بو بهرزه و موندی گه لى نيسلام، له ميرگيكا، يا له ميرغوزاريكا، به گوري سي دهبه ستيتته وه نيتر نه و ولاخه ههرچى بخوات له و ميرگو و ميرغوزاره و، چه نده بله وړى له و له و مرگايه، به ژماره ي نه وه چا كه بو خاومنه كهى دهنوسرى.

وه به ژماره ي ته رس و ميزه كه يشى چا كه و خير و خيرات بو خاومنه كهى دهنوسرى، ته نانه ت نه گهر مهربه نده كهى بپسي نى، يا خود گوري سه كهى بپچرپي نى، وه سه رى دووسه ر غاربكاو، باى بالى خوى بداو يارى بكا، وبه بى

سواره‌کە‌ی بە‌پشتی خاڵی ڕە‌مبازی و تە‌راتێ‌ن بکا، تە‌نانە‌ت لە‌کاتی وایش دا،
خودا بە‌ژمارە‌ی شوێ‌ن سە‌م و تە‌رس و می‌زە‌کە‌ی چاکە‌و خێ‌ر بۆ‌ خاوە‌نە‌کە‌ی
دە‌نووسی، گری‌مان ئە‌گەر خاوە‌نە‌کە‌ی لە‌سەر ئاوێ‌کە‌وە‌ بردی، بە‌نیازی
ئە‌وە‌یش نا کە‌ بی‌با ئاوی بە‌دا، بە‌لام و لا‌خە‌کە‌ لە‌خۆ‌یە‌وە‌ دە‌می نایە
چە‌مە‌کە‌وە‌و لێ‌ی خوار دە‌وە‌، ئە‌وە‌ بە‌قە‌د ژمارە‌ی ئە‌و ئاوە‌ی کە‌ دە‌یخوا‌تە‌وە‌،
چاکە‌ی بۆ‌ دە‌نووسرێ‌، دیارە‌ ئە‌گەر سووارە‌کە‌ی خۆ‌ی مە‌شقی پێ‌ بکا، یا بچێ‌
ئاوی بە‌دا، یا لە‌غە‌زادا سواری بێ‌، ئە‌وە‌ پاداش‌تە‌کە‌ی چە‌ند قاتە‌. و لا‌خی بە‌رزە
چ ماین بێ‌، چ ئە‌سپ بۆ‌ ئە‌م جۆ‌رە کە‌سە‌ مایە‌ی پاداش‌تە‌. مایە‌ی پە‌ردە‌و
داپۆ‌شینە‌ بۆ‌ کە‌سێ‌ کە‌ را‌یدە‌گرێ‌، هە‌تا لە‌مە‌ردۆ‌م بێ‌ نیازی‌و بۆ‌ رووسووری
هە‌ردوو جی‌هان، کارو کە‌سابە‌تی پێ‌وە‌ دە‌کاو، ئە‌و مافە‌ی کە‌ خودا لە‌سەر ئە‌و
ولا‌خە‌ی دانا‌وە‌، کە‌ بریتی‌یە‌ لە‌خە‌بات‌گیران لە‌سەر پشتی، فە‌رامۆ‌ش نا‌کا، هە‌روا
مافی و لا‌خە‌کە‌ش فە‌رامۆ‌ش نا‌کا، بۆ‌ ئە‌م جۆ‌رە کە‌سە‌ پە‌ردە‌و داپۆ‌شەرە‌.

مایە‌ی شە‌پرو تاوانی‌شە‌ بۆ‌ کە‌سێ‌ کە‌ را‌یدە‌گرێ‌ بۆ‌ چا‌وە‌و رووپامای‌و
خۆ‌ن‌واندان و شانازی‌کردن بۆ‌ دو‌ژمنایە‌تی و دژایە‌تی گە‌لی ئی‌سلام و، لە‌دژی
موسو‌لمانان، لە‌ حە‌زەرە‌تی پێ‌غە‌مبە‌ری خودا (درو‌دی خۆ‌ی لە‌سەر بێ‌) لە‌بارە‌ی
گو‌یدێ‌ژە‌وە‌ پرسیار‌کرا کە‌چی مافی‌کی تیا‌یە‌، زە‌کاتی لێ‌ دە‌کە‌وێ‌ یا‌ن نا؟
فە‌رمو‌وی: لە‌بارە‌ی گو‌یدێ‌ژە‌وە‌ هیچ س‌روش و (وە‌حی) ی‌کی تایی‌بە‌تیم بۆ‌
نە‌هاتو‌وە‌، تە‌نها ئە‌م نایە‌تە‌ دان‌سقە‌و کە‌م ها‌وتایە‌ نە‌بێ‌، کە‌ تێ‌ک‌را هە‌موو
جۆ‌رە خێ‌رێ‌، کە‌م و زۆ‌ر دە‌گری‌تە‌وە‌، کە‌ دە‌فە‌رمو‌ی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ سوورە‌تی زە‌لزە‌لە‌ نایە‌تی هە‌شتە‌م،
لە‌سوورە‌تی ژمارە‌ نە‌وە‌دو نو، واتە‌: هە‌رکە‌سێ‌ بە‌قە‌ی سە‌نگی تۆ‌سقالی
چاکە‌ی کردبێ‌ دێ‌تە‌و‌م‌پێ‌ی، وە‌هە‌رکە‌سێ‌ بە‌قە‌ی سە‌نگی تۆ‌سقالی خراپە‌ی
کردبێ‌ دێ‌تە‌و‌م‌پێ‌ی. (ریاض/ ۳- ۹۰۰ ف+ تاج/ ۸- ۸۹ ف- ۳).

راقه و روونکردنه وه:

۱- په یوه مندی نهم فهرموودیه به سهر باسه که یه وه لهوئ دایه که دم فهرموئ: (ولو آنها مرّت بهر فشربت منه).

۲- روونکردنه وه: یه کی جوانم له سهر نهم فهرموودیه له تاج دا نووسیوو، نه گهر له نایینده دا له چا به کانی نایینده دا نه قل بکری بو ئیرمش دمبی.

۱۰۴۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَصَبْتُ شَارِفًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي مَعْنَمٍ يَوْمَ بَدْرٍ قَالَ: وَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَارِفًا أُخْرَى فَأَنْخَتُهُمَا يَوْمًا عِنْدَ بَابِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَحْمِلَ عَلَيْهِمَا إِذْ خَرَا لِابِيعَةٍ وَمَعِيَ صَائِعٌ مِنْ بَنِي قَيْنَقَافٍ فَاسْتَعِينَ بِهِ عَلَى وَلِيمَةِ فَاطِمَةَ وَحَمْزَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَشْرَبُ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ مَعَهُ قَيْنَةٌ فَقَالَتْ: أَلَا يَا حَمْرُ لِلشَّرَفِ النَّوَاءِ فَتَارَ إِلَيْهِمَا حَمْزَةُ بِالسَّيْفِ فَجَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرَهُمَا ثُمَّ أَخَذَ مِنْ أَكْبَادِهِمَا قُلْتُ لَابْنِ شِهَابٍ: وَمِنْ السَّنَامِ؟ قَالَ: قَدْ جَبَّ أَسْنِمَتَهُمَا فَذَهَبَ بِهَا.

قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: قَالَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَتَطَرْتُ إِلَى مَنْظَرٍ أَفْطَعَنِي فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ فَخَرَجَ وَمَعَهُ زَيْدٌ فَأُتِلَقْتُ مَعَهُ فَدَخَلَ عَلَى حَمْزَةَ فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ فَرَفَعَ حَمْزَةُ بَصْرَهُ وَقَالَ: هَلْ أَنتُمْ إِلَّا عِبِيدٌ لَأَبَائِي. فَرَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْفَرُ حَتَّى خَرَجَ عَنْهُمْ وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الْخَمْرِ (الحديث ۲۳۷۵) (۱۱۰)

عەلی کوری ئەبو طالیب (پەزەیی خوی لێ بێ) فهرمووی: له تالانه که ی روژی به دردا، که له خزمه تی پیغه مبهردا (دروودی خوی له سهر بێ) ناماده ی نهم نه بهرده بووم، وشتره

مینگه یه کی سهره م بهر که وت، پیغه مبه ریش (درویدی خوی لسه بر) و شتر یکی تری وای
 پی دام، بوون به دووان، رۆژی له بهر دمرگای پیاویکی نه نصاری دا، پیخم دان،
 به نیازی نه وهی بچم باریان بکه م له سرناتک (انخر) وه باره سورناتکیان
 پیبهینم وله بازار بیفرۆشم و دهستگیرۆیی خۆمی پی بکه م بو نانی شایی
 گواستنه وهی فاطیمه دهسباریکی شارمزی نه م کارهیشم له گه ل بوو،
 له جوله که کانی بهنی قهینوقاع بوو. حه مزه ی کوری عه بدول موططه لیبیش
 — که مامی هه قی من و پیغه مبه ر بوو. له زووره وه له و ماله دا، پیش نه وهی که
 مه ی حه رام ببی، دانیشتبوو، باده ی دهنۆشی مه ست بوو. که نیزه کیکی
 گۆرانی بیژ گۆرانی بو دمه گوت و نه م هه لبه ستانه ی بو ده چری (وافی) :

أَلَا يَحْمَزُ لِلشُّرَفِ النِّوَاءِ وَهَنْ مَعْقَلَاتٍ بِالْفَنَاءِ
 ضِع السَّكِينِ فِي اللَّبَاتِ مِنْهَا وَضُرْجُهُنَّ حَمَزَةٌ بِالذَّمَاءِ
 وَعَجَلٌ مَنْ أَطَايِبِهَا لِشِرْبٍ قَدِيرًا مِنْ طَبِيخٍ أَوْ شَوَاءِ

واته:

نه ی حه مزه! نه و و شترانه که وان له حه وشه، کۆت له پایانه!
 بیانگه وزینه له خوینی خۆیان مه نجه ل هه ئینجه له گوشت بویان
 به زمی سازکه، بو نه م مه ستانه به مه رگه و که باب به زمی شاهانه

به په خشانیش واته:

نه ی حه مزه! ناگات له و و شتره قه له وانه یه، که له حه وشه دا نه شکیل
 کراون و به سترانه ته وه، نه و ده ی چه قۆ دابنی له سه ر گه رده ملیان و
 سه ریان به ره و له خوینی خۆیا نا بیانگه وزینه و له پارچه خۆشه کانیان وهک:
 جه رگه و دوو گیان مه نجه ل پر بکه و شایی له مه رگه و که باب بو نه م
 کۆمه له ی مه ستانه سازبکه.

ئیتر حەمزەش بەشمشیرەوہ رادەپەرئۆ و پەلاماریان دەدا، بەشیرەکەى دووگیان ئەبەرئۆ و کەلەکەیان هەل ئەدەرئۆ و لەجەرگەکەیان دەبات!

ئیبنو جورەیح کە ئەم فەرموودەیه لە ئیبنو شەهاب (زوهرى) یەوہ، دەگیرێتەوہ، دەفەرموئ: عەرزی ئیبنو شەهاب کەرد: ئەى لە دووگەکەیان؟ فەرمووی: دووگیان دەبەرئۆ و لەویش دەبات. ئیبنو شەهاب (محمەتى خودى لى بى) فەرمووی: عەلى (عزى خودى لى بى) فەرمووی: کەسەیرى ئەم دیمەنەم کەرد تۆقاندی، جا بۆ سکاڵاکردن چووم ب خزمەت پێغەمبەرى خودا (درووى خودى لى بى) ، لەوکاتەدا زەمىدى کورپی حاریشە لەخزمەتى دا بوو، سەرگوزەشتەکەم لەنووکەوہ بۆ یگیراپەوہ، تەشریفى ھاتەدەرەوہ، زەیدیش لەخزمەتیدا بوو، منیش لەخزمەتیاندا رویشتم پێغەمبەر (درووى خودى لى بى) چووہژورەوہ، لەحەمزە تورە بوو، حەمزەش چاوی ھەلپری و ووتی: ئیوہ خۆتان بەچی دەزانن؟ ئیوہ کەبەرەى عەبدوڵلای برام و ئەبوطالبی برام، وەك غولام و کۆیلەى باوک و باپیرانى من وابوون!

ئیتر پێغەمبەر (درووى خودى لى بى) کەحالەکەى بینى پاشەوپاش گەراپەوہ دواوہ، وەلای ئەوانى چۆل کەرد، نەبادا حەمزە بەھۆى مەستیپەوہ کارى ناشینتر بکا، ئەم رووداوہ لەپیش قەدەغەکردنى مەى دا بوو.

پەپوہەندى ئەم فەرموودەیه بەسەرپاسەکەى خۆپەوہ کە: (باسى فرۆشتنى دارو گیاو پووشە) ئاشکرایە.

باسى زەوى و زارى خەلاتى

(بەر: تاج / ۲- ۳۷۲ ز - ۱۸۰).

۱۰۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَعَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَصَارَ لِيَقْطَعَ لَهُمْ بِالْبَحْرَيْنِ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَعَلْتَ فَاكْتُبْ

لَاخَوَانَنَا مِنْ قُرَيْشٍ بِمِثْلِهَا فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ
إِنكُمْ سَتَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةَ فَاضْطَرُّوا حَتَّى تَلْقَوْنِي
(الحديث ۲۳۷۶، أطرافه في: ۲۳۷۷، ۳۱۶۳، ۳۷۹۴) (۱۱۱).

نه نه سى كورى ماليك (مزي خوى لى به) فهرمووى: پيغه مبه (درووى خوى لى سمر به)
ياريد دمران (انصار) ى بانگ كرد، كه له ولاتى به حرمين به شه زهويان بو
جيا بكا ته وهو به خه لاتى بيان داتى بو خويان به به خشش و شتى وا بهره
جووتيان پى بدات، نه وانيش عه رزيان كرد: نه ى پيغه مبه ى خودا! نه گهر
زهوى خه لاتى و بهره جووت دمه ى به نيمه، ده بيت به قه د نيمه به شى برا
كوچكاره كانيشمان بدميت. پيغه مبه (درووى خوى لى سمر به) له بهر نه وه ى كه نه وه منده
زهوى به ده سته وه نه بوو، كه به شى هه ردو و لايان بكا، وازى له زهوى
به خشينه كه هيناو، فهرمووى: (له پاش خوّم خو خويى له ناوتانا روو دماو
به جاوى خو تان ده بينن، جا ددان به خو تانا بگرن و خو گربن و به كه مترین
مه هانه نازاوه بهرپا مه كهن، هه تا له قيامه تا له سمر هه وزي كه و نهرم،
ده گه نه وه به خوّم، جا نه و كاته پاداشى باشى خو تان به زياده وه و مرده گرن).

باسى مافى هاموشو و ناودان و شتى وا

۱۰۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤْبَرَ فَمَرَّتْهَا اللَّبَائِعُ إِلَّا أَنْ
يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ وَمَنْ ابْتَاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ)
(الحديث ۲۳۷۹) (۱۱۲).

(۱۱۱) أخرجه المسقلاني من الأحاديث المتفق عليه بين البخاري و مسلم (خاتمة فتح ۵/۵۲) المترجم.

(۱۱۲) أخرجه مسلم في البيوع، باب: من باع نخلا عليها تمر، رقم: ۱۵۴۳.

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خوی لہ ہن) فہرمووی: لہ پیغہ مہرم بیست
(درویدی خوی لہ سمر ہن) دہیفہرموو: (کہسی دارہ خورما یا باخہ خورمای کری، پاش
موتور بہ کردنی، ئەوہ بہرہکە ی بۆ فروشیارہکە یہ، لہ بہر ئەوہ مافی ہاموشو
ئاودان و شتی وای ہہیہ، تا بہرہکە ی دہرنی، مہگەر کریارمکہ مہرج دابنی
کہ بہرہکە ی بۆ خوی بی و فروشیاریش لہکاتی گریدانہکە دا بہوہ رازی بی،
وہکەسی کۆیلہیی بکری، کہ مالی ہہبی، مالہکە ی ہی ئەو کہسہیہ کہ
دہیفروشی، مہگەر کریارمکہ مہرج دابنی!).

پایانی

ماموستای ئیبن حەجەری عەسقەلانی - رمزو رحمتی خوی لہ ہن- دہفہرموی:
نامہ ی باخەوانی و شت خواردنەوہ، سیی و شەش فہرموودە ی لہخو گرتووہ،
پینجیان بی رشتەن ئەوانی تریان پەییوہستەن، دووبارەکانیان
حەقدەن بوختەکە یان نۆزدەن موسلیمیش ہەموویانی گیراوەتەوہ بیجگە
لەمانەیان:

۱- بپرشتەکە ی عوتمان، لەبارە ی بیری رۆمەوہ، بی ژمارە یہ، لەتەجریدەکە دا
نییہ و والہپیش ژمارہ (۲۳۵۱) ی فەتەحەوہ.

۲- فہرموودە ی ژمارہ: (۲۳۶۸ ف) لەتەجریدەکە دا نییہ.

۳- فہرموودە ی ژمارہ: (۱۰۴۱ = ۲۳۷۰ ف).

۴- فہرموودەکە ی ئیبنو شەہاب سہبارت بەکردنی نہقیع بہپاوان، والہدوا
ژمارہ: (۱۰۴۱) تەجریدەکەوہ. لەتەجریدەکە دا نییہ.

۵- فہرموودە ی ژمارہ: (۱۰۴۴ = ۲۳۷۶ ف). دہفہرموی: ہەروا دووئەشەر -

بیستراو- ی واتیا، ہەردووکیان لہئیمامی عومہرەون! باسی

موسافات (باخەوانی) والہبەرگی / ۲- ۵۲۲- ۲۲۸ / فیقیہی ئاسان

۴۸- نامه‌ی قهرزکردن و دانه‌وه‌ی قهرزو ده‌ست به‌ست و نابووتی (کتابُ الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس)

(بر: فیهی ثاسان/۲/۷۵-۴۷۵-۲۰۴-ل-۷۹-ز-۲۰۶) له تاج دا وا له (تاج/۲-ل-۳۴۳-ز-۱۶۴).

۱۰۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ) (الحديث ۲۳۸۷) (۱۱۳).

ئه‌بوهوره‌یره (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: خو‌شه‌ويست (درووى خوى لى بن) دمفهرمووى: (كه‌سى مالى كه‌سى و مربرگرئو و له‌دله‌وه نيازى دانه‌وى هه‌بى، ئه‌وه خوا بوى هه‌لد مسورپنى و دميدات‌ه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ى كه‌دميه‌وى بيبا بو ئه‌وه‌ى كه‌لرفى لى بداو له‌ناوى ببا، ئه‌وه‌ى خودا خوى له‌ناوى دمبات) (تاج/۲-۳۴۴-ز-۳۴۳).

۱۰۴۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرَّةِ الْمَدِينَةِ فَاسْتَقْبَلَنَا أَحَدٌ فَقَالَ: (يَا أَبَا ذَرٍّ) قُلْتُ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (مَا يَسْرُنِي أَنَّ عِنْدِي مِثْلَ هَذَا ذَهَبًا تَمْضِي عَلَيَّ ثَالِثَةٌ وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ إِلَّا شَيْئًا أَرَصُدُهُ لِدَيْنٍ إِلَّا أَنْ أَقُولَ بِهِ فِي عِبَادِ اللَّهِ هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ثُمَّ مَشَى فَقَالَ: إِنَّ الْأَكْثَرِينَ هُمْ الْأَقْلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ثُمَّ قَالَ لِي: مَكَانَكَ لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ ثُمَّ انْطَلَقَ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ حَتَّى تَوَارَى فَسَمِعْتُ صَوْتًا قَدْ ارْتَفَعَ فَتَخَوَّفْتُ أَنْ يَكُونَ قَدْ عَرَضَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرَدْتُ أَنْ آتِيَهُ فَذَكَرْتُ قَوْلَهُ لِي لَا تَبْرَحْ حَتَّى آتِيكَ فَلَمْ أَبْرَحْ حَتَّى أَتَانِي قُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ سَمِعْتُ صَوْتًا تَخَوَّفْتُ فَدَكَّرْتُ لَهُ فَقَالَ وَهَلْ سَمِعْتَهُ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ
ذَلِكَ جِبْرِيلُ أَتَانِي فَقَالَ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِكَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ
وَأِنْ زَكَّى وَأِنْ سَرَقَ قَالَ وَإِنْ زَكَّى وَإِنْ سَرَقَ (الحديث ۲۳۸۸) (۱۱۴)

ئەبوزەر (دەزى خەوى ئى بن) فەرمووى: شىۋان بوو، لەخزمەتى خۆشەويستدا
بووم، لەناو خەپە بەردەلانىيەكەى مەدينەدا دەروېشتين، سەيرى چىاى
ئوحوودمان دەکرد، فەرمووى (دروودى خەوى لىسەر بن) : ئەبوزەر! گوتم: فەرموو
بفەرموو ئەى پېغەمبەرى خودا! واوام لەخزمەتدا فەرمووى: (ئەم كىوى
ئوحوودە ئەگەر هەمووى زىرپى و ھى من بى، حەزدەكەم گشتى بەسى شەو
داغان بکەم و هەمووى بکەم بەخىرو بەپياوەتىو، يەك دینارى لەلام نەمىنى،
مەگەر ئەو دینارە كە ھەلى بگرم بۆ دانەوى قەرزى).

ئەوجا پېغەمبەر (دروودى خەوى لىسەر بن) فەرمووى: (لەقيامەتدا، ئەوانەى
كەلەدنیدا داراتربوون و مال و سامانیان زۆرتر بوو، لەوى لەهەموو كەسى
نەداراترو كەم دەست ترن، مەگەر كەسى ئاواوئاوا بەھەرچوارلادا
لەخیرکردن دریغی و كۆتایی نەكا، ئەو جوړە كەسانەیش بەراستى زۆر
كەمن) جا زوھرى (دەمەنى خەوى ئى بن) بۆ روونکردنەو: كەى ئامازەكەى
پېغەمبەر (دروودى خەوى لىسەر بن) ، فەرمووى: واتە: بەھەر چوارلای خۆیدا، بەراستو
چەپدا، خیر بكاو شت ببەخشى لەپىگای خودادا.

ئەبوزەر فەرمووى: لەپاشا روېشتين ھەتا فەرمووى: (ئەى ئەبوزەر! تۆ
لیرمە لیڤە مەبزوئى تا خۆم دیمەوہ بۆلات). تەشریفى رویش تالەبەر جاوم
ون بوو، بەلام زۆر دوور نەكەوتەوہ گویم لەغەلبەغەلب و دەنگەدمنگى بوو،
گوتم: دەترسم كەپېغەمبەر (دروودى خەوى لىسەر بن) شتىكى بەسەر بى، وىستم
بەشوینیا بچم بۆ سوراخى ئەو مشت و مەر، بەلام ئەوہم بیركەوتەوہ كە

فهرمووی: له جیئ خۆت مه بزوه تا خۆم دیمه وه بۆلات، کاتی ته شریفی هاته وه، باسی نهو دمنگه دمنگه بۆی کرد که بهرگویم کهوت، فهرمووی: (بۆ گویت لئ بوو؟! گوتم: بهلئ: فهرمووی: (نهو جبرائیل بوو دروودی لئ بئ- ته شریفی هات بۆ لام پئی فهرمووم: ئه ی موحه ممه دا مزدبه ی: هه رکه سی له نه ته وه ی ئیسلامی تو، له سه ره مه رگا، له سه ر موسو لمانه تی به مرئ و له سه ر شیرک و فره خواپی و ناموسو لمانی نه مرئ ده چیته به هه شتا) منیش گوتم: ئه ی جبرائیل! بادزی و حیزیش بکات؟ فهرمووی: (بهلئ، بادزی و حیزیش بکا). (تاج/ ١٠/ ٧١+ تاج/ ٥/ ص ٢١٧+ عمده القارئ ج/ ٢٣/ ص ٥٢+ ٥٠+ اقتران النیرین بهرگی هه شتم، لاپه ره/ ٧٠).

١٠٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ ضَخَى، فَقَالَ: (صَلِّ رَكَعَتَيْنِ) وَكَانَ لِي عَلَيْهِ ذَيْنِ فَقَضَانِي وَزَادَنِي (الحديث ٢٣٩٤) (١١٥).

جابیری کوپی عهبدو لئا (مژو ده ممتی خودی لئ به) فهرمووی: کاتی چیشه نگاو بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) ته شریفی له مزگه وت بوو، چووم بۆ خزمه تی له سه فه ری گه رامه وه، که له و سه فه ره دا. و شتریک لئ کریم، فهرمووی: (دوو رکات نوێژ بکه). فه رزیکم له سه ری بوو، فه رزه که ی به زیاده وه دامه وه.

روونکردنه وه:

مامۆستای عهینی (مژو ده ممتی خودی لئ به) دمفه رموی: پیشه وا بوخاری - رمزو ده ممتی خودی لئ به. ئه م فه رمووده یه ی له حه قده جیگه دا له سه حیحی بوخاری پیرۆزدا دمه یناوه، هه ندئ جار به کورتی و هه ندئ جار به درێژی. له باسی (نوێژی سوننه ت له کاتی هاتنه وه له سه فه ر) دا، بوخاری ئه م فه رمووده یه ی

بهدهق دهرهیناوه، لهوئ لهکوئایهوه نووسراوه: (الحديث ٤٤٣- أطرافه في: ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٤٧، ٦٣٨٧). بهپئی ئەم ئەطرافانه جهنابی بوخاری ئەم فهرموودهیهی لهبیستو شهش جیگه‌دا دهرهیناوه.

بهشیوه‌یه‌کی گشتی ئەم فهرموودهیه دهست دهما بکری به:

١- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی هاتنه‌وه له‌سه‌فه‌ر.

٢- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی دیاری مزگه‌وت.

٣- هۆی سوننه‌تبوونی نوێزی چێشته‌نگاو.

١٠٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوْلَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَقْرَأُوا إِنَّ شَيْئَكُمْ ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ فَإِذَا مَاتَ مُؤْمِنٌ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلْيَرِثْهُ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضِيَاعًا فَلْيَأْتِيهَا فَأَنَا مَوْلَاهُ) (الحديث ٢٣٩٩، أطرافه في: ٢٢٩٨، ٢٣٩٨، ٤٧٨١، ٥٣٧١، ٦٧٣١، ٦٧٤٥، ٦٧٦٣) (١١٦).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خ‌وی له‌ به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خ‌وی له‌ به‌) فهرمووی: (له‌جه‌هان و له‌دوا روژدا، من د‌سوژترم بو‌ هه‌موو موسو‌لمانێ، له‌هه‌موو كه‌سی‌کی تر، هه‌تا له‌خ‌ویشی، نه‌گه‌ر چه‌زیش ده‌كن م‌یصداقی ئەم قه‌سه‌یه‌ی من له‌قورئاندا بزانن، فهرموو ئەم ئایه‌ته‌ پ‌یروژه‌ بخویننه‌وه: ﴿النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ - نه‌ح‌زاب - ٦/٣٣- واته‌: پێغه‌مبه‌ر له‌هه‌موو ش‌تی‌كا بو‌ هه‌موو موسو‌لمانێ ن‌زی‌ك‌تره‌و له‌پ‌ی‌ش‌تره‌ له‌هه‌موو كه‌سی‌کی تر ته‌نانه‌ت له‌پ‌ی‌ش‌تره‌ بو‌یان له‌خ‌ودی خ‌ویان).

جانه گهر موسوئمانی مردو مائی له پاش به جیما، باکه سوکاره کهی ههرکس ههن، که له پووورو میراته کهی به میراتی بیهن بۆ خۆیان، به لام نه گهر قهرزی له سهر بوو، نه وه قهرزه کهی له سهر من، من قهرزه کهی بۆ دده مه وه، وه نه گهر منال و خیزانی بی دهرمتانی له پاش به جیما، بابین بۆ لای خۆم، من خاوه نیانم و به خێوکردنیان له سهر منه).

١٠٥٠ - عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (دعوى لى بن) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَادَ الْبَنَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ) (الحديث ٢٤٠٨، أطرافه في: ١٤٧٧) (١١٧).

موغیره ی کوپی شوعبه (دعوى لى بن) قهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر بن) قهرمووی: خودا قه دهغه ی کردوو له سهرتان، دلپنجانی باوک و دایکان، وه زینده به چال کردنی کچان، وه نه دانی مافی سهرتان، وه زهوت کردنی مافی خه لکان، وه چه زیش ناکا له م سى رهفتاره بۆتان: له وتی وتی و له پرسپاری زۆرو له سوال کردنی زۆر، له زایه کردنی مال به بی هووده. (تاج/٢/٣٤٥ف-٤+تاج/٢ ص ٢٢٥)

پیومندی نه م قهرموودیه به باته که وه له (وإِضَاعَةَ الْمَالِ) دایه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۹- نامه‌ی دژایه‌تی (خصومه‌ت) (کتاب الخصومات)

۱۰۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَجُلًا قَرَأَ آيَةَ وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ خِلَافَهَا فَأَخَذْتُ يَدَهُ فَاتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (كِلَاكُمَا مُحْسِنٌ لَا تَخْتَلِفُوا، فَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ اخْتَلَفُوا فَهَلَكُوا) (الحديث ۲۴۱۰، أطرافه في: ۲۴۰۸، ۲۴۱۸، ۲۴۷۶، ۴۸۱۳، ۵۰۶۳، ۶۵۱۷، ۶۵۱۸، ۷۴۲۸، ۷۴۷۷) (۱۱۸)

عبداللہ بن مسعود (رضی اللہ عنہ) فرمود: گویم له‌پیاوی بوو، نایه‌تیکی ده‌خویند، که‌من له‌خزمت پیغه‌مبهر خویدا، به‌شیوه‌یه‌کی جیا له‌و، له‌بهرم کړدبوو، جاده‌ستیم گرت وبردیم بؤ خزمتی حه‌زرت، کاتی پیغه‌مبهر (درویدی خوی له‌سمر بی) شیوه‌ی قورثان‌خویندن ه‌ردوولامانی بؤ روون بوویه‌وه، ف‌رمووی: (هی ه‌ردووکتان زور باشه دووبه‌ره‌کی په‌یدا مه‌که‌ن، چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پی‌ش نی‌وه، وه‌ک: جوله‌که‌و گاور، دووبه‌ره‌کی له‌ناوی بردن و به‌فه‌تارمتی بردن). (بروانه: تاج/۵-۳۲۵-۹۳ باسی قورثان به‌حه‌وت شیوه‌هاتووه).

۱۰۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَرَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ قَالَ الْمُسْلِمُ وَالَّذِي اضْطَفَى مُحَمَّدًا عَلَى الْعَالَمِينَ، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: وَالَّذِي اضْطَفَى مُوسَى عَلَى الْعَالَمِينَ، فَرَفَعَ الْمُسْلِمُ يَدَهُ عِنْدَ ذَلِكَ فَلَطَمَ وَجْهَ الْيَهُودِيِّ، فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ مِنْ أَمْرِهِ وَأَمَرَ الْمُسْلِمَ، فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمَ، فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

فَإِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَصْعَقُ مَعَهُمْ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيقُ، فَإِذَا مُوسَى بَاطِشٌ جَانِبَ الْعَرْشِ فَلَا أَذْرِي أَكَانَ فِيمَنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَنْتَى اللَّهَ) (الحديث ٢٤١١) (١١٩).

ئەبوھورەیرە (رەزى خەۋى لى بىن) فەرەمۇۋى: دوو پىاۋ يەككى موسولمانو يەككى جۈلەكە- بوو بە شەرەجنىۋىيان، موسولمانەكە دەلى: بەو كەسە كە موخەمەدى ھەئبزار دوو ەردوۋىەتى بەسەرۋەرى ھەموو جىھان! جۈلەكەكەش بەرپەرچى دەداتەو ەدەلى: بەو كەسە كە مووساى ھەئبزار دوو ەردوۋىەتى بەسەرۋەرى ھەموو جىھان! ئىتر موسولمانەكە تەنگە دىگرى و شەفازللەيى لى جۈلەكەكە دەدا، جۈلەكەكە دەجى بۆلەي پىغەمبەر (دروۋى خەۋى لىسەر بىن) ە سەرگوزەشتەكەى خەۋى و موسولمانەكەى ەرز دەكا، پىغەمبەرىش (دروۋى خەۋى لىسەر بىن) دەنىرى بەدەۋاى موسولمانەكەدا لىم لایەنەو ە پرسىارى لى دەكا، ئەۋىش دەنگوباسەكەى بۆ باس دەكا.

جا پىغەمبەر (دروۋى خەۋى لىسەر بىن) دەفەرەمۇ: (باۋى من مەدەن بەسەر مووساداۋ من بەباشتر دامەنن لى، چونكە لەرۋزى قىامەتدا، كە بەرەى ئادەمىزاد سەرچەم خورپەيان لى دەكەۋى و لەسام و بىمى نرەو نەەرەتە كەورەكە ھەموو لەھۋش خەۋان دەچن و دەبوورنەو، مەنىش لەگەئياناۋ ەك ئەوان لەسەر خەۋ دەچم، بەلام يەكەم كەس دەبم كە دىمەو ەھۋش خەۋم، كەچى لەۋكاتەدا دەبىنم وا مووسا پەلامارى دامىنى تەختو بارەگا (عرش) ى خەۋاى داو ە، بەتۈندى گرتوۋىەتى، جاناۋانم كە ئايا مووساش لەگەل ئىمەدا لەھۋش خەۋى دەچى، بەلام لەپىش مەندا ەۋشى دىتەو بەبەردا، يا ئەو ھەر لەسەرەتاو ە نابوورىتەو ە يەككى دەبى لەۋكەسانە كەخەۋا جىاى كەروونەتەو، ەك لەم ئايەتەدا دەفەرەمۇ: ﴿وَلَفَّخْ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۖ (۳۹/۶۸)۔ واتھ: (ھو دھکری بہ کھرمندا نیتر بہ فھرمانی خودا ھرچی زیندوو ھئیہ لھناسمانہ کان و لھزھوی دا دھمری، مھگھر نہو کھسہ نہ بی کہ خودا جیای کردوونہ تھوہ ھز دھکا نہ مرن و بہر نہم فھرمانہ گشتییہ نہ کھون)۔ (تاج/۴/۳۷۹ف-۱۔ باسی گھورھیی مووسا (سہ لاس خوی لہ بن))۔

۱۰۵۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ يَهُودِيًّا رَضَّ رَأْسَ جَارِيَةٍ بَيْنَ حَجْرَيْنِ، قِيلَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا بِكَ أَفْلَانْ أَفْلَانْ؟ حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ فَأَعْتَرَفَ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَضَّ رَأْسَهُ بَيْنَ حَجْرَيْنِ (الحديث ۲۴۱۳، أطرافه في: ۲۷۴۶، ۵۲۵۹، ۶۸۷۶، ۶۸۷۷، ۶۸۷۹، ۶۸۸۴، ۶۸۸۵) (۱۲۰)

پیشھوا ٹھنھس (دھڑی خوی لہ بن) فھر مووی: پیاویکی جولھکھ لھسھر ھنی خشل، لھنیوانی دوو بھرددا سھری کچولھیھکی شکاندبوو، لھپاشا تورپ دابووہ ناو بیریکھوہ، کاتیک دوزیانہوہ ھیشتا نیوہ گیانیکی تیادا مابوو، جا لییان دھپرسی: کی وای لہ کردووی؟ ئایا فیسارہ کھس بوو؟ ئایا نہم بوو؟ ئایا نہو بوو؟ تاناوی کابرایھکی جولھکھیان ھیناوتیان: ئایا فیسارہ جوولھکھ وای لہ کردوویت؟ ٹھویش سھری لھقاندو بھسھری نامازھ کرد، ئا نہو وای لہ کردووم، جا کابرای جووہیان ھیناوتیان، پی لھتاوانی خوی ناو ددانی بھکارھکھدا ناو چووہ ژیری، پیغھمبھریش (درووی خوی لھسھر بن) فھرمانی دا لھنیوانی دوو بھرددا سھری ٹھویشیان شکاندو لھباتی کچولھکھ کوشتیانہوہ۔ (تاج/۳/۲۱۰-ش/د/ت/ن)۔

١٠٥٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لَيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ قَالَ: فَقَالَ الْأَشْعَثُ: فِيَّ وَاللَّهِ كَانَ ذَلِكَ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَاكَ بَيِّنَةٌ) قُلْتُ: لَا قَالَ: فَقَالَ لِيَهُودِي: (اخْلُفْ) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: (إِذَا يَخْلُفَ وَيَذْهَبَ بِمَالِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ) (أنظر رقم: ١٠٣٦) (الحديث ٢٤١٦، ٢٤١٧) (١٢١).

(بؤ و مرگه پراوه که ی بروانه ژماره: ١٠٣٦. که له پی شه وه رابوورد)

پایانی (خاتمه)

ماموستای عهسقه لانی (رغزو و رحمتی خودی لن بن) دمفه رموی: نامه ی قه رزگردن و بابته کانی تر که له گه لیدا باس کراون هه تا ئیره، په نجا قه رمووده ی له خو گرتووه، شهشیان بی رشتن، دووباره کانیان سی و ههشت قه رمووده ن، پالفته که یان (١٤=٣٦-٥٠) قه رمووده، له ته جریده که دا نۆیان هاتوون. شیخی موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه بیجگه له ژمارانه:

١- (١٠٤٦=٢٣٨٧فه تح).

٢- (١٠٤٧=٢٣٨٨فه تح).

٣- قه رمووده ی (لې الواحد یحل عقوبته) بی رسته یه، ژماره ی نییه، و له پی شه ژماره: (٢٤٠١) هه.

٤- قه رمووده ی (١٠٥١=٢٤١٠ف).

دمفه رموی: دوازه بیستراو (ئه شه ر) هاوه لانی و دوا هاوه لانی واتیادا.

۵- نامہی دوزراوہ (کتاب فی اللقطة)

(ئەم باسە لە فێقی ئاسان دا وا لەبەرگی ۲/ ۵۴۶- ۲۳۸)

۱۰۵۵- عَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا مِائَةٌ دِينَارٍ فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، فَلَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَفْتُهَا حَوْلًا) فَعَرَفْتُهَا فَلَمْ أَجِدْ ثُمَّ أَتَيْتُهُ ثَلَاثًا فَقَالَ: (أَحْفَظُ وَعَاءَهَا وَعَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا) (الحديث ۲۴۲۶، أطرفه في: ۲۴۳۷) (۱۲۲).

ئوبەى كورپى كەعب (پەرزەنتى خەلىفە) فەرمووى: پەرساى كەبەكەم دۆزىيەو سەد دىنارى زىرپى تىادا بوو، چووم بۆ خزمەتى پەيغەمبەر (دروودى خەلىفە لەسەر بى) بارودۆخەكەم بۆى روونكردهو، فەرمووى: (يەك سالى تەواو جارى بۆ بدە) منيش وام كرد، بەلام كەسەم دەست نەكەوت كەناونيشانى شتەكەم بۆ هەل دا، دووبارە رۆيشتمەو بۆ خزمەتى پەيغەمبەر (دروودى خەلىفە لەسەر بى) فەرموويەو: (سالىكى تەرىش جارى بۆ بدمروە). منيش دووبارە سالىكى تەرىش جارى بۆ دايەو، ديسانەو كەسەم دەست نەكەوت كەناونيشانى بزانی، بۆ جارى سىيەم چوومەو بۆ خزمەتى پەيغەمبەر (دروودى خەلىفە لەسەر بى) فەرمووى: (ناگادارى پەرساى كەبەكەم و زمارەكەم و بەنى دەمبەينەكەم، جا ئەگەر خاوەنەكەم هاتەو بیدمرەو پێى، بەمەرجى ناسينەو دەنا بۆ خۆت سوودى لى وەر بگەرەو بىكە بەهەى خۆت).

۱۰۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنِّي لَأَقْلِبُ إِلَى أَهْلِي فَأَجِدُ الثَّمْرَةَ سَاقِطَةً عَلَى فِرَاشِي فَأَرْفَعُهَا لَا أَكُلُهَا ثُمَّ أَخْشَى أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً فَأَلْقِيهَا) (الحديث ۲۴۳۱) (۱۲۳).

ئەبوھورەیرە (پەزى غوى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (جارى وا رێدەگەوى کەدەچمەووە بۆ مالهەم، وادەبى کەدەنكى خورما کەوتوووە لەسەر نوێنەگەم، منیش هەلى دەگرم و دەمەوى بىخۆم، بەلام دواى بێردەگەمەووە دەرسم هینى زەکات بى، ئێتر فری دەدەم و نایخۆم!).

پایانی

مامۆستای مامۆستاى ئیبنو حەجرى عەسقەلانى (پەزى غوى لى بى) دەفەر موئ: نامەى دۆزارووە بىست و یەك فەرموودەى واتیادا، پێنجیان بێرشتەن ئەوانى تریان رشتەدارو پەيوەستن، واتە: مەوصولن، هەژدەیان دووبارەن یا لەم نامەىە خۆیدا دووبارە بوونەتەو، یا لەنامەکانى پێشیدا، بوختەگەیان دەگاتە (۲۱-۱۸=۳) سى فەرموودە، هەموویان، متفق علیەین، پێشەوا موسلیمیش وەك پێشەوا بوخارى دەریهێناون. یەك بیستراو (ئەئەر) یشى واتیادا. لەتەجریدەگەدا دوانیان هەن، ژمارە: ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶.

لەخوا داوا دەکەین، کە رەحم بەحالى شێرمان بفرموى، حوسنى خاتمه مان پى خەلات بفرموى. (بروانە: بەرگی دووهم ل-۵۵۶-ز-۲۳۹-فیقهى ئاسان) + (تاج/۲ ل- ۳۸۷- ز- ۱۸۴).

۵۱- نامه‌ی ناره‌وا‌یی یه‌کان (کتاب المظالم)

۱۰۵۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ حُبِسُوا بِقَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَتَقَاصُونَ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا تُقَرَّوا وَهَدَّبُوا أُذُنَ لَهُمْ بِدُخُولِ الْجَنَّةِ قَوْلَ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لِأَحَدِهِمْ بِمَسْكِنِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدْلُ بِمَنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا وَقَالَ يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ قَتَادَةَ حَدَّثَنَا أَبُو الْمُتَوَكِّلِ (الحديث ۲۴۴۰، طرفه في: ۶۵۳۵) (۱۲۴).

نه‌بوسه‌عی‌دی خودری (همزی خوی لب بی) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (درووی خوی لسمه بی) فهرمووی: (بر‌واداران کاتی رزگاریان ده‌بی له‌چنگی ناگری دۆزه‌خ، له‌سهر پردی‌که‌وا له‌نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ دا- چه‌پس ده‌کری‌ن، هه‌تا وه‌کوو تو‌له‌ی نه‌و ناهه‌قی‌یانه‌ی که‌له‌جیه‌اندا له‌یه‌کتری‌یان کردوو له‌ی‌یان ده‌ستی‌نری، هه‌تا به‌ته‌واوی پاک و خاوی‌ن ده‌کری‌نه‌وه، هه‌قی که‌سیان له‌سهر که‌سیان نامی‌نی، نه‌وجا ری‌گه‌یان پی‌ده‌دری که‌ب‌چنه‌ناو به‌هه‌شت، ده‌سابه‌و که‌سه‌گیانی موچه‌مه‌دی به‌ده‌سته، دیاره‌که‌نه‌و که‌سه‌یه‌یه‌زدانی پاکه، نه‌و به‌هه‌شتیانه‌یه‌ک به‌یه‌کیان له‌ماله‌کانی دنیا‌یان با‌شتر شار‌م‌زای ماله‌کانی خویانن له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌نه‌مه‌یه‌که‌م جاریانه‌ده‌چنه‌ناوی) (تاج/۱۰-۳۷۲).

۱۰۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي

(۱۲۴) قال العسقلاني لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا خلع المؤمنون) (ر: فتح/۱۲۷/۵- خاتمة كتاب المظالم) المرحم.

نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَرَتْهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (الحديث ۲۴۴۱، أطرافه في: ۴۶۸۵، ۶۰۷۰، ۷۵۱۴) (۱۲۵)

ئيبنو عومەر (پرمی خوی لی بی) فہرمووی: بہگوئی خوّم بیستم لہزاری پیرۆزی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر بی) دہیفہرموو: (لہرۆزی قیامہتدا، لہرازیکی نہینی دوو بہدوودا، خودای گہورہ موسولمان نریک دہکاتہوہ، بہرہنگیکی وا لہپہنای خویداپہنای دہداو لہپہنای پہردہی میہرہبانی خوٰی دا دہپیؤشی، ہہتا خہلکی مہحشر چاویان لی نہبی، ئہوجا خودا یہکہ یہکہ، پیٰی پیٰی دہنیٰ لہگوناہہکانی: پیٰی دہفہرموی: ئایا پیٰی دہنییت لہم گوناہہو لہو گوناہہ کہ کردوتن، بہندہکەش گشت جارّی لہباتی جارّی دووجار دہلی: بہلی ئہی خودای من! پیٰیان لی دہنیّم و لہدنیا دا ئہم تاوانانہم ہہموو کردوون، ہہتا بہندہکە ددان دہنیٰ بہہہموو ئہو گوناہانہی کەئہنجامیانی داوہ..

ئیتّر بہندہکە دہترسی و دہچہپہسی و لہدلی خوٰیا دہلی: سہرم تیا دہچی، فہرمووی: جا خوا دہفہرموی، مہترسہ! من لہجیہاندا ئہم گوناہانہم بؤ پؤشیت، ئہوا ئہمپؤکەش لیّت خوٰش بووم لہو گوناہانہ. لہپاش ئہمہ نامہی کردوہ باشہکانی دہدہنہ دہستی راستی، ئہمہ حالی موسولمانہ، بہلام ناموسولمان، چ بیپروا بی، چ ناپاک، جارکیش لہبہرچاوی شایہتہکانی سہرکردوہکانیان بانگہواز ہہلدہداو دہلی: ﴿ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ -ہود/۱۱- واتہ: نا ئہمانہ بوون کەدرۆیان بہدہم خوداوہ دہکرد، بزائن کەنہفرین و لہعنہت و سزای سہختی خودا بؤ ستہمکارانہ).

۱۰۵۹- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ٢٤٤٢، طرفه في: ٦٩٥١) (١٢٦).

ديسان ئيبنو عومەر (رمزي خوى لى بى) له خوْشه و يسته وه (درودى خوى لى سمر بى) دهغه رموى: (موسولمان براى موسولمانه، نابى زؤرو سته مى لى بكا، يابيدات به دهست ناحهزو دوژمنى خوْيه وه، ياپشتى له زموى بدات، ههركهسى مشوورى كارى برايهكى ئايىنى خوْى بخوات وبجى به دهنگيه وه، به پيى توانا، بو جى به جى بوونى ئه و كاره، ياريدى بدات، خودايش مشوورى كارى ئه و دهخوات لهكاتى پيويستدا دهچيى به دهنگيه وه، ههركهسى موسولمانى له تهنگانه يى رزگار بكا، خودايش ئه و له تهنگانه يه كه له تهنگانه كانى روژى ژينه وه رزگار دهكا، وههركهسى موسولمانى پوْشته بكا ته وه به جل و بهرگ له شى بيوْشى، خودايش له روژى قيامه تدا ئه و پوْشته و بهر داخ دهكا ته وه، يا بو رمزاى خواد نهنگ و نه ينى ئه و بيوْشى، خوداش له توْله ي باشى ئه ودا له قيامه تدا، نهنگ و نه ينى ئه و داده پوْشى). (رياض/ال-٢١ ف-١٢/٢٣٣ ز-٢٧).

راهه و روونکردنه وه:

بيژهى پياو له م جوْره جييه دا بو قهيد نيه، به لكوو بو نموونه يه، كه واته موسولمانى پوْشه ر يا پوْشراو، جياوازى ژن و پياو و نيرو مئى نيه، بگه ر جارى واهه يه، پوْشىنى نهنگى ئافرمت خيرتره، به تايبه تى ئه گه ر

نازاووه فهرته نهی لی بکه ویت هوه به شیوه ی گشتی ئەم دوو خاڵه له م جوړه باسانه دا، ره چاو ده گرین:

یه که م: پۆشینی نهنگ و خراپه و گوناوی بهنده، کاتی زۆر په سهنده که کۆن بووبی، و کاتی به سه ر چووبی و خاوه نه که ی لی په شیمان بی و وازی له و جوړه بی شه ر عیه هی نابی، دنا ئە گه ر کابرا خوی دمر به ست نه بوو، و د شه رمی له خوداو له به نده ی خودا نه ده کردو به رده وام بوو، له سه ر نه و تاوانه، نه وه پۆشینی زۆر باش نییه، چونکه سه ر ده کی شی بۆ به ره لای و بی شه ر عی زۆر تر.

دووهم: له کاتی جه رح و ته عدی لی پیاوانی رسته گاندا، پۆشینی نه وه نهنگانه ی دهن به هو ی ته عدی لیان دروست نییه، به لکو و ده بی بخرینه روو تاکه س به و راوییه ده ستخه ر پۆ نه بی هه روا له کاتی شایه تی دان دا پۆشینی به ناهه ق دروست نییه.

۱۰۶۰ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا نُنْصِرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نُنْصِرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: (تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ) (الحديث ۲۴۴۴، طرفاه فی: ۲۴۴۳، ۶۹۵۲) (۱۲۷).

پیشوه ا نه نه س (همزای خوی لی بن) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خوی له سه ر بی) فه رمووی: (یاریده ی برای خۆت بده له سه ر هه ق بی یا له سه ر ناهه ق بی!) یاران فه رموویان: نه ی پیغه مبه ری خودا! ئە گه ر له سه ر هه ق بی نه وایه ی که یار مه تی بده م، به لām پیمان به فه رموو: ئە گه ر له سه ر ناهه ق بوو چۆن چۆنی یار مه تی بده م؟ فه رمووی: (مه یه له نه و ناهه ق ییه بکا، نه وه با شترین یار مه تییه بوی!). (ریاض/ال-۲۱۲ ف-۲۳۷-۲۷).

١٠٦١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الظُّلُمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ٢٤٤٧) (١٢٨)

ثیبنو عومەر (ہمزای خوی لئ بی) فہرمووی: خوْشہویستہ (درویدی خوی لئسر بیئ) فہرمووی: (خوتان لہ زولم وزورو ستہم ہپاریزن، بہراستی زولم وزورو ستہم تہم و مزو تاریکی زورن لہرؤزی قیامہ تداو، زوردارہ کہ دہکہویتہ ناویان و ہک: کویری مزمہ عیل بہہیج لایہکا سہر دہرناکا). (ریاض/ال-١٩٣-٢٦+ تاج/ص ١٩+ تاج/٩-١٠-٣٢ ز)

١٠٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) (الحديث ٢٤٤٩، طرفه في: ٦٥٣٤) (١٢٩)

ئہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لئ بی) دہگیریتہوہ لہ خوْشہویستہوہ (درویدی خوی لئسر بیئ) دہفہرمووی: (ہہرکہسی نارہواییہکی لہکہسی کردبی، یاہہقی کہسیکی تری لہسہر بی، خواہی ناموس بی، خواہی شتیکی تر بی، بائہمرو لہم جیہانہدا گہردنی خوْی پی نازاد بکا لہو ہہقہ، یالہو نارہواییہ یا بہرہہر شیوہیی دہتوانی، بہپی شہر رازی بکا لہخوْی، بہرلہوہی کہہمری و بجی بو ئہو دنیاو ہہقہکہ بکہویتہ روژیکہوہکہ لہو روژہدا دینارو درہم و پارہو پوول نامینی و بہدمرد ناخوا، ئہگینا ئہگہر وانہکا ئہوہ حال لہم دوو خالہ بہدمرنیہ: ئہگہر کردہوہی باشی ہہبی بہقہد ئہو ہہقہ لہ کردہوہ باشہکہی دہدری بہخاودن ہہقہکہ، خو ئہگہر گریمان کردہوہی باشی نہبوو ئہو

خراپتر، چونکه له خراپه‌ی برادمره‌ک‌ه‌ی که‌هه‌فه‌که‌ی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ل ده‌گیری و فږه دمدریته سهر نه‌و! (ریاض/۱- ۱۹۷ز- ۲۶+ تاج/۵ صص - ۲۰ز- ۱۰).

۱۰۶۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ) (الحديث ۲۴۵۲، أطرافه في: ۳۱۹۸) (۱۳۰)

سه‌عیدی کوږی زمیدل (زمزی خوی لږ بڼ) فه‌رمووی: به‌گوږی خوږم له‌زاری خوشه‌ویستم ژنه‌وتوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکه‌سی به‌زورو سته‌م به‌قه‌د بستی، زه‌وی داگیربکا، یا‌که‌متر، یا‌زیاتر، له‌روژی قیامه‌تدا، به‌هه‌ر جه‌وت چینه‌ی زه‌وییه‌وه، وه‌ک که‌له‌مه‌ی نیل له‌ملی که‌له‌گادا، ناوا ده‌کری به‌ته‌ووق و ده‌کریته نه‌ستوی!) (تاج/۹- ۳۲+ ریاض/۱- ۱۹۴ز- ۲۶).

راقه‌و شیکردنه‌وه:

سه‌عیدی کوږی زمید کوږی عه‌مری نه‌ل عه‌ده‌وییه (زمزی خوی لږ بڼ) ، په‌کیکه له‌موسولمانه هه‌ره پښینه‌کان، نیما‌می عومهر له‌مالی نه‌ودا نی‌سلام بوو، سه‌عید می‌ردی فاطیمه‌ی کچی خه‌طاب بوو، که‌خوشکی پښه‌وا عومهر بوو، سه‌عید په‌کیکه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره، واته: په‌کیکه له‌و ده‌که‌سه که پی‌غه‌مبه‌ر (درویدی خوی له‌سر بڼ) له‌ژیانی خو‌ی دا مزده‌ی به‌هه‌شتی پڼ داون، ناماده‌ی گه‌لی له‌غه‌زاو نه‌به‌رده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر بووه، وه‌ک غه‌زای یه‌رموک، به‌شداری له‌نازاد کردنی دیمه‌شق دا کردووه، سه‌عیدی کوږی حه‌بیب دمی‌فه‌رموو: نه‌م زاتانه له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا له‌یه‌ک پله‌و پایه‌دا بوون: نه‌بویه‌کرو عومهر و عوسمان و عه‌لی و سه‌عدو سه‌عیدو طه‌لحه‌و زوبه‌یرو عه‌بدوره‌حمانی کوږی عه‌وف، له‌شه‌رو کوشتاردا له‌به‌رده‌می‌ه‌وه بوون،

لهنوێژدا لهبشپیهوه بوون، سهعید پیاویکی گهنم رهنگی توکن بوو، نزی زۆر زوو گیرا دهبوو، زمیدی باوکی پیاویکی رۆشنیر بوو، لهسهردینی چهزهرتی ئیبراهیم بوو (سلای خوی لێ هێ)، خوین و مردار و موبووی نهدهخوارد، ههروا گوشتی ئازدهلێکی نهدهخوارد که ناوی بت و نهصابی لهسهر هیئرابی، لهپیش پیغه مبهرایهتی پیغه مبهردا، بهخزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خوی لهسهر هێ) دهگا، بهلام فریای هاتنی نیسلام ناکهوی، ئیبنوعهدول بهرر راگوێژ دهگا: سهعیدی کوری زمید دهچینه خزمهتی چهزهرت، عهرزی دهگا: قوربان! باوکم نهوهبوو که خۆت دیوتهو خهڵک باسی کردوووه بۆت، کهواته نزی بۆ بکهو بۆی بهپارێرموه که خوا لێی خۆش بی، پیغه مبهردا (دروودی خوی لهسهر هێ) دمفهرموی: (باوکت لهروژی قیامهتدا که زیندوو دمکریتهوه، بهیهک نهتهوهی تهواو دادهنری!).

ههندی زمید بهصهحابی دادهنن، ئیبنو چههری عهسقهلانی له (إصابة) دا دمفهرموی: ئهم بۆچوونه جیگهی وردوه بوون و سهرنجه، چونکه زمید بهپینج سال بهرلهوهی پیغه مبهردا بی به پیغه مبهردا مردوووه، سهعید سی فهرموودهی لهبوخاری پیرۆزدا ههیه، سهعید لهکوژتایی تهمه نیدا له عهقیق دهری، تهرمهکهی دهبه نهوه بۆ مه دینه لهوی بهخاکی دهسپیرن، لهسالی (٥٥) پهنجاو پینجی کوچی دا دهری، لهسهردهمی جینشین موعاوییه دا، تهمه نێ نزیکي ههفتاو سی سال بووه، (رمزو و رحمة الله علیه) .

١٠٦٤ - حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ بغيرِ حَقِّهِ خَسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سِنِّ أَرْضَيْنِ) (الحديث ٢٤٥٤، طرفه في: ٣١٩٦) (١٣١).

ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (هەرکەسێ بەناڕەوا پارچەیی زەوی زەوت بکات، رۆژی قیامەت هەتا هەر حەوت تەبەقەى زەوی روودەچێ بەناخی دا) (تاج/٩-٣٢-٢-ز-١٠، بێروانە: ژمارە: ١٠٦٣).

١٠٦٥ - عَنْ جَبَلَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا بِالْمَدِينَةِ فِي بَعْضِ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَأَصَابَنَا سَنَةٌ، فَكَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَرْزُقُنَا التَّمْرَ فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَمُرُّ بِنَا فَيَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْإِقْرَانِ إِلَّا أَنْ يَسْتَأْذِنَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ أَخَاهُ. (الحديث ٢٤٥٥، أطرافه في: ٢٤٨٩، ٢٤٩٠، ٥٤٤٦) (١٣٢).

جەبەلە - رەحمەتی خودای گەورە لێ بێ - فەرمووی: جاری لەگەڵ وەفدیکی عێراقی دا لەمەدینە بووم، لەو سەردەمەدا کە عەبدوڵلای کۆری زوبەیر (دەزای خەوی لێ بێ) جێنشینى سەر مەدینە بوو، سألە کەى گرانى و وشکەسالى بوو، ئیبینو زوبەیر بەخورما مۆجەى سالانى پیمان دا، جاروبار کە ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) دەهات بۆ ناومان دەیفەرموو: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) نهی کردوو لەو کە مەرۆف دوو دەنک دوودەنک خورما پیکەو بەخوات، ئیبینو عومەر (دەزای خەوی لێ بێ) دەیفەرموو: (بەلام ئەگەر هاوڕێکانی رێگەى ئەوێ بدن ئەو کاتە دروستەو ناباشى نییه). (تاج/٤-٦٨-ز-٢٠-ف-٥).

رافەو شیکردنەو:

ئەم نهی کردنە لەجووت کردنی دوو دەنک لەکاتی خواردنابۆ هەموو میوهیهکە، هۆی ئەم نهی کردنەش دەگەرێتەو بۆ چەند هۆیهک:

۱- ئەدەبى خۋان و دەستوورى نانخواردن ئەو دەخۋازى، بەتايىبەت ئەگەر لەگەل كۆمەل دابى.

۲- لەكاتى ئاۋو نانخواردندا ھەرچى ھەلپەھەلپ و زۆر خۆرى و چاۋچنۆكى بى باش نىيە.

۳- شتى ھاوبەش بەبى مۆلەت وەرگرتن لەھاوبەشەكان، تەصەروفى سەربكىشى بۆ بەكارھيئەت پتر لەبەشى خۆت ناباشە.

۴- كاتى گرانى و نەبوونى، رزق و رۆزى ھاوبەش بەيەكسانى بى باشە.
 ۱۰۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَبْغَضَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِمُ) (الحديث ۲۴۵۷، طرفاه في: ۴۵۲۳، ۷۱۸۸) (۱۳۳)

حەزرىتى عائىشە (پەزى خۋى لى بى) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروۋى خۋى لەسەر بى) فەرموۋى: (لەلای خودای گەورە رەزاگرانترىن كەس ئەوانەن، كەرق ئەستوۋرو شەپانين!) (تاج/۳-۳۲۰-ز-۱۲۲).

۱۰۶۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَنَّهُ سَمِعَ خُصْمَةً بِبَابِ حُجْرَتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ فَأَخْسِبُ أَنَّهُ صَدَقَ فَأَقْضِيَ لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَتْرُكْهَا) (الحديث ۲۴۵۸، طرفاه في: ۲۶۸۰، ۲۹۶۷، ۲۱۶۹، ۷۱۸۱، ۲۱۸۷) (۱۳۴).

ئومموسەلەمەى ھاوسەرى پىغەمبەر (پەزى خۋى لى بى) فەرموۋى: دوو پىياو ھاتنە لای حەزرىتى (دروۋى خۋى لەسەر بى) ھەندى كەلەپورىان ھەبوو، لەسەرى بوو

(۱۳۳) أخرجه مسلم في العلم، في الألد الخصم، رقم: ۲۶۶۸.

(۱۳۴) أخرجه مسلم في الأفضية، باب: الحكم بالظاهر و اللحن بالحجة، رقم: ۱۷۱۳.

بوو به ناکۆکیان، له بهر دمرگای هۆدهکە ی پێغه مبهردا بوو به دهمه قاله یان که سیشیان به لگه یان نه بوو، ته نیا داوای رووت نه بۆ، کاتێ پێغه مبهر (دروودی خوی لسمه بێ) گوێی له قه ره قریان بوو، چوو دهموه بۆ لایان، کاتێ له مه سه له که حالی بوو، فهرمووی: (منیش هه ر ئاده میزاد م و، وه ک ئیوه غه یبزان نیم، له بهر ئه وه به پێی رووکاری کارمه که بریار دهم، جا واده بۆ دوو هاوداوا دین بۆلام، بۆ دادگایی، رێده که وێ یه کێکیان له و ی تریان به دهمو پل ترمه قسه زانتره، منیش واده زانم که راست ده کا، وه له م رووه وه بریاری بۆ دهم و به ظاهر داوا که ده باته وه، ده ی بزانی: هه ر که سی له سه ر قسه ی نا ره وای خۆی من شتی بریار بده م بۆی، به وه نابێ به یی ئه وه که واته باومری نه گرێ، چونکه شتی وا به و بریار دانه ی منه، که له سه ر شایه تی و به لگه و قسه ی نا ره وای خۆی بووه، نابێ به یی خۆی، به لکوو ئه وه پارچه یی ئاگری رووته من بری دهم بۆی! ئیتر پاش ئه م روونکردنه وه: یه ئارمزووی خۆیه تی ئه و پارچه نا گرمیه هه لده گرێ یا وازی لی دینی!) (تاج/ ۲- ۳۱۳- ۱۸- ف ۳).

١٠٦٨ - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تَبْعُنَا فَتَنْزِلُ بِقَوْمٍ فَلَا يَقْرُونَا فَمَا تَرَى فِيهِ؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلصَّيْفِ فَأَقْبِلُوا فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الصَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ) (الحديث ٢٤٦١، طرفه في: ٦١٣٧) (١٣٥).

عوقبەى كۆرى عامىر (دەزى خۇى لى بى) فەرمۇى: عەرزى حەزرىمان كىرد: قوربان! وادەبى تۆ دەمان نىرى بۆ كارو فرمانى، جارى واهىيە دەچىنە ناو ئاوايىيەك، مىواندرايمان پى ناكەن، جا لەم بارمىيەو فەرمانت بەچىيە؟ فەرمۇى پىمان: (كاتى ئەبن بەمىوانى خەلك، ئەگەر ئەوئەو كەباو بۆ

ميوان دهكرى بۆيانكردن نهوا لييان قه بوول بكن، دهنه نه گهر نه يانكرد خوتان نه وهى مافى ميوانه لييان بستينن!).

رافه و روونكردنه وه:

به يوهندى به بابته كه وه لهو رو وهويه، كه نه دانى مافى ميوان نار وهواييه، لابردنى نار وهوايش كاريكى به جييه.

١٠٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَمْنَعُ جَارَ جَارَةٍ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي جِدَارِهِ) ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَاللَّهِ لَأُرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْفَاكِكُمْ (الحديث ٢٤٦٣، طرفاه في: ٥٦٢٧، ٥٦٢٨) (١٣٦).

نه بوهوره يره (هزى خوى لى بى) فهرمووى: خو شه ويست (دروندى خوى لى بى) ده فهرمووى: (ريگه ي دراوسى بدن كه سه رى ده سته ك و گويسه وانه له سه ر ديوارى نيوه دابنين). له پاشا نه بوهوره يره فهرمووى: نه وه بوجى ده تان بينم لوته لان لهم فهرمايشته! ده سا به يه زدانى پاك خو شيتان بى و ترشيتان بى، من نه ركى سه رشانى خو م به جى ده يينم و نه م فهرمايشته و ناموزگار ييانه وهك گول ميخ ده كوتم به ناو شان تانا. (تاج/٢-٣٣٤ف - ١٥٨-١٥٩)

١٠٧٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ عَلَى الطَّرِيقَاتِ) فَقَالُوا: مَا لَنَا بِذَلِكَ إِنَّمَا هِيَ مَجَالِسُنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا، قَالَ: (فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا الْمَجَالِسَ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهَا) قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ؟ قَالَ: (غَضُّ الْبَصَرِ وَكَفُّ الْأَذَى وَرَدُّ السَّلَامِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ) (الحديث ٢٤٦٥، طرفه في: ٦٢٢٩).

ئەبوسەئیدی خودری (پەزى خوى لى ەى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر ەى) فەرمووى: (نەكەن لەسەر رىگەوبان دابنیشن) گوتیان: ئەى پېغەمبەر! خودا! چارمان نىيە، جىگەى ترمان نىيە، كەلى دابنیشن و دەمە تەقى لى بکەين، ئەوى نەبى. فەرمووى: (كەواى لى ەات، مافى رىگەوبان بەجى ەيئەن) گوتیان: قوربان! ئايا مافى رىگەوبان چىيە؟ فەرمووى: (چاوى خۇتان بگرن و تەماشای نامووس و نەنگى خەلکى پى مەكەن و ئەگەر شتیکتان بەرچا و کەوت چاوپۆشى لى بکەن و نازارى كەس مەدەن و مەبن بەئیش و نازار بۆ ریبوار، وەلامى سلا و بدەنەو و رىگەى باش نیشانى خەلک بدەن و جەو گیرى لەخراپە بکەن). (ریاض/١-١٧٥ف-١٩٠ز-٢٣-الأمر بالمعروف و...)

١٠٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا تَسَاجَرُوا فِي الطَّرِيقِ بِسَبْعَةِ أَذْرُعٍ (الحدیث ٢٤٧٣).

ئەبوھورەیرە (پەزى خوى لى ەى) دەفەرمووى: (پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر ەى) لەسەر ەوت گەز بەگەزى بەنايى داناو و بۆ پانیى رىگەى گشتى، ئەگەر لەسەر بوبە كیشە و بەرە).

راقەو شىكردنەو:

ياسايەكى ئوصولى ەيە دەفەرمووى: (بەپار بەپى رۆژ دەگوڤى): مەبەست لەم جوړە ياسا ئوصلیە ئەم جوړە بەپارنەيە، كە بەپى كات و شوڤن و سەردەم، بابەتى مەحكوموفیەكە دەگوڤى. ئەمە بۆ چاران بوو، ئیستا شەقام و رىگەوبان دەستوو و رىساو ياساى تاپەتى خوى ەيە.

١٠٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ جَدُّ أَبِي أُمِّهِ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ النَّهْيِ وَالْمُثْلَةِ (الحدیث ٢٤٧٤، طرفه فى: ٥٥١٦) (١٣٧).

عہدوللای کوری یہ زیدی نل ئەنصارى (پڑی خوی لى بى) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لى بى) نہی کردووہ لەتالان و پاوو رووت، ھەروا نہی کردووہ لەئەتک کردنى جەستەى مرؤفو شیواندننى چ بەزیندوویى، چ بە مردوویى، وەك لووت برین و گوئقرتانندن و دەست وپاپەراندن و چاو ھەلکۆلین. لەتاج دا، لەبەرگی ھەشتەم دا، لەلایەرە (۱۳۱) دا، ئەم فہرموودمىہ ئاوا کراوہ بەکوردی: (پیغہمبہر (درویدی خوی لى بى) تالان و بروو لچو لیو کردن و ئەتک کردنى ھەموو گیانداریکى قەدەغە کردووہ).

۱۰۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ) (الحديث ۲۴۸۰) (۱۳۸).

عہدوللای کوری عہمر (پڑی خوی لى بى) فہرمووی: خۆشەویست فہرمووی: (ھەر کەسى لەسەر مالى خۆى بکۆژى ئەوہ شەھیدە) (ریاض/۳-ل-۹۷۱-ز-۲۳۵-ف-۴+۳). ۱۰۷۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ فَأَرْسَلَتْ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ مَعَ خَادِمٍ بِقِصْعَةٍ فِيهَا طَعَامٌ فَضَرَبَتْ يَدَيْهَا فَكَسَرَتْ الْقِصْعَةَ فَضَمَّهَا وَجَعَلَ فِيهَا الطَّعَامَ وَقَالَ: كُلُوا) وَحَبَسَ الرَّسُولُ وَالْقِصْعَةَ حَتَّى فَرَّغُوا فَدَفَعَ الْقِصْعَةَ الصَّاحِبَةَ وَحَبَسَ الْمَكْسُورَةَ (الحديث ۲۴۸۱، طرفه في: ۵۲۲۵) (۱۳۹).

ئەنەس (پڑی خوی لى بى) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لى بى) لەمالی ژنی لەژنەکانی بوو، ژنیکی تری بەکارەکرێکی خویا لەگەننى خواردەمەنى بو نارد، ژنەکەى تەنگە گرتى و دەستى کیشا بەلەگەنەکەداو شکاندی. جا پیغہمبہر (درویدی خوی لى بى) ھەردوو لەتى لەگەنەکەى نوساندنەوہ بەیەکەوہو

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من قصد مال غيره، رقم: ۱۴۱.

(۱۳۹) قال العسقلاني: (لم يوافقہ مسلم على اخراج حديث أنس في القصة المكسورة

(فتح/۵ص۱۲۷) خاتمة كتاب المظالم — المترجم.

خواردمه نیه که ی تی کرده ووه فهرمووی: (دایکتان تهنگه دهیگری و دئی پر بووه، بویه لهگه نه که ی هه ویکه یی شکان ئیوه بخون) ئه وانیش خواردیان، جا که لهگه نی ژنه که ی تریشی هات دیسان فهرمووی: (بخون، رابه رو لهگه نه شکاوه که یی گل دایه وه، تالی بوونه وه، ئه وسا لهگه نه ساغه که ی دا به کاره که ره که وه لهگه نه شکاوه که ی گل دایه وه، بۆئه و ژنه ی که لهگه نی ژنه که ی تری شکاندا). (تاج/ ۲/ ۳۴۲ ز- ۱۶۳ ف- ۶).

پایانی (خاتمه)

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (ره سمعی خوی کموری لی بی) دمفه رموی: نامه ی ناروه واییه کان (کتاب المظالم) چلو هه شت فهرمووده ی واتیادا، شه شیان بی رشتن، واته: ته علیقن، بیست و هه شتیان دووبارن، سا یا له م نامه دا، دووباره بوونه ته وه، یان له پیشیه وه، پالفته که یان دهکاته (۲۸-۲۰) بیست فهرمووده. پیشه واه موسلیمیش (ره سمعی خودی لی بی) گشتیانی دهره ئناوه، واته: ته خرچ کردوه بیجکه له فهرمووده که ی:

- ۱- ئه بوسه عید: (إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُ) = (۱۰۵۷ ات = ۲۴۴۰ ف).
 - ۲- ئه نه س: (أَنْصُرُ أَخَاكَ) = (۱۰۶۰ ات = ۲۴۴۴ ف).
 - ۳- ئه بوهورمیره: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ) = (۱۰۶۲ ات = ۲۴۴۹ ف).
 - ۴- ئیبنو عومه ر: (مَنْ أَخَذَ شَيْئاً مِنَ الْأَرْضِ) = (۲۴۵۴ ف) له ته جریده که دا فهرمووده که ی سه عیدی کوری زهید هاتووه، که ژماره که ی (۱۰۶۲).
 - ۵- عه بدوللای کوری یه زید (فِي النَّهْيِ عَنِ التَّهْبِي وَالْمَثَلَةِ) = (۱۰۷۲ ات = ۲۴۷۴ ف).
 - ۶- ئه نه س سه بارمت به لهگه نه شکاوه که (۱۰۷۴ ات = ۲۴۸۱ ف).
- هه روا دمفه رموی: حه وت بیستراو (ئه نه ر) یشی واتیادا. له ته جریده که دا هه ژده یانی واتیادا له (۱۰۵۷) وه هه تا (۱۰۷۴) ئاوا: (۱۰۷۴-۱۰۵۶-۱۸).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۲- نامہی ھاوبہ شی (کتاب الشریکۃ)

۱- باسی ھاوبہ شی لہ خوراک و خہرجی و مہصرہ فی کاتی

ریبوری و لہ مہ موو جوړہ کالو سامانیکا

(باب الشریکۃ فی الطعام والنہد والعروض)

۱۰۷۵- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَفَّتْ أَرْوَاحُ الْقَوْمِ وَأَمْلَقُوا فَأَتَوْا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَحْرِ إِبِلِهِمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَلَقِيَهُمْ عُمَرُ فَأَخْبَرُوهُ فَقَالَ: مَا بَقَاؤُكُمْ بَعْدَ إِبِلِكُمْ؟ فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَارَسُولَ اللَّهِ: مَا بَقَاؤُهُمْ بَعْدَ إِبِلِهِمْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (نَادِ فِي النَّاسِ فَيَأْتُونَ بِفَضْلِ أَرْوَاحِهِمْ) فَبَسِطَ لِدَلِكِ نِطْعَ وَجَعَلُوهُ عَلَى النَّطْعِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَدَعَا وَبَرَكَ عَلَيْهِ ثُمَّ دَعَاهُمْ بِأَوْعِيَّتِهِمْ فَأَحْتَسَى النَّاسُ حَتَّى فَرَّغُوا ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ (الحديث ۲۴۸۴، طرفه في: ۲۹۸۲) (۱۴۰).

سہ لہ مہی کوری ٹہ کوہ ع (ہرمزی خوی لن ہن) فہرمووی: لہ غمزای ہہ وازین دا، کہ ناسراویشہ بہرؤژہ کہی حونہین، کہ لہ شہشی مانگی شہ شہ لانا سالی نازاد کرنی مہ ککہ، لہ پاش فہتھی مہ ککہ روی دا، موسوئل مانان دوازدمہ زار بوون، سوپای ہہ وازین و ھاوبہ یمانہ کانی چواردمہ زار بوون، لہ شیوی حونہین دا کہوا لہ نیوان مہ ککہ و طائف دا، شہرکہ روی دا، جا بہرمبہرہ تویشوو و نانہ بہرہ کانی سوپای نیسلام ہاتہ کزی و ہہ ژاری و نہداری یہ خہی پی گرتن، جا لہ تاو برسیتی چوون بو خزمہتی حہ زہمت و عہرزیان

(۱۴۰) رواہ مسلم فی کتاب اللقطة، باب: استحباب المواساة بفضول المال صم/ج ۱۲ ص ۲۳+

ج ۱ ص ۲۲۲-نووی- المترجم.

کرد: ئەو رهوانه کراوی خودا! ئەگەر ریگه مان پێبدهی و شتره گانمان سەر دهبرین؟ ئەهویش ریگهی پێدان، له ریگه توشی ئیمامی عومەر بوون، له حاله که حالیان کرد، ئەهویش فهرمووی: (ژیانی ئیوه به ستره و به و شتره گانتانه وه، ئەگەر ئەوان نه مینن، خوشتان سهرتان تیا ده چی)، جا چوو بۆ خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) عهرزی کرد: (قوربان! و شتره گان، ژیان و مانیا نه) پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) فهرمووی: (دهی که وایه، به ناو له شکره که دا جار بدهن و بانگه واز هه لبدن که پاشه روک و پاشماوهی تویش به رهو نانه به ره گانیان بهینن).

جا بۆ ئەم مه بهسته له سههر فهرمانی خوشه و یست (دروودی خوی لسههر بر) که و ئیان راخست، جا ئەو بنبوول و پاشه روکی که له ناو تویش به ره گانیان مابوو، هینیان و هه ئیان پرشته سهر که و ئه که، جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسههر بر) هه لساو له سههری راوه ستاو نرای پیت و فهری به سهردا خویند، ئەوسا به فهرمانی خوشه و یست بانگه واز هه لدره که نهی خه لکه تویش به رهو جه و ئه گانتان بهینن و خوراک بهرن! ئیتر پیت و فهریکی ئاشکرای وا که و ته ئەو که مه خوراکه وه، له شکره که به له پ لییان ده مایه ناو دمفره گانیان وه، هه تا هه موو پر بوون.

جا دیمه نه که ئەوه نه ده شیرین و کاریگەر بوو، موعجیزه که ئەوه نه ده روون و ئاشکرا بوو پیغه مبهەر - سهرو مال و منال و هه ست و نه ست به قوربانی گهردی سهر گوپی پیروزی بۆ - بۆ تهحه دوو به به رهو نازو نیعمه تی خودا شایه تمانییکی به هه قی هینا و فهرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله: به زمان ده لیم و به دل باومر ده کم که ته نها خودای گه وره خودایه و بهس، وه موحه مبه دی کوپی عه بدو لایش به نه ده و پیغه مبهری ئەوه). (بروانه: تاج/ ٤- ٤٣ ز- ١٠٦- باسی موعجیزه گانی پیغه مبهەر).

په وهندی ئه م فهرموودميه به بابته كه وه له وه دايه، كه پاشه پر وكي
تويشه به ره گانيان له سهر كه ولي كوده كرده وه له پاش نزي پيت و فهر
خويندن به سهريدا، له لايه ن خو شه ويسته وه، ده ستيان كرد به لي بردني.

۱۰۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :
(إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أُرْمِلُوا فِي الْغَزْوِ أَوْ قُلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ
عِنْدَهُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِسَاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا
مِنْهُمْ) (الحديث ۲۴۸۶) (۱۴۱).

ئهبو موسا (رهزي خوي لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر فهرمووى: (ئه شعهر ييه كان
كه هوزى ئهبو موسا ئه شعهرين، مه ردا ييه گيان هه يه ئه گهر له غه زادا
خواردنيان هاته كزي - يا خود له ناو شارو ناوايى دا، نان و خوراكي خيزانيان
هاته كه مي- دين ئه وهى ماوه له لايان، هه مووى له يه ك دمفرا كوده كه نه وه،
ئه و جا به قايي، به حاجه تي، له به يني خويانا وه ك يه ك، يه كسان، به شى
ده كه ن، ئه وان له من و من له وانم!) (تاج/ ۵- ۲۲۸- ف- ۶۳- ۶۴).

۱۰۷۷- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَسَلَّمَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَأَصَابَ النَّاسَ جُوعٌ وَأَصْبَنَّا إِبِلًا وَغَنَمًا وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَخْرِيَّاتِ النَّاسِ فَعَجَلُوا وَذَبَحُوا فَتَصَبَّوْا الْقُدُورَ فَأَمَرَ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقُدُورِ فَأَكْفَيْتُ، ثُمَّ قَسَمَ، فَعَدَلَ عَشْرَةَ مِنَ الْغَنَمِ بِبَعِيرٍ فَتَدَّ
مِنْهَا بِعِيرٍ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ وَكَانَ فِي الْقَوْمِ خَيْلٌ يَسِيرَةٌ فَطَلَبُوهُ فَأَعْيَاهُمْ فَأَهْوَى إِلَيْهِ
رَجُلٌ مِنْهُمْ فَحَبَسَهُ اللَّهُ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذِهِ الْبَهَائِمُ أَوَابِدُ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ فَمَا غَلَبَكُمْ
مِنْهَا فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا). فَقَالَ: جَدِّي إِنَّا نَرْجُو أَوْ نَخَافُ أَنْ نَلْقَى الْعَدُوَّ غَدًا وَلَيْسَ
مَعَنَا مُدَى، أَفَتَذْبَحُ بِالْقَصَبِ؟ فَقَالَ: (مَا أَظْهَرَ الدَّمَ وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلُوهُ، لَيْسَ
السِّنُّ وَالظُّفْرُ وَسَأَحْدَثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: أَمَّا السِّنُّ فَعِظْمٌ وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبْشَةِ)

(الحديث ٢٤٨٨، أطرافه في: ٢٥٠٧، ٣٠٧٥، ٥٤٩٨، ٥٥٠٣، ٥٥٠٦، ٥٥٠٩، ٥٥٤٤، ٥٥٤٣، ٥٥٠٩) (١٤٢).

رافيعی کوری خه دپنج (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له ذولحوله یفه له خزمهت پیغه مبهردا بووم، له شکره که ی پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) توشی برسیتی بوون، جا و شتر و ناژه لئ تالانیان و ده دست که وت، فهرمووی: پیغه مبهردا خوی (درودی خوی لئ بئ) له دوا ی سوپا که وه بوو، خه لکه که کش په له یان بوو، ده ستیان کرد به ناژه لئ سهر برپین و مهنجه لئان خسته سهر ناگر، هه تا کاتی پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) هاته بهر وه، بهم حاله ی زانی وه که ته می کردنی بویان، فهرمانی دا مهنجه له گوشت و مهر که کانیان قلاب کرده وه، نه و جار پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) خوی ده سته که وه که ی دابهش کرد، وه ده سهر پهزی به یه که و شتر دانا، جا له م نیوانه دا، و شتر ی به له سه بوو، ته را بوو، که وتنه شوینی، چاریان نه کرد، ماندووی کردن له ناو له شکره که دا چهند و لاخیکی بهرزه ی کهم هه بوو، جا پیاوی له یاریده دمران تیریکی پیوه ناو خودا بهو تیره گلی دایه وه.

نه و جا پیغه مبهردا (درودی خوی لئ بئ) فهرمووی: (هه ندی له م ناژه لانه سل و سرکن، وه که جانه وهری کیوی سرك و توړهن جانه گهر شتی و رووی داو چارتان نه ده کرد، که به شیوه ی ئاسایی سهری برپن، نه وه وه که نه مه ئاوی لئ بکه ن، نه وه بری سهر برپنه که ی ده که وی) رافیع فهرمووی: گوتم: قوربان! نه ی پیغه مبهردا خودا! ئیمه له شهرداین و له گهل دوزمن داین و دوورنیه سبهینی بهر هنگاری یه کتر نه بین، جا نه گهر ویستمان ناژه لئ سهر برپین چه قوو کیردی پیویستمان پی نییه، ئایا به ته له قامیشی تیژو چه قوی بهردین چه یوان سهر برپین؟ فهرمووی: (گورج بهو ده ستو بردی لئ بکه و به شتی زور کول مرداری مه که ره وه، ئیت به ههرچی سهری ده بری باشه، به مهر جی

فیچقہ بہ خوینہ کہ بکاو لہ کاتی سہر برین دا، خوینہ کہ پہلہ میزکہ بہہستی، وەناوی خودای لی ببری، وە بہ مەرچی ئەو وەش، ئەو شتە کہ پیی سەردەبەری ددان و نینۆک نہبی، ئیتیر لیی بخۆ، چونکہ ئەو وە حەلّالە، پێشت بلیم کەلەبەرچی دروست نییە شت بە ددان و بە نینۆک سەربەری، چونکہ ددان ئیسکەو ئیسکیش کولەو تیز نییە، وە زۆری مرداری دەکاتە وە.

نینۆکیش چەقۆی حەبەشییە ناموسولمانەکانە، ئەوان دەستوریان وایە، زۆرینە کات ئازەل بە نینۆک دەخکێنن و دەبخۆن، دەی چاوی کردنیان لەم بی شەریعەدا نادروستە).

رافە و شیکردنە وە:

لەم جۆرە کاتانەدا ئەگەر پاش پیکانی ئازەلە بەلەسە بووەکە، بە ئاسانی دەتوانرا سەربەری ئەو وە دەبی بە سەربەری حەلّال بکری، بەلام ئەگەر مەودای سەربەری نەبوو ئەو وە پیکانەکە بریتی سەربەری دەکەوی و بەو وە حەلّال دەبی، هەندێ شت هەبەشیە هەلەبەشی بەلاو، وەک مەل هەلکیشانی چۆلەکەو شتی تری وەک چۆلەکە، ئەو وە حەرامە، بەو وە حەلّال نابێ.

١٠٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ أَعْتَقَ شَقِصًا مِنْ مَمْلُوكِهِ فَعَلَيْهِ خُلَاصُهُ فِي مَالِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ قَوْمَ الْمَمْلُوكِ قِيمَةُ عَدْلٍ ثُمَّ اسْتُسْعِيَ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ) (الحديث ٢٤٩٢، أطرافه في: ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧) (١٤٣).

ئەبوهورەیرە (ڕەزای خۆی لی بی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بی) فەرمووی: ئەو وە کەبەشی خۆی لەکۆیلەبەک ئازادبکا، لەسەریەتی لەمائی خۆی هەمووی ئازاد بکا، ئەگەر ئەو وەندە مەل هەبوو کەبەشی ئەو وە بکا، بەلام

نەگەر ئەومەندە مائ ئەبوو ئەوا ھەر ئەو بەشەى ئازاد دەبى ئە ئازادکراوە، ئەوسا کۆیلەکە بەنرخى کاتى کۆیلەى رىک دەقەبلىئىرى، ئەوجا کەسابەتى پى دمکرى تا ئەومەندە پەيدا دەکا، کە بیدات بەئاگاکی و بەیەکجاری خۆى پى ئازاد دەکا، لەکۆیلەى رزگارى دەبى، بەلام نابى زمبرى زیاد لەئەندازەى لى بکرى، بۆ پەيدا کردنى بەهای ئەو بەشەى تری کە لەسەر خۆیەتى بەکارکردن ئازادى بکات). (تاج/٣-٣٧-ف/١-ش/د/ت/ن).

١٠٧٩- عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلُهَا فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيْبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا) (الحديث ٢٤٩٣، طرفه في: ٢٦٨٦) (١٤٤).

نوعمانى كورى به شير (همزي خوى لى به) دهفه رموى: حەزەرەت (درووى خوى لەسەر به) فەرمووى: (وینەى كەسێ كە ناگای لەخۆى به و خۆى بپاریزی لەو شتانەى كە خودا سنوورى بۆ داناون، و ئەو سنوورانە نەبەزینى، لەگەڵ ئەو كە سەدا كە گوى نەدات و سنوورەكانى خودا ببەزینى و بى فەرمانى خودا بكا، وینەى ئەم دوو جۆرە كە سەپە، وەك وینەى كۆمەلى وایە كە لەناو خۆيانا لەسەر جیگەى خۆيان، لەناو پاپۆرپىكى دووقاتى دا تىروپشك بكەن، تاقەمەیه كیان قاتى سەرموهیان بەربكەوى و ئەوانى تریان قاتى خوارموهیان بەربكەوى، ئەوانەى لەقاتى خوارموهەن بەسەر ئەوانەدا بچن بۆ ئاو كەوان لەقاتى سەرموه، لەبەر ئەوە بلىن: بۆجى ئیمە لەبەشى خۆمانا كونیكى تىنەكەین و نیتەر ئەومەندە ئازارى ئەوانەى قاتى سەرموه نەدەین، و بەسەریانا نەچین و

نہیہین، جا نہ گھر ٹھوانہی سہرموہ وازیان لی بیئن و ریگہی ٹھوہیان پی بدہن، کہ کونی تی بکہن، ٹھوا پاپورمکہ پردہبی لہناوو نو قم دمبی، ھہموویان و مکوویہک دمفہوتین، بہلام ٹھگھر دمستیان بگرن و نہہیلن ٹھو ھہلہیہ بکہن، ٹھوا خویشیان و ٹھوانہی خواریہومیش ھہردوولا رزگاردہبن!) (ریاض/۱۲/۱۷۳ژ-۴/۱۸۷ز-۲۳).

۱۰۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَكَانَ قَدْ أَدْرَكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَهَبَتْ بِهِ أُمُّهُ زَيْتُبُ بِنْتُ حُمَيْدٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَايَعُهُ فَقَالَ: (هُوَ صَغِيرٌ) فَمَسَحَ رَأْسَهُ وَدَعَا لَهُ (الحديث ۲۵۰۱، طرفه في: ۷۲۱۰) (۱۴۵).

عہدوللای کوری ھیشام (رضی خوی لی ہی) کہیہکی بوو لھو ھاوری منالکارانہی کہ بہہچکوٹھی بہ خزمہت پیغہمبہر (درووی خوی لہسر ہی) گہیشتبوون فہرمووی: منالکار بووم، دایکم کہ زمینہبی کچی حہمید بوو- بردمی بو خزمہتی حہزرمہت (درووی خوی لہسر ہی) عہرزی کرد: ٹھی پیغہمبہری خودا! پھیمان بہہستہ لہگہل عہدوللای کورم؟ ٹھویش فہرمووی: (ٹاخر منالہ، بچووکہ کاتی پھیمان پیدانی نہہاتوہ). ٹھوسا پیغہمبہر (درووی خوی لہسر ہی) دہستی پیروزی ھینا بہسہر سہری عہدوللاداو نزای باشی بو کرد.

۱۰۸۰- (مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَخْرُجُ إِلَى السُّوقِ فَيَشْتَرِي الطَّعَامَ فَيَلْقَاهُ ابْنُ الزُّبَيْرِ وَابْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَيَقُولَانِ لَهُ: أَشْرَكْنَا فَإِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ دَعَا لَكَ بِالْبَرَكَةِ فَيُشْرِكُهُمْ فَرَبَّمَا أَصَابَ الرَّاحِلَةَ كَمَا هِيَ فَيَبْعُثُ بِهَا إِلَى الْمَنْزِلِ (الحديث ۲۵۰۲، طرفه في: ۶۳۵۳) (۱۴۶).

(۱۴۵) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح ۵/ خاتمة كتاب الشركة ص ۱۳۹) المترجم.

(۱۴۶) لم يوافقہ مسلم علی إخراجہ (المصدر السابق) - المترجم.

دیسان عەبدوللای کوری هیشام (مەزای خوی لى بى) فەرمووی: گەلى جار که
 دەچووم بۆ بازار بۆ ئال و ویل، بۆ کرین و فروشتنی دانەویڵەو خواردەمەنى،
 نیبنو عومەرو عەبدوللای کوری زوبەیرم پى دەگەشتن (مەزای خوی لى بى) پىیان
 دەفەر مووم: (هەرچیت کرى نیمەیش بکه بەهاوبەشى خۆت، چونکه مسۆگەر
 قازانجى باش دەکەیت، چونکه تۆ کاتى خۆی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسمەر بى) نزاى
 پیت و فەرى بۆ کردویت، منیش دەمکردن بەهاوبەشى خۆم، ئەم عەبدوللایە
 لەپیت و فەرى نزاى پیغەمبەر مودە، خودا وا پیرۆزى خستبوە مامەلەو
 سەودایەو، جارى وادەبوو لەمامەلەیکدا یەك و لاخى بارەبەرى بەتەواوی
 قازانج دەکرد!! وەلەسەر ئەو شیوەیە که دمیكرى دەیناردەو بۆ مائەو!).

رافەو شیکردنەو:

یەكەم: ئەم بەهرانه لەم دوو فەرموودەیه وەردەگیرین:

١- دەستەینان بەسەر منال.

٢- پەیمان نەبەستن لەگەڵ کەسێ رەسیدە نەبوو بى.

٣- هاموشوی بازار بۆ سەودا و مامەلەو بازرگانى و شتى وا.

٤- داواکردنى پیت و فەرو پیرۆزى لەشتى لەبارەى دا بى و لەکەسێ لەشانى دا بى.

٥- منال دەتوانى شتى کاتى منالى بەگەورمى بگيریتەو، وەلەو دا متمانەى
 پى دەکرى، و ئەگەر لە پیغەمبەرەو بى، پى دەبى بەهاوێل و صەحابە،
 و ئەگەر لە چینهکانى پاش پیغەمبەرەو بى پى دەبى بەیەكێ لەپەرەوانى
 ئەو چینه.

٦- بەلگەیه لەسەر ئەوێکە ژنان منالى خویان بردووە بۆ خزمەت
 خوشەو یست (دروودی خوی لەسمەر بى) هەتا بەخزمەتى بگەن و نزاى باشیان بۆ بکا،
 ئەوێش نیشانەى ئەوێکە ئەو جۆرە ژنانە زۆر هۆشمەند و دووربین و داناو
 زانا بوون، وەدەربەستى دواوۆزى منالى خویان بوون.

۷- موعجزیه کی گه وره واتی که دوعاکی پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی) بو
عبداللّا گرا بووه.

دووم: نهم فهرمودیه ناوی چوار هاوړپې پیغمبره واتیادا، که
زهینه بی کچی حومه یو عبداللّای کورې و نیبنو عومرو نیبنو زوبه یرن،
ژیاننامه ی دوانیان له پیښه وه رویشته وه، نهمه یش به کورتي ژیاننامه ی نه و
دووانه کی تریان:

عبداللّای کورې هیشام شهنش سالانه بوو، که پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی)
مردووه، عهینی لیږده دمه رموئ: هیشامی باوکی له پېش نازادکردنی
مه که ده، به ناموسولمانی مردووه، عهسقه لانیس له فتح دا له شهره کی نهم
فهرمودیه ده، هه روا دمه رموئ، که چی له نیصابه ده دمه رموئ: (عبداللّا
خوی و هیشامی باوکی له هاوړپیان پیغمبره) که چی نه خوی و نه نیبنو
عبداللّا بهرر له نیصابه و له نیستی عابا له هه موو به شه کانی پیتی (ه) دا باسی
هیشام ناکهن. له چواری کوچیدا له دایک بووه، له مه دینه ژیاوه، هه تا
سهرده می جینشینی موعاویه ژیاوه له بوخاری دا چوار فهرمودی هه یه.

دایکی عبداللّا ناوی زهینه بی کچی حومه یو کورې زوه یره
هاوړپیتی پیغمبره به نصیب بووه، له فهرمودی ساغدا ناوی چه سپاوه.

ماموستای نیبنو حه جهری عهسقه لانی له پایانی نهم نامه ی هاو به شییه ده،
دمه رموئ: (نهم نامه یه بیست و هوت فهرمودی واتیادا، تاقه
یه کیکیان بی پرشته یه، بیست و شه شه کی تریان په یوه ستن، واته:
موصولن. سیازدهیان دووبارهن، پوخته که یان چواردهن، شیخی موسلیمیش
وه که شیخی بوخاری هه موویانی دمره یناوه، ته نیا نهم چند فهرمودیه یان
نه بی، فهرموده کی نوعمان (مثل القائم علی حدود الله) = (۱۰۷۹ ات = ۲۴۹۳ ف).

دووه فهرموده کی عبداللّای کورې هیشام = (۱۰۸۰ ات = ۲۵۰۱ ف)
+ ۱۰۸۰ مکرر = ۲۵۰۲ ف) دوو فهرموده کی عبداللّای کورې عومرو

عبداللہ کوری زوبہیر، کہوان لہناو داستانہ کہی عہدوللہ کوری ہیشام دا، فہرمودہ کہی ٹیبنو عہدباس لہفہتج ژمارہ کہی (۲۵۰۶). یہك بیستراو (نہ ٹہر) یشی واتیا دا. خودا بؤ خوئی باشتری لی دمرانی.

تیبینی:

باسی ہاوبہشی لہفقیقی ٹاسانا والہ بہرگی دوودا، لاپہرہ: ۴۹۶ زنجیرہ: ۲۱۷. تہ ماشا کردنی بی بہرہ نابی. + (تاج / ۲-۳۳۶-۱۶۱).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۲- نامہ ی بارمتہ (واتہ: رهن) (کتاب الرهن)

۱۰۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الظَّهْرُ يُرَكَّبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوًّا وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُوًّا وَعَلَى الَّذِي يَرَكَّبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ) (الحديث ۲۵۱۲، طرفه في: ۲۵۱۱) (۱۴۷).

نہ بوہورہ میرہ (ہمزای خوئی لی ہئی) لہ حہ زرہ تہ وہ (برودی خوئی لہ سہر ہئی) دمفہ رموی: (ولاخی سواری نہ گہر لہ بارمتہ دا دنا ربی- دروستہ بارمتہ و مرگر سواری پی بکا، ناژہ لی شیرداریش نہ گہر لہ بارمتہ دا دنا ربو- دروستہ بارمتہ و مرگر شیرہ کہی بخواتہ وہ، وہمہ سرہ فیش لہ سہر نہو کہ سہیہ کہ سواری نہو ولاخہ

دهبی، یاشیری نهو نازده له دهخواته وه) (تاج/٢/٣٣٢/ت/ب/د+د+ فیهی
ناسان/٢/٤٧٥ز-٢٠٣-جاسی بارمته (رههن).

رافه و شیکردنه وه:

عهسقه لانی دهفه رموی: مه به ست لهو که سه که مه سرف دهکات،
یه کی که له م سئ که سه: بارمته کارو بارمته و مرگرو هه رکه سیکی تر
که مه سرفی بارمته کراوه که بکات، هه روا دهفه رموی: (وفیه حجة لمن قال
يجوز للمرتهن الانتفاع بالرهن إذا قام بمصلحته ولو لم يأذن له المالك - راجع
المجلد الخامس ص ١٤٤ الحديث رقم: ٢٥١٢).

١٠٨٢ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى:
أَنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ (الحديث ٢٥١٤، طرفاه في: ٢٦٦٨، ٤٥٥٢) (١٤٨).

ثیبنو عه عباس (بمزی خوی لئ بئ) فه رموی: پیغه مبه (دروودی خوی لئ بئ)
دهفه رموی: (به لگه له سمر داواکاره و سویندیش له سمر داوا لیکراو) نه مه
گیرانه وهی تاجه. (تاج/٣-ل-٣٠٧ز-١١٤).

ماموستا شیخی عهسقه لان دهفه رموی: نامه ی بارمته نو فه رمووده ی
به رزه کراوی واتیادا، هه موویان په یومستن، واته / مه وصولن، شهشیان
دووبارهن، پوخته که یان سیانه، پی شهوا موسلیمیش له دهر هیانی نهو
فه رموودانه دا هه ماهه نگي پی شهوا بوخاری کردووه و هه موویانی گیراومه وه
بیجگه له فه رمووده ی ژماره (١٠٨١= ٢٥١٢ف+ طرفه: ٢٥١١).

هه روا دهفه رموی: دوو بیستراویشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۴- نامہ کی کویلہ نازادکردن (کتاب العتق)

(باسی کویلہ نازادکردن له فیکھی ئاسان دا وا له بهرگی/ ۳-۱۰۰۹-۹۹۹) (له

تاج دا وا له بهرگی ۳/ ل-۲۳) دا.

۱۰۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا اسْتَنْقَذَ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ (الحديث ۲۵۱۷، طرفه في: ۶۷۱۵) (۱۴۹).

ئەبوھورەیرە (بەزی خوی لێ بێ) لهخۆشەوێستەوه دەفەرموو: (هەر پیاوی پیاویکی کۆیلە موسوڵمان نازاد بکا، خودا له جیاتی هەر ئەندامیکی ئەو کۆیلەیه، ئەندامیکی ئەو نازادکارە، لەناگری دۆزەخ نازاد دەکا) (تاج/ ۳/ ۳۴-۱-ش/ ت).

۱۰۸۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ) قُلْتُ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَعْلَاهَا ثَمَنًا وَأَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا) قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تُعِينُ ضَايِعًا أَوْ تَصْنَعُ لِاخْرَقَ) قَالَ: فَإِنْ لَمْ أَفْعَلْ، قَالَ: (تَدْعُ النَّاسَ مِنَ الشَّرِّ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ تَصَدَّقُ بِهَا عَلَى نَفْسِكَ) (الحديث ۲۵۱۸) (۱۵۰).

ئەبوزەر (بەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: پرسیم لهخۆشەوێست (دروودی خوی لەسەر بێ): کام کارە زۆر پەسەندو زۆر باشە؟ فەرمووی: (ئیمان و باوەڕ بەخودا و خەبات و تێکۆشان و غەزاکردن لەرێگەی ئەودا) گوتم: ئەی کام جوۆرە بەندەیی نازاد بکری پاداشت و خیری گەورەترە؟ فەرمووی: (ئەوێ کەبە بەها گرانبەو لەلای

خاومنه که ی گه لی چاک و نایابه) عهرزیم کرد: نه گهر نه ودم بۆ نه کرا؟
 فهرمووی: (یاریده ی پیشه سازی بده، یادهستی ناشیی و کۆلئییه ک بگرمو فییری
 کارئ، ئیشئ، پیشه یه کی بکه) عهرزیم کرد: نه ی نه گهر نه ویشم بۆ نه کرا
 چۆن؟ فهرمووی: (شه ری خۆت له مه ردوم لادمو شه ر به خه لک مه فروشه
 نه ویش ههر خیره که بۆ خۆتی ده که یت) (تاج/۲/۲۵-۲/ش).

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودمیه رسته که ی ناوایه: ۱- شیخی بوخاری: ۲- عوبه یدوللای
 کورپی موسا. ۳- هیشامی کورپی عوروه. ۴- عوروه ی کورپی زوبه یر- نه بوذمر.
 مامۆستا که ی بوخاری تابیی تابیییه، هیشامو عوروه ی باوکی و
 نه بوموراویح ههرسیکیان، تابیین و له یه ک چینن، نه بوذمریش صه حابییه.
 نهم جوړه رسته یه که رچی به دیمه ن له جوړی رسته ی پتر له سیانییه،
 به لām و له حوکمی (سندی ثلاثی = رسته ی سیانی) دا. چونکه دمره ی نه ری
 فهرمووده که، که لیره دا پیشه و بوخارییه، به سی چین، یابلیین:
 به سی پشت ده گاته وه به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سمر بن) که بریتین له: ۱- په یره وانی
 په یره وان. ۲- په یره وان. ۳- صه حابه. (= اتباع التابعین + تابعین + صحابة).

۱۰۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ أَعْتَقَ شِرْكَاً لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قَوْمِ
 الْعَبْدِ عَلَيْهِ قِيمَةٌ عَدْلٍ فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدَ وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ
 مَا عَتَقَ (الحديث ۲۵۲۲، أنظر: ۲۴۹۲ وأطرافه وأنظر أيضاً: ۲۵۲۱، ۲۵۲۳،
 ۲۵۲۴، ۲۵۲۵) (۱۵۱).

واتاکەى لەژمارە: ۱۰۷۸ دا رابووورد. راستترین گوته لەم شوینەدا بێژەى (عەبد) بۆ نموونە، بۆ مەرج نییە، لەبەر ئەوە لەم بېیارەدا جیاوازی ژن و پیاو نییە، کۆیله کەژن بێ، یاپیاو لەلای جەماوەری زانایان هەمان بېیاری بۆ هەیه کە لەم فەرموودانەدا باس کراوە، لەوینەى بێژەى (عەبد) ه لەم ئایەتە پێرۆزەدا ﴿... إِلَّا آتَى الرَّحْمَانُ عَبْدًا﴾ مریەم/۱۹/۹۲.

۱۰۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسَّوَسَتْ بِهِ صُدُورُهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ (الحديث ۲۵۲۸، طرفاه في: ۵۲۶۹، ۶۶۶۴) (۱۵۲).

ئەبوھورەیرە (بەزى خەوى لى بى) فەرمووی: خۆشەویست (درویدی خەوى لەسەر بى) فەرمووی: (خەوى گەورە چاوپۆشى دەکا لەو خوتوپراتو وەسوسەى کە دیت بەدلى نەتەوێ نىسلامى من دا، ئەووش لەبەر خاترى من بەلام بەمەرچى بەکردهو پىادهى نەکەن، یا بەزمان نەیلین!) (تاج/۱/۲۴-ز-۴).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست ئەوەیە ئەو خەیاڵاتو وتووێژە دەرروونیەى کە جاروبار لەناو دلى مەرفەدا روو دەدا، وەك ئەوێ ژن تەلاق دەدا، یا کۆیله نازاد دەکا، یا خیر بېیار دەدا، یا بىر لە گوناھى دەکاتەوێ لەدلیەو پیلانى بۆ دادمەری، ئەم جۆرە خەیاڵو وێژە دەرروونیانە بایەخیان نییە، نەتەلاقیان پى دەکەوێ، نەکەپن و فرۆتن و سەوداو مامەلەیان پى دا ئەمەزى، بەو دوو مەرجهى کە باسکران.

شەرع شەرمى نییە: دەلین: جارى لەمەلایى دەپرسن: ئایا دروستە لەکاتى کۆبوونەوێ شەرى لەگەڵ خەلالو ھاوسەرى خۆتا، بىر لەژنێكى

تری جوان بکهیته وه؟ مه لا دمفه رموی: (چۆن دهبی له رهشی خۆتی بنییت و بیر له سپی خه لک بکهیته وه!).

١٠٨٧ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ لَمَّا أَقْبَلَ يُرِيدُ الْإِسْلَامَ وَمَعَهُ غُلَامُهُ ضَلَّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِنْ صَاحِبِهِ فَأَقْبَلَ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَبُو هُرَيْرَةَ جَالِسٌ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَا أَبَا هُرَيْرَةَ هَذَا غُلَامُكَ قَدْ أَتَاكَ، فَقَالَ: أَمَّا إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّهُ حُرٌّ قَالَ فَهُوَ حِينَ يَقُولُ: يَا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا * عَلَى أَلْفَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ) (الحديث ٢٥٣٠، أطرافه في: ٢٥٣١، ٢٥٣٢، ٤٣٩٣) (١٥٣).

ئه بوهوره پیره (رمزی خوی لی بی) فه رموی: کاتی وستم بچم و موسولمان بيم، خولامیکی خۆم له گه لدا بوو، له پێگه یه کتریمان گوم کرد، من له مه دینه له خزمهت پێغه مبهردا (دروودی خوی لسم بی)، پاش ئیسلام بوونم، دانیشتبووم، له و کاته دا خولامه کهم هات، پێغه مبهردا (دروودی خوی لسم بی) فه رموی: (ئه ی ئه بوهوره پیره! ئه مه خولامه کهته وانه ویش هات بو لات). منیش گوتم: (ده ی تۆ ئه ی پێغه مبهردی خوا! به شایهت به که و ئازادم کرد). ئه مهیش ئه وه دهمه بوو که به دهم گوتنی ئه م شیعروه گه یشته ناو مه دینه:

يا لَيْلَةَ مِنْ طُولِهَا وَعَنَائِهَا على أَلْفَا مِنْ دَارَةِ الْكُفْرِ نَجَّتْ

به شیعره له به حره که ی خۆی که طه ویلی مه خروومه:

شهوی بوو درێژ پێ نیش و نازار، به لام به جوانی

سو پاس بو خودا، رزگاری کردین له کافرسانی!

(تاج/٥-٢٤٤ز-٦٨ف-٣).

۱۰۸۸- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَعْتَقَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِائَةَ رَقَبَةٍ وَحَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ فَلَمَّا أَسْلَمَ، حَمَلَ عَلَى مِائَةِ بَعِيرٍ وَأَعْتَقَ مِائَةَ رَقَبَةٍ قَالَ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ كُنْتُ أَتَحَنُّتُ بِهَا يَعْني أَتَبَرَّرُ بِهَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَسَلَمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ لَكَ مِنْ خَيْرٍ) (الحديث: ۲۵۳۸، أطرأه في: ۱۴۳۶، ۲۲۲۰، ۵۹۹۲) (۱۵۴).

ناوېرؤك و مه به ست لهم فھر موودميه له ژماره: (۶۸۹=۱۴۳۶ف) دا رابوورد.

۱۰۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَغَارَ عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُونَ وَأَنْعَمَهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ فَقَتَلَ مُقَاتِلَتَهُمْ وَسَبَى ذُرَارِيَهُمْ وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ جُوَيْرِيَةَ (الحديث: ۲۵۴۱) (۱۵۵).

له تاجی پیروژدا ئەم فھر موودميه ناوايه، بۆ روونکردنهوه: ی بابتهکه راگويزی دهکهين:

ئيبينو عهون (پهحمەتی خودی لى بى) فھر مووی: نامهیهکم بۆ نافع نووسی لهبارى بانگهوازی پيش دهستپيکردنى جهنگهوه پرسيارم لى کرد، نهویش نامهى بۆ من نووسيهوه: که ئەمه لهسهرمتای ئيسلامهتیهوه وابوو ههتا بانگیان نهکردنايه بۆ سهر ئيسلام و، لهپاش مل نهدان ئاگاداریان نهکردنايهتهوه، که خوڤيان ئاماده بکهن پهلاماریان نهدهدان، بهلام لهوهپاش پیغه مبهه(دروودی خوی لهسر بى) خوڤی پهلاماری تیرهى بهنى موصطهلهفی داو، ئاگاشیان له خوڤيان نهبوو لهو کاتهشدا ئاژهلهکانیان لهسهر ئاو بوو، خهریک بوون ئاویان دمدان! جا پیغه مبهه(دروودی خوی لهسر بى) لهو شههردا پیاوه جهنگاومرهکانی کوشتن و خیزهکانی بهتالانی بردن، وهههه لهو رۆژهدا بوو که

جوویرییهی کچی حاریتی سهر کۆماری نهو خیلّهی دهست کهوت و ماری کرد بو خوی. (تاج/۸/۱۱۹ ف-۴۶-ش/د).

۱۰۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا زِلْتُ أُحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مُنْذُ ثَلَاثِ سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِيهِمْ: (هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ) قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا) وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ فَقَالَ أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ (الحديث ۲۵۴۳، طرفه في: ۴۳۶۶) (۱۵۶).

ئه‌بوهورهیره (همزی خوی لئ بئ) ده‌فرمووی: نه‌ومتی ئهم سی وەسپ و مه‌دحه جوانهم له‌دهمی پی‌غه‌مبهر خوی (دروودی خوی لئسر بئ) به‌گووی خۆم بیستوو، ئیتر له‌وساو هۆزی به‌نی ته‌میمم خۆش ده‌وی، لیم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: ئازاترینی ئۆمه‌تم له‌ناستی جه‌جال هۆزی به‌نی ته‌میمم! کاتی زه‌کاته‌که‌شیان هات، پی‌غه‌مبهر (دروودی خوی لئسر بئ) فه‌رمووی: (ئه‌مه زه‌کاتی خزمانی ئیمه‌یه). ژنیکی به‌تالانگیراویشیان که‌نیزه‌کی عائیشه‌ی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبهر بوو، پی‌غه‌مبهر (دروودی خوی لئسر بئ) پپی فه‌رموو: (ئه‌ی عائیشه! ئهم کاره‌که‌رمته ئازاد بکه، چونکه له‌نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوری چه‌زهرتی ئیبراهیمه، که باپیره که‌وره‌که‌مانه!).

۱۰۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: أَطْعِمَ رَبِّكَ، وَضَيَّ رَبِّكَ، اسْقِ رَبِّكَ وَلْيَقُلْ: سَيِّدِي مُوَلَايَ وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أُمَّتِي، وَلْيَقُلْ: فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغُلَامِي (الحديث ۲۵۵۲) (۱۵۷).

ئه‌بوهورهیره (همزی خوی لئ بئ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خوی لئسر بئ) فه‌رمووی: (کاتی داوای شتی له‌به‌نده‌و کۆیله‌و که‌نیزه‌که‌کانتان ده‌که‌ن پێیان

(۱۵۶) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: من فضائل من غفار و اسلم، رقم: ۲۵۲۵.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب و غيرها، باب: حكم الطلاق.. رقم: ۲۲۴۹.

مه‌ئین: اطعم ربك: نان بی‌نه بۆ من که ره‌ببی تۆم، یان ناوی ده‌ستنوێژ بی‌نه بۆمن که ره‌ببی تۆم، یان خواردن بده به من که ره‌ببی تۆم! با به‌ندهو کۆیله‌کانتان له‌کاتی گه‌فتوگۆدا پیتان نه‌ئین: ره‌ببی، باپیتان بلین: گه‌وره‌م، سه‌روهرم، ئیوه‌ش که بانگی نه‌وان ده‌کهن، مه‌ئین: عه‌به‌ده‌که‌م، نه‌مه‌ته‌که‌م، به‌لکو بلین: کوره، که‌چه، خولامه‌که‌م. (تاج/۱۰/۱۶۱).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

مه‌به‌ست له‌م جو‌ره‌ فه‌رمووده‌یه نه‌مه‌یه: که موسوڵمان به‌چاوی خوا‌یی ته‌ماشای خوارده‌ستی خۆیان نه‌کهن، له‌عه‌ره‌بی و له‌هه‌ر جو‌ره‌ زمانیکی تر‌دا، نه‌و جو‌ره‌ بی‌زمو ووشانه‌ بۆ خۆیان به‌کار نه‌هینن، که له‌سه‌ر رووی راسته‌قینه‌یی هه‌ر بۆ خوا به‌کار دین، وه‌ک وشه‌ی (رب) له‌عه‌ره‌بیداو وشه‌ی (خوداوه‌ند) له‌گوردیدا.

۱۰۹۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ فَإِنْ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ فَلْيُنَاوِلْهُ لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ أَوْ أَكْلَةً أَوْ أَكْلَتَيْنِ فَإِنَّهُ وَلِيَ عِلَاجِهِ (الحديث ۲۵۵۷، أطرافه في: ۵۴۶۰) (۱۵۸).

دیسان نه‌بوهوره‌یره (همزی خ‌وای ل‌ن ب‌ن) فه‌رمووی: پ‌ن‌غه‌مه‌به‌ر (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ن) ده‌فه‌رموی: (کاتی که‌سیکتان نوکه‌ری نانه‌که‌ی بۆ ناماده‌ ده‌کا، با نه‌ویش ده‌ستی بگری و له‌گه‌ل خ‌وی دایب‌نی بۆ نان خواردن، نه‌گه‌ر دایشی نه‌نا له‌گه‌ل خ‌وی با پارویی دووپارووی له‌نانه‌که‌ بداتی، یا ب‌وی به‌یل‌یت‌ه‌وه، چونکه نه‌و

نۆکهره نامادهی کردوووه و نه رکى دروست کردن و هینانه که ی کیشاوه!) (تاج/٤/٦٧ز-٢٠ف٣).

١٠٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْتَنِبِ الْوَجْهَ) (الحديث ٢٥٥٩) (١٥٩)

دیسان دهفه رموی: پیغه مبهرا (درووی خوی لسمه بر) دهفه رموی: (له کاتی شهرو شوردا خوتان له لیدانى روخسارى لی دراوه که بپاریزن، به تایبه تی نه گهر بو ته می و شتی وا له نۆکهره منال و خواردستی خوتان دا).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(نامه ی نامه نووسی) (کتاب المکاتب)

(بر: تاج/٢ ل ٣٨ز-١٨+ فیهی ناسان/٣ل-١٠٦ز-٤١٢)

١٠٩٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ بَرِيرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) جَاءَتْ تَسْتَعِينُهَا فِي كِتَابَتِهَا وَلَمْ تَكُنْ قَصَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئًا قَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ارْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ فَإِنْ أَحْبَبُوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لِي فَعَلْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ بَرِيرَةَ لِأَهْلِهَا فَأَبَوْا وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكَ فَلْتَفْعَلْ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لَنَا فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنِّي أَغْتَقِي فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ) قَالَ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا بَالُ أَنْاسٍ يَشْتَرِطُونَ شَرْطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَنْ اشْتَرَطَ شَرْطًا لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَلَيْسَ لَهُ وَإِنْ شَرَطَ مِائَةَ مَرَّةٍ شَرَطَ اللَّهُ أَحَقُّ وَأَوْثَقُ) (الحديث ٢٥٦٠، أطرافه في: ٢١٥٦، ٢٥٦٢، ٢١٦٩، ٢٧٥٧، ٦٧٥٢، ٦٧٥٧، ٦٧٥٩، ٢٥٦١، ٢٥٦٣، ٢٥٦٤، ٢٥٦٥) (١٦١).

(١٥٩) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب وغيرها، باب: حكم إطلاق لفظ... رقم: ٢٢٤٩.

(١٦٠) أخرجه مسلم في العتق، باب: إنما الولاء لمن اعتق، رقم: ١٥٠٤.

عائیشہ (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: (بہریرہ ہات بؤ لام، گوتی: خاومہ نہ گانم نامہ نووسی (موکاتہ بہ) یان لہ گہلدا کردووم، لہ سہر نؤ ئوقیہ بؤ ماوہی نؤ سال کەھەر سالہ ئوقیہ بہ بدہم، جا ہاتووم بؤ لات کە تۆیش یاریدہیہ کم بدہی؟! ئەو کاتہ ہیچ پشکیکی لہ نامہ نووسیہ کە ی جی بہ جی نہ کردبوو، منیش پیم گوت: برؤ بہ ئاغاگان ت بلی: ئەگەر ئاغاگان ت ئارہ زویان ھەییہ، ئەوا من ئەو پارہیان بہ نہختی بؤ دہژمیروم یە کسەر ئازادت دہکم، بہ لام بہ مہرجی کە سہرداریی (وہلاء = ھەقداریی) یە کەت بؤ من بی و من بېم بہ ھەقدرات، جا ئەویش ئەم باسہ دہگیریتەوہ بؤ ئاغانی بہ لام ئاغانی بہوہ رازی نابن و دہلین: سہرداریی و ھەقداریی ھی خۆمانہو نایدہین بەکەس، ئەگەر عائیشہ حەز دہکا، با لہبەر رمزای خودا ئەمەت بؤ بکا، بہ لام بہ ھەرحال سہردای (وہلاء) دہکەت ھەر بؤ خۆمان دہبی!

جا دیسانہوہ ھاتەوہ بؤ لام و ئەم باسہو خواسہی بؤم گپرایەوہ، منیش باسہکەم عەرزى پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) کرد، فہرمووی پیم: (تۆ بیکرہو ئازادی بکەو مہرجیش دابنی کە سہرداری بؤ ئەوان بی، ئەو مہرجہ پایەخی نییہ، چونکە لە راستیدا سہرداریی بؤ ئەو کەسەییہ بەندەکە ئازاد دہکا). منیش وام کرد. جا سەر لہ ئیوارہیی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) ھەلسا یەوہ و تاریکی دا، سوپاس و ستایشی خودای کرد و ئنجا فہرمووی: (لہ پاش ئەمە ئەوہ بۆچی ھەندئ کەس ھەندئ مہرجی و بہ مہرج دہگرن، لەکاتی سەودا مامەلەو کردنی کاریکا، کەشتی و او مہرجی و لہبەرنامەى خودادا، لەشەرعی خودادا نییہ، دەى ھەرکەسى مہرجی و بہ مہرج بگرئ، کە لەناو یاسانامەى خودادا نہبی، ئەوہ پووج و بەتالە ئەو جۆرہ مہرجہ سوودی نابئ بؤی، ئەگەر سەد مہرجیش بی ھەموویان پوچ و بی پایەخن، مہرجی خودا راسترەو مەحکەم ترو لەبارترە). (تاج/ ۲- ۳۸- ۱۸- ۱- تاج/ ۲- ۳۱۰- ۳- ۱۴۹).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم جوړه زاراوانه: (مکاتب) و (ولاء) له کوردیدا و اتاو بهر اهره که یان زوړ روون و ناشکرانییه، گهلئ له ماموستا بهر پزه کان هه ولئ تهرجه مهی ئهم جوړه وشانه یان داوه، په پیره وگردنی ئهو زاتانه زوړ به سوودو به که لکه، دهنه زمانی کوردی، له بابته تی و مرگه پران و به کوردیکردندا تووشی گیزاوو پاشاگردانی و بی سهر و بهریه کی وا ده بی، که مانه ندی نه بی.

پایانی (خاتمه)

ئیبنو حه جهر (رمز او په حقه تی خودی لئ بی) ده فهرموئ: نامه ی گوئله نازادکردن و نامه نووسی شهست و شهنش فهرمووده ی واتیادا، سیازده یان بیپرشته ن، ئه وانی تریان په یوهستن، واته: موصولن دوو باره کانیا ن چل و نو فهرموودهن، پالفته که یان (٦٦-٤٩=١٧) حه فده فهرموودهن. پی شه و موسلیمیش گشتیانی گیراوه ته وه، بیجگه له سیانیان: فهرمووده که ی ئه بوهوره پره، له باره ی نازادکردنی خو لاهه که یه وه (٨٧-١٠=٢٥٣٠ف). فهرمووده که ی ئه نه س له باره ی داستان که ی عه بباسه وه (٢٥٣٧ف) له ته جریده که دا نییه. فهرمووده ی: نامه نووسی وا له بهرگی/٣ل/١٠٠٦ز-٤١٢ فیهی ناسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۵- نامه‌ی به‌خشین و به‌هره‌ی شت به‌خشین و دیاری (کتابُ الهبة والقضاء)

(بپ: تاج/۲-۳۶۷-۱۷۶)

۱۰۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَخْفِرْنَ جَارَةً لِّجَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ (الحديث ۲۵۶۶، طرفه فی: ۶۰۱۷) (۱۶۱)

نه‌بوه‌ره‌یره (رمزی خوی لب بن) - فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (درویدی خوی لمسر بن)
فه‌رمووی: (دیاری پی‌شکه‌شی یه‌کتری بکه‌ن، چونکه دیاری دل ساف ده‌کاو
دمغه‌زی سینگ ده‌کی‌شی، نافرته‌تیش بو نافرته‌تی دهر اوسیی خوی هیج دیاری و
ده‌سهنه‌و کاسه ناوسیی‌هک به‌که‌م نه‌زانی و بو‌ی به‌ری، با لاسمی مه‌ری‌کیش
بن) (تاج/۲-۳۶۸-۱۷۶) + (فیقهی ناسان/۲-۲۳۶-۲۴۴-۲۳۶).

۱۰۹۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: ابْنُ أَخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ وَمَا أَوْقَدَتْ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَارًا. فَقُلْتُ: يَا خَالَةَ مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ: التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَلَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِیرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَتْ لَهُمْ مَنَاحٍ وَكَانُوا يَمْتَحُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَلْبَانِهِمْ فَيَسْقِيَانِ (الحديث ۲۵۶۷، طرفاه فی: ۶۴۵۸، ۶۴۵۹) (۱۶۲)

عورو‌ی خوشکه‌زای هه‌زرته‌ی عائیشه‌ی - رمزی خودا له‌هه‌زرته‌ی
عائیشه‌و ره‌حمه‌تی خودا له‌و- فه‌رمووی: پوورم پی‌ی گوتم: نه‌ی خوشکه‌زام!

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: الحث على الصدقة، ولو بالقليل، رقم: ۱۰۲۰.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الزهد الرقاق...، رقم: ۲۹۷۲.

جاری وا بووه سی مانگی یهك شه ودهمان دهبینی، كه دهق دهكاته دوو مانگی ریك، له ماوهی ئەو دوو مانگهدا ئاگر له مائی خیزانه گانی پیغه مبهردا (بروودی خوی لسمه بن) نه دهكرایه وه، عوروه - رحمه تی خودای لی بی- فهرمووی: منیش گوتم: پووری! ئەهی باشه به چی دمزیان؟ فهرمووی: ته نیا به خورماو ئاوی روت و بهس! به لام چهند مائیکی نه نصاری هاوسای پیغه مبهردا، ئازهلای به شیریان هه بوو، له شیری نه وانه بهشی پیغه مبهریان نه دا، نه ویش نه و شیرهی دهر خواردی ئیمه ددها. (تاج/ ۹- ۳۱۶- ۹۹- مبحث في معيشة النبي).

۱۰۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ دُعِيتُ إِلَى ذِرَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أَهْدَيْتَنِي إِلَى ذِرَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ (الحديث ۲۵۶۸، طرفه في: ۵۱۷۸) (۱۶۳).

ئه بوهوره پیره (مزی خوی لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (بروودی خوی لسمه بن) دمفه رموی: (ئه گهر خو لکم بکه ن بو سهر پاچه ش ده چم، یاخود ئه گهر سه رو پی شم به دیاری بو بینن وهری ده گرم) (تاج/ ۲- ۳۱۷- ۱۷۶- باسی شت به خشین و دیاری).

۱۰۹۸- حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ أَنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَلْفَجْنَا أَرْبَابًا بِمَرِّ الظُّهْرَانِ فَسَعَى الْقَوْمُ فَلَعَبُوا فَأَذْرَكْنَاهَا فَأَخَذْتُهَا فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ فَدَبَحَهَا وَبَعَثَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِوَرِكَيْهَا أَوْ فَخِذَيْهَا فَقَبِلَهُ قُلْتُ وَأَكَلَ مِنْهُ قَالَ وَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ بَعْدَ قَبْلِهِ (الحديث ۲۵۷۲، طرفاه في: ۵۵۳۵، ۵۴۸۹) (۱۶۴).

(۱۶۳) قال العسقلاني: (لم يوافق مسلم على تخريجه) (فتح/ ۵- ۲۴۷- خاتمة كتاب الهبة) المترجم.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الصيد والذبائح، باب: إباحة الأرنب، رقم: ۱۹۵۳.

نہ نہس (ہمزای خوی لن ہی) فہرمووی: لہمہرو ظہہران کہروی شکی کمان ہہ لسان،
 پیاوگہل نیستنہ سہری تاماندوو بوون، بہ لآم من نیستنہ سہری ہہ تا گرتہم،
 نہوجا بردم بو نہبوطہ لہ، نہبوطہ لہ سہری ہری و ہہردوو سمتہ کہی نارد
 بو پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر ہی) یا فہرمووی: ہہردوو رانہ کہی نارد بووی۔
 پیغہ مبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) وہری گرت (تاج/ف/۴-۱۳)

۱۰۹۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَهْدَتُ أُمَّ حُفَيْدٍ خَالََةَ ابْنِ
 عَبَّاسٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقِطًا وَسَمْنًا وَأَضْبًا فَأَكَلَ
 النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَقِطِ وَالسَّمْنِ وَتَرَكَ الضَّبَّ تَقْدِيرًا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ
 فَأَكَلَ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ كَانَ حَرَامًا مَا أَكَلَ عَلَى
 مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۵۷۵، أطرافه في: ۵۳۸۹،
 ۵۴۰۲، ۷۳۵۸) (۱۶۵)۔

ئیبنوعہ بباس (ہمزای خوی لن ہی) فہرمووی: پوورم نومو حہ فید کہ خوشکی
 دایکم بوو، کہ شک و روؤ و چہند بزئمڑیہ کی بہ دیاری بو پیغہ مبہر (دروودی خوی
 لہسر ہی) نارد، پیغہ مبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) ہہر سی دیاریہ کانی پوورمی
 و مرگرت، وبہ خودی خوی لہ کہ شکہ کہو لہرؤنہ کہی خوارد بہ لآم قیزی
 کردہوہ لہ بزئمڑہ کہ، لہبہر نہوہ لیئی نہ خوارد، ئیبنوعہ بباس (ہمزای خوی لن ہی)
 فہرمووی: (بہ لآم گوشتی بزئمڑہ لہ خزمہت پیغہ مبہر داو لہسر خوانی
 پیغہ مبہر خوراوہ، دہی نہ گہر خواردنی بزئمڑہ نہ گہر حہرام بوایہ لہسر
 خوانی پیغہ مبہر نہدہ خورا)۔

۱۱۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ سَأَلَ عَنْهُ: (أَهْدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ) فَإِنْ قِيلَ: صَدَقَةٌ قَالَ

لأَصْحَابِهِ: (كُلُوا) وَلَمْ يَأْكُلْ وَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ ضَرَبَ يَدِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَكَلَ مَعَهُمْ) (الحديث ٢٥٧٦) (١٦٦).

ئەبوھورەیرە (مزی خوی لى بى) فەرمووى: دەستوورى پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) کاتى خوار دەمەننیه کی بو دههات، له بارهیه وه دمیغه رموو: (ئایا دیارییه یا زهکاته؟) ئەگەر بگوترایه: هی زهکاته، به هاوړپیکانی دهگوت: (ئیه بخون) وهخوی لى نه دهخوارد، خو ئەگەر عهززی بکرایه: (که هی دیارییه)، ئەوا خوښی دهستی بو دهبردو له گهڵ ئەوانا دهستی دهکرد به لیخواردنی!).

١١٠١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِلَحْمٍ فَقِيلَ: تُصَدِّقَ عَلَى بَرِيرَةَ قَالَ: (هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ) (الحديث ٢٥٧٧) (١٦٧).

ئەنەس سى كورى مالیک (مزی خوی لى بى) فەرمووى: گوشتیان هینا بو پېغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) که بیخوات پێیان گوت: ئەم گوشتە هی زهکاته دراوه به بهریره، ئایا تۆ لێی دهخوی؟ فەرمووى: (ئەمە بو ئەو زهکات بووه، بهلام بو ئیمە ئەبى به دیاریی و له زهکاتی دمر دهچى!) (تاج/٢/٤٧-٤٩-١٩-٣-ش-د-ن) پروانه ژماره: (٧٨=١٤٩٥ف).

رافه و شیکردنهوه:

کورت و پوخت، به کوردی پهتێ، زهکات و قوربانى و نه زرو خێرى نه زرو سهرفتره و شتى ترى لهم بابەتانه کاتى دهرێن به کهسى، وهدمبن به مالى، له مالى خاوهنى يه که ميان، که زهکات دهره که يه، يا قوربانى که ره که يه، يا نه زره که ره که يه دمر دهچى، وهدمبى به مالى ئەو که سهى که پێى دراوه،

(١٦٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: قبول النبي (صلى الله عليه وسلم) الهدية وردم الصدقة، رقم: ١٠٧٧.

(١٦٧) قال العيني: أخرجه مسلم في الزكاة (ج/١٣/١٣٥) المترجم.

ودهه موو ته صهرو فیکی که سی دووم له و ماله دا دروسته، که واته دروسته به دیاری بیداته وه به زه کاتدر که، یان نه گهر قوربانیکه ره که بوو به میوانی نه و ماله ی که له گوشتی قوربانی خو ی به شی داو، وه ماله که له گوشته یان بو دا نا که بیخوات بو ی هه یه، که لیی بخوات چونکه له قوربانیتی دمر چوو وه بو وه به نانی میوانی، هه روا نه گهر زن زه کاتی خو ی بدات به میردی خو ی، له پاشا میرده که ی بو ی هه یه له باتی ژیاور (نفقه) بیداته وه به خو ی واته: به ژنه که ی.

۱۱۰۲ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ نِسَاءَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُنَّ حِزْبَيْنِ فَحِزْبٌ فِيهِ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ وَصَفِيَّةُ وَسَوْدَةُ وَالْحِزْبُ الْآخَرُ أُمُّ سَلَمَةَ وَسَائِرُ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ الْمُسْلِمُونَ قَدْ عَلِمُوا حُبَّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَائِشَةَ فَإِذَا كَانَتْ عِنْدَ أَحَدِهِمْ هَدِيَّةً يُرِيدُ أَنْ يُهْدِيَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْرَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ بَعَثَ صَاحِبُ الْهَدِيَّةِ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ عَائِشَةَ فَكَلَّمَ حِزْبُ أُمِّ سَلَمَةَ فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُكَلِّمُ النَّاسَ فَيَقُولُ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُهْدِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَدِيَّةً فَلْيُهْدِهَا إِلَيْهِ حَيْثُ كَانَ مِنْ بُيُوتِ نِسَائِهِ.

فَكَلَّمَتْهُ أُمُّ سَلَمَةَ بِمَا قُلْنَ فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: فَكَلِّمِي قَالَتْ: فَكَلَّمَتْهُ حِينَ دَارَ إِلَيْهَا أَيْضًا فَلَمْ يَقُلْ لَهَا شَيْئًا فَسَأَلَتْهَا: فَقَالَتْ: مَا قَالَ لِي شَيْئًا فَقُلْنَ لَهَا: كَلِّمِي حَتَّى يُكَلِّمَكَ فَدَارَ إِلَيْهَا فَكَلَّمَتْهُ فَقَالَ لَهَا: (لَا تُؤْذِنِي فِي عَائِشَةَ فَإِنَّ الْوَحْيَ لَمْ يَأْتِنِي وَأَنَا فِي ثَوْبِ امْرَأَةٍ إِلَّا عَائِشَةَ) قَالَتْ: فَقَالَتْ أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ثُمَّ إِنَّهُنَّ دَعَوْنَ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَقُولُ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُنَّكَ اللَّهُ الْعَدْلَ فِي بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ فَكَلَّمَتْهُ: فَقَالَ: (يَا بَنِيَّةُ أَلَا تُحِبُّنَّ مَا أَحَبُّ) قَالَتْ: بَلَى فَرَجَعَتْ إِلَيْهِنَّ فَأَخْبَرْتُهُنَّ فَقُلْنَ: ارْجِعِي إِلَيْهِ فَأَبْتُ أَنْ تَرْجِعَ

فَارْسَلَنَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ فَأَتَتْهُ فَأَغْلَظَتْ وَقَالَتْ: إِنَّ نِسَاءَكَ يَنْشُدُنَّكَ اللَّهُ الْعَدَلَ فِي بِنْتِ ابْنِ أَبِي قُحَافَةَ فَرَفَعَتْ صَوْتَهَا حَتَّى تَنَاولَتْ عَائِشَةَ وَهِيَ قَاعِدَةٌ فَسَبَّتْهَا حَتَّى إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَنْظُرُ إِلَى عَائِشَةَ هَلْ تَكَلَّمُ، قَالَ فَتَكَلَّمْتُ عَائِشَةَ تُرَدُّ عَلَى زَيْنَبَ حَتَّى أَسْكَنْتُهَا قَالَتْ: فَنَظَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَائِشَةَ وَقَالَ: (إِلَيْهَا بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (الحديث ٢٥٨١) (١٦٨).

عائشہ (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: ژنہ کانی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) بوو بوون بہدوو دہستہوہ، دہستہیہ کیان عائشہو حفصہو صفیہو سہودہی تیابوو، دہستہکھی تریشیان نوم سہلہمہو گشت ہاوسہرہ کانی تری پیغہمبہری تیابوو، موسولمانان بہشیوہیہ کی گشتی ہہستیان بہوہ کردبوو کہ پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) عائشہی زیاتر خوش دہوی، جا لہبہر نہوہ کاتیک دہیانویست دیارییہک ببہن بو پیغہمبہر چاومروانی نہو روژہیان دہکرد، کہ پیغہمبہر لہلای عائشہ بی لہروژی سہرہی خوی دا، لہو روژہدا دیارییہکیان دہبرد بو پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) جاکؤمہلہکھی نوم سہلہمہ بہنوم سہلہمہیان گوت: عہرزی پیغہمبہر بکہ کہ بہو خہلکہ بضمہرموی: ہہرکہسی دہیہوی دیاری ببا بو پیغہمبہری خودا، با جیاوازی نہکا، پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) لہمالی ہمرکامی لہہاوسہرہ کانی بوو، بادیاریہکھی بو ببا بوئہوی، چونکہ نیئمیش حہز دہکین کہ لہو خیرہمان بہر بکہوی.

جا نوم سہلہمہ فہرمووی: کہ نہمہم عہرزی حہزرت کرد وہرامی نہدامہوہ. جا ژنہ کانی تری لییان ہرسی، فہرمووی: وہلامی بہچاک و خراب نہدامہوہ. عہرزیان کرد: دووبارہ لہم ہارمیہوہ قسہی لہگہل دا بکہ. نوم سہلہمہ فہرمووی: بو جاری دووہم کہسہرہی روژی خووم بوو وہپیغہمبہر تہشریفی ہاتہوہ بو مالی من، ہہمان شتم عہرزی کردہوہ، دووبارہ ہیچ وہلامیکی نہدامہوہ، کہ لییان ہرسییہوہ، فہرمووی: دیسان ہیچ وہلامی

نهدامه وه. نه وانیش به ئوم سه له مه یان گوت: ئه مجاره له م بارهیه وه قسه ی له گه لدا بکه، وازی لی مه هینه هه تا وه لامت دهداته وه.

جا کاتی سهری ئوم سه له مه هاته وه له نۆره روژی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی) ئوم سه له مه له م بارهیه وه قسه ی له گه ل کرده وه، پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی) پیی فهرموو: (ئه ی ئوم سه له مه! له باره ی عایشه وه ئازارم مه ده، چونکه به خودا نه بووه که له ناو نوینی زنی له ئیوه دایم و سرووشم بو بی، جگه له نوینی عایشه).

عایشه فهرمووی: ئوم سه له مه که وه لامه که ی پیغه مبه ر ده بیستی ده فهرمووی: (په نا ده گرم به خوا که ئازاری دلی تو بده م ئه ی پیغه مبه ری خودا!). دوا ئه مه هاوسه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی) فاطیمه ی کچی پیغه مبه ر بانگ ده که ن و ده ی نیرن بو لای پیغه مبه ر، که پیی بلی: ژنه کانت داوات لی ده که ن که له به ر خاتری خودا، په کسان رهفتاریان له گه ل بکه یت و هه موویان به یه ک چاو سه یر بکه یت و جیاوازی له نیوان نه وان و عایشه دا، له م لایه نه وه نه که یت.

جا کاتی فاطیمه ئه م په یامه ی هاوسه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی) راده گه یه نی به پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی)، پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی) ده فهرمووی: (ئه ی کچی شیرینم! نایا تۆش ئه ووت پی خوش نییه که من پیم خوشه!). جا فاطیمه ده چیته وه بو لایان و باسه که یان بو ده گیریته وه، دیسانه وه پیان گوته وه، دووباره به چۆره وه بو خزمه تی به لام فاطیمه رازی نه بوو که به چیته وه بو سکا لکردن له لای. له به ر ئه وه ئه مجاره زهینه بی کچی جه حشیان نارد، زهینه ب خوشی هاوسه ری پیغه مبه ر بوو.

زهینه ب که ده چی قسه ی ره ق ده بی له گه ل پیغه مبه ردا، وده لی: (هاوسه ره کانت داوات لی ده که ن که له به ر خاتری خودا، به یه کسان رهفتاریان له گه ل بکه یت و جیاوازی له نیوان نه وان و عایشه دا نه که یت، تا به ره به ره

زەینەب پێی لێ هەڵەبەری و دەنگی بەرزەوه کرد، عائیشە گە لەوی بوو، زەینەب شالۆی قەسە یۆ بردو جێیوی پێ دا، پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) لەم کاتەدا تەماشای عائیشە دەکر، لەدای خۆیەوه دەیفەرموو: دەبی عائیشە وەلامی زەینەب بداتەوه، فەرمووی: جا عائیشە هاتە قەسو بەرپەرچی زەینەبی وادایەوه دەمکوێ کرد، فەرمووی: پێغەمبەریش سەرئێجێکی عائیشە ی داو وەك بلیی قەسەکانی عائیشە بەدل بێ و بۆ پشگیری عائیشە فەرمووی: (کچی باوکی خۆیەتی، ئەمیش وەك ئەبوەکری باوکی دەرانی چۆن قەسە بکاو بەرامبەر دەمکوێ بکات!). (تاج/٥/١٥٥ز-٣٧ف-٦).

١١٠٣- عَنْ أَسِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيْبَ (الْحَدِيث ٢٥٨٢، طَرَفُهُ فِي: ٥٩٢٩).

ئەنەسی (دەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (درودی خوی لەسەر بێ) وابوو کەسێ بۆنی خۆشی پێشکەش بکردایە، لێی و مردەگرت و نەیدەفەرموو: نامەوی. (تاج/٤-١٦٧ز-٥١ف-١ش/د/ت/ن).

١١٠٤- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ عَلَى الْمُبَرِّ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟) قَالَ: لَا قَالَ: (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ) قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ (الْحَدِيث ٢٥٨٧) (١٦٩).

نوعمانی کوری بەشیر (دەزی خوی لێ بێ) فەرمووی: باوکم بەخششێکی پێم داو عەمرە ی کچی رەواحە کە دایکی منە، بەباوکی گوت: بەوەندە رازی نابم کە تۆ ئەو شتەت بەخشووە بە نوعمانی کورم، بۆ دانیایی تەواو دەبی بیبە ی بۆ

لای پیغهمبهر و پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) بکهی بهشایهت لهسهر ئهم پی بهخشینه، جا باوکم هه ئی گرتم و بردمی بو لای پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) و گوتی: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهم کورهم که لهعه مره ی ژمه خه لاتیکم پی بهخشیوه، عه مره داوای لی کردوم که تو لهسهر ئهم پی بهخشینه بکه بهشایهت. فهرمووی: (ئایا هه موو مناله کانی تریشت بهقه د ئه مت پی بهخشیون؟) باوکم فهرمووی: نه. پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (دهنابی که سیکی تر بکه بهشایهتی ئه مه من شایهتی و ناره و ناده م).

له پاشا فهرمووی: (ئهی حه زیش ده که ی که هه موویان وه ک یه ک بو ت باش بن؟) باوکم گوتی: به لی. فهرمووی: (که واته نابی) ئه و جا خو شه و یست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (ده ی له خودا بترسن و بی فهرمانی مه که ن و به یه ک چاو ته ماشای هه موو مناله کانتان بکه ن، چونکه خوا وای پی خو شه) فهرمووی: جا باوکم له بهخشیشه که ی په شیمان بووه و له منی سه نده وه. (تاج/۳/۲-ف-۳-ش/د/ت).

۱۱۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْعَائِدُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ) (الحديث ۲۵۸۹، أطرافه في: ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۶۹۷۵) (۱۷۰).

ئیبنو عبباس (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (که سی دسه نه و بهخششی خو ی دووباره هه لبرگرتیه وه، یان بیسه نیته وه له و که سه که پی بهخشیوه وه ئه وه وایه که سه گ سه ر له نو ی رشانه وه ی خو ی دووباره بخواته وه!) (تاج/۳۶۹/۲-ش/د/ت/ن). له گیرانه وه یه کی تاجا: (رهفتاری ناشیرین له ئیمه وه دووره، وه ک رهفتاری ئه و که سه ی که له دسه نه و بهخششی خو ی باشگه ز ده بیته وه، ئه وه وه ک سه گ وایه، که دمرشیتیه وه، که دووباره رشانه وه که ی خو ی ده خواته وه!).

١١٠٦- عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَخْبَرْتُهُ أَنَّهَا اعْتَقَتْ وَلِيدَةً وَلَمْ تَسْتَأْذِنْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا كَانَ يَوْمُهَا الَّذِي يَدُورُ عَلَيْهَا فِيهِ قَالَتْ: أَشَعَرْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي اعْتَقْتُ وَلِيدَتِي؟ قَالَ: (أَوْفَعَلْتِ؟) قَالَتْ: نَعَمْ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ لَوِ اعْطَيْتَهَا أَخْوَالَكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ) (الحديث ٢٥٩٢، طرفه في: ٢٥٩٤) (١٧١).

مہیموونہی کچی حاریث (رمزای خودای لئ بئ) کہ ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) بوو، فہرمووی: کہنیزیکم بوو، نازادم کرد، بہبی ناگا لیبوونی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ)، جا لہسہرہی روژی خوّم دا، کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) لہلای من دہمایہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! نایا دہزانی کہ کہنیزکہمم نازاد کرد؟ فہرمووی: (ناہا کردت؟) گوتم: ئہری. فہرمووی: (دہی ئہگہر بتدایہ بہخالوکانت پاداشتی گہورمتر بوو).

١١٠٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيُّتَهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ يَوْمُهَا وَلَيْلَتَهَا غَيْرَ أَنْ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمُهَا وَلَيْلَتَهَا لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبْتَغِي بِذَلِكَ رِضَا رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٢٥٩٣، أطرافه في: ٢٦٣٧، ٢٦٦١، ٢٦٨٨، ٢٨٧٩، ٤٠٢٥، ٤١٤١، ٤٦٩٠، ٤٧٤٩، ٤٧٥٠،

٤٧٥٧، ٥٢١٢، ٦٦٦٢، ٦٦٧٩، ٧٣٦٩، ٧٣٧٠، ٧٥٠٠، ٧٥٤٥).

عائیشہ (رمزای خوی لئ بئ) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خوی لمسر بئ) دہیویست بجی بو سہفہری لہنیوانی ژنہکانی دا تیروپشکی دہکرد ناوی ہہرکامیان دہربچوایہ ئہوہیانی دہبرد بو ئہو سہفہری، ہہریہکی لہژنہکانی شہوو روژی خوٰی بو دانابوو، بہسہرہ لہلایان دہبوو، بہلام سہودہی کچی زہمعہ

(پرمزی خوی لى بى) نۆره رۆژهكەى خۆى بەخشى بوو بەمن، لەنۆره رۆژى سەودەش دا پيڤه مېهر (دروودى خوى لەسەر بى) لەلای من دەمايه وه، مەبەستى سەودەش لەم سەرە بەخشينه بەمن خوښنودى و رەزامەندى پيڤه مېهر بوو. (بى: ژ- ٩٣٥ و ١١٢١ ت).

رافه و شيكر د نه وه:

سەودە (پرمزی خوی لى بى) تەمەنى هەبوو، لەبەر ئەوەى نەبادا نەتوانى ئەرکى سەرشانى خۆى بەرامبەر پيڤه مېهر (دروودى خوى لەسەر بى) بەجى بهيئى سەرە رۆژى خۆى بەخشى بە عائيشە. لەخولى نۆره رۆژى پيڤه مېهر لەناو هاوسەرەکانى دا، عائيشە دوورۆژى بەش دەکەوت رۆژيکى خۆى و رۆژيکى سەودە. (بى: تاج/ ٣- ١٢٨- ٤).

١١٠٨ - عَنْ الْمُسَوْرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةَ مِنْهَا شَيْئًا فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بُنَيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَطْلَقْتُ مَعَهُ فَقَالَ: ادْخُلْ فَادْعُهُ لِي قَالَ فَدَعَوْتُهُ لَهُ فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا فَقَالَ: (خَبَأْنَا هَذَا لَكَ) قَالَ: فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ فَقَالَ: (رَضِيَ مَخْرَمَةُ) (الحديث ٢٥٩٩، أطرافه في: ٢٦٥٧، ٣١٢٧، ٥٨٠٠، ٥٨٦٢، ٦١٣٢) (١٧٢).

میسومری کوری مەخرەمە (پرمزی خوی لى بى) فەرمووی: باوکم پيى فەرمووم: کورم! دەلین: پيڤه مېهر (دروودى خوى لەسەر بى) هەندى کەواى بۆ هاتووە خەریکە دابەشیان دەکا، بابڕۆین بۆ لای، کە چووین پيڤه مېهر (دروودى خوى لەسەر بى) لەماله وه بوو باوکم گوتى: کورم! بچۆره ژوورەوه بانگی بکە بۆم، منیش بانگم کرد بۆى، هاتە دەرەوه بۆ لای باوکم کەوايه کى ديباجى لەبەردا بوو، بەدوگمەى زير

یہ خہ کہی داخرا بوو فہرمووی (درویدی خوی لیسر بی) : (ئہی مہ خرہمہ! ئہمہ مان بوؤ
تؤ شاردؤتہوہ) فہرمووی: باوکیشم سہیری کردو بہدلی بوو، ئہوجا فہرمووی:
بہلی قوربان بہدلّمہ! (تاج/۴/۱۰۴-۳۱ف-۲- باسی جؤرمکانی کالا).

۱۱۰۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) بَيْتَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَلَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهَا وَجَاءَ عَلِيٌّ فَذَكَرَتْ لَهُ ذَلِكَ
فَذَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ عَلَى بَابِهَا سِتْرًا مَوْشِيًا فَقَالَ:
مَا لِي وَلِلدُّنْيَا فَأَتَاهَا عَلِيٌّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهَا فَقَالَتْ: لِيَأْمُرَنِي فِيهِ بِمَا شَاءَ قَالَ تُرْسِلُ بِهِ
إِلَى فُلَانٍ أَهْلُ بَيْتٍ بِهِمْ حَاجَةٌ (الحديث ۲۶۱۳) (۱۷۳)

ئیبنو عومہر (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: جارئ پیغہمبہر (درویدی خوی لیسر بی) جوو
بوؤ مائی فاطیمہی کچی (ہمزای خودای لی بی)، بہلام نہچووہ ژوورہوہ،
کہنیمامی عہلی ہاتہوہ فاتیمہ ئہمہی بؤیگیڑاپہوہ، ئیمامی عہلیش عہرزى
پیغہمبہری کرد: قوربان! خیر بوو تہشریف تہینا بوو بوؤ مالمان کہچی
تہشریف نہچووہ بووہ ژوورہوہ؟ فہرمووی: (چونکہ بہدہرگا کہی فاتیمہوہ،
پہردہیہکی رازاوہم بیینی بؤیہ گہرامہوہ) ، ئہوجا فہرمووی: (من لہ کوئو
جیہان لہ کوئو!). ئیمامی عہلی فہرمووی: چووم حالہ کہم بوؤ فاطیمہ
روونکردهوہ، فاطیمہ فہرمووی: دہ عہرزى بکہہ پیّم بفہرمووی: چی لہو
پہردہیہ بکہم، فہرمووی: (با فاطیمہ ئہو بہردہیہ ببہخشئ بہمائی
فیسارہ کہس، چونکہ مائیکی ئاتاجن).

۱۱۱۰- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَى إِلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) حُلَّةَ سِيرَاءٍ فَلَبِسْتُهَا فَرَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ فَشَقَّقْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي
(الحديث ۲۶۱۴، طرفاه فی: ۵۳۶۶، ۵۸۴۰) (۱۷۴)

(۱۷۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (خاتمة کتاب الہیة ج/۵/۲۴۷- فتح) المترجم.

(۱۷۴) أخرجه مسلم فی اللباس والزینة، باب: تحریم استعمال إناء الذهب.. رقم: ۲۰۷۱

پیشہوا علی (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) دہستی
 بہرگی بہدیاری پیہم دا، ناوریشمی بہتی بوو، منیش بؤ خوّم لہبہرم کرد،
 کہچی تہماشام کرد پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) تورہ بوو، ومفہرمووی: (خو من
 بؤ ئەوہ بۆتہم نہناردووہ کہ خوّت لہبہری بکہی، بؤ ئەوہ بۆم ناردویت کہ
 پارچہ پارچہی بکہی، بؤ سہرپۆش بؤ ژنانتان) منیش وام کرد. (تاج/۴/۰۳-از-
 ۳۰- ناوریشمو زیپر بؤ میینہ دروستن).

۱۱۱۱- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ مَعَ
 أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟) فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوُهُ فَعُجِنَ ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ
 مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ يَغْنَمُ يَسُوقُهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (يَبْعَا أَمْ
 عَطِيَّةٌ؟) أَوْ قَالَ: (أَمْ هِبَةٌ) قَالَ: لَا بَلْ يَبِيعُ فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةٌ فَصُنِعَتْ وَأَمَرَ النَّبِيُّ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبُطْنِ أَنْ يُشَوَّى وَيَأْتِيَ اللَّهُ مَا فِي الثَّلَاثِينَ وَالْمِائَةِ إِلَّا
 قَدْ حَزَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُ حُزَّةٌ مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا إِنْ كَانَ شَاهِدًا
 أَعْطَاهَا إِيَّاهُ وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ فَجَعَلَ مِنْهَا قِصْعَتَيْنِ فَأَكَلُوا أَجْمَعُونَ وَشَبِعْنَا
 فَفَضَلَتْ الْقِصْعَتَانِ فَحَمَلْنَاهُ عَلَى الْبَعِيرِ) (الحديث ۲۶۱۸، طرفاه في: ۲۲۱۶،
 ۵۳۸۲ (۱۷۵).

عہدوہرحمانی کوہی ئەبوبہکر (ہمزای خوی لی ہی) فہرمووی: سہدو سی کہس
 بووین، لہسہفہریکا، لہخزمہت پیغہمبہردا بووین، خوړاکمان ہاتہکزیو
 برسیمان بوو، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) فہرمووی: (کہستان خوړاکی پییہ؟)
 پیاوئ مہنئ خوړاکی پی مابوو، یا دەوری مہنئ دەبوو، ئەوجا کابرایہکی
 بتہہرستی قژ ئالۆزکاوی قووجی درێژداہۆل رانیکی بہرہو ئیمہ ہیئا بہرہو
 شوینئ لیئ دەخوہی، پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر ہی) پیئ فہرموو: (یا بہفروشتن،
 یا بہپیاوہتی ئازہلێکمان پی بدہ؟) یا فہرمووی: (یا بہدیاریو بہخشین)

کابرا گوتی: به فروشتن ده تانده می، جا نازده لیکه لهرانه که ی لی کری،
 فهرمانی فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغهمبهر (دروودی خوئی لسمر بی)
 فهرمانی دا ناوسکه که یان برژاند. سویندم به خوا نهو سهدو سی که سه،
 پیغهمبهر خوئی ههریه که ی لهو ناوسکه پارچه یه کی بو بری و دای پیی،
 نه گهر هاوه له که خوئی لهوئی بوایه دهیدایه دست خوئی، نه گهر لهوئی نه بوایه
 بوئی هه لده گرت هه تا دهاته وهو دهیدا پیی.

جا کاتی گوشتی مهرکه کولا کردی به دوو قهره وانه، نه و جا
 هه موومان به دهوری نهو دوو قهره وانه دا دانیشترین و هه موومان به بهرکه تی
 پیغهمبهر به دهوریاندا جیمان بووهو دهستان کرد به خواردن لییان، هه تا
 تهواو تییرمان خوارد که چی هیشتا له بهرمان مایه وه، خوا پیت و فهرپکی
 ناشکرای وای تی خست، جا نه و منده مابوو بارمان کرد له و شتری. یا وهک
 راوی خوئی گوتی.

رافه و شیکردنه وه:

په یوهندی نه م فهرموودمیه به باسه که وه له وه دایه، که پیغهمبهر (دروودی خوئی
 لسمر بی) داوای دیاری و به خشیانی له بی برپا کردووه، نه و هوش به لگه ی نه و دیه
 که دیاری و به خشین و دهسه نه ی بی برپا دروسته و هه روا و مرگرتن و
 لیخواردنیشی دروسته.

۱۱۱۲ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي
 وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَادِمَةٌ وَهِيَ رَاغِبَةٌ أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: (نَعَمْ
 صَلِّي أُمَّكَ) (الحدیث ۲۶۲۰، أطرأفه فی: ۳۱۸۳، ۵۹۷۸، ۵۹۷۹) (۱۷۶)

ئەسمای کچی ئەبوبەگری صدیق (مزی خوی لى بى) فەرمووی: لەمەدینە قەتیلەى دایکم هات بۆ لام، کات سەردەمى پێغەمبەر بوو، عەرزیم کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! دایکم هاتووە بۆ سەردانم بەتەمای ئەوەمیشە کە یارمەتى بدم و دیارى و دەسەنەى بدم، جا ئایا سیلەى رەحمى دایکم بەجى بهینم یا نا؟ فەرمووی: (بەلى، سیلەى رەحمى دایکت بەجى بهینە، گەرچى ناموسولمانیشە، بەلام لەبەر ئەوەى کە دایکتە مافى ئەوەى هەیه کە سیلەى رەحمى بەجى بهینى).

۱۱۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: أَنَّ بَنِي صُهَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ جُدْعَانَ ادَّعَوْا بَيْتَيْنِ وَحُجْرَةً أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْطَى ذَلِكَ صُهَيْبًا فَقَالَ مَرْوَانُ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَمَا عَلَى ذَلِكَ قَالُوا: ابْنُ عُمَرَ فِدَعَا، فَشَهِدَ لِأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صُهَيْبًا بَيْتَيْنِ وَحُجْرَةً فَقَضَى مَرْوَانُ بِشَهَادَتِهِ لَهُمْ (الحدیث ۲۶۲۴) (۱۷۷).

عەبدوللا کورپی عوبەیدوللاى کورپی ئەبومولەیکە، فەرمووی: کورەکانى صوھەیبى رۆمى کە ئازادکراوى عەبدوللاى کورپی جەدعان بوو رەزاو رەحمەتى خوا لەھەموویان بى، داخوازی ئەوەیان ھەبوو کە پێغەمبەر (سەددى خوی لى بى) دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشىوہ بە صوھەیبى باوکیان، مەرپوانى کورپی ھەکەمیش کە ئەو کاتە فەرمانپەرەى موعاویە بوو، لەسەر شارى مەدینە، بە کورەکانى صوھەیبى فەرموو: کى شایەتتانە لەسەر ئەم داوايەتان؟ گوتيان: عەبدوللاى کورپی عومەر. جا ئیبنو عومەر (مزی خوی لى بى) لەسەر ئەم شیوہە شایەتى دا: سویندم بەخودا، پێغەمبەرى خودا دوو مال و ھۆدەیهکى بەخشى بە صوھەیب، ئیتەر مەرپوان لەسەر شایەتییەکەى ئیبنو عومەر، بپرارى دوو مال و ھۆدەکەى دا بۆیان.

راقه و شیکردنه وه:

صوههیبی کورپی سنانی کورپی خالیدی موصلی، پاشان رۆمی، پاشان مهککهیی، پاشانتر مهدینهیی، له موسوئمانه ههره پێشیننهکانه لهپیناوی خواو پێغهمبهرو ئیسلاما، ئەشکهنجهو ئازاری زۆری چهشتوو، صوههیب بهرگهز عهرهبه، بهلام بهمنالی رۆم دیلی دهکهن لهبهر ئەوه زمانی ئەوان باشتەر فیژدهبی. باوکی صوههیب یا مامهی کاربهدهستی کيسرا دهبی، لهسهر (الأبلة) ههوارگهیان لهخاکی موصل بوو، سوپای رۆم هیژش دهبنه سهر ناوچهکه صوههیب دیل دهکهن، جا لهناو رۆما پهرومرد دهبی، جا لهبهر ئەوه زمانی ئەوان باشتەر فیژ دهبی و ناو دهردهکا بهصوههیبی رۆمی، ههتا هۆزی کهلب دهیکرن و دهیهینن بۆ مهککه، لهوئ عهبدوئلای کورپی جهدهعان دهیکری و ئازادی دهکا، لهگهڵی دا لهمهککه نیشتهجی دمبی ههتا ئیبنو جهدهعان دهرمی، ئەوجا صوههیب(پهزای خوی لی بی) کۆچ دهکا بۆ مهدینه، لهمانگی رهبعی یهکهما لهقهباء، بهرلهوه بجێته ناو مهدینه بهخزمهت پێغهمبهر(دروودی خوی لهسهر بی) دهگات، وه ئامادهی شهپی بهدرو شهپگهکانی پاش بهدریش له خزمهت پێغهمبهردا دهبی.

واقیدی دهمهرموی: صوههیبو عهمماری کورپی یاسیر، لهیهک رۆژدا موسوئمان بوون. دهئین: صوههیب زۆر سوورکهله بووه، مووی زۆروو پرپووه کهمی کورتته بنه بووه. صوههیب دهمهرموی: لهپیش پێغهمبهریش دا هاورپی پێغهمبهر(دروودی خوی لهسهر بی) بووم، پێغهمبهر(دروودی خوی لهسهر بی) دهمهرموی: (کهسی باومری تهواوی بهخواو رۆژی دواپی ههیه، باوهک چۆن منالی خوی خوش دهوی، ئاوا صوههیبی خوش بوی). لهتهمهنی ههفتا سالیڤا، لهمهدینه مردوو، سهعدی کورپی ئەبو وهفاس نوپژی مردووی لهسهر تهرمهکهی دهکا، کورهکانی صوههیب ئەمانه: ههمزه، سهعد، صالح، سهفی، عباد، عوئمان،

حبيب، محمد، همموويان فہرموودہیان لہ باوکیانہوہ گیراومتہوہ — رمزاو
رحمہمتی خودا لہہموويان بی - .

۱۱۱۴- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِالْعُمَرَى أَلَهَا لِمَنْ وَهَبَتْ لَهُ (الحديث ۲۶۲۵).

جابر (ہمزای خوی لہ ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہن) برپاری داوہ
نہگہر کہسی شتی ببہخشی بہگہسی، پیی بلتی: کہ ہہتا ماوی نہم شتہ بو
توبی، نہوہ دہبی بہہی نہو کہسہ کہ پیی بہخشاوہ، پاش مردنیشی
ناگہر پتہوہ بو خاومنی پیشووی، بہلکو دہبی بہہی کہلہپوور گرانہی
پیہہخشاوہکہ. (تاج/۲/۳۷۱-ز ۱۷۹-باسی عومراو روقبا).

۱۱۱۵- عَنْ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ أَيْمَنَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ:
دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَعَلَيْهَا دِرْعٌ قَطُرٌ ثَمَنُ خَمْسَةِ
دَرَاهِمٍ فَقَالَتْ أَرْفَعُ بَصْرَكَ إِلَى جَارِيَتِي انْظُرْ إِلَيْهَا فَإِلَيْهَا تُرْهِى أَنْ تَلْبَسَهُ فِي الْبَيْتِ
وَقَدْ كَانَ لِي مِنْهُمْ دِرْعٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا كَانَتْ
امْرَأَةً تُقِينُ بِالْمَدِينَةِ إِلَّا أُرْسِلَتْ إِلَيَّ تَسْتَعِيرُهُ. (الحديث ۲۶۲۸) (۱۷۸).

عہدولواحیدی کوری نہیمہن (ہرمہمتی خودی لہ ہن) فہرمووی: باوگم (ہرمہمتی خودی
لہ ہن) فہرمووی: چووم بو خزمہتی عائیشہ (ہمزای خوی لہ ہن) کراسیکی جاوی
لہبہردا بوو، بایی پینج درہم، فہرمووی: نہی نہیمہن! سہیرکہ!
کہنیزہکہم لہمالہودش بیزی نایہو دہعیہی نایہنی، نہمہ لہبہر بکا،
لہسہردہمی پیغہمبہریش دا (درویدی خوی لہسر ہن) ، کراسیکم لہمانہ ہہبوو، ہہر
نافرہتی لہ مہدینہدا کہدہچوو بہبووکی و خوئی دہرازانہدوہ بو زاوا، دہینارد
بولام نہو کراسہی لہ دہخواستہم بو شہوی بووکیینیہکہی، کہچی ئیستا

دمعیه وا زل بووه کارهکیش بیژی نایهت له بهری بکا. (تاج/۲/۳۴۰/ز-۱۶۲-
باسی عاریه و خواسته مهنی)

۱۱۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا قَدِمَ الْمُهَاجِرُونَ الْمَدِينَةَ مِنْ مَكَّةَ وَلَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ يَغْنَى شَيْئًا وَكَانَتِ الْأَنْصَارُ أَهْلَ الْأَرْضِ وَالْعَقَارِ فَقَاسَمَهُمُ الْأَنْصَارُ عَلَى أَنْ يُعْطَوْهُمْ ثَمَارَ أَمْوَالِهِمْ كُلِّ عَامٍ وَيَكْفُوهُمْ الْعَمَلَ وَالْمُتَوَنَةَ وَكَانَتْ أُمُّهُ أُمُّ أَنَسٍ أُمُّ سَلِيمٍ كَانَتْ أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ فَكَانَتْ أَغْطَتْ أُمُّ أَنَسٍ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَاقًا فَأَعْطَاهُنَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمُّ أَيْمَنَ مَوْلَاتُهُ أُمُّ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (الحديث ۲۶۳۰، أطرافه في: ۳۱۲۸، ۴۰۳۰، ۴۱۲۰) (۱۷۹).

ئههههسی کوری مالیک (بزی خوی لئ بئ) فهرمووی: کاتی کۆچکاران له مههکه وه
کۆچیان کرد بۆ مه دینه، ههچیان بهدمسته وه نه مابوو، نه وسامانهی که ههیان
بوو، له مههکه بهجی مابوو، وه یاریدهدمهران -انصار- یش خاوهنی زهوی و زارو
باخ و رمز بوون، جا یاریدهدمهران کۆچکارهکانیان کرد به هاوبهشی خۆیان
له بهروبوو می باخ و رمز و داهاتی سامانهکانیان دا، بهمه رجی نهوانیش لهباتی
خۆیان سه ره موکاری باخ و دی بهرو سامانهکانیان بکه و سالانه به ره هه میان
بهینن و بنکه کان بۆ خاوه نهکانیان بن، بهلام له بهروبوو مه که یان هه ردوولا
هاوبهش بن (وهک له ژماره: ۱۰۲۳ دا رابوورد) دایکیشم - که ناودرابوو به ئوم
سولهیم، که دایکی عه بدوللای دایک برام بوو که کوری نه بو طه له حه می ردی
دایکم بوو- بهری جهند دارخورمایه کی خۆی به خشیبوو به پیغه مبه ر (دروودی خوی
له سهر بئ) ، پیغه مبه ریش (دروودی خوی له سهر بئ) بهری نه و دارخورمایانهی به خشیبوو
به ئوم ئهیمه نی نازادگرای خۆی، که دایکی ئوسامه ی کوری زهید بوو!.

۱۱۱۶- (مکرر) وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا فَرَّغَ مِنْ قِتَالِ أَهْلِ خَيْبَرَ فَانْصَرَفَ إِلَى الْمَدِينَةِ رَدَّ الْمُهَاجِرُونَ إِلَى الْأَنْصَارِ مَنَاقِحَهُمُ الَّتِي كَانُوا مَنَحُوهُمْ مِنْ ثِمَارِهِمْ فَرَدَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أُمِّهِ عِدَاقَهَا وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمَّ أَيْمَنَ مَكَائِنَهُنَّ مِنْ حَائِطِهِ (۱۸۰).

ديسان نه نهس (همزای خوای لی بی) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خوای لسمہر بی) لہکوشتاری خہ لکی خہیہر لی بووہ، وگہرایہوہ بو مہدینہ، بہہوی ئہو ہہموو باخو رمزو زہوی و زارہ زورہی کہلہ خہیہر دەستیان کہوت، ئہو بہروبوو مہی کہ یاریدہدمران بہخشیبوویان بہکوچکاران، لہبہروبوومی سالانہی رمزو باخہکانیان، گیرایہوہ بویان کہئیر لہوہدوا باخہکانیان ہہر بوخویان بی. پیغہمبہریش (دروودی خوای لسمہر بی) بہری ئہو چہند دارخورمایانہی کہ بہخشیبووی بہ ئوم ئہیمہنی دایہنی، لیی سہندہوہو دایہوہ بہدایکم، چونکہ لہبنہرہتدا ہی دایکم بوون ئہو بہخشیبوونی بہ پیغہمبہر (دروودی خوای لسمہر بی) و پیغہمبہریش بہخشیبوونی بہئوم ئہیمہن، وہپیغہمبہر (دروودی خوای لسمہر بی) لہباخہکہی خوئی ہہقی ئہوہی بو ئوم ئہیمہن کردہوہ. (بروانہ: ژ ۱۰۲۵ + ۱۰۲۹).

راٹہو شیکردنہوہ:

ئوم ئہیمہن (همزبو دہممتی خودی لی بی) لہلہو دایہنی پیغہمبہر (دروودی خوای لسمہر بی) بووہ، ناوی بہرکہہ بووہ، کہنیزی ئامینہی دایکی پیغہمبہر (دروودی خوای لسمہر بی) بووہ، کاتی پیغہمبہر گہورہ بوو نازادی کردو مارہی کرد لہ زمیدی کوپی حاریئہ، کہ زمیدیش نازادکراوی خوئی بوو، جا ئوم ئہیمہن لہزمید ئوسامہی

بوو، نهیمه‌ن و نوسامه برای دایکین. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بی) به‌نوم نهیمه‌نی دمه‌رموی: دایه! وه دمیغه‌رموو: (به‌ره‌که له‌دوای دایکم نه‌و دایکمه) ، له‌پاش مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسمه‌ر بی) به‌پینج مانگ نوم نهیمه‌نیش دمه‌ری - رمزاو ره‌حمه‌تی خودای لی بی - (بروانه: تاج/۵/۱۶۳-ز-۴۲-چاکیتی نوم نهیمه‌ن).

۱۱۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرْبَعُونَ خَصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيحَةُ الْعَنْزِ مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخَصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءَ ثَوَابِهَا وَتَصَدِّقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ). (الحدیث ۲۶۳۱).

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مر (رمزی خوی لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌وی‌ست (دروودی خوی لسمه‌ر بی) دمه‌رموی (رؤحم به‌قوربانی بی) : (چل کاری باش همن هه‌ره‌که و ره‌که‌یان بزنه‌به‌دوخه‌یه، هه‌ر که‌سی یه‌کی له‌م نیشه باشانه بکات به‌هیوای پاداشی باشی، وه له‌هه‌مان کاتدا باومری به‌و به‌لینه هه‌بی که خودا داویه‌تی، له‌باره‌ی نه‌و نیشه‌وه، نه‌وه بی‌گومان که خوا دمیاته به‌هه‌شت). (تاج/۲/۶۱-ز-۲۳-هاندان له‌سه‌ر خیرکردن).

پایانی خاتمه

شیخی عه‌سقه‌لان (ره‌حمه‌تی خودی لی بی) دمه‌رموی: نامه‌ی به‌خشین و پاشکۆکانی نه‌وه‌دو نو، سه‌د یه‌ک که‌م، فه‌رمووده‌ی واتیادا، بیست و سی‌ان بی‌رشته‌ن، واته: ته‌علیقن، نه‌وانی تریان په‌یوه‌ستن، واته: مه‌و‌و‌و‌ولن، دووباره‌کانیان شه‌ست و هه‌شتن، پوخته‌که‌یان (۹۹-۶۸-۳۱) ده‌کاته سی و یه‌ک فه‌رمووده، موسلیمیش وه‌ک نیمامی بوخاری (ره‌حمه‌تی خودیان لی بی) گشتیانی گیراومه‌وه بی‌جگه له‌مانه‌یان:

١- (١٠٩٧ ات= ٢٥٦٨ ف)

٢- (٢٥٨٠ ف) له ته جریده که دا نییه.

٣- (١١٠٣ ات= ٢٥٨٢ ف).

٤- (٢٥٨٥ ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

٥- ته علیقه که ی ئیبنوعه بباس: (مَنْ أَهْدَيْتَ لَهُ هَدِيَّةً

فَجَلَسَاؤُهُ شُرَكَاءُ) و له پېش ژماره: (٢٦٠٩ ف) دا له

ته جریده که دا نییه.

٦- (١١٠٩ ات= ٢٦١٣ ف).

٧- (١١١٣ ات= ٢٦٢٤ ف).

٨- (١١١٥ ات= ٢٦٢٨ ف).

٩- (١١١٧ ات= ٢٦٣١ ف).

هه روا دمفه رموی: (سیازده بیستراوی هاوه لآن و زانایانی پاش ته وانیشی

واتیادا. بیستراو = اثر).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لیرهدا به دهق نه مه م نووسیوه، و بو یادگارو بیت و فهرو پیرؤزی

روونووسی ده که مه وه به بی دستکاری وهك خوی: (جزمی یه که م ته و او)

له سه عات حه وت روؤزی ١٣٩٣/١/١٥ هـ: ری که وتی سه عات یه کی روؤزی ٩٧٣/٢/١٨

له و مرگی رانی جزمی یه که می نامه ی (ته جریدو صهریج) لی بو و مه وه.

و مبه پستی خوا ورم گی راپه سهر زمانی شیرینی کوردی. و مرگی ر: نوری فارس.

تیبینی:

باسی (به خشین) له فیقه ی ئاسانا و له لاپه ره ٢٣٦-٥٤٤/٢٣٦. باسی عاریه

(خواسته مه نی) و له ل-٥٠٩-٢٢٢.

۵۶- نامہی شایہ تیدان (کتاب الشہادات)

۱۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ يَجِيءُ أَقْوَامٌ تَسْبِقُ شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ يَمِينُهُ وَيَمِينُهُ شَهَادَتُهُ) (الحديث ۲۶۵۲، أطرافه في: ۳۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۵۹، ۶۴۲۹، ۶۶۵۸) (۱۸۱).

عبدالوللای کوری مہ سعود (رمزی خوی لہ ہن) دمفہرموی: خوشہ ویست (درویدی خوی لہ سر ہن) دمفہرموی: (باشترینی مہردوم چینی ہاوجہ رخی منہ، کہ چینی ہاوہ لآنہ، کہ ناودارن بہ چینی سہحابہی پیغہ مبہر - درودی خوا لہ سہر پیغہ مبہر و رمزای خودا لہ وان بی، نہ جا چینی دواۓ نہ وان کہ چینی دووہمی موسولمانن، کہ ناودارن بہ تابعین، نینجا چینی سییہمی موسولمانن کہ وان لہ دواۓ چینی دووہمہوہ، کہ پییان دمگوتری: تابعی تابعین - رمزاو رحمہمتی خودایان لہ بی - لہ پاشان ہوزی پیددا دہبن، کوناکہ نہوہ لہ شایہتی و سویند خواردن، وتیکہ ل و پیکہ لیان دہکەن بہ سہر یہ کدا). (تاج/۳-۳۱۱-۱۱۷- باسی ہہرہ شہ کردن لہ شایہتی درؤ + تاج/۵/۴۱-ش/د/ت).

ہہرہ شہ کردن لہ شایہتی درؤ

۱۱۱۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (الِإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِنًا، فَقَالَ: (أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ) قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ) (الحديث ۲۶۵۴، أطرافه في: ۵۹۷۶، ۶۲۷۳، ۶۲۷۴، ۶۹۱۹) (۱۸۲).

(۱۸۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم، رقم: ۲۵۲۳.

(۱۸۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر وأكبرها، رقم: ۸۷.

ئەبوبەكره (رەزى خۇاى لى بى) فەر مووى: خۇشە وىست (درووى خۇاى لەسر بى) فەر مووى: (ئەدى، ئاگادراىن، گوڭبىگرن با پىتان بلېم كە گوناھى گەورە چىيە؟) گوتيان: بفەر موو، ئەى پىغەمبەرى خودا! گويمان لىتە، فەر مووى: (هاوئل برىاردان بۇ خۇاى تاك وتەنياو دلرېنجاندىنى باوك و دايك) حەزرىت (درووى خۇاى لەسر بى) لەم كاتەدا شانى دادا بوو، جا بۇ گرنگى دان بەمەيان راست دانىشتو فەر مووى: ومشاىەتى درؤ. ئىتر ئەم ووشەيەى ئەومەندە دووبارە كردهو هەتا بەزەمىيان پىادا هاتەو مەترسى ئەومان هەبوو كە ماندووى بكا، لەبەر ئەو ئەو لەبەر خۇمانەو دەمانگوت خۇزگە بى دىنگ دەبوو. (تاج/۲/۳۱۰-ز-۱۱۷-ش/ت).

شاىەتى كوئىرو بانگو سەوداو مامەلەى و شتى ترى وای كە پەيوەندى بەدەنگەو بى دروستە

۱۱۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ رَحِمَهُ اللَّهُ: لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً اسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا. (الحدیث ۲۶۵۵، أطرافه فی: ۵۰۳۷، ۵۰۳۸، ۵۰۴۲، ۶۳۳۵).

عائىشە (رەزى خۇدەى لى بى) فەر مووى: شەوئ پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) لەمالئى من بوو، خەرىكى شەو نوئىز بوو، پىاوئىكىش لەناو مزگەوتا شەونوئىزى دەكردو قورئانى دەخوئىند، پىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) گوئى لەدەنگى قورئانخوئىندەكەى بوو، لەمنى پرسى: (ئەى عائىشە! ئەمە دەنگى عەببەدى كورپى بىشرە؟) گوتەم: بەلى ئەو دەنگى ئەو، فەر مووى: (رەحمەتى خوداى لى بى، ئەم پىاوو فیسارە ئایەتى لەفیسارە سوورەت یادخستەمەو، كەئەو ئایەتەم لەیاد برابوۋە). (تاج/۵/۲۸۳-۴-ش/د).

چۇنئىتى بەلگەيەتى ئەم فەر موودەيە، لەسەر بابەتەكە، لەووداىيە، كەپىغەمبەر (درووى خۇاى لەسر بى) اعتمەدى لەسەر دەنگى عەببادكردوۋە، بەبى

نه وهی چاوی له خوی بی، وهك چۆن کویریش ههروایه، ههر دهنگی كه سهكه دهیستی، خوی نابینی.

+ وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَهَجَّدُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِي فَسَمِعَ صَوْتَ عَبَادٍ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَصَوْتُ عَبَادٍ هَذَا) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ عَبَادًا) وَاثَاكِهِ رَابُورِد. باسی شایهتی دا، له فیقهی ناسان دا وا له بهرگی سییهه ل- ۹۸۸ز- ۴۰۰.

داستانی ههلات و بوختانه که وره که (حديث الإنك)

۱۱۲۱- عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ أَرْوَاجِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ فَأَفْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزَاةٍ غَزَاهَا فَخَرَجَ سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَهُ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجٍ وَأُنْزَلُ فِيهِ فَمِيرَتَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزَوَتِهِ تِلْكَ وَقَفَلْ وَدَكُونَا مِنَ الْمَدِينَةِ آذَنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عَقْدٌ لِي مِنْ جَزَعِ أَطْفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ..

فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ فَأَقْبَلَ الَّذِينَ يَرَحِلُونَ لِي فَاحْتَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَخْسِبُونَ إِلَيَّ فِيهِ وَكَانَ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خِفَافًا لَمْ يَقْلُنَّ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ وَإِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِزِ الْقَوْمُ حِينَ رَفَعُوهُ ثِقَلَ الْهَوْدَجُ فَاحْتَمَلُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا فَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَّ الْجَيْشُ فَحِجْتُ مَنْزِلَهُمْ وَلَيْسَ فِيهِ أَحَدٌ فَأَمَمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ بِهِ فَظَنَنْتُ أَلَهُمْ سَيَفْقِدُونِي فِيرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ غَلَبَنِي عَيْنَايَ فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمَعْطَلِ السُّلَمِيُّ ثُمَّ الدَّكْوَانِيُّ مِنَ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَأَصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي وَكَانَ يَرَانِي قَبْلَ

الْحِجَابِ فَاسْتَيْقَظْتُ بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ أَنَا خَ رَاحِلَتُهُ فَوَطِئَ يَدَهَا فَكَرَبْتُهَا فَأُتِلِقَ يَقْرُدُ
بِي الرَّاحِلَةَ حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُعَرَّسِينَ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ فَهَلَكَ مَنْ
هَلَكَ وَكَانَ الَّذِي تَوَلَّى الْإِفْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ.

فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ بِهَا شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ مِنْ قَوْلِ أَصْحَابِ الْإِفْكَ
وَيَرِينِي فِي وَجْعِي أَنِّي لَا أَرَى مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي
كُنْتُ أَرَى مِنْهُ حِينَ أَمْرُضُ إِلَّا مَا يَدْخُلُ فَيُسَلِّمُ ثُمَّ يَقُولُ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟). لَا أَشْعُرُ
بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ حَتَّى لَقِيتُهَا فَخَرَجْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ مُتَبَرِّزًا لَا نَخْرُجُ
إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمْرًا أَمْرُ الْعَرَبِ
الْأَوَّلِ فِي الْبَرِّيَّةِ أَوْ فِي التَّنَزُّهِ فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْنَحٍ بِنْتُ أَبِي رُحْمٍ لَمْ شَيْءٍ فَعُكِرَتْ
فِي مِرْطِهَا فَقَالَتْ: نَعَسَ مِسْنَحٌ فَقُلْتُ لَهَا: بِنْسَ مَا قُلْتَ أَتُسَيِّبُ رَجُلًا شَهِدَ بَدْرًا
فَقَالَتْ: يَا هَتَاهَا أَلَمْ تَسْمَعِي مَا قَالُوا فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكَ فَازْدَدْتُ مَرَضًا
عَلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فَسَلَّمَ فَقَالَ: (كَيْفَ تَيْكُمُ؟) فَقُلْتُ: ائِذْنِي لِي إِلَى أَبِي قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ
أَسْتَتِينَ الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا فَأَذِنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُ أَبَوَيَّ
فَقُلْتُ لَأُمِّي: مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بِنْتُيْ هَوْنِي عَلَى نَفْسِكَ الشَّأْنُ فَوَاللَّهِ
لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةٌ قَطُّ وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا أَكْثَرْنَ عَلَيْهَا فَقُلْتُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَلَقَدْ يَتَحَدَّثُ النَّاسُ بِهَذَا قَالَتْ فَبِتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرَقًا
لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَجِلُ بَنَوْمٍ.

ثُمَّ أَصْبَحْتُ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ يَسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ فَأَمَّا أُسَامَةُ فَأَشَارَ
عَلَيْهِ بِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ مِنَ الْوُدِّ لَهُمْ فَقَالَ أُسَامَةُ أَهْلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا نَعْلَمُ
وَاللَّهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَمَّا عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يُضَيِّقْ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَسَلَّ الْجَارِيَّةُ تَصَدَّقَكَ فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ) بَرِيرَةُ فَقَالَ: (يَا بَرِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ فِيهَا شَيْئًا يَرِيكَ؟) فَقَالَتْ: بَرِيرَةُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ مِنْهَا أَمْرًا أَغْمَصُهُ عَلَيْهَا قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ أَلْهَا جَارِيَةِ حَدِيثَةِ السَّنِّ ثَنَامٌ عَنِ الْعَجِينِ فَتَأَيَّي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ يَوْمِهِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بْنِ سَلُولٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَغْدُرُنِي مِنْ رَجُلٍ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي).

فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا وَاللَّهِ أَغْدُرُكَ مِنْهُ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عُنُقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا مِنَ الْخَزْرَجِ أَمَرْنَا فَفَعَلْنَا فِيهِ أَمْرًا. فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزْرَجِ وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ احْتَمَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ فَقَالَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ وَاللَّهِ لَنَقْتُلَنَّ فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَكَارَ الْحَيَّانِ: الْأَوْسُ وَالْخَزْرَجُ حَتَّى هَمُّوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَتَزَلَّ فَخَفَضَهُمْ حَتَّى سَكَنُوا وَسَكَتَ وَبَكَيْتُ يَوْمِي لَا يَرْقَأُ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ فَأَصْبَحَ عِنْدِي أَبَوَايَ وَقَدْ بَكَيْتَ لَيْلَتَيْنِ وَيَوْمًا حَتَّى أَظُنُّ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبْدِي قَالَتْ فَبَيْنَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي إِذِ اسْتَأْذَنَتِ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنْتُ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي مَعِي.

فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَلَسَ وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْ يَوْمٍ قِيلَ فِيَّ مَا قِيلَ قَبْلَهَا وَقَدْ مَكَثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيَّ فِي شَأْنِي شَيْءٌ قَالَتْ: فَتَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيرَةُ فَسَيِّئُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتُ بِذَلِّبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَلِّهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً وَقُلْتُ لِأَبِي: أَجِبْ عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السَّنِّ لَا أَقْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ فَقُلْتُ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ أَلكُمْ سَمِعْتُمْ مَا يَتَحَدَّثُ بِهِ النَّاسُ وَوَقَرْتُ فِي أَنْفُسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهِ يَغْلُمُ إِنِّي لَبَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَئِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرِ وَاللَّهِ يَغْلُمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقَنِي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا أَبَا يُوسُفَ إِذْ قَالَ: (فَصَبَّرَ جَمِيلٌ وَاللَّهِ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ).

ثُمَّ تَحَوَّلْتُ عَلَى فِرَاشِي وَأَنَا أَرْجُو أَنْ يُرِيئَنِي اللَّهُ وَلَكِنْ وَاللَّهِ مَا ظَنَنْتُ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَيًّا وَلَا أَنَا أَحَقُّ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ بِالْقُرْآنِ فِي أَمْرِي وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُرِيئَنِي اللَّهُ فَوَاللَّهِ مَا رَأَمَ مَجْلِسُهُ وَلَا خَرَجَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ حَتَّى أُنْزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْخَاءِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجُمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي يَوْمٍ شَاتٍ فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ لِي: (يَا عَائِشَةُ ااحْمَدِي اللَّهَ فَقَدْ بَرَّأكَ اللَّهُ) فَقَالَتْ لِي أُمِّي: قُومِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ.

فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ الْآيَاتِ فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ هَذَا فِي بَرَاءَتِي قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَكَانَ يَنْفِقُ عَلَى مِسْطَحِ بْنِ أَيْتَانَ لِقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَاللَّهِ لَا أَتَّفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ مَا قَالَ لِعَائِشَةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا إِلَى قَوْلِهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحِ الَّذِي كَانَ يُجْرِي عَلَيْهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْأَلُ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ عَنْ أَمْرِي

فَقَالَ: (يَا زَيْنَبُ مَا عَلِمْتَ مَا رَأَيْتُ؟) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصْرِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَيْهَا إِلَّا خَيْرًا قَالَتْ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِنِي فَقَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ) (الحديث ۲۶۶۱، أطرافه سبقت في: ۱۱۰۷ تجريد).

عائشہ کی کچی ٹہبہ بھری صدیق - دایکی موسولمانان - (ہمزی خود بیان لیں ہیں)
 فہر مووی: دہستووری پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر ہیں) وابوو، کاتی دمرؤیشت بو
 سہ فہری، لہ نیوانی خیزانہ گانی دا تیروپشکی دہ کرد، ئیتر بہ ناوی
 ہر کامیکیانہ وہ پشک دمر بچوایہ، نہو ژنہ یانی لہ گہل خوی دمر برد بو نہو
 سہ فہرہ، وہ لہ سہر نہم یاسایہ جاری پشکی خست لہ ناواماندا، دمیویست بجی
 بو غہ زای بہنی موصطہ لہ ق، وارپیکہوت پشک بہ ناوی منہ وہ دمر چوو، وہ من
 لہ خزمہ تیدا چووم بو نہو غہ زایہ، نہم سہ فہرہیش پاش نہوہ بوو کہہ نایہ تی
 حجاب و حجاب گرتنہ وہ ہاتبہ وہ خوارہ وہ، دمر بارہی ہاوسہ رہ گانی
 حہ زرمہ ت (درویدی خوی لیسر ہیں) لہ بہر نہوہ من بہ بہرگی حجابہ وہ لہ ناو
 کہہ ژاویہ کدا ہہ لیان دہ گرتہ، و دمیانخستہ سہر پشکی و شترہ کہہ و ہر
 بہ کہہ ژاویہ کہہ وہ لہ و شترہ کہہ دایان دہ گرتہ، رؤیشتین ہہ تا حہ زرمہ ت (درویدی خوی لیسر
 ہیں) لہ غہ زاکہ ی لیں بووہ و گہر پایہ وہ و گہیشٹینہ نزیکی مہ دینہ، لہ ویدا
 لہ شہودا، پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر ہیں) دہستووری دا، کہہ بکہ ونہ پی و بہرہ و
 مہ دینہ بجمین...

منیش لہ وکاتہ دا کہہ خہ لکہ کہہ خہریکی بارکردن بوون، ہہ ستام چووم
 بو سہراو و دوور کہہ و تمہ وہ لہ فہرہ باغی سوپاکہ، کاتی سہراوہ کہہ تہواو کرد،
 ہاتمہ وہ بو لای شوینہ کہہ ی خووم، تہ ماشام کرد، گہردانہ پیہ کی بہر دہ شہ وہ ی
 ظہ فارم ہہ بوو، پسابوو، وہ چہن دانہ پیہ کی لیں داکہ و تبوو، منیش بہر پیگہ کہہ ی
 خووما گہر امہ وہ و گہر ام بو ملہ وینکہ کہہ جا نہم گہر ان و خہریکبوونہ
 درہنگی بہ سہرہینام و لہ کہہ ژاویہ کہہ ی بی ناگا بووم، تومہ ز نہوانہ ی کہہ خزمہ تی
 ئیمہ بیان دہ کرد و شترہ کہہ یان بووم کوپان دہ کرد، ہاتبوون کہہ ژاویہ کہہ ی منیان

بە خالیتی ھەلگرتوو ھەلگرتوو ھەلگرتوو ناویانەتە سەرپشتی و شترەمکەم، بەبیری خۆیان وایانزانیوە کە من وام لەناویدا، ئەو سەردەمەش ھیشتا ئافرەتان سوکەلە بوون و قەلەو گۆشتن و قورس نەبوو بوون، چونکە خواردنیان کەم بوو، بەقەد بەرکولی دابوو نەدەبوو، سەرەرای ئەمەیش من خۆیشم ئەو ھەلە ھیشتا کچۆلە بووم و کەنیشکیکی مەلکار بووم و تەواو سووکەلە بووم، ئیتر لەبەر ئەم ھۆیانەو دیارە چارەنووسی خودایی وابوو، کاتی پیاوێکە کە ژاوە خالییە کە ھەلگەرن و دەینین لەو شترەمکە زێر من، ھەست بەسووکی و چۆلییە کە ناکەن و یەکسەر و شترەمکە ھەلگەستین و دەرۆن..

کاتی ملەوانکە کەم بەتەواوی دۆزییەو و رویشتمەو و بۆ شوین ھەوارگە ی سوپاکە، تەماشام کرد کەسی لێ نەماو، ئیتر رویشتم بۆ سەر شوینە پێشووە کە خۆم و بەناچاری لەو دانیشتم، بەھیوا ئەو کە ھاوڕێکانم درمگ یا زوو ئاگادار دەبن لەو کە من لەکە ژاوە کەدا نیم و ھەلە خۆیان بۆ دەرەمکەو، کە کە ژاوە کە بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆی بۆ و ن بووم و دەرەمکەو بەشوینما کەم مامەو لەو شوینەدا خەوم پیاکەوت..

کە چام کردووە صەفوانی کوری موعەطەلی سولەمی دەرەمکەو، کە لەپاش سوپاکەو بوو ھات، صەفوان لەبەر مەبەیان سەرخەوێ دەرەمکەو و لەپاشا شەو لەناو شەو دەرەمکەو بەدەمەو دەرەمکەو پێتەو، لەدەمی بەیاندا گەشتە لای من، صەفوان عادەتی وادەبێ ھەمو جاری لەسوپاکە دواوە کەوێ تادەرۆن، ئەو جار بەشوینەواری سوپاکەدا تێدەپەرێ ئەگەر شتی لەسوپاکە، داکەوتبێ ھەلێ دەرەمکەو شوینیان دەرەمکەو، کە نزیك دەبێتەو لەمن لەدوورەو رمشایی و تارمایی مەو قیچی نووستوو دەبینی، کە دێتە پێشەو دەرەمکەو سەرم، تەماشام دەرەمکەو دەناسیتەو، چونکە لەپیش ئەو دەرەمکەو پێشەو چارشیو گرتەو دابو و بەرگی حەجاب پەیدا بێ، ئەو منی دەدی، کە دەناسیتەو دەست دەرەمکەو بەگوتنی: **هَلَا لِلَّهِ وَالْإِلَهِ رَاجِعُونَ**.

ئىتر لەدەنگى ئەم وشەيە خەبەرم بۆۋە، كە چاۋم كىردەۋە سەفۋان دەيگوت: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾. ئىتر مەن خۆم يەكسەر داپۇشى و گورج چارشىۋەكەي خۆمەم دا بەرۋى خۆم دا، بەزاتى خودا يەك وشە چىيە، قەسى ترى لەگەل نەكردم، جگە لەو ئايەتە زىاترم لى نەبىست، ئەۋمەنبى كەكىشاي بەدەستى وشترەكەيداۋ، يىخى داۋ مەنىش بەبى يارىدەي ئەۋ كەبالم بگرى، ياقاچم ھەل بېرى، سۈرۈۋوم، جا كەۋتە رىۋ جەۋى وشترەكەي بۆ رادەكىشام، ھەتا لەسەر ئەم ھالەتە گەيشتىنەۋە بەسۈپاكە. كە لەقرچەي گەرمای نىۋەرۋدا بۆ وچان لايان دابوو.

جا ئىتر سەبارەت بەمەن تياچوو ئەۋەي تياچوو، ۋەك دەلىن: باۋىلكە، بايەكى بەسە، داخ لەدلەكانىش ئەمەيان بەھەل زانىۋ قۇستيانەۋە بەنىيازى ئابروۋ بىردىنى ھەزەرتە تانەدان لە خانەۋادەي پاك و مەردو داۋىن پاكى ۋىستيان، خەنجەرە كۆل و كۈلەكەي خۇيان، ھەتا مەشتۋە رزىۋەكەي، بىدەن لەكۆلەي ئىسلام، بۆيەكا سەرۋكى ناپاكەكان، عەبدوللاى كورپى ئوبەيى، كەپىشى دەگۈترى: عەبدوللاى كورپى سەلۇل، چۈنكە داىكى ناۋى سەلۇلە، ئەۋ سەرچۇپى گۆبەنى ھەلاتە بوختانە زەكەي دەكىشاۋ، خۇش خۇش ئاگرى ئازاۋەكەي بەدەستە چىلە خۇش دەكرد، كاتى گەيشتىنەۋە مەدىنەي نازدار ۋارىكەۋت مەن يەك مانگى رەبەق نەخۇش كەۋتەم.

ئىتر لەبەر نازارى خۆم ئاگام لەۋ خەلكە نەبۋو، كە لەناۋ خۇيانا باسى ئەۋ بوختانە دەكەن، كە دەستەي ھەلاتبازەكان ھەلىان بەستبۋو بۆ مەن، ۋەكردبويان بەبىنىشتە خۇشەي خۇيان، سەرەراي ئىش و نازارى نەخۇشەكەشم مەن لەكراسى خۇما پاك بووم، ھىچ ئاگام لەم كەينو بەينە نەبۋو، بەلام لەۋە دوۋ دل بووم كە پىغەمبەر - دروۋدى خوداى لەسەر بىۋ ەرمزاي خودا لەگشت ھاۋسەرەكانى بىت - لەۋ نەخۇشەينەمدا ۋەك نەخۇشىنى جارەن نازى نەدەگرتەم، ۋەۋ مەھرەبانى جارەنەي نەمابوو لەگەلما، جار جار

دهاته بهر دمرگای هۆدهکه م و سلاوی لی دهر دین و دمیفرموو به دایکم که
 بۆ چاودیری له لام بوو: (نه خو شه که تان چۆنه؟) نیت دهر و یشت، بهس له مه
 دوو دل بووم، به لام ههستم بهشتی خراب نه ده کرد، تا رۆژی پاش نه وهی
 تۆژی بوورامه وه که می چاک بوومه وه، له گه ل دایکی میسطه حا - که
 پوورزای باوکم بوو - چوومه دهر وه بۆ مه ناصیع، که جیگهی سهراومان بوو،
 شه و او شه و نه بوایه دهر نه ده چووین، نه و کاته هیشتا ئاوده ستمان له نزیك
 ماله کانمانه وه دروست نه کرد بوو، له سه ر عاده تی عهرمه به پێشینه کان
 له چۆله وانی سهراومان ده کرد، چونکی نه و سا ئاودهستی لای مال
 نازاری ده داین به بۆنی ناخۆشی! جا کاتی له ئیشی خۆمان بووینه وه و
 گه راپینه وه بۆ ماله وه دایکی میسطه ح له رێگه قاچی له عاباکهی گیراو پێی
 هه لکه وت و، نزیه کی خرابی له میسطه حی کۆری کرد، گوتی: میسطه ح
 سه رنگری بۆ و له ناو بجی؟!

ئه م دایکی میسطه حه ناوی سه لا بوو، کچی نه بو ره می کۆری
 موطنه لیبی کۆری عه بدومه ناف بوو، دایکی سه لماش کچی سه خری کۆری
 عامیر بوو، پووری هه قی نه بوبه کری صدیق بوو، میسطه حی کۆری سه لماش
 کۆری ئو ئانه ی کۆری عه ببادی کۆری موطنه لیب بوو، که واته میسطه ح:
 پورزازی نه بوبه کری صدیقه، که نه و دوعایه شه په ی له میسطه ح کرد پیم
 گوت: بۆ نزای شه پی لی ده که ی؟ میسطه ح له به شداران ی جهنگی به دره و
 پیاوی باشه، فه سی خراب هه ئناگری؟ نه و یش گوتی: نه ی هینه! هه ی گێله!
 تۆ نازانی نه و چی گوتوه؟ گوتم: بۆ چی گوتوه؟ جا به دوورو دریزی باسی
 داستانی بوختانه که ی بۆ گیرامه وه.

نیت نه خو شینه که م لی زیندو و بوه وه بارم گرانت بوو، که چوومه وه بۆ
 ماله وه کاتی هه زرمه ت (درویدی خوی له سه ر ب) هاته وه بۆ لام و وه ک جاران سلاوی کردو
 فه رمووی: نه وه که تان چۆنه؟ واته نه خو شه که تان چۆنه؟ عه رزیم کرد:

ريگهه ددهي برؤمه وه بؤلاي باوك و دايكه؟ عائيشه دهيكوت: مه بهستم
 نه وه بوو كه نهه دمنگوباسه له لاي نه وان روون بكه مه وهو بچمه بنچو
 بنهواني، جا هه زمرت (درووي خوي لسمه به) ريگهه پي دام و منيش رويشتمه وه بؤ
 لاي باوك و دايكه، جا هه رزي دايكهه كرد: دايكهه نهه قسانه چين، خه لكي
 دهيانكهه؟ نهو يش گوتي: كچه كهه له سه ره خو به و گو يي مه دمري، په تي درؤ
 كورته، زوو دمه ده كه وي، به خوا به ده كههه رده كه وي كه زني شوخ و
 شهنكو جوان بي وله لاي مي ده كهه نازدارو خوشه ويست بي و، هه وييار بي،
 وهك حالي حازري نيسي توي، به لام له پلارو زمان و توانجو دهمي هه ويكاني و
 كه ساني سه ره هه ويكاني رزگاري ببوي و قسه ي زوري بؤ هه لته به ستن.

منيش گوتمه: سوبحانه للآ لهه سهيره! ناياشتي واري تي دهجي كه نهه
 خه لكه نه وه نه ده دمه به ستي رمزي خوداو پيغه مبهه نه يهه و قسه ي و ناره و
 بكهه؟! نيتر شه و كردي و من كردم نه وشه وه تاشه به قاي دا ههه گريام و
 فرمي سك وشك نه بو وهو خه و نه چوه چاوم! وهه تا سبه ي سهروم ده گريام
 جاله بهه نه وهي كه لهه كاته دا سهرووش نه دههات بؤ پيغه مبهه (درووي خوي لسمه به)
 لهه لايه نه وهو درهنگ هات، هه زمرت عه لي كوري نه بو طاليب و نوسامه ي كوري
 زه يدي بانگ كرد، وه بؤ جيا بو نه وهه له هاسه ري خوي كه منم راويزي پيكرهه،
 نوسامه (رمزي خوي لسمه به) زور به جواني نه وهي كه ده ميزاني له پاكي و پاكي زمي و
 مه ردايه تي و داوي نپاكي خيزانه كهه ي پيغه مبهه وه، رووني كرده وه بوي، بهه وي
 نهه دؤستي و دلسؤزيه ي كه له ناو دموون و ناخي خو يدا هه ستي پي ده كرد،
 بهه رابهه به خيزانه كاني پيغه مبهه (درووي خوي لسمه به) بهه وي نه وهه گوتي: نهه
 پيغه مبهه ري خودا! خيزاني خيزاني تو بي، خراپ نابي ههه قابيل بهه خو ته و
 دلت چه كه ره نه كا، نيمه بهش بهه حالي خو مان نه وهي باش نه بي لي مان نه ديوه.

به لام عه لي (رمزي خوي لسمه به) گوتي: قوربان! خو خودا دمووي زنه ي ناني لي
 نه به ستي و زني تريش زورن له دونيادا، نهه ي پيغه مبهه ري خودا! نه وه نه بي لهه

قسه یه مه بهستم نه وه بی خوانه خواسته من دلم له ئاستی رهوشی بهرزی
عائیشه گهردی گرتبی، یاحهزم له وه بی که تو دهست بهرداری ببیت، نه،
مه بهستم نه مه نییه، به لکوو مه بهستم نه و میه که تو به هه حاله خوت
به باشی دهرانی هه راموشیت بۆ بی، دهنه نه گهر چهز ده که ی به باشی له حاله که
حالی بی، نه و من له تو باشتی لی نازانم، بۆ نه مه نه گهر پرسیار له بهریره
به که ی که که نیزیه تی و له گه لی هه لسو که وت دهکا، نه و قسه ی راستت بۆ دهکات.

ده لی: جا پیغه مبه ر بهریره ی بانگ کردو هه رمووی: نه ی بهریره! هیچت
له عائیشه دیوه، که جیگه ی گومان بی؟ بهریره پیی گوت: سویندم به و
که سه ی تو ی به راستی نار دو وه کردویتی به پیغه مبه ری راست و دروست
هیچی وام لی نه دیوه، که خوانه خواسته مایه ی سووکی بی بۆ پایه و شان و
شوین و جیگه ی نه و، ته نیا نه وه نه بی که که نیشکیکی منالکاره، هیشتا
هه لسو که وتی له منال دهکا، چونکی جاروبار که هه ویر ده شیلی
به سه ر هه ویره که وه خه وی لی ده که وی، گه لی جار نازه لی ناو مال دین
هه ویر مکه ی ده خۆن!

جا پیغه مبه ر (درووی خوی لسه ر بی) که تو زی دلی نارام بوو، هه ر نه و رۆژه
رۆشت بۆ مزگه وت و ته شریفی رۆشته سه ر مینه رو سکا لی حالی کرد
له دهست سه روکی ناپا که کان: عه بدو لای کوری ئوبه ی کوری سه لول
هه رمووی: نه ی گه ل موسو لمانینه! کی هه قم دهراتی و یار مه تیم ده دا،
له سه رم دهکاته وه نه گهر بچم به گز نه م پیاوه ناپیاوه دا، که شه رم و شکو
له خودا ناکاو به خوت و خۆرای نازار به خۆم و خیزانم ده گه یه نی و بووه
به درکی مه و زین لی مان، ده سا به زاتی خودا من بهش به حالی خۆم، که
پیغه مبه ری خودام و له قسه ی راست و له شایه تی هه ق به مو و لانه دم، شایه تی
ده دم بۆ خیزانی خۆم نه وه ی باشه و چا که نه بی، له و خیزانه ی خۆمه
نه مدیوه و، له گه ل خۆشم دانه بی سه ری به مالی مندا نه کردووه.

جا سەعدى كۆرى موعاز مەردانە ھەستاي گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا!
 مەن يارمەتتە دەردەم ھەقت دەردەمى و لەسەر تۆ دەچم بەگژىدا،
 ئەگەر ئەو نامەردە گىرەشپۇنە لەھۇزى ئەوسە، كە خۇم سەرۇكىانم ئەوا
 بەس تۆ فەرمان بفرمىو، ھەتا بىدەم لەگەردنى خۇ ئەگەر لەبرا
 خەزەرەجىيەكانمانە ئەوا چىمان لەبارمىيەو فەرمان پى بفرمىو دىكەين!
 كەچى لەویدا سەعدى كۆرى عوبادەى سەرۇكى خىلى خەزەرەج، تەنگە
 گرتى و راستەو بوو، بەرپەرچى سەعدى كۆرى موعازى دايەو ھەو گوتى:
 درۆت كىدا بەزاتى خودا نايكوزى و ناتوانى بىكوزى!

عائىشە (مەزى خوى لى ھى) فەرەمىو: سەعد لەومبەر پىاوپكى باش بوو، بەلام
 لەو كاتەدا دەمارو تەنگە گرتىبوو، جا لەوید ئوسەيدى كۆرى حوزىر
 راستەو بوو، كە نامۇزاي سەعدى كۆرى موعاز بوو، گوتى بەسەعدى كۆرى
 عوبادە: تۆ درۆ دەكەى! سا بەگەورەيى خوا دىكوزىن، بەراستى تۆ لەناپاك و
 مونافىقانى، ئەو ھەتتاى بەناشكرا لەسەر ئەوان دەكەيتەو ھەو پاسى ناپاكان
 دەكەى (چۇن موسولمان پىشتى پېغەمبەر بەردەداو پىشتى دزەكەى دەگرى، تۆ
 چاۋ بىكەرەو، ئەي موسولمانى خودا! دىزانى قىسەكەت كۆى دوگرىتەو؟).

جا لەویدا ھەردو ھۇزى ئەوسو خەزەرەج ھوروزان، نىزىك بوو كە
 بقرەومى و بچن بەگژى يەكتىداو، پەلامارى يەكتى بىدەن، ھەزەرەتەش ھەر
 لەسەر مەنبەرەكە راوېستا ھەر لەوئو بەفرمايشتى شىرىن، خەرىك بوو
 ھىدى دەكردنەو، ھەتا بەرمبەرە خاۋى كىردنەو، بى دەنگ و ئارام بوون و
 خۇشى واتە: پېغەمبەر خۇشى خامۇش و ئارام بوو.

عائىشە —سەد ھەزار جار رەزامەندى خوداى لەسەربى— كە خودا
 كىردوۋىيە بەھۇى ئەم ھەموو ئايەت و فرمايشتە شىرىن و بەسوودانە،
 كەبەزەمانى پىرۇزى خۇى بۇمان دەگىرپىتەو، فەرەمىو: ئەو رۇزمەش كەنەم
 ھەرايە روۋى دا، دىسانەو سەرۇمىر گىيام و خەو نەچوۋە چاۋم و، فرمىسكىم

وشك نه كردهوه، ومباوك و دايكم له دلسوزى خويان له وباومرېدا بوون، كه من له بهر گريان سويم دمبېته وهو گريان جگهرم له ت له ت دهكا، جا له و كاته دا كه باوك و دايكم له لام دانېشتبوون و من له سهر نه و حاله ده گريام، ژنيكي نه نصارى ئيدنى خواست كه بې بولام، منيش ريگه م پې دا، نه وېش هات دانېشت له گه لئا، دهستى كرد به گريان!!

عائيشه (همزى خوى لى بى) فهرمووى: له م كاته دا كه له سهر نه م حاله بووېن، ته ماشام كرد پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بى) هاته ماله وه، بولامان و سلاوى كردو دانېشت، له و روژم وه كه نه و قسه و قسه لوكانه دربارى من كرابوون، نه وه يه كه م جار بوو له لاي من دابنېشيت، نه و بوو بوو به مانگيكي ربه قېش كه له م بارميه وه نيگاي بو نه هاتبوو، جا چه زرم ت له پاش دانېشتن شايه تماني هېنا و فهرمووى: (له پاش سوپاس و ستايشى خودا، نهى عائيشه! دربارى تو هه ندئ قسه ي ناشايسته م بيستوته وه، نه گهر تو پاك بى و له وانه به دووربى نه و خودا به زوى پاكى تو ناشكرا دهكات، نه گهر قهرى گوناھيكيش كه وتووى نه و ته وبه ي لى بكه و، داواى لېبوردن و ليخوشبوون له خودا بكه، چونكه خودا مېهره بانه له گه ل بهنده ي خوى دا، ههركاتى بهنده يى گوناھى بكاو ته وبه ي لى بكا، وه پې له گوناھى خوى بنى، ئيتړ خوداى گه وره ته وبه و په شيماني لى گيرا دهكا).

عائيشه (همزى خوى لى بى) فهرمووى: كاتى چه زرم ت (درودى خوى لى سهر بى) فهرمايسته كه ي خوى ته و او كرد، فرميسك له چاوما قه تيس ماو وشك بوو، ههستم به تنوكى نه شك نه كرد، (چونكى خه فته و په ژاره كه زورى هېنا، دمرگاي فرميسك ده به ستى! نه وكاته دل تك تك خوينى لى دى) جا به باوكم گوت: بابا! تو له باتى من وه لامى پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بى) بدمره وه بو نه م قسه يه كه دميفهرموئ، باوكم فهرمووى: به خوا نازانم وه لامى چى بدمره وه، جا گوتم به دايكم: نهى دايكه! تو وه لامى پېغه مېهر (درودى خوى لى سهر بى) بدمره وه، نه وېش فهرمووى: نازانم چى عهرزى چه زرم ت بكه م.

عائيشه (رمزي خوي لى بى) فهرمووى: من نهو كاته كهنيشكى منالكار بووم
زوريشم لهقورئان نهخويندبوو، لهبهر نهوه لهبهر بهريشاني دلى خوځم ناوى
حهزرهتى يهعقوبى باوكى ههزرهتى يوسفم لهبير چوو بوو، بهلام لهگهڻ
نهوهشدا خوداى گهوره سهري خستم، كه بهگوساخى وهلامى ههزرهتى
پيغه ميبهر (درووى خوي لى بى) بدهمهوه..

بويه كا گوتم: بهخودا من باش باش دزمانم كه ئيوه نهوهنده ئهم قسهو
باسه چوو بهگويچكه تانا له دلتانا چهسپيووه، باومرتان پى كردوو، جا
نهگهر من پيشتان بلييم كه من پاك و بهرى و بى ئاگا و بى گهردم لهم
بوختانه، ئيوه باومر به من ناكهن هه رچهنده خودا بهو باني سهروه بو
خوى دزمانى و باش باش ئاگاداره كه من لهگول پاكترم و لهمنالى ساوا بى
تاوانترم، بهلام نهگهر بهدرؤ پى بنيم لهكردى تاوانى كه نه مكردوو. نهوا
ئيوه باومر پى دهكهن، باومر بهراسته كه من ناكهن، باومر بهدرؤ كه من دهكهن!

بهلام سهبووريم بهوهدى كه خودا بو خوى ئاگاداره و دزمانى كه من وهك
دهنكى تهزه پاك و بى گهردم، سويندم بهخوداى باني سهري لهم ههلوسته
ناسكهدا، كه جهنگهه خهه و خهههت و پهزارميهو، خورپهم لى كه وتوو لهتاو
هيري بوختان و شالوى ناههق، سويندم بهخوا لهئاوا ههلوسته پيا بشتين
داستانى كه بيهكم بهسهري مهشوق و كه بشى بو بهياني حالى من و حالى ئيوه
فهريماشتهكهه باوكى ههزرهتى يوسفه، كه كورپهكانى پيلانيان لهيوسفى
برايان كردوو، بهدرؤ پاكانيان بو باوكيان كردو گوتيان: كورپهكهت گورگ
خواردويهتى، سهريمايه ئهوهش نهوان تانهه ئهوهيان لهباوكيان دهدا، كه
گوايه ئيمه قسهه راست بو دهكهن و تو لهبهر نهوهه دلت پيسه لهئيمه
بروامان پى ناكهى، نهويش لهم حالهه، لهم بارودوخه ئالوزهه، كه لهدوو لاه
جهركى داخ كرابوو، وهك ئهم حالهه ئيستاي من، كاري خوى سپارد بهخوداو
فهريمووى: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ يوسف/ ١٨ واته:

بهش و باره‌ی من سه‌برو ئارامیکی جوانه له‌بهر باری خودای گه‌ورهدا، ههر خودایه داوای یارمه‌تی لی ده‌کری و ده‌توانی که سه‌بووری دلم بداو ته‌واناییم پی ببه‌خشی بۆ هه‌لگرتنی ئەم باره قورسه‌ی که ئیوه ده‌لیین.

عائیشه (پەژەیی خوی لی بی) ده‌فه‌رموی: ئیتر له‌و شوینه هه‌ستام ورۆیشتمه‌وه بۆ سه‌ر نوینه‌که‌ی خۆم و له‌سه‌ری پال که‌وته‌وه! عائیشه (پەژەیی خوی لی بی) فه‌رموی: من ههر ئەو کاته زۆر باش دهمزانی که‌من پاکم و، دهمزانی که‌ خودا پاک‌ی و پاکیزه‌یی من به‌یان ده‌کات، زوو یادرنه‌گ ئەو تۆمه‌ته‌ ناهه‌قه به‌درۆ ده‌خاته‌وه، من ئەمه‌م به‌باشی دهمزانی به‌لام به‌خودا زمینم بۆ ئەوه نه‌ده‌چوو که‌ خودا نایه‌تی قورئان له‌شانی مندا بنی‌ری‌ته‌ خواره‌وو ئەو نایه‌تانه، له‌ناو قورئانی پی‌رۆزدا بمینن و هه‌تا هه‌تایه ئەو نایه‌تانه ده‌وربکری‌نه‌وه له‌ هه‌موو لای!

به‌لام هیوام وابوو که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) له‌خه‌ودا خه‌وی ببینی و حالی بکری که‌من به‌دوورم له‌شتی وانا‌شایسته، فه‌رموی: جا سویندم به‌خودا ئیتر ههر له‌ویدا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) له‌سه‌ر شوینی خوی نه‌بزووت، وه‌که‌سیش له‌دانیش‌توانی ناو کۆره‌که له‌مال دمرنه‌چوون، هه‌تا (نیگا=سروش) هاته‌ خواره‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) حاله‌تی هاتنی سرووش دایگرت، وه‌ک هه‌موو جاری که‌ سرووشی بۆ ده‌هات، ئەمه‌جاره‌ش ناوا قورسی باری سرووش دایگرت، وه‌ک تایه‌کی گران، وه‌جه‌سته‌ی پی‌رۆزی نیشته سه‌ر ئاره‌ق، ته‌نانه‌ت دلوپی ئاره‌ق دانه‌دانه وه‌ک گو‌ی مرواری به‌روخساری پی‌رۆزو جه‌سته‌ی نازداریا، به‌رو دوا دلوپ دلوپ ده‌هاته‌ خواری! ئەوه‌ش له‌بهر زمبرو قورسی وه‌حی و سرووشه‌که، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا که ئی‌مه له‌هه‌ره‌تی سه‌رما‌ی زستاندا بووین و رۆژه‌که‌شی رۆژیکی تۆفی تووشی سارد بوو.

جا کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) فه‌رامۆشی بۆ هات و سرووشه‌که‌ی و مرگرت و هاته‌وه سه‌ر بارودۆخی ئاسایی خۆی، له‌پیش هه‌موو شتی‌کا له‌خۆشیاندا پی‌که‌نی و فه‌رموی: ئە‌ی عائیشه! موژده‌بی، ئە‌وا خودای

گه ورمی خاومن شکو دمری خست که تو پاک و دووری لهو تاوانه! جا دایکم
فرمووی: نهی عانیسه! هه لسه بچو بۆ لای چه زرم ت - دروودی خوای له سهر
بی و سهر و مال و منال و هه ست و نه ست به قوربانی خاکی ژیر پای بی-
له خزمه تیدا دانیسه، له خووشی نهم مزده خو شهیه. منیش گوتم: به خودا
ناچم بۆلای و سوپاسی خودا نه بی سوپاسی کهس ناکهم، که به میهرمبانی و
گه ورمی خوئی ئالای سهر به رزی بۆ من هه لکرد.

ئیت خوای گه ورمه و سهر ورم نهم ده نایه تهی ناردده خوارم ده: ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ
جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ هه تا ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
- نور ۲۴ / ۱۱-۲۰ واته: نهو که سانه که نهو هه لاته ههره گه ورمیان هه لبه ست
تاقمه یی بوون له خو تان، وه لی ئیشی خوا بی سرنییه و کاری خودا بی
حیکمه ت نییه، که واته به هه لده مه چن و گومان مه بهن که نهم درو بوختانه
شهر بووه بۆ ئیوه و زمرمر له قه لای قایمی ئیسلام ددها، به لکوو خودا کردی
به مایه ی خیره خووشی بۆ ئیوه و بۆ هه موو گه لی ئیسلام، له لایه که وه
بوو به که فارمه ی گونا هو له لایه که وه بوو به هوئی هاتنه خوارم ده هه زده
نایه تی پیروزی قورئان، که شتی واته خیره نرخه ته وای نابی، نهو
هه لاتبازانه ییش ههر که سه یان به پیی به شداری خوئی له دروستکردنی نهم
تاوانه هه لبه سته دا سزای ره وای تاوانی خو یان و مرده گرن، به تایبه ته ی
عه بدوللای کوری سه لول که کیشی تاوانه که ی هاویشه سهر شانی خوئی.

نه ی موسولمانینه! ده بوو ههر له سهر مه تاوه که نهم هه لاته تان بیست،
گورج پیوو ژنتان بتانگوتبایه، درو یه که له کیشا نه بی، عه قل نایگری، نهم
بوختانه گه ورمیه یه، که به چه ره می پیغه مبه ری خودا کراوه، ئیمه که
موسولمانین، باو مرمان وایه که خودا بی پیزی نایه نی به شانی موحه ممه دداو،
ئابروو نامووسی خوئی و خانه واده ی و کهس و کاری له هه موو گه ردو لکه و
نهنگی ده پاریزی، که واته: نه مه درو یه کی ئاشکرایه، نهو درو هه لبه ستانه کوا

شایه تیان، کوا به لگه و نیشانیان، نه گهر راست ده کهن و درو ناکهن و دروژن نین، با چوار شایهت له سمر داواکهنیان راست بکه نه وه، جا مادهم شایه تیان نییه، دیاره مه بهستیان گیره شیوینی و روو خاندنی قه لای نیسلامه، وه خوا بۆ خوی باش دزمانی که نه وانه درو ده کهن و نه وانه به دروژن له قه له م دراو. له فاضل و سایه ی خواوه بوو، به سۆزو رحمه تی بی پایانی خوی، له دنیاو دواروژدا پاراستی، دما له تۆله ی نه م وتی وتیه دا، که سهرتان تی کردبوو، دهمتان تی ژمندبوو، سزایه کی گه لی گه وره چرزهی لی هه ل دهمستاندن!

به تایبه تی له گهر مه ی نه و کاته دا که نه م درو یه تان کردبوو به بنیشه خو شه ی بن ددانتان، واتان دزمانی که نه مه شتیکی سووک و ناسان و ناساییه، گه ستنی نامووسی موسو لمانان و زامارکردنی هه ست و دل و دموون و نامووسیان هه روا به ده م خو شه، به لام شتی و له یاسای خودا دا به تاوانیکی گه لی گه وره دادم نری. دمبوو هه ر له یه که م جار هوه باومرتان پی نه کردایه و به دروتان به خستایه ته وه و بتانگوتبایه: خوانه کا که نیمه قسه ی و نار هوا به سمر زمانمانا بی، سو بجان هه ل لا له م درو عه نتی که یه! ده لئی شاخ و گوپی هه یه نه و منده هه لاتیکی زل و گه و ره یه، به راستی درو هه روا ده بی، بوختانی رووتی بی به لگه و نیشان و شایهت هه روا ده بی!

خودا له پرووی سۆزو میهرو جهرگسۆزییه وه ته می و ناموژتان ده کا: که جاریکی تر هه له ی و نه که نه وه، هه تا هه تایه و بپرای بپرای نه بن به کۆمه کی، بۆ به کریگیراوانی شه ی تان بۆ بلا و کردنه وه ی تۆوی نازاوه دانه وه به ناو گه لی نیسلاما، نه گهر نیوه به راستی خاوه نی ئیمان و باومری ساخن.

خودا هه می شه وه ک مامو ستایه کی میه ربانی دلسۆز گوئی له ده ورو دمرستان ده گری، به نه زاکه ت هه له تان بۆ راست ده کاته وه، یاسا و نیشانه و نایهت و حوکی خو یتان بۆ روون ده کاته وه، چونکه خودا دانا یه به حال و زانایه له کاری خو یا، دزمانی شانی به نده ی خوی چی هه لده گری.

کەسانی کە حەزەدە کەن قاوی ناشیرین دابکەوئ و ئابەر ووی موسوئلمانان بەخوت و خوڤایی لکەدار بکەن و، بەدرۆو بەراست شەن و کەوی باسو خواسی ناشیرین بکەن، لەهەردوو جیهانا سزای سەختی خوڤیان و مردەگرن، خودا خوئی هەموو شتئ بەباشی دمرائئ، بەلام ئیوہ گەلئ شت هەیه لەخۆتانەوہ نایزانن، مەگەر کەسئ تر فیترانی بکا، قەسە پوخت و پالفتە فەرماشت ئەمەیه: لەسایە و فەزل و رحەمتی خوداوہو لەبەر خاتری بوونی پیغەمبەر (دروودی خوئی لەسر بی) لەناوتانا، لەبەر ئەمانە ئەمجارە لەم قۆرت و سەخڵەتییە رزگارتان بوو، وەخودا لەوانە خوڤ بوو کە لەبەر ساویلکەیی و کەمتەر خەمی، ئەم دەرنگوباسە پیسەیان دەماو دەم دەقۆستەوہ، دەرنا کەستان لەسزای سەختی ئەم تاوانە قوتارتان نەدەبوو.

کاتئ خودای گەورە ئەم نایەتانە ناردە خواری بۆ دەربرینی پاک و بی تاوانی من، باوکم ئەبو بەکر صلیح (دەزای خوئی لی بی) فەرمووی: بەخودا، چونکە مەستەح ئەوہی بەعائیشە کچم گوتووہ، نیت نابی کە هیچ خەرچ و مەسرفیکی بۆ بکەم، بۆیە وایگوت چونکە لەو بەر مووچانە دەدا بەمەستەح، لەبەر ئەوہ کە هەم خەزمی بوو هەم هەزاربوو، تا خودای گەورە ئەمە ناردە خواریوہ: ﴿وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلَ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُغْفَرُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نور/۲۲.

واتە: باخاوەن پایە ئایینی و خاوەن مایە جیهانی ئیوہ، بەهۆی ئەم رووداوە ناخۆشەوہ لەخێرکردن و پیاوہتی کردن، دلیان سارد نەبیئەوہ، سویند خواری و شتی واکەن بەمەهانە بۆ ئەوہی مووچەو بەراتی خەزم و خویش و هەزاران و ئەوانە لەمەگەرەو لەبەر رمزای خودا کۆچیان کردووہ بۆ مەدینە بێرن، لەناو خۆتان بەحەوصەئەو نەرم و نیان بن، چاوپۆشیتان هەبی، لیبووردنتان هەبی نابی لەسەر هەموو شتئ دەست بەدەنە شیرو تیر

لهیه کتری ساوین، گهلئ شت ههیه لهسه رهوه تاله لهژیرهوه شیرینه، ئیوهیی کهئه وهنده رق نهستووو بن، نه تانهوی له کهسی خوش ببن که ههلهیه کتان له گهل دهکات، ئیتر بهج روویه که وه لهخودا داوا ده کهن که له تاوانتان خوش ببی، دهی باش باش بزائن که خودا ههم تاوانپوشه وه ههم بهرهم و میهرمانه، کهواته ئیوهش رهفتارتان رهفتاری رهحمان بیو، دوور بن له ههنگاوهکانی شهیتان، کهپه خشه وه کردنی رق و کینه وه دهغهزو دوژمنایه تییه له ناوتان دا.

جا ئه بوبه کر (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: به ئی به خودا چه زده کهم که خودا له گوناهم خوش بی. ئیتر ئه وه خهرجی و مهسرفهی دهیکرد بو میستهح کهراندیه وه بوی و فهرمووی: به خودا ئیتر ئه م خهرجی و مهسرفهی ههتا سهر ددهمی و ههتا ماوم قهت نایبرم.

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) بو مه سه له که ی من، پرسپاری له زمینه بی کچی جه حشیش کرد، فهرمووی: ئه ی زمینه ب! چی لی دزمانیت؟ یا چیت دیوه؟ زمینه ب (همزی خودی لئ بی) ده لئ: ئه ی پیغه مبه ری خودا! من به گوپی خۆم هیچی خراپم له م نافرته نه بیستوو، و به چاوی خۆم هیچی ناشیرینم لی نه دیوه، ئیتر له خۆمه وه درۆی چی بکه م، کهواته گوئ و چاوی خۆم له درۆ بوختان و ئاگری دۆزهخ ده پارێزم! من خیر و چاکه نه بی هیچم له عائیشه نه دیوه.

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: له ناو خیزانهکانی چه زره تدا (دروودی خوی له سه ر بی) هه ر زمینه ب هه بوو که هاوتای من بکا و وه ک من له لای پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) نازو خاتری هه بی و به جوانی خۆی له لای چه زره ت بنازی و، شان له شانی من بدا، به لام خوا هه قه و خودا به هو ی دینداری و له خودا ترسیی خۆیه وه پاراستی و باشی گوت و خراپی نه گوت و قسه ی هه قی کرد، به لام چه منه ی خوشکی وه ک ئاگری بن کا له خۆیه وه له سه ر زمینه ب شه ری به من

دەگىراو، ئاگرى ئازاۋەمكەى خۇش دەكرد، تا لەسەر حىسابى من پاىەى خوشكەكەى بەرز بکاتەو، ئەو مەبوو ئەویش تياچوو لەگەل ئەوانەدا کەتياچوون، وەدارى ھەددى بوختانى لى درا لەگەل چەند کەسىكى تردا).
تاج/۷-۶۹-۲-ش/ت. واتە: ئەم ھەرموودە پىرۋزمىە بوخارى و موسلىم و تەرمىزى گىراۋيانەتەو، (رەزاو رەھمەتى خودەمان لى ھى). (لە تاجا و لەبەرگى ۷/ لاپەرە/۶۹ ھەرموودەى سىيەم).

۱۱۲۲- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتْنِي رَجُلٌ عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ وَبَلَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ مِرَارًا ثُمَّ قَالَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيُقْلِ أَخْسِبُ فَلَانَا وَاللَّهُ حَسْبِيهِ وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ كَذًا وَكَذَا إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ مِنْهُ (الحديث ۲۶۶۲، طرفاه في: ۶۰۶۱، ۶۱۶۲) (۱۸۳)

ئەبۇبەكرە (رەزاى خۇى لى ھى) ھەرمووى: لەلاى پىغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) باسى پياۋى كرا، پياۋىكى تىرىش وەسپى چاكى و باشىى ئەوى كىرد، پىغەمبەر (درووى خۇى لەسەر ھى) ھەرمووى: (ھاوار بۇ تۆ ئەستۆى ھاۋرپىكەتت شكاندا) وەچەند جارى لەسەرىەك ئەو رستەپەى دووبارە كىردەو.

ئەوچار ھەرمووى: (ئەگەر كەسىكتان ھەر چارى نەبوو كەۋىستى وەسپى كەسى بكا، با جەزمى پىادا نەنى و بىخاتە خانەى بۇچوونەو بلى: وادىزانم ئەو پىاۋە واپاشە، ئەمەپىش بەمەرجى ئەو ئەو كابرەپە رىى تى بچى كەوەك ئەو دەلى واپى، نەوەك مەتھەكەى درۋى رۋوت بى، ئىتەر خودا بۇ خۇى ئاگای لەدلىەتى و بەپىى نىازى دلى پاداشى دەداتەو، بەلام بەھىچ جۆر نابى بىرپار بىداو بلى فەيسارە كەس لەلاى خودا پاكە، چۈنكە شتى و بەس خودا بۇ خۇى دەىزانى). (تاج/۹-۵۸-۲-۱۹-ش/دباسى زمانلووسى و دەمتەرى و...).

١١٢٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَهُ يَوْمَ أَحَدٍ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجْزَنِي ثُمَّ عَرَضَنِي يَوْمَ الْخُنْدَقِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَنِي (الحديث ٢٦٦٤، طرفه في: ٤٠٩٧ (١٨٤))

ئینوعومهر (همزای خوی لی بی) فهرمووی: روژی غهزای ئوحوود چوارده سال بووم، پیغهمبهر (دروودی خوی لسمهر بی) تهماشای کردم تابزانای بهکه لکی جهنگ دیم یان نا، بهلام پاش هه لسه نگاندنم له بهر بچووکی ته مه نم به گهنندی نه کردم، وه لی روژی غهزای خهندهق پازده سال بووم، پیغهمبهر (دروودی خوی لسمهر بی) بو هه مان مه به ست ته ماشای کردم ورپگهی غهزا کردنی پی دام. له تاجا ئه مه ی پتره:

نافیع - رحمه تی خوی لی بی- فهرمووی: عومهری کوپی عه بدولعه زیز - جینشین (خلیفه) بوو، جووم بو سهردانی و ئه م فهرمووده یه م بو یگپراه وه، جا عومهر گوتی: ئه م سهرگورشته یه راده ی جیا کردنه وه ی بچووک و گه ورمیه له یه کتری، جا بو یه نامه ی نووسی بو سهرکاره کانی: که ئه وه ی پازده سالی ته واه به شی بو دابنن و له خیر و له شهردا به پیاوی ته واه دایبنن، ئه وه ی شی ته مه نی له وه که متربی، دایبنن به ورده خیزان و له چاک و خراپا حالی حالی مناله. (تاج ١/٢٠٧-٥١. باسی مهرجه کانی نو یژ).

رافه و شیکردنه وه:

به یوهندی ئه م فهرمووده یه و فهرمووده که ی پی شی به باسه که وه، که شایه تی دانه، له م دوو رووه وه یه:

١- ته زکیه، شایه تییه، ده بی ئه و په ری دووربینی تیادا بکری.

٢- شایه تی منال دادمه زری یا نا؟

۱۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَرَضَ عَلَى قَوْمِ الْيَمِينِ فَأَسْرَعُوا فَأَمَرَ أَنْ يُسْهَمَ بَيْنَهُمْ فِي الْيَمِينِ أَتَيْتُهُمْ يَحْلِفُ (الحديث ۲۶۷۴) (۱۸۵).

نهبوهورهیره (همزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بی) پیشنیاری
کرد بو ہوزی کہ لہرووداویکا سویند بخون، نہوانیش ہہموویان پہلاماریان
دا

کہسویند بخون، نہویش فہرمانی فہرموو کہ تیرو پشک بکہن لہناو خویانا،
تاکی ناوی دمرچوو نہوہ سویند بخوا. (تاج/۳/۳۱۴-ز۱۱۸).

۱۱۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْنُتْ. (الحديث ۲۶۷۹، أطرافه في: ۳۸۳۶، ۶۱۰۸، ۶۶۴۶، ۶۶۴۸).

ئیبنوعومہر (همزای خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لمسر بی) دہفہرموی:
(ہہرکہسی ویستی سویند بخوا با یابہخوا سویند بخوا، یا بہغہیری خودا
سویند نہخواو بیڈہنگی لی بکا). (بروانہ: تاج/۳/۳۲۲-ز۱۲۳-باسی سویند).

پایانی (خاتمة)

ماموستای ئیبنو حہجہری عہسقہلانی لیہردا دہفہرمووی: نامہی
شایہتیہکانو نہو بابہتانہی خراونہتہ تہکیان، حہفتاوشہش فہرموودہی
بہرزہومہکراوہی واتیادا، یازدہیان بیپرشتہن، نہوانی تریان پہیوہستن،
واتہ: موصولن. دووبارہکانیان چلو ہہشت فہرموودہن، پوختہکہیان:
(۲۸-۴۸-۷۶) بیستو ہہشت فہرموودہن.

پیشہوا موسلیمیش، وەك پیشہوا بوخاری-رمزاو رحمہتی خودایان لی
بی- ھەموویانی گیراوتەو، جگە لەمانەیان:

۱- (كَانَ النَّاسُ يُؤْخَذُونَ بِالرَّحِي=۲۶۴۱ف) لەتە جریدەكەدا نییە.

۲- (فەرموودەكەى عەبدوللای كورێ زوبەیر، ریاویەتی تایبەت بەخۆی،
ئەم ریاویەتەى لێردایە موسلیمیش گیراویەتەو).

۳- (مورسە لەكەى القاسم بن محمد لەبارەى حەدیثی ئیفكەو).

۴- (۱۱۲۴ت=۲۶۷۴ف)

۵- فەرموودەى ئیبنوعەبباس (رمزى خوايان لى بى): (يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ كَيْفَ
تَسْأَلُونَ أَهْلَ الْكِتَابِ) لەتە جریدەكەدا نییە.

ھەروا دمەرموئ: حەفتا و سێ بیستراو -ئەریشی واتیادا، وەخوا بو
خۆی لەھەموو شتێ باشتەر دەزانێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۷- نامەى ریکەوتن (سولج) (کتاب الصلح)

۱- سەبارەت بە نیوان ریکخستن و ناوبرێ کردن

۱۱۲۶- عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عَقْبَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ
خَيْرًا) (الحديث ۲۶۹۲) (۱۸۶).

ئومموکولثومی کچی عوقبە (رمزى خوى لى بى) فەرمووی: ژنەوتم لەحەزرمەت
خۆی دەیفەرموو: (بەو کەسە ناگوترێ درۆزن کە میانەى خەڵک رێک دەخاو

قسهی باش له نیوانیاندا دینی و دها، به نیازی نیوان ریک خستنیان و نیوان خوش بوونیان، با ئه و قسانهش که لهو بهینه دا دهیانکات، خوئی دروستی بکات). (ریاض/١/٢١٩ز-٣١ف-٢٤٩- باسی ناوبژی کردن+ تاج/٣-٣٢١ز-١٢٢- باسی ریک که وتن (صولح) + فیهی ناسان/٢-٤٨١ز-٢١٠).

نوم گولثومی کچی عوقبه، خوشکی دایکی ئیمامی عوئمانه (رهمزی خودایان لی بی) دایکی ناوی ئهروای کچی که ریزه، یه کیکه له موسولمانه ههره پیشینه کان له سائی ریکه وتنی حوده بیبیه دا، به ته نیا به پی، له مه که وه کۆچی کرد بو مه دینه، ئه و کاته کچ بوو شووی نه کرد بوو، له مه دینه شووی کرد به زهیدی کوری حاریته، له پاش شهید بوونی زهید شووی کرد به زوبهیری کوری عه وام، له پاش ئه و به عه بدوره حمانی کوری عه وف، که مرد شووی کرد به عه مری کوری عاص، مانگی له لای مایه وه و فره مانی ههقی به جی هیئاو مرد. یه کیکه له و ژنه کۆچکارانه که په یمانیان له گه ل پیغه مهردا به ستووه.

یه که فره مووده ی له سه حیحی بوخاری دا ههیه، که ئه م فره مووده یه که واین له خزمه تیدا. چه ند منالیکی بووه، زهینه ب له زوبهیری کوری عه وام، ئیبراهیم و حمید له عه بدوره حمانی کوری عه وف - رهزاو رهحه ته خودایان له هه موویان بی -.

١١٢٧- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَهْلَ قُبَاءٍ اقْتُلُوا حَتَّى تَرَامُوا بِالْحِجَارَةِ فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ فَقَالَ اذْهَبُوا بِنَا نُصْلِحْ بَيْنَهُمْ (الحديث ٢٦٩٣، أطرافه تقدمت في: ٣٨٥ ت= ٦٨٤ ف) (١٨٧).

سههلی کوری سهعد (رهمزی خوئی لی بی) فره مووی: جارئ خه لکی قوباء له ناو خوئیان بوو به شهریان، ههتا گه شته شه ره بهرد، که نه مه یان عه رزی

پیغمبر (درویدی خوی لمسر بن) کرد، فہرمووی: (با بروین بو لایان ناشتیاں

بکہینہ وہو نیوانیان ریک بخہینہ وہ). (ریاض ۱/۲۲۱/ز ۳۱).

۱۱۲۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ذِي الْقَعْدَةِ فَأَبَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يَدْعُوهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ حَتَّى قَاضَاهُمْ عَلَى أَنْ يُقِيمَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَتَبُوا الْكِتَابَ كَتَبُوا هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالُوا: لَا نُقَرُّ بِهَا فَلَوْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا مَنَعْنَاكَ لَكِنْ أَتَى مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: (أَنَا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) ثُمَّ قَالَ: (لِعَلِّي أَمُحُ رَسُولُ اللَّهِ) قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَمُحُوكَ أَبَدًا فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكِتَابَ فَكَتَبَ: هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَا يَدْخُلُ مَكَّةَ سِلَاحَ إِلَّا فِي الْقِرَابِ وَأَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ أَهْلِهَا بِأَحَدٍ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَتَّبِعَهُ وَأَنْ لَا يَمْنَعَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ أَرَادَ أَنْ يُقِيمَ بِهَا).

فَلَمَّا دَخَلَهَا وَمَضَى الْأَجَلَ أَتَوْا عَلِيًّا فَقَالُوا قُلْ لِصَاحِبِكَ أَخْرُجْ عَنَّا فَقَدْ مَضَى الْأَجَلُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَبِعَتْهُمْ ابْنَةُ حَمْرَةَ يَا عَمَّ يَا عَمَّ فَتَنَّاوَلَهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَالَ لِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ ذُوْنِكَ ابْنَةُ عَمِّكَ اخْمِلِيهَا فَاخْتَصِمَ فِيهَا عَلِيُّ وَزَيْدٌ وَجَعْفَرٌ فَقَالَ عَلِيُّ: أَنَا أَحَقُّ بِهَا وَهِيَ ابْنَةُ عَمِّي وَقَالَ جَعْفَرٌ: ابْنَةُ عَمِّي وَخَالَتُهَا تَحْتِي وَقَالَ زَيْدٌ: ابْنَةُ أَخِي فَقَضَى بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِخَالَتِهَا وَقَالَ: (الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ) وَقَالَ لِعَلِّي: (أَأْتِ مِنِّي وَأَنَا مِنْكَ) وَقَالَ لَجَعْفَرٍ: (أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي) وَقَالَ لَزَيْدٍ: (أَأْتِ أَخُوْنَا وَمَوْلَانَا) (الحديث ۲۶۹۹) (۱۸۸).

بہرائی کوری عازیب (درویدی خوی لن بن) فہرمووی: سالی ریکہوتنی حودہیبیہ، کہ ناموسولمانہکان ریگہی پیغمبرو یارانیاں نہدا کہ بچن بو عہمرہ، نہوہ بوو پیغمبرو ہاورپکانی لہمانگی ناوجہژنانا، لہ مہدینہوہ

که وتنه ری بۆ مه که بۆ عه مره کردن. به لام له نه نجاما خه لکی مه که له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) له حوده یبیه، که ناوی بیریکه له مه که وه قۆناعی دووره، ریکه وتن له سه ر نه وه که پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) و هاوړیکانی نه مسال که سالی شه شی کۆچییه عه مره نه که ن و بگه رینه وه بۆ مه دینه و سالی نایینه ده بۆ عه مره بۆ مه که، له وی سی رۆژ بمینه وه.

جا کاتی په یمانه که یان نووسی پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) به ئیما می عه لی (همزی خوی لیه بر) فه رموو: مه رجه که له نیوانمانا له سه ر نه م شیوه یه بنووسه: به ناوی یه زدانی به خشنده ی میهره بان، نه مه نه و ریکه وتن نامه یه که موحه ممه دی پیغه مبهردی خودا ریک که وتوو له سه ری.... ناموسو لمانه کان گوتیان: شتی و ناسه لنین چونکه نه گه ر ئیمه بزانی که تۆ پیغه مبهردی خودا یت ئیسلام ده بین و په یه روه یت ده که ی، نه وه کوو قه ده غه مان ده کردی له عه مره. که واته شتی و نابی، به لام بنووسه: موحه ممه دی کوری عه بدوللا تۆ له لای ئیمه موحه ممه دی کوری عه بدوللا ی وبه س. پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) فه رموو: (من پیغه مبهردی خودا شم و موحه ممه دی کوری عه بدوللا شم).

نه و جا پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) به عه لی فه رموو: (وشه ی پیغه مبهردی خودا بکوژینه وه و له شوینی نه وه وشه ی (کوری عه بدوللا بنووسه) عه لی فه رموو: نا، به خودا هه رگیز شتی و ناکه م و تۆ ناسرپه وه، جا پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) به عه لی فه رموو: جیگه که یم پینیشان بده من خۆم ده یکوژینه وه، نه ویش پئی نیشان دا، جا پیغه مبهردا (دروودی خوی لسه بر) نامه که ی و مرگرتو (پیغه مبهردی خوی) کوژانده وه، نه و جا فه رمانی به عه لی فه رموو: نووسی: (نه مه نه وه یه که موحه ممه دی کوری عه بدوللا له گه ل قورمیشدا له سه ری ریکه وتوون: له سالی نایینه ده که موحه ممه دو هاوه له کانی دینه وه بۆ عه مره، ده بی که دینه ناو مه که وه چه که کانیا ن له کیلانا بی له ناو هه بگه دا، وه هه ر که سیکیش له خه لکی مه که و یستی شوینی بکه وی نابی

بیبات، وههر که سیکیش له شوینکه وتوانی موحه مهده ویستیان له مهککه
بمینهوه نابی ریگهی نهوهی لی بگری).

جا له سالی نایینهدها به پیی بهندهکانی ئەم ریکهوتنه له مانگی
ناوجه ژنانا پیغه مبهرو هاوهلانی هاتنهوه عه مرهیان به جی هیناو سی رۆژ
لهناو مهککهدا مانهوه. له سهری رۆژی سییهم دا خه لکه که به عه لیان گوت:
به پیی مهرجه که هاوړیکهت نه مپۆ دوارۆزیهتی، دهی پیی بلی بابروا،
عه لیش پیی گوت، نهویش فهرمووی: (به لئ باشه!) نهو جا پیغه مبهرو (دروودی خوی
له سر به) خوی و سوپاکهی له شار دهرچوون و بهرو مه دینه گهرا نهوه.

کچه کهی حه مزهی مامی پیغه مبه ریش که له غه زای ئو خوددا شه هید
بوو، به مامه مامه دوايانکهوت، عه لیش په لاماری داو دهستی گرت و دایه
دهست فاطیمهی هاوسه ری، پیی گوت: کچی مامهت بگروه هه لی بگره.

جا عه لی و زهیدو جه عفر له سر ئەم کچه کههی کامیانه، بوو به کی شه و
به رمیان، عه لی دهیگوت: کچی مامه و به من له پیشتره، جه عفر ریش دهیگوت:
کچی مامه ی منیشه و پووری شی ژمه، خوشکی دایکی خیزانی منه، زهیدیش
فهرمووی: هی منه چونکه باوکی به پیی به یاننامهی برایه تی
به ستن، پیغه مبهرو (دروودی خوی له سر به) کردوویه تی به برای من، که واته ئەم
کچۆله یه برازای منه و هی خۆمه.

پیغه مبهرو (دروودی خوی له سر به) برپاری دا که بهر پووره کهی ده که وئ و شهرع
دهیدا بهو، و مفرمووی: (پور له جیگهی دایکه) و مبه عه لی فهرموو: (تۆ
له منی و من له تۆم) به جه عفر ریشی فهرموو: (تۆ هه له شیوه داو هه
له رفعتاری بهرزدا له خۆم ده کهیت). و مبه زهیدیشی فهرموو: (تۆ هه
برامانی و هه دۆستی ئازادکرا ومانی!). (تاج/ ۸/ ۱۸۱-ز ۷۶. باسی
ریکهوتن+تاج/ ۵/ ۱۰۵-ز ۱۸).

١١٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمُنْبَرِ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَقْبَلُ عَلَى النَّاسِ مَرَّةً وَعَلَيْهِ أُخْرَى وَيَقُولُ: (إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (الحديث ٢٧٠٤) (١٨٩).

ئەبوبەكرە (پەزەي خۆي ئى بى) فەرەمۆي: لەسەر دوانگە، پێغەمبەرم بەچاوی خۆم بینی هەسەنی کۆرپی عەلی، کچەزای خۆی لەتەنیشتیەوه بوو، جارێ سەیری خەڵکەکەى دەکردو جارێ سەیری هەسەن، لەم حالەدا لێم ژنەوت دەیفەرەمۆو: (ئەم کۆرەى من سەپیدە، واتە سەرگەورەو سەرورە، ئومیدە لەکاتیکی زۆر ناسک و هەستیاردە خودای گەورە بیکات بەمایەى رەحمەت بۆ ئۆمەتەم، و لەنیوانی دوو کۆمەڵەى لەناوخۆیانە ناکۆکی، لەموسوڵمانان پێ رێک بچا، کەلەبارو دۆخی جەنگ و هەرادا دەبن). لە گێرپانەو دەیهکی تاجا، کەدەبێ بە هۆی ئەم گێرپانەو دەى ئێرە، ناوایە: (ئەم کۆرەى من لەسەردارو سەرورە، کەسەر دەستی ئەم دا، خودا ناوبژی دوو کۆمەڵەى گەورە لە موسوڵمانان دەکاو، نیوانی تێکچوویمان رێک دەخاتەوه).

پاڤه و روونکردنەوه:

وەک دەزانرێ لەپاش شەهید بوونی ئیمامی عوتمان، دەوڵەتى ئیسلام بوو بەدوو بەشەوه، موعاوییه لەشامو عەلی لەحیجازو عێراق، وەجەندی شەری گەورە گەورە لەنیوانیاندا رووی دا، هەتا بەکوشتنی ئیمامی عەلی (پەزەي خۆي ئى بى) ئیمامی هەسەن لەجیگەى دانیشتو بوو بەجینشین، بەلام شەرو شۆرو ئاژاوه هەر بەردووەوام بوو، سەرەنجام ئیمامی هەسەن لەگەڵ موعاوییهدا رێک کەوتو وازی لەجینشینى هێنا، بۆ بەرزەو دەندى یەکییتی موسوڵمانان. و مەرەمۆی: من بەگوێی خۆم ئەم فەرەمۆدەیهی پێغەمبەرم لەئەبوبەكرەوه

بیستووه، ئیستاوا به کردهوه پیادهی دهکهم، وه کردی، وه بۆ ماومیهکی زۆر دمه له تی ئیسلام یه کی گرته وه.

ئهمهش پوختهی ئهم باسهیه بۆ کهسی خۆی بێ بههره نابێ: (له مانگی رهمهزانی سالی چلو یه کی کوچیدا، ئیمامی عهلی به دهستی عهبدورهحمانی کوری مولجهمی مورادی، شههید کرا، له ههمان مانگو ههمان سالا ئیمامی ههسهن له شوینی باوکی بوو به جینشین، له پاش وتو وێژیکی دوورو درێژ، له نیوانی ههردوولادا، له پاش شهش مانگ ئیمامی ههسهن دهستی له جینشینی ههنگرت و تهسلیمی به موعاویه کرد).

۱۱۳۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَوْتَ خُصُوفٍ بِالْبَابِ عَالِيَةِ أَصْوَاتُهُمَا وَإِذَا أَحَدُهُمَا يَسْتَوْضِعُ الْآخَرَ وَيَسْتَرْفِقُهُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ فَخَرَجَ عَلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَيْنَ الْمُتَأَلِّي عَلَى اللَّهِ لَا يَفْعَلُ الْمَعْرُوفُ؟) فَقَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَهُ أَيُّ ذَلِكَ أَحَبُّ) الْحَدِيثُ (۲۷۰۵) (۱۹۰).

عائیشه (پرمزای خودای لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خوی له سههر بێ) گوئی له قهره قهری بوو له پشت دمرگا که وه هاوداواکان کردبوویان به ههراو زهنا، قهرزاره که داوای له خاوهن قهرز مه که ده کرد، که دلی به حالی بسووتی وه هه نێ له قهرزه که ی سههری بۆ دابشکینی، ئه ویش دهیگوت: به خودا نایکه م، هه ز مه تیش (دروودی خوی له سههر بێ) دمر چوو بۆ لایان و فهرمووی: ئه وه کییه به خودا سویند دهخواو دهیکا به بیانوو بۆ ئه وه ی که چاکه نهکا؟ خاوهن قهرزه که ش گوتی: ئه وه منم ئه ی پێغه مبههری خودا! که واته هاوڕیکه م چۆن هه ز دهکا با وابێ و چه ندهم له قهرزه که م دمهاته وه که یفی خۆیه تی. (ریاض/ ۱/ ۲۱۹-ف- ۲۵۰-ز- ۳۱- باسی ناو بژی کردن و نیوان ریکهستن ش).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (ره حمتی خودی لئ بئ) له م پایانه دا دمفه رموی: نامه ی ریکه وتن (صولج) سی و یه ک فه رمووده ی واتیادا، نۆزده یان بیپرشته ن، واته: ته علیقن، نهوانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، پوخته که یان (۱۲=۱۹-۳۱) دوازدن موسلیمیش هه موویانی گیراوه ته وه نه م سیانه نه بی:

۱- (۱۱۲۹ ات= ۲۷۰۴ ف).

۲- فه رمووده بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیک: (ثم تكون هدنة بینکم و بین بني الأصغر). وا له پیش ژماره: ۲۷۰۰ ف.

۳- فه رمووده بیپرشته که ی میسومر: (لقد رأیتنا یوم ابي جندل) وا له دوا بیپرشته که ی عه وفی کورپی مالیکه وه.

سی بیستراو - اثر- ی هاوه لآن و کهسانی پاش نهوانیشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۸- نامه ی مهرجه کان (کتابُ الشُّرُوط)

۱۱۳۱- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَخْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ (الحديث ۲۷۲۱، طرفه فی: ۵۱۵۱) (۱۹۱).

عوقبه ی کورپی عامیر (ره زی خوی لئ بئ) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ بئ) دمفه رموی: (ره ووترین مهرجی که شایه نی نه وه بی جی به جی بکه ن، نه و مهرجانه ن که ژنانتان له خۆتان پێیان هه لال کردووه، وه ک مارمیی و شتی وا).

راقه و شیکردنه وه:

مه به سستی سه ره کی لهه جوړه مهرجه ته نیا نه وه مهرجه ره وایانه یه که به یوه مندی یان به ژنمار مېرینه وه هه یه وه به س.

مهرجی که شهرعی نه بی پووجه

۱۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَكْهَمَا قَالَا إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَشُدُّكَ اللَّهُ إِلَّا قَصَيْتَ لِي بَكْتَابِ اللَّهِ فَقَالَ الْخَصْمُ الْآخَرُ وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذِّنْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (قُلْ) قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا فَزَكَيْ بِامْرَأَتِهِ وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ فَأَقْضَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ فَأَخْبَرُونِي: أَلَمَّا عَلَى ابْنِي جُلِدَ مِائَةً وَتَغْرِبُ عَامٍ وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةٍ هَذَا الرَّجْمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ الْوَلِيدَةُ وَالْعَنَمُ رَدٌّ وَعَلَى ابْنِكَ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِبُ عَامٍ اغْدَا يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا) قَالَ: فَقَدَا عَلَيْهَا فَاعْتَرَفَتْ فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرُجِمَتْ (الحديث ۲۷۲۴، أطرافه في: ۲۶۹۵، ۲۷۲۴، ۶۶۳۳، ۶۸۲۷، ۶۸۳۳، ۶۸۳۵، ۶۸۴۲، ۶۸۹۵، ۷۱۹۳، ۷۲۵۸، ۷۲۶۰، ۷۲۷۸). (الحديث ۲۷۲۵، + أطرافه في: ۲۶۴۹، ۲۶۹۶، ۲۷۲۵، ۶۶۳۴، ۶۸۲۸، ۶۸۳۱، ۶۸۳۶، ۶۸۴۳، ۶۸۶۰، ۷۱۹۴، ۷۲۵۹، ۷۲۷۹).

نه بهوهر مېر وه زهیدی کوری خالیدی جوهه نی (همزی خوهران لږ بی) فهرموویان: بیاوړی کی دهشته کی هاته خزمهت چه زرمته و عهرزی کرد: قوربان! نهی رموانه کراوی خودا! توبیت و خودا نه گهر به پیی نامه ی خودا، بریارم بو نه دهی! هاوداوا که یشی که وادیار بوو له و زرنکتر بوو گوته: به لږ باشه، به پیی

نامه‌ی خودا حوکم بکه له‌نیوانمانا و دادگاییمان بۆ بکه، و مپ‌یگه‌یشم بده تamen له‌پیشا قسه بکه‌م.

پ‌یغه‌مب‌ریش (دروودی خوی ل‌س‌ر ب‌ن) ر‌یگه‌ی پ‌ی داو ف‌هرمووی: (ئاده‌ی ب‌ل‌ی) گو‌تی: کو‌ر‌پ‌کی من له‌لای ئەمه ر‌هن‌ج‌ب‌هر بوو، ژنه‌که‌ی خ‌را‌پ ک‌ردوو‌ه، داو‌ین‌پ‌یسی له‌گه‌ل دا ک‌ردوو‌ه، به‌منیان گو‌ت: گوایه کو‌ره‌که‌م ده‌بی به‌رده‌باران ب‌ک‌ری تاده‌مر‌ی، جا من له‌تۆ‌له‌ی کو‌ره‌که‌ما سه‌د سه‌ر مه‌رم پ‌ی دا له‌گه‌ل که‌ن‌یز‌یکا، له‌پاشا کات‌ی له‌زانایانی شه‌رع‌م پ‌رسی، ف‌هرموویان: که کو‌ره‌که‌ی من سه‌د داری ح‌ه‌دد‌ی ل‌ی ده‌در‌ی و سالی دوور ده‌خ‌ری‌ته‌وه، و مژنه‌که‌ی ئەم‌یش به‌رده‌باران ده‌ک‌ری.

پ‌یغه‌مب‌هر (دروودی خوی ل‌س‌ر ب‌ن) ف‌هرمووی: (به‌و که‌سه‌ی گیانی من‌ی واله‌ده‌سا، به‌پ‌ی ف‌هرمان‌ی نامه‌ی خودا ب‌ر‌پ‌ارده‌ده‌م له‌ نیوان‌تان‌ا، که‌ن‌یزه‌ک و سه‌د مه‌ره‌که ده‌در‌ی‌ته‌وه به‌تۆ، کو‌ره‌که‌ت سه‌د داری ح‌ه‌دد‌ی ل‌ی ده‌در‌ی و سالی دوور ده‌خ‌ری‌ته‌وه و ره‌هن‌ده ده‌ک‌ری. ئە‌ی ئونه‌یس! تۆ‌یش هه‌ل‌سه ب‌رۆ بۆ لای ژنه‌که‌ی ئەمه ئەگه‌ر هاتوو چوو‌ه ژ‌یری و دان‌ی به‌ئ‌یشه‌که‌دا نا، ئە‌وا به‌رده‌بارانی ب‌که. جا که ئونه‌یس چوو بۆ لای، ژنه‌که پ‌ی ل‌ی نا، پ‌یغه‌مب‌ریش (دروودی خوی ل‌س‌ر ب‌ن) ف‌هرمان‌ی دا، سه‌نگه ساریان ک‌رد). (تاج/٣/٢٣٨-ف-٤-ز-٩٢-باس‌ی تۆ‌له‌ی شه‌روال‌پ‌یسی).

١١٣٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا فَدَعَ أَهْلُ خَيْبَرَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَامَ عُمَرُ خَطِيبًا فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ عَامِلَ يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَقَالَ: (نُقِرُّكُمْ مَا أَقْرَكُمُ اللَّهُ) وَإِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ خَرَجَ إِلَى مَالِهِ هُنَاكَ فَعُدِّي عَلَيْهِ مِنَ اللَّيْلِ فَفَدَعْتُ يَدَاهُ وَرَجُلَاهُ وَلَيْسَ لَنَا هُنَاكَ عَدُوٌّ غَيْرُهُمْ هُمْ عَدُوْنَا وَتُهَمَّتْنَا وَقَدْ رَأَيْتُ إِجْلَاءَهُمْ فَلَمَّا أَجْمَعَ عُمَرُ عَلَى ذَلِكَ أَتَاهُ أَحَدُ بَنِي أَبِي الْحَقِيقِ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَتُخْرِجُنَا وَقَدْ أَقْرَأَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَامَلَنَا عَلَى الْأَمْوَالِ وَشَرَطَ ذَلِكَ لَنَا؟ فَقَالَ عُمَرُ: أَطْنَنْتِ أَلِّي نَسِيتُ قَوْلَ

رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (كَيْفَ بِكَ إِذَا أُخْرِجْتَ مِنْ خَيْرَ تَعْدُو بِكَ قُلُوبُكَ لَيْلَةً بَعْدَ لَيْلَةٍ) فَقَالَ: كَأَنْتَ هَذِهِ هُزَيْلَةً مِنْ أَبِي الْقَاسِمِ. قَالَ: كَذَبْتَ يَا عَدُوَّ اللَّهِ فَأَجْلَاهُمْ عُمَرُ وَأَعْطَاهُمْ قِيمَةَ مَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الثَّمَرِ مَالًا وَإِبِلًا وَعَرُوضًا مِنْ أَقْتَابٍ وَحِبَالٍ وَغَيْرِ ذَلِكَ) (الحديث ۲۷۳۰) (۱۹۲).

نېبنوعومەر (پرمزی خوی لى بى) فەرمووی: کاتى خەلکى خەیبەر عەبدوللای کورپى عومەریان گۆد کرد، عومەر هەتسایەو و تارىکى دا، فەرمووی: پېغەمبەر (درووى خوی لەسەر بى) جوولەکەکانى خەیبەرى کردبوو بە جوتيارى سەر سامان و باخ و زەوى و زارەکانيان، کەبە نیوہى بەرھەميان بەيئن، وەك لە فەرموودەکەى ژمارە: (۱۰۲۵=ت=۲۳۲۸ف داو، لەژمارە: ۱۰۲۹=ت=۲۳۳۸ف) دا رابوو. عومەر لە وتارەکەى دا ئەو مەرجەى روونکردووە کە پېغەمبەر (درووى خوی لەسەر بى) کاتى خۆى بۆ ئەم مەسەلەى مانەوہى جوولەکەکان لەخەیبەرى دانابوو، کە ئەم مەرجەيە پېغەمبەر (درووى خوی لەسەر بى) پېى فەرموون: (تەنيا ئەوەندە مۆلەتتان دەدەين، کەبە نیوہى ئەم زەوى و زارانە بەرھەم بەيئن، کەخوا مۆلەتتان بدا) وەك لەژمارە: (۱۰۲۹=ت=۲۳۳۸) دا روونکراو تەوہ.

ئەوجا عومەر (پرمزی خوی لى بى) فەرمووی: عەبدوللای کورپى عومەريش چووہ بۆ خەیبەر، بۆ سەر مالى خۆى و بەشەو دەستدریژيان لى کردووہ، وەھەردوو دەست و ھەردوو قاچى گۆج کراون، وەلەوان زیاتر لەوئى دوژمن گومان نابەم، ھەر ئەوان دوژمنى ئیمەن و جیگەى گومانى ئیمەن!

وہ من وابەباش دەزانم کە کاتى ئەوہ ھاتووہ کە خەیبەربەم جوولەکانە چۆل بکەم، جا عومەر (پرمزی خوی لى بى) کاتى برپيارى کوٹايى ئەوہى دا، يەکیک لە کورەکانى ئەبولحەقيق ھات بۆلای پېشەوا عومەر، گوٹى: ئەى فەرمانرەواى

موسولمانان! چۆن شتی وا دهکە؟ خو ئیمه کاتی خوئی موحه ممه د خوئی دایناوین، وه کردوینی به سه رکاری باخ و رهزو سامانه کانمان، وه نهو مهرجهی بو داناوین که له جیگه ی خو مان بمینینه وه. عومهریش فهرمووی: له تو وایه من مهرجنامه کهم له یاد نه ماوه، به تایبه تی نهو فهرمایشته ی پیغه مبه ر (درووی خوئی لسه ر ب) که به ئیوه ی کو ره کانی نه بول حوقه یقی فهرموو، که خو تان به سه روکی جوله که کان دمران: (ده بی ت حالت چۆن بی ت نه و کاته ی که له خه یبه ر وه دمر ده نری ت، که وشتره پشوو دریزه کانت شه وانی دوورو دریز دوورت ده خه نه وه له ولاتی حیجازو له ولاتی دورگه ی عه رب) ، کو ره که ی نه بول حه قیقیش گو تی: نه وه نه بول قاسم به گالته ی بوو! عومه ر فهرمووی: درو ت کرد نه ی دوژمنی خودا! جا عومه ر پی پی چۆل کردن، وه نرخ ی نهو به رو بوومه ی نه و ساله که ده یان که وت دای پپیان، وه قه بلان دی به وشتر و که لو په ل و کو پانی وشتر و گوریسو شتی واو دای پپیان.

باسی مهرج له غه زاداد

ریکه وتن له گه ل دوژمن و دهسته ی جهنگ دا

١١٣٤- عَنْ الْمُسَوْرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى يُصَدِّقُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدِيثَ صَاحِبِهِ قَالَا: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَمَنَ الْحُدَيْيَةِ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ بِالْعَمِيمِ فِي خَيْلٍ لِقُرَيْشٍ طَلِيعَةٌ فَخُذُوا ذَاتَ الْيَمِينِ) فَوَاللَّهِ مَا شَعَرَ بِهِمْ خَالِدٌ حَتَّى إِذَا هُمْ بِقَتْرَةِ الْجَيْشِ فَاطْلُقَ يَرْكُضُ نَذِيرًا لِقُرَيْشٍ وَسَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى إِذَا كَانَ بِالثَّنِيَةِ الَّتِي يُهَيِّطُ عَلَيْهِمْ مِنْهَا بَرَكْتَ بِهِ رَاحِلَتُهُ فَقَالَ النَّاسُ: حَلْ حَلْ فَالْحَتَّ فَقَالُوا: خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا خَلَّاتِ الْقَصَوَاءُ وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ)

ثُمَّ قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أُعْطِيَتْهُمْ إِيَّاهَا) ثُمَّ زَجَرَهَا فَوَكَّبَتْ قَالَ: فَعَدَلَ عَنْهُمْ حَتَّى نَزَلَ بِأَقْصَى الْخُدْيِيَّةِ عَلَى تَمَدٍ قَلِيلٍ الْمَاءِ يَتَبَرَّضُهُ النَّاسُ تَبَرُّضًا فَلَمْ يُلَبِّثْهُ النَّاسُ حَتَّى نَزَحُوهُ وَشَكِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَطَشُ فَانْتَزَعَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهُ فِيهِ فَوَاللَّهِ مَا زَالَ يَحِيشُ لَهُمْ بِالرَّيِّ حَتَّى صَدَرُوا عَنْهُ.

فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَ بُدَيْلُ بْنُ وَرْقَاءَ الْخُزَاعِيُّ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ خُزَاعَةَ وَكَانُوا عِيَّةَ نَصْحِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَهْلِ تِهَامَةَ فَقَالَ إِنِّي تَرَكْتُ كَعْبَ بْنَ لُؤَيٍّ وَعَامِرَ بْنَ لُؤَيٍّ نَزَلُوا أَعْدَادَ مِيَاهِ الْخُدْيِيَّةِ وَمَعَهُمُ الْعُودُ الْمَطَافِيلُ وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ وَصَادُوكَ عَنِ الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّا لَمْ نَجِئْ لِقِتَالِ أَحَدٍ وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ وَإِنَّا قُرَيْشًا قَدْ نَهَكْنَهُمُ الْحَرْبُ وَأَضْرَبَتْ بِهِمْ فَإِنْ شَاءُوا مَادَدْتَهُمْ مُدَّةً وَيُخْلَوْا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ فَإِنْ أَظْهَرَ فَإِنْ شَاءُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا وَإِلَّا فَقَدْ جَمُّوا وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَاتِلَنَّهُمْ عَلَى أَمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفَرَدَ سَالِفَتِي وَلَيَنْفِذَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ.

فَقَالَ بُدَيْلٌ: سَأُبَلِّغُهُمْ مَا تَقُولُ قَالَ: فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قُرَيْشًا قَالَ إِنَّا قَدْ جِئْنَاكُمْ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ وَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ قَوْلًا فَإِنْ شِئْتُمْ أَنْ نَعْرِضَهُ عَلَيْكُمْ فَعَلْنَا فَقَالَ سَفَهَاؤُهُمْ: لَا حَاجَةَ لَنَا أَنْ نُخْبِرَكَ عَنْهُ بِشَيْءٍ وَقَالَ ذُوو الرَّاْيِ مِنْهُمْ: هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا فَحَدَّثَهُمْ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَامَ غُرُوةَ بْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ: أَيُّ قَوْمٍ أَلَسْتُمْ بِالْوَالِدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: أَوَلَسْتُ بِالْوَلَدِ؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَهَلْ تَتَّهِمُونِي؟ قَالُوا: لَا قَالَ: أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنِّي اسْتَفْتَرْتُ أَهْلَ عَكَازٍ فَلَمَّا بَلَّحُوا عَلَيَّ جِئْتُكُمْ بِأَهْلِي وَوَلَدِي وَمَنْ أَطَاعَنِي؟ قَالُوا: بَلَى قَالَ: فَإِنَّ هَذَا قَدْ عَرَضَ لَكُمْ خُطَّةٌ رُشِدٍ أَقْبَلُوهَا وَدَعُونِي آتِيَهُ قَالُوا: ائْتِيهِ.

فَاتَّاهُ فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَحْوًا مِنْ قَوْلِهِ لِبُدَيْلٍ فَقَالَ غُرُوةُ عِنْدَ ذَلِكَ أَيُّ مُحَمَّدٍ أَرَأَيْتَ إِنْ اسْتَأْصَلَتْ

أَمَرَ قَوْمَكَ هَلْ سَمِعْتَ بِأَحَدٍ مِنَ الْعَرَبِ اجْتَاَحَ أَهْلَهُ قَبْلَكَ وَإِنْ تَكُنِ الْأُخْرَى فَبِإِنِّي
وَاللَّهِ لَأَرَى وَجُوهَهَا وَإِنِّي لَأَرَى أَوْشَابًا مِنَ النَّاسِ خَلِيقًا أَنْ يَفِرُّوا وَيَدْعُوكَ فَقَالَ لَهُ
أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ: امْصُصْ بِبُطْرِ اللَّاتِ أَنْحُنْ نَفْرُ عَنْهُ وَنَدْعُهُ؟ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ قَالُوا:
أَبُو بَكْرٍ قَالَ: أَمَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَا يَدٌ كَانَتْ لَكَ عِنْدِي لَمْ أَجْزِكَ بِهَا
لَأَجَبْتُكَ قَالَ: وَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكَلَّمَا تَكَلَّمَا أَخَذَ بِلِحْيَتِهِ
وَالْمُغِيرَةَ بِنُ شُعْبَةَ قَائِمَةً عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ السَّيْفُ وَعَلَيْهِ
الْمُغْفَرُ فَكَلَّمَا أَهْوَى غُرُورُهُ بِيَدِهِ إِلَى لِحْيَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَرَبَ يَدَهُ
بِنَعْلِ السَّيْفِ وَقَالَ لَهُ: أَخَرُ يَدَكَ عَنْ لِحْيَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَفَعَ
غُرُورُهُ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: الْمُغِيرَةُ بِنُ شُعْبَةَ فَقَالَ: أَيُّ غَدْرٍ أَلَسْتُ أَسْعَى فِي
غَدْرَتِكَ؟

وَكَانَ الْمُغِيرَةُ صَحْبَ قَوْمًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَقَتَلَهُمْ وَأَخَذَ أَمْوَالَهُمْ ثُمَّ جَاءَ فَأَسْلَمَ
فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَمَّا الْإِسْلَامُ فَأَقْبَلُ وَأَمَّا الْأَمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي
شَيْءٍ) ثُمَّ إِنَّ غُرُورَهُ جَعَلَ يَرْمُقُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَيْنَيْهِ قَالَ:
قَوْلَ اللَّهِ مَا تَنْخَمُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ
مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا كَادُوا يَقْتَتِلُونَ
عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ
فَرَجَعَ غُرُورُهُ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَيُّ قَوْمٍ وَاللَّهِ لَقَدْ وَقَدْتُ عَلَى الْمُلُوكِ وَوَقَدْتُ عَلَى
قَيْصَرَ وَكِسْرَى وَالنَّجَاشِيِّ وَاللَّهِ إِنْ رَأَيْتُ مَلِكًا قَطُّ يُعْظِمُهُ أَصْحَابُهُ مَا يُعْظِمُ
أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُحَمَّدًا وَاللَّهِ إِنْ تَنْخَمُ نُخَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي
كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَلِكَ بِهَا وَجْهَهُ وَجِلْدُهُ وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ وَإِذَا تَوَضَّأُوا
كَادُوا يَقْتَتِلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ وَإِذَا تَكَلَّمُوا خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ وَمَا يُحَدِّثُونَ إِلَيْهِ
النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ وَإِنَّهُ قَدْ عَرَضَ عَلَيْكُمْ خُطَّةٌ رُشِدٍ فَاقْبَلُوهَا فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي كِنَانَةَ
دَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا آتِيهِ.

فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا فُلَانٌ وَهُوَ مِنْ قَوْمٍ يُعْظُمُونَ الْبُذْنَ فَابْعُثُوهَا لَهُ) فَبِعِثَتْ لَهُ وَاسْتَقْبَلَهُ النَّاسُ يُلَبُّونَ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَا يَنْبَغِي لِهَؤُلَاءِ أَنْ يَصْدُوا عَنْ الْبَيْتِ فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ قَالَ رَأَيْتُ الْبُذْنَ قَدْ قُلِدَتْ وَأَشْعِرَتْ فَمَا أَرَى أَنْ يَصْدُوا عَنْ الْبَيْتِ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ مِكْرَزُ بْنُ حَفْصٍ فَقَالَ دَعُونِي آتِيهِ فَقَالُوا ائْتِهِ فَلَمَّا أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا مِكْرَزُ وَهُوَ رَجُلٌ فَاجِرٌ) فَجَعَلَ يُكَلِّمُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَتِمَّا هُوَ يُكَلِّمُهُ إِذْ جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ مَعْمَرٌ: فَأَخْبَرَنِي أَيُّوبُ عَنْ عِكْرِمَةَ أَنَّهُ لَمَّا جَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَقَدْ سَهَّلَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ).

قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: فِي حَدِيثِهِ فَجَاءَ سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو فَقَالَ: هَاتِ اكْتُبْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابًا فَدَعَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَاتِبَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) قَالَ سُهَيْلٌ: أَمَّا الرَّحْمَنُ فَوَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا هُوَ وَلَكِنْ اكْتُبْ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ تَكْتُبُ فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: (وَاللَّهُ لَا نُكْتُبُهَا إِلَّا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اكْتُبْ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ) ثُمَّ قَالَ: (هَذَا مَا قَاضَى عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ مَا صَدَدْنَاكَ عَنِ الْبَيْتِ وَلَا قَاتَلْنَاكَ وَلَكِنْ اكْتُبْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَاللَّهِ إِنِّي لَرَسُولُ اللَّهِ وَإِنْ كَذَّبْتُمُونِي) اكْتُبْ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَذَلِكَ لِقَوْلِهِ: (لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظُمُونَ فِيهَا حُرُمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا) فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَلَى أَنْ تُخْلُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْبَيْتِ فَتَطُوفَ بِهِ) فَقَالَ سُهَيْلٌ: وَاللَّهِ لَا تَتَحَدَّثُ الْعَرَبُ أَكَّا أَحَدُنَا ضَعْفَةً وَلَكِنْ ذَلِكَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَكَتَبَ فَقَالَ سُهَيْلٌ وَعَلَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيكَ مِنَّا رَجُلٌ وَإِنْ كَانَ

عَلَى دِينِكَ إِلَّا رَدَدْتُهُ إِلَيْنَا قَالَ الْمُسْلِمُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَيْفَ يُرَدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جَاءَ مُسْلِمًا فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ دَخَلَ أَبُو جَنْدَلٍ بْنُ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرِو يَرْسُفُ فِي قِيُودِهِ وَقَدْ خَرَجَ مِنْ أَسْفَلِ مَكَّةَ حَتَّى رَمَى بِنَفْسِهِ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ سُهَيْلٌ هَذَا يَا مُحَمَّدُ أَوَّلُ مَا أَقَاصِيكَ عَلَيْهِ أَنْ تُرَدَّهُ إِلَيْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ) قَالَ: فَوَاللَّهِ إِذَا لَمْ أَصَالِحْكَ عَلَى شَيْءٍ أَبَدًا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (فَأَجِزْهُ لِي) قَالَ: مَا أَنَا بِمُجِيزِهِ لَكَ قَالَ: بَلَى فَاَفْعَلْ قَالَ: مَا أَنَا بِفَاعِلٍ قَالَ مِكْرَزٌ: بَلْ قَدْ أَجَزْتَاهُ لَكَ.

قَالَ أَبُو جَنْدَلٍ: أَيُّ مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ أُرَدُّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَقَدْ جِئْتُ مُسْلِمًا أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ لَقِيتُ وَكَانَ قَدْ عَذَّبَ عَذَابًا شَدِيدًا فِي اللَّهِ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: أَلَسْتُ نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ؟ قَالَ: (بَلَى) قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) قُلْتُ: أَوَلَيْسَ كُنْتُ تُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ فَتُطَوِّفُ بِهِ؟ قَالَ: (بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَا تَأْتِيهِ الْعَامُ؟) قَالَ: قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمُطَوِّفٌ بِهِ قَالَ: فَأَتَيْتُ أَبَا بَكْرٍ فَقُلْتُ: يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَيْسَ هَذَا نَبِيَّ اللَّهِ حَقًّا؟ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: أَلَسْنَا عَلَى الْحَقِّ وَعَدُّوْنَا عَلَى الْبَاطِلِ قَالَ: بَلَى قُلْتُ: فَلِمَ تُعْطِي الدِّينِيَّةَ فِي دِينِنَا إِذَا؟ قَالَ: أَيُّهَا الرَّجُلُ إِنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَيْسَ يَعْصِي رَبَّهُ وَهُوَ نَاصِرُهُ فَاسْتَمْسِكْ بِغُرْزِهِ فَوَاللَّهِ إِنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قُلْتُ: أَلَيْسَ كَانَ يُحَدِّثُنَا أَنَا سَنَاتِي الْبَيْتِ وَتُطَوِّفُ بِهِ؟ قَالَ: بَلَى فَأَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟ قُلْتُ: لَا قَالَ: فَإِنَّكَ آتِيهِ وَمُطَوِّفٌ بِهِ.

قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَالَ عُمَرُ: فَعَمِلْتُ لِذَلِكَ أَعْمَالًا قَالَ: فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قَضِيَّةِ الْكِتَابِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ: قُومُوا فَانْحَرُوا ثُمَّ اخْلِقُوا قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا قَامَ مِنْهُمْ رَجُلٌ حَتَّى قَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا لَمْ يَقُمْ مِنْهُمْ أَحَدٌ دَخَلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَذَكَرَ لَهَا مَا لَقِيَ مِنَ النَّاسِ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ

أَحَبُّ ذَلِكَ اخْرُجْ ثُمَّ لَا تُكَلِّمْ أَحَدًا مِنْهُمْ كَلِمَةً حَتَّى تَنْحَرَ بُدْنَكَ وَتَدْعُوَ حَالِقَكَ
فِي خَلْقِكَ فَخَرَجَ فَلَمْ يُكَلِّمْ أَحَدًا مِنْهُمْ حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ نَحَرَ بُدْنَهُ وَدَعَا حَالِقَهُ فَحَلَقَهُ
فَلَمَّا رَأَوْا ذَلِكَ قَامُوا فَتَحَرَّوْا وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَخْلُقُ بَعْضًا حَتَّى كَادَ بَعْضُهُمْ يَقْتُلُ
بَعْضًا عَمَّا ثُمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ أَجْرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿بِعِصْمِ الْكُوفِرِ﴾.

فَطَلَّقَ عُمَرُ يَوْمَئِذٍ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا لَهُ فِي الشَّرْكِ فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي
سُفْيَانَ وَالْأُخْرَى صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةٍ ثُمَّ رَجَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْمَدِينَةِ
فَجَاءَهُ أَبُو بَصِيرٍ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ وَهُوَ مُسْلِمٌ فَأَرْسَلُوا فِي طَلَبِهِ رَجُلَيْنِ فَقَالُوا الْعَهْدُ
الَّذِي جَعَلْتَ لَنَا فَدَفَعَهُ إِلَى الرَّجُلَيْنِ فَخَرَجَا بِهِ حَتَّى بَلَغَا ذَا الْحُلَيْفَةِ فَتَزَلُّوا يَأْكُلُونَ
مِنْ ثَمَرِ لَهَا.

فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ لِأَحَدِ الرَّجُلَيْنِ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَى سَيْفَكَ هَذَا يَا فُلَانُ جَيِّدًا فَاسْتَلَّهُ
الْآخَرَ فَقَالَ أَجَلٌ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَجَيِّدٌ لَقَدْ جَرَّبْتُ بِهِ ثُمَّ جَرَّبْتُ. فَقَالَ أَبُو بَصِيرٍ أَرِنِي
أَلْظُرُّ إِلَيْهِ فَأَمْكَنَهُ مِنْهُ فَضْرَبَهُ حَتَّى بَرَدَ وَفَرَّ الْآخَرُ حَتَّى أَتَى الْمَدِينَةَ فَدَخَلَ الْمَسْجِدَ
يَعْدُو فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَاهُ: (لَقَدْ رَأَى هَذَا دُعْرًا) فَلَمَّا
انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَتَلَ وَاللَّهِ صَاحِبِي وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ فَجَاءَ
أَبُو بَصِيرٍ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ وَاللَّهِ أَوْفَى اللَّهُ ذِمَّتَكَ قَدْ رَدَدْتَنِي إِلَيْهِمْ ثُمَّ أَلْجَأَنِي
اللَّهُ مِنْهُمْ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَيْلُ أُمِّهِ مِسْعَرَ حَرْبٍ لَوْ كَانَ لَهُ
أَحَدٌ).

فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ عَرَفَ أَنَّهُ سَيَرُّدُهُ إِلَيْهِمْ فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى سَيْفَ الْبَحْرِ قَالَ
وَيَنْفَلِتُ مِنْهُمْ أَبُو جَنْدَلِ بْنُ سُهَيْلٍ فَلَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ فَجَعَلَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قُرَيْشٍ
رَجُلٌ قَدْ أَسْلَمَ إِلَّا لَحِقَ بِأَبِي بَصِيرٍ حَتَّى اجْتَمَعَتْ مِنْهُمْ عِصَابَةٌ فَوَاللَّهِ مَا يَسْمَعُونَ
بِعِيرٍ خَرَجَتْ لِقُرَيْشٍ إِلَى الشَّامِ إِلَّا اعْتَرَضُوا لَهَا فَقَتَلُوهُمْ وَأَخَذُوا أَمْوَالَهُمْ.

فَأَرْسَلْتُ قُرَيْشًا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تُنَاشِدُهُ بِاللَّهِ وَالرَّحِمِ لَمَّا أَرْسَلَ فَمَنْ أَتَاهُ فَهُوَ آمِنٌ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ حَتَّى بَلَغَ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَتْ حَمِيَّتُهُمْ أَكْثَرُ لَمْ يَقْرُوا أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ وَلَمْ يَقْرُوا بِـ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وَحَالُوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْيُسْتِ (الحديث ۲۷۳۱، ۲۷۳۲، سبقت أطرافها في رقم: ۷۹۹ ت = ۱۶۹۴،

۱۶۹۵^(۱۹۳) میسومری کوری مه خرده مه (برزی خوی لئ بی) و مهروانی کوری حه کهم - ردهمه تی خوی لئ بی - فهرموویان: پیغه مبه ر (درویدی خوی له سر بی) له سرده می غه زای حوده ییبیه دا، له مه دینه وه له گهل نزیکه ی هه زارو چوار سه د کهس له هاوه لانی به ره مه که به نیازی عه مره، له سه ره تای مانگی ناوجه ژنانا، له سالی شهشی کوچی دا که و ته ری، هه تا گه یشته نه ستیلی نه شتاط، له وی به یارانی خوی فهرموو: (خالیدی کوری وه لید له گهل برکه یی سواردا، وان له غه میم قه ره وی قوره یشن، لای راستی نه وان بگرن و برؤن با پیمان نه زان).

فهرمووی: به خوا ئیر خالید ههستی پی نه کردن، هه تا ته پ و تۆزی سوپاکه ی پیغه مبه ریان دی، ئنجا خالید رای کردو و شتره که ی غارداو، خه لکی مه که که ی هوشیار کرده وه، که وا پیغه مبه رو سوپاکه ی هاتوون بو سهرتان و وان له نه نییه تولیرار، که دهر وانی به سر حوده ییبیه دا، پیغه مبه ریش (درویدی خوی له سر بی) خوی و سوپاکه ی رویشان هه تا گه یشتنه سر نه وه مله یه ی که له ویوه به سر نه وانا شوړد بینه وه، له وی و شتره که ی ژیر پیغه مبه ر (درویدی خوی له سر بی) که ناوی قه صواء بوو پال که وت و نه رویشان. مه ردومه کهش تییان خوری و ده ستیان کرد به هه چه هه چه، و شتره کهش مانی گرت و هه لئه سا، مه ردومه کهش گوتیان: قه صواء مانی گرتوو! قه صواء مانی گرتوو!

پیغهمبه ریش (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (نه قه صواء مانی گرتووه)، نه خووشی وایه که مان بگری، به لام ئه م پال که وتنهی هویه کی تری ههیه، که نهومیه: نهوهی کاتی خوی بهری فیله کانی له شکری نه برهههی حبهشی گرت، که نهیهیشت نهو سوپایه برواته ناو مهککهوه، ههر نهوهش که فریشتهی خوییه، بهری قه صوای گرتووه ناهیلّی برواته ناو مهککهوه، نهوجا پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (بهو کهسه که گیانی منی بهدهسه، که خوی تاک و تنه یایه، ههر پلان و پیشتیاریکی وام لی داوا بکهن، که ریژی ریژدارانی خودای تیادابی و بیی بههوی کپ کردنی هه لگیرسانی ناگری جهنگ، قه بوولی دهکهم).

نهوجا خوشه ویست (دروودی خوی لسمر بی) دهیی له قه صواء کردو تیی خوری، ئیتر قه صواء راپه ری، فهرمووی: نهوجا پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمر بی) که می گه رایه وه دواوه له سهر کویره کانیه کی که م ئاو لهو په ری حوده بییه وه، خوی و سوپاکه ی دابه زین و بارو بنه یان خست و سوپاکه به مشت و به لوئچ و نهخته نهخته ئاویان لی دهگرت، نهومنده ی نه برد که هه موویان هه لگوزی و هیچیان تیا نه هیشت و چۆریان لی بری، وه چون بو خزمه تی پیغهمبه ر (دروودی خوی لسمر بی) سکاالی بی ئاوی و تینویتیان له لاکرد، نهویش تیریکی له تیردانه که ی خوی دهره ی ناو فهرمانی پییان کرد که داینین له ناو کویره کانیه که دا، سویندبی به خوا ئیتر سهرومپ کفاره ی ئاوی دههات و کانیه که تهقی، ههتا هه موو تیئراو بوون و تهکیان دایه دواوه پهریان لی گرت.

جا له م کاتانه دا نهومنده یان زانی بودمیلی کوپی و مرقائی خوزاعی و کۆمه لی تر له هۆزی خوزاعه پهیدا بوون، که هۆزی خوزاعه هه رچه ند نهو کاته ناموسوئمان بوون، به لام ئه میندارو دلسۆزی پیغهمبه رو موسوئمانان بوون له ناو خه لکی تیهامه دا (که بریتییه له مهککهو دهو روبه ری).

جا بۇدەيىل لەسەر شىۋەي ئامۇزگارى دۇستانە، غەزى پىغەمبەرى كىرد:
قورەيش خۇيان ئامادە كىردوۋە بۇ جەنگىن لەگەل تۆ كە مەن ھاتم بۇلاي تۆ
بەلاي سوپاي ھۆزى كەعبى كوپى لوئەي و عامىرى كوپى لوئەي دا، ھاتم كە
گەۋرەترىن دوو ھۆزى قورەيش، لەسەر سەرچاۋەكانى ئاۋەكانى حودەمبىيەدا
دابەزىون، بەتەۋاۋى خۇيان ئامادە كىردوۋە بۇ جەنگ تەننەت وشتى تازە
زاۋو وشتى گۆپرەكە لەبەريان پىيە، ھەتا زىاتىر سوۋرو مەجىزىن لەسەر
شەپرو بىر لە ھەلھاتىن نەكەنەۋە! جا مەسۇگەر كە رىگەت نادەن بىجىت بۇ
بەيت، ئەگەر بەشەپرىش بوۋە قەدەغەت دەكەن لە دىنى خانەي خودا.
پىغەمبەر (دروۋى خۋاي لەسەر بى) فەرموۋى: (دەي ئىمە بۇ جەنگ و شەپرو شۆپ
نەھاتوۋىن، ھەرامان لەگەل كەسى نىيە، بەلام ھاتوۋىن بەناشتى غەمرە
بىكەين و بەس، قورەيشىش جەنگ شەكەت و كەفتى كىردوۋن، ھەموو رۆزى
شەپ شەپ! زىانى گەۋرەي لىيان داۋە، جا ئەگەر ئەۋان ھەزىكەن كە شەپ
نەكەن مەن پىم خۇشە، ومانگر بەستى بۇ ماۋەيەكى دىارىكراۋ دىبەستىن و
رادەگەيەنن، ۋەلەماۋەي ئەۋ شەپ ۋەستانەدا بائەۋان ھەقىيان بەسەر مەۋە
نەبى، مەن لەگەل ئەۋ خەلگەي تىردا خەرىك دىبەم، جا ئەگەر مەن سەرگەۋتەم و
ئەۋ خەلگەي تىرم مەسۇلمان كىرد، ئەۋا ئەۋان سەرپىشك بىن: ھەزىانكىرد، با
ئەۋانىش ۋەك ئەۋ خەلگەي تىر بىنە سەر ئايىنى مەن ۋەلەۋەي خەلگەي
قەبۋوليان كىردوۋە، ئەۋانىش قەبۋول بىكەن، خۇ ئەگەر ھەزىيان لەمە نەبۋو
ئەۋا ھىچ نەبى لەۋماۋەيەدا بۇ خۇيان ۋچانى، پىشۋىي دەدەن!!
بەلام ئەگەر ھەر ۋازىش ناھىيىن، دەسا بەۋ كەسە كە گىانى مەنى ۋا
لەدەسا، لەسەر ئەم ئايىنەم، تادۋا ھەناسەۋ تا دۋا دلوپى خۇيىنم دەجەنگەم
لەگەلىانا، ۋەتا دەدرى لەگەردەم لەسەر كارى خۇم دەپۇم، ۋەكى تىرىش
بادۇست و دوژمەن ھەموو بىزانن، مەن خوام لەگەلە زوۋ يادەرنىگ خۋا ئەم
ئايىنەي مەن سەردەخات، كەۋاتە: ھەر كەسى شەپ لەگەل مەن بىكا،
شەپرى خۇتپىن دەكا!).

بودەپىل (مەزى خۇي لى بى) كە لەۋەدودا لەرۋى ئازادكردنى مەككەدا موسولمان بوو، كە لەخزمەت پېغەمبەردا ئامادەى حونەين و طائىفو تەبوك بوو، كە ھەر لەزىانى پېغەمبەردا (دروودى خۇي لى بى) وەفاتى كردوو، فەرمووى: (چىت فەرمو مىن دەچم بۇيان دەگىرپمەو). قەسبەر (راوى) فەرمووى: لەپاشا بودەپىل چو بۇ ناويان بە قورەيشى وت: ئىمە لەلەى ئەو پىاۋدە كە موخەممەدە ھاتووېن بۇ لاتان و قەسبەكى ئەومان بىستوو، جا ئەگەر ھەزدەكەن ئەو بۇتان دەگىرپىنەو، دىنا نا، جا گەوج و نەقامەكانيان يەكسەر گوتيان: كارمان بەھىچى ئەو نىيە، قەسبەى قەسەى ئەوبى مەگىرپەو بۇمان، بەلام ھۇشيارو خاۋەن راكانيان گوتيان: ئادەى چىت لى بىستوو بىلى، گوتى: موخەممەد ئاۋا ۋا دەلى، ۋە ھەموو قەسەكانى پېغەمبەرى گىرپاۋە بۇيان.

جا عوروۋى كورى مەسعودى ئەفەفى (مەزى خۇي لى بى) كە لەپاش ئەم رووداۋە موسولمان بوو، ۋەگەپاۋە بۇ ناۋ ھۆزەكەى بانگەۋازى لى كردن بۇ سەر ئىسلام، بەلام كوشتيان، ھەئسا گوتى: ئەى گەل! ئىۋە لەجىگەى باوك و دايك نىن بۇ ئىمە لەروۋى دىسۆزى و خۇشەۋىستىەو؟ گوتيان: با، ۋايە. گوتى: ئەى منىش بۇ ئىۋە لەجىگەى منالى خۇتان نىم بۇ رىزو قەدر زانى؟ گوتيان: با، ۋايە. گوتى: خۇ ھىچ گومانىكى خراپتان لەمن نىيە؟ گوتيان: نە. گوتى خۇ خۇشتان زۇر چاك دەزانن كە مىن چەند دىسۆزم بۇ ئىۋە، ئەو بوو ئەو جارە كە دوژمن شەرى پى دەفرۇشتن، مىن عەشاماتەكەى بازارى عوكاظم وروژان كە بىن بەھاۋارتانەو، بەلام كەئەۋان نەھاتن بەدەنگەۋەو نەھاتن بۇ فرىاكەۋتنى ئىۋە، مىن بەخۇم مالى و منال و كەسوكارم و بەۋانەى كە بەگويان كردم لەھۆزەكەم ھاتىن بەھاۋارتانە. گوتيان: بەلى ئەمەى دەپلى ۋايە راستە. گوتى: دەسا، پىاۋ راست بلى، ئەم پىاۋە نەخشەو پىشنيارىكى زۇر دروستى پىشنيار كردوو، كەۋاتە قەبوۋلى بىكەن و رىگەى مىن بىدەن كەبچم بۇلاى؟ گوتيان: بىرۇ بۇلاى.

ئەویش ھات بۆلای پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) و دەستی کرد بە گفتوگۆکردن لەگەڵ پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) پیغەمبەریش چی فەرموو بەبودەیل، ھەمان شتی بە عوروەش فەرموو. عوروە لەویدا کە پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (... بەلام ئەگەر ھەر وازیش ناھینن... تادوا دڵۆپ خوینم دەجەنگم لەگەڵیان...) عوروە لەم کاتەدا گوتی: ئەو موخەممەد! ئایا پیم بلی: ئەگەر تۆ قەلاچۆی گەلەکە ی خۆت بکەیت ولەرگەو ریشەو ھەڵیان بکەیت، ئەو بەکاریکی باش دەزانی؟ ئایا بیستووتە کە لەپیش تۆدا کەسێ لەعەرب کاری ناباشی وای کردبێ لەگەڵ کەسوکاری خۆی دا، خۆ ئەگەر شەر بەبارەکە ی تردا بسورێ، قورەیش سەربکەون و شەر بقیەومی لەنیوانتان، بەخوا ھەرچەندە ناودارانیش دەبینم لەناو سوپاکە ی تۆدا، بەلام زۆربە ی مەردومەکە ی لەگەڵ تۆدایە، وەك من دەبینم ھەموو خوپری و ھەرچی و پەرچی و رەمەکین، ھەرکەسە ی ھی لایەکن، شەر بەمانەناکری بەلکوو شایانی ئەو، کە ھەر لەسەرمتاوە ھەلبێن و رابکەن دەورت چۆل بکەن، واتە: شەرکە ی ھۆزەکە تی تیا دەچێ یا سوپاکەت. ئەبۆبەکریش پێی فەرموو: قیتکە ی لات بمژە! ئیو دەوری لات دەگرن بەلام ئیمە دەوری موخەممەد چۆل دەکەین، قسە ی وادرووی رووتە.

عوروە گوتی: ئەمە کییە؟ گوترا: ئەبۆبەکر ی صدیقە، گوتی: دە ی بەو کەسە ی کە گیانی منی وا لەدەسا، ئەگەر ئەو چاکە یەت بەسەر مەو ەنبوایە کە ھیشتا تۆلەیم بۆت نەکردۆتەو، وەلامی ئەم قسە تالەم دەدایتەو، فەرمووی: وەدەستی کردەو بە قسە کردن لەگەڵ پیغەمبەر دا، وەھەموو جاری کە قسە ی دەکرد ریشی پیغەمبەری دەگرت، وە موغەیرە ی کوری شوعبەیش بەشمشیرەو بەدیار سەری پیغەمبەرەو ەراوەستابوو، ھەموو جاری کە بەدەم قسە کردنەو عوروە دەستی دەبرد بۆ ریشی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) موغەیرە بەنوکی کیلانی شمییرەکە ی دەیمالی بەدەستی دا، وەپێی دەگوت: دەستت لابە.

موغھیرہ برازای عوروہ بوو، بۆ ئه وەدی مامەى نهیناسیتهوه زریهه و کلاو
 زریهه پۆشیبوو، بۆیه عوروه گوتی: ئه مه کییه که دهمالی بهدهستی
 من دا؟ گوتیان: موغھیرهى کورپ شوعبهیه، گوتی: ئه ی بۆ ئه مه کی بۆ وهفا!
 خو من هیشتا رزگارم نهبووه لهدهست چارهسهری ئه وه گۆبهندهى تۆ
 ناوتهتهوه، چیرۆکی ئه م گۆبهنده ئاوا دهبی: موغھیره لهسهردهمی نهفامی دا
 لهگهڵ کۆمهالی پیاوا لههۆزی شهقیف دهچن بۆلای موقه و قهس، که
 دهگهژینهوه لهپرگه مه ی و باده دهنۆشن و سه رخۆش دهبن و موغھیره ههر
 سیازدهیان دهکوژی و هه موو مال و سامانه کهشیان دهباو، دهرپا بۆ مه دینه
 له خزمهت پیغه مبهردا ئیسلام دهبی، عوروه مامهیشی بۆی تی دهکهوئ و
 خوینی سیازده پیاوه که دها بههۆزی شهقیف.

پیغه مبه ریش (دروودی خوی لسه ر بۆ) کاتئ موغھیره لهسهر ئه م حاله دی بۆ
 خزمه تی دهفهرموئ: (موسولمان بوونت قه بوول دهکه م، به لام ئه و مالو
 سامانه ی که هیناوته، چونکه به به دنمه کی په یدات کردووه من هه قم نییه
 به سه ریه وه).

ئه و جا عوروه ههر چاوپکی کرد به دوو چاوو به ههر چوارلادا دهستی کرد
 به ته ماشاو سه رنجدانی هاو پیاانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بۆ) عوروه دهیگوت:
 به و خودایه پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بۆ) ههر به ئه غه میکی هه ل دها په کسه ر
 دهکه وته دهستی په کی له هاو پرپیه کانیه وه، که له دهو ری بوون، جا بۆ پیرۆزی و
 موو فهرکی دهیسوی له ده موچاوی خو ی، کاتئ فهرمانیکی پۆ دهکردن، گورج
 ئه و فهرمانه یان دهقۆسته وه و پێش پرکییان دهکرد لهسهر جۆ به جۆ کردنی،
 کاتئ دهستنوێژی دهشۆرد لهسهر ئاوی دهستنوێژه که ی خه ریک بوون ببۆ
 به هه رایان له ناوی خو یانا، که به ئاوه چۆراوه که ی خو یان پۆ پیرۆزو موو فهرک
 دهکرد، کاتئ که خو شه و یست (دروودی خوی لهسهر بۆ و سه رو مال و منال و
 هه ست و نه ست به قوربانی گه ردی به ر ئاستانه که ی بۆ) قسه ی دهفهرموو

ھاورپىيانى دەنگى خۇيان كې دەكردو نەھيان نەدەكردو گوپيان بۇ
فەرمايشتەكەي ئەو شل دەكرد، وئەوئەندە رىزيان لەپىغەمبەر (دروودى خوى ئەسەر بىر)
دەگرتو سامى ھەبوو لەبەر چاويان بەوردى سەرنجيان نەدەدا.

جا عوروەش پاشان گەراپەو بۇلاي كۆمەئەكەي خۇي و گوتى: ئەي
خزمىنە! بەخوا بەنوینەرى چوومەتە لای زۆر لەگەورەپياوان و پادشايان،
چوومەتە لای قەيسەرى پادشای رۇم و کيسراي شای ئيران و نەجاشى پاشای
حەبەشە، بەزاتى گەزاتى خودايە، ئەو ريزەي كە يارانی موخەممەد لە
موخەممەدى دەگرن، ھەرگيز لەدەست و پيؤەندى ھىچ پاشايەكم نەديوہ كە
لەپادشای خۇيانى بگرن، سویندم بە خوا ھەر بەئغەمى ھەل دەدا يەككيان
دەيگريتەوہو ھەلى دەسوئ لەروومەتى خۇي و پيستی خۇي پى پىرۆز دەكا،
كاتى فەرمانيان پى دەكا بەزوويى فەرمانەكەي دەقۆزەوہو جى بەجىي
دەكەن، كاتى دەستنويز دەگرئ لەسەر چۆراوگەي ئاوى دەستنويزەكەي كە
خۇيانى پى موفەرك و پىرۆز بگەن، وەختە ببى بەشەرو ھەرايان! كاتى قسە
دەكا ئيتەر ئەوان كېو خامۇش دەبن، وئەوئەندە بەسامە لەلايان و ئەوئەندە
ريزي دەگرن زەق زەق تەماشای ناكەن، بەلكوو بەشەرمەوہ سەپرى دەكەن.

ئەمە لەلايى وەكوو تىرىش نەخشەو پيشنيارىكى دروستيشى پيشكەش
كردوون، من رام وایە كە ئەو نەخشەيە قەبوول بگەن. پياويكى كينانەش
—كەناوى حولەيسى كورپى عەلقەمە بوو— گوتى: لەمنیش بگەرپن بابچەم
بۇلاي و بوار تاقى بگەمەوہ. گوتيان: بپۇ بۇلاي. كاتى حولەيس نزيكەوہ
بوو، پىغەمبەر (دروودى خوى ئەسەر بىر) بەيارانى فەرموو: (ئەمە حولەيسە لەھۆزى
كينانەيە، كە ريزى بەيت و ديارى بەيت و حوشترى ديارى بەيت و قوربانى
دەگرن، دەي بەزوويى ئەو قوربانى و ديارى بەيتانەي و پيمان ھەليان
بسيئن، باحولەيس بەچاوى خۇي بيانينى و بزائى ئيمە بۇ عەمرە ھاتووين،
نەك بۇ شەر) ، جا ئەوانيش گاوو وشرە ديارى بەيتەكانيان ھەئسان، ھەموو

تیغ درابوو له دوگیان و گولەنگ بۆ نیشانه کرابووە ملیان، وەخەلکەکەش بەتەلبیە کردنەووە چوون بەپیریەووە پیشوازیان لێ کرد.

جا کاتی حولهیس ئەمەى دی گوتی: سوبحانەللا! کارێکی زۆر ناشایستەیه کە ئەمانە، کەهاتوون بۆ عەمرە، لەدینی بەیت قەدەغە بکری، جا کاتی گەرایەووە بۆ ناویان، گوتی: خۆم گاو و شتری دیاریبەکانی بەیتم بەچاوی خۆم دی، هەموو سۆل کراوە بەگولنگ و کراوەتە ملیان و دووگی و شترەکان بەدەمە تیغ زامار کراون، بۆ نیشانهى ئەو کە ئەم نازەلانە دیاری بەیتن، تا هەموو کەس بزانی دەسا من رام وانییە کەپێگە لەمانە بگیری کە دینی خانەى خودا بەجێ بهێن!

پیاوی تریان -کەناوی میکرمزی کورێ حەفص بوو- هەلسا گوتی: وازم لێ بێنن بامنیش بچم بۆلای، گوتیان برۆ بۆلای، جا کاتی لەموسولمانەکان نزیکەووە بوو، پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوا میکرمز هات بەراستی پیاویکی بەدکارە).

کاتی میکرمز لەگفتوگۆدا بوو لەگەڵ پێغەمبەردا، لەوکاتەدا سوهەیلی کورێ عەمریش پەیدا بوو، پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) فەرمووی: (واکارەکەتان نەختی ئاسان بوو! چونکە پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) بەناوی سوهەیل نوقلانەى باشەى لێ داو، تەفائولی بەخێر کرد، چونکە سوهەیل واتە: نەختی ئاسان! جا کاتی سوهەیل هات لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خوی لەسەر بێ) پاش گفتوگۆیەکی تەواو گەشتنە ئەو کەریکەوتن نامە مۆرکەن و بۆ ماوەى دەسال شەپۆ شۆر رابگرن، جا سوهەیل گوتی: بێنە ریکەوتن نامەیهک بنووسە لەنیوانی ئیمە و ئیوهدا، پێغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بێ) نووسەری بانگ کرد، کە ئیمامی عەلى بوو، وەپێی فەرموو: بنووسە بەناوی یەزدانی بەخشندەى میهرەبان، سوهەیل گوتی: بەخوا نازانم (رەحمان=میهرەبان) چییە بەلام وەك جاری جارن بنووسە: (باسمك اللهم: بەناوی تۆ ئەى خودایە!).

به لّام موسولمانه کان فہرموویان: به خوا ہر بہناوی خودای بہخشنہدی
میہربان دہنووسین، پیغہمبہریش فہرمووی: (بنووسہ: بہناوی تو ئہی
خودایہ!) ئہوجا فہرمووی: بنووسہ: (موحہممہدی پیغہمبہری خودا لہسہر
ئہمہ برپاری داوہ). سوہہیلش گوتی: ئہگہر بزانیں کہ تو پیغہمبہری
خودایت نہ لہبہیت قہدہغہمان دہکردی نہدہچووین بہگرتا، بہ لّام بنووسہ:
موحہممہدی کوری عہبدوئلّا. (بروانہ: ژ-۱۱۲۸ت=۲۶۹۹ف).

پیغہمبہریش (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (بہ خوا من پیغہمبہری خوا، با
ئیوہش باومرہم پی نہکەن، بنووسہ: موحہممہدی کوری عہبدوئلّا).

ئیمامی زوہری (دہممتی خودای لہ ہی) فہرمووی: ئہمہی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی
لہسر ہی) بہقسہی سوہہیل نامہکەدی دہگۆری بہپی ئہو فہرمایشتہیہتی کہ
فہرمووی: بہو کەسہ کہ گیانی منی بہدہسہ، کہ خودای تاکو تہنایہ ہر
پلان و پیشنیاریکی وام لی داوا بکەن، کہ ریژی ریژدارانی خودای تیادابی و...
قہبوولی دہکەم.

ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (موحہممہدی کوری
عہبدوئلّا برپاری داوہ لہگەل قورمیش دا: لہسہر ئہوہ کەئہوان ریگہی ئیمہ
بدەن کەسەردانی خانہی خودا بکەین و لہسہر شیوہی تایبەتی ئایینی
بہدہوریدا ہەلسورپین، سوہہیلش گوتی: بہخودا نابی، ئہگینا عہرب
تانہمان لی دہدەن و پیمان دہلین: کہ ئیمہ زۆر بگيرکراوین، لہبەر ئہوہ
شتیوا قہبوول ناکەین، بہ لّام ئہم برگہیہ بو سالی ئاییندە، ئہویش وای
نووسی کەلہسالی ئاییندەدا، موحہممہدو ہاورپیکانی دینہوہ بو عہمرہ).

سوہہیل گوتی: لہسہر ئہوہیش کەہەر پیاو لی ئیمہ ہات بو ناو ئیوہ،
بالہسہر ئایینی ئیوہش بی، نابی وہری بگرن دہبی بیدەنہوہ دہست ئیمہ.
موسولمانانیش گوتیان: سوبجانہ لّلا لہم قسہیہ! ئہو کہ بہ موسولمانی ہاتبی
بو ناو ئیمہی موسولمان، ئیتەر چۆن تہسلیم دہکریتہوہ بہ ناموسولمانان!

جا ئالەم دەمەدا بوو كە لەپەر، ئەبوجەندەلى كۆپى سوهەيلى كۆپى
عەمر، بەكۆتو زنجىرو پێوەندەكەيەوه خۆى كرد بەژووردا، ومههەلى دەست
كەوتبوو لەخوارووى مەككەوه خۆى دەر باز كردبوو، تا لەسەر ئەو حالەتە
خۆى كرد بەناو كۆمەلەى موسوئلمانانوا چەسپاندى كە هەلئاتوو! سوهەيل
گوتى: ئەى موحەممەد! ئەمە يەكەم كەسە كەبەپپى ئەم بركەيە
لێتى داوا دەكەم، وه دىيەيت بىدەيتەوه پيەم. پيغەمبەر ريش (بروودى خواى لەسەر بىن)
فەرمووى: (خۆ هيشتا ئيمە ريكەوتن نامەكەمان نەتەواو كردوووه
نەمۆرمان كردوووه، كەواتە ئەم داواى تۆيە جيكەى خۆى نيبە) سوهەيل
گوتى: بەخوا ئەگەر ئەم راكردووهم تەسليم نەكەيتەوه، ئيتەر لەسەر هيچى
تر لەگەلتا رى ناكەوم.

پيڻه مبر (درویدی خوی لسم بڼ) فهرمووی: (دډبی به خشه به من) گوتی: نایبه خشم پیت، فهرمووی: (با، بیبه خشه) گوتی: نه مکر دووه و نایکه م، میکره ز گوتی: باشه وابه خشیما ن به تو به لام سوهیل قاییل نه بوو، نه بوجه ندهل گوتی: نه ی گه لی موسو لمان! چو ن دهمده نه وه ده ست ناموسو لمانان ؟ نایا سهیر نا که ن که له پیناوی نیسلا ما چیم به سر هاتووه؟! له راستیدا له پیناوی خودادا سزاو نه شکه نجه یه کی توندو سهختیان دابوو.

قەسەبەر دەلى: عومەرى كۆرى خەطاب لەم بارودۆخە زۆر نىگەرەن بوو،
خۆى فەرمووى: چوومە خزمەت حەزەرت (دروى خوى لەسەر بى) و عەرزىم کرد:
دىارە کەتۆ بەبى گومان پىغەمبەرى ھەقى خوداى، فەرمووى: بەلى واىە،
گوتە: ديارە ئىمە لەسەر ھەقىن و ئەوان لەسەر ناھەق، فەرمووى: (بەلى
واىە) گوتە: جا کەواىە ئىتر بۆ سووکى ئايىنى بەسەر خۆمان بەيىنىن و ئەم
ھەمکە مەرحە نافۆلایەى ئەوان قەبوول بکەين؟

خۆشەويىست(دروودى خۋاى لەسەر بىن) فەرموۋى: (مەن شت بەھەۋەس ناكەم، مەن فروستادەى خودام، خودا خۇى چۆنەم ئاراستە دەكا، لەفەرمانى دەرناچەم و

فەرمانى ناشكىنەم، دلتياشم لەو كەسەرم دەخا لەكات وشوئى ديارىكرادا ،
 گوتم: قوربان! ئەى تۆ جاران بەئىمەت نەدەفەرموو: بەزووى دەچىنە
 سەردانى خانەى خودا و تەوافى دەكەين؟ فەرمووى: (با، بەلام ئايا من پىم
 گوتم كەئەم سال دەچىن؟) گوتم: نە، فەرمووى: (دە دلتيا بەزووى
 دەچىت و تەوافى بەيتىش دەكەى).

فەرمووى: لەتاو پەرىشانى دل و دەروونى خۆم، چووشم بۆ خزمەتى
 ئەبوبەكرى صدیق(پەزى خوى لى بى) ، پىم گوتم: ئەى ئەبوبەكر خۆ گومانى تىادا
 نىيە كەئەم پياو پىغەمبەرى راست و دروستى خودايە، فەرمووى: بەلى،
 واىە، گوتم: دەى ئايا ئىمە لەسەر دروستى نىن و دوزمنان لەسەر هىچ و پووج،
 فەرمووى: با، واىە. گوتم: كەواتە بۆچى سووكى ئايىنى بەسەر خۆمان
 بەيئىن؟

فەرمووى: كابرا ئەو پىغەمبەرى خودايە نافەرمانى پەروەردگارى خۆى
 ناك، لەهێلى ئامازەى ئەو دەرناچى دلتيام كەخودا يارىدەريەتى و سەرى
 دەخا، دەى نەكەى لامنجى و شتى واكەى لەفەرمانى، بەلكو دەست
 بگرە بەكەمەندى و رشتەى پتەوى ئايىنە پىرۆزەكەى بگرە دەكەى
 بەئاوات، سا بەخوداى گەورە پىغەمبەرى خودايە و لەسەر هەقە، گوتم:
 باشە ئەى ئەو نەبوو قەسەى ئەو بۆ دەكردين كە دەچىنە خزمەتى
 بەيت و لەدەورى هەلدەسورپىن؟ فەرمووى: با، بەلام خۆ ئەو نەيفەرموو: كە
 ئەمسال ئەو ئەنجام دەدەى. گوتم: نە، ئەو نەفەرموو، فەرمووى: دلتيا بە
 كەدەچىت بۆ سەردانى خانەى خودا و بەدەورىدا لەسەر شۆوى
 خواپەرىستى هەلدەسورپىت.

عومەر(پەزى خوى لى بى) فەرمووى: لەكەفارمى ئەم لىكوئىنەو
 تەحقیقاتەدا، چەند كاریكى خەیرم ئەنجام دا تا خودا لىم نەگرى و لىم
 ببورى.

قسه بهر (راوی) دمفرموئ: کاتئ له نووسینی نامه که به ته وای لی بوونه وه، چهند پیاوئ له ههردوولا کران به شایهت له سهر ئهم ریکه وتنه، جاپیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به هاوړپییانی فره موو: (دهئیت ههستن برۆن دیارییه کانی بهیت سهر بېرن، ئه و جا سهرتان بتاشن و ئیحرام بشکینن). فره مووی: به خوا تاسی جار پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) ئهم فره مانهی دووبارمه کردوه، به لام که سیان هه ئه سان و فره مانه که یان به جئ نه هیئا، ئه و منده له باری شانیان گران بوو (بروانه: تاج/ ٧-١٤٥ ف- ٣١-٣٤ سوورده تی فته تح). جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) له م هه ئو یسته یان نیگه ران و نار ه حهت بوو، رویش بۆلای ئوم سه له مهی هاوسه ری، سکا لای ئهم حالهی بو یکرد، ئوم سه له مهش زۆر به دانایانه ته گیری بۆی کرد، فره مووی: قوربان! نه گهر چهز ده که ی له فره مانته دهر نه چن ته شریفهت به ره، قسه له گه ل که سیانا مه که، هه تا دیارییه کانی بهیتت سهر دم بریت و ئه و جا سهر تاشه کهت بانگ بکه و، له بهر چاوی ئه وان سهری خۆت بتاشه، ئیت ئه وانیش چاریان نامینئ و واده کهن!

جا پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) به پئی ئامۆژگارییه که ی ئوم سه له مهی کرد، شته کانی به رودوا ئه نجام دا، ئیت هاوړپییانیش به نا چاری هه ئسان فره مانه کانی پیغه مبهه ریان ئه نجام دا، به لام ئه و منده په ست و غه مبار بوون و کاره که یان نابەدل بوو، وه ئه و منده سهر چه نجال بوون و به یه کا ده هاتن و ده چوون، خه ریک بوون ببن به ژیر پئی یه که تیه وه و یه که تری بکوژن!

جا له وه پاش له ماوه ی ریکه وتنه که دا هه رپیاوئ ده هات، پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) دهیدایه وه پئیان به پئی مه رجی ریکه وتنه که، به لام له و ماوه یه دا کۆمه لی ژنی موسو لمان کۆچیان کردو هاتن بۆ مه دینه بۆ خزمه تی پیغه مبهه (دروودی خوی له سهر به) جا خودای گه و ره سه بارمهت به و ژنانه ئهم ئایه تانه ی نارد ه خواره وه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ﴾ — مومته حینه ۱۰/۶۰.

واته: ئەى كەسانى كەباومرې ساغتان بەخوداو بەپېغەمبەرى خودا هیناوه! كاتى ژنه خاومەن باومرەكان كۆچيان كردو هاتن بۆ ناو ئیوه، ئەوه لەپیشا تاقیان بکەنەوه كە هەر بۆ رەزای خودا كۆچيان كردوووه پەنایان هیناوه بۆلای ئیوه، ئەوهك لەبەر دلداری و شتی تری وا، هەرچەندە خودا بۆ خۆی راستی هەموو روداوی زۆر بەباشی دمرانیو، ناگای لەباومرې ئیمانی ئەوانه، جا ئەگەر بۆتان دمرکەوت كە ئەوژنانە لە دەستی كوفر كۆچيان كردوووه موسوڵمانن، ئیتر مەیاندهنەوه بەمیڤرە بیڤرو ناموسوڵمانەکانیان، چونکە ئەنەمانە حەلألن بۆ ئەوان و ئەنەوان حەلألن بۆ ئەمان، بەلام نەفەقەو خەرجی و مارهیی و شتی وا بدمنەوه بەمیڤرەكۆنەکانیان، لەبەر ئەوهی كە ئیسلام بەیەكجاری جیای كردوونەوه لەمیڤرەکانیان، گوناھتان لەسەر نییە كەلەو ژنه كۆچکارانە ماربەكەن بۆ خۆتان، بەلام دەبی مارهیی خۆیان پى بدن، هەر ئەوه بەس نییە كەداوتانە بەمیڤرەکانیان، لەهەمان كاتا پەيوەندی ژن و میڤردی بېرن لەگەل ژنی بیڤروای ناموسوڵمانا، چونکە لەروژی موسوڵمان بوونی ئیوهوه، مادەم ئەوان لەگەلتانا، موسوڵمان نەبوون، پەيوەندی و گریبەندی ژن و میڤردیتان پچراوهو ئەوان لەژنی ئیوه دمرچوون. (بې: تاج/ ۷- ۱۹۴ز- ۴۳ سوورەتی مومته حینه).

جا لەپاش هاتنی ئەم نایەتە پېروژه، پېشەوا عومەر (دروندی خوی لەسەر بێ) ئەو سەردەمە دوو ژنی هەبوو، هی سەردەمی نەزانی بوون، موسوڵمان نەبوو بوون، لەمەكە مابوونەوه، هەردووکیانی تەلاق دا، یەکیکیان ناوی قەریبە بوو، موعاویە مارهی كرد، هەردوو لایان بتپەرسەت بوون لەو كاتەدا،

ئەو پەتەریان ئوم کلئومی کچی عەمری ئەل خوزاعی بوو، دایکی ئیبنو عومەر بوو، خزمیکی خۆی ماری کرد ناوی ئەبوجەھم بوو، ئەو سەردەمە هەردوو لایان ناموسو ئلمان بوون. (پروانە: عەینی/ ١٣ ص ٢٩١) بەلام لێردا دھەر موی: ئەو پەتەریان شووی کرد بە صەفوانی کۆری ئومەییە.

ئەوجا پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) خۆی و ھاوڕێیانی گەڕانەووە بۆ شاری مەدینە، ئەبوبەصیر، گەپیاویکی قورەیشی موسو ئلمان بوو ھات بۆ مەدینە بۆ لای پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ)، ئەوانیش نامەییەکیان بۆ پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) نووسی و دووپاویان بە و نامەییەووە نارد بە شوێن ئەبوبەصیردا، گوئیان: داوای ئەو مەوت لێ دەکەین کە لەم بارەییەووە ئەو پەیمانەیی داوێتە بە ئێمە جێ بە جێی بکە. پیغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر بێ) ئەبوبەصیری دایە دەست دووپاوەکە و بردیان و گەڕانەووە بەرەو مەککە، دەرۆن ھەتا دەگەنە نۆل حۆلەیفە، لەوێ لادەدەن و خورمایان پێ دەبێ و دادەبەزن و دەست دەکەن بە خورما خواردن.

ئەبوبەصیریش بۆ تەفرەدان و بەرتیلە قسە، بەپیاوێکیان دەلێ: ئەو فیسارە کەس! بەخوا دەبینم شمشیرەکەت نایابە! ئەویش بەمە فەش دەبێتەووە لە کێلانەکەیی ھەلێ دەکێشێ و دەلێ: بەلێ، ئەوێ بەخوا، زۆر نایابە، چەندین جار تاقیم کردۆتەووە لە شەپەرە شمشیردا. ئەبوبەصیر دھەر موی: ئادەیی نیشانمی بدە باسە پێرێکی بکەم، ئەویش دەیدات، ئەبوبەصیریش ھەر لە گەل دەستی لە شمشیرەکە گیر دەبێ، بە شیر دای دەکوێ ھەتا ساردی دەکاتەووە تەواو دەیکوێ دەنیشیتە سەر ئەوێ تریشیان ھەتا ناو مەدینە، بە ھەرێکردن خۆی دەکا بە ناو مزگەوتە، پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بێ) کە دەبینی دھەر موی: (بەرستی ئەم کابرایە مەترسی گەورەیی بە چاوی خۆی دیو، ئەو ھەتا تۆقاوێ).

جا کابرا همر له گهڵ گه‌یشته پێشه‌وه بۆ لای پێغه‌مبهر (دروودی خوی لسمهر بێ) ،
وهك شیت هاواری لی هه‌لسا: به‌خوا هاوړپیکه‌م ئه‌بویه‌صیر کوشتی، ئه‌وه‌تا
به‌دوامه‌وه فریام نه‌که‌ون خۆشم ده‌کوژی! جا ئه‌بویه‌صیر هات، فه‌رمووی:
ئهی پێغه‌مبهری خودا! به‌خودا به‌راستی خودا په‌یمان‌ه‌که‌ی تۆی برده‌سهر، تۆ
منت دایه‌وه پێیان و خوداش رزگاری کردم له‌ده‌ستیان. پێغه‌مبهریش (دروودی خوی
لسمهر بێ) فه‌رمووی: (مالی دایکی وێران بێ، وه‌ی له‌م خانه‌ خراپه‌ چۆن
جه‌ربه‌زه‌یه‌که‌، ئای له‌م کۆله‌وژی ته‌ندوو‌ری جه‌نگه‌، نه‌گهر که‌سی هه‌بی بۆی
بسه‌نیته‌وه ئاگری جه‌نگی له‌گه‌ڵ خۆش بکات!).

کاتی ئه‌بویه‌صیر ئه‌مه‌ی له‌ پێغه‌مبهر (دروودی خوی لسمهر بێ) بیست، زانی که
دوو‌باره‌ دمیداته‌وه ده‌ستیان ئیتر دوو‌باره‌ هه‌ڵهاته‌وه‌و رویشته‌ هه‌تا گه‌یشته
شوینی ناوی عه‌یص بوو، ده‌که‌وێته‌ سه‌ر قه‌راخی ده‌ریا، رێگه‌ی خه‌لکی
مه‌که‌که‌ ده‌چن بۆ شام له‌وێه‌ ده‌روا. فه‌رمووی: له‌لایه‌کی تریشه‌وه،
وارپیده‌که‌وی ئه‌بوجه‌نده‌لی کوری سو‌هه‌یلش له‌ده‌ستیان فرته‌ ده‌کا، ده‌چی
ده‌نیشی به‌ئه‌بو به‌صیره‌وه تا بوون به‌تاقمه‌یه‌کی به‌هیزی گه‌وره‌، ژمارمیان
له‌چل تیده‌په‌ری، ئیتر به‌خودا بوون به‌ملۆزم له‌کاروانی قوره‌یش،
هه‌رکه‌ده‌یان بیست واکاروانی قوره‌یش ده‌رچوو‌وه ده‌چی به‌ره‌و شام، بۆسه‌یان
بۆ داده‌ناو رێگه‌یان پێ ده‌گرت و ئه‌وه‌ی ده‌یانکوشت ده‌یانکوشت و، مال و
سامانه‌که‌شیان به‌تالانی ده‌برد بۆ خۆیان!

ناچار قوره‌یش وه‌فدیان نارد بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبهر (دروودی خوی لسمهر بێ)
گوتیان: یه‌که‌م له‌به‌ر خواو، دووهم له‌به‌ر خزمایه‌تی، ئه‌مانه‌مان له‌کۆل ب‌خه‌،
بنیره‌ به‌شوینیانا بابینه‌وه بۆ لای تۆ بۆ مه‌دینه‌، ئیمه‌ داوایان ناکه‌ینه‌وه
هه‌قمان نییه‌ به‌سه‌ریان‌ه‌وه. ئه‌وجا پێغه‌مبهریش (دروودی خوی لسمهر بێ) ناردی
به‌شوین ئه‌بویه‌صیر و کۆمه‌له‌که‌ی دا هه‌موو هاتن بۆ مه‌دینه‌ی نازدار، ئه‌وجا
خودای پاک و پیرۆز ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی له‌سوورته‌ی فه‌تح نارد هه‌و‌هه‌:

﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ههتا دهگاته ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ فهتج ۴۸ / ۲۴-۲۶.

واته: خودا نهو خودایهیه که بهری دهستی ناموسوئمانه کانی قورهیشی گرت له دهست دریژی کردنه سهر ئیوهو بهری دهستی ئیوهشی له هیش کردنه سهر نهوان بههوی نههیهوه گرت، لهکاتی ریکهوتنی حودهیبیهه، کهجیگهیهکه وا لهناو خاکی بهست (حرم) ی مهککهه، لهپاش نهو سهرکهوتنهوه کهخوا بهنسیمی ئیوهی کرد، لهدژی نهوان کهلهشکرهکی خالید، کهلهشکری ئیسلام بوو، لهشکرهکی عیکرههه شکاندو ههتا ناو مهککه ههلی فراندن، خودا بوخوی زور باش بهوهی دهیکه زاناو بهناگایه، بهراستی نهوانه هوژیکی بی باوهرن و سهرکشن و دژی ههق و راستین، بویه ریگهی ئیوهیان نهدا کهلهسالی ریکهوتنی حودهیبیهه عهرهکهتان تهواو بکهن و سهردانی خانهی خودا، بههیمنی و ناشتی بکهن وهدیارییهکانی بهیتیان ههپس کردو نهپانهیشت بگهنه جیگهی سهربرینی ناسایی خویان، کهخاکی مینایه، لهراستیدا نهگهر لهبهر خاتری نهو کوومهله موسوئمانه نهبوایه، که هیشتا تیکهئیان ماوه لهگهل نهو ناموسوئمانانه شهرفرؤشانهه، که نهو کوومهله موسوئمانانه، ههپانه پیاوه، ههپانه ژنه، کهئیهو نایانناسن و لهبهر نهو بۆتان جیاناگرینهوه لهوان، وهدووریش نییه کهبهبی مهبهست و بهبی ناگا ببن بهزیر پیوهو تووشی ئیش و نازار ببن و ئیوهش لهم رووهو بههوی نهوانهوه، تووشی گوناوو رهنج و کیشهو بهرهو ناخوشی ببن، وهک دانی خوینبایی و کهفارهتی کوشتنی بهههله.

لهراستیدا نهگهر لهبهر نهو دوو مهبهسته نهبوایه، بهری دهستی ئیوهمان لهکوشتاریان نهدهگرت، ههتا نهو بهری دهستگرتنهش بیی بههوی نهوهی ههتا ههزی خودا لهسهر ههرکهسی بی بههوی ئیسلام بوونهوه

بههؤی باومړی جوانه وه بهر رحمته څو ځایان بخات، نه گهر گریمان پاک و پيس بکرانایه موسولمان له ناموسولمان به باشی جیاوه بووایه، نه وه جه زرمبه یه کی باشی ناموسولمانه کانمان نه دا، به تایبه تی له و دممه دا نه م جه زرمبه یه مان دمدان، تووشی لوتبه رزی و تنه گه گرتنی سهرده می نه فامی و نه زانی بوو بوون و، له بهر کینه و دهغه زو لوتبه رزی بیزو فیزی سهرده می نه زانی، بیزیان نه ده هات پی له هق بنی و هر شانازیان به میراتی پوچی باو بابیرانیان وه ده کرد.

د فهرموئ: حه میه ت و لوتبه رزی و تنه گه گرتنه کیهان نه و بوو: که ددانیان به وه دا نه نا که موحه ممد پیغه مبهری خوایه، و فقه بوو ځایان نه کرد که له سهره تای پهمان نامه که وه (بسم الله الرحمن الرحيم) بنووسن، وه نه یان هیشت له و سآله دا سهردانی خانه ی خودا بکه ن.

راڼه و شیکردنه وه:

- ۱- نه م فهرمووده یه یه کی که له فهرمووده ههره دری ژه کانی صه حیجی بوخاری.
- ۲- نه م فهرمووده یه دادم نری به دوو فهرمووده، که گیرانه وهی میسومرو گیرانه وهی مهروانه، بویه دوو ژماره ی (۲۷۳۱) و (۲۷۳۲) ی بو دانراوه له کو تاوه، که واته: هه ردوو فهرمووده یه له چنه د که سه وه بی، ریوایه تی هه ر که سی له وان به فهرمووده یه دادم نری.
- ۳- پوخته یه کی کورتی ژیان نامه ی میسومرو مهروان، له بهرگی دوو دمدا له لاپه ره (۲۱۶) دا، له ژماره (۷۹۹) دا رابوورد.
- ۴- نه م فهرمووده یه بریارو زانیاری و سهرباس و بابه تی زوری واتیا دا، له بهر نه وه بو زور شت و زور بابه ت ده ست دمدا، و هسوودو به هره کانی له ژماره نایم، پیویستی به شهر حی کی ته و اووه، که بهرگی کی گه وره دمرده چی.

۵- ئەم فەرموودەییە دادەنری بەمورسەل، واتە: بەرەلا، چونکە نەمیسومرو نەمەروان نامادەى ئەم باسو خواسانە نەبوون، چونکە کە پیغەمبەر (بروودی خوی
نسر ب) وفاتی کرد، ئەوان زۆر منال بوون، تەمەنیان لەدەوری شەش حەوت
سالان دا بوو، بەلام ئەم فەرموودەیان لەکۆمەلای صەحابەو وەرگرتوو،
کەخۆیان نامادەى سەرگوزەشتەکە بوون، وەک عومەرو عوتمان و عەلی و
موغەیرەى کورى شوعبەو سەهلی کورى حەنیفو ئومموسەلەمەو کەسانی
تریش. چونکە لەشوینەکانی تر، مەروان و میسومر، ئەم فەرموودەى ئێرەیان
لەچەند کەسێ لەهاورپیانی موحەممەدەو گێراوەتەو، وەک لیڕەدا
هەندیکى لەعومەرەویدە.

۶- بەلگەى ئەوێ تیادایە کەهەندى گیاندار، لەهەندى کاتدا، بۆ مەبەستى
تایبەتى لەخوداوە، ئاراستە دەکری، کەهەندى شت بکەن بۆ
ئاگادارکردنەوێ مەردوم، وەک لیڕەدا قەصواء پالکەوت و بەرەو مەککە
نەرۆشت. وەستى واهەموو کاتى روودەدا، لەبەر ئەوێ کارپیکردنى دروستە.
گەلێ جار دیومەمایین، یارەشە و لاخ، یاکوێریزو هیستر، لەهەندى کاتدا مان
دەگرن یا ناچنە ناو مال و ژوورەو، واباشە لەو کاتانەدا دووربینى بکری و
ناوى خودا بهیئری.

۷- دانەر ئەم فەرموودەى لەچەند شوێنى لەصەحیحى بوخارى دا
گێراوەتەو. بەلام هیچ شوێنى وابەدریژی وەک ئێرە دەرى نەهیناوە، وەئەم
فەرموودەییە دادەنری بەدریژترین فەرموودە لە بوخارى پیرۆزدا.

۸- لەم فەرموودەدا برپارى زۆرى واتیادا، وەک: نوقلانى باش و نووسینەوێ
بیسیملا لەسەرەتای نامەو شتى واو، وەک: پاکیتی چلەم و تفو بەلغەم و موو
خۆ پیرۆزکردن بەشوینەواری پیاوچاکان و صولح لەگەل ناموسولمان.

۹- فەزلى ئەبوبەکر و عومەر و ئوم سەلەمەى واتیادا.

۱۰- لهم فہرموودمیہدا راویژکردن بہژن و گوئ لئ گرتنی و بہقسہکردنی لہراویژی باشا ہہیہ کہ سوننہتہ. ئہوہی ہندی کہس دہیلین لہم بارمیہوہ ناراستہ.

۱۱- زور دابو نہریتی گوئی عہرہبہکانی واتیادا.

۱۲- دروستہ متمانہ بہہہوالی ناموسولمان بکری و باومری پی بکری و کاری پی بکری، بہمہرجی قہرینہو نیشان ہہبی لہسہر راستی و دروستی ئہو ہہوالہ. کہواتہ: ئہمرو گوئگرتن و کارکردن و باومپرکردن بہہہوالی ئازانسو میدیا نا ئیسلامیہکان دروستہ، بہنمونہ: ئہگہر ئازانسیکی راستگو ہہوالی ہاتنی رہمہزان یا جہژنی راگیان باومری پی دہکری و کاریشی پی دہکری.

۱۳- سویند خواردن دروستہ لہوانہیہ ہندی جار باشیش بی، بہمہرجی سویندی درؤ نہبی، لہعہینی دا دمفہرموی: (وہک دہزانری پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) خوی زیاتر لہہہشتا بؤنہدا سویندی خواردووہ).

۱۴- جاروبار موسامہحہ لہکاروباری ئایینی دا دروستہ، وہک مہسہلہکہی ئہبوجہندہل و ئہبوبہصیر.

۱۱۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ (الحدیث ۲۷۳۶، أطرافہ فی: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲) (۱۹۴).

ئہبہوہورمیرہ (ہمزای خوی لی بی) دمفہرموی: : خوشتہویست (دروودی خوی لہسر بی)

دمفہرموی: (خودای گہورہ نہوہدو نو ناوی ہہیہ، سہد یہک کہم ہہرکہسی لہبہریان بکاو، رہفتو کار بہچہمک ومہبہستیان بکا، دہچیتہ بہہہشت، خودا خوی تافہو حہز لہتاک دہکا) (تاج/۹/۱۵۳-۵۵۹ف-۱ش/ت).

پایانی

ماموستای ئیبنو حه جهری عه سقه لانی لیژمدا دمفرمووی: نامه ی مهرجه گان چل و جهوت فهرمووده ی بهرزموه بوو -مرفوع- ی واتیادا، پوخته گه یان پینج فهرموودن ئه وانی تریان دووبارهن، بیپرشته گانیان بیست و جهوتن، هه موویان پیشه و موسلیمیش (دهمستی خودی لی بهن) دمفرمویان، بیجگه له به لاغه که ی زوهری (٢٧٣٣). دمفرمووی: یازده بیستراو- ئه شهر- ی هاوړپیان و کهسانی پاش ئه وانیشی واتیادا.

پوخته که هه ر پینجه گه یان له ته جریده که دا هه یه: (١١٣١، ١١٣٢، ١١٣٣، ١١٣٤، ١١٣٥).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٥٩- نامه ی راسپیری (وهسیت) (کتاب الوصایا)

(باسی وهسیت له فیهی ئاساندا و له بهرگی دووهم ل- ٢٥٩ز- ٢٥١) + (تاج/ ٣- ١٢ز- ١).

١١٣٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةً عِنْدَهُ) (الحديث ٢٧٣٨) (١٩٥).

عه بدوللای کوری عومه ر (همزی خوی لی بهن) دمفرمووی: پیغه مبه ر (مروودی خوی له سمر بهن) دمفرمووی: (هه ر موسولمانی شتیکی هه بی که بهیوئ راسپیری (وهسیت) ی بو بکا، هه ق وایه دووشه وی به سه ردا تینه به ری هه تا وهسیت نامه که ی به نوو سراوهی له لای خوی دا ده نی). (تاج/ ٣- ٢٥ز- ١١- ش/ د/ ت ن. باسی راسپیری).

۱۱۳۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ خَتْنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخِي جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَمًا وَلَا دِينَارًا وَلَا عَبْدًا وَلَا أَمَةً وَلَا شَيْئًا إِلَّا بَغْلَتُهُ الْبَيْضَاءُ وَسِلَاحُهُ وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً (الحديث ۲۷۳۹، أطرافه في: ۲۸۷۳، ۲۹۱۲، ۳۰۹۸، ۴۴۶۱) (۱۹۶).

عہمري کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ، کہ ژنبرای پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) بوو، کہبرای جوہیریہی کچی حاریثی هاوسہری پیغہمبہرہ - دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرہ ورمزای خودا لہسہر نہو خوشک و براہیہ بی - فہرمووی: کاتی کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) ومفاتی کرد، نہپوول نہپارہ نہزیوو نہزیرو نہکویلو نہکہنیزہک و نہرانہمہرو نہہیچی لہپاش بہجی نہما، تنہیا ہیستریکی سپی ہہبوو، لہگہل چہکہکھی، پارچہیی زہویشی ہہبوو، کردبووی بہودہقف. (تاج/۳-۲۴-از-۱۰-ش/د/ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

(ہروانہ: ژمارہ: ۹۱۶ بہرگی دووہم) بو ژیاننامہی جوہیریہی کچی حاریث لہوئی نوسراوہ، عہمري کوری حاریث (ہمزای خوی لن ہی) ژنبرای پیغہمبہرہ (دروودی خوی لہسر ہی) ، چونکہ برای جوہیریہی کچی حاریثہ، کہ هاوسہری پیغہمبہرہ، موستہلیقیہ، لہہوژی بہنی موصلہلیقہ. لہبوخاریدا یہک فہرموودہی ہہیہ.

۱۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) هَلْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَى فَقَالَ: لَا فَقُلْتُ: كَيْفَ كُيِّبَ عَلَى النَّاسِ الْوَصِيَّةُ أَوْ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ (الحديث ۲۷۴۰، طرفاه في: ۴۴۶۰، ۵۰۲۲) (۱۹۷).

(۱۹۶) لم يوافقہ مسلم علی تخريجہ (فتح/۵/۴۱۴) خاتمة کتاب الوصايا - المترجم.

(۱۹۷) أخرجه مسلم في الوصية، باب: ترك الوصية لمن ليس له شيء يوصي فيه، رقم: ۱۶۳۴.

له عبد و ثلاثی کوری نه بو نه و فایان پرسى: نایا پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بئ) وه سییتی کرد بو پاش مهرگی؟ فهرمووی: نهء، گوترا: ئه ی باشه ئه ی جۆن وه سییتی له سهر خه لکی تر داناوه؟ فهرمووی: وه سییت و راسپییری پیغهمبهر (دروودی خوی لمسر بئ) نه وه بوو: که کار به نامه ی خودا بکه ن. پروانه تاجول ئوصول، بهرگی یه که م لاپه ره/ ۵۹ز- ۹ف- ۱۳+ ۱۴- تاج/ ۵/ ۲۵۷ز- ۷۴- ل- ۲۷۸- ۱۵ز- ۷۶- ل- ۹۹ف- ۳ز- ۱۶. بو تیگه یشتنی ته و او له جۆنییتی ئه م راسپییرییه ی پیغهمبهر.

۱۱۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (أَنْ تُصَدِّقَ وَأَنْتَ صَاحِبُ حَرِيصٍ تَأْمُلُ الْغَنَى وَتَخْشَى الْفَقْرَ وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ) (الحديث ۲۷۴۸، طرفه في: ۱۴۱۹) (۱۹۸).

وهرگه پاره که ی به ته وای له بهرگی دو وه مدا، له لاپه ره / ۱۰۵ژ- ۱۰۶۸۰ رابوورد.

۱۱۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا اشْتَرَوْا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا صَفِيَّةَ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَيَا فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَلِينِي مَا شِئْتَ مِنْ مَالِي لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا) (الحديث ۲۷۵۳، طرفاه في: ۳۵۲۷، ۴۷۷۱) (۱۹۹).

(۱۹۸) اخرجه مسلم في الزكاة، باب بيان أن أفضل الصدقة صدقة الصحيح.. رقم: ۱۰۲۲.

(۱۹۹) اخرجه مسلم في الإيمان باب: في قوله تعالى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾، رقم: ۲۰۴.

ئەبۇھورەیرە (رەزى خۇى لى بى) فەرمووى: كاتى خۇداى گەورە ئەم ئايەتەى ناردە خوارەو: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ - الشعراء ۲۶/۲۱۴.

واتە: ئەى موحەممەد! خزمە ھەرە نزيكەكانت ھۇشيار بكەرەو و بيانترسىنە لەقارو غەزمى خۇدا، كاتى ئەم ئايەتە ھاتەخوارەو ھەزەت (دروودى خۇى لەسر بى) رۇيشت لەسەر تەپۆلكەى صەفا راووستا، بەدەنگى بەرز، فەرمووى: ئەى ھۆزى قورمىش نەفسى خۇتان لەخۇداى گەورە بکرنەو، من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بەئىو ناگەيەنم، ئەى نەو ى عەبدومەناف! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بەئىو ناگەيەنم، ئەى عەبباسى كورى عەبدولوطەليب! ئەى مامەى پيغەمبەر! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بە تۆ ناگەيەنم، ئەى صەفيەى پوورى پيغەمبەرى خۇدا! من لەلاى خۇدا ھىچ سوډى بە تۆ ناگەيەنم، ئەى فاطيمەى كچى پيغەمبەر! ئەگەر داواى مالى دنيا دەكەى ئىستا بىكە، ھەتا بەشت بدەم دەنا لەقيامەتدا من ھىچ سوډى بەتۆ ناگەيەنم. (تاج/۷/۷۴ف-۳ز-۹، رياض/۱/۳۲۹ل-۳۶۴ز-۴۰).

راڤەو شىكرەنەو:

ئەم جۆرە فەرموودەيە لەسەر ئەم شىو رەھايە، كەپيغەمبەر (دروودى خۇى لەسر بى) لەقيامەتدا دەسلەتتى ھىچى نەبى بۆكەس، چ خزم، چ بىگانە، جۆرە كيشەو دژايەتتيەك، لەگەل چەند فەرموودەى ترى صەحيحا دروست دەكا، چونكە پيغەمبەر (دروودى خۇى لەسر بى) لەدنياو قيامەتا رەحمەتە بۆ ھەموان، بەتايبەتى لەروژى دواروژدا گەورەترىن پشتو پەنايە - لەپاش خۇدا- بۆ باومرداران، خاوەنى شەفاعەتى كوبرايە، بەتكای ئەو بەمەلایين تاوانبار عەفو دەكرين، بەمەلایين مەلایين، پایەو پلەى موسولمانان و باومرداران بەرزەو دەبى، كەواتە:

۱- ئەمە بەر لەو موبوو کە خودا ئاگاداری بکاتەووە کە لە قیامەتدا خاوەنی شەفاعةتول کووبرایە، وەھەر وەھا لەدو نیا دا سوودی زۆری جۆراو جۆری بۆ موسوڵمانان ھەیە.

۲- یا مەبەست ھەر شەو چاوترساندن و ھۆشیار کردنەو دیە.

۳- یا مەبەست ئەو دیە کە ئەگەر باومر نەھینن سوودی نابێ بۆیان.

۴- بۆ ئەو دی بەھیزی فەر موودەکانی پێچەوانە ی ئەم فەر موودە یە بزانی کە بە لگە ی روون و ئاشکران لە سەر سوودی پێچەمبەر (دروودی خۆی لە سەر بێ) لەھەردوو جیھاندا بۆ باومرداران فەر موو بپروانە:

ا- بەرگی دوو ھەم، لاپەرە/ ۱۱۱ ف+ ۶۷۸ ل+ ۹۵ ف+ ۶۷۰ ل+ ۱۴۷ مەسە لە ی نوێژی قەزای حاجە و کردنی پێچەمبەر بەتکاگەر لە لای خودا، بە لکوو گشت باسە کە بەتەواوی.

ب- تاج/ ۲۸۸/ ۱۰ زنجیرە ی/ ۲۹ ب تەواوی باسی تکا کردنی پێچەمبەر (دروودی خۆی لە سەر بێ) دەکا، ھەروا زنجیرە ی / ۱۳۰. لە لاپەرە / ۳۸۹ وە ھەتا (۴۰۹) ھەروا زنجیرە / ۱۳۱- ۴۰۹ ھەتا / ۴۲۰+ تاج/ ۵ ص ۳۸۳.

ج- ریاض الصالحین/ ۱- ۲۱۷ ز- ۳۰+ ریاض/ ۴ ل- ۱۳۶۱ ف- ۵۹.

د- عمدة القاري/ ج/ ۲۵ ص ۱۲۷+ ۱۳۰+ ۱۲۳ حدیث/ ۶۵.

هـ- فتح الباری ج/ ۱۳ ص ۴۷۳ حدیث رقم: ۷۵۰۹+ ۷۵۱۰+ ۷۵۱۷ ص ۵۲ ص ۴۶۱.

تێبینی:

(ص و ج) نیشانە ی ئەسلە عەر مریبەکانی (تاج و ریاض و تەجرید و فیکھی ئاسان) ھ. ج= جلد، ص= صەحیفە، ل= لاپەرە، نیشانە ی و مرگەر او و کوردییە کە یانە. ز= زنجیرە، ژ= ژمارە، ئەمە لەھەموو شوێنی وایە.

۱۰۴۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ تَصَدَّقَ بِمَالٍ لَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ يُقَالُ لَهُ ثَمَغٌ وَكَانَ نَخْلًا فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي اسْتَفَذْتُ مَالًا وَهُوَ عِنْدِي نَفِيسٌ فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَصَدَّقْ بِأَصْلِهِ لَا يُسَاعُ وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ وَلَكِنْ يُنْفَقُ ثَمَرُهُ) فَتَصَدَّقَ بِهِ عُمَرُ فَصَدَّقَتْهُ تِلْكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَفِي الرِّقَابِ وَالْمَسَاكِينِ وَالصَّيْفِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَلَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلِيَهُ أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ بِالْمَعْرُوفِ أَوْ يُؤْكَلَ صَدِيقُهُ غَيْرَ مُمْتَوِّلٍ بِهِ) (الحديث ٢٧٦٤).

ثیبینو عومەر (دعویٰ لای بی) فەر مووی: عومەر (دعویٰ لای بی) زهوییه کی دهست کهوت، له بهر ابره مه دینه بوو، ناوی ته مغ بوو، بری بوو له باخه خور مایی، کات سه رده می پیغه مبه (دروودی دعویٰ لای بی) بوو، رویشته خزمه تی، عهرزی کرد: نهی پیغه مبه ری خودا! مائی کی زور چاکم دهست کهوت ووه، دهمه وی بیکه م به خیرو، تو دهمه رمووی که بیکه م به چی؟ فەر مووی: (ناوا بیکه به و مقف: جی زهوییه که خوی و مقف بی، نه دهمه فر و شری، نه دهمه خشری، نه به که له پوور دهگیری، به لام دهمه ته که ی ده به خشری به پیشیاوانی).

نیت عومهریش له سهر نهو شیوه یه ی که پیغه مبه ری پیشانی دا: جی زهوییه که ی کرد به و مقف و دهمه ته و دهسکه و ته که ی کرد به خیر، و نهو خیره ش بو نه م چه شاننه - واته: سینفانه- بی: بو خه باتگیریان و تی کو شه رانی ری که ی خودا، بو نازا کردنی کو یله و بو نه دارا و هه ژاران و بو میوان و، بو ری بواران و، بو خزمان و خویشانی پیشیاو، و نهو که سه ییشی که سه ره رشتی نهو و مقفه دهکا، که پیی دهگوتری: (متولی) گونا هی له سهر نییه نه گهر به شیوه یه کی رهوا خوی لی بخوا، یا دهمه خواردی دوست و برادری خوی بدا، به مهر جی لی نه کا به هی خوی و نه یکا به مال و پاشه که وتی بکا. (تاج/ ۲/ ۳۷۵ ف- ۲- ۱۸۲. باسی و مقف + ز- ۱۸۱) + (فیقهی ناسان، بهرگی دووهم، ل- ۵۴۱، باسی و مقف ز- ۲۳۵).

۱۱۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّخْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) (الحديث ۲۷۶۶، طرفاه في: ۵۷۶۴، ۶۸۵۷) (۲۰۰).

نەبوھورەمیرە (بەزى خەي لى بى) لى خۆشەوېستەو (دروودى خەي لى بى) دىھەرەموى: (خۆتان دووربگرن لەھەوت تاوانى کوشندە) ياران (بەزى خەي لى بى) فەرەموويان: قوربان! ئەي پيغەمبەرى خودا! ئەو ھەوتە چى و چىن؟ فەرەموى: (يەكەم: شىرك و ھاوبەش پەيداكردن بۆ خوداى تاك و تەنيا، دووھ: سىحرو جادووېازى، سېھەم: كوشتنى كەسى كە خودا رەزاي لەسەر نەبى، چوارەم: سوود خۆرى، پېنجەم: خواردنى مالى ھەتو، بەبى فەرمانى شەرع، شەشەم: ھەلھاتن و پشەت ھەلكردن لەدوژمنى دين لەرەوژى ھېرش ھېنانى دوژماننا، ھەوتەم: بوختانى داوینپىسى ھەلبەستى بۆ ژنى داوینپاكى بى ئاگاي موسولمان) (تاج/۳/۲۰۴ف-۸ش/د/ن).

۱۱۴۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَفْتَسِمُ وَرَكْبَتِي دِينَارًا مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمَثْوَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ) (الحديث ۲۷۷۶، طرفاه في: ۳۰۹۶، ۶۷۲۹) (۲۰۱).

نەبوھورەمیرە (بەزى خەي لى بى) فەرەموى: خۆشەوېستە (دروودى خەي لى بى) دىھەرەموى: (كەسو كارى من - لەپاش مردنى من - پارەو پوول دابەش ناكەن، ھەرچىم لەپاش بەجىما خىرو خىراتە، تەنيا ژىوارى ژنەكانەم و ئازوووخەى سەركارەكەمى لى دەرچى) (تاج/۲/۲۴ز-۱۰. باسى مالى پيغەمبەر لەپاش خۆى بۆ نەتەوھەكەيەتى. نەك بۆ كەلەپووربەرانى).

۱۱۴۴- عَنْ عُمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حِينَ حُوصِرَ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ أَنُشِدُكُمْ اللَّهَ وَلَا أَنُشِدُ إِلَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ حَفَرَ رُومَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَحَفَرْتُهَا أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ) فَجَهَّزْتُهُمْ قَالَ: فَصَدَّقُوهُ بِمَا قَالَ (الحديث ۲۷۷۸) (۲۰۲).

نہو روژانہی کہ پیښهوا عوتمان (دعوی خوی لږ بی) له مائه کهی خویدا له لایه ن نازاوه گپړه کانه وه که مارو درابوو، که له میسر وه هاتبوون، له بانیږیه که وه گفتوگوئی له که لیا نا کردو فهرمووی: (سوینداتان ددهم به خودای که وره، ته نیا نهو بهرپزانه یشتان سویند ددهم که هاورپی پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بی) بوون، چونکه نهوان هه میسه شایه تی هه ق ددهن: نایا ناگاتان لی نییه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بی) فهرمووی: (هه رکه سی بیري رومه هه لکه نی به هه شتییه) منیش له سهر مه سرفی خوّم هه لم که ند؟ نایا ناگاتان لی نییه که پیغه مبه ر (دروودی خوی لمر بی) فهرمووی: (هه رکه سی جهیشولعوسره ته داره ک بکا به هه شتییه) منیش نهو جهیشم تضاق خست؟ قسه بهر (راوی) فهرمووی: هاورپیانی پیغه مبه ریش، فهرموویان: به لی نه م قسانه ی عوتمان راسته) (تاج / ۲ / ۳۷۷-ف ۲-ز ۱۸۲ ووقف + تاج / ۹/۵-ز ۸ - فزلی عوتمان).

۱۱۴۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ مَعَ تَمِيمِ الدَّارِيِّ وَعَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ فَمَاتَ السَّهْمِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَارِضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَلَمَّا قَدِمَا بَرَكْتِهِ فَقَدُوا جَامًا مِنْ فِصَّةٍ مُخَوَّصًا مِنْ ذَهَبٍ فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ وَجَدَ الْجَامَ بِمَكَّةَ فَقَالُوا: ابْتِغَاهُ مِنْ تَمِيمٍ وَعَدِيٍّ فَقَامَ رَجُلَانِ مِنَ أَوْلِيَائِهِ فَحَلَفَا لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَإِنَّ الْجَامَ لِصَاحِبِهِمْ.

قَالَ: وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ فَإِنْ غَشَرَ عَلَى الْكُفْرَانِ اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَيَانِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (المائدة/ ۱۰۶-۱۰۸-۵) (الحديث ۲۷۸۰) (۲۰۳).

ثیبنو عہبباس (ہمزای خوی لن بی) فہر مووی: پیاو یکی بہنی سہمی لہ گہل تہ میمی داری و عہدی کوری بہداء، دہچن بو رہوتہنی (سہ فہر) بو بازرگانی بو شام، کابرای بہنی سہمی لہری دمری، لہ شویئی دمری موسولمانی تیادا نابی، کاتی دوو پیاوہ کھی ہاوری کھ لہ پوورہ کھیان ہیئایہ وہ بو کھ سووکارہ کھی، جامیکی زیوین دیار نہ بوو، کھ بہ ویئہ لہ سہر شیوہی پھلکھ خورمای زپرین نہ خشابوو، جا کاتی بوو بہ داواو داواکاری، پیغہ مہر (برودی خوی لہسر بی) ہر دوو کیانی سویندا، کھ ناگامان لہو جامہ نییہ.

دوایی جامہ کھ لہ مہ کھ بہ سہر گرایہ وہ، نہ وانہی جامہ کھیان لہ لا دوزرایہ وہ گوتیان: لہ تہ میمی داری و عہدی کوری بہداء مان کپیوہ، دیسانہ وہ بووہ بہ کیشہ، جا نہ مجار دوو کھس لہ خزمانی یاروی سہمی کوژراو ہلسان سویندیان خوار دو گوتیان: بہ خوا شایہ تیہ کھی ئیمہ راست ترہ لہ شایہ تیہ کھی ئو دووانہ، وہ جامہ کھ جامی خزمہ کھ مانہ.

ئىبنو عەبباس (پەزى خۇي لى بىن) فەر مووى: ئەم ئايەتە سەبارەت بەوان دابەزى كەدەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ تا كۆتايى، كەئىستا خوئندرايەو. واتە: ئەى نەتەوئى ئىسلام! يەكئى لەبىر يارەكانى ئىسلام ئەمەيە: كاتئى كەسەكتان لەسەر مەرگا ويستى وەسەيت و راسپەرى شەرى بىكات، با دووپياوى دادپەرور لەخۆتان ئامادەى ئەو راسپەرىيە بىبن و بىبن بەشايەت لەسەرى و لەكاتى پەويست دا، ئەو شايەتيە بەدن، يا دووپياوى تەرى ناموسوئمان بىكەن بەشايەت لەسەر ئەو راسپەرىيە.

ئەم جوئە شايەتيە بۆ كاتى سەفەرە، ئەگەر كەسەكتان كارەساتى مەرگ يەخەى گەرت لەسەفەردا، ئەو دوو شايەتە لەپاش نوئىزى عەسر، كەخەك لەو كاتەدا كۆدەبنەو، ئەگەر لىيان كەوتنە گومانەو رابگەرن، ئاوا سوئند بخوئ: سوئند دەخوئ بەخوداى پاك و پەروژ ئەم شايەتيەى كەدامان راستەو دروستەو، مەبەستمان پەى خەزمەتى راستيە، نەوەك شەئى تر، وەبەجئ بەجئ كەردنى ئەم شايەتيە مەبەستمان ئەوئەنيە كەبەهايەكى كەمى جىهانى پەى بەدەست بەئىنن، باخاوەن پەيوەندى سوودومەرگ لەم شايەتيەى ئىمە خەزمىش بى، ئەو شايەتيەى خودا خەستووئەتيە ئەستۆمان زايەى ناكەين و خەشارى نادەين... تا كۆتايى.

راشەو شەكەردنەو:

تەمىمى دارى (پەزى خۇي لى بىن) لەپەشا مەسىحى بوو، لەسالى نوئى كۆچيدا موسوئمان بوو، موسوئمانىكى زۆر جوانى لى دەرچوو، غەزاي لەخەزمەت پەخەمبەردا كەردو، پەخەمبەر (درووى خۇي لەسەر بىن) داستانى جەساسەو جەجالى لەموو گەپراوئەو، وئەو دادەنرئ بەگەورەترىن شانازى بۆى. (بەر: تاج/۱۰-ال-۳۰۵ ف-۱-۱۱۰).

یہ کہم کہس بوو کہ چرای لہ مزگہوت داگیر ساند، یہ کہم کہ سیش بوو کہ چیرۆک و داستانی گیرایہ و، بہ شہو شہ و نوویژی زۆری دہکرد، روودانی ئەم داستانہی وا لہم فہرموودہیہ دا، سہ بارہت بہم جامہ لہ پێش ئیسلام بوونی تہمیما بووہ. جاری وا دہبوو لہ یەک رکات شہ و بنوویژدا ہہموو قورئانی خەتم دہکرد! ہہمیشہ شہ و نوویژیکی زۆر زۆری دہکرد شہوئ تابہ یانی ہەر بہم ئایہ تہ شہ و نوویژی دہکرد، لہ ہہموو رکاتیکا لہ پاش فاتیحہ وہ دووبارہی دہکردم وہ:

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ - حاثیة ۲۱/۴۵ -

واتہ: بابی باومرآن کہ ئەو ہہموو کو فرو بہدکاری و خراپہ یان تی گوشیوہ، کہ چی باوہریشیان وایہ: کہ ئەوان و موسولمانان کہ ئەو ہہموو کردوہ باشانہ یان کردوہ، لہ دنیا و قیامہ تدا بہ یەک چاو تہ ماشایان بکہین؟! با بی باومرآن خو یان بہ مجۆرہ بۆچوونہ ہہلہ یہ دەستخەرۆ نہ کہن بہ راستی ئەمہ برپاریکی زۆر خراپ و ہہلہ و چہوتہ. لہ پاش کوشتنی عوٹمان تہ میم رؤیشت بۆ شام، وہ لہوئ مرد، گۆزی والہ بہیت جہ برین، لہ ولاتی فہلہ سطلین، حەزرتی عومەر زۆر ریژی دہگرت.

پایانی (خاتمہ)

نامہی راسپییری و پاشکۆکانی ہەتا ئیہر، شہست فہرموودہی بہرزوہ بووی واتیادا، ہہژدہ ریگہ یان بی رشتہن، ئەوانی تریان پە یوہستن، چلودوویان دووبارہن، پوختہ کہ یان ہہژدہ فہرموودہن، پێشہوا موسلیمیش ہہموویانی دمرہیناوہ، بیجگہ لہ مانہ یان:

۲- فہرموودہ کہی ٹیبنووعہ بباس: (كان المال للولد = ۲۷۴۷ف) لہ (ت) نییہ.

۳- فہرموودہ کہی ٹیبنووعہ بباس: (۱۱۴۵ت=۲۷۸۰ف).

۴- فہرموودہ کہی ٹیبنووعہ بباس: (هُمَا وَالْيَانِ = ۲۷۵۹ف) لہ (ت) نییہ.

۵- حدیث: (الَّذِينَ قَبِلَ الرِّسْيَةَ = ۲۷۸۱ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.

۶۰- نامہ ی خہبات و تیکووشان و غہزاو ژینامہ

(کتاب الجہاد والسیّر)

۱- باسی گہورہ ی خہبات و غہزاو ژینامہ

(باسی خہبات و تیکووشان وا لہ سہرہ تای بہرگی ہہشتہ می تاجول
نوصولہ وہ، بروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی سییہم ل-۸۶۵ ز-۳۴۶- باسی غہزاو
تیکووشان).

۱۱۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادُ قَالَ: (لَا أَجِدُهُ) قَالَ:
(هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَقْشَرَ وَتَصُومَ وَلَا
تُفْطِرَ؟) قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ. (الحديث ۲۷۸۵) (۲۰۴).

ئہ بوہورہ دیرہ (ہمزای خوی لی ہن) فہرمووی: پیاوی ہاتہ خزمہ تی حہزرت (درویدی
خوی لہ سہر بی) عہرزی کرد: قوربان! چی کاریکی باشی تر ہاوتای تیکووشان
لہریگای خودای گہورہ دا دہکا؟ فہرمووی: (کاری وا گومان نابہم). نہوجا
بہ پیاوہ کہی فہرموو: (نایا دہتوانیت نہو کاتہی کہ خہباتکار دمروات بو

خه باتکاری، تۆیش بجیته ناو نوپزگه کهتو سهرو مپ نوپزو شه ونوپز بکهیت بهبی ساردبوونه وه بهرؤزیش ههر بهرؤزوو بیو یهک رؤزی لی نه خوی بهیاوه که گوتی: جا کی شتی وا دهتوانی؟ (تاج/ ۸/ ۴۷ ف- ۳ ش/ ت/ ن) + (ریاض/ ۳- ۹۴۸ ز- ۲۳۴ باسی جهاد).

۱۱۴۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ) قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: (مُؤْمِنٌ فِي شُعْبٍ مِنَ الشُّعَابِ يَتَّقِي اللَّهَ وَيَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ). (الحديث ۲۷۸۶، طرفه في: ۶۴۹۴) (۲۰۵).

ئه بوسه عیدی خودری (مژای خوی لی بی) فهرمووی: پرسیارکرا له پیغه مبه (دروودی خوی لسم بی): چاکترین کهس کییه؟ فهرمووی: (ئه و موسولمانه ی که به گیان و سامان و به سهرو به مال له پیکه ی خودادا تی دهکوشی) گوتیان: ئه ی دوا ی ئه و کی چاکترین کهسه؟ فهرمووی: (ئه و موسولمانه ی که له په نایه کا سه ری خوی کز دهگری و، به جوانی خودای خوی ده په رستی، وه له خودای که و ره ده ترسی و نازاری کهس نادات. (تاج/ ۸/ ۴۹- ۶ ش/ د/ ت).

۱۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ وَتَوَكَّلَ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ يَرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ). (الحديث ۲۷۸۷) (۲۰۶).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بیستم لە خۆشەویستی خودا (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەیفەرموو: (وێنە کەسێ لە ڕێگەی خودادا بچێ بۆ خە با تو کۆشش و، ببێ بە تیکۆشەر لە ڕێگەی خودادا، وەک وێنە ئەو کەسە وایە کە هەتا ئەو دەگەرێتەووە بۆ جێگەی خۆی، ئەویش سەرو مەر هەر نوێژ بکا و، هەمیشە بەرۆژو بیو، یەك دەم چى یە لە نوێژو رۆژو سارد نەبێتەووە.

وێ خودا بوو بە دەستەبەر ی خەباتکاری ڕێگەی خودا، کە یەكێ لەم دووبەهرە گەورەى بۆ دا بین و مسۆگەر بکات: ئە گەر خودا لەو کاتی خەباتەدا گیانی کیشا یەكسەر ببیاتە ناو بە هەشت، ئەگەر بە بیویش و بەساغی گەرانیهووە یەكێ لەم دوو بەهرەیه یا بەلایەنى کەمەووە بەهرەیهکیانی دەست بخات: پاداشتی باشی پێ خەلات بکات، یا پاداشت و دەسکەوتی تالانی پێ خەلات بکات).

١١٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ هَاجِرًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الْيَوْمِ وَلَدَ فِيهَا) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفَرْدُوسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ) (الحديث ٢٧٩٠، طرفه في: ٧٤٢٣ (٢٠٧).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) - فەرمووی (هەر کەسێ برۆای بەخودا، بە پێغەمبەری خودا هەبێ، نوێژ بکا، و رۆژووی ڕەمەزان بگرێ، دەبێ بە ماف لەسەر خودا کە ببیاتە ناو بە هەشت، ئیتر چى

خەبات و غەزا لە ڕێگەی خودادا بکات، یا لەو خاکەیی تیایدا لەدایک بوووە دانیشیۆ نەچی بۆ غەزا).

هاورپیان (هزای خۆی لێ بێ) فەرموویان: ئەو پێغەمبەری خودا! بۆچی ئەم مژدە خۆشە لە ناو مەردوومدا پەخشەووە نە کەین، وە پێیان ڕابگەیەنین ئەگەر دەریش نەچن بۆغەزا، مادام باومەریان هەیه و نوێژ دەکەن و پۆژو دەگرن، خودا بەهەشتیان پێخەلات دەفەرموێ؟ خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (راستە ئەمە وایە، بەلام لەو گەلی باشتەر هەیه کە ئەوەیە: لە بەهەشتدا سەد پلەیی بەرپێزی بەرز هەیه کە نیوانی هەموو دووبلەیهکی بە قەد نیوانی ئاسمان و زەوی دەبێ، خوودای گەورە ئامادەیی کردوون بۆ تیکۆشەران و غەزاکاران لە ڕێگەی خودادا، دەیی کاتی لە خودای گەورە داوای جیگە لە بەهەشتا دەکەن داوای فێردەوسی هەرە بالایی لێبکەن، کە نایابترین و بەرزترین شوێنە لە بەهەشتدا، سابهشکو بە ھۆی نزاو پارانەووە فێردەوس بۆ خۆتان بچڕن، گەرچی خۆی لە بنەرەتدا بۆ غەزاکاران دانراوە، وە لە ژوور فێردەوسەووە بارە گای (عەرش) ی خودای گەورە بەخشنەو میهرەبانە، وە لە بن فێردەوسەووە هەرچوار پووبارە گەورە ناودارەکانی بە هەشت ھەلەدە قولێن) (بروانە: تاج/ ٨-٤٩ ز- ١١+ تاج/ ١٠-٤٢٩ ز- ١٣٣ ھەتا لاپەرە ٤٨٦/ باسەکانی بەهەشت) + (ریاض ٣/ ٩٥٠ ز - ١٦. باسی جیھاد).

١١٥٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَعَذَابُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةً خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (الحديث ٢٧٩٢، طرفه في: ٢٧٩٦، ٦٥٦٨) (٢٠٨).

پێشەوا ئەنەسی کورێ مالیک (هزای خۆی لێ بێ) لەپێغەمبەرەووە (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (تاقی کۆشش و تیکۆشان لە ڕێگەی خودادا -چی تاقی

به يانی بئو، چى تاقى ئىواره بئى، له هه موو سامان و مولكى جيهان چاكتره)
(تاج/٨/٤٨ ز-١١ ف-٤) + (رياض/٣-٤٣ ف-٤، ٦).

١١٥١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَقَابُ قَوْسٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) وَقَالَ: (لَغْدَوَةٌ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِّمَّا تَطْلُعُ عَلَيْهِ الشَّمْسُ وَتَغْرُبُ) (الحديث ٢٧٩٣، طرفه في: ٣٢٥٣) (٢٠٩).

ئه بهوهره (پهزى خوى لى بئى) فهرموى: خو شه ويست (درودى خوى لى بئى)
د فهرموى: (به قهى جئ كه وائى له به هه شتا له هه موو جيهان باشتره، وه
فهرموشى: تاقى كووشش و غه زاو تى كووشان له ريگهى خودادا - چى تاقى
به يانی بئو چى تاقى ئىواره بئى - له هه موو سامان و مولكى جيهان چاكتره!).
(تاج/٨/٤٨ ز-١١ ف-٤) (ن/ت).

باسى په ريه چاو به له كه كان و چو نيه تى شيوهى شيرينيان

١١٥٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لِأَصَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَّا لَأَتْهُ رِيحًا وَلَنْصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (الحديث: ٢٧٩٦) (٢١٠).

له نه نه سه وه (پهزى خوى لى بئى) پيغه مبهه (درودى خوى لى بئى) د فهرموى: (ئه گهر
بئى تو ئافره تى له دانىشتوانى به هه شت خوى نيشانى دانىشتوانى سهر زهوى
بدا، له بهر شهوقى ئه و نيوانى به هه شت و زهوى هه مووى روشن ده بئى ته وه،

وہمپری دہبیٰ لہنوورو بؤن و بہرامہی خوش! سہرپوشی سہری ژنی بہہہشتی
باشترہ لہجیہان و ہہرجی وا لہ جیہانا!). (تاج/۸/۴۸/۵-۱۱).

۱۱۵۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْوَامًا مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ إِلَى بَنِي عَامِرٍ فِي سَبْعِينَ فَلَمَّا قَدِمُوا قَالَ لَهُمْ خَالِي: أَتَقْدُمُكُمْ فَإِنْ آمَنُونِي حَتَّى أُبَلِّغَهُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَإِلَّا كُنْتُمْ مِنِّي قَرِيبًا فَتَقْدَمُ فَأَمْتُوهُ فَبَيْنَمَا يُحَدِّثُهُمْ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ أَوْمَتْهُوَ إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَطَعَنَهُ فَأَلْفَدَهُ فَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ فُزْتُ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ثُمَّ مَالُوا عَلَى بَقِيَّةِ أَصْحَابِهِ فَقَتَلُوهُمْ إِلَّا رَجُلًا أَعْرَجَ صَعِدَ الْجَبَلَ قَالَ هَمَّامٌ فَأَرَاهُ آخَرَ مَعَهُ فَأَخْبَرَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُمْ قَدْ لَقُوا رَبَّهُمْ فَرَضِيَ عَنْهُمْ وَأَرْضَاهُمْ فَكُنَّا نَقْرَأُ: (أَنْ بَلَّغُوا قَوْمَنَا أَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرْضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا ثُمَّ نُسِيخْ بَعْدَ فِدْعَا عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا عَلَى رِغْلِ وَذِكْرَانِ وَبَنِي لَحْيَانَ وَبَنِي غُصَيَّةَ الَّذِينَ عَصَوْا اللَّهَ تَعَالَى وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۸۰۱، أطرافه سبقت في: ۵۱۵) (۲۱۱).

ئەنەس(رمزی خوی لی بی) فەرمووی: پیغەمبەر(درویدی خوی لەسەر بی) حەفتا کەسی نارد بۆ ناو بەنی ریعلو بەنی زەکوان و بەنی عوصەییە، چەند پیاویکی بەنی سولەیمیان تیدا بوو، جا کاتێک دەگەنە پێشەو، جا حەرامی کوری میلحانی خالۆم پێیانی فەرموو: ئێوە لێرە چاوەروان بن من خۆم لەپێشا دەرۆم بۆ ناویان، دەمو دوویان تاقی دەکەمەووە جا ئەگەر ئەمانیان پێ دام، ئەوا نامەکە ی پیغەمبەریان پێ رادەگەیەنم لەگەڵ پەیامەکە ی دا، خو ئەگەر ناپاکیشیان لی کردم، ئەوا ئێوە لەنزیکمەووبن، بەشتەکە دەزانن ئێتر بەپێی هەلۆیست یاکۆمەکی من دەکەن، یا هەر هیچ نەبی هەلدین و رادەکەن و ئێوە قوتارتان دەبی.

جا کاتی خالم چووہ پی شہوہ بہ درو بہ فیل ئہ مانیان پی دا، و مدہستی کرد بہ راگہ یاندنی کاغہزو پہیامہ گہی پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) لہ ناو خویان دا، ئامازہ یان لہ پیاو یکیان کرد رمیکی لہ پستہ وہ لی دا، لہ سنگیہ وہ دمر چوو. جا خالم فہرمووی: اللہ اکبر! گہورہی ہر بو خودایہ، بہ خودای گہورہ، بہ خاودنی کہ عہ، شادبووم بہ شہید بوون، و گہیشتم بہ ئاواتی خووم پیروز بووم، ئہ و جا ہوزی بہنی عامر دہنیشہ سہر تاقمہ گہی حہرام و ہر حہفتیان دہکوژن، تہنیا پیاو یکی شہلیان نہ بی کہ ہہ لدمنی بہ کیوہ کہ داو خوی دہگہیہ نیتہ لوتکہی کیوہ گہ. جا جوبرائیل (سہامی خوی لی بی) ہہ وائی بہ پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) دا، کہ ئہو شہیدانہ گہیشتون بہ خرمہتی خودای خویان و خودا لہوان رازیہو، ئہوانیشی رازی کردوہ.

جا خودای گہورہ لہ قورئانی پیروزدا ئہمہی نارده خواروہ، و ہتا ماوہی لہ ناو قورئاندا ئہ مانخویند، تادوایی خودا سرپہوہ و نہسخی کردوہ، ﴿اِنَّ بَلْغَرًا قَوْمًا، اَنْ قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فِرْضِي عَنَّا وَاَرْضَانَا﴾ واتہ: خودایہ! ہہ وائی حالمان رابگہیہ نہ بہ گہلی ئیسلام، کہوا ئیمہ شادبووین بہ دیداری بہرومردگارمان، و دخوا لیمان رازیہو و رازیسی کردوین.

جا لہ و ہدوا پیغہ مہر (دروودی خوی لسمہ بی) چل بہیانی نزای شہری لہ ناو قونوتا، لہم ہوزانہ کرد: لہ ریعلو لہ ذہکوان و لہ بہنی لہ حیان و لہ بہنی عوصہ ییہ، کہئہ وانہن لہم روودا و ہدا لہ خودا و لہ پیغہ مہر خودا یاخی بوون. (بروانہ: تاج/ ۸/ ۲۵۴ ف+ ۱/ ۲۲- ۱۰۲ ہہ نارذنی حہفتاکہ سہ قورئانخوینہ کان + ریاض/ ۳/ ۹۵۷ ف- ۳۲ ز- ۲۳۴. باسی خہبات و...).

۱۱۵۴ - عَنْ جُنْدَبِ بْنِ سُفْيَانَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي بَعْضِ الْمَشَاهِدِ وَقَدْ دَمِيتَ إِصْبَعُهُ فَقَالَ: هَلْ أَلتِ إِلَّا إِصْبَعٌ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ (الحديث ۲۸۰۲) (۲۱۲).

جوندوبی کوری سوفیان (درویدی خوی لیسر بی) فهرمووی: له خزمه تی چه زره تدا
 بووم له غه زایه کا له ناو نه شکه و تی کا، په نجه یه کی چه زره ت زامار بوو، خوینی
 لی هات پیغه مبه ریش (درویدی خوی لیسر بی) بو دلدانه وهی په نجه ی، هه تا ئو قره
 بگری له سر ئیش و نازره که ی فهرمووی:

هَلْ أَنْتِ إِلَّا إِبْصَعُ دَمِيثٍ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَالَقِيثٍ

واته به شیعر له دمریا که ی خوی که ره جه زه:

ئهی په نجه وایه پایو شویت له پتی خودادا واپړا خوینت

مه به ستی خوشه ویست (درویدی خوی لیسر بی) ئه وه یه، که له سر شیوه ی
 مو عجزه دلی په نجه ی خوی بداته وهو، تی بگه یه نی ئه و ئیش و نازره ی که
 پی گه شتووه له چا و هی تر دا هر زور که مه له گه ل ئه وه شدا به خورایی
 ناروا، خوا بو ی حسیب ده کا به تی کو شان له ریگه ی خویدا. (بروانه:
 تاج/ ۷/ ۲۵۵ ز ۷۶- سورمتی ضوحی. ف- ۲ + تاج/ ۱۰/ ۱۷۲ ز ۶۹ ف- ۱)

جوندوبی کوری سوفیان ناوی ته وای جوندوبی کوری عه بوللای کوری
 سوفیانی بوجه یلیه، به دوو شیوه گیرانه وهی لیوه ده کری: جوندوبی کوری
 عه بوللای به ناوی باوکیه وه، جوندوبی کوری سوفیان به ناوی باپریه وه. ئه م
 جوړه ورده کاریانه په یوه ندی زوری به زانستی فهرموودم وه هیه.
 کورته یه کی که میس له ژیان نامه ی جوندوب له ژماره: (۶۴۸) دا رابوورد.

۱۱۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُكَلِّمُ أَحَدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ
 فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللُّونَ لَوْنُ الدِّمِّ وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمَسْكِ) (الحدیث
 ۲۸۰۳، سبق طرفاه في رقم: ۱۷۰ في المجلد الأول) (۲۱۳).

واتاو مه بهست لهم فهرمووديه له ژماره (١٧٠) دا رابوورد (رياض/٣/٩٤٦).

١١٥٦- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَابَ عَمِّي أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ قِتَالِ بَذْرِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ غِبْتُ عَنْ أَوَّلِ قِتَالٍ قَاتَلْتَ الْمُشْرِكِينَ لِنِ الْإِلَهِ أَشْهَدَنِي قِتَالِ الْمُشْرِكِينَ لِيرَيْنَ اللَّهُ مَا أَصْنَعُ فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ أَحُدٍ وَالْكَشَفِ الْمُسْلِمُونَ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَعْنِي أَصْحَابَهُ وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ يَعْنِي الْمُشْرِكِينَ).

ثُمَّ تَقَدَّمَ فَاسْتَقْبَلَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ: يَا سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْجَنَّةُ وَرَبُّ النَّضْرِ إِنِّي أَجِدُ رِيحَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ قَالَ سَعْدٌ: فَمَا اسْتَطَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا صَنَعَ قَالَ أَنَسٌ: فَوَجَدْنَا بِهِ بَضْعًا وَكَمَانَيْنِ: ضَرْبَةً بِالسَّيْفِ أَوْ طَعْنَةً بِرُمْحٍ أَوْ رَمِيَّةً بِسَهْمٍ وَوَجَدْنَاهُ قَدْ قُتِلَ وَقَدْ مَثَلَ بِهِ الْمُشْرِكُونَ فَمَا عَرَفَهُ أَحَدٌ إِلَّا أَخْتَهُ بَنَاتُهُ قَالَ أَنَسٌ: كُنَّا لُرَى أَوْ نَظُنُّ: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَشْبَاهِهِ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ (الحديث ٢٨٠٥، طرفاه في: ٤٠٤٨، ٤٧٨٣).

وَقَالَ إِنَّ أَخْتَهُ وَهِيَ تُسَمَّى الرُّبَيْعَ كَسَرَتْ ثَنِيَّةَ امْرَأَةٍ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقِصَاصِ فَقَالَ أَنَسٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسِرُ ثَنِيَّتَهَا فَرَضُوا بِالْأَرْضِ وَتَرَكُوا الْقِصَاصَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ (الحديث ٢٨٠٦) (٢١٤).

نه نه سی کوری مالیک (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: مامهم نه نه سی کوری نه ضر (هزی خوی لئ بئ) نامادهی غه زای بهدر نه بوو، له بهر نه وه عهرزی پیغه مبهری کرد: نهی پیغه مبهری خودا! یه کهم جهنگی که تو له گهل بیباوه راندا کردت بهنسیبم نه بوو، که هاوبه شی نه وه جهنگه پیروزمیه بکه م،

جا نه گهر خودا فرسه تی دامو ناماده ی جهنگی تر بووم له نایینده دا له گهل کافره کانا، نه و کاته خودای گه وره ده مبینی که چۆن جهنگی ده کهم، جا کاتی روودای نوحود هاته پپیش زۆربه ی موسولمانه کان شکان و دهوری حه زره تیان چۆل کرد، مامه م فه رمووی: خودایه! من پۆزش خواهی ده کهم و عوزر دهینمه وه بۆ تۆ له وه ی که نه م موسولمانانه کردیان، و به داخه وه نه م هاوری نازدارانه ی من له م جهنگه دا که شه ری مان و نه مان و تیکشکانه هه لته اتن!

و مبه ری و به دووریشم له خزمه تی تۆدا له م کاره ناشیرین و نامه ردیه که نه م کافرا نه دمرباره ی پیغه مبه ری تۆ کردیان، پاش نه مه شیرانه هه لمه تی بردو چوو ه پیشه وه بۆ ناو کوپی شه رو دهستی کرد به جهنگین و شه ریکی دلیرانه ی کردو نه به زی و وازی نه هینا هه تا کوژرا و شه هید کرا.

جا له کاتی هیرش بردندا سه عدی کوپی موعاد، رووبه رووی دی و به ره ودوا راده کا، مامه م پی ده لی: نه ی سه عدی کوپی موعاد! به هه شتم ده وی نه لهای به هه شت ده کهم، سویندم به خودای نه ضری بابم، له لای نوحوده وه بۆن و به رامه ی به هه شت دی به سه رم دا!!

سه عد فه رمووی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه وه ی نه و کردی له توانای من دا نه بوو، نه نه سی برازای فه رمووی: هه شتا و نه وه نده جی ده مه شیرو شوین رم و جیگه تیرمان پیوه دۆزییه وه، کاتی دۆزیمانه وه کوژرابوو، کافره کان نه تکیان کردبوو، جهسته یان شیواند بوو، کهس نه یناسیه وه روبه یعی خوشکی نه بی، که پووری من بوو، نه ویش به سه ره په نجه کانی ناسیه وه.

نه نه س فه رمووی: به بۆچوون و بیروباوه ری ئیمه له وو له وینه ی نه ودا نه م نایه ته هاته خواره وه، که به یان حال ی نه وی واتیادا، که ده فه رموی: **لَمِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ لِحَبِّهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا**.

ئەنەسى كۆپى مالىك (رەزى خۇى لى بى) فەرموۋى: ئەو خوشكەى مامە ئەنەسىم كەمن بەناۋى ئەوودە ئاونراوم، كەئەو خوشكەى ناۋى روبەيىع بوو، ددانە دووینەى ژنىكى شكاند بوو، كاتى بوو بەشكات و شكاتكارى و سكالاً برايه لای پىغەمبەرى خوا، پىغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بى) دەستوورى دا بەتۆلە سەندەوودە فەرموۋى: دەبى لەبرىتى ئەوودە ددانى روبەيىعش بشكىنرى. ئەنەسى براشى فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خودا! بەو كەسەى كە تۆى بەراستى كردو بەپىغەمبەرى خۇى و بەم ئايىنە راست و دروستەوودە رەوانەى كردوۋى، پشت بەكەرەمى خودا ددانى ئەم خوشكەم ناشكىنرى. جا لەپاش ھەول و كۆششى ئاشتىانە، كەسوكارى ژنەكە بەخوینى ددانەكە قايىل بوون، و وازيان لەتۆلە سەندەوودە ھىنا.

پىغەمبەرىش بەم بۆنەپەوودە فەرموۋى: (خوداى گەورە بەندەى باشى واى ھەپە، ئەگەر ورك لەخودا بگرى و سویندى لى بخوات، كەدەبى فیسارە ئىشم بۆ بكەيت، خودا دلى ناشكىن و ئىشەكەى بۆ دەكات، وەك ئەم سویندەى ئەنەس خواردى كە ددانى خوشكەكەى ناشكىنرى). (بەروانە تاج/۷-۸۹-۴- سوورەتى ئەحزاب ز-۱۶+بەرگى ۲۱۲/۸+تاج/۸-۱۰۸/۳-ز-۲۵) + (رىاض/۱-۱۱۲-ف- ۱۰۹+۱۳-۹۵۸).

راقەو شىكردنەو:

مامۇستا ئەحمەد كۆپى عەلى ئىبنو حەجەرى عەسقلانى - رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى - دەفەرموۋى: ئەم فەرموودەپە ئەم بەھرانەى واتىادا: خۆبەخت كردن و گيان كردن بەقوربانى لەكاتى غەزاو جەنگى بىباوەرپاندا كاريكى رەواو پەسەندە، تەنانەت دەبى بەبەلگەو نىشانەى دامەزراندنى باومپى تەواو. وەبەر ئەو نەھىيە ناكەوئى كە كراو لەخۇفرىدانە ناو سەرتياچوونەوودە. كە دەفەرموۋى: ﴿ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة﴾.

۱۱۵۷- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ نَسَخْتُ الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ فَقَدْتُ آيَةً مِنْ سُورَةِ الْأَحْزَابِ كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بِهَا فَلَمْ أَجِدْهَا إِلَّا مَعَ خُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَهَادَتَهُ شَهَادَةً رَجُلَيْنِ وَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾. (الحديث ۲۸۰۷، أطرافه في: ۴۰۴۹، ۴۶۷۹، ۴۷۸۴، ۴۹۸۶، ۴۹۸۸، ۴۹۸۹، ۷۱۹۱، ۷۴۲۵) (۲۱۵).

زهیدی کوری ثابت (رمزی خوی لی بی) فہرموی: ثہو کاتہ، کہلہسہر فہرمانی
 حہزہرتی عوسمان، کہ قورثانمان کؤکردهووہو چہند دانہیہکمان لی روونووس
 کرد، لہسوورہتی ثہحزاب ثایہتیکم لی بزر بوو، من خؤم لہبہرم
 بوو، چونکہ گہلی جار لہپیغہمبہرم دہبیست کہلہ ژیانیدا دہیخویند، جا
 کاتی بوئی گہراین لہلای خوزیمہی کوری ثابتی ثہنصاری دؤزیمانہوہ، کہ
 ثہم خوزیمہیہ ثہوہندہ پیاوئیکی حہقانی و راست و دروست بوو،
 پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) شایہتی ثہوی لہباتی شایہتی دووپیاو قہبوول
 دہکرد. (تاج/۷-۹۰ف-۱۶+تاج/۵/۳۳۴-ز-۹۴).

۱۱۵۸- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مُقَنَّعٌ بِالْحَدِيدِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلْ أَوْ أَسْلِمْ؟ قَالَ: (أَسْلِمَ ثُمَّ قَاتِلَ) فَأَسْلَمَ ثُمَّ قَاتِلَ فَقَاتِلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (عَمِلَ قَلِيلًا وَأَجَرَ كَثِيرًا). (الحديث ۲۸۰۸) (۲۱۶).

بہرائی کوری عازیب (رمزی خوی لی بی) فہرموی: لہجہنگی ئوحوودا پیاوئی
 زری ئاودامانی پؤشیبوو، ہاتہ خزمہتی پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) گوتی: ثہی
 پیغہمبہری خودا! من جاری لہپیشا دہجہنگم لہگہل ئیوہدا لہدزی

دوژمنانتان، له پاشا که شه پ ته و او بوو موسوئلمان دهم؟ پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم ر)
 (بی) فهرمووی: (نه، ئه وه نابی، به لام له پیشا موسوئلمان بیه، ئه و جا بجه نگی)
 ئه ویش موسوئلمان بوو، وه دهستی کرد به شه پر کردن هه تا کوژ را.
 پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم ر) به م بونه هیه وه فهرمووی: (کاری که می کردو
 پاداشی زوری برد!) (ریاض ۳/۹۵۳ ف ۲۶-۲۴-باسی جهاد).

راقه و روونکردنه وه:

ئهم پیاوه شه هیده ناوی عه مری کوری ثابیتی ئه شه لیه، نازناوی
 ئه صرمه، ئهم رووداوه گه لی جار ده کری به مه ته ل و ده گوتری: (به بی)
 ئه وه یه که سوژده ی بو خودا بر دبی ده جیته به هه شت!) - رمزاو ره حمه تی
 خودا له شه هیده بی -.

۱۱۵۹ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أُمَّ الرَّبِيعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ (رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ) ۱ وَهِيَ أُمُّ حَارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ - وَكَانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ أَصَابَهُ سَهْمٌ
 غَرَبٌ - فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ؟
 قَالَ: يَا أُمُّ حَارِثَةَ إِنَّهَا جَنَّاتٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفَرْدَوْسَ الْأَعْلَى
 (الحديث ۲۸۰۹، أطرافه في: ۳۹۸۲، ۶۵۵۰، ۶۵۶۷) (۲۱۷).

ئهنه سی کوری مالیک (هزی خوی لی بی) فهرمووی: ئوممو روبه یعی کچی
 به پراء، که دایکی حاریته ی کوری سو راقه بوو، که حاریته ی کوری له غه زای
 به دردا به تیریکی ویل شه هید بوو، هاته خزمه تی هه زه مت (دروودی خوی لسم ر)
 عه رزی کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! خۆزگه م باسی حالی حاریته ی کورمت

بۆم دهکرد: نه گهر جیگهی باش بئو له بهههشتا بئو ئهوا سه بووریم دئو
 ددان به خووما دهگرم، خو خوا نه خواسته نه گهر حاالی باش نه بئو جیگهی
 خراپ بئو، ئهوا ههتا وزهم لی دهبری ههر بۆی دهگریم!

پیغه مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بئو) فهرمووی: (ئه‌ی دایکی حاریته! خۆی به‌ههشت
 له‌ناو به‌ههشته‌و وان له‌ناو به‌ههشتی به‌رین دا، له‌سایه‌ی ره‌حمه‌تی خوداوه
 به‌هۆی شه‌هید بوونی کورده‌که‌ته‌وه، کورده‌که‌ی تو به‌ههشتی ههره‌باش و ههره
 بالای به‌رکه‌وتوو، که ناوداره به‌فیر ده‌وسی ئه‌علا) (ریاض/٣-٩٥٩-ز-٢٣٤.
 باسی جیهاد).

١١٦٠- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ الرَّجُلُ: يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذَّكْرِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى
 مَكَانَهُ فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: (مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيَّةَ فَهُوَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ) (الحديث ٢٨١٠، أطرافه سبقت في رقم: (١٠٢=١٢٣ ف) (٢١٨).

ئه‌بو مووسا (رمزای خوی لی بئو) فهرمووی: پیاوی هاته خزمه‌تی چه‌ز مه‌ت (دروودی
 خوی له‌سهر بئو) فهرمووی: پیاوی وا هه‌یه بو تالان و ده‌سته‌هوت شه‌ر ده‌کا، پیاوی
 واهه‌یه بو ناوو شه‌ر مه‌ت ده‌کا، پیاوی واهه‌یه تا شوینی دیار بئو و بلین
 نازایه، له‌به‌ر ئه‌وه شه‌ر ده‌کا، ئه‌مانه کامه‌یان له‌به‌ر رمزای خودایه؟
 فهرمووی: (ههر که‌سی شه‌ر بکا هه‌تا شه‌ریعه‌تی خودا سه‌ر بکه‌وی ئه‌وه له‌به‌ر
 رمزای خودایه) (تاج/٨-ل-٧٢-ش/د/ت/ن-ز-١٧).

خۆ شه‌ردن سونه‌ته‌ له‌پاش شه‌رو له‌پاش تو‌ز

١١٦١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 لَمَّا رَجَعَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَوَضَعَ السَّلَاحَ وَاغْتَسَلَ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ وَقَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ

الْغُبَارُ فَقَالَ: وَصَعْتَ السَّلَاحَ فَوَاللَّهِ مَا وَصَعْتُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (فَأَيْنَ؟) قَالَ: هَا هُنَا وَأَوْمَأَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث: ٢٨١٣) (٢١٩).

عائشه (همزای خوی لی بن) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) لغہزای خہندہق گہرایہوہبؤ ناو شاری مہدینہ چہکی داناو خوی شورڈ، کہچی جوہرائیل (سہلامی خوی لی بن) تہشریضی ہات بؤ خزمہتی پیغہمبہر، تہپوتؤز وہک سہرپیچ لہسہری نیشتبوو، عہرزای پیغہمبہری کرد: دیارہ تؤ چہکت داناوہ، دہی بہخودا ہیشتا من چہکم دانہناوہ، زووبہ برؤ بؤ سہریان. پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: بچم بؤ سہر کی؟ جوہرائیل بہنی قورہیظہی پیٹیشان داو فہرمووی: برؤ بؤ سہر ئہم بی پہیمانانہ. ئیتر پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) بہخوی و لہشکرہکہیہو دہچی دہورہیان دہگری... تاد. (تاج/٥/١٧٥-٤٥٤ف + تاج/٨/٢٢٠-٨٩ف غہزای بہنی نہضیر).

ئیسلام بوون و شہیدبوون ھہموو تاوانی دہشورنہوہ

١١٦٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُسْتَشْهَدُ) (الحديث ٢٨٢٦) (٢٢٠).

ئہبوھورہیرہ (همزای خوی لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لسمہر بن) فہرمووی: (کاری ئہم دوو پیاوہ ئہوہندہ عہنتیکہیہ، خودای گہورہ بؤ خوی پیکہنینی پییان دی، ئہوہندہ کہیفی بہکارہکہیان دی، یہکیکیان ئہوی تریان دہکوژی،

که چي ههردوو کيشيان دهچنه بهههشت، له پاشا په کيکيان له پريگهي خودادا دهچهنگي ههتا به دهستي نه ويتريان دهکوژري، له پاشا بکوژهکش تهوبه دهکاو خدا په شيماني لي گيرا دهکاو، نهویش شهيد دهکري له نه نجام دا، کوژراوی په کهم و بکوژه کهي که نهویش شهيد گراوه، ههردوولا پیکهوه دهچنه بهههشت!) (تاج/ ۸/ ۴۹ ز ۱۱-ش).

۱۱۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِخَيْبَرَ بَعْدَ مَا افْتَتَحَهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْهَمَ لِي فَقَالَ بَعْضُ بَنِي سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: لَا تُسْهِمَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ هَذَا قَاتِلُ ابْنِ قَوْقِلٍ فَقَالَ ابْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ: وَاعْجَبًا لَوْ بَرَّ تَدَلَّى عَلَيْنَا مِنْ قُدُومِ ضَانٍ يَنْعَى عَلَيَّ قَتَلَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْرَمَهُ اللَّهُ عَلَى يَدَيَّ وَلَمْ يَهْنِ عَلَى يَدَيْهِ) (الحديث ۲۸۲۷) (۲۲۱).

نه بوهوره پيره (پريزي خوي لي بي) فهرمووی: (چوم بولای پينغه مبهري) (درویدی خوي لمسر بي) له خه يبهري بوو، له پاش نازادکردنی خه يبهري، عهريزم کرد: نه ي پينغه مبهري خودا! پشکم له دهستکه وتی نه غهزايه بو دابني، نيواني کوري سه عدي کوري عاصيش گوتي: نه ي پينغه مبهري خودا! پشکی بو دامه ني خو نه مه به شداری له نازادکردنی خه يبهري نه کردووه.

نه بوهوره پيره (پريزي خوي لي بي) فهرمووی: منيش گوتم: نه مه بکوژي نوعماني کوري قه وقه له، که له غهزاي ئو خودا شهيد کرا، نيواني پ بهري بهري دامه وه، گوتي: نای که سه پيره! ته ماشای نه چاله که يه ناکهن، له قه دوم ضه نه وه دابريوه به سه رماناو خوي لي کردوين به شتو توانجي کوشتنی پياويکی موسولمان له من ددها، که له سهري دهستي من له غهزاي ئو خودا خودا شهيدی به نسيب کردووه، به وه نهو پيري ريزي لي گرتووه، وه خوا ره حمي به من کردووه که شته که به پيچه وانه وه نه بووه، نهو مني نه کوشتووه لهو شهردها، ددها نهو پيري سووکی و بي ريزي به سهري من دههات، چونکه نهو کاته ناموسولمان بووم).

راقه و شیکردنه وه:

په یوه ندى نهم فهرموودمپه به سهر باسه که وه له و مدایه، که پیغه مبه ر (درووى خوى لسمر بى) ته فریری قسه که ی ئیانی کرد، له باره ی ریزگرتنی ئیبنو قه و قهل له سهر دهستی نه ودا به شهید بوون و بى ریزی به سهر ئیبان نه هیناوه، نه گهر کاره که به پیچه وانه بوايه و مؤلته ی داوه تا خودا ئیسلام بوونی به نسیب کردوووه و نه ویش وه ئیبنو قه و قهل دینی ئیسلامی به نسیب بووه و به وه شاد بووه به و په ری ریزلیانی په رومردگاری.

که سانی که له هه ندى کانا غه زایان پی باشتره له رۆژووی سونه ت

۱۱۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ لَا يَصُومُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَجْلِ الْغَزْوِ فَلَمَّا قُبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ أَرَهُ مُفْطِرًا إِلَّا يَوْمَ فِطْرِ أَوْ أَضْحَى (الحدیث ۲۸۲۸) (۲۲۲).

نه نه س (بمزی خوى لى بى) فهرمووی: به سه رینى پیغه مبه ر (درووى خوى لسمر بى)

نه بوطه لحه رۆژووی سونه تی نه ده گرت، به لام کاتی پیغه مبه ر (درووى خوى لسمر بى) فهرمانی هه قی به جیهینا و مرد، ئیتر نه بوطه لحه له به رغه زا سه رومر، سال دوانزه مانگه به رۆژوو دهبوو، چل سالی ره به ق له پاش مه رگی پیغه مبه ر (درووى خوى لسمر بى)، سال دوانزه مانگه به رۆژوو بوو، نه مدیوه رۆژوو بشکینی له و ماوه مه دا، مه گهر له یه که م رۆژی جه ژنی ره مه زانو له رۆژی جه ژنی قوربانا.

شهید بوون جوړی زوره

۱۱۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ) (الحدیث ۲۸۳۰، طرفه ی: ۵۷۳۲) (۲۲۳).

دیسان ئہو فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی) فہرمووی: (ئہو موسولمانہی بہہوی تاعوونہوہ ہمری شہیدہ).

خواہنی عوزر بہقہد تیکوۓہران خیریان بو دہنوسری

۱۱۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فَأَقْبَلْتُ حَتَّى جَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَلَى عَلَيْهِ ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ قَالَ فَبَاءَهُ: ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ يُمِلُّهَا عَلَيَّ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَسْتَطِيعُ الْجِهَادَ لَجَاهَدْتُ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفَخِذَهُ عَلَى فَخِذِي فَتَقُلْتُ عَلَيَّ حَتَّى خِفْتُ أَنَّ تُرَضَّ فَخِذِي ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ (الحديث ۲۸۳۲، طرفه في: ۴۵۹۲) (۲۲۴).

سہہلی کوری سہعدی ساعیدی (ہمزای خوی لن بی) فہرمووی: مہروانی کوری
 حہکہم پیی فہرمووم: زہیدی کوری ثابیت فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسہر بی)
 خہریکبوو کہ ئہم ئایہتہی بو دہخویندہمہوہ تابینووسمہوہ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾. لہم کاتہدا ئیبینو ئوممی
 مہکتووم (ہمزای خوی لن بی) ہاتہ خزمہتی و فہرمووی: (ئہی پیغہمبہری خودا)
 ئہی رہوانہکراوی خودا: یارسول اللہ!، بہخودا بہیہزدانی پاک، ئہگہر توانای
 غہزاو تیکوۓشان و خہباتگیرانم دہبوو، منیش دریغیم نہدہکردو تیئدہکوۓشام و
 غہزام دہکردا).

ثیبینو ئوممی مهکتووم پیاویکی کویر بوو؛ لهو کاته‌دا رانی
 پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) له‌سهر رانی من بوو، ده‌ستبه‌جی خودا له‌م بارمیه‌وه
 سرووش (وه‌حی) بۆ نارد‌ه خوارئ، له‌کاتی هاتنی سرووشه‌که‌دا رانی
 پیغه‌مبه‌ر له‌سهر رانم وا قورس بوو، وه‌خته‌ بوو رانم له‌ژیر رانی
 پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خوی لسم‌ر بی) وردو خاش بی له‌پاشا که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی)
 فه‌راموشی بۆ هات، خودای بالا ده‌ستو شکۆمه‌ند، به‌سرووش ئه‌م وشه‌ی بۆ
 نارد: ﴿غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ﴾.

واته له‌پاش هاتنی ئه‌م وشه‌یه‌ ئایه‌ته‌که‌ هه‌م بریاره‌که‌ی و هه‌م
 شیوه‌که‌ی و نه‌ظم و هۆنینه‌وه‌که‌ی گۆراو ئاوا‌ی لی هات: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ - وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 -النساء- ۹۵/۴.

واته: وه‌ك يه‌ك نين له‌پاداش و تۆله‌ی باش دا، ئه‌و موسو‌لمانانه
 كه‌دانیشه‌تون و به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، وه‌كوو شه‌لی و كویری و نه‌خۆشی
 ته‌ركی غه‌زاو خه‌باتیان كردووه، له‌گه‌ل ئه‌و موسو‌لمانانه‌دا كه‌ خه‌بات
 ده‌گیرن و تی ده‌كۆشن له‌ریگه‌ی خودا دا. (تاج/۶/۱۱۰ف-۲۰ز۵).

خه‌نده‌ك و سه‌نگه‌ر هه‌ل‌كه‌ندن سوننه‌تن له‌کاتی شه‌ردا

۱۱۶۷ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) إِلَى الْخَنْدَقِ فَإِذَا الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ فِي غَدَاةٍ بَارِدَةٍ فَلَمْ يَكُنْ
 لَهُمْ عَيْدٌ يَفْعَلُونَ ذَلِكَ لَهُمْ فَلَمَّا رَأَى مَا بِهِمْ مِنَ النَّصَبِ وَالْجُوعِ قَالَ:
 اللَّهُمَّ إِنَّ الْقَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ
 فَقَالُوا مُجِيبِينَ لَهُ:

لَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

(الحديث ۲۸۳۴، أطرافه في: ۲۸۳۵، ۲۹۶۱، ۲۷۹۵، ۲۷۹۶، ۴۰۹۹، ۴۱۰۰، ۶۴۱۳، ۷۲۰۱) (۲۲۵).

ئەنەس (رەزى خۇي لى بىن) فەرموۋى: بېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) كاتى دەرجوو بۇ غەزاي خەندەق، روانى وا كۆچكارو يارىدەدەران (موهاجرىن و ئەنصار) بەو بەيانىيە ساردە خەندەك ھەلدەكەنن، بەدەورى شارى مەدىنەدا، ئەو سەردەمە بەندەو كۆيلەيان نەبوو، كە ئەو جۆرە كارەميان بۇ بكا لەبەر ئەو ھەو خۇيان ئەنجاميان دەدا، جا كاتى بېغەمبەر (دروودى خۇي لەسەر بىن) لەسەر ئەو ھەو خالى شەكەتى و برسېتتېيە بىنىنى، فەرموۋى:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

واتە:

ژىن ئەو ژىنەيە لەبەھەشتا بى

لە گەل كۆچكارو يارىدەردا بى

ئەوانىش بەم ھۆنراۋى تر وەلامى بېغەمبەريان دايەو:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە:

پەيمانەو دەيكەين لە گەل موھەممەد

خەبات دەگىرىن تا بەردى ئەلھەدا!

(تاج/۵/۱۷۲-ف-۱۷-ز-۴۴- باسى گەورەيى يارىدەدەران) .

۱۱۶۷- (مكرر) وعنه في رواية قال: جَعَلَ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ يَخْفِرُونَ الْخَنْدَقَ حَوْلَ الْمَدِينَةِ وَيَنْقُلُونَ التُّرَابَ عَلَى مُتُونِهِمْ وَيَقُولُونَ:

لَحْنُ الدِّينِ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

(۲۲۵) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: غزوة الأحزاب وهي الخندق، رقم: ۱۸۰۵، انظر: رقم:

(۲۶۴ تجريد- ۴۲۸ فتح).

وَالنَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُجِيبُهُمْ وَيَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِلَهَ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (الحديث ٢٨٣٥) (٢٢٦).

له گپړانه وهیه کی تر دا نه نه س (په زای خوی لئ بئ) دهغه رموی: کۆچکاران و یاریده دمران (په زای خودایان لئ بئ) کاتی خه ریکی هه لکه ندنی خه ندکه که بوون، به دهوری شاری مه دینه دا له کاتی غه زای خه ندقه، وه به کۆل خو له که یان ده گواسته وه بو دمره وهی خه ندکه که، به دهم سۆز کردنه وه نه م هه لبه سته یان ده خوینده وه ده یانگوت:

لَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِيَْنَا أَبَدًا

واته:

په یمانه و ده یکه یان له گه ل مورحه مده

ئیسلام په روه ر بین، تا به ردی نه لحه د!

پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر بئ) وه لامی دمدانه وه ده یغه رموو:

ژین ته نیا ژینی دواوژه خوايه!

رئزی نه نصارو کۆچکاری تبايه!

رافه و شیکردنه وه:

نه م فه رموو دمه یه چه ندین فه رموو دهی تر له م بابه ته نیشانه و به لگه ی نه وه ن که شیعی جوان، که خزمه تی مه به سستیکی ره واکا، درووسته، به لکو و وتنیشی له سر شیوه ی سۆزو سروودی دلّه ژین کاریکی باشه.

١١٦٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ يَنْقُلُ التُّرَابَ وَقَدْ وَارَى التُّرَابُ بَيَاضَ بَطْنِهِ وَهُوَ يَقُولُ:

وَاللَّهِ لَوْلَا أَلْتَمَأْتُنَا مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَالزَّلْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَكَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَقُوا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

(الحديث ٢٨٣٧، أطرافه في: ٢٨٣٦، ٣٠٣٤، ٤١٠٤، ٤١٠٦، ٦٦٢٠، ٧٢٣٦) (٢٢٧).

بۇ تېگە يىشتى تەواو، بۇ روونكر دىنەو: ى ئەم گېرپانەو، ئەم گېرپانەو ى تاجول ئوصول راگويز دىكەين، كە دەفەر موئى: بەراء (پرمزى خوى لى بى) فەر مووى: لەرؤزى غەزای خەندەمقا كە پيشى دەگوترئى: غەزای ئەحزاب، چونكە لەو غەزايەدا ناموسوئمانەكان عىلجارپان كىر دىبوو، كە لە كۆمەيان لە موسوئمانەكان كىر دىبوو، پيغەمبەر (دروودى خوى لىسر بى) دى لەگەل ئيمەدا بەكۆل خۆلى دەگواستەو لە خەندەكە كە دوورى دەخستەو، خۆل و تەپ و تۆز سىپىتى سەر سىنگى داپۆشيبوو، لەو حەلەدا خۆشەويست (دروودى خوى لىسر بى) بەسۆزەو لەسەر شىو ى سروود خويندەو دەيفەر موو:

وَاللَّهِ لَوْلَا أَلْتَمَأْتُنَا مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَالزَّلْنُ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَكَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَأَقِينَا
إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَقُوا عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبِينَا

بەشيعەر لەبەحرەكە ى خۆى كەرەجەزە، واتە:

خودا بە تۆ قەسەم، لەفەضلى تۆيەوا

نيزو زەكاتو خيەر دەكەين و رىي رەوا

ده گرینه بهر که بوو به شهر ناسایشت
 بکهینه بهر، وه کوو سوپهر، یاسهر که وا
 قهت نایه لّین قین له دلی نازاوه گَیر
 دووبه ره کی بهرپا بکا له نیوا!

به راء (رهزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم بئ) له کو تایی
 شیعره گاندا، له بهر خویه وه دهنگی له ئاخر سه روا بهرز ده کرده وه خوش
 خوش دهیغه رموو: (ئه بهینا... ئه بهینا = قهت نایه لّین قهت نایه لّین... تاد)
 (تاج/ ۸/ ۲۱۸ ف- ۳- ۸۸. غهزای خهندهق).

رافه و شیکردنه وه:

راستر ئه وهیه که ئه م چهند هه لّبه سته ی که وان له م فهرموو دهیه دا هی
 هه ستیار عه بدولّای کوری ره و احه یه. بو زانیی حوکی شیعره گو تئی و
 خویندنه وه ی له لایه نی پیغه مبه ره وه. (بروانه: تاج/ ۱۰/ ۱۷۰- ۶۸ هه تا ز- ۷۱- ۱۸۰).
 ۱۱۶۹- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي
 غَزَاةٍ فَقَالَ: (إِنَّ أَقْوَامًا بِالْمَدِينَةِ خَلَفْنَا مَا سَلَكْنَا شِعْبًا وَلَا وَادِيًا
 إِلَّا وَهُمْ مَعَنَا فِيهِ حَبَسَهُمُ الْعُدُورُ) (الحديث ۲۸۳۹، طرفاه فی: ۲۸۳۸،
 ۴۴۲۳) (۲۲۸).

ئه نه س (رهزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسم بئ) له غهزایه کا
 ده فهرموئ: (لهشاری مه دینه کۆمه لئ له ئیمه به جیمان و نه هاتوون له گه لمان بو
 ئه م غهزایه، له گه ل ئه وه شدا ئیمه بو هه ر کوئ چووین و هه رشیوو دۆلّیکمان
 بری، ئه وان به دل له گه لمان بوون، له بهر ئه وه له پاداشیشا هاوبه شمانن، به قه د
 ئیمه خیریان بو دهنوسرئ، به بی ئه وه ی له خیرئ ئیمه که م بکه نه وه، ئه وانیش

مههانهى رهوا له مائهوه گلى داونه تهوه، وهك نه خو شى و شهلى و كو یرى).

(رياض/١١/٤- تاج/٣٤٢/٤. العربى + تاج/٧٧/٨- ز- ٢٠- ف٢).

١١٧٠- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (الحديث ٢٨٤٠).

ئه بوسه عیدی خودرى (همزی خوى لى بى) فهرمووى: له پيغه مبهرم بيبست
دهيفه رموو: (ههر كه سى روى بهر و زوى لى له ريگه خودادا، خودا روى
حه فتا سال له ناگرى دوزخ دوور ده خاته وه).

خبرو پاداشى سامان خه رچ كردن له ريگه خودادا

١١٧١- عَنْ زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ جَهَّزَ غَارِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَفَ غَارِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَخِيرٌ فَقَدْ غَزَا) (الحديث ٢٨٤٣).

زهيدى كورى خاليد (همزی خوى لى بى) فهرمووى: پيغه مبهرى خودا (درودى خوى له سمر
بى) فهرمووى: (ئه وهى له بهر خوا خه باتگيرى ته دارهك بكاو، جهك و تفاقى
پييدا، نه وه و هكوو نه وه وايه كه خوى بجى بو غهزا). (تاج/٧٠/٨- ز١٦).

١١٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ يَدْخُلُ بَيْتًا بِالْمَدِينَةِ غَيْرَ بَيْتِ أُمِّ سُلَيْمٍ إِلَّا عَلَى أَرْوَاحِهِ فَقِيلَ لَهُ فَقَالَ: إِنِّي أَرْحَمُهَا قَتِلَ أَخُوها مَعِي) (الحديث ٢٨٤٤) (٢٢٩).

ئه نهس (همزی خوى لى بى) فهرمووى: پيغه مبهر (درودى خوى له سمر بى) له مه دينه
نازدار، بيجگه له زنه كانى خوى، بو مالى زنى تر نه ده چوو، بو مالى نوممو

تایبہ تیہیہ، کہ دہدرئ لہ کفن و لہ لہشی مردوو، ئہ و جا ہات لہ ناو ریزی جہ نگا و مرہ کاندانانیش، کہ خوئیان نامادہ گردبوو بؤ جہ نگین).

ئہ نہس لہ فہرمو و دمہ کدا باسی رموینہ و مو شکستیکی موسوئمانانی کرد، جا ثابت ہئساو گوتی؛ ئادہی دپبدن بؤ ہی رشی ئیمہ، ہہ تا لہ گہل دوژمندا بہرہ نگاری یہ کتر ببین و دہست بکہین بہ لیدانی یہ کتر، ئیمہ کاتی لہ خرمہت پیغہ مہر د (درویدی خوی لہسر بن) کہ شہرمان دہ کرد ریزہ کانمان دریان نہدہدا بؤ دوژمن، بہ راستی شتیکی بہدتان فیوری ہا ورا کانتان کردووہ.

راقہ و شیکردنہ وہ:

ثابتی کوری قہیس (ہرمی خوی لہ بن) مامی ئہ نہسی کوری مالیک نییہ، بہ لکوو لہ بہر ئہ وہ پیی دہلئ مامہ کہ لہ خوئی گہورہ ترہو بؤ ریزلینان، ثابت لہم شہرہدا شہید بوو، زریہ کی گرانبہ ہای دزرا بوو، پیاوئی لہ خہویدا دہیبینی، ثابت پیی دہلئ؛ زریہ کہم وا لہ ناو مہنجہ لیکا، والہ ژیر کورتانیکا، وا لہ وشوینہدا، و دچہند راسپی ریکہ کی تریشی دہکا، جا چوئی فہرمو و بوو زریہ کہ لہویدا بوو دؤزیانہ وہ، و مراسپی ریکہ کانی تریشیان جی بہ جی کرد.

سووسہ کردن و کوکردنہ وہی ہہ وائی دوژمن

۱۱۷۴ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا ثُمَّ قَالَ: (مَنْ يَأْتِنِي بِخَبَرِ الْقَوْمِ؟) قَالَ الزُّبَيْرُ: أَنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَ الزُّبَيْرُ) (الحديث ۲۸۴۷) (۲۳۱).

جابر (بەزى خەلىپەلەر) فەرەمۇنى: لەرۋى غەزەلەلەر، پەيغەمبەر (دەروەدى خەلىپەسى) لەسەر (بەزى خەلىپەلەر) بىلەن بىرلىكتە سوۋسەكارى بىلەن سوۋسەلەر ھەۋالى دوزمى بۇ بىلەن، فەرەمۇنى: (ئەي بۇ پەيغەمبەر بىلەن ھەۋالى دوزمى بۇ بىلەن؟) زوبەير فەرەمۇنى: مەن دەيم. دووبارە ھەمان فەرەمۇنى فەرەمۇنى، دىسان زوبەير فەرەمۇنى: مەن دەيم. ھەۋالى دوزمى بۇ دوزمى بۇت دەيم.

پەيغەمبەر (دەروەدى خەلىپەسى) ئەم ھەلۋىستەلەر زوبەيرى زۇر پەي خەلىپەسى فەرەمۇنى: (ھەمۇ پەيغەمبەرلەر لەسەردەمى خەلىپەسى، لەكەتلى زىيانى دا، يارو يارو دۆستلىكى گەلەن بىلەن بىرلىكتە، يارو يارو دۆستلىكى گەلەن بىلەن بىرلىكتە مەنەش زوبەيرە). (تاج/۵-۷۹-۲۰۱).

خەلىپە خەلىپەلەر ھەۋالى ۋەلەر بەزەلەر

۱۱۷۵ - عَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْرُ وَالْمَنْعُ) (الحدیث ۲۷۵۰، أطرافه فی: ۲۸۵۲، ۳۱۱۹، ۳۶۴۳) (۲۳۲)

عورەلى بارىقى (بەزى خەلىپەلەر) فەرەمۇنى: خەلىپەلىست (دەروەدى خەلىپەسى) فەرەمۇنى: (لەكەتلى ۋەلەر مەيىن ۋەلەر خەلىپە خەلىپەلىست ھەتەلەر زۇر قىيامەت: كە ئەم خەلىپە بىلەن بىرلىكتە لەپادەلى باشى قىيامەت، لەمەلى تالانى ھەلەل لەم دىنەلەدا) (تاج/۸-۸۸-۲۶).

عورەلى كورلى جەلەلى بارىقى (بەزى خەلىپەلەر) كۆمەلى فەرەمۇنى لەپەيغەمبەر ھەمۇ (دەروەدى خەلىپەسى) گەلەلەتەمۇ، لەبۇخەلەدا دوو فەرەمۇنى ھەمە، پەيغەمبەر نەل بۇ كەدەمۇ كەخەلە پەي ۋەلەر بىلەن مەمەلەتەمۇ، خەلىپە دەفەرەمۇنى: ئەلەر لەمۇدەلەر ئەگەر خەلىپە بىلەن قازانچە دەكەدە

(تاج/۱۲/۳۳۸ف-۱۶۱) لهفه تھه گانی شام دا لهوئ ئاماده بوو لهوئ دادھنیشته، دوايي پيشهوا عوتمان ناردی بؤ کووفه، فهرموودھگانی لای خه لکی کووفه هھن، عوروه دهوړی ههفتا مایینی راگرتبوو بؤ غهزا.

۱۱۷۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ). (الحديث ۳۶۴۵) (۲۳۳).

نه نه س (رمزي خوي لن بڼ) دمفه رموي: پيغه مبهه (درووي خوي لسمه بڼ) دمفه رموي: (پيتو فهرو پيروزي وا بهناوچه وانی ماینه وه!).

۱۱۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ احْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ وَرَوَّهَ وَبَوَّلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۲۸۵۳) (۲۳۴).

نه بوهوره ميره (رمزي خوي لن بڼ) فهرمووي: پيغه مبهه (درووي خوي لسمه بڼ) دمفه رموي: (ههركه سي ولاخي بهرزه - واته مایینو نه سب - لهريگه ی خودادا رابگري بؤ خوي و ساخ له بهر رمزي خودا تهرخانی بکا بؤ غهزا، دياره بويي نه مه دهكا چونكه باومړي هه يه به خوداو، بهو به ليڼه ی كه نهو لهم بارميه وه داويه تي به خه باتگيران و نهو به ليڼه به راست دزمانی، ههركه سي ناوا بکا، نهو لهروزي قيامه تا، خواردن و خواردنه وهو ته رسو گميزی نهو ولاخه هه مووی، له تاي خيري ته رازووی خاومنه كهيدا دادهنري) (تاج/۸/۸۸ف - ۲-ز-۲۶- باشي و نيشانه ی رمه سنی ولاخي بهرزه) + (رياض الصالحين بهرگی/۱۳-/۹۶۲ف-۲۴ز-۲۳۴).

۱۱۷۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَائِطِنَا فَرَسٌ يُقَالُ لَهُ اللَّحِيفُ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (وَقَالَ بَعْضُهُمُ اللَّخِيفُ) (الحديث ۲۸۵۵) (۲۳۵).

سه هلی کوری سه عد (دعوی خوی لئ به) - فهرمووی: پیغه مبه (درویدی خوی لئ سر به)
 نه سپیکی هه بوو، ناوی لوحه یف بوو، له ناو چه ساری باخه که ی ئیمه دا بوو.
 بوخاری دمفه رموی: هه ندی له فهرموو ده گیره وه کان دمفه رموی: ناوی لوحه یف
 بوو. واته به خیی نوخته دار. (تاج/ ۸/ ۹۵-۳۰).

۱۱۷۹- عَنْ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ غَفِيرٌ فَقَالَ: يَا مُعَاذُ هَلْ تَذَرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: (فَبِإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ قَالَ: (لَا تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَكَلَّبُوا). (تقدم في رقم: ۱۰۴ من المجلد الأول ص ۱۳۱). (الحديث ۲۸۵۶، أطرافه في: ۵۹۶۷، ۶۲۶۷، ۶۵۰۰، ۷۳۷۳) (۲۳۶).

موعاذی کوری جه بهل (دعوی خوی لئ به) - فهرمووی: جبارئ له پاشکوی
 پیغه مبه (درویدی خوی لئ سر به) ، سواری گویدر یژئ بووم ناوی عوفه یر بوو،
 فهرمووی: (نه ی موعاذا! نایا دمرانی که مافی خودا له سر به نده کانی چییه؟ وه
 مافی به نده کان له سر خودا چییه؟) گوتم: خوداو پیغه مبه ری خودا دمرانن.
 فهرمووی: (مافی خودا له سر به نده کانی نه وه یه که به جوانی بیپه رستن، وه
 هیچ هاو به شی بو په یدا نه که ن، وه مافی به نده کانیش له سر خودا نه وه یه
 که سزای نهو که سه نه دا که هاو هلی بو بریار نه دا) جا گوتم: نه ی پیغه مبه ری
 خودا! نایا نه م مژده خو شه بده م بهو خه لکه هه تا خو شیان تی بکه وی؟
 فهرمووی: (نه، نه م مژدمیان مه دمرئ، دنا پشت به م مژده دبه ستن و

(۲۳۵) قال العسقلاني: لم يوافقه مسلمٌ على حديث سهل في أسماء الخيل، راجع: (فتح/ ۶/ ۱۹۵-
 خاتمة كتاب الجهاد) المترجم.

(۲۳۶) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الدليل على أن من مات على التوحيد... رقم: ۳۰.

له کردنی کردهوی باش سارد ده بنه وه، پشتی لی ده که نه وه). نه م
 فهرموودمیه له پیشه وه رابوورد، له لاپه ره (۱۳۱) بهرگی یه که م، ژماره (۱۰۴).

رافه و شیکردنه وه:

له بهر نه وهی که زیان نامه ی موعاذ له مه و پیش نه نووسرا بوو، له م
 شوینه دا به سهری ده گرینه وه: موعاذی کوری جه بهل، خه زره جیه،
 نه نصاریه، یه کی که لهو هفتا نه نصاریه ی که ناماده ی پهیمانی عه قه به
 بوون، موعاذ زانایه کی گه وره بوو، پیشه وایه کی گه وره یه له زانستی جه لال و
 حه رام دا، کو مه لی فهرمووده ی زوری له پیغه مبه ره وه گیرا وه ته وه، گه وره
 پیاوانی سه حابه و تابعین فهرمووده گانی نه ویان گیرا وه ته وه،
 ئیبنوعه بباس و ئیبنو عومره و جابیر و نه نه س و کهسانی تریش
 فهرمووده گانی پیغه مبهریان له ده می نه وه وه گیرا وه ته وه.

ناماده ی به درو هه موو شه هیدگانی تری پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) بووه،
 منالی قهت نه بووه، نه نه سی کوری مالیک (همزی خوی لی به) ده فهرموئ: (موعاذ
 یه کی که لهو جه ند که سه که مانه ی که به سه رینی پیغه مبه ر خوی (دروودی خوی
 له سر به) هه موو قورئانیان له بهر بووه). پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) ده یفه رموو:
 (قورئان له م چوار که سه وه فی ربن) که یه کیکیان موعاذی کوری جه بهل بوو،
 که ناماده ی غه زای به در بوو، ته مه نی بیست و یه ک سال بوو، که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) کردی به فهرمانه روا له یه مه ن.

له باشترین و جوانترینی لاوانی یاریده دران (انصار) بوو، لاویکی جوانی
 قوژی سپی و سووری چاوقه وی چاوپژراوی ره شی سوورمه یی بالا بهرز بوو.
 دوعاو نزای زور گیرا ده بوو، هه رچی له خودا داوا ده کرد پیی ده به خشی، کاتی
 پهیمانی برایه تی به ستن له ناو هاوړپیاننا، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سر به) کردی

به برای نیبنومه سعود، پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) دهیضه رموو: (له رۆزی قیامه تدا پیشهنگی زاناکانه!).

پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) موعازی کرد به قازی (الجند) له یه مه ن، خه لکه که ی فیری قورئان و سوننه ت و شه ریعه تی ئیسلام ده کرد، وهدادگاییشی له ناوا ده کردن.

موعاذ له دهوری ته مه نی (۲۳) سالییدا، له شام، به تاعوونه که ی عه مووس، له سائی هه ژده ی کۆچی دا کۆچی دوایی کردوو، عامووس گوندیکه وا له نیوانی رهمله و به یتوله هدیسا.

۱۱۸۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ فَرَجٌ بِالْمَدِينَةِ فَاسْتَعَارَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَسًا لَنَا يُقَالُ لَهُ مَثْدُوبٌ فَقَالَ: (مَا رَأَيْنَا مِنْ فَرَجٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْرًا) (الحديث ۲۸۵۷، أطرافه في: ۲۸۲۰، ۲۸۷۲، ۲۸۶۶، ۲۸۶۷، ۲۹۰۸، ۲۹۶۸، ۲۹۶۹، ۳۰۴۰، ۶۰۳۳، ۶۲۱۲) (۲۳۷).

ئه نه س (همزی خوی لی بی) فهرمووی: جاری له مه دینه قاوه و شه له ژانی و ترسو تۆقینی رووی دا، پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) ئه شپیککی له ئیمه خواست ناوی مه ندوب بوو، به سواری ئه و ئه سپه چوو به سوڤراخی کاره که وه، چه ند که سیکی تریش به ره و سه رچاوه ی هو ی شه له ژانه که رۆیشتن، له و لاوه پیغهمبه (دروودی خوی لمسر بی) به رهنکاریان بوو، ده که پرایه وه ده یضه رموو: (مه شه ژین، هیچی و امان نه دی که ببی به هو ی ترسو بیم، به لام به راستی ئه م ئه سپه وه ک شه پۆلی دمیا وایه، ئه وه منده خیرایه) (تاج/۴-۲۷۰-۷-۹۰).

شوومی و به دبوو می و هه ندی باسی تری و لاخی سواری

۱۱۸۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ فِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ

وَالدَّارِ) (الحديث ٢٨٥٨، طرفه في: ٩٥٢ ت= ٢٠٩٩ ف) (٢٣٨).

عہ بدوللای کوری عومہر (ہزی خواہان لی بن) فہرمووی: بہ گوئی خوّم لہدہمی
پیرۆزی پیغہ مبہرم بیست، دہیفہرموو: (نہ نہخوشی تہنہنہوہ ہہیہ،
نہنوقلانہی خراب بایہخی ہہیہ، شوومی و بہدبوومی ئەگەر لہشتیکدا
ہہبی، لہم سی شتہدا ہہیہ: لہمایین و ئەسپدا و، لہژنداو لہخانودا)
(تاج/٤-٢٣١-از-٧٧-باسی شوومی).

١١٨٢ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) جَعَلَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ وَلِصَاحِبِهِ سَهْمًا) (الحديث ٢٨٦٣،
طرفه في: ٤٢٢٨) (٢٣٩).

ئیبونوعومہر (ہزی خواہان لی بن) فہرمووی: جاری پیغہ مبہر (درویدی خوی لہسر بن)
دہستکھوتی جہنگی دابہش کرد لہسەر ئەم شیوہیہ: دوو پشکی دانا بو
مایین و یەک پشکی دانا بو خواوہنہکە، واتہ: سی پشکی دانا بو سواری
مایین و ئەسپ، پشکی بو خوی و دوو پشک بو مایینہکە. (تاج/٨-١٣٧-ف-٦-از-
٥٦-باسی دہستکھوتی جہنگ).

١١٨٣ - قَالَ رَجُلٌ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَفَرَرْتُمْ عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ حُنَيْنٍ؟ قَالَ: لَكَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) لَمْ يَفِرَّ إِنَّ هَوَازِنَ كَانُوا قَوْمًا رُمَاةً وَإِنَّا لَمَّا لَقَيْنَاهُمْ حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ فَأَلْهَزْمُوا
فَأَقْبَلَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى الْغَنَائِمِ وَاسْتَقْبَلُونَا بِالسَّهَامِ فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَفِرَّ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ وَإِنَّهُ لَعَلَى بَغْلَتِهِ الْبَيْضَاءِ وَإِنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخَذَ بِلِجَامِهَا وَ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

(٢٣٨) قال العيني: (الحديث أخرجه مسلم في الطب) ج/١٤٩/١٤ - المترجم.

(٢٣٩) قال: (رواه الأربعة - ب، م، د، ت) تاج الأصول ج/٤ ص ٣٧٦ أخرجه مسلم في كتاب الجهاد باب:

أَنَا التَّيْبِيُّ لَا كَذِبُ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

(الحديث ٢٨٦٤، أطرافه في: ٢٨٧٤، ٢٩٣٠، ٣٠٤٢، ٤٣١٥، ٤٣١٦، ٤٣١٧) (٢٤٠)

پیاوئ عهرزی بهرائی کوری عازیبی کرد؛ ئه‌ی ئه‌بو عوماردا ئایا راسته ئیوه‌ی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر له‌روژی غه‌زای حونه‌ین دا هه‌له‌اتوون و ده‌وری پێغه‌مبه‌رتان چۆل کردووه؟ هه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌موو هه‌له‌اتبین دیاره پێغه‌مبه‌ریش (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) له‌گه‌له‌مان بووه، نه‌به خودا شتی وا نه‌بووه، نه‌پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بئ) هه‌له‌اتو نه‌ئیمه له‌ده‌وری هه‌له‌اتین، به‌لام مه‌سه‌له‌که خۆی ئاوا بوو:

(جه‌هیل و هه‌رزه‌کاره بئ ئه‌زمونه‌کان له‌یاران و هاوڕێیانی پێغه‌مبه‌ر — دروودی خودا له‌پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌یاران بئ — به‌ده‌ستی رووتی بئ چه‌ك هاتبوون بۆ ئه‌و شه‌ره سه‌خته جا له‌ناکاو لووتیان ته‌قی به‌لووتی کۆمه‌له‌ی له‌شکری هه‌وازین و به‌نی نه‌سه‌روه، ئه‌وانیش هۆزیکی تیره‌دازی چاک بوون، ده‌ست راست بوون، مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن تیریان به‌هه‌له به‌چوایه‌و نیشانی نه‌پێکایه، دهن‌ا تیریان له‌زه‌وی نه‌ده‌دا، ئیتر له‌پر بوو به‌شه‌ر، ئیمه له‌سه‌ره‌تاوه هه‌رکه‌پێیان گه‌یشته‌ین شال‌اومان بۆ بردن و هیرشمان بردنه سه‌ریان ئیتر ئه‌وان شکان، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی په‌کیان بکه‌وئ، موسوڵمانه‌کان ئالان به‌تالان کۆکردنه‌وه، ئیتر ئه‌وانیش هه‌لیان بۆ ره‌خساو له‌پر تیربارانیکی وایان کردین، مه‌گه‌ر چۆن‌ها دهن‌ا تیریان به‌زایه نه‌ده‌چوو، ئیتر ئه‌مه بوو به‌هۆی ئه‌وه که له‌پاش ئه‌و سه‌رکه‌وتنه سه‌ره‌تاییه، له‌شک‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر — دروودی خودا له‌پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له له‌شک‌ره‌که‌ی بئ — شکست به‌ئین.

بەلام پیغمبەر (دروودی خوی لەسر بێ) و زۆری لەیارانی خۆیان راگرتو
 نەبەزین و هەنەهاتن، حەزەرت (دروودی خوی لەسر بێ) فەرمانی کرد بەعەبیاسی
 مامە، بەو دەنگە گەورەى خۆى بانگی یاران بکاتەو و بۆلای پیغمبەر (دروودی
 خوی لەسر بێ) ئەوجا یاران و موسوڵمانان گەڕانەو و بۆلای پیغمبەر و لەدەورى
 کۆبوونەو، و دەهەلمەتى شیرانەیان برده سەر ناموسوڵمانەکان، و لەگەڵیاندا
 پێک هەڵپێژان، لەودەمەدا بەچاوى خۆم خودى پیغمبەرم دى، بەسواریى
 هیسره مەجە سپیەگەى خۆى بوو، هەر باکی لەکافران نەبوو، ئەوئەندە پشەتی
 بەسەرکەوتنى خواى ئەستوور بوو، وئەبوسوفیانی کورى حاریتى
 عەبولوططەلیب کە ئامۆزای خۆى بوو، وەبرای شیریشى بوو جەلەوى
 و لاخەگەى بۆ رادەکێشا، جا حەزەرت (دروودی خوی لەسر بێ) دابەزى و پارایەو و داواى
 پیرۆزى و سەرکەوتنى لەخودا کرد، و مەشتى چەوى هەلگرت و وەشاندى
 بەرووى ناموسوڵمانەکاندا و فەرمووی: (شاهت الوجود: روویان بشیوى) ئەوجا
 خۆش خۆش دەیفەرموو:

أَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 أَلَا أَنَا إِلَهُ الْمُلُوكِ

واتە:

من پیغمبەرم، ئەوێک درۆژن
 فەرمووی: ئێنجا هاوڕێکانى خۆى ریز کردەو و سەرلەنوێ هەلمەتى
 شیرانەیان بردهو و دوژمنیان تێک و پێک شکاند (تاج/ ۸/ ۱۲۵-ز- ۴۹+ ل- ۲۳۸-ز-
 ۹۶. غەزای حونەین).

۱۱۸۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 نَاقَةٌ تَسْمَى الْعُضْبَاءَ لَا تُسَبِّقُ قَالَ حُمَيْدٌ أَوْ لَا تَكَاذُ تُسَبِّقُ فَجَاءَ أَغْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ
 فَسَبَقَهَا فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ فَقَالَ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ
 مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ (الحدیث ۲۸۷۲، أطرافه فی: ۲۸۷۱، ۶۵۰۱) (۲۴۱).

ئەنەس (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لى بىن) وشترە مېنگەيەكى ھەبوو، ناوى عەضبە بوو، واتە: گوئ فەلەشاو، بەرايى بەھيج نەدەدا ئەوئەندە خېرا بوو، ولاخ نەبوو پېشى بکەوئ، روژئ عەرەبىكى دەشتەكى بەسووارى وشترىكى توپرى بەربار لەولاولە ھاتو وەپېشى عەضبە کەوت، موسولمانانىش ئەوھيان لەبەر گران بوو، کاتئ پېغەمبەر (دروودى خوى لى بىن) ھەستى بەوھکرد فەرمووى: (رەوايە و بەئینە لەسەر خودا کەھەر شتئ لەم دنیا بئ بەقايە لووتى بەرزەوہ بوو، سەرى بەرزەوہ کرد خودا بدا لەلووتى، وەلەئەنجامدا سەرى نەوى بکاتەوہ کەواتە جیگەى سەر سوورمان نییە، کە ئەو بارگیرە پېش عەضبە بکەوئ) (تاج/۸/۱۰۳-۱۰۴-ز-۳۳. باسى پېشپرکئ بەولاخ).

ھاوبەشى و بەشداری کردنى ژن لەبەرەى جەنگا

۱۱۸۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَسَمَ مُرُوطًا بَيْنَ نِسَاءِ مِنْ نِسَاءِ الْمَدِينَةِ فَبَقِيَ مِرْطٌ جَيْدٌ فَقَالَ لَهُ بَعْضُ مَنْ عِنْدَهُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَعْطِ هَذَا ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّتِي عِنْدَكَ يُرِيدُونَ أَمْ كُلُّوْمِ بِنْتِ عَلِيٍّ فَقَالَ عُمَرُ: أُمُّ سَلَيْطٍ أَحَقُّ وَأُمُّ سَلَيْطٍ مِنْ نِسَاءِ الْأَنْصَارِ مِمَّنْ بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ عُمَرُ فَإِنَّهَا كَانَتْ تَزْفِرُ لَنَا الْقُرْبَ يَوْمَ أُحُدٍ (الحديث ۲۸۸۱، طرفه في: ۴۰۷۱).

ئەعلەبى كورپ ئەبو مالىك (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: جارى ھەزرەتى عومەر (رەزى خوى لى بىن) كۆمەلى شالىنەى بەسەر ژنانى مەدىنەدا دابەش کرد، شالىنەيەكى چاك مابوو، يەكئ لەدانىشتوانى خزمەتى عەرزى کرد: قوربان! ئەى فەرمانرەواى موسولمانان! ئەم چارۆكەيەش بدە بەكچەزاكەى پېغەمبەر (دروودى خوى لى بىن) كە ھاوسەرى خۆتە، مەبەستى ئومموكولثومى كچى

نیمای علی بو، که له فاطیمه ی کچی پیغهمبر بووه، عومهریش فهرمووی:
(نومموسه لیط شایانتره بهم چارؤکهیه، کهیهکی بوو له ژنانی یاریده دهران
(انصار) که پهیمانی دابوو به پیغهمبر (دروودی خوی لسمه بئ) ، عومهر فهرمووی:
له رۆزی غه زای ئو خوددا ئهم ئومموسه لیطه به کونده، به کۆل ئاوی ده گپرا
به سهر جهنگاو ره کاندای له بهر هی شهردا).

۱۱۸۶- عَنْ الرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّا نَعْرِضُ مَعَ النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَسْقِي الْقَوْمَ وَتَخْدُمُهُمْ وَتَرُدُّ الْجَرَحَى وَالْقَتْلَى إِلَى
الْمَدِينَةِ (الحديث ۲۸۸۲، طرفاه فی: ۲۸۸۳، ۵۶۷۹).

روبه بیعی کچی موعه وویذ (همزی خوی لی بئ) فهرمووی: (جاران ئیمه ی ژنان
له گهل پیغهمبرو سوپاکه ی دا ده چووین بو غه زای، ئهم جوړه کارانه مان
به زوری نه نجام دهدا: ئاومان دهدا به خه باتگپره کان و خزمه تی ترمان
ده کردن، و زامارمان ده گواسته وه کوژراومان ده برد بو ناوشاری مه دینه!)
(تاج/ ۸/ ۸۰ ف- ۲+۳+۴ ز- ۲۱).

نیشک گرتن و خزمهت کردن و ئهم جوړه بابنه تانه له غه زادا

۱۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) سَهْرَ فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ قَالَ: (لَيْتَ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِي
صَالِحًا يَخْرُسُنِي اللَّيْلَةَ إِذْ سَمِعْنَا صَوْتَ سِلَاحٍ) فَقَالَ: (مَنْ هَذَا؟) فَقَالَ: أَنَا سَعْدُ
بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ جِئْتُ لِأَخْرُسَكَ وَنَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث
۲۸۸۵، طرفه فی: ۷۲۳۱) (۲۴۲).

عائیشه دایکی باومرداران (همزی خوی لی بئ) فهرمووی: لهو سهرده مه دا که
حه زرمته (دروودی خوی لسمه بئ) هات بو مه دینه شه وی خه وی لی زرا، فهرمووی:

(خۇزگا ئەم شەو، پیاوئىكى باش لەھاوړپپيانى خوّم ئيشكى دەگرتەم) عانىشه
فەرمووی: زۆرى بې نهچوو گويمان له خرەى چەك بوو، پيغەمبەر (دروودی خوی
لەسر بې) فەرمووی: (ئەو کيیه؟) فەرمووی: منم سەعدى کورى ئەبو وهقاصم،
پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) فەرمووی: (بۆچى هاتووی؟) فەرمووی: مەترسيم
لەپيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) هەبوو کەسى دەستدریزی لى بکا، هاتووم
ئەمشەو ئيشکت دەگرم. پيغەمبەر (دروودی خوی لەسر بې) پاراپهوهو نزای باشى بۆى
کرد، ئەوجا بەدئىاييهوه خەوت. (تاج/۸/۸۷-ز-۱۲-فضائل سعد).

۱۱۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَعْسَ عَبْدُ
الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ وَعَبْدُ الْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ يَعْسَ
وَأَنْتَكَسَ وَإِذَا شَيْكَ فَلَا اتَّقَشَ طُوْبَى لِعَبْدٍ آخِذٍ بِعِنَانٍ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَشْعَثَ
رَأْسُهُ مُعْبَرَةً قَدَمَاهُ إِنْ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ كَانَ فِي الْحِرَاسَةِ وَإِنْ كَانَ فِي السَّاقَةِ كَانَ
فِي السَّاقَةِ إِنْ اسْتَأْذَنَ لَمْ يُؤْذَنَ لَهُ وَإِنْ شَفَعَ لَمْ يُشَفَّعْ) (الحديث ۲۸۸۷، طرفاه
في: ۲۸۸۶، ۶۴۳۵) (۲۴۳).

ئەبوھورەیرە (بەزى خوی لى بې) لەپيغەمبەرەو (دروودی خوی لەسر بې) دەفەرمووی:
(پیاوی پارەپەرست وپوولەکی داوەشئ عەمرى نەمىنى، ھەر خەریکی چلکاو
خواردن و شەخۆرییە، بەندەى خودای لەبىر نییە، دەئى نۆکەرى ئەلقە
بەگوئى قەیفەو گووروو نییە، ھەرچاوی لە بەرژەوہندى خۆیە، گوئ
لەمستى نەوسنییە، بەشى بدرئ مەمنونییە، بەشى نەدرئ لەگەل دوزمنییە.
داوەشئ و سوئى بێتەوہ ئەگەر درکىكى تى ھەلچەقى، بەمووکیشیش
دەرنەیتەوہ!

خۆشى لەوبەندەمەى خودا، کەبەسەرى ئالۆزکاوى، بەپى تۆزاوى،
لەريگەى خودادا جلەوى ماينەکەى خۆى دەگرئ ئەگەر بوو بەپاسەوان،

ئەوا پۈی رازیو بە جوانی پۈی هەلەدەستیو، لەهێلی یەکەمی جەنگا بەرابەر
دوژمن نیشکی سوپای ئیسلام دەگری، ئەگەر بوش بەپاشدارە ی سوپا
ئەوادیسان پۈی رازیو بە جوانی بەنەرکی سەرشانی خۆی هەلەدەستیو،
هەمیشە فەرمانبەرەو سەرپێچی لە فەرمانی فەرمانرەواکە ی ناکات،
ئەگەر رێخوازی بکا تا بجێ بۆلای کەسێ، لەبەر بێ نازی ریی پێ نادری،
ئەگەر تکا بۆ کەسێ بکا، لەلای مروقێ تکای ناگری! (تاج/۹-۲۹۲-۱۶-۹۴).

۱۱۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ خَرَجْتُ مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى خَيْبَرَ أَخَذْنَاهُ فَلَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَاجِعًا وَبَدَأَ لَهُ أُحَدُّ قَالَ: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ) (الحدیث
۲۸۸۹، طرفه في: ۲۳۵ ت=۳۷۱ ف) (۲۴۴).

ئەنەس (مەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەرەدا (دروودی خۆی لەسەر بێ)
دەرچووین بۆ غەزای خەیبەر، خۆم لەو غەزایەدا لەخزمەتیدا بووم،
خزمەتیم کرد، جا کاتی گەڕاینەووە بۆ مەدینە، کە لەکیوی ئوحد نزیك
بووینەووە، ئوحد لەپێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەرکەوت، فەرمووی: (ئەم
جایە ئیمە ی خوش دەوێ، ئیمەیش ئەومان خوش دەوێ).

۱۱۹۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أَكْثَرُنَا ظِلًّا الَّذِي يَسْتَظِلُّ بِكَسَائِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ صَامُوا فَلَمْ يَغْمُلُوا شَيْئًا وَأَمَّا الَّذِينَ
أَفْطَرُوا فَبَعَثُوا الرِّكَابَ وَامْتَنَهُنَا وَعَالَجُوا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ) (الحدیث ۲۸۹۰) (۲۴۵).

ئەنەس (پەزىلى خەلىپە) ۋە مەھمۇد: جارى لە خىزمەت پىغەمبەردا بووين، لەسەفەرىكا بووين، گەشتىنە شوپىنى سىبەر نەبوو، ئەو دەمان سىبەرى گەوردى ھەبوو كە عەباي پىبوو، لەباتى چاتول دەپىرد بەسىبەر بۆ خۆى! ئەوانەشى كە لەو رەوتەنىيەدا بەرۆژوو بوون ھىچ خىزمەتلىكان پى نەكرا، بەلام بەپىچەوانەو ئەوانەى كە بەرۆژوو نەبوون، ھەموو كارەكان ئەوان كرىيان، ولاخەكانيان برد بۆ لەو ھەرو بۆ سەرئاو، دەستيان كرد بە خىزمەت كردن و نان و ئاويان بۆ ئامادەكردن.

پىغەمبەرىش (دروودى خەلىپە) كە ھالەكەى بىنى مەھمۇد: (پاداشى ھەرە گەوردە ئەمرو ئەوانە برديان كە بەرۆژوو نەبوون).

۱۱۹۱ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَبَّاطُ يَوْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِعُ سَوْطٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَالرُّوحَةُ يَرُوحُهَا الْعَبْدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْعَدْوَةُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا) (الحديث ۲۸۹۲، أطرافه في: ۲۷۹۴، ۳۲۵۰، ۶۴۱۵، ۲۷۹۲، ۲۷۹۶، ۶۵۶۸) (۲۴۶) (بەروانە: ژمارە: ۱۱۵۰ ت = ۲۷۹۲ ف).

سەھلى كورى ئەل سەئىدى (پەزىلى خەلىپە) ۋە مەھمۇد: پىغەمبەر (دروودى خەلىپە) لەسەر بى: (يەك رۆژ پاسەوانى سەر سنوور لەرىگەى خودادا لەھەموو مۆلك و سامانى جىھان باشتەر، بەقەد جىگەى شوپى قەمچىيەك لە قەمچىيەكانى ئىو لەبەھەشتا، لەھەرجى وا لەسەر زەوى چاكتەر، تاقى كۆشش و تىكۆشان لەرىگەى خودادا، چى تاقى بەيانى بى، چى تاقى ئىوارە بى، لەھەموو سامان و دەسلەتاتى جىھان چاكتەر).

پیتو فہری نزاو پارانہوی زہ بوونان

یہ کیکہ لہ ہوی سہرکہ و تن

۱۱۹۲ - عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَى سَعْدٌ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ). (الحديث ۲۸۹۶، طرفه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۷).

موصعه بی کوری سہعد (رحمته علی بنی) فہرمووی: باو کم بوئی گیرامہ وہ فہرمووی: خوّم به گہورہتر دمرانی لہ جاو کہسانی لہ خوّم خوارترا، لہ یارانی پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بن) ، پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بن) فہرمووی: (کاری وا ناجوانہ، چونکہ لہ راستی دا خودا کہ ئیوہ بہ سہر دوژمن و ناحہزی خوّتان دا سہرتان دہخا، یارزق و روژیتان دہدا، لہ بہر خاتری ہہ ژاران و لازمہ بوونہ کانتانہ، بہ ہوی نزاو پارانہوی بہ کوئی ئہوانہ وہیہ).

۱۱۹۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَأْتِي زَمَانٌ يَغْزُو فِتْنَامٌ مِنَ النَّاسِ فَيَقَالُ فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ ثُمَّ يَأْتِي زَمَانٌ فَيَقَالُ: فِيكُمْ مَنْ صَحِبَ صَاحِبَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ فَيَقَالُ: نَعَمْ فَيُفْتَحُ) (الحديث ۲۸۹۷، أطرافه في: ۳۵۹۴، ۳۶۴۹) (۲۴۸).

ئہبوسہ عیدی خودری (دہزی خوی لہ بنی) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خوی لہسر بن) فہرمووی: (سہر دہمی دادی کوّمہ لی خہ لک دمرؤن بوغہزا، دہلین: کہستان تیاہیہ کہ ہاورپیتی پیغہ مبہری کردبی، ہہتا بہ بہرہ کہتی ئہوہ وہ خودا

(۲۴۷) لم يوافقہ مسلم علی تخريجه (فتح/۱۹۵/۶ خاتمة كتاب الجهاد) - المترجم.

(۲۴۸) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: فضل الصحابة ثم الذين يلونهم.. رقم: ۲۵۲۲.

سەرتان بخت؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتەر خودا لەو غەزایەدا زالیان دەکا، و سەردەکەون و ئەو شوپنە ئازاد دەکەن.

لەپاشا سەردەمێ تر دادی عەشاماتی تر دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان ھەبە کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتەر خودا ئەوانیش زال دەکا و سەریان دەخا.

لەپاشا سەردەمێ تریش دادی، عەشاماتی دەچن بۆ غەزا، دەلێن: ئایا کەستان واتیا کە ھاوڕێیەتی ھاوڕێیانی یارانێ پێغەمبەری کردبێ؟ دەلێن: بەلێ ھەبە، ئیتەر خودا ئەوانیش زال دەکا و سەریان دەخا، ئەو ولاتەیش ئازاد دەکەن (تاج/۵/۵-ف-۱-ش. باسی گەورەیی ھاوڕێیانی پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ).

۱۱۹۴- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ بَدْرٍ حِينَ صَفَفْنَا لِقَرِيشٍ وَصَفُّوا لَنَا: (إِذَا أَكْتُبُوكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِالتَّبْلِ) (الحدیث ۲۹۰۰، طرفاء فی: ۳۹۸۴، ۳۹۸۵) (۲۴۹).

ئەبوسەید (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) لەرۆژی بەدردا، لەو کاتەدا کە ئێمە و لەشکری دۆژمن بەرەبەر یەکتری وەستاین، و ریز بووین بەرەبەری یەکتر، پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (کاتی نزیکە وە بوون لێتان، نیشانیان دا، ئەو حەلە تیربارانیان بکەن) (تاج/۸/۱۰۶-ف-۳۴- باسی تیرنەندازی).

ئەبوسەید ناوی مالیکی کۆری رەبیعی کۆری بەدنه، ئەنصارییە، نامادە غەزای بەدرو ئوحدو شەھیدگاکانی تر (مشاهد) گەکانی تر بوو، لەرۆژی ئازادی (فەتج) ی مەککەدا ئالای ھۆزی بەنی ساعیدە بەو بوو، کۆمەلێ فەرموودە لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو، لەسەر فەرماشتی ھەدی

ساری موقه ددیمه‌ی فه‌تحو‌لباری، چوارده‌ی فهرمووده‌ی له‌بو‌خاری پیرۆزدا هه‌یه، که دیاره‌ی ئه‌مه‌یه‌کی‌کیانه.

ئهم زاتانه‌ی فه‌قیی بوون: کورده‌گانی خۆی: حه‌میدو زوبه‌یرو مونزیر، هه‌روا عه‌لی کورپی عوبه‌یدو ئه‌بو سه‌عید که‌نازادکراوی خۆی بوون، له‌هاورپیان: ئه‌نه‌سو سه‌هلی کورپی سه‌عد، له‌په‌یروان (تابیعین = چینی دووه‌می موسو‌ل‌مانان) : عه‌باسی کورپی سه‌هل و عه‌بدول مه‌لیکی کورپی سه‌عیدی کورپی سووه‌یدو ئه‌بو سه‌له‌مه‌و که‌سانی تریش، پێشه‌وا واقیدی (په‌حمه‌تی خودی له‌ یه‌) ده‌فه‌رموئ: (کورته‌ی بالا‌یه‌کی سه‌رسپی ریش سپی، تووکن بوو) له‌گۆتایی ته‌مه‌نیدا چاوی نه‌ما‌بوو. شەش فەرمووده‌ی له‌بو‌خاریدا هه‌یه. له‌ته‌مه‌نی ده‌وری حه‌فتاو پینج سائی دا، له‌مه‌دینه‌ی نازدار کۆچی دوا‌یی کردووه، دوا‌هه‌مین که‌س بووه‌ له‌به‌دیه‌کان که‌ مردووه. (ره‌زاو په‌حمه‌تی خودی گه‌وره‌ی له‌) (ب: تاج: ۵/ ۱۸۷-۴۸، باسی چاکی موعازی کورپی‌جە‌به‌ل).

باسی هه‌ندی که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ و

هه‌ندی ورده‌ی بابه‌تی تری کاتی جه‌نگ

۱۱۹۵- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّا لَمْ يُوجِفْ الْمُسْلِمُونَ عَلَيْهِ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاصَّةً وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ مِنْهَا نَفَقَةً سَنَتَهُ ثُمَّ يَجْعَلُ مَا بَقِيَ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ غَدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ (الحدیث ۲۹۰۴، أطرافه‌ فی: ۳۰۹۴، ۴۰۳۳، ۴۸۸۵، ۵۳۵۷، ۵۳۵۸، ۶۷۲۸، ۷۳۰۵ (۲۵۰))

عومەر (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: ئەو مال و تالانىيە كە لەمالى ھۆزى بەنى نەضىرى جۈلەكە دەستى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بى) كەوت خۇى دەستى پېغەمبەرى (درودى خۇى لەسەر بى) خستبوو، موسولمانان بەتاودانى مايىن و ئەسپ و بەغاردانى و شتر و، بەجەنگ پەيدايان نەكردبوو، وئەو مال و تالانىيە بەر بېرىارى ئەم ئايەتە دەكەوى ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾: ئەوئى كە خۇدا دەست پېغەمبەرى خۇى خست، لەمالى مفتى بى نارەقى ھۆزى بەنى نەضىر، ئېوہ — ئەى لەشكرى ئىسلام! — بۇ بەدەستەينانى ئەو مال و سامانە، ھىچ ئەسپ و شترىكتان تاونەدابوو، بەلكوو خۇدا بەبەخشى خۇى رەخساندبووى بۆى.

عومەر (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: جا لەبەر ئەو ئەو مال و سامانە بەتايبەتى بوو بوون بەھى پېغەمبەر (درودى خۇى لەسەر بى) ئازوقەو مەسرفو خەرجى سالىكى خىزان و كەس و كاي خۇى لى دادەناو، ھەرچى لەوہ دەمايەوہ، دايدەنا بۇ ئىش و كارو پىويستى موسولمانان و خەرجى دەكرد بۇ نامادەكردنى جەنگ و تفاقى جەنگ و لاخ، لەپىگەى خودادا، دەيكرد بەكەرەستەى جەنگ. (تاج/۷/۱۸۸ف-۳ز-۴۲-سوورەتى حەشر-ش/د/ت/ن).

۱۱۹۶- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُفَدِّي رَجُلًا بَعْدَ سَعْدٍ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (إِزِمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي) (الحدِيث ۲۹۰۵، أطرافه في: ۴۰۵۸، ۴۰۵۹، ۶۱۸۴) (۲۵۱).

ئىمامى عەلى (پەزى خۇى لى بى) فەر مووى: بۇ سەعدى كورى مالىك نەبى، پېغەمبەرم نەديوہ باوك و دايكى پىكەوہ بكا بەقوربانى كەسى، بەلام لەرؤزى غەزاي ئوحووددا خۇش خۇش بەسەعدى كورى ئەبو وەقاصى دەفەر موو: (دەى تىريان پىوہنى، باوك و دايكم بەقوربانى ئەو دەست و نىشانەت بى! ئەى

روئله ی نه به ردی چاونه ترسی جهر به زه (تاج/۵/۸۶-۱۲- گه وره یی سه عدی کوری نه بو ومقاص).

۱۱۹۷- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: لَقَدْ فَتَحَ الْفُتُوحَ قَوْمٌ مَا كَانَتْ حَلِيَّةَ سَيُوفِهِمُ الذَّهَبَ وَلَا الْفِصَّةَ إِلَّا مَا كَانَتْ حَلِيَّتُهُمُ الْعَلَابِيَّ وَالْأَلَكُ وَالْحَدِيدُ (الحديث ۲۹۰۹) (۲۵۲).

نه بو نومامه (همزی خوی لی بی) فه رمووی: نه وه چیه دهبینم هندیکتان مشتووی شمشیره کانتان به زیرو زیو روو کهش کردوو! شتی وا له سه رده می پیغه مبهردا نه بووه، نه وانهی که له سه رده می پیغه مبهرو هاورپیکانی نه وودا، که نه وه هموو ولاتانه یان نازاد کرد، هیچیان خشی شمشیره کانیان زیرو زیو نه بوو، به لام نه وان خشی چهک و شمشیره کانیان شاره گی ملی وشترو سیرمه و قورقوشم و ناسن بوو.

۱۱۹۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي قُبَّةٍ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَلْشُدُّكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ اللَّهُمَّ إِن شِئْتَ لَمْ تُعَبِّدْ بَعْدَ الْيَوْمِ) فَأَخَذَ أَبُو بَكْرٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْ أَلْحَحْتَ عَلَى رَبِّكَ وَهُوَ فِي الدَّرْعِ فَخَرَجَ وَهُوَ يَقُولُ: ﴿سَيَهْزُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونُ الدُّبُرَ بَلَّ السَّاعَةَ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةَ أَذْهَى وَأَمْرُ﴾ وَفِي رَوَايَةٍ: يَوْمَ بَدْرٍ (الحديث ۲۹۱۵، أطرأفه في: ۳۹۵۳، ۴۸۷۵، ۴۸۷۷) (۲۵۳).

نیبنو عه عباس (همزی خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبهرد (دروودی خوی له سیر بی) له روژی غه زای به دردا، له ناو چاتوئیکا بوو، کاتی له شکری موسوئمانان و له شکری نا موسوئمانانی هه لسه نگاند، خه م و په زاره دایگرت له بهر که می خویمان و زوری نه وان، جا له بهر نه وه زور به کول و به دل دهستی کرد به نزاو پارانه وه و

(۲۵۲) لم یوافقه علی حدیث ابی امامه فی حلیه السیوف (فتح/۶/۱۹۵) المترجم.

(۲۵۲) أخرجه مسلم فی غزوة بدر، (صح/۱۲/ص ۸۴) - المترجم.

فهرمووی: (اللهم اني اتشدك عهدك ووعدك، اللهم ان شئت لم تعبد بعد اليوم) : نهی خودای من! تو خوا! نهو پهیمان و به لینهی که داوته پیم، بومی به جی بینه و بیهینه ره دی بوم و سهرم بخه، به سهر نه م دوژمنانه دا، خودایه! خوت باش باش دهرانی نه گهر من و نوم هتم له م شهر ی مان و نه مانه دا، به دهستی ناموسو لمانه کان له ناو بجین، نیت که سی نامینی له سهر رووی زهوی که له سهر شیوهیه کی رهوا تو بپهرستی، که وایه: نه گهر خوت هه وهست هه یه نهوا نیت له پاش نه مانی نیمه که س تو ناپهرستی(۱).

هه تا نه بوبه کر جوو دهستی گرت و فهرمووی پی: قوربان! نیت به سه به راستی ورکی ته واوت له پهر وهر دگاری خوت گرت، بیگومان که خودا دیت به هاوارته وه، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) که له م کاته دا زریه ی له به ردا بوو، جا له چاتوله که هاته دهرمو و مژده ی دا به هاوړپییانی و نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿سَهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبْرَ﴾ نه نفال ۵۴/۵۴ - واته: بزنان که به م زوانه نهو کومه له ی که نیوه پیان هه وه دمنازن دهشکین و پشتیان دهشکی و بهشکانیکی و دهشکین، قوشقنه قهومت به ره ودوا هه لدین و کونه مشکیان لی دهبی به قه یسهری. (تاج/۶/۱۸۱-ز ۹- سوورمتی نه نفال ف-۳).

۱۱۹۹- عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصٍ مِنْ حَرِيرٍ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بَهُمَا (الحديث ۲۹۱۹، أطرافه في: ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲، ۵۸۳۹) (۲۵۴).

نه نه س (دزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) ریگهی عه بدو ره حمانی کوړی عه وفو زوبه یری کوړی عه وامی دا، که ناوړیشم له بهر بکه ن، چونکه ئالوش و خورو که یی له له شیان هه بوو. (تاج/۴/۱۰۰-ف ۲۹- نامه ی جل و بهرگ - ش/د/ت).

لهگیرانه وهیه کا نه نهس (همزی خوی لی بی) فهرمووی: نه وره حمانی کوری
عه و فو زوبهیری کوری عهوام، لهغه زایه کا، له دهست نه سپی سکا لایان له
خز مهت پیغه مبهردا (دروودی خوی لسمر بی) کرد، نهویش ریگهی دان که کراسی
ناوریشمین له بهر بکه، وه لهو غه زایه دا له بهریان کرد. (تاج/۴/۱۰۱۹-۹).

شهر له گهل هه ندی نه ته وه دا

۱۲۰۰- عَنْ أُمِّ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ الْبَحْرَ قَدْ أَوْجَبُوا) قَالَتْ أُمُّ حَرَامٍ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا فِيهِمْ؟ قَالَ: (أَلْتِ فِيهِمْ) ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ فَقُلْتُ: أَنَا فِيهِمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا) (الحديث ۲۹۲۴، أطرافه في: ۲۸۰۰، ۲۸۷۸، ۲۸۹۵، ۲۹۲۴، ۶۲۸۳، ۷۰۰۲ راجع: ۲۷۹۹، ۲۸۷۷، ۲۸۹۴، ۶۲۸۲، ۷۰۰۲) (۲۵۵).

نوم حهرام (همزی خوی لی بی) فهرمووی: له پیغه مبهرم ژنهوت (دروودی خوی لسمر بی)
دهیغه فهرموو: (یه کهم سوپا له نومه تم، که له دهریاوه غهزا ده کهن، به هه شتیان
بو خویان مسوگر کردوه). نوم حهرام فهرمووی: گوتم: قوربان! منیان
تیام؟ فهرمووی: (به لی تو یان تیای) له پاشا فهرمووی (دروودی خوی لسمر بی): (یه کهم
سوپا له نومه تم، که شاره کهی قه یسه ری روم غهزا ده کهن و نازادی ده کهن،
که شاری قه سطره نطینییه، خودا لی یان خوش دهی). گوتم: قوربان! نایا
منیان تیام؟ فهرمووی: (نهه).

رافه و شیکردنه وه:

نوم حهرام (همزی خوی لی بی) کچی میلحانه، خوشکی نوم سولهیمی دایکی
نیمامی نه نه سه، زنی عوبادهی کوری صامیته، له گهل میرده کهی دا چوون بو

غەزای قیبرس، که لەقەرەخ دەریا دابەزی، و لاخیکیان بۆ هیئا سوراى بى، و لاخەکە خستیه خوارەووە مرد، لەخاکى قیبرس نىژراوه، ئەمەیش لەسالى بیست و حەوتى کۆچیدا بوو، موعاویە (پەزى خوی لى بى) فەرماندەى ئەو غەزایە بوو، ئیمامى عوسمان جینشینى سەردەم بوو، لەبوخاریدا دوو فەرموودەى هەیه (پەزى خودای لى بى).

۱۲۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تُقَاتِلُونَ الْيَهُودَ حَتَّى يَخْتَبِيَ أَحَدُهُمْ وَرَاءَ الْحَجَرِ فَيَقُولُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْي فَاقْتُلْهُ) (الحدیث ۲۹۲۵، طرفه فی: ۳۵۹۳) (۲۵۶).

ئەم فەرموودەیه لەتاج دا ئاویە کە دەفەرموی: بوخاری و موسلیم و تەرمەزى گىپراویانەتەو، (بروانە ژمارە ۱۲۰۲= ۲۹۲۶ف) :

ئەبوھورەیرە (پەزى خوی لى بى) فەرمووی: حەزەرەت (پروودی خوی لەسەر بى) فەرمووی: (قیامەت هەتاسى، هەتا موسولمانان دەچن بەگژ جوولەکەدا، جوولەکە شەرتان لەگەل دەکەن، تا لەئەنجامدا خودا ئیوہ زال دەکا بەسەر ئەواندا، کاتى موسولمانەکان دەست دەکەن بەکوشتاریان جوولەکەکان وادەشکین، لەبەن بەردو دارو بنچک و دەوئەندا خویان پەنا دەدەن و خویان دەشارنەو، بەردو دارو درەخت و دەوئەنەکە دەلین: ئەى کاکەى موسولمان! ئەى بەندەى باشى خودا! ئەى عەبدى خاسى خوا! ئەمە جوولەکەیه کە لەپشتەوہ خوی حەشارداو، وەرە ئەم دوژمنى خودا بکوژە، تەنیا دارى درکەزى وانالى، چونکە ئەمە لەدرەختى جوولەکەیه، راستیان لى نالى). (تاج/ ۱۰- ۲۸۵ف- ۱۰۵- ۱۰۴- باسى نیشانەى داھاتنى قیامەت).

۱۲۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَقْرُمُ السَّاعَةَ حَتَّى تُقَاتِلُوا الْيَهُودَ حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ وَرَاءَهُ الْيَهُودِيُّ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَأَيْتُ فَاقْتُلْهُ) (الحديث ۲۹۲۶) (۲۵۷)

ومرگه پاره که می به ته وای له ژماره ی پېشوو (۱۲۰۱) دا رابوورد.

۱۲۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَقْرُمُ السَّاعَةَ حَتَّى تُقَاتِلُوا التُّرِكَ صِغَارَ الْأَعْيُنِ حُمْرَ الْوُجُوهِ دُلْفَ الْأَنْوْفِ كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمَطْرَقَةُ وَلَا تَقْرُمُ السَّاعَةَ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نَعَالُهُمُ الشَّعْرُ) (الحديث ۲۹۲۸، أطرافه في: ۲۹۲۹، ۳۵۸۷، ۳۵۹۰، ۳۵۹۱) (۲۵۸)

نه بوهوره پره (همزی خوی له بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خوی له سر بی)
فهرمووی: (قیامت هه ئناسی هه تا جهنگ له گهل تورک دا نه کهن، نیشانه ی
نهم هوژدهی تورک نهومیه: چاو بجکولهن، رهنګ سوورو سپین، لووت کورتو
لوت داته پیون، روویان له بهر خړی و فلهوی ده لئی فلهخانه و به سیرمه ی زور
دموره گیراوه، قیامت هه ئناسی هه تا له گهل هوژیک تر ئیوه ی نه ته وهی
موسولمان ده جهنگن و شهر ده کهن، پیلای موو له پی ده کهن!).
(تاج/۱۰/۲۵۷-فاز-۹۸. غه زا کردن له گهل تورک و حه به شه دا).

رافه و شیکردنه وه:

له راستیدا زوړینه ی نیشانه کانی قیامت که له فهرمووده ی ساغو
سیرمت و ژياننامه ی دروستی پېغه مبه ردا (دروودی خوی له سر بی) چه سباون زور زوړن،
هه نديکيان پييان ده گوتريت نيشانه ی بجوک، هه نديکيان پييان ده گوتريت:

(۲۵۷) اخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل .. رقم: ۲۹۲۲.
(۲۵۸) اخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر

نیشانه‌ی گه‌وره له‌راستیدا ئه‌م نیشانه‌ی سێ شتیان پێ ده‌چه‌سپێ دوانیان له‌به‌شی هه‌والدان له‌غه‌یبن چونکه:

۱- هه‌ندیکیان که ئه‌م جو‌ره فهرمووده‌ن پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) چوونی فهرمووه، له‌پاش سه‌دان ساڵ هاتوونه‌ته‌دی. هه‌تا هه‌یانه ناوی که‌سیکی تایبه‌تی تیاپه، هه‌یانه ناوی شوینی، وه‌ک به‌صره، فه‌له‌ستین... تاد.

۲- هه‌یانه باسی کاره‌ساتی سروشتی و شتی وایه، ئه‌مانه‌شیان زۆرتریان هاتوونه‌ته‌دی وه‌ک زۆر بوومه‌له‌رزوه خه‌سف.

جا باشترین شت له‌م لایه‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که خو‌مان به‌تا عه‌تی خواوه خه‌ریک بکه‌ین و له‌نزاو پارانه‌وه بۆ ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د درێغی نه‌که‌ین، ده‌نا له‌م لایه‌نه‌وه ده‌سه‌لاتی هه‌یچمان نییه، وه‌ئهم باسانه به‌تیرو ته‌سه‌لی له‌به‌رگی پێنجه‌می تاجول ئوصولدا به‌شی عه‌رمبی هه‌یه ص ۳۰۰ هه‌تا ص ۳۵۸ له‌و مرگه‌راوه کوردیه‌که‌یدا له‌به‌رگی/ ۱۰- ۲۰۵- ۸۷ هه‌تا ل- ۳۵۰- ۸۷ هه‌تا ۱۱۵.

له‌کاتی جه‌نگ دا نزاو پارانه‌وه په‌سه‌نده‌و به‌سووده

(هه‌روا له‌سه‌رتاوه بانگ بکړین بۆ سه‌ر نایینی ئیسلام)

۱۲۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ الْأَحْزَابِ عَلَى الْمُشْرِكِينَ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ مُنزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ) (الحديث ۲۹۳۳، أطرافه في: ۲۹۶۵، ۳۰۲۵، ۴۱۱۵، ۶۳۹۲، ۷۴۸۹) (۲۵۹).

عه‌بدوللای کو‌ری ئه‌بو ئه‌وفا (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) فهرمووی: له‌روژی غه‌زای خه‌نده‌قا، که‌ناوده‌برئ به‌ جه‌نگی ئه‌حزابیش، واته: که‌له‌کو‌مه، پێغه‌مبه‌ر (درووی خوی له‌سه‌ر بێ) زۆر پاراپه‌وه‌و، نزای شه‌ری له‌ناموسوئمانه‌کان کردو،

فهرمووی: (اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَخْزَابَ اللَّهُمَّ اهْزِمْنَهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ): ئەى خودايە! ئەى ئەو كەسەى كە قورئانت بەخەلات ناردووە بۆ موخەممەد! ئەى خودايە! ئەم كۆمەلەى لەشكرى كوفره كە لەدزى ئىسلام كە لەكۆمەيان كردووە، تىك شكینەو بيان بەزینە، و بيان شلەژینەو، بيان شلەقینە. (تاج/۸/۱۲۳ ف+ ۱-۲ ز-۴۸).

لەدەمەدەمى كەرمەى جەنگا پارانەو بەسەندە

۱۲۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ الْيَهُودَ دَخَلُوا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: السَّأْمُ عَلَيْكَ فَلَعْنَتْهُمْ فَقَالَ: (مَا لَكَ) قُلْتُ: أَوْلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: (فَلَمْ تَسْمَعْ مَا قُلْتُ؟ وَعَلَيْكُمْ) (الحديث ۲۹۳۵، أطرافه في: ۶۰۲۴، ۶۰۳۰، ۶۲۵۶، ۶۳۹۵، ۶۴۰۱، ۶۹۲۷) (۲۶۰).

بۆ روونکردنەو: ی ئەم فەرموودمیه ریوایەتەکەى تاج راگوێزەدەکەین:

عائیشە (پەزى خەوى لى بى) فەرمووی: تاقمى جوولەكە هاتن بۆ لای پێغەمبەر (درووى خەوى لەسەر بى) كە هاتن لەباتى سلاو گوتیان: (السَّأْمُ عَلَيْكَ) مردن بۆ تۆ: مەرگ بى بەمىوانت، منیش تى گەيشتم و گوت: (وَعَلَيْكُمْ السَّأْمُ وَاللَعْنَةُ) : مەرگ بۆ ئیوە لەگەڵ نەفرەت و لەعنەتدا، پێغەمبەریش (درووى خەوى لەسەر بى) فەرمووی: (ئەى عائیشە! هێواش هێواش! لەسەرە خۆبە، لەراستیدا خودا نەرم و نیاى و لەسەرەخۆبى لەهەموو شتێكدا پى خوشە!) منیش گوتم: ئاخى ئەى پێغەمبەرى خودا! تۆ گویت لى نەبوو كە گوتیان چى؟ فەرمووی: (بە). تى گەيشتم، بۆیە منیش ئاوا وەلامم دانەو، (وعلیکم) ئەوێ گوتان لەسەر خۆتان بى واتە: مەرگ بۆ ئیوەش). (تاج/۱۰-۱۱/۱۲۳ ف-۳۷. سلاوکردن لەخاوەن نامەكان + تاج/۷-۱۷/۱۸۳ ز-۴۱ باسى سوورەتى مجادلە ف-۲).

راقه و شیکردنه وه:

په یوه ندى ئهم فهرموود په به باته که وه له ورسته یه دایه، که پیغه مبه (دروودی خوی لسمر به) دمفه رموی: (وعلیکم: مهرگ بوخوستان) چونکه نه مهش هر نرایه و، سلا وکردن له خاومن نامه کان، ههروها له هه موو ناموسوئمانی کی تر، بابه تی کی فره لقه له ناو زانایانا راجیایی زور له م بابه ته دا هه یه. به لام فهرقی روژ باش و شهو باش و چونی و چاکی له گهل (السلام علیکم، رحمة الله برکائه) هه یه، له م روژگارهی ئیمه دا روژباش و سلا وکردن له ناموسوئمان، به پیی کات و شوین و کهس بریاره که ی ده گوړی، به لام به شیوه یه کی گشتی روژباش و سلام علیکم دروسته، دنا مروی موسوئمان به متوحش و کیوی دادهنری.

۱۲۰۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمَ طُفَيْلُ بْنُ عَمْرِو الدَّوْسِيِّ وَأَصْحَابُهُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ دَوْسًا عَصَتْ وَأَبَتْ فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا فَقِيلَ هَلَكْتَ دَوْسٌ قَالَ: (اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأْتِ بِهِمْ) (الحدیث ۲۹۳۷، طرفاه فی: ۴۳۹۲، ۶۳۹۷) (۲۶۱).

نه بوهوره پره (دروودی خوی لی به) فهرمووی: طوفه یلی کوری عهر، له مه که ده چی بو خزمه تی پیغه مبه (دروودی خوی لسمر به) ئیسلام ده بی، وده بی به نوینه ری پیغه مبه له ناو هوزمه کی خویدا، وه له ناویانا مایه وه هه تا له پاش کوچکردن له غه زای خه یبه ردا، له گهل ده وری هه شتا که سی له هاوړیانی که ئیسلام بوو بوون، هاتن بو خزمه تی هه زره تا (دروودی خوی لسمر به) عهر زیان کرد: قوربان! دهوس یاخی و سه رکهش بوون و له ری دمرچوون. نزای به دیان لی بکه، گوترا: ئای دهوس له ناوچوون چونکه پیغه مبه (دروودی خوی لسمر به) نزای خراپیان لی دهکا، نزای پیغه مبه ریش گیرایه، که واته: دهوس تیا ده چی. به لام

بەپێچەوانەو پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نزاى باشى بۆ کردن و فەرمووی: (خودایە! بەمیهربانی خۆت رێگەى راست نیشانی هۆزى دەوس بدەو، بەموسولمانى گێشیان بکە بۆ ناو ئێمە).

راڤەو شیکردنەو:

بەناوی خوداوه. طوفەیلی کۆری عەمر، دەوسییه، لەهۆزى دەوسه، ئەبو هورەیرهش لەهەمان هۆزە، لەمەککە هاتە خزمەتى حەزەرت (دروودی خۆی لەسەر بێ) موسولمان بوو، رۆیشتەو بۆ ناو هۆزەکەى وه زۆر لەگەڵیاندا خەریک بوو کە موسولمان ببێ، سوودی کەم بوو، تا لەغەزای خەیبەردا لەگەڵ نزیکەى هەشتا کەسیکا لەهۆزەکەى کەیهیکیان ئەبوهورەیره بوو هاتن بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) ئەبوهورەیرهو ئەو کۆمەڵە موسولمان بوون، طوفەیلیش لەمەدینە نیشتەجێ بوو تا کاتى مەرگی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ).

طوفەیل (نزاى خۆی لێ بێ) عەرزی پێغەمبەرى کرد: قوربان! ئەى پێغەمبەرى خودا! هۆزى دەوس لەدەس دەرچوون، یاخى بوون، مل نادەن، نزاى شەریان لێ بکە بەلام پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نزاى هیدایەت و رێنمایی بۆ کردن، ئیتر یەكسەر طوفەیل زانى کەنزاكەى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) گیرایە، لەبەر ئەو یەكسەر داواى لەپێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کرد، کە ئەو بنێرى بۆ ناویان و خەوارىق و نیشانەیهكى وایشى پێى بدا کە ببێ بەهۆى موسولمان بوونیان، فەرمووی: (خودایە! طوفەیل نووراوى بفرموا) ئیتر نووریكى گەش لەنیوانى هەردووچاوى پەیدا بوو.

طوفەیل فەرمووی: خودایە! دەرسم بلێن: ئەمە خۆى ئێمە پێى نواندوو، کە لەئایىنى ئێمە هەلگەراوتەو، بۆیه خوا رووى شیواندوو! جا بەفەرمانى خوا نوورەکە گوازیایەو بۆ کلکى قەمچییەکەى، سەرى

قه‌مچییه‌که‌ی وه‌ک چ‌را به‌شه‌و ده‌گ‌راو، له‌شه‌وی تاریکا ده‌ور و به‌رو به‌رده‌می
خو‌ی وه‌ک چ‌را رو‌شن ده‌کرده‌وه، جا له‌به‌ر ئه‌م که‌رامه‌ته طوفه‌یلان ناونا:
(ذوالنور) واته: نووردار: خاو‌ن نوور. خو‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: جاری واده‌بوو
سواری و ش‌تر ده‌بووم به‌شه‌و، وه‌ک چ‌رای‌ی هه‌ئواس‌رای‌ی به‌نوکی
قه‌مچییه‌که‌مه‌وه ئاوا بوو، به‌رده‌می خو‌می بۆ روون ده‌کرده‌وه. طوفه‌یل (پ‌زی
خو‌ی ل‌ی ب‌ی) سائی غه‌زای یه‌رموک له‌سه‌رده‌می جین‌شین‌ی ئیمام‌ی عومه‌ردا، له‌م
غه‌زایه‌دا شه‌هید بووه (پ‌زی خو‌ی ل‌ی ب‌ی).

ئه‌م‌پ‌رۆ که‌شه‌وی ئیس‌راو می‌ع‌راج‌ه سائی: ۱۴۲۴ ک، بیست و هه‌وتی مانگی
ره‌جه‌به‌ به‌ری‌که‌ه‌وتی ۲۰۰۳/۹/۲۳ یه، هه‌زده‌که‌م ئه‌م چ‌ه‌ند
سه‌رنجه‌ تو‌مار بکه‌م:

۱- دنیا ک‌ش و مات وه‌ک ماری ته‌زیو

ها‌کا له‌پ‌ر بوو به‌بۆ‌می ته‌قیوا

۲- هم‌زه‌ ق‌د ق‌اد ج‌یش الف‌یل

خان الحمی، ملعون کل جیل (۳۱۲)

۳- ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

۱۲۰۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) يَقُولُ يَوْمَ خَيْرٍ: (لَأُعْطِينَ الرَّايَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ) فَقَامُوا يَرْجُونَ
لِذَلِكَ أَيُّهُمْ يُعْطَى فَقَدُوا وَكُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَى فَقَالَ: (أَيْنَ عَلِيٌّ؟) فَقِيلَ: يَسْتَكْبِي
عَيْنَيْهِ فَأَمَرَ فُدْعِيَ لَهُ فَبَصَقَ فِي عَيْنَيْهِ فَبَرَأَ مَكَانَهُ حَتَّى كَانَهُ لَمْ يَكُنْ بِهِ شَيْءٌ فَقَالَ:
لِقَاتِلَهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا فَقَالَ: (عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى
الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَكَ مِنْ
حُمْرِ النَّعَمِ) (الحديث ۲۹۴۲، أطرافه في: ۳۰۰۹، ۳۷۰۱، ۴۲۱۰) (۲۶۳).

(۳۱۲) (قد- ۱۰۴) رهم‌زی سوورمتی هم‌زمیه (قاد- ۱۰۵) ژماره‌ی سوورمتی فیله (وم‌رگ‌ی).

(۳۱۲) اخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن ابي طالب (رسمي لله عنه)، رقم: ۲۴۰۶.

سەھلی کۆری سەعد (مەزای خۆی لى بى) فەرمووی: لەغەزای خەیبەردا گویم لە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) بوو، فەرمووی: ئەم ئالایە سبەینى دەدم بەپیاوی، خوداو پێغەمبەری خودای خۆش دەوی، خوداو پێغەمبەری خواش ئەویان خۆش دەوی، لەسەر دەستی ئەودا خودا خەیبەر ئازاد دەکا، ئیتەر ئەو شەو هەتا بەیانى خەلکەکە هەر رەمیان لى دەدا ناخۆ ئالاکە دەدرى بەکى، وەکام لەوان ئەم شانازییە بى مانەندەى دەست دەکەوی، جا کە رۆژەو بوو مەردومەکە زوو چوونە خزمەتى حەزەرەت (دروودی خۆی لەسەر بى) هەرکەسەیان لەدڵەو بەتەما بوو کە ئالاکە بدرى بەو، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) فەرمووی: (عەلى کۆرى ئەبوطالب لەکوێیە؟) عەرزىان کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! هەردووچاوى دىشین. فەرمووی: (بنىرن بەشوینى).

کە عەلى ھات، پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بى) تفى خۆى کردە ناو هەردوو چاوەکانیەو، نزای چاکبوونەوێ بۆى کرد بۆپاراپیەو، ئیتەر دەست بەجى چاوەکانى واک چاک بوونەو. دەتگوت کەھەر چاوى نەئیشاوە! ئەوسا ئالاکەى پێدا، عەلى فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! هەتا وەك ئیمەیان لى دى هەر شەریان لەگەل بکەم؟

فەرمووی: (بەئاهىستەو هیڤى و هیواشى لەسەرەخۆ لەگەل سوپاکەتا بکشی و بپۆن هەتا دەچیتە مەیدان بۆیان و دەگەیتە قەراخ مائەکانیان، لەوئ بانگیان بکە بۆ موسوئمان بوون، ئەوێ مافى خودایەو لەئایینی ئیسلام لەسەریان پێویستە، ئەوێان بۆ روون بکەرەو، جا ئەگەر ژنەوتیان و ئیسلام بوون ئەوا باشە، ئەگینا ئەوسا شەر بکەن لەگەلئان، دەسا بەو خودایەى کەکەسى لەرەنگ نییە ئەگەر بەھۆى تۆو خودا تاقە پیاوی رینمایى بکا، رینگای راستى ئایینی خودای پى نیشان بدە، ئەو بۆ تۆ باشترە لەھەرچى و شترى سوور ھەبە، کە نایابترین مالى عەرەبە) (تاج/۵/۶۰-۲. گەورەى ئیمامى عەلى ش+ تاج/۱-ل/۸۶-۱۵-ف. ۵. باسى راگەیانندنى زانست پێویستە).

خواحافیزی و دەرچوون بۆ سهفهرو بۆ غهزا له روژی پینج شههمه دا سونهته

١٢٠٨ - عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يَقُولُ لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ (الحديث ٢٩٤٩، أطرافه في: ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٢٩٥٠، ٣٠٨٨، ٣٥٥٦، ٣٨٨٩، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥) (٢٦٤).

كه عى كورى ماليك (هزى خوى لى بى) فهرموى: كه م وادهبوو، كه پيغه مبه (درودى خوى لى بى) دهرچى بۆ سهفه ر له غه پى روژى پينج شههمه دا، هه ميه شهزى ده كرد كه له روژى پينج شههمه دا دهرچى بۆ سهفه ر. (تاج/٨/٨٤. باسى سهفه ر. ز-٢٤).

١٢٠٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْثٍ وَقَالَ لَنَا: (إِنْ لَقِيتُمْ فَلَانًا وَفُلَانًا لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ سَمَاهُمَا فَحَرِّقُوهُمَا بِالنَّارِ) قَالَ: ثُمَّ أَتَيْنَاهُ نُوَدَّعُهُ حِينَ أَرَدْنَا الْخُرُوجَ فَقَالَ: (إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تُحَرِّقُوا فَلَانًا وَفُلَانًا بِالنَّارِ وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا) (الحديث ٢٩٥٤، طرفه في: ٣٠١٦) (٢٦٥).

ئه بهوهرميره (هزى خوى لى بى) فهرموى: پيغه مبه (درودى خوى لى بى) له ناو كومه ليهى له سوپادا، ناردينى بۆ فهرمانى فهرموى پيمان: (ئه گهر فيساره كهسو و فيساره كهستان تووشبوو به ناگر بيانسوتين) ناوى دوو پياوى قورهيشى بۆ ديارى كردين، فهرموى: جا له وكاتهدا كه دهرچووين پيش

(٢٦٤) من المتفق عليه (عيني/١٤ص ٢١٦) حيث قال: وذكر صاحب التلويح بعد ذكر هذا الحديث الحديثين بعده: خرجه الستة.. - المترجم.

(٢٦٥) قال العسقلاني: لم يوافق على حديث أبي هريرة في التحريق (فتح/٦/١٩٥) - المترجم.

ئەو ھى كە بىكەوينە پى، بۇ خواخافىزى چووينەو بۇ خىزمەتى پىغەمبەر (دروى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەو بوو من فەرمانم پى كىردبوون كەھەر كاتى تووشى ئەو دووپىاو بوون، مۆلەتەيان مەدەن بەناگرى سوور بىانسوتىن، بەلام لەراستىدا ھەر بۇ خوا ھەيە كە بەناگرى سزى كەسى يا شتى بدا، لەبەر ئەو ئەگەر بەرھەوئەلتان كەوتن بەناگر مەيانسوتىن، بەلام بەكوشتن بىانكوژن).

عەينى و مامۇستاي حافظ أحمد كورى عەلى كورى حەجەر عەسقلانى (رمزى رەھمەتى خودايان لى بى) سەبارەت بەم دوو پىاو دەفەرموون: ناويان ھەببارى كورى ئەسوودو نافعى كورى عەبدقەيس بوو، بەرھەوئەلى ئەو لقە ھەناردەيە ناكەون، ھەبار دوايى موسوئەلمان دەبى و موسوئەمانى جوانى لى دەرەچى، خەلك لەسەر رابووردوى خرابى لەپاش موسوئەلمان بوونى جەينى پى دەدەن، سكالائى ئەو لەخىزمەت پىغەمبەر (دروى خوى لەسەر بى) دەگا، دەفەرمووى: (تۆش جەينيان پى بىدەرەو). ئىتر خەلكەكە وازيان لى ھىنا. بەلام چارەنووسى نافعى كورى عەبدقەيس ديار نىيە، رەنگ بى پىش موسوئەلمان بوونى مەربى. (تاج/۸-۱۳۱-۱۳۱-۵۳)

فەرمانبەرىي فەرمانرەواو پەيمان پى دانى

۱۲۱۰- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْصِيَةِ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ) (الحدیث ۲۹۵۵، طرفه في: ۷۱۴۴) (۲۶۶).

ئەينى و مامۇستاي حافظ أحمد كورى عەلى كورى حەجەر عەسقلانى (رمزى رەھمەتى خودايان لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروى خوى لەسەر بى) دەفەرمووى: (گوپرايەلى و فەرمانبەرى فەرمانرەوا مافىكى رەوايە لەئەستوى

ملہ تھا بہ مہرجیٰ فہرمان نہ کرویٰ بہ نافہرمانیٰ خودا، دہنا نہ گہر شتی واکرا
نہ گویرایہ لی دہمینو نہ فہرمانبہری۔

۱۲۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَلَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَحْنُ الْآخَرُونَ السَّابِقُونَ) وَيَقُولُ: (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بَغْيَهُ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ) (الحديث ۲۹۵۷، طرفه في: ۷۱۳۷) (۲۶۷)۔

نہ بوہورہ میرہ (ہمزای خوی لب ہی) فہر مووی: بہ گوئی خوم لہ زاری پیروزی
پیغہ مبہرم ژنہ وتووہ، دہیفہر موو: (ہر کہ سیٰ فہرمانبہری من بکا نہوہ
فہرمانبہری خودا دہکا، چونکہ من ہموو شتی لہ سہر فہرمانی نہو دہکم،
وہ ہر کہ سیٰ لہ فہرمانی فہرمانپروای من دہرجیٰ نہوہ لہ فہرمانی من
دہردہ چی)۔ و فہر مووی (درووی خوی لہ سہر ہی) : (پیشہ وای نیسلام قہ لایہ، موسوئمان
لہ دہوری پووہ دہدن و لیٰ کوڈہ بنہوہو، لہ گہ لیا جہنگ دہکن لہ دزی
دوژمن، لہ ہمان کاتا پشتو پہناشہ بویان، جا نہ گہر فہرمانی کرد
بہ لہ خواترسیو، پیشہ وایہ کی دادپہروہر بوو، نہوہ لہ جیاتی نہوہ پاداشتیکی
گہورہی بو ہہیہ، و منہ گہر فہرمانیشی کرد بہ شتیکی تر، نہوہ شتیکی
ترہ)۔ (تاج/۲-۲۷۷-ز-۱۰۵-ش/ن + ز-۱۰۶-ال-۲۸۶-ش)۔

۱۲۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَجَعْنَا مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فَمَا اجْتَمَعَ مِنَّا اثْنَانِ عَلَى الشَّجَرَةِ الَّتِي بَايَعْنَا تَحْتَهَا كَأَنَّا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ فَسَأَلْتُ نَافِعًا عَلَى أَيِّ شَيْءٍ بَايَعْتُمْ عَلَى الْمَوْتِ قَالَ: لَا بَلْ بَايَعْتُمْ عَلَى الصَّبْرِ (الحديث ۲۹۵۸) (۲۶۸)۔

ثیبنو عومەر (عزى خوى لى بى) دمه رموى: سالى ريكه وتنى حوده ييبىيه كه له ژير سيبه رى دار سه مووره يه كا، پهيمانى به يعه تو لرضوانمان له گهل پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) به ست، كه خودا له قورئانى پيروزدا به م نايه ته باسى دمه رموى: **﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾**. جا له سالى نايينده دا كه گه راي نه وه بو حوده ييبىيه، كاتى چووين بو عه مره ويستان نه وه داره سه مووره يه، كه سالى پيشو وه ژيريدا به يعه تمان دابوو به پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى)، بيدوزينه وه، به لام نه مان دوزيه وه، به شيوه يه كى وا ليمان گوزا هيچ دوو كه سيكمان يه كمان نه گرت له سر نه وه كه نه وه دره خته نه وه، نه وه وش له رحه مته تى خودا وه بوو كه ونبوو ليمان و نه مان دوزيه وه، تا نه بى به مايه تى نازا وه و فيته نه بو هه ندئى مروى نه قام، زياد له پيوست ته عظيمى بكه و به ره به ره بيه رستن.

عه رزى نافع گرا، له م پهيمانده پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) له سه رچى پهيمانى له گهل هاوړيكانى دا به ست، ناي له سر نه وه كه هه تا دوا هه ناسه له به ردى شه ر هه ل نه يه ن؟ فه رموى: نه، له سر نه وه نه بوو، به لكو له سر نه وه بوو كه خوړاگر بن. (بروانه ژماره: (۳۳۱ تجريد= ۵۶۳ فتح).
 ۱۲۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ زَمَنُ الْحَرَّةِ أَتَاهُ آتٍ فَقَالَ لَهُ: إِنَّ ابْنَ حَنْظَلَةَ يُبَايِعُ النَّاسَ عَلَى الْمَوْتِ فَقَالَ: لَا أَبَايِعُ عَلَى هَذَا أَحَدًا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۲۹۵۹، طرفه في: ۴۱۶۷) (۲۶۹).

عه بدوللاى كورى زميد (عزى خوى لى بى) فه رموى: له سه رده مى هه راكه تى نه له حه رده دا، پياوئ هات گوتى پيم: ناگات لييه كه عه بدوللاى كورى حه نظله (عزى خوى لى بى)، له سر مه رگ پهيمان به جه نكاو مره كان دده؟ عه بدوللا فه رموى: له پاش پيغه مبهردا (درووى خوى لى بى) له سر مه رگ پهيمان به كه س ناده م.

رافه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموودمیه رافه و روونکردنه وه: یه کی دوورو درپژێ دهوئ:

۱. ئیبینو ئه ئیر (په مهنه ئی خودی ئی بێ) له نهیهیه دا دهفه رموئ: رۆژی ئه لحه ره رۆژیکه ناسراوه له میژووی ئیسلاما، له سه رده می یه زیدی کورپی مو عاو یه دا رووی دا، سوپایه کی زۆری هینا له خه لکی شام، به سه رگرده می موسلیمی کورپی عوقبه ی ئه لو پرپی، له مانگی قوربانای سائی شه ست و سئی گۆچیدا (۶۸۳ز) ده ستیان کرد به گوشت و بری خه لکی مه دینه، وه شاری مه دینه یان تالان کرد، سه حابه و تابعیه نیکی زۆریان شه هید کرد. هه ره خره به رداوییه که، وا له ده وری مه دینه، به ردیکی ره شی زۆری والی، جه نگه ی گوشتاره که له ویدا روی دا.

۲. مه وله وای (په مهنه ئی خودی ئی بێ) ده فه رموئ:

له عنی یه زیدی چ به حنی نه ده مین طول
ئیمان په نه انه و، خاتیمه مه جه وول
راسته نه عمالی قه بیجی زۆر کرد
به لام چوو زانی ئیمانی نه ببرد

جا بۆ به رگری له م جۆره به دره فته ریه ی یه زیدو، بۆ سکا لای حال و نامۆزگاری خیر، له هه موو لایه که وه ده نگی نارمزیای به رزه وه بوو، به لام سوودی نه بوو، جا له م روانگه یه وه، وه فدی له خه لکی مه دینه له گه ل عه بدو لای کورپی حه ظه له دا چوون بۆ لای یه زید، جا پاش هه ول و کۆششیک زۆری بئ سوود، کۆمه لی کاری بئ شه رعی و نا په سه ندیان له یه زیدو ده ستو به سه ته که ی بینی، جا کاتئ گه رانه وه بۆ مه دینه له پاش راویژ یه زیدیان له خه لافه ت خه لک کردو بریاریان دا که یه زید له م رۆ به دا واه جینشین نییه، له شوینی ئه و عه بدو لای کورپی زوبه یریان کرد به جینشین و په یمانیان پێ دا.

جا ئەوەبوو یەزید ئەو لەشکرە ی بەفەرماندەیی موسلیمی کۆری عوقبە نارد بۆ سەریان، کوشتاریکی گەلی گەورە لەخەلکی مەدینە کرد، هەزارو حەوسەدکەسی لەبیاوماقولاتی شار، لەصەحابەو تابیعین، کوشت، وە لەپەشەخەلکیش لەژنو منال و پیرو کاسبکار دەههزار کەسی تری کوشت، جا لەپاش رۆژەکە ی ئەلحەررە موسلیم جاری دا، کەسی رۆژ شاری مەدینە بەرەلایە، بیستانی بێ خاوەنە، چیدەکەن لەکوشتن و برین و تالانی و ژن تالانی کردن بیکەن!!

جا موسوڵمانان بەم بۆنەییەو فەرماندە ی شەپەکە، کەناوی (موسلیم) بوو، ناوەکەیان گۆری چونکە مسلم واتە: بیوەی و ناشتیخواز، وەلەناوەکە ی لەواقیعی حالی، ناویکی تازەیان بۆ داتاشی و ناویان نا (مُسرف) واتە: زیادەپەویکار لەخوینپرشتن دا!! وەیهزید خۆی لەپاش ئەم زوڵم و زۆرە لەناو چوو، بوو بەمیوانی مەرگی رەش.

٣- ئەمە ی ئەمڕۆ لەسوریا روودەدا، حافظ أسد بەیەك دوورۆژ لەحمص و حما، دەههزار کەس دەرکوژی، ئەژدەهاکە ی عێراق بەسەدان هەزار مرۆفی بیتاوانی موسوڵمان ئەنفال دەرکوژی و زیندەبەچال دەرکوژی، دووبارە بوونەوێهەکی کردەوێهەکانی یەزید و موسریفی کۆری عوقبەییە. جا خوا بکا کوردەکانی خۆشمان نەکەوێهە ئەم هەلەنەوێهە.

لەرستیدا ئەمڕۆ ئەم عەلانییەتە وای لەو خەلکە کردووێهە باوەری بەهیچ نەماوە، مەگەر بەبەرژەوێهەندی خۆی، و مژورداریش لەزۆرداری پیش خۆی بەند و عیرەت و مرناگری، لەبەرئەوێهە دەبینین هەموو زۆرداری لەئەوێهە پیش خۆی خراپترە، و ئەو چیکردووێهە ئەمیش دەیکا بەزیادەوێهە!

بروانە: (بەرگی یەکەم لاپەرە: ٩٧ ژیا ننامە ی ئەسماء کەدایکی عەبدوللای کۆری زوبەیرە، فەرموودە ی ژمارە: ٧٥ + تاج / ٥ / ٧٩ ز - ١٠ف - ٢. مەزنای زوبەیری کۆری عەوام + تاج / ١٠ - ٢٥٤ ز - ٩٧. لەهۆزی ئەقیف هەلاتبازیک و

خوینمزیک پهیدا دهن + ریاض/ال - ۱۸۶ ژ - ۲۰۲۰ ز - ۲۵. باسی دابهش کردنی که له پووره کهی زوبهیر).

۴- حه نظله هی باوکی نه م عه بدوللایه ناسراوه به: (غسل الملائکة: شوراوی فریشته) چونکه له غه زای نوحوددا به له شی گرانه وه شهید بوو، فریشته شور دبوویان و له شپسیسیان دمر کردبوو.

۱۲۱۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَايَعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ عَدَلْتُ إِلَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ فَلَمَّا خَفَّ النَّاسُ قَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ أَلَا تُبَايِعُ؟ قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بَايَعْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: وَأَيْضًا فَبَايَعْتُهُ الثَّانِيَةَ فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُسْلِمٍ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُمْ تُبَايِعُونَ يَوْمَئِذٍ قَالَ عَلَى الْمَوْتِ (الحدیث ۲۹۶۰، أطرافه فی: ۴۱۶۹، ۷۲۰۶، ۷۲۰۸) (۲۷۰).

سه له مهی کوری نه کوه (مزی خوی لئ بی) فهرمووی: له به یعه تو لریضوانا واته: له په یمانی خو شنوودیدا، له روژی حوده یبیه دا، په یمانم له گه ل پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) به ست، نه و جا چوومه بن سیبه ری شیخه لی، کاتی به ره به ره په یمانکاره کان هاتنه گزی و موسولمان هه موو په یمانیان به ست له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خوی لسمر بی) ، پیی فهرمووم: (نه ی کوری نه کوه نه دی و مره په یمان و مر بگره) سه له مه فهرمووی: عه رزیم کرد: قوربان! من په یمانم له تو و مر گرت. فهرمووی (دروودی خوی لسمر بی) : (دیسانه وهیش په یمان و مر بگره وه، قازانجی هه یه زیانی نییه).

جامنیش بو جاری دووم په یمانم پی دا. عه رزی سه له مه کرا: نه و سه رده مه له سه رچی په یمانتان به پیغه مبه (دروودی خوی لسمر بی) ددها؟ فهرمووی: (په یمانمان پی ددها که نه گه ر کوژ راویشین له به ره ی جهنگا رانه کهین) (تاج/۸- ۷۹ ز ۲۱- ۲ ش/ت. باسی په یمان به ستن له سه ر غه زاگردن).

رافه و روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یهش یه کیکی تره له فهرمووده سیانییهکانی بوخاری،
 بپروانه: بهرگی دووهم لاپه‌ره: (۲۷۸) هه‌روا — ۱۱۳ بهرگی یه‌که‌م ژماره: (۹۰)
 + ژماره: (۴۸) + بهرگی دووهم ل ۱۱۶-۶۹۴، فهرمووده‌ی ژماره یازده‌ی سیانییه.
 ۱۲۱۵- عَنْ مُجَاشِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَخِي فَقُلْتُ: بَايَعْنَا عَلَى الْهَجْرَةِ فَقَالَ: (مَضَتْ الْهَجْرَةُ لِأَهْلِهَا) فَقُلْتُ:
 عَلَامَ تَبَايَعْنَا؟ قَالَ: (عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجِهَادِ) (الحدیث ۲۹۶۲، أطرافه فی: ۳۰۷۸،
 ۴۳۰۵، ۴۳۰۷) و (الحدیث ۲۹۶۳، أطرافه فی: ۳۰۷۹، ۴۳۰۶، ۴۳۰۸) (۲۷۱).

موجاشیعی کورێ مه‌سه‌وود (عزێ خوی له‌ بێ) فهرمووی: له‌پاش ئازادبوونی
 مه‌که‌که‌ له‌گه‌ڵ موجالییدی کورێ مه‌سه‌وودی براما، چوین بۆ خزمه‌تی
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! په‌یمانمان
 بدهرئ له‌سه‌ر کۆچکردن بۆلات بۆ مه‌دینه. فهرمووی: (کۆچکردن
 به‌سه‌رچوو، نه‌وه‌ی کۆچی کرد له‌کاتی خۆیدا، ده‌ستی خۆی وه‌شاندا) گوتم:
 ئه‌ی له‌سه‌ر چی په‌یمانمان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستی؟ فهرمووی: (په‌یمانمان بدهرئ
 له‌سه‌ر خزمه‌تی ئایینی ئیسلام و غه‌زاکردن) (تاج/۳- ۲۷۳ف — ۱۰۴. باسی
 په‌یمان به‌ستن).

رافه و روونکردنه وه:

موجاشیعی کورێ مه‌سه‌وود و موجالییدی کورێ مه‌سه‌وود بران،
 هه‌ردوکیان سه‌حابه‌ن، موجاشیع له‌بوخاری و موسلیم دا گیرانه‌وه (ریوایه‌) ی
 هه‌یه، وه‌ک نهم فهرمووده‌ی ئێره‌ که هه‌ردوو پیر گیراویانه‌ته‌وه، له‌سه‌ر

فهرمایشتی ئیصابه دولابی دمفه رموی: موحاشیع شاری کابولی له ولاتی هیند غه زاکرد، موحاشیع ده چیته ناو ژووری بتخانه که گوهه ری له چاوی بتی دمرددهینی و دمباو، دمفه رموی: بو ئه وه وام کرد ههتا بزنان که ئه و به ته نه زیان ده به خشی و نه سوود، موحاشیع یه ک فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه، له روداوی ئه لجه مه لدا کوژراوه — رمزاو ره حمه تی خودای لی بی له خوی و له موحالیدی برای.

ئه رکی ده خریته سه رسانی غه زاکار که له ووژه ی دا هه بی

۱۲۱۶- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ أَتَانِي الْيَوْمَ رَجُلٌ فَسَأَلَنِي عَنْ أَمْرِ مَا دَرَيْتُ مَا أَرُدُّ عَلَيْهِ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلًا مُؤَدِّيًا نَشِيطًا يَخْرُجُ مَعَ أَمْرَانَا فِي الْمَقَارِزِ فَيَغْزِمُ عَلَيْنَا فِي أَشْيَاءَ لَا نُحْصِيهَا؟ فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي مَا أَقُولُ لَكَ إِلَّا أَنَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَسَى أَنْ لَا يَغْزِمَ عَلَيْنَا فِي أَمْرٍ إِلَّا مَرَّةً حَتَّى نَفْعَلَهُ وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَنْ يَزَالَ بِخَيْرٍ مَا اتَّقَى اللَّهَ وَإِذَا شَكَّ فِي نَفْسِهِ شَيْءٌ سَأَلَ رَجُلًا فَشَفَّاهُ مِنْهُ. وَأَوْشَكَ أَنْ لَا تَجِدُوهُ وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا أَذْكَرُ مَا غَبَرَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا كَالْغُبْرِ شَرِبَ صَفْوُهُ وَبَقِيَ كَدْرُهُ (الحديث ۲۹۶۴) (۲۷۲).

عه بدولای کوری مه سعود (مزی خوی لی بی) فهرمووی: (ئه مرۆ پیاوی هات بۆلام، له باره ی شتی که وه پرسیری لی کردم نه مزانی چۆن وهلامی بده مه وه، گوته: پیم بلی، پیاویکی ته وانای گورج و گۆل له گه ل فهرمانره واکانمانا دمردده چی بو غه زا، فهرمانره واکه یشی زیاد له توانا ئه رک و ئیش و کاری دها به سه ریداو، جه ختی لی ده کا که ئه نه جامیان بدا، جا چاری ئه م جوړه پیاوه چیه؟ ئه م جوړه فهرمانانه به چی بهینی یان نا؟.

منیش پییم گوت: به خوا نازانم چیت پی بلیم، به لام نه و منده ههیه، ئیمه کاتی له خزمهت پیغه مبهردا (بروودی خوای لسهه بی) بووین، جاروبار له کاتی ناچاریدا تاقه فه رمانی کی له م شیوهی تو دهیلئیت لی داوا ده کردین و جه ختی لی ده کردین که نه نجامی بدهین، وه ئیمه ییش نه نجامان دداو ئیتر نهیده کرد به دوو کارو سی کار.

وهکی تریش گرنه که نه وهیه که ئیوه ته قوا کاربن و له ته قوای خوا دمر نه چن چونکه ههتا ته قوای خودا نه نجام بدن چاکه کارن، نه وهیش پیو یستی به مه ههیه: کاتی کارئ دیته پئیش مروف نه گهر خوای برپاره که ی زانی نه وه به پیی نه وه به بوون و نه بوون دهیکا، به لام هه رکاتی که سی له کارئ دوو دل بوو، نه یه ده زانی که دروسته یان نا، نه وه با له زانیی بپرسی، ههتا دهرمانی دهردی نه زانییه که ی بکاو، وه لامی کی وای بداته وه بوی بی به دهرمان بو نه وه دوو دلیه ی، ها کا نه و جو ره زانیانه شتان دهست نه که وئ، که بتوانی وه لامی راستی پرسیاره کانتان بداته وه.

به و خودایه که هه ر خوای خودایه بو باشی و خراپی دنیا، نه م جیهانه م ناوا دیته به رچاو وهک: نه ستی لئیک زه لکاوی وایه، که ناوه سافو روون و سارده که ی خورابیته وه و، خلتنه و لی لاوو قورو لیته که ی بنی مابی (۱).

راقه و شیکردنه وه:

کورت و پوخت: وه لامه که نه مهیه به پیی توانا، نه وه منده ی له وزه ی مروفا ههیه، ده بی فه رمانی فه رمانه واکانی جی به جی بکا، به مه رجی فه رمانی پیکرا وه که به پیی ته قوای خودا بی و مایه ی رمزای نه و بی.

کاتی هه لبژارده ی دهست پیکردنی جهنگ

۱۲۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا انْتِظَرَ حَتَّى مَالَتْ الشَّمْسُ ثُمَّ قَامَ فِي

النَّاسِ خَطِيبًا قَالَ أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهُ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِيَ السَّحَابِ وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ اهْزِمْنَهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ (الحديث ٢٩٦٥، طرفه في: (١٢٠٤ تجريد= ٢٩٣٣ فتح) (٢٧٣).

عبداللہ کوری نے ہوئے وہوفا (ہمزی خودی لے ہی) دمفہرموی: (رؤژی پیغہمبہر (درویدی خودی لے ہوئے) خودی نامادہ دمکرد بو بہرمنگاریبہوونہوی دوژمنی، جا چاوہروانی کرد ہوتا خور لار بووہ، ئەوسا ہەئسایەوہو وتاریکی دا بہخەئکەکەہی فہرموو: (ئەہی مەردوم! ئاوات مەخوازن بو گەیشتن و بہرمنگارہوہ بوونی دوژمن، بەئکو لەخودا داوای ئاسوودەہی و بیوہی بکەن، کاتیکیش تووشی دوژمن بوون و بہرمنگاری یەکتر بوون، خوگرو بہپشوو بن، وەبزانن کەبەہەشت و لەژێر سایەہی سیبەری شمشیردا) ئەو جا فہرموی: (اللہمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْنَهُمْ وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ) : خودایہ! ئەہی ئەو کەسەہی کە قورئانت بہخەلات ناردووہ بو موخەممەد! ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەوانایی خۆت با ہەئدەکەیت و، بہہەموو لایەکا ہەوری پئی دہخەیتە پئی، ئەہی ئەو کەسەہی کە بہتەنیا خۆت گەلەکوئەہی کوئەئەہی دوژمنانی ئیسلامت لەرؤژی ئەحزابا تیک شکاندا ئەہی خودایہ! لەم غەزایەشدا بیانشکینە، وە سەرمان بخە بەسەریاندا. (تاج/٨/١٣٣ ز-٤٨ ف ١-ش/ت).

راقہو شیکردنہوہ:

(بروانہ: ریاض / ٣-٩٥١-٢٣٤-١٨)

١- ئەوہوی (پہمەتی خودی لے ہی) دمفہرموی: لەفہرمووہمکانا زور باسی -العافیة- کراوہ، مەبەست لەم وشەہیہ: داواکردنی لابردنی ہەموو جوورہ ناخۆشییەکی

دین و دنیا، که مرؤف به بیوهی به لهشی ساغ، له سیبهری نایینی خودادا، له جیهانا بژی، له وجیهانیش هه روا.

۲- مه بهست له وه که ده فهرموئ: (به ههشت وا له ژیر سایه شیردا...) ئه مه یه: که به ههشت له خه باتگێرانی ریگهی خوداوه له هه موو که سێ تر نزیکتره.

باسی ئالو کریکار له غه زاداوه هندی هوی سه رکه وتن و ورده شتی تر

۱۲۱۸- عَنْ الْعَبَّاسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لِلزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): هَا هُنَا أَمَرَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَرْكُزَ الرَّأْيَةَ (الحديث ۲۹۷۶، طرفه في: ۴۲۸۰) (۲۷۴).

عه عباس (همزی خوی له بن) فهرمووی: به زوبه پیری کوپی عه وام: ئالیره دا - واته: له حه جون- پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) له غه زای ئازادکردنی مه که هدا، فهرمانی پی کردیت که ئالاکهی پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) داچه قینیت. بۆ باسی ئالو پروانه: (تاج / ۸-۱۱۱ز-۴۱).

رائه و شیکردنه وه:

عه باسی کوپی عه بدولوطه لیب هه ق مامهی پیغه مبه ره، برای باوکیه تی به دوو سال له پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن) گه وره تره، دایکی ناوی نه تله ی کچی خه بابه، به منالی عه عباس ون ده بی، دایکی نه ذر ده کا ئه گهر بیدۆزیته وه، بهرگی ئاوریشم بۆ که عبه بکا، که دهیدۆزیته وه، نه زره که ی جی به جی ده کات، یه که م ژن بووه که بهرگ بۆ که عبه بکا، عه عباس له پیش ئازادبوونی مه که هدا ئیسلام بوو بوو، به لام به نهینی هه والی قوره یشی بۆ پیغه مبه (دروودی خوی لسه بن)

دەنارد، لە کاتی ئازادبوونی مەككەدا ئیسلام بوونی خۆی ئاشکرا کرد، ئامادهی غەزای حوڤهین و طائف بوو، لە غەزای حوڤهین دا لە گەڵ چەند کەسیکی تری کەم دا، دەوری پێغەمبەریان چۆل نەکرد، لە پاش ئەبو طالیبی برای لە هەموو کەسی زیاتر یاری دەی پێغەمبەری دەدا، عەباس زۆر سەخی بوو، نانێدە بوو، سیلە ی رەحمی زۆر بە جێ دەهێنا، عومەر و عوسمان ئەگەر بەسواریی بەلایا رەت ببونایی بۆ ریز بۆ ئەو لە وڵاخە کە دادەبەزین، تالی ی رەت دەبوون.

عەباس پیاویکی جوانی سپی کاری بالاناهەندی بوو، دوو پەلکە ی هەبوو، کۆمەلەی فەرموودە ی لە پێغەمبەرەوه گیراوتەوه. پێنج فەرموودە ی لە بوخاری پیرۆزدا هەیه، ئیمامی عەباس (رەزای خوی لێ هە) لەتەمەنی هەشتاو نوو سالی دا، لە مەدینە، لە رۆژی هەینی دا، لەسیازدە ی رەجەبی سالی سی و دوو ی کۆچیدا مردووه، بەر لە شەهید بوونی عوسمان بە دوو سال، لەبەقیع نیژراوه، عەبدوللای کوری دایهێشته ناو گۆرە کە یەوه، لەئیسلا ما سی و دوو سال ژیاوه، بەر لەهاتنی ئیسلامیش پەنجاو دوو سال ژیاوه.

لەسالی بێبارانی دا ئیمامی عومەر دەیکرد بەو سیلە و هۆکار لەلای خوا کەبارانیان بۆ ببارینی، وەخوا نزا کە ی گیرا دەکردن، (بەروانە: بەرگی/ ۲- ۱۴۹ ژ ۷۲۱) + (تاج/ ۵- ۱۰۳- ۱۷. باسی گەورەیی عەباس) + (تەجرید. ژمارە: ۵ بەرگی یە کەم ل- ۱۹+ بەرگی دووهم ل- ۲۰۶ ژ - ۷۸۸ + ژ - ۷۸۲ + ژ - ۷۲۸).

۱۲۱۹- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ فَحَمَلْتُ عَلَى بَكْرِ فَهُوَ أَوْتَقَ أَعْمَالِي فِي نَفْسِي فَاسْتَأْجَرْتُ أُجَيْرًا فَقَاتَلَ رَجُلًا فَعَضَّ أَحَدَهُمَا الْآخَرَ فَانْتَرَعَ يَدُهُ مِنْ فِيهِ وَنَزَعَ نَبِيَّتَهُ فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَهْدَرَهَا فَقَالَ: (أَيَدْفَعُ يَدَهُ إِلَيْكَ فَتَقْضُمُهَا كَمَا يَقْضُمُ الْفَخْلُ) (الحديث ۲۹۷۳، أطرافه في: ۱۸۴۸، ۲۲۶۹، ۴۴۱۷، ۶۸۹۳) (۲۷۵).

یه‌علای کوری نومه‌ییه (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له‌خزمهت پیغه‌مبه‌ر
خویدا (دروودی خوی لسم بئ) غه‌زای ته‌بوکمان کرد، له‌م غه‌زایه‌دا و شتره‌ نیره‌یه‌کم دا
به‌غهمزاکاری له‌پښگه‌ی خودادا سواری بوو، له‌باری دلم دا نه‌م هاوکاریه‌م له‌م
بابه‌ته‌دا باشترین کرده‌وی باشم بوو، که‌لای‌خودا ببی به‌زه‌خیره‌ بوم.

له‌م غه‌زایه‌دا پیاوړیکم به‌کړی گرت، له‌گه‌ل پیاوړیکی تر‌دا بوو به‌شهری
یه‌کیکیان ده‌ستی نه‌ویتیانی برد به‌ده‌ماو گازی لئ گرت، نه‌ویش له‌تاوانا
ده‌ستی خوی له‌ده‌می راپسکاند، یه‌کی له‌ددانه‌ دووینه‌کانی خست!

کابرای ددانکه‌وتوو بۆ سکاڵا هات بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم بئ) نه‌ویش
فهرمووی: (وه‌ک نیره‌ و شتر ده‌ستی برای خوتان ده‌کروژن، خوینت ناکه‌وی)
(تاج/۳-ل-۲۲۶ ف ۱-ز-۸۷).

۱۲۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) قَالَ: (بُعِثْتُ بِجَمَاعٍ الْكَلِمِ وَلَصِرْتُ بِالرُّعْبِ فَيَبِّتَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيتُ بِمَفَاتِيحِ
خَزَائِنِ الْأَرْضِ فَوُضِعَتْ فِي يَدَيَّ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَقَدْ ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَهَا) (الحديث ۲۹۷۷، أطرافه‌ في: ۶۹۹۸، ۷۰۱۳،
۷۲۷۳ (۲۷۶).

نه‌بوهوره‌یره‌ (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم بئ) فهرمووی:
(خودا منی کردوه به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردوم بۆ سهر نه‌و خه‌لکه‌، قسه‌ی
نه‌سته‌ق و فهرمووده‌ی پر مه‌عنای پی به‌خشیووم، وه‌تا مانگه‌ ریبه‌ک دوزمن
له‌سامو شکوی خوم و له‌شکرم زهنده‌قیان ده‌چی و وره‌ به‌رده‌ده‌ن و نه‌مه‌ بووه
به‌هو‌ی سه‌رکه‌وتن بۆ ئیمه‌) وه‌هه‌روا فهرمووی: (له‌خه‌ونا بووم کلپله‌کانی
گه‌نجینه‌کانی زه‌ویم پی دراو، خرا‌نه‌ ناو ده‌ستم).

ئەبۇھورەیرە (دەزى خۇى لى بىن) فەرمووى: (ئەھوتتا پېغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بىن) خۇى نەماوھو ئىوھ بەرودوا لەپاش ئەو، خەزنى نەو ئەو گەنجانە دەر دەھىننەو بەكىشىان دەكەنەو ولات لەدوا ولات نازادى دەكەن! مەبەست لە (جوامع الكلم) ئايەتەكانى قورئان وفەرمووده پىرواتاكانى پېغەمبەرە (بىر: ژ: ۲۱۷ تەجربىد=۳۳۵ فەتەح + تاج/۱-۳۴۳ ف ۴).

۱۲۲۱- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ صَنَعْتُ سُفْرَةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ حِينَ أَرَادَ أَنْ يَهَاجِرَ إِلَى الْمَدِينَةِ قَالَتْ فَلَمْ نَجِدْ لِسُفْرَتِهِ وَلَا لِسِقَائِهِ مَا نُرْبِطُهُمَا بِهِ فَقُلْتُ لِأَبِي بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا أَحَدٌ شَيْئًا أُرْبِطُ بِهِ إِلَّا نِطَاقِي قَالَ: فَشَقَّيْهِ بِأَثْنَيْنِ فَأَرْبِطِيهِ بِوَاحِدِ السَّقَاءِ وَبِالْآخِرِ السُّفْرَةَ فَفَعَلْتُ فَلِذَلِكَ سُمِّيَتْ ذَاتُ النَّطَاقَيْنِ (الحديث ۲۹۷۹، طرفاه في: ۳۹۰۷، ۵۳۸۸) (۲۷۷).

ئەسمای كچى ئەبۇبەكر (دەزى خۇى لىسەر بىن) فەرمووى: ئەوكاتە كە پېغەمبەر (دروودى خۇى لىسەر بىن) وىستى لەگەل باوكم دا، لەمەككەوھ كوچ بكەن بۆ مەدىنە، لەتاو زۆر بۆھىنانى ناموسوئمانەكان، خۆم توپشەبەرەكەى پېغەمبەرم دروست كرد، بەلام شتئ نەبوو دەمى توپشەبەرەكەو دەمى كوندەكەى پىبەستىن. بەباوكم گوت: بەخوا ھىچم دەست ناكەوئ بىكەم بەدەمبىن مەگەر پىشتىنەكەى خۆم؟ ئەوئش فەرمووى: دەى باشە پىشتىنەكەت بكە بەدوو لەتەوھ، بەيەكىكىان دەمى كوندەكە ببستەو بەوئترىشىان دەمى توپشەبەرەكە، منىش وام كرد، جا لەمەوھ ناونرام: (ذات النطاقين) واتە: دوو پىشتىن خان. (تاج/۴/۳۱۴ ف ۳-۱۰۱. باسى كوچكردن).

۱۲۲۲- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَكِبَ عَلَى حِمَارٍ عَلَى إِكْفٍ عَلَيْهِ قَطِيفَةٌ وَأَرْدَفَ أَسَامَةَ وَرَأَاهُ (الحديث ۲۹۸۷، أطرافه في: ۴۵۶۶، ۵۶۶۳، ۵۹۶۴، ۶۲۰۷) (۲۷۸).

(۲۷۷) لاحظ ما جاء في خاتمة كتاب الجهاد (فتح/۶ص ۱۹۵) - المترجم.

(۲۷۸) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: في دعاء النبي (صلى الله عليه وسلم) وصره على اذى... برقم: ۱۷۹۸.

نوسامه‌ی کوری زهید (پژای خوی لب بن) فہر مووی: پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن)
لہسر کورتانی کہ وہ سورای گوید ریڑی بوو، سہر کورتانہ کہ قہیفہ بوو،
منیشی لہ پاشکوی خویہ وہ سوار کرد. (تاج/۸/۱۰۰ ف-ز-۳۲ - دستوورہ گانی
سواری).

۱۲۲۳ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْبَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ عَلَى رَاحِلَتِهِ مُرْدِفًا أَسَمَةَ بْنَ زَيْدٍ وَمَعَهُ بِلَالٌ وَمَعَهُ عُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ مِنَ الْحِجَابَةِ حَتَّى أُنَاخَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْتِيَ بِمِفْتَاحِ الْبَيْتِ فَفَتَحَ وَدَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ أَسَمَةُ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانٌ فَمَكَثَ فِيهَا نَهَارًا طَوِيلًا ثُمَّ خَرَجَ فَاسْتَبَقَ النَّاسُ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَوَّلَ مَنْ دَخَلَ فَوَجَدَ بِلَالًا وَرَاءَ الْبَابِ قَائِمًا فَسَأَلَهُ أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَشَارَ لَهُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ فَتَسَيَّتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى مِنْ سَجْدَةٍ (الحديث ۲۹۸۸، أطرافه في: ۳۹۷، ۴۶۸، ۵۰۴، ۵۰۶، ۱۱۶۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۲۹۸۸، ۴۲۸۹، ۴۴۰۰) (۲۷۹).

عہد و لای کوری عومہر (پژای خوی لب بن) فہر مووی: پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن)
روزی نازاد کردنی مہککہ لہ لای سہروی مہککہ وہ بہ سواری و شترہ کہی ہاتہ
ناو مہککہ وہ، نوسامہ‌ی کوری زمیدی خستبوویہ پاشکوی خویہ وہ، بیلای
لہ گہل بوو، عوسمانی کوری طہلحہ یشی لہ گہل بوو، کہیہ کی بوو
لہ زیوانہ گانی بہیت، پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن) بہ سوای تہ شریفی ہات، ہہتا
گہیشتہ مزگہوت، لہ حہوشی مزگہوتدا و شترہ کہی ییخ دا، نہوجا فہرمانی
بہ عوسمانی کوری طہلحہ کرد، کلیلی بہیتی ہیناو دمرگای کابہی کردہ وہو،
پیغہ مہر (درویدی خوی لہسر بن) چوہ ژوورہ وہو نوسامہ و بیلال و عوسمانیش
لہ گہلایا چوونہ ژوورہ وہ، دنیا روژ بوو.

پیغمبرو نهو چهند که سهیه ماو دیه کی زور له ژووره وه مانه وه، نهو جا هاته دمره وه خه لکه کهش په لاماری ژووره وه بیان دا، ئیبنو عومر په کهم کهس بوو که خوی کرد به ژوورا، روانی بیلال له پشت دمرگا که وه وه ستاوه، ئیی دهرسی: ئایا پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی) له کویدا نویژی سوننه تی ناو بهی تی کرد؟ نهویش نهو جیگه یه ی پی نشان دها که حه زمرت نویژی تیادا کردبوو، ئیبنو عومر فهرمووی: به لام له بیرم نه بوو که له بیلال بیرسم که خوشه ویست (درویدی خوی لسمر بی) چهند رکات نویژی تیا کرد. (تاج/ ۸/ ۲۳۶ ف- ۸) + (تاج ۱۲- ۲۷۲ ف- ۲- باسی نویژ کردن له ناو مالی کابه دا- ش/ د/ ت/ ن).

سه فهر به قورئان بو ولاتی دوژمن ناباشه، ذیکر له سه فهدا

۱۲۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ (الحدیث ۲۹۹۰) (۲۸۰).

عه بدولای کوری عومر (همزی خوابان لئ بی) فهرمووی: پیغمبر (درویدی خوی لسمر بی) ریگه نه دها که قورئان بری بو ولاتی دوژمن. چونکه مه ترسی نهو ده کری که ده ستکاری قورئان بکری، یا بیریزی پی بکری له لایه نی دوژمنه وه.

روونکردنه وه:

مه به ست لهه جوړه بابته و برپاره، لهو روژگارمدا بوو که هیشتا مه ترسی نهو ده کری، که به هو دی ده ستکاری قورئانه وه، قورئان گوړانکاری تیا بکری، به لام ئیستا نهه مه ترسییه نه ماوه، چونکه به سه دان مه لیون نوسخه له قورئان، له ده سخه تو له چاپکراو، به جیهان بلا بوته وه، بگره ئیستا باشتین

چاپی قورئان ئەوھىيە كە لە ولاتە ناموسوئلمانەكان چاپ دەكرى لەبەر ئەوھ و اباشە بۆ ئەو بەرپزانەى كە لەولاتی ئىسلامەوھ، كۆچ ياسەفەر، دەكەن بۆ ولاتە ناموسوئلمانەكان، قورئان و كتيبي حەديت و تەفسىرو شەرىعەت لەگەڵ خۆيان بەرن، يا هەول بەدن كە پەيدايان بكەن، چونكە يەكى لەهوى بەردەوامبوونی بىرو باومر ئەوھىيە كە هۆكارى روونكردنەوھ: و پەخشەوھ بوونی لەبەردەستدایى.

جا لەكاتى نەقل و گواستەنەوھى ئەم جۆرە شتانەدا، بەم مەبەستە رەوايە موسامەحەو چاپووشى لەهەندى گىرو گرتى پيشەات دەكرى، وەك دوور نىيە كە كتيبە پىرۆزەكان، لەناو پاپۆرو خۆشپۆو شتى وادا، لەجىگەى شايانى خۆيان دانەنرێن، يا لەلايەن كرىكارو حەمال و دەستەى كارمەندانى بەرپرسىارى ئەم جۆرە كارو فرمانانەوھ ريزى شايانى خۆيان پى نەدرى، بەلام لەهەمان كاتدا وەك پىويست ئەركى سەرشانى خۆيان ئەنجام دەدەن، و ئەوھى مەبەستى هەموو لايەكە ديتەدى. لەبەر ئەوھ موسامەحەو چاپووشى لەم جۆرە گەرفتانە دەكرى و بەرئەو جۆرە ياسايە دەكەوى كە دەفەرەوى: (للضرورات احكامها: ناچارىەكان برپارى تايبەتى خۆيان هەيە).

۱۲۲۵ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكُنَّا إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى وَادٍ هَلَّلْنَا وَكَبَّرْنَا ارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَلِكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ تَبَارَكَ اسْمُهُ وَتَعَالَى جَدُّهُ) (الحديث ۲۹۹۲، أطرافه في: ۴۲۰۵، ۶۳۸۴، ۶۴۰۹، ۶۶۱۰، ۷۳۸۶) (۲۸۱).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا لەخەزمەتی
 حەزەرتدا بووین، گشت جارێ که دەگەشتینە سەر بەرزاییەك که دەپروانی
 بەسەر شیوو دۆلیکا، دەستمان دەکرد بەگوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ)
 بەدەنگی بەرز، پێغەمبەریش (دروودی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو موسوڵمانانە!
 بەزەویتان بەخۆتانایە، ئەم هاتو هاتو پێناوی، خۆ ئێوە هاوار
 لەکەرو لال یا لە نادیار ناکەن، ئێوە بانگی کەسێ دەکەن و لەکەسێ
 دەپارێنەوه، کەئەگای لەخەشی مارو میرووه، کە خەوای گەورەیه، کەبەیسەرەو
 لەهەموو شتێ نزیکترە، پێرۆزبێ ناوی و پیت و فەری مەزن بێ).

۱۲۲۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا
 كَبْرًا وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا) (الحديث ۲۹۹۳، طرفه في: ۲۹۹۴) (۲۸۲).

جەبیری کوری عەبدوللای (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: جاران دەستوورمان
 وابوو کەسەرەدەکەوتینە سەر بەرزایی (اللَّهُ أَكْبَرُ) مان دەکرد، کە دادەبەزین بۆ
 شوینی نەزم و نەوی (سبحان الله) مان دەکرد.

۱۲۲۷ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا)
 (الحديث ۲۹۹۶) (۲۸۳).

ئەبومووسای ئەشعەری (مەزەب خەوای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ)
 فەرمووی: (لەکاتی نەخۆشی و لەکاتی سەفەردا بەندە یەکێکی خۆدا، جی پیاوێ،
 جی ژن، کاتی لەش ساغ بووه و لەمەلەوه بووه، جی کارێکی باشی کردبێ و
 جی پەرستشێکی ئەنجام دابێ، وەك قورئان خوێندن و شەو نوێژ و رۆژوو
 سوننەت و شتێ تری و، کە لەبەر نەخۆشی یالەبەر سەفەر، ئەوێ بۆ ئەنجام

(۲۸۲) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث جابر في التيسير (فتح ۱۹۵/۶) خاتمة كتاب الجهاد والسير - المترجم.

(۲۸۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي موسى: (إذا مرض العبد) المصدر السابق - المترجم.

نەدرئ، ئەو خۇدا پاداشتی وێنەى ئەوەى لەکاتى نەخۆشى و لەماوەى سەفەرەکەیدا بۆ دهنوسیت).

ئەم بەهرانە لەم فەرموودەیه وەردەگیرئ:

۱- مەبەست لە (عبد) موسوڵمانە، نیربى یا مئ.

۲- ھەرکارئ موسوڵمان خووی پێو بگرئ و لەکاتى لەشساغیدا بیکات، ئەگەر نەخۆش کەوت، وەلەبەر نەخۆشیەکەى ئەو کارە باشەى بۆ ئەنجام نەدرا، ئەوە خیرى کردنى ئەو کارە باشەى بۆ دهنووسرئ، بەمەرجى نیازى کردنى ئەو کارە باشەى ھەبئ، لەکاتى نەخۆشیەکەدا، کەناپکات نەخۆشیەکە رێگرە لئى.

۳- نەکردنى کارى سوننەت چى بەھۆى نەخۆشیەوە بئ، یا بەھۆى سەفەرەو مئ، یا بەھۆى عوزرەو مئ، وەك زۆربۆھینانى خەو، رێك وەك حالەتى نەخۆشى وایە، بەلام سەفەرەکە نابئ سەفەرى گوناھ بئ.

۴- ئەنجامدانى کارى فەرز، لەکاتى ھەبوونى مەھانەى رەوادا، لەسەر شیوہبئ کەنەگاتە شیوہى ھەرەتەواوى ئەنجامدانى ئەو کارە لەکاتى لەش ساغیدا، ئەوە ھەمان پاداشتی کاتى لەش ساغى بۆ ھەيە، بە وێنە: نەخۆشى کەنویژەکەى بەدانیشتنەوە بکا بەقەد پاداشتی کاتى لەش ساغى بۆ دهنوسرئ، کە نوێژەکەى بەپێو دەکا.

۵- نەکردنى کارى خراپ، بەھۆى نەخۆشى و سەفەر و شتى واو، گوناھى کاتى لەش ساغى بۆ نهنوسرئ، کە ئەو کارانەى لەو کاتەدا کردووە، ئەوە رەحمەتێکە لەخوداوە.

۶- نەخۆش و رێبوار ئەگەر زەحمەت بکێشن و ئەوەى لەکاتى لەش ساغى و لەکاتى بوونیان لەمالەوہ کردوو یانە، لەکاتى نەخۆشى و لەکاتى سەفەردا، ھەمان شت بکەن خیرى زیاترە بۆیان مەگەر دەقئ ھەبئ لەسەر ئەوە کە نەکردنى ئەو کارە، لەو دوو کاتەدا باشترە لەکردنى، وەك گرتنى رۆژووى

رؤزی نۆمینهی حاجیان، بۆ حاجی لهکیوی عهرفه، که لهو رۆژمدا حاجی
سهرگهرمی کردنی چهجه. (بر: تاج/ ۲ ل- ۱۳۴)

سهفهکردن بهتهنها یا به بی فهرمانی باوک و دایک

۱۲۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُ مَا سَارَ رَاكِبٌ بَلِيلٍ وَخَدَهُ
(الحديث ۲۹۹۸) (۲۸۴).

ئیبنوعومەر (رەزای خۆی لێ بێ) دهمهرموی: خوشهویست (دروودی خۆی لاسر بێ)
دهمهرموی: (ئهووی من دهیزانم لهباری تهنهاییهوه نهگهر خهئیکش وهک
من بیزانن، هیچ کهسی بهشهو بهتهنها خۆی، بهبی هاوپی نهدمپوشت بۆ
هیچ شوینی) (تاج/ ۸ ل- ۸۵ ف- ۲۴- ۲۵ باسی سهفهر..).

رافه و شیکردنهوه:

مه بهست لهم فهرموودیه ئهوویه کهشهو جیگهی مهترسییه، زیاتر
لهروژ ههمو جانهومری لهشهو دا دهکهویتهکار، وهکی تریش جنۆکهو
شهياتینیش لهشهو دا دهکهونه گهر، دوور نیهخۆیانی نیشان بدهن
بهههرشیومی بووه تووشی ئیش و نازارو خایهلهی بکهن، ئهووی لهبهر چاوه
ههتاوهکو ئیستاش نهخۆشی دمروونی و شیئی زۆربهی لهشهو دا تووشی
توشبوان دهبن، خودا پهنامان بدات.

۱۲۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ: (أَحْيٍ وَالِدَاكَ؟) قَالَ: نَعَمْ قَالَ:
(فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ) (الحديث ۳۰۰۴، طرفه في: ۵۹۷۲) (۲۸۵).

(۲۸۴) لم يوافق على إخراج حديث ابن عمر في السير وحده (فتح/ ۱۹۵/۶) - المترجم.

(۲۸۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: بر الوالدين... رقم: ۲۵۴۹.

عہدوللای کوری عہمر (درویدی خوی لئ ہی) فہرمووی: پیاوی ہات بو خزمہتی پیغہمبہر (درویدی خوی لئسر ہی) پرسى پئی کرد کهریگہی بدا بجی بو غہزا، پئی فہرموو: (نایا باوک و دایکت ماون؟) گوتی: بہلئ. فہرمووی: دەى کەواتە برۆ بوخزمەتی ئەوان تیکۆشەو غەزای تۆ ئەوہیہ کەخزمەتی ئەوان بکەى!) (تاج/ ٨٨- ٧٨ز - ٢٠ خاومنى مەہانەى رەوا ئەگەر نەشچى بو غەزا قەیناکا).

هەندى بابەتى جيا لہ کاتى غەزادا، وەھەندى مەہانەى رەوا

١٢٣٠- عَنْ أَبِي بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَالنَّاسُ فِي مَيْتِهِمْ فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا: (أَنْ لَا يَتَّقِينَ فِي رَقَبَةِ بَعِيرٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ أَوْ قِلَادَةً إِلَّا قُطِعَتْ) (الحديث ٣٠٠٥) (٢٨٦).

ئەبوبەشیری ئەنصارى (درویدی خوی لئ ہی) فہرمووی: لەسەفەریکا لەگەڵ پیغہمبەر دا بووین خەڵکەکە شوینی شەویان گرتبوو، کەمى بلاو بوو بوونەوہ پیغہمبەر (درویدی خوی لئسر ہی) رابەریکی نارد بۆلایان، کەپیان رابگەيەنئ: کە ھەر و شترى ملیوانکەى ژيى کەوانى لەمەل دایە، یاخود ھەر ملیوانکەيەکی دیکەى لەگەردندايە، بپچرپننەوہو لەملى دابکەن!) (تاج/ ٨٨/ ٩٥- ٢٩ف- ١)

ھۆی ئەم نەھيە وەك شیخی عەینی دەفەرموئ: ژيى کەوان زۆر قایمە لەبەر ئەوہ ھەندى کيشە دروست دەکا، وەك:

١- ھەندى کەس ھەندى شت دەکەنە ملى ولاخ بەنيازى چاوەزار.

۲- شہرِ فہرمانیان پیٰ دہکا بہ پچراندنی چونکہ نہو جوڑہ شتانہ نابن بہ چاوہزار لہ بہر نہوہ زیانیان ہہیہ نہوہک قازانج، وہک لہ بینیان توند دہبی و دہیان خنکینی یا دہگیریٰ لہ قہ لہیہک و دہبیۃ ہویٰ خنکاندنی ناژہلہکہ۔ بہ لّام چاوہزار بہ ناوہ جوانہکانی خواو بہ صیفاتہکانی و بہ نایاتی قورٹان دروستہ (بروانہ: فہر موودہی ژمارہ: ۱۰۰۶ لہم بہرگہیہدا) و منہوہ بہر نہم نہہیہ ناکہوئی بہ لّام شتی وایش دہبیٰ بہ شیوہیکی شایان بہ و لاّخ و ناژہلہکہدا ہہ لواسریٰ، وہک نہوہ بہ بہ نیکی ناقایم بکریۃ ملی، یا بہ جل و کورتان و سہرکہللہو زین و سہرزینی و لاّخہکہدا دادووریٰ یا لہ شوینیکی شایانا لہ تہ ویلہو وپشتیرو جیگہی ناژہلہکہ دابنریٰ۔ شہرِ ریگہی شتی وادہدا، چونکہ بناغہی شہرِ لہ سہر ناسانکاری و بہرژہ و ہندی بہ ندہکانہ۔

نہبوبہ شیری نہ نصاریٰ ہاورپی پیغہ مہرہ، لہ ناو ہاورپیانی پیغہ مہرہدا کہ سیکی تر نییہ بہم ناوہ، بہ لّام ہہیانہ کہ کہ سناو (کونیہ) ی نہبو بہ شیر بی، وہک: بہراء پیچی دہگوتریٰ: نہبوبہ شیر۔

نہبوبہ شیر لہ پاش رووداوی ٹہل حہررہ مردوہ (بروانہ: ژمارہ: ۱۲۱۳) نامادہی غہزای ٹوحدو غہزای خہندہق بووہ، دہلین: تہمہن دریژ بووہ۔

۱۲۳۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَخْلُوَنَّ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرَمٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُنِيتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجْتُ امْرَأَتِي حَاجَةً؟ قَالَ: (اذهَبْ فَحُجِّ مَعَ امْرَأَتِكَ). (الحديث ۳۰۰۶، أطرافه في: ۱۹۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳) (۲۸۷)۔

ٹیبنو عہباس (مزی خوی لہ ہن) فہر مووی: لہ پیغہ مہرہ ژنہوت دہیفہر موو: (نابیٰ پیاوو ژنی بیانی بہ تہنہا، دوو بہ دوو، لہ شوینیکا

کۆببنهوه، ئافرهتیش نابێ بچێ بۆ سهفهري دوور مهگهر خۆی (مهحرهم) ی لهگهڵدا بێ). پیاوێ ههستا گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! من خۆم بۆ فیساره غه‌زا ناوئوس کراوم و ژنه‌که‌شم چوووه بۆ چه‌ج؟! فه‌رمووی: (ده‌ی خوشت برۆ له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌تا بۆ چه‌ج) (بروانه: ژماره: ٨٥١ به‌هرگی دووهم باسی سه‌فه‌رکردنی ژن به‌ته‌نها به‌بێ که‌سیکی خۆی..).

کۆشتنی ژن و منال و سووتاندن به‌ئاگرو دیلو بارمه‌تیه‌و....

١٢٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (عَجِبَ اللَّهُ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ). (الحديث ٣٠١٠، طرفه في: ٤٥٥٧) (٢٨٨)

ئه‌بوهوره‌یره‌ (ه‌زای خوی لێ بێ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوی لێ بێ) دمه‌فرموێ: (خودا ته‌عه‌جوب ده‌کا سه‌یری دێ له‌هه‌وزێ که‌به‌زنجیرو کۆته‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه) (بروانه: تاج/ ٨- ١٧١ف١).

١٢٣٣- عَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْأَبْوَاءِ أَوْ بِوَدَّانٍ وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يُبَيَّتُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَيُصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ قَالَ: (هُمْ مِنْهُمْ) وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: (لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)). (الحديث ٣٠١٢، طرفه في: ١٠٤١ تجريد = ٢٣٧٠ فتح) (٢٨٩).

سه‌عبی کوری جه‌ثامه‌ (ه‌زای خوی لێ بێ) فه‌رمووی: له‌ ئه‌بواء، یا له‌ وه‌ددان، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لێ بێ) ته‌شریفی هات، ئه‌م پرسیاره‌یان لێ کرد: له‌شه‌ودا ده‌درێ به‌سه‌ر ناموسو‌لمانانی جه‌نگی (حه‌ری) دا، له‌ناو ماله‌کانیا‌نا له‌کاتی

ئەو شەبە یخوونەدا، ژن و منائیان بەردەكەون ئایا بەكوشتن یا بەزامار بوون، ئایا حوكم و برپاری ئەو ژن و منالانە چییە؟ فەرمووی: (ئەوانیش لەوانن لەبەرناچاری برپاری كوشتنی ژن و منال و شەركەریان لەحالی وادا - كەستەمە لەیەكتری جیاكێنەو- وەك یەكەو دروستە) (بروانە: تاج/۸- ۱۳۰- ۵۲ف- ۲. باسی ژن و منداڵ و پیرەمێرد ناكوژرین) + (ژمارە: ۱۰۴۱ تجرید).

۱۲۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ امْرَأَةً وَجَدَتْ فِي بَعْضِ مَغَازِي النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْتُولَةً فَأَلْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَتَلَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ. (الحديث ۳۰۱۴، طرفه في: ۳۰۱۵) (۲۹۰)

عەبدوللای کوپی عومەر (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەغەزایەکا لەغەزاکانی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) لاشەی ژنیکی کوژراو دۆزرایەو، پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) كوشتنی ژن و منائی بەناپەسەند دانا. (تاج/۸- ۱۳۰- ۵۲- باسی ژن و منال و پیرەمێردو کۆیلەو سوتان).

۱۲۳۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) لَمَّا بَلَغَهُ أَنَّ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَوْ كُنْتُ أَنَا لَمْ أَحْرِقْهُمْ لِأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُعَذِّبُوا بِعَذَابِ اللَّهِ) وَلَقَتْلُهُمْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ) (الحديث ۳۰۱۷، طرفه في: ۶۹۲۲) (۲۹۱).

عیکرەمە (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عەلی (پەزای خۆی لێ بێ) دەستەییکی سووتاند، کە لەئیسلام وەرگەراپوون، کە ئەمە گەیشتەو بەئیبینوعەبباس (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەگەر من بومایە لەشوینی عەلی نەمدەسووتاندن چونکە پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەفەرموی: (بەسزای تایبەتی خودا، کەبریتییه لەسزادان بەناگر، کەس سزا مەدەن) بەلام ئەوانەم دەكوشت چونکە

(۲۹۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: تحريم قتل النساء والصبيان في الحرب، رقم: ۱۷۴۴.

(۲۹۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس مع علي (فتح/۶/۱۹۵) - المترجم.

پیغہ مبہر (درویدی خوی لمسر بی) دمفہ رموی: (ہمر کہسی نایینی خوی گوری
بیکوزن) (تاج ۳۱-۲۲۹ ف-۲۸-۸۸. باسی حوکی و مرگہ راوہ لہ دین).
۱۲۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (قَرَصَتْ نَمْلَةٌ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرِيَّةِ
التَّمَلِّ فَأُخْرِقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ أَخْرِقْتَ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ
(الحديث ۳۰۱۹، طرفه في: ۳۳۱۹) (۲۹۲).

نہ بوہور دیرہ (درویدی خوی لن بی) فہر مووی: ژنہ وتم لہ خو شہ ویست (درویدی خوی لمسر
بی) دمیفہ رموو: (جاری میروولہ ی پیغہ مبہری لہ پیغہ مبہر مکان دہگہ زی،
پیغہ مبہر کہ فہرمان دمدا شارد میروولہ کہ ہموو دہسوتینن، جا خودا
لہسر نہوہ گلہ یی لی دمکاو سروشی بو دہنیری، خو تو تاقہ یہک میروولہ
گہستی کہچی نہتہ و میہکت لہنہتہ و مکان سہر توپ سووتاند کہ حالیان
وابوو تہ سبیحات و سوپاس و ستایشی خویان دہکرد) (تاج ۴/۱۵-۱۵-۴
گیانلہ بہری کوشتنی فہدہ غہ بی).

۱۲۳۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (أَلَا تُرِيدُنِي مِنْ ذِي الْخَلَصَةِ وَكَانَ بَيْنَا فِي خُتْمٍ يُسَمَّى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَةِ
قَالَ: فَأُطْلِقْتُ فِي خَمْسِينَ وَمِائَةً فَارِسٍ مِنْ أَحْمَسَ وَكَانُوا أَصْحَابَ خَيْلٍ قَالَ
وَكُنْتُ لَا أَثْبُتُ عَلَى الْخَيْلِ فَضَرَبَ فِي صَدْرِي حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ أَصَابِعِهِ فِي صَدْرِي
وَقَالَ: (اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا) فَأُطْلِقَ إِلَيْهَا فَكَسَرَهَا وَحَرَّقَهَا ثُمَّ بَعَثَ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخْبِرُهُ فَقَالَ رَسُولُ جَرِيرٍ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ
مَا جِئْتُكَ حَتَّى تَرَكْتُهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجُوفٌ أَوْ أَجْرَبُ قَالَ: (فَبَارَكَ فِي خَيْلِ أَحْمَسَ
وَرَجَالِهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ) (الحديث ۳۰۲۰، أطرافه في: ۳۰۳۶، ۳۰۷۶، ۳۸۲۳،
۴۳۵۵، ۴۳۵۶، ۶۰۹۰، ۴۳۵۷، ۶۳۳۳) (۲۹۳).

(۲۹۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التهي عن قتل التمل، رقم: ۲۲۴۱.

(۲۹۳) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: فضائل جرير بن عبد الله، رقم: ۲۴۷۶.

جهریری کوری عهبدوڻلا (رهزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) فهرمووی پیم: (نهری بوتخانهی ذولخه صهه له کۆل ناکه یته وه) بوتخانهیی له یه مهن هه بوو ناوی ذولخه له سه بوو، پیان دهگوت: که عه بهی یه مانی، له بهر نه وهی که له ولاتی یه مهن بوو.

فهرمووی: منیش به سه دو په نجا سواره وه له هۆزی نه حمهس که هۆزی خۆمن، تاوم دایه، وهک دهمانین هۆزی نه حمهس خاوهن رهوگن، به لام من خۆم به سهر ماینه وه پی نه دهگیرا نه وهم عهرزی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) کرد، جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) بو موفرکی، به نیازی خۆگرتن به سهر و لاخی سوار ییه وه دهستی دا به سینگما، ته نانهت شوینه واری لیدانی په نجه کانی به سهر سینگمه وه دیار بوو، وه فهرمووی: (خودایه راگیری بهر موو وه بیکه بهر اهریکی شارمزا) نیت له وه دو جهریر قهت له مایین نه که وته خواره وه، نه و جا خۆم له شکره که رویشتن بو گیانی بوتخانه که و به ته که مان شکان و خانوه که مان رمان و نه وهشی له وی بوو کوو شتمان و دواپی کابه درۆینه که مان به ته و اوای سووتاند، نه و جا رابه ریگمان نارد بو خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) نه م هه واته خوشه پی راگه یاند، رابه ره که ی جهریر عهرزی حمه زمرت دهکا: به و که سهی که توی کردووه به پیغه مبهیری راست و دروست و رهوانه ی کردووی بو سه رنیمه، که هاتم بتخانه که سووتابوو نه تووت و شتری گه ره و قهترانی لی دراوه، ناوا رهش داگیرسابوو! وهک که لاوه یه کی کۆن چۆل و هۆل بوو! گوتی: جا پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمهر بی) پینج جار نزای پیروزی بو رهوگ و پیوانی هۆزی نه حمهس فهرموو) (تاج/ ٥٥- ٢٣٠ ف- ٢٢- ٦٥. گه ورمی جهریر ش / ت).

روونکردنه وه:

باخ سووتاندن و ژن و منال کوشتن و دی سووتاندن و باخ و رمز داهینان و گه لی شتی تری له م بابه تانه، بریاره که یان به پیی هه لو یست و بهرزه موندی گشتی موسولمانان دهگۆری، به شیوه یه کی گشتی نه م جوړه شتانه هه تا له کاتی روودانی

جہنگا ناباش و نارہوان و نابیٰ نہنجام بدرین. بہ لام نہ گہر شہر گہرم بوو
جہنگاومر نہیدہ پەرژایہ سہر جیاگردنہوی جہنگاومریان لہنا جہنگاومریان، یا
بوو بہ شہرہ تۆپو شہرہ فرۆک و لہہردوولا مال و منال و پیرو بہککوتہ
کوژران و پیوہ بوون، نہوہ لہبہر ناچاری ری بہو جوړہ شتانه دہدری.

لہراستیدا بۆ نہم سہردمہ مہلاو زاناکان تا رادہیی دوورن لہہلہسورانی
جہنگو دوورہ شہرن و لہبہر نہوہ کہمتر ناگایان لہبارودوخی دہروونی
جہنگاومرہکان ہہیہ، کہوہک تہندووری داخراو کلپہ کلپہتہ! لہبہر نہوہ
برپارہکانیان لہم لایہنہوہ ہہر برپارہ کوژنہکانہو، تارادہیی نیوہ ناچلہ.

۱۲۳۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (هَلْكَ كِسْرَى ثُمَّ لَا يَكُونُ كِسْرَى بَعْدَهُ وَقِصْرٌ لِيَهْلِكَنَّ
ثُمَّ لَا يَكُونُ قِصْرٌ بَعْدَهُ وَلَتَقْسَمَنَّ كُنُوزُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الحديث ۳۰۲۷ أطرفه
في: ۳۱۲۰، ۳۶۱۸، ۶۶۳۰) (۲۹۴)

نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لہ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بئ) فہرمووی:
(وا کیسرا لہناو چوو نیتر لہپاش نہو کیسرای تر نابی، قہیسہریش لہناو
نہچی و لہپاش نہویش قہیسہری تر نابی، بہو کہسہ کہ گیانی منی
بہدہستہ، گہنج و سامان و گہنجینہی نہم دوو پادشایہ دہست موسولمانان
دہکہون و بہخت دہکریں لہپیٹاوی خودادا) (تاج/ل-۳۶۷ ف-۷-۱۱۲).

- وَعَنْهُ فِي رَوَايَةٍ: قَالَ سَمِيُّ النَّبِيِّ (دروودی عروای لہسہر بئ) الْحَرْبُ خَدْعَةٌ (الحديث
۳۰۲۹، طرفه في: ۳۰۲۸).

دیسان نہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لہ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بئ)
فہرمووی: (شہر فروفیلہ، جہنگ بہ فرو فیل دمبریتہوہ) (تاج/ل-۱۲۸ ف-۲-ز-
۵۰. شوینہ گومکی لہشہر دا پہسہندہ).

دووبہرہ کی وہ گوی نہ کردنی فہرمانی سہریازی و

ہہ ندی بابہ تی تر

۱۲۳۹- عن البراء بن عازب (رضی اللہ عنہما) یُحَدِّثُ قَالَ: جَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الرَّجَالَةِ يَوْمَ أُحُدٍ وَكَانُوا خَمْسِينَ رَجُلًا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ: (إِنْ رَأَيْتُمُونَا تَخْطِفُنَا الطَّيْرُ فَلَا تَبْرَحُوا مَكَانَكُمْ هَذَا حَتَّى أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ وَإِنْ رَأَيْتُمُونَا هَرَمْنَا الْقَوْمَ وَأَوْطَأْنَاهُمْ فَلَا تَبْرَحُوا حَتَّى أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ) فَهَزَمُوهُمْ قَالَ: فَأَنَا وَاللَّهِ رَأَيْتُ النِّسَاءَ يَشْتَدِدْنَ قَدْ بَدَتْ خِلَاجُهُنَّ وَأَسْوَفُهُنَّ رَافِعَاتِ ثِيَابِهِنَّ فَقَالَ أَصْحَابُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُبَيْرٍ: الْغَنِيْمَةُ أَيُّ قَوْمِ الْغَنِيْمَةِ ظَهَرَ أَصْحَابُكُمْ فَمَا تَنْتَظِرُونَ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جُبَيْرٍ: أُنْسِيْتُمْ مَا قَالَ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالُوا: وَاللَّهِ لَنَأْتِيَنَّ النَّاسَ فَلَنُصَيِّبَنَّ مِنَ الْغَنِيْمَةِ فَلَمَّا أَتَوْهُمْ صَرَفَتْ وَجُوهَهُمْ فَأَقْبَلُوا مُنْهَزِمِينَ فَذَلِكَ إِذْ يَدْعُوهُمْ الرَّسُولُ فِي أَخْرَاهُمْ فَلَمْ يَبْقَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرُ اثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا فَأَصَابُوا مِنَّا سَبْعِينَ وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابُهُ أَصَابُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَوْمَ بَدْرٍ أَرْبَعِينَ وَمِائَةً سَبْعِينَ أَسِيرًا وَسَبْعِينَ قَتِيلًا فَقَالَ أَبُو سَفْيَانَ أَفِي الْقَوْمِ مُحَمَّدٌ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَتَهَاَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُجِيبُوهُ ثُمَّ قَالَ أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قَالَ: أَفِي الْقَوْمِ ابْنُ الْخَطَّابِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَمَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ قُتِلُوا فَمَا مَلَكَ عَمْرٍ نَفْسَهُ فَقَالَ: كَذَبْتَ وَاللَّهِ يَا عَدُوَّ اللَّهِ إِنَّ الدِّينَ عَدَدَتْ لِأَخْيَاءِ كُلِّهِمْ وَقَدْ بَقِيَ لَكَ مَا يَسْؤُوكَ.

قال: يَوْمَ يَوْمِ بَدْرٍ وَالْحَرْبُ سِجَالٌ إِيَّاكُمْ سَتَجِدُون فِي الْقَوْمِ مُثْلَةَ لَمْ أَمُرْ بِهَا وَلَمْ تَسْؤُنِي ثُمَّ أَخَذَ يَرْتَجِزُ أَعْلُ هُبْلٍ أَعْلُ هُبْلٍ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَلَا تُجِيبُوا لَهُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا نَقُولُ؟ قَالَ: (قُولُوا: اللَّهُ أَغْلَى وَأَجَلُ) قَالَ: إِنَّ لَنَا الْعِزَّى وَلَا عِزَّى لَكُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَلَا تُجِيبُوا لَهُ؟) قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا نَقُولُ؟ قَالَ: (قُولُوا: (اللَّهُ مَوْلَانَا وَلَا مَوْلَى لَكُمْ) (الحديث ۳۰۳۹، أطرافه في: ۳۹۸۶، ۴۰۴۳، ۴۰۶۷، ۴۵۶۱).

بەراء (پەزى خۇي لى بى) فەرموۋى: لەرۋۇزى غەزاي ئوھوددا، پېغەمبەر (دروۋدى خۇي لەسەر بى) عەبدوﻟﻻي كوپى جوبەيرى كرد بەسەر كىردەي پىادەكان، كە پەنجا پىاۋى تىرھاۋىژ بوون پىي فەرموون: ئەگەر بەچاۋى خۇتان ئىمەتان دى لەوناۋەدا كوزراۋىن و لاشەمان كەوتووۋە مەل و مۆرو جانەومر دەمان خۇن، ئىۋە لەم شوپنەي خۇتان مەجولئىن و پىشتمان چۆل مەكەن، ھەتا خۇم دەنىرم بەشوپنەتانا لەجىگەي خۇتان مەبزوین.

جا سوپاي ئىسلام لەشكرى ناموسولمانەكانىان تىك شكان، بەراء فەرموۋى: بەخودا بەچاۋى خۇم ئافرەتە ناموسولمانەكانى قورەشىم بىنى، قۇلئان ھەئمالى بوو خلخال و لاقىان بەدەردوۋە بوو، بەرەو لوتكەي شاخەكە لەترسى دىل كردن، بەھەزاکردن ھەلدەھاتن! چاك و دامىنى كراسەكەيان كىردبوو بەلادا، ھەتا باش بتوانن رابكەن.

ئىتر ھاۋرپىكانى عەبدوﻟﻻي كوپى جوبەير گوتىيان: خزمىنە! رۇزى تالانە، زووكەن فرىاكەون، ئەوھتا سوپاي خۇمان سەر كەوتوون و ئىتر چاۋمروانى چىدەكەن؟ عەبدوﻟﻻي سەر كىردەيان پىي فەرموون: ئەي لەيادتان چوۋە كە پېغەمبەر (دروۋدى خۇي لەسەر بى) چى پى فەرموون؟ گوتىيان بەخوا دەرپۇين بۇ ناو مەردومەكە بەشى خۇمان تالان دەگرىن، ئىتر سەنگەرەكانى خۇيان چۆل كرد، عەبدوﻟﻻو چەند كەسى لەۋى مانەۋە، ھەموۋيان شەھىد گران، ئەۋانى تریان چوون بۇ تالانى كۆكردنەۋە.

جا كاتى رۇپشتن بۇناو خەلكەكە سەريان لى تىك چوو، نەيان دەزانى سەربەج لایەكا دىرېكەن و بەرەو دوا شكان و ھەلھاتن، ھۆى ئەۋەش ئەۋەبوو ئەمانە كەپشتى سوپاي ئىسلامىان چۆل كردو، ئالان بەتالان و پىرو پىتى جىھانەۋە، لەم كاتە ناسكەدا، خالىدى كوپى ولید، كە ئەۋكاتە لەگەل سوپاي ناموسولمانەكان بوو ھەلى دەست كەوتو ھىرشى بردو بوو بەھۆى تىك شكاندىنى سوپاي ئىسلام، ئەمە ئەو رووداۋەيە كە خودا لەقورئانا بەم ئايەتە

باسی دمکاو دمه رموی: إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تُلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ ۖ جا موسوئلمانان زور خراب شکان و هه موو هه ئهاتن، تهنه دوازده پیاو رایان نه کرد که له خه زمهت پیغه مبهردا مانه وه، دوژمن ههفتا کهسی له ئیمه شهید کرد پیغه مبهرو هاوړپییانی له غه زای به دردا زیانی سه دو چل کهسیان له دوژمن دابوو، ههفتا دیل و ههفتا کوژراویان هه بوو.

جا نه بو سوفیان که نه و روزه سهرؤکی بی باوهره کان بوو، کردیه سهر بهرزییه ک و بانگی کرد: ئایا موحه ممه د خوی ماوه یا کوژراوه؟ سی جار نه مهی دووباره کرده وه، پیغه مبهر (درویدی خوی لسه بی) فهرمووی: وه لامی مه دهنه وه، نه و جا هه مان پرسپاری سه بارهت به نه بو به کړو عومهری کوړی خه طاب سی جار دووباره کرده وه، نه و جا بایدایه وه بو ناو کوومه له کهی و گوتی: دیاره که نه مانه هه موویان کوژراون، نه گینا نه گهر زیندوو بونایه وه لامیان دمدایه وه.

عومهریش خوی پی رانه گرا، فهرمووی: دروت کرد نهی دوژمنی خودا! نه و ناوانه ی که تو یه که یه که هه ئیانته دا له سایه ی خودا وه هه موویان ماون، خودا مایه ی خه و خه فته و ناخوشی بو تو هیشتوته وه که پیی بته قی!

دوایی نه بو سوفیان گوتی: نه م روزه بهرؤزه کهی به در، بزائن شه پش به سه ریه هه رجاره ی لایه ک دمیاته وه، وه ک سه تلئ سهر بیر وایه، هه رساته ی وا به ده ست که سی که وه! هه روا گوتیشی: له ناو تهرمه کانتانا هه یه که تهرمه کهی شیواوه و لچو لیوو لوت و گوئ کراون، نه وه هه رچه ند به فهرمانی من نه بوو، به لام پیشم ناخوش نه بووه!

نه و جا له خوشیانا دهستی کرد به سوز کردن و سروود گوتن و به دهنگی بهرز خوش خوش دمیگوت: (اعل هبل، اعل هبل: سهر بهرزی بو هوبه ل! سهر بهرزی بو هوبه ل!) هوبه ل ناوی بوتی که وره یان بوو!

پیغمبره ریش (درویدی خوی لیسر بن) فہرمووی: (نہوہ بؤ وہ لآمی نادمہ وہ؟) عہرزبان کرد: قوربان بلّیین چی؟ فہرمووی: (بلّیین: اللہ اعلیٰ اجل). واتہ: خودا گہورہ ترو شکومہ نندترہ.

نہبوسوفیانش گوتی: نیّمہ خودایہ تریشمان ہہیہ ناوی عوززایہ، نیوہ نہومتان نییہ، پیغمبره ریش (درویدی خوی لیسر بن) فہرمووی: (نہوہ بؤ وہ لآمی نادمہ وہ؟) گوتیان: قوربان بلّیین چی؟ فہرمووی: (بلّیین: نیّمہ خودای گہورہ خاومہ و سہرومرمانہ، بہ لآم نیوہ بی خاومہ و بی سہرومرن!). (تاج/۶-۸۵ف-۲۶ز-۴. سوورہتی نالی عیمران + تاج/۸-۲۰۹ز-۸۷. باسی غہزای ثوحود).

۱۲۴۰- عَنْ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ ذَاهِبًا نَحْوَ الْعَابَةِ حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِبَيْتَةِ الْعَابَةِ لَقِيتُ غُلَامَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قُلْتُ: وَيْحَكَ مَا بِكَ قَالَ: أَخَذْتُ لِقَاحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُلْتُ: مَنْ أَخَذَهَا؟ قَالَ غَطَفَانُ وَفَزَارَةُ فَصَرَخْتُ ثَلَاثَ صَرَخَاتٍ أَسْمَعْتُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا يَا صَبَاحَا يَا صَبَاحَا ثُمَّ أَلْدَفْتُ حَتَّى أَلْقَاهُمْ وَقَدْ أَخَذَوْهَا فَجَعَلْتُ أَرْمِيهِمْ وَأَقُولُ:

أَلَا ابْنُ الْأَكْوَاعِ وَالْيَوْمَ يَوْمَ الرُّضْعِ

فَاسْتَنْقَذْتُهَا مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبُوا فَأَقْبَلْتُ بِهَا أَسْرِفُهَا فَلَقِيتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْقَوْمَ عِطَاشٌ وَإِنِّي أَغْلَجْتُهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا سَفِيهِمْ فَأَبَعْتُ فِي إِثْرِهِمْ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَاعِ مَلَكْتُ فَأَسْجَحْ إِنَّ الْقَوْمَ يُقْرُونَ فِي قَوْمِهِمْ) (الحديث ۳۰۴۱، طرفہ فی: ۴۱۹۴) (۲۹۵).

سہلہ مہی کوری نہکوہ (عزای خوی لیسر بن) فہرمووی: دمرچووم بؤ جہنگہ لہکہ کہنزیکہی بہریدی لہمہ دینہ وہ دوورہ، بہریدی دوو فہرسہخہ، کاتی گہیشتمہ ملہی جہنگہ لہکہ، خولامی کی عہ بدورہ حمانی کوری عہ و فم پی گہیشتمہ پہ شوکا بوو، گوتہ: نہوہ جیتہ ہاوار لہخوت؟ گوتی: وشترہ شیردارہ کانی پیغمبره ریان فراند. گوتہ: کی فراندی؟ گوتی: جہتہی ہوزی

غەطەفان و ھۆزی فەزارە، جامنیش وەك باوە لەكاتی وادا، سێ جار بەھەموو دەنگم بەرمو مەدینە ھاوارم کرد: ئای لەم دەمە دەمی بەیانییەدا، خەڵکەكە! فریاكەون قەوماوە! بەم قیزدییە لەم پەری مەدینەووە ھەتا ئەو پەری مەدینەم ئاگادار کردووە. سەلەمە لەم غەزایەدا پیادە بوو و لاخی سواری پێ نەبوو ئەوجا خۆم بەتەنھا گوژم داو بەرمو چەتەكان تێم تەقان و پاش ماومیی گرتەنەووە، دەبینم و شترە دزیەكانیان واپێ، جابەتێر دام گرتن و بەدەم تیر تیگرتنەووە ھۆرم دەکردو دەمگوت:

أَا ابْنُ الْأَكْرَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْغِ

واتە:

ئەمن سەلەمە کۆری ئەکوەعم نامەرد دەکوژم بەئەمری شەرعم

ئیتەر بەشەرە تیر ھەلەم فراندن و و شترەكانم لێ سەندنەووە مەودای ئەووم نەدان كەبگەنە سەرئاو و ئاو بخۆنەووە، ئەوجا بەرمو مەدینە لێم خوڕپن و گەرامەووە. جا لەپێ پێغەمبەر و ھاوڕێیانی كەھاتبوون بەدەم ئەم رووداووە پێم گەشتن، عەرزیم کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! دۆژمن حالیان شەرە ماندوو و مردوو و تینوون، منیش بەپەلە ھەلەم فراندن، نەمەشت پاراو ببن، ئەگەر سوپایی بنییری بەدوایانا دەیانگرنەووە و تۆلەسی بەرودوایان لێ دەسینن!

فەرمووی (دروودی خۆی ئەسەر بێ): (ئەی کۆری ئەکوەع! بەمرازی خۆت گەشتوی داخی دلی خۆت پێ رشتوون، پێ لێ ھەلپرنیش زۆر باش نییە، كەواتە لێبوردنت ھەبێ باشە! چاوپۆشی بکە، وەکی تریش ئیستا گەشتوونەتە جیگە قایم، وان لەناو ولات و ھۆزی خۆيانا، ھۆزەكەیان یاریدەیان دەدەن بشنێرین بەشوینیا سوودی نییەو، ھەر بەئاسانی بۆمان زەوت ناکرێن).

راقه و شيكر دنده:

ئەم فەرموودەيە دوازدههەم فەرموودەى سيانى (ثلاثي) يە، لەبوخارى پيرۆزدا (بەروانە فەرموودەى ژمارە: ١٢١٤ ات = ٢٩٦٠ ف).

١٢٤١- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَكُّوا الْعَانِيَّ يَغْنِي الْأَسِيرَ وَأَطْعِمُوا الْجَائِعَ وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ. (الحديث ٣٠٤٦، أطرافه في: ٥١٧٤، ٥٣٧٣، ٥٦٤٩، ٧١٧٣) (٢٩٦).

ئەبوموسا (بەزى خۆى لى بە) فەرمووى: پێغەمبەر (بەروودى خۆى لەسەر بە) دەفەرموى: (دیل رزگار بکەن، برسى تیر بکەن، بچن بۆ سەردانى نەخۆش و بۆ هەوالبەرسینی).

١٢٤٢- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قُلْتُ لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ إِلَّا مَا فِي كِتَابِ اللَّهِ قَالَ لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهَمَّا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ قُلْتُ وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ قَالَ الْعَقْلُ وَفَكَأُكَ الْأَسِيرِ وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ (الحديث ٣٠٤٧، أطرافه في: ١١١، ١٨٧٠، ٣٠٤٧، ٣١٧٢، ٣١٧٩، ٦٧٥٥، ٦٩٠٣، ٦٩١٥، ٧٣٠٠) (٢٩٧).

ئەبوجوحەیفە (بەزى خۆى لى بە) فەرمووى: بەعەلیم گوت: ئیوه کە بنەمالەى پێغەمبەر، ئایا هیچ نامەو نووسراوو سرووشیکى تایبەتییتان والا، کەلای ئەو خەڵکەى تر نەبێ، وەك هەندى کەس ئەم داوايە دەکەن ؟ فەرمووى: (بەو کەسە کە تۆمە دمتەفینى و دەپروینى، بەو کەسە کە هەموو گیانلەبەرانی دروست کردوو، شتى وامان لانییە، جگە لەقورئان کەنامەى

(٢٩٦) لاحظ خاتمة كتاب الجهاد (فتح/٦ ص ١٩٥٩) المترجم.

(٢٩٧) قال صاحب التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول رواه الشيخان (تاج/١ ص ٦٩ تاج/٣

خودایه، مه‌گهر تی‌گه‌یشتن و فه‌همی که‌خودا بیدا به‌موسولمان، له‌باردی قورئانی پیرۆزه‌وه، له‌گه‌ل ئەمه‌ش که‌وا له‌م تۆماره‌ نووسراوه‌دا. گوتم: باشه ئەم تۆماره‌ چی لی نووسراوه‌؟).

فه‌رمووی: (باسی چۆنی‌تی خویندان و، ئەندازه‌و چه‌شنی خوینبایی و باسی سه‌رانه‌و بارمه‌ی دیل و، ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ش که‌ موسولمان له‌باتی بی باوهر (کافر) ناکوژریت‌ه‌وه‌). (تاج/۱/۸۸-ز ۱۶. زانیین دهنووسریت‌ه‌وه - ش/ت).

۱۲۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ اسْتَأْذَنُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ فَنُتْرِكَ لَابْنِ أَخْتَا عَبَّاسٍ فِدَاءُهُ فَقَالَ: لَا تَدْعُونَ مِنْهَا دِرْهَمًا (الحديث ۳۰۴۸، طرفاه فی: ۲۵۳۷، ۴۰۱۸ (۲۹۸)

ئهنه‌س (دژی خوی لی بی) فه‌رمووی: کاتی عه‌بباسی مامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بی) له‌غه‌زای به‌دردا، دیل کرا، ویستی سه‌رانه‌ ب‌داو خوی ئازادبکا، پیاوانی له‌ئه‌نصاره‌کان، که‌خالوانی عه‌بدو لوطه‌لیبی باوکی عه‌بباس بوون، عه‌رزى پیغه‌مبه‌ریان کرد: قوربان! ری‌گه‌مان پی بده، که‌هه‌ندی له‌سه‌رانه‌که‌ی عه‌بباسی خوشکه‌زامان خوش ببین، و هه‌ندی له‌بارمه‌که‌ی که‌م بکه‌ینه‌وه‌؟ پیغه‌مبه‌ر (درویدی خوی لسه‌ر بی) فه‌رمووی: (یه‌ک دره‌م جیه له‌بارمه‌که‌ی سه‌ری که‌م ناکه‌نه‌وه‌).

۱۲۴۴- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَيْنٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَهُوَ فِي سَفَرٍ فَجَلَسَ عِنْدَ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ انْفَتَلَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اطْلُبُوهُ وَأَقْتُلُوهُ فَقَتَلَهُ فَنَفَلَهُ سَلْبَهُ (الحديث ۳۰۵۱ (۲۹۹)

سه‌له‌مهی کوری نه‌گوه (همزی خوی لی بی) فهرمووی: له‌غه‌زای هه‌وازینا
خه‌فیه‌یه‌کی ناموسو له‌مانه‌کان هات بو سووسه‌کردنی هه‌والی پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خوی لسم‌ر بی) له‌ناو هاو‌پیکانی دا دانیش‌تو ده‌ستی کرد به‌قسه‌و باس، له‌پاشدا
دزکه‌ی لی کردو فرکه‌ی لی کرد. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) فهرمووی:
(بید‌وزنه‌وه بیکوزن) منیش شوینی که‌وتم و کوشتم و وش‌تره‌که‌ی ژیریم هی‌نا
بو لای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) نه‌ویش تفاق و وش‌تره‌که‌ی دابه‌خوم له‌گه‌ل
چه‌که‌که‌یدا.

۱۲۴۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: يَوْمَ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ
الْخَمِيسِ ثُمَّ بَكَى حَتَّى خَضَبَ دَمْعُهُ الْحَصْبَاءَ فَقَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ فَقَالَ: (اِثْنُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَنْ تَضِلُّوا
بَعْدَهُ أَبَدًا) فَتَنَازَعُوا وَلَا يَتَّبِعِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازَعُ فَقَالُوا: هَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (دَعُونِي فَإِلَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ) وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ
بِثَلَاثٍ: (أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِخَوْرِ مَا كُنْتُ
أَجِيزُهُمْ) وَكَسَبَتْ الثَّالِثَةَ (الْحَدِيثُ ۳۰۵۳، طَرَفُهُ فِي: ۹۳ تَجْرِيد = ۱۱۴ فَتَح
الْبَارِي) (۳۰۰).

ئیب‌نو عه‌بباس (همزی خوی لی بی) فهرمووی: ئای له‌و روژی پینج شه‌مه‌یه
چی روژی بوو؟! نه‌وجا ئیب‌نو عه‌بباس زور گریا، هه‌تا به‌فرمیسک چه‌وی
به‌رپی خوی ته‌رکرد، نه‌وجا فهرمووی: له‌روژی پینج شه‌مه‌دا،
نه‌خوشیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بی) ته‌واو که‌شه‌نگ بوو، فهرمووی:
(نامه‌یه‌کم بو بهینن، هه‌تا نامه‌یه‌کتان بو بنووسم، ئیتر له‌پاش نه‌و وه‌سیه‌ت
نامه‌یه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ ریگه‌ی راست وون نا‌که‌ن و سه‌رتان لی ناشیوی!) به‌لام
یاران له‌ناو خویانا بوو به‌هه‌رایان، خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رانیش شوینی مشتو

مېرو بگرمو بهردهو شوینی ههراو هوریا نییه و نابی شتی وا روو بدا، نهوه بوو ههندی کهس ووتیان: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) دهبړسکینی! چه زمرت — سهرو مائو منال و باوک و دایک و ههست و نهست به قوربانی گهردی سهر گوړی پیرۆزی بئ — فهرمووی: (که وای لئ هات لیم گه پین باخه ریکی حالی خوّم بم و خوّم ناماده بکه م بۆ شادبوون به خزمهتی پهرومردگارم، نهم حاله ی خوّم گه لئ باشترو چاکتره له مه ی که ئیوه له منتان دهوئ!).

فهرمووی: چه زمرت (دروودی خوی لسمەر بئ) له کاتی مردنی دا سئ راسپیری موسو لمانانی کرد: فهرمووی (دروودی خوی لسمەر بئ) : (فره خواکان له دوورگه ی عهر مې دمرکه ن و، وهک خوّم به جوانی نوینهر (وهفد) بهرئ بکه ن..). فهرمووی: راسپیری سیهه میانم له یاد نه ماوه. (تاج/ ۸- ۱۸۸ ف — ۸۱- باسی دمرکردنی ناموسو لمانه کان له له دوورگه ی عهر مې) + (بړ: ژ- ۹۳).

۱۲۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّاسِ فَأَتَنِي عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ ذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: (إِنِّي أُنذِرُكُمْهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُنذَرَ قَوْمُهُ لَقَدْ أُنذَرَهُ نُوحٌ قَوْمُهُ وَلَكِنْ سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: تَعْلَمُونَ أَأَنْتُمْ أَغْوَرُّ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَغْوَرَ) (الحديث ۳۰۵۷، أطرافه في: ۳۳۳۷، ۳۴۳۹، ۴۴۰۲، ۶۱۷۵، ۷۱۲۳، ۷۱۲۷، ۷۴۰۷) (۳۰۱).

ئیبنو عومەر (پزوی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خوی لسمەر بئ) هه لسا یه وه دوانیکی بۆ مهردومه کهدا سوپاسی که شایسته ی خودا بئ کردی و، ئینجا هاته سهر باسی جه جال و فهرمووی: (من هو شیارتان ده که مه وه مه ترسیتان ده که مه بهر له جه جال، هه موو پیغه مبه ره کانی تریش له پیش مندا که له کانی خو یان ناگادار کردۆته وه مه ترسی نه ویان خستونه ته بهر، به لام

من قسه یه گتان بۆ ده کهم له بابته ئهو نه حله تییه وه، که هیچ پیغه مبه ری ئه م قسه یه ی نه کردو وه بۆ گه لی خو ی، ئه ویش ئه مه یه که جه جال یه که له چا وه دیاره که خودای گه وره یه که له چا و نییه - ش/د/ت) (تاج/ ۱۰- ۳۱۴ ف- ۱۱۲ نیشانه کانی جه جاله ...) .

۱۲۴۷- عَنْ حَدِثَةٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (اَكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ) فَكُتِبَ لَهُ أَلْفٌ وَخَمْسَ مِائَةِ رَجُلٍ فَقُلْنَا نَخَافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فَلَقَدْ رَأَيْنَا ابْتِلَاءَنَا حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصِلِّي وَحَدَّهُ وَهُوَ خَائِفٌ (الحديث ۳۰۶۰) (۳۰۲)

حوزمه یفه (همزی خوی ل- بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) فه رمووی: (ئه وانه ی که موسولمان بوون ناویانم بۆ بنووسن) کاتی ناوه گانمان نووسی هه زارو پینج سهد پیاو بوون له ناو خو مانا ده مانگوت: تازه ئیمه له دوژمن بترسین، وه لحال هه زارو پینج سهد کهس بین، به لام له وه دوا خودا تووشی تافی کردنه وه مه کی وای کردین ته نانه ت پیاو به ته نهایش نویژی بکر دایه هه ر ده ترسا، که پپی بزانی و تووشی ئازا وه وه ته نه ی بکه ن.

۱۲۴۸- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ. (الحديث ۳۰۶۵، طرفه فی: ۳۹۷۶) (۳۰۳)

ئه بو طه لحه (همزی خوی ل- بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) جاران کاتی که زال ده بوو به سهر هۆزیکا، سی شه و له لاما لانه که یان له دیاریان ده مایه وه، هه تا خو یان پشویی بده ن و دوژمنیش به ته واوی داماوو چاوترسین ببی) (تاج/ ۸- ۱۲۳ ف- ۴۷- ۴۸ کاتو ده می شه ر خو ش بوون).

(۳۰۲) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: الإستسرار بالإيمان للخائف رقم: ۱۴۹.

(۳۰۳) أشار العسقلاني والعيني إلى أن مسلماً أخرج متابعة عبد الأعلى لهذا الحديث (فتح الباري

۱۲۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ ذَهَبَ فَرَسٌ لَهُ فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَقَ عَبْدٌ لَهُ فَلَحِقَ بِالرُّومِ فَظَهَرَ عَلَيْهِمُ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بَعْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۳۰۶۷، أطرافه في: ۳۰۶۸، ۳۰۶۹) (۳۰۴).

نیبنوعومەر (رمزی خوی لى بى) فەر مووی: ئەسپىکم ھەبوو تەرا بوو، دوژمن گرتیان و بردیانەو ھەبوو خۆیان، لەپاش دا کە سوپای موسوئلمانان سەرکەوت بەسەریاندا، ئەسپەکیان دایەو ھەخۆم، ئەمەیش بەسەرىنى پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) خۆى بوو، لەسەر فەرمانى خۆشى دایانەو پێم لەپاش مەرگی پێغەمبەرىش (دروودی خوی لەسەر بى)، کۆیلەیکەم ھەبوو ھەلھاتو رایکردە ناو رۆمەو، کاتى کە موسوئلمانان سەرکەوتن بەسەریان دا، خالیدى کورى وەلید کەسەر کردە سوپای ئیسلام بوو، لەو سەرکەوتنەدا کۆیلەیکەى دایەو ھەخۆم (تاج/ ۱۵۰/ ۸- ۶۳- ناموسوئمانى جەنگى نابى بەخاوەنى مالى موسوئلمان).

۱۲۵۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحْنَتْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ فَتَعَالَ أَلْتِ وَنَفَرٌ فَصَاحَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ سُوزًا فَحَيَّ هَلَا بِكُمْ) (الحديث ۳۰۷۰، طرفاه في: ۴۱۰۱، ۴۱۰۲) (۳۰۵).

جابیری کورى عەبدوللا (رمزی خوی لى بى) فەر مووی: روژى غەزای خەندەق لەکاتى ھەلگەندنى خەندەکەکەدا، سەرنجەم دا پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) تەواو برسى بوو، جا چوو مەو ھەبوو لای ژنەکەم و پێم گوت: ھێچمان ھەيە؟ دەبینم پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بى) تەواو برسێیەتى ئەویش ھەمانەیکە ھینا

مەنئ جۆی تیا بوو، بەرخۆلەپەکی دەستەمۆشمان ھەبوو ئەویشم سەربری، جا ئەو جۆکە ی ھاری و منیش بەرخەکەم جنی و کردمە ناو دیزمەکیەو ھە و مھەردو کمان پیکەو ھە لئ بوینەو ھە ..

ئەو جا چووم عەرزی پیغەمبەر م کرد: قوربان! بەرخۆلەپە کمان سەربریو مەنئ جۆشمان ھاریو ھە بۆ نان، خۆت و چەند کەسی بفرموون، وەرن بۆ نیومرۆژە بۆ مائی ئیمە پیغەمبەریش (دروودی خوی لەسەر ھە) بانگەوازی ھەلداو فەرمووی: ئەی ئەھلی خەندەق! جابیر قاو ھەلتی واتە: نیومرۆژە ی دروست کردو ھە بفرموون بەزووی بیچین! (تاج/ ۴- ۳۴۰ ف- ۲- یەکی تر لەمو عجزەکانی پیغەمبەر زۆرکردنی نان و چیشتە).

۱۲۵۱- عَنْ أُمِّ خَالِدِ بِنْتِ خَالِدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَتْ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ أَبِي وَعَلَيَّ قَمِيصٌ اصْفَرُّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (سَنَّهُ سَنَهُ) قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَهِيَ بِالْحَبَشِيَّةِ حَسَنَةٌ قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَلْعَبُ بِخَاتَمِ التُّبُورَةِ فَرَزَبَنِي أَبِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (دَعَهَا) ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَبْلِي وَأَخْلَفِي ثُمَّ أَبْلِي وَأَخْلَفِي) (الحدیث ۳۰۷۱، أطرافه فی: ۳۸۷۴، ۵۸۲۳، ۵۸۴۵، ۵۹۹۳) (۳۰۶).

ئوم خالید کچی خالیدی کوری سەعید (زەبی خوی لئ ھە) فەرمووی: لەخزمەت باوکم دا منال بووم چووم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) کراسیکی زەردم لەبەردا بوو پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) فەرمووی: (سەنە سەنە) ئەم ووشە یە بەزمانی ھەبەشی واتە: جوانە جوانە، ئوم خالید فەرمووی: جاجووم یاریم بەمۆری پیغەمبەرایەتی کرد کەلوولەپەکی سوور بوو بەقەد ھێلکە ی کۆترئ دەبوو، بەناوشانیەو ھە بوو باوکیشم تیئ خوریم کەشتی وانەکەم، پیغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ھە) فەرمووی: قەیناکە وازی لئ بیئە).

له پاشان پیڅه مبه ر (دروودی خوی لسمر بن) دوعای بو کړدم و فه رمووی: (جار له گه ل جارا بږیت، تا ئه م جل هو وینه ی کون ده که یت) (پروانه: تاج/ ۴-ل ۱۳۲-ف ۲۹- ستایش کردن له کاتی جل پو شینا + تاج/ ۴-ل ۲۸۰-ز ۹۲-ف ۱، ۲، ۳، + تاج/ ۴-ل ۲۵۷-ف ۸-ز ۸۳ - نیشانه کانی جهسته ی پیروزی پیڅه مبه ر (دروودی خوی لسمر بن).

گری و ده سپیسی و به ری کړدن و پی شوازی خه بات گیران

۱۲۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَامَ فِينَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ الْغُلُولَ فَعَظَّمَهُ وَعَظَّمَ أَمْرَهُ قَالَ: لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاةٌ لَهَا ثَغَاءٌ عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسٌ لَهُ حَمْحَمَةٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيرٌ لَهُ رُغَاءٌ يَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ وَعَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ أَوْ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَخْفِقُ فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي فَأَقُولُ لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا قَدْ أْبْلَعْتُكَ (الحديث ۳۰۷۳، طرفه في: ۲۶۷۰ = ۱۴۰۲ ت = ب/ ۲-ل ۹۵) (۳۰۷).

ومرگه پراوه که ی به ته وای واله پی شه وه له ژماره: ۶۷۰ دا رابوورد.

۱۲۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ عَلَى ثَقَلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: كِرْكِرَةٌ فَمَاتَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هُوَ فِي النَّارِ) فَذَهَبُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ فَوَجَدُوا عَبَاءَةً قَدْ غُلَّتْهَا (الحديث ۳۰۷۴) (۳۰۸).

(۳۰۷) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: غلظ تحريم الفلول، رقم: ۸۲۱.

(۲۰۸) قال العسقلاني: لم يوافق مسلم على تخريج حديث عبدالله بن عمرو، في قصة الفال

(فتح/ ۶ ص ۱۹۵ - خاتمة كتاب الجهاد والسير) - المترجم.

عەبدوللای کورپی عەمر (پەرزە خوای لێ بێ) فەرمووی: پیاوی هەبوو ناوی
کەرکەرە بوو، بارگەچی پێغەمبەر بوو، کاتی مرد پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ)
فەرمووی: (کەرکەرە لەناو ناگری دۆزەخ دایە).

کەچوون تەماشایان کرد بەلاپۆشیکیان دۆزییەوه، کە کەرکەرە (پەرزە خوای لێ
بێ) لەتالانی دزیبوی بۆ خۆی (تاج/٨/١٦٧-٦٧).

١٢٥٤- عَنْ ابْنِ الزُّبَيْرِ لَابْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَتَدَّكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَلْتِ وَأَبْنُ عَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَحَمَلْنَا وَتَرَكَ
(الحديث ٣٠٨٢) (٣٠٩).

عەبدوللای کورپی زوبەیر بە عەبدوللای کورپی جەعفەری فەرموو (پەرزە خوای
لێ بێ) : ئایا لەیادتە کە من و تۆو ئێبنو عەباس چوین بەپیری پێغەمبەرەوه
(دروودی خوای لەسەر بێ) کاتی تەشریفی هات بۆ مەککە؟ فەرمووی: بەلێ لەبیرمە،
ئەوهبوو ئێمە هەڵگرت و تۆی هەڵنەگرت، چونکە یەکیکمانی خستە
پاشکۆی و یەکیکمانی خستە بەردەمی). (تاج/٨/٨٧-٢٥ بەرپکردن و
پیشوازی خەباتگیران-ش).

١٢٥٥- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَهَبْنَا نَتَلَقَّى
رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ الصَّبَّانِ إِلَى ثِيَّةِ الْوَدَاعِ (الحديث
٣٠٨٣، طرفاه في: ٤٤٢٦، ٤٤٢٧) (٣١٠).

سائیپی کورپی یەزید (پەرزە خوای لێ بێ) فەرمووی: هەتا ئەنیەتو لوداع، لەگەڵ
منالاندا چووین بەپیری پێغەمبەرەوه (دروودی خوای لەسەر بێ). (تاج/٨-٨٧ ف-٢٥-٣
تودیع الغزاة واستقبالهم).

ثەنیه: واتە: ملە، وەك لەلای پێنجوین شوێنی هەیه پێی دەگوتری: ملەكەو. جابەدەوری مەدینەدا چەند ملەیی هەیه كە جاران باو بوو كاتی رێبوارێکی نازیز بەرپێدەكرا یادەچوون بەپیریەو تا ئەو جێگەیه بەرپیان دەکرد، یا دەچوون بەپیریەو، كەواتە وشە (ثنیة الوداع) واتە: ملە ی خواحافیزی.

۱۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقْفَلَةً مِنْ عُسْفَانَ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَاحِلِهِ وَقَدْ أُرْدَفَ صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيٍّ فَعَثَرَتْ نَاقَتَهُ فَصُرِعَا جَمِيعًا فَاقْتَحَمَ أَبُو طَلْحَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ قَالَ: (عَلَيْكَ الْمَرْأَةُ) فَقَلَبَ ثَوْبًا عَلَى وَجْهِهِ وَأَتَاهَا فَأَلْقَاهُ عَلَيْهَا وَأَصْلَحَ لَهُمَا مَرَكِبُهُمَا فَرَكِبَا وَاكْتَفَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: (آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ) فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ ذَلِكَ حَتَّى دَخَلَ الْمَدِينَةَ (الحديث ۳۰۸۵، طرفه في: ۲۳۵ ت= ۳۷۱ ف) (۳۱۱).

ئەنەس (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەردا بووین کاتی لەغەزای عوسفان گەڕایەو، حەزەرت (درووی خۆی لەسەر بێ) بەسواری و شترەکە ی خۆی بوو، صەفییە ی خیزانی خستبوە پاشکۆی خۆی، و شترەکیان سەرسمێکی دا، هەردووکیان پێکەو کەوتنە خوارەو ئەبوطەلحەش خۆی هەڵدایە خوارەو گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! خودا بمکات بەقوربانی تۆ! فەرمووی: (ئاگات لەصەفییە بێ) جا ئەبوطەلحە بەزووی جلیکی دا بەرووی خۆیداو پەلاماری ژنەکیداو ئەو جلکە ی دا بەسەر ژنەکیداو، رزگاری کرد لەو هەلۆیستە ئالۆزەو، و لاخەکە ی سازکردەو بۆیان و، هەردووکیان سوار بوونەو. ئیتر وەك خەرمانە ی مانگ ناخڵەمان

له پیغهمبهردا، جا کاتی مه دینه مان لی دمرگهوت، ههتا چووینه ناوشاری مه دینه، پیغهمبهردا (دروودی خوی لی بن) ههر دمیغه رموو: (آیون تائبون عابدون لربنا حامدون: واگه راینه وه بو لای خودای خو مان، په شیمانین له ههموو خراپی خو مان، خودای خو مان دمه رستین و به کو لی دل سو پاس و ستایشی ده کهین!) (تاج/ ۸- ۱۰۰ ف- ۵- ۳۲- دستوورمه گانی سواری) + (ریاض/ ۳- ۱۰۲- ۱۷۷).

۱۲۵۷- عَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ ضَحَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ (الحديث ۳۰۸۸، أطرافه في: ۲۷۵۷، ۲۹۴۷، ۲۹۴۸، ۲۹۴۹، ۲۹۵۰، ۳۵۵۶، ۳۸۸۹، ۴۴۱۸، ۴۶۷۳، ۴۶۷۶، ۴۶۷۷، ۴۶۷۸، ۶۲۵۵، ۶۶۹۰، ۷۲۲۵).

که عبی کوری مالیک (همزی خوی لی بن) فهرمووی: دستووری پیغهمبهردا (دروودی خوی لی بن) وابوو، کاتی له کاتی چیشته نگاودا له سه فهر بهاتابیه ته وه، له پیشا ده چوو بو مزگهوت و له وی بهر له وه دابنیشی دوورکات نویژی سوننه تی ده کرد) (ریاض/ ۳- ۱۰۳- ۱۷۸ ف- ۱- و سوننه ته که ریبار که گهیشته جی له پیش دا بجی بو مزگهوت..).

ماموستای ماموستایان (الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني) له پایانی ئهم نامه ی (الجهاد والسير) دا ده فهرمووی: نامه ی خه بات و تی کو شان و غه زاو ژیننامه، له سه ره تا وه ههتا ئیره (۳۷۱) سی سه دو حه فتا و شهش فهرمووده ی بهرزه وه بووی واتیادا، چلیان بی رشتن (موعه لله قن = ته علی قن = بی رشتن) ئهوانی تریشیان په یوه ستن (واته: موصولن) دوو بارمبووه گانیان (۲۶۶) دوو سه دو شهشت و شهش فهرمووده ن، پوخته که یان: (۲۶۶-۱۱۰) سه د فهرمووده ن، موسلیمیش هه موویانی ده ره ی ناوه بیجگه له مانه یان:

- ۱- فہرموودہی ژمارہ: ۱۱۴۹ ت = ۲۷۹۰ ف = (الجَنَّةُ مائۃ درجۃ).
- ۲- فہرموودہی ژمارہ: ۲۷۹۷ فتح لہتہ جریدہ کدا نییہ: (لولا اَنْ رجلاً من....).
- ۳- فہرموودہی ژمارہ: ۲۸۱۵ فتح لہتہ جریدہ کدا نییہ: (اصطبح ناسّ الخمرۃ...).
- ۴- فہرموودہکہی موغہ پیرہی کوری شوعبہ: (بلغنا نبینا) وا لہ پیس ژمارہ: ۲۸۸ ف.
- ۵- فہرموودہکہی عومہر: (أليسَ قتلانا في الجنة) وا لہ پیس ژمارہ: ۲۸۸ ف.
- ۶- ژ: ۲۸۲۴ ف لہ (ت) دا نییہ: (.. طلحة یحدثُ عنْ یومِ أحدٍ...).
- ۷- ژ: ۱۱۶۴ ت = ۲۸۲۸ ف: (.. کان أبو طلحة لا یصومُ... من أجل الغزو...).
- ۸- ژ: ۱۱۷۳ ت = ۲۸۴۵ ف: (وقد حسَرَ عنْ فخذیه وهوَ یتحنّطُ...).
- ۹- ژ: ۱۱۷۸ ت = ۲۸۵۵ ف: (فرسٌ یقالُ لہ اللحیفُ...).
- ۱۰- ژ: ۱۸۴ ت = ۲۸۷۲ ف: (.. ناقة تسمی العضاء لاثسبُ...).
- ۱۱- ژ: ۱۱۹۲ ت = ۲۸۹۶ ف: (رأی سعد اَنْ لہ فضلاً علی منْ دونہ...).
- ۱۲- ژ: ۲۸۹۹ ف لہ (ت) نییہ: (.. إرموا فأنا معکم کلکم...).
- ۱۳- ژ: ۱۱۹۴ ت = ۲۹۰۰ ف: (إذا أکثبوکم فعلیکم بالتبلی...).
- ۱۴- ژ: ۱۱۹۷ ت = ۲۹۰۹ ف: (ما كانتْ حلیۃ سیوفہم الذہبُ الفضة...).
- ۱۵- ژ: حدیث ابن عمر بعثتُ بینَ یدی الساعة.
- ۱۶- ژ: ۱۱۹۸ ت = ۲۹۱۵ ف. لکن أخرجه من طریق أخرى عن ابن عباس عن عمر: (.. سیهزمُ الجمعُ ویولون الدُّبر...).
- ۱۷- حدیث عمرو بن تغلب، رقم: ۲۹۲۷ ف. لہ (ت) نییہ: (.. قتال التُّرک...).
- ۱۸- ژ: ۱۲۰۹ ت = ۲۹۵۴ ف: (.. وإذا لقیتمُ فلاناً وفلاناً فحرّوہما بالتَّار...).
- ۱۹- ژ: ۱۲۱۶ ت = ۲۹۶۴ ف: (.. ماغیرَ منَ الدّنيا إلّا کالتغلب...).
- ۲۰- ژ: ۲۹۷۴ ف لہ (ت) نییہ: (.. قیس بن سعد أراد الحجَّ فرحل...).

- ٢١- ژ: ١٢٢٦ ت = ٢٩٩٣ ف: (...أذا نزلنا سبّحنا...).
- ٢٢- ژ: ١٢١٨ ت = ٢٩٧٦ ف: (... هاهنا أن تركز الرأية...).
- ٢٣- ژ: ١٢٢٦ ت = ٢٩٩٣ ف: (...أذا نزلنا سبّحنا...).
- ٢٤- ژ: ١٢٢٧ ت = ٢٩٩٦ ف: (إذا مرض العبد المؤمن... كتب له مثل ما كان يعمل).
- ٢٥- ژ: ١٢٢٨ ت = ٢٩٩٨ ف: (لو يعلم الناس ما في الوحدة).
- ٢٦- ژ: ١٢٢٢ ت = ٣٠١٠ ف: (عجب الله من قوم يدخلون الجنة في السلاسل).
- ٢٧- ژ: ١٢٣٥ ت = ٣٠١٧ ف: (من بدل دينه فاقتلوه...).
- ٢٨- ژ: ٣٠٤٥ ف. له تهجريد هكدا لهم شوينه دا نبيه، داستانه كهى خوبه ييب. وفيه حديث بنت عياض.
- ٢٩- ژ: ١٢٤٤ ت = ٣٠٥١ ف: (أتى النبي عين المشركين).
- ٣٠- ژ: ٣٠٥٩ ف له (ت) نبيه: (واتق دعوة المظلوم... فإنها مستجابة).
- ٣١- ژ: ١٢٥٣ ت = ٣٠٧٤ ف: (كان على ثقل النبي... قصة كركرة).
- ٣٢- ژ: ١٢٥٥ ت = ٣٠٨٣ ف: (نلتقى رسول الله.... إلى ثنية الوداع).
- ههروا دمفهرموى: بيستو حهوت بيستراو (أثر) ى هاوه لانيشى واتيادا
خودا بو خوئ باشتري لى دهزاني.
- بروانه: فيقهى ناسان، بهرگى سييه م ل ٨٦٥-ز ٢٤٦ ههتا ل ٨٩٨-ز ٣٥٧
+ نامه ى خهبات و تيكوشان - رياض الصالحين/٣-٩٣٦ زنجيره/٢٣٤ ههتا ل-
٩٧٨ ز ٢٣٥.
- ل= لاپهړه، ز= زنجيره،. ته رجه مه كوردييه كه.
- نامه ى خهبات و تيكوشان (الجهاد) له رياض الصالحين دا وا له
لاپهړه/ ٩٣٦ بهرگى سييه م. زنجيره /٢٣٤ ههتا ل ٩٩٥-ز ٢٤١.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٦١- باسه كاني پيٽج يهك (أبواب الخمس)

(بروانه: تاج/ ٨ ل- ١٣٣ز ٥٦ + ل ٣٩ز ٥٨ - ل ١٤٠ز ٥٩)

١٢٥٨- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ فِي أَهْلِي حِينَ مَتَعَ النَّهَارُ إِذَا رَسُولُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَأْتِينِي فَقَالَ: أَجِبْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَأُطْلَقْتُ مَعَهُ حَتَّى أَذْخُلَ عَلَى عُمَرَ فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ عَلَى رِمَالِ سَرِيرٍ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فِرَاشٌ مُتَكِيٌّ عَلَى وَسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ جَلَسْتُ فَقَالَ: يَا مَالُ إِنَّهُ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ قَوْمِكَ أَهْلُ آيَاتٍ وَقَدْ أَمَرْتُ فِيهِمْ بِرَضَخٍ فَأَقْبِضْهُ فَأَقْسِمُهُ بَيْنَهُمْ فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَوْ أَمَرْتُ بِهِ غَيْرِي قَالَ أَقْبِضْهُ أَيُّهَا الْمَرْءُ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَهُ أَنَاهُ حَاجِبُهُ يَرْفَأُ فَقَالَ هَلْ لَكَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالزُّبَيْرِ وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ يَسْتَأْذِنُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمْ فَدَخَلُوا فَسَلَّمُوا وَجَلَسُوا ثُمَّ جَلَسَ يَرْفَأُ يَسِيرًا ثُمَّ قَالَ هَلْ لَكَ فِي عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ قَالَ نَعَمْ فَأَذِنَ لَهُمَا فَدَخَلَا فَسَلَّمَا فَجَلَسَا.

فَقَالَ عَبَّاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْضِ بَيْنِي وَبَيْنَ هَذَا وَهُمَا يَخْتَصِمَانِ فِيمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ مَالِ بَنِي النَّضِيرِ فَقَالَ: الرَّهْطُ عُثْمَانُ وَأَصْحَابُهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْضِ بَيْنَهُمَا وَأَرِخْ أَحَدَهُمَا مِنَ الْآخَرِ.

قَالَ عُمَرُ: تَيَدُّكُمْ أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنُهُ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تُورَثُ مَا تَرَكَنا صَدَقَةً) يُرِيدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَفْسَهُ قَالَ الرَّهْطُ: قَدْ قَالَ ذَلِكَ فَأَقْبَلَ عُمَرُ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ: أَنْشُدْكُمْمُ اللَّهُ أَتَعْلَمَانِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَالَ: ذَلِكَ قَالَا قَدْ قَالَ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ: فَإِنِّي أَحَدْتُكُمْ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ خَصَّ رَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي هَذَا الْفَيْءِ بِشَيْءٍ لَمْ يُعْطِهِ أَحَدًا غَيْرَهُ ثُمَّ قَرَأَ ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ إِلَى قَوْلِهِ قَدِيرٌ فَكَانَتْ هَذِهِ خَالِصَةً لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ مَا اخْتَارَهَا ذَوْنُكُمْ وَلَا اسْتَأْثَرَ بِهَا

عَلَيْكُمْ قَدْ أَعْطَاكُمْوهَا وَبَثَّهَا فِيكُمْ حَتَّى بَقِيَ مِنْهَا هَذَا الْمَالُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَتَتِهِمْ مِنْ هَذَا الْمَالِ ثُمَّ يَأْخُذُ مَا بَقِيَ فَيَجْعَلُهُ مَجْعَلًا مَالِ اللَّهِ فَعَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِذَلِكَ حَيَّاهُ أَلَسْتُكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُونَ ذَلِكَ قَالُوا: نَعَمْ.

ثُمَّ قَالَ لِعَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ: أَلَسْتُكُمْ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَانِ ذَلِكَ قَالَ عُمَرُ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ نَبِيَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَبَضَهَا أَبُو بَكْرٍ فَعَمِلَ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُ فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ تَوَفَّى اللَّهُ أَبَا بَكْرٍ فَكُنْتُ أَنَا وَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ فَقَبَضْتُهَا سَتَتِينَ مِنْ إِمَارَتِي أَعْمَلُ فِيهَا بِمَا عَمِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي فِيهَا لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابِعٌ لِلْحَقِّ ثُمَّ جِئْتُمَانِي تُكَلِّمَانِي وَكَلِمَتُكُمَا وَاحِدَةٌ وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ جِئْتَنِي يَا عَبَّاسُ تَسْأَلْنِي نَصِيكَ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ وَجَاءَنِي هَذَا يُرِيدُ عَلَيًّا يُرِيدُ نَصِيْبَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا فَقُلْتُ لَكُمَا: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَوَرُّثُ مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً فَلَمَّا بَدَأَ لِي أَنْ أَدْفَعَهُ إِلَيْكُمَا قُلْتُ: إِنْ شِئْتُمَا دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَهْدُ اللَّهِ وَمِيثَاقُهُ لَتَعْمَلَانِ فِيهَا بِمَا عَمِلَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِمَا عَمِلَ فِيهَا أَبُو بَكْرٍ وَبِمَا عَمِلْتُ فِيهَا مِنْذُ وَلَيْتُهَا فَقُلْتُمَا أَدْفَعُهَا إِلَيْنَا فَبِذَلِكَ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا فَأَلَسْتُكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْهِمَا بِذَلِكَ؟ قَالَ الرَّهْطُ نَعَمْ.

ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى عَلِيٍّ وَعَبَّاسٍ فَقَالَ أَلَسْتُكُمْ بِاللَّهِ هَلْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا بِذَلِكَ قَالَا: نَعَمْ قَالَ فَتَلَمَّسَانِ مِنِّي قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَوَاللَّهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ تَقُومُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَا أَقْضِي فِيهَا قَضَاءَ غَيْرِ ذَلِكَ فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا فَادْفَعَاهَا إِلَيَّ فَإِنِّي أَكْفِيكُمَاهَا (الحديث ٣٠٩٤، أطرافه في: ٢٩٠٤، ٤٠٣٣، ٤٨٨٥، ٥٣٥٧، ٥٣٥٨، ٦٧٢٨، ٧٣٠٥) (٣١٢).

مالیکی کوپی ئهوسی کوپی هه دئان (هه زه خوی له به) فهرمووی: له مالی خۆم له ناو کهسو کارم دانیشتبووم، چیشته نگاوێکی درهنگ بوو، له ودهمه دا نێردراوی عومهری کوپی خه طاب هات به دواما، گوتی: فهرمانپه وای موسو لمانان منی ناردوو به شوینتا که بجی بۆ خزمهتی منیش له گه لیا چووم و چوومه خزمهتی ته ماشام کرد له سهر ته خته یهکی به په لکه خورما چنراوی رووت دانیشتوو، دۆشهک و رایه خو شتی وای له سهر رانه خراوه، به لکو رێک له سهر ته خته رهق و ته قه که پال که وتوو، و له سهر پشتیهکی چه رمین شانی داداوه، سلاوو روژ باشیم لێ کردو ئه و جا له خزمهتیدا دانیشتم.

فهرمووی: (ماله! چه ند بنه ماله یی له هۆزه که ی تۆ هاتوون بۆ لامان، منیش هه ندی یارمه تیم بپیرا داوه بۆیان، وه ری بگه ره و خۆت دابه شی بکه به سه ریانا. منیش گوتم: قوربان! خۆزگه فهرمانت ده کرد به که سیکی تر که به م کاره هه لسی. فهرمووی: دهبی هه ر وه ری بگری ئه ی بیاوی باش!

من هه ر هیشتا له خزمهتی دا دانیشتبووم که په رده دار (دهرگاوان) ده کی که ناوی په رفهه بوو، هات بۆ خزمهتی و عه رزی کرد: قوربان! عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدو په رحمانی کوپی عه وفو زوبه یری کوپی عه وام و سه عدی کوپی ئه بو وه قاص، له دمه وه چاو په روان ده که ن، که جه نابتان رێگه یان پێ بدن بێن بۆ خزمهتتان، فهرمانتان به چییه؟

عومه ر فهرمووی: با بێن، ئه ویش فهرمووی لێ کردن و هاتنه ژوو ره وه و سلاویان کردو دانیشتن. ئه و جا په رفهه که می تر له شوینی خۆی دانیشته وه و هاته وه و گوتی: عه لی و عه بباسیش چاو په روان رێگه خوازی ده که ن، فهرمانت به چییه؟ فهرمووی: به لێ بابێن! ئه ویش فهرمووی له وانیش کردو ئه وانیش هاتن و سلاویان کردو دانیشتن، جا عه بباس فهرمووی: ئه ی فهرمانپه وای موسو لمانان! دادگایی نیوان من و نیوانی ئه مه بکه، عه بباس و عه لی

کیشیه کیان هه بوو، سه بارمت به دابهش کردنی ئه و دهستکه وتهی که له م
 نایه ته دا باس کراوه: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾ (بروانه: ژماره: ۱۱۹۵ ات
 = ۲۹۰۴ ف) کۆمه له گهش واته: عوسمان وهاوه له کانی فهرموویان: ئه ی
 فهرمانه وای موسو لمانان! ب فهرموو دادگایی نیوان ئهم
 دوانه بکه رزگاریان بکه له دهستی یه کتری، چونکه گیرۆده بوون
 به دهستی ئهم کیشیه وه.

نیمای عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (له سه ره خوئن، توو ئه و
 خودایه ی که به فهرمانی ئه و نه رزو ئاسمان راوستاوه، نایا ئاگاتان لیه که
 پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) فهرموویه تی: (که له پوور له ئیمه ی پیغه مبه ران
 ناگیرئ ئه وه ی له دارایی دنیا له ئیمه به جئ بمینئ له پاش مهرگمان ده بی
 به خیر و خهرج ده کړئ، له بهر ژه وه ندی ئیسلامدا) ، دیاره پیغه مبه ر (دروودی خوی
 لئ سهر بئ) به م فهرمووده یه خو شی مه به سه ته، نایا ئه مه دزمانن یا نا؟ کۆمه له که
 فهرموویان: به لئ ئه وه ی فهرمووه .

ئه و جا عومهر رووی کرده عه لی و عه بباس پئی فهرموون: توو خودا نایا
 ئیوه ش ئه مه دزمانن؟ هه ردووکیان گو تی ان به لئ ئه وه ی فهرمووه، عومهر
 فهرمووی: ده با باسی ئهم کارمتان بو بکه م، هه موو دزمانین که خودا له م
 فهین، له م مفته ماله، هه ندئ شتی ته رخان کردووه بو پیغه مبه ر خو ی،
 و نه وه ی به که سی تر نه داوه، ئنجا بو روونکردنه وه: ی ئه و شته ی که ته رخان
 کراوه بو پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) ئهم نایه ته ی خوینده وه که باسی ئه و شته
 ده کا، که ده فه رموئ: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ
 وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ که
 مه عناکه ی له پێشه وه رویش ت عومهر (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (ده ی ئه مه
 تایبه ت بوو به پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سهر بئ) به لام سویندم به خودا، که رچی ئه مه
 وایه و خودا خو ی ئهم به شه ی ته رخان کردبوو بو پیغه مبه ر، به لام

پېڅه مېهر (دروودی خوی لسمېر بې) هەر بۆخوی به ته نه نه مهی خه رجه نه ده کردو
نیوهی لی بې بهش بکا، به لکوو بهشی نیو مشی لی ددهاو په خشی ده کرد
به ناوتانا، تا نه م سامانهی که نیستا نیوه کی شه تانه له سه ری مایه وه بۆ
پېڅه مېهر خوی.

پېڅه مېهر (دروودی خوی لسمېر بې) له ژپانی خویدا نازوقه ی سالانه ی خیزانه کانی
له و مالی فهینه دابین ده کرد، ومنه ومیشی له وه ده مایه وه حیسابی مالی خوی
بۆ ده کرد، و دایده نا بۆ ئیش و کار و پئویستی موسو لمانان جا هه تا
پېڅه مېهر (دروودی خوی لسمېر بې) خوی مابوو، له ژپانی خویدا نه م حاله به رده وام بوو،
توو زاتی خودا ئایا ناگاتان له مه هه یه یا نا ؟ کۆمه له که فه رموویان؛ به لی
ناگامان لییه تی و چۆن ده فه رموی وایه. نه و جا ئیمامی عومه ر به عه لی و
عه عباسی فه رموو؛ (توو زاتی خودا نیو موش وه که نه وان نه م باس و خوا سه
ده زان یا نا؟) نه وانیش فه رموویان؛ به لی ده زانین.

عومه ر فه رمووی؛ کاتی پېڅه مېهر (دروودی خوی لسمېر بې) خودا بر دیه وه و پیا له ی
مه رگی نو شی، نه بو به کری صدیق که بوو به جین شینی نه و فه رمووی؛ من
سه روه سی تی شه ری پېڅه مېهر و له جی نه و کار و باره کانی نه نجام ده دم،
نه و بوو نه بو به کر نه و مالی و مرگرت رېک به پی به نامه که ی
پېڅه مېهر (دروودی خوی لسمېر بې) دابه شی ده کرد، خودا بۆ خوی ده زانی؛ که نه بو به کر
نه و مالی به راست و دروستی زۆر به باشی به پی هه ق وه که پېڅه مېهر خوی
به بی که م و زیاد خه رجه ده کرد، تا کاتی نه بو به کریش خودا بر دیه وه بۆ لای
خوی و منیش بووم به سه روه سی تی نه بو به کرو نه م مالی و مرگرت، وه تا
ماوه ی دوو سال به نامه که ی پېڅه مېهر و به نامه که ی نه بو به کر، سه باره ت
به م مالی په پره و ده کرد.

وه خودا بۆ خوی به و بانی سه روه و ناگاداره که من له م کاره دا راست و
دروست بووم و چاکه کار و ریگه ی هه ق گر بووم، په پره ی ره واییم ده کرد،

که چی نه ووه بوو ئیوه همدووکتان بهمه رازی نه بوون همدووکتان بهیه که وه هاتن بۆلام و قسه تان کردبوو بهیه که نهی عه بباس! تۆ هاتبووی داوای پشکه که له پووری خۆت له برازا کهت ده کرد، عه لیش هاتبوو داوای بهشی ژنه که ی له میراتی باوکی ده کرد، نه ووه بوو منیش پیتانم گوت: پیغه مبهری خودا (برووی خوی لاسر بهی) ده فهرموئ: (که له پوورمان لی ناگیرئ، ههرچی له ئیمه له پاش مهرگ به جی بمینئ ده بی به خیر و سه ده قه).

به لام کاتی بۆم دهرکهوت که ته سلیمی ئیوه ی بکه م سه رم سوکتر ده بی، نه ووه بوو به م مهرجه ته سلیمی ئیوه م کرد: (به ئین و پهیمان بیت ده ی دهیده ی به خودای گه و ره سه بارم به م ماله، په پره ی نه و بهرنامه یه بکه ی که پیغه مبه ر له سه رده می خۆیدا و نه بو به کر له سه رده می خۆیدا و، من له ماوه ی نه م دوو ساله دا جی به جیمان کردووه) وه ئیوه ش به مه قاییل بوون و من له سه ر نه م بنه مایه یه، نه م ماله م ته سلیمی ئیوه کرد که ئیوه سهروه سیهت بن بۆ دابه شکردنی سالانه ی به سه ر پيشیاوانیدا، جا سویندتان ده دم به خودا ئایا من له سه ر نه م شیوه یه نه م ماله م ته سلیم به م دوانه کرد یا نا؟ کۆمه له که فهرموویان: به لی وایه.

نه و جا رویکرده عه لی و عه باسیش و پیاانی فهرموو: سویندتان ده دم به خودا ئایا من له سه ر نه م شیوه یه و به پیی نه م مهرجه نه م ماله م ته سلیم به ئیوه کردووه یا نا؟ همدووکیان گوتیان: به لی چۆن ده فهرمووی وایه. عومه ر فهرمووی: (نه ی ئیتر جیتان له من ده وئ، دیاره برپاریکی ترتان له من ده وئ له م بارمیه وه! ده ی سویندم به و خودایه ی که نه م ئاسمان و زه مینه به فهرمانی نه و هه لده سوپین، برپاری تری جگه له مه له م بارمیه وه نادم، چونکه ههر برپاریکی تر بده م ناهه قه و منیش شتی ناهه ق ناکه م، به مه رازین نه و ا باشه، خۆ نه گه ر ناتوانن نه م بهرنامه یه ی ئیمه جی به جی بکه ن و

دهبی به کیسهو بهرمتان لهسهری، نهوا روو بهرووی خوومی بکه نهوه، من چارهسهری دهکهم بۆتان. (بروانه: ژماره: ٩٧٧ ت = ٢١٧٤ ف).

١٢٥٩ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَخْرَجَ ثَعْلَيْنِ جَرْدَاوَيْنِ لَهُمَا قَبَالَانِ فَحَدَّثَتَا لَهُمَا نَعْلَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ٣١٠٧، طرفاه في: ٥٨٥٧، ٥٨٥٨) (٣١٣).

نه نهس (زمزی خوی لئ بئ) جووتی سۆلی چه رمینی بئ مووی دهرهینا، دوو بهر مزوانه یان هه بوو، بریتی بوون له دوو زویل قایش قایم کرابوون له پیشی سۆله کان، پارچه یه کیان سه ریکی به ندرابوو به سه ریکی سۆله که وه و نهو سه ره که ی تری به و به سه ری سۆله که وه، ده که وته نیوان په نجه که له و په نجه که ی ته نیشتیه وه، وه پارچه که ی تریشیان هه رو هها بوو، به لام نه میان ده که وته نیوان په نجه ی ناو مر است و په نجه ی براتووته وه، تاکی دوو هه میش هه رو هها، وه نه نهس (زمزی خوی لئ بئ) فه رمووی: نه مه سۆله کانی پیغه مبه ره (درووی خوی له سه ر بئ) (تاج/٤/١٢١-٣٦- پیلا و- ب/د/ت/ن).

- ١- به لگه ی هه بوونی پینج یه ک و چه سپاندنی.
- ٢- سه ره تای چه سپانی پینج یه ک.
- ٣- پینج یه ک له چی ده که وئ و له چی نا که وئ، کئ دابه شی ده کا.
- ٤- نهو شتانه ی له پیغه مبه ره (درووی خوی له سه ر بئ) به جیماون، په یوه ندی یان به پینج یه که وه چییه، وه ک سۆل و شمشیرو خانوو.. تاد.
- ٥- ماله کانی هاو سه ره کانی له م لایه نه وه بریار یان چییه.

١٢٦٠ - عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا أَخْرَجَتْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) كِسَاءً مُلَبَّدًا وَقَالَتْ فِي هَذَا نُرْعَ رُوحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَاوِيَةٍ: أَنَّهَا أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عَائِشَةَ

إِزَارًا غَلِيظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءً مِنْ هَذِهِ الَّتِي يَدْعُوهَا الْمَلْبَدَةُ (الحديث ۳۱۰۸، طرفه في: ۵۸۱۸) (۳۱۴).

نه‌بو بورده (برحمته خودی لی بی) فهرمووی: چه‌زهرتی عانیسه (برمزی خوی لی بی) پۆشاکلیکی نه‌ستووری پیناوی دهره‌یناو فهرمووی: ئانه له‌مه‌دا گیانی پیغه‌مبه‌ری خودا کی‌شرا. له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کا نه‌بو بورده دم‌فهرمووی: چووم بۆ دینی دایکه عانیسه بۆ ماله‌وه، به‌رکۆش (ئیزار) یکی نه‌ستووری دهره‌ینا، له‌و جوړه به‌رکۆش و ئیزارانه که‌له‌یه‌مه‌ن دروست ده‌کرین، له‌گه‌ل جلیکی تری پینه پیناویدا، ئینجا سویندی بۆمان خوارد به‌خوا: که پیغه‌مبه‌ر (درووی خوی لسم بی) له‌کاتی گیان کی‌شانیداو، له‌سه‌ره‌مه‌رگ دا، ئهم دوو جلکه‌ی له‌به‌ردا بوو (تاج/۴/۱۰۹ ف-۳ ز-۳۲ ش/د/ت).

۱۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ قَدَحَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْكَسَرَ فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِصَّةٍ (الحديث ۳۱۰۹، أطرافه في: ۵۶۳۸) (۳۱۵).

ئهنه‌س (برمزی خوی لی بی) فهرمووی: جامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (درووی خوی لسم بی) که ئاوو شتی‌وای بی ده‌خواردوه‌و شکا، جی‌گه‌ی قلیشه‌که‌ی به‌کشته‌کیکی زیو پینه کرد. ۱۲۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ وَلَدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ الْقَاسِمَ فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ لَا نَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنْتَ الْأَنْصَارُ سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا تَكْنُوا بِكُنْيَتِي فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ (الحديث ۳۱۱۵، أطرافه في: ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶) (۳۱۶).

(۲۱۴) قال العيني: (واخرجه مسلم في اللباس) (عيني/۱۵ص۲۲) - المترجم.

(۲۱۵) قال في الفتوح/۶ص۲۸۵: لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس في القدح - المترجم.

(۲۱۶) اخرجه مسلم في الآداب، باب: النهي عن التكني بأبي القاسم....، رقم: ۲۱۱۲.

جاییری کوری عہدوللا (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: پیاوئیکی ئہنصاری کورپئیکی بوو ناوی نا قاسم، یاران پییان فہرموو: نہپیت دہلین ئہبولقاسم و نہبہم کہسناوہ (نہبہم کونیہیہ) چاوو دلت روشن دہکہینہوہ (چونکہ ئہبولقاسم کہسناوی پیغہمبہروہ ہر قابیل بہخویہتی). پیاوہکەش چوو بو لای پیغہمبہرو ئہمہی بو باس کرد، فہرمووی (دروودی خوی لہسر ہی) : (ئافہریم بو ئہنصار! ناوی من کہ محمدو ئہحمەد و... ناوہکانی ترمہ، بکہن بہناو بو خوتان، بو منالو کہسو کارتان، بہلام کہسناوہکہم کہ ئہبولقاسمہ- مہکہن بہکہسناو بو خوتان، لہراستیدا من قاسم -واتہ: پشک دابہش کارم - لہناوتاندا، بہلام بہشہکہ خوی کہمہ، یا زورہ، بہدہستی خویہ، بہدہستی من نییہ) (تاج/۱۰-۱۵۵-۶۲ - کونیہو کہسناوی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی).

۱۲۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا أُعْطِيَكُمْ وَلَا أَمْنَعُكُمْ إِلَّا مَا أَنَا قَاسِمٌ أَضْعُ حَيْثُ أُمِرْتُ) (الحديث ۳۱۱۷) (۳۱۷).

ئہبوہورہیرہ (ہمزای خوی لئ ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر ہی) فہرمووی: (نہپیدانی بہش بہدہست منہو نہ نہدانی، من تہنیا دابہشکارم، خودا خوی بہشی گہورہو بہشی بچوک دہدا، ومنہندازہو جووری دیاری دہکا، ئہوہی بہدہستی منہ ئہوہیہ: ئہوہی خوا دہیدا لہناوتانا، بہپئی فہرمانی خودا خوی دابہشی بکہم بہسہرتانا).

۱۲۶۴- عَنْ خَوْلَةَ الْأَصَارِيَّةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۱۱۸) (۳۱۸).

(۳۱۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أعطيكم ولا أمنعكم...) (فتح/۶/۲۸۵) المترجم.

(۳۱۸) لم يوافقه على تخريج حديث خولة: (إن رجلاً يخوضون في مال الله بغير حق...) المصدر السابق - المترجم.

خەولەى ئەنصارىيە (بەزى خەولەى لىس بەن) فەرموۋى: لەپىڭغەمبەرم بىست دەيفەرموو: (پىاۋ گەلىكى زۆر بەنارەوا لىف لەمالو سامانى خوا دەدەن، بەھەقو بەنارەق مالى بەندەكانى خوا دەخۇن، يازيانى سامانيان لى دەدەن). (تاج/۸/۱۳۶ ف-۳- ۵۶).

روونکردنەو:

خەولە (بەزى خەولەى لىس بەن) ئەنصارىيە، سەحابىيە، راستەر ئەوھىيە: كەناۋى خەولەى كچى قەيسى كورى فەھدە، كونيەى: ئوم موخەممەدە، لەپىشا ژنى حەمزەى مامى پىڭغەمبەر (درودى خەولەى لىس بەن) بوو، لەدوا ئەو شوۋى كردوو بەپىاۋىكى ئەنصارى لەھۆزى بەنى زىيىق، لەبوخارى پىرۇزدا يەك فەرموودەى ھەيە. كە ئەم فەرموودەيە واين لەخزمەتيدا.

۱۲۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَّبِعُنِي رَجُلٌ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَنْبِيَّ بِهَا وَلَمَّا يَنْبِيَّ بِهَا وَلَا أَحَدٌ بَنَى يُبُوتًا وَلَمْ يَرْفَعْ سُقُوفَهَا وَلَا أَحَدٌ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ يَنْتَظِرُ وَلَا ذَهَابًا فَغَزَا فَدَنَا مِنَ الْقَرْيَةِ صَلَاةَ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ لِلشَّمْسِ: إِنَّكَ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيْنَا فَحَبَسَتْ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَجَمَعَ الْغَنَائِمَ فَجَاءَتْ يَعْنِي النَّارُ لِتَأْكُلَهَا فَلَمْ تَطْعَمْهَا فَقَالَ: إِنَّ فِيكُمْ غُلُولًا فَلْيَبَايِعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَلْيَبَايِعْنِي قَبِيلَتِكَ فَلَزِقَتْ يَدُ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ بِيَدِهِ فَقَالَ: فِيكُمْ الْغُلُولُ فَجَاءُوا بِرَأْسٍ مِثْلِ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنَ الذَّهَبِ فَوَضَعُوهَا فَجَاءَتْ النَّارُ فَأَكَلَتْهَا ثُمَّ أَحَلَّ اللَّهُ لَنَا الْغَنَائِمَ رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَأَحْلَاهَا لَنَا) (الحديث ۳۱۲۴، طرفه في: ۵۱۵۷ (۳۱۹).

ئەبۇھورەيرە (دەرىجى خۇلى لىق بىر) فەرمۇۋى: پېغەمبەر (درودى خۇلى ئەسىر بىر) فەرمۇۋى:

(پېغەمبەر ئۆلگەن پېغەمبەر - درودى خۇلى گەورە لەسەر ھەممۇيان - ويىسى بىچى بۇ غەزايى بەگەلەكەى خۇلى فەرمۇۋى: ئەو پىاۋەى كەژنى مارەپرىۋە دەپەۋى كە بىگۈيىزىتەۋە ۋە نەگۈيىزاۋەتەۋە، با ئەو جۆرە پىاۋە لەگەلما نا نەپەت بۇ ئەم غەزايە، ھەروەھا ئەو كەسەيش كە خانۋىەكى دروست كىردە ھېشتا سەرى نەگرتۋە، ھەروەھا ئەو كەسەيش كەبىزىن ۋە مەرو مالىياتى ئاۋسى لەسەر گۈانى كىرپۋە چاۋەروانى زايىنىيان دەكات.

فەرمۇۋى: ئەۋجا چۈۋ بۇ غەزاكەۋ، دەمى نوپۇزى غەسر، يانزىكى كاتى نوپۇزى غەسر، لەدىكە نىزىكەۋە بوو پېغەمبەرەكە بەخۇرى فەرمۇۋى: تۈيش فەرمانبەرى ۋە منىش فەرمانبەرم، خۇدايە! ئەم خۇرە رابگرە بۇمان ۋە مەپەلە ئاۋا بىيى ھەتا فەرمانى خۇمان ئەنجام دەدەين ۋە ئەم گۈندە ئازاد دەكەين، ئىتر خودا خۇرەكەى راگرت بۇى ۋە خۇرەكە ئاۋا نەبوو ھەتا خودا شارەكەى فەتەج كىرد بۇى، فەرمۇۋى: ئەنجا ھەرچى تالانىيان گىرتبۈۋ كۇيان كىردەۋە لەسەر دەستۈۋو ياساى پېشىنەى پېغەمبەرەن لەشۈيىنىكى بەرزى بەرچاۋا خىران كىردەۋە، داىان نا ھەتا ئاگر لەئاسمانەۋە بەفەرمانى خودا بىت بىخۋا، بۇ دوۋپات كىردەۋەى ئەۋەى كە غەزاكەيان لەبەر خودا بوۋە لەبەر تەماى مالى دىنا نەبوۋە، كەچى ئاگرەكە ھات جەشكەى نەكرد!

ئىتر پېغەمبەرەكە زانى كەگىزى ۋە دىزى ۋە دەسپىسى لە تالانىيەكە كراۋە، بۇيە فەرمۇۋى: گىزىتان لەتالانىيەكە كىردەۋە بۇيە ئاگرەكە ناخۋا كەۋايە با لەھەر خىلى پىاۋى پەيمانم بەداتى، جا لەكاتى پەيمان كىردەكەدا، دەستى پىاۋى لەسەر خىللەكان نوۋسا بەدەستى پېغەمبەرەكەۋە. فەرمۇۋى: دىزىيەكە ۋا لەناۋ ئىۋەدا، باخىللەكەى تۈ بىن يەكەيەكە پەيمانم بەدەنى، كاتى ئەۋ خىللە پەيمانىيان پى دا، دەستى پىاۋى يا دوو پىاۋ لكا بەدەستى پېغەمبەرەكەۋە دىزەكان دۇزراۋەۋە فەرمۇۋى: دىزىيەكە ئىۋە كىردەتەنە.

ئەوجا پارچەیی زێریان هێنا بۆ پیڤه مبه ره که، له سه ر شیوه ی سه ره گا وابوو، ئەویشیان له سه ر مائی تالانییه که دانا، که له سه ر زمویه که دانرابوو ئەوجا ناگره که له ناسمانه وه هاتو هه مووی خوارد! هه زره ت (دروودی خوی له سه ر بێ)

فه رمووی: له پێش ئیمه دا خواردنی تالانی بۆ که سی تر هه لال نه بووه، به لام له پاش دا خودای پاک و پیرۆزو که و ره، که دی حالی ئیمه ی که لی ئیسلام که و بێ هیزه و زه بوونین، به زه وی پیامان دا هاته وه و، بۆی هه لال کردین (تاج / ۸ / ۱۳۵-ش).

۱۲۶۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ سَرِيَّةً فِيهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَبْلَ نَجْدٍ فَعِنُمُوا إِلَّا كَثِيرَةً فَكَانَتْ سِهَامُهُمْ اثْنِي عَشَرَ بَعِيرًا أَوْ أَحَدَ عَشَرَ بَعِيرًا وَثَقُلُوا بَعِيرًا بَعِيرًا (الحديث ۳۱۳۴، طرفه في: ۴۳۳۸) (۳۲۰).

ئیبنو عومه ر (بزی خوی لی بێ) فه رمووی: پیڤه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بێ) په لی له شکری نارد به ره و نه جد بۆ غه زه، من خۆم له ناویانا بووم، رانه و شترو که له یه کی زۆرمان به تالان گرت، گه شتمان هه ریه کی سه رو دوازه و شتر، پشکمان به رکه وت. پیڤه مبه ریش هه ریه کی سه رو و شتری تری به زیاده به ش پیمان دا. (تاج / ۸ / ۱۳۶-ز ۵۶-ف ۴+۵).

۱۲۶۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ يَتَنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْسِمُ غَنِيمَةً بِالْجِفْرَانَةِ إِذْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ اغْدِلْ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ شَقِيتُ إِنْ لَمْ أَغْدِلْ (الحديث ۳۱۳۸) (۳۲۱).

جابیری کوری عه بدوللا (بزی خوی لی بێ) فه رمووی: جاری پیڤه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بێ) له جهه رانه تالانی دابه ش ده کرد به سه ر یارانی دا، له پاش غه زای

هه‌وازین، له‌و دهمه‌دا پیاوی که‌ناوی ذولخو‌دیسه‌ری ته‌میمی بوو، پیی گوت: شته‌که به‌عه‌داله‌ت دابه‌شکه! پیغه‌مبه‌ریش پیی فه‌رموو: (به‌دبه‌خت خو‌م نه‌گه‌ر عادل و دادپه‌روهر نه‌بم!). (بروانه: ژماره: ۱۸۳ = ۲۸۶۴ ف + ژماره: ۱۰۱۵ ات = ۲۳۰۷ ف).

۱۲۶۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَصَابَ جَارِيَتَيْنِ مِنْ سَبْيِ حُنَيْنٍ فَوَضَعَهُمَا فِي بَعْضِ بُيُوتِ مَكَّةَ قَالَ فَمَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى سَبْيِ حُنَيْنٍ فَجَعَلُوا يَسْعَوْنَ فِي السَّككِ فَقَالَ عُمَرُ يَا عَبْدَ اللَّهِ انْظُرْ مَا هَذَا فَقَالَ مَنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّبْيِ قَالَ اذْهَبْ فَأَرْسِلِ الْجَارِيَتَيْنِ (الْحَدِيثُ ۳۱۴۴، طَرَفُهُ فِي: ۹۲۹ تجرید = ۲۰۳۲ فتح الباری).

ئیب‌نو‌عو‌مه‌ر (درو‌دی خو‌ی لێ به‌) فه‌رمو‌وی: عوم‌ه‌ر (د‌غ‌زای خو‌ی لێ به‌) له‌ژنه‌ دیله‌کانی غه‌زای حونه‌ین دوو که‌نیزم‌کی ده‌ست که‌وت، له‌مه‌که‌که له‌مالی دایانی نا، کاتی پیغه‌مبه‌ر (درو‌دی خو‌ی له‌سه‌ر به‌) به‌پیاوه‌تی ژن و مناله‌ دیله‌کانی هو‌زی هه‌وازینی به‌ردا، له‌خو‌شیاندا خه‌لکه‌که به‌ناو کو‌لانه‌کان دا رایان ده‌کردو ده‌هاتن و ده‌چوون. عوم‌ه‌ر فه‌رمو‌وی: عه‌بدو‌للا بزانه‌ ئه‌م قال قاله‌ جیهه؟ منیش پاش تیگه‌یشتن له‌کاره‌که عه‌رزیم کرد: پیغه‌مبه‌ر (درو‌دی خو‌ی له‌سه‌ر به‌) به‌پیاوه‌تی ژنه‌ دیله‌کانی هو‌زی هه‌وازینی ئازاد کردوو. باوکم فه‌رمو‌وی: ده‌تو‌ش بجۆ ئه‌و دوو که‌نیزم‌کی منیش که له‌دیله‌کانی غه‌زای هه‌وازین به‌رم که‌وتوون به‌ره‌للا بکه‌.

۱۲۶۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ بَيْنَا أَنَا وَاقِفٌ فِي الصَّفِّ يَوْمَ بَدْرٍ فَظَنَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي فَإِذَا أَنَا بِغُلَامَيْنِ مِنَ الْأَنْصَارِ حَدِيثَةٍ أَسْنَاهُمَا تَمَنَّيْتُ أَنْ أَكُونَ بَيْنَ أَضْلَعٍ مِنْهُمَا فَعَمَزَنِي أَحَدُهُمَا فَقَالَ يَا عَمَّ هَلْ تَعْرِفُ أَبَا جَهْلٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ مَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: أَخْبَرْتُ أَنَّهُ يَسُبُّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَئِنْ رَأَيْتُهُ لَا يَفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ

حَتَّى يَمُوتَ الْأَعْجَلُ مِنَّا فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ فَعَمَزَنِي الْآخَرُ فَقَالَ لِي مِثْلَهَا فَلَمْ أَلْشَبْ أَنْ نَظَرْتُ إِلَى أَبِي جَهْلٍ يَجُولُ فِي النَّاسِ قُلْتُ أَلَا إِنَّ هَذَا صَاحِبُكُمَا الَّذِي سَأَلْتُمَانِي فَأَبْتَدَرَاهُ بِسَيْفَيْهِمَا فَضَرَبَاهُ حَتَّى قَتَلَاهُ ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَاهُ فَقَالَ: (أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟) قَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قَتَلْتُهُ فَقَالَ: (هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟) قَالَا: لَا فَنَظَرَ فِي السَّيْفَيْنِ فَقَالَ: (كِلَاكُمَا قَتَلَهُ سَلْبُهُ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ) وَكَانَا مُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءَ وَمُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْجُمُوحِ (الحدِيث ٣١٤١، طرفاه في: ٣٩٦٤، ٣٩٨٨).

عەبدو پرەحمانی کۆری عەوفا (مەزى خوى لى بى) فەرمووی: لەڕۆژی غەزای بەردا وا لەریزی شەڕکردن دا راوەستاوم، کەسەیری راست و چەپی خۆم کرد وادوو کۆری میرد مندالی ئەنصاری وان لەراست و چەپمەو، لەدلی خۆما گوتم: خۆزگە لەنیوانی دوو پیاوی لەمانە دلێرتدا بوومایە، کە کارامە بوونایە و ئەزموونی جەنگیان هەبوایە.

جا یەکیکیان تیوەی ژەندم و گوتی: مامەکە! ئایا ئەبوجەهل دەناسیت؟ گوتم: بەلى، بۆچییتە، ئەى کۆرى بىرام؟ گوتی: بیستوومە جەمێن بە پیڤەمبەر (درونى خوى لى بى) دەدا، بەو کەسە گیانی منى وا لەدەسا، ئەگەر ببینم لەکۆلی نابمەو و تا یادەمکۆزێ یا دەیکۆژم، دیارە ئەو هەمان دەکۆزێ کە زووتر ئاکامی دێت! منیش لەم قەسەیه سەرسام بووم و لەلام سەپرو عەنتیکە بوو، ئەوى تریشیان هەروا، ئەو هەندەى نەبرد، تەماشام کرد ئەبوجەهل جێ بەخۆی ناگرێ، وەك سەگى هار دێ و دەجێ. جابەدوو لاوەکەم گوت: وریابن ئەمە یارۆکەتانە کە لەبارەیهو لەمەنتان پرسى، ئەو ئەبوجەهله ئیتر هەردوکیان بەشمشیری رووتەو پەلاماریان دا، وەدایانە بەرشیر، هەتا کوشتیان.

ئەوجا چوون بۆ خزمەتی پیڤەمبەر و پێان گوت: ئەبوجەهلەمان کوشت، فەرمووی: کامتان کوشتتان؟ هەردووکیان گوتیان: من کوشتم. فەرمووی: ئایا

شمشیر هکانتان سرپوه ؟ گوتیان: نهء که ته ماشای شمشیر هکانی کردن
فه رمووی: راست ده کهن به همر دو و کتان کوشتو وتانه.

نه و جا تفاق و که لوپه له رو و تکر او ده کی دا به موعادی کوری جه مووح، وه
نه و دوو لاو هیش: موعادی کوری عه فراو موعادی کوری جه مووح بوون.
(بروانه: تاج/ ۸- ۱۴۸ از - ۶۲- که سی له غه زادا ناموسو لمانی بکوژی
تفاق و که لوپه له کی بؤ خو به تی + ل- ۲۰۸ ف- از - ۸۶- کوشتنی نه بوجه هل
له عنه تی خودای لی بی).

۱۲۷۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(إِنِّي أُعْطِي قُرَيْشًا أَتَأَلَّفُهُمْ لِأَنَّهُمْ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ)
(الحديث ۳۱۴۶، أطرافه في: ۳۱۴۷، ۳۵۲۸، ۳۷۷۸، ۳۷۹۳، ۴۳۳۱،
۴۳۳۲، ۴۳۳۳، ۴۳۳۴، ۴۳۳۷، ۵۸۶۰، ۶۷۶۲، ۷۴۴۱) (۳۲۲).

نه نه س (همزای خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (درووی خوی لمبر بی) فه رمووی: (من
بویه له مالی پینج یه ک و شتی ودها به شی قورمیش ددهم چونکه دهمه وی
هوگری نیسلامیان بکه مو بیانلاوینم و دلیان رابگرم، چونکه نو موسو لمان و
تازه له باوو نه ریتی سه رده می نه قامی پیش نیسلامه تی دابراون) (بروانه:
تاج/ ۸- ۱۵۲ از - ۶۵- باسی خه لات کردنی نو موسو لمان).

۱۲۷۱- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمْوَالِ هَوَازِنَ مَا
أَفَاءَ فَطَفِقَ يُعْطِي رَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ الْمِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ فَقَالُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَدْعُنَا وَسُيُوفُنَا تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهِمْ قَالَ أَنَسُ
فَحَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَقَالَتِهِمْ فَأَرْسَلَ إِلَى الْأَنْصَارِ فَجَمَعَهُمْ
فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ وَلَمْ يَدْعُ مَعَهُمْ أَحَدًا غَيْرَهُمْ.

فَلَمَّا اجْتَمَعُوا جَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (مَا كَانَ حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكُمْ) قَالَ لَهُ: فَقَهَاؤُهُمْ: أَمَا ذُوو آرَائِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمْ يَقُولُوا شَيْئًا وَأَمَّا أَنَسٌ مِنَّا حَدِيثُهُ أَسْنَاهُمْ فَقَالُوا: يَغْفِرُ اللَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعْطِي قُرَيْشًا وَيَتْرُكُ الْأَنْصَارَ وَسَيُوفُنَا تَقَطُّرُ مِنْ دِمَائِهِمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا حَدِيثٌ عَهْدُهُمْ بِكُفْرٍ أَمَّا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالْأَمْوَالِ وَتَرْجِعُوا إِلَى رِحَالِكُمْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَاللَّهِ مَا تَنْقَلِبُونَ بِهِ خَيْرٌ مِمَّا يَنْقَلِبُونَ بِهِ) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ رَضِينَا فَقَالَ لَهُمْ: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةً شَدِيدَةً فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَوْضِ) قَالَ أَنَسٌ: فَلَمْ نَصْبِرْ (الحديث: ۳۱۴۷، طَرَفُهُ سَبَقَ فِي الْحَدِيثِ الَّذِي قَبْلَهُ، أَي فِي رَقْم: ۱۲۷۰ ت= ۳۱۴۶ ف) (۳۲۳).

ئەنەس(بەزى خەيلى بى) فەرەمۆي: رۆژى غەزاي حونەين كە خوداي گەورە مالىكى زۆرى بى ئارەقى مفتى زۆرى رەخساند بۆ پيغەمبەر(دروودى خەيلى لەسەر بى) لەو مالىەى كە بەتالانى لەهۆزى هەوازين گيرا، پيغەمبەر(دروودى خەيلى لەسەر بى) دەستى كرد بەبەخشين لىي، وەچەند پياوى لەقورەيش يەكى سەر و سەد و شترى دا پييان، جا چەند كەسى لە ياريدەدمەران گوتيان: خودا لە پيغەمبەر خۆش بى دەچى بەشى قورەيشيەكان دەدات، كە هەتا دوينى بى باوەر بوون شەريان لەگەل ئيمە دەكردو بەرەهەستى ئيسلاميان دەكرد، كەچى بەشى ئيمە نادات، كەهيشتا خوينى ئەوانەى كەبەشيان دەدات، لەشمشيرهكانمان دەتكيو، ئەوان لەچاو ئيمەدا دوينى موسولمان بوون!! ئيتەر بۆ بەشى ئەوان دەداتو بەشى ئيمە نادات ؟.

پېغەمبەرىش (درودى خوى لىسر بى) قىسەكەيانى بەرگوى كەوتەو، ناردى بەشويڭ يارىدەدەران داو لەخىوتەتېكى چەرمىن دا كۆيكرەنەو، كە كۆبوونەو خۇشى چوو بۇ ناويان و فەرمووى: (ئەو قىسەيە چىيە كە لەئىو وە پېم گەيشتۆتەو؟)!

پىاو و زاناو ھۆشمەندەكانى يارىدەدەران —انصار— فەرموويان: ئەى پېغەمبەرى خدا! پىاو ماقولەكانمان و دىنا دىدەكانمان ھىچيان نەگوتو، كە دلى تۆ گەردى پى بگرى ئەوئەندە ھەيە چەند كەسىكى مىرد منالمان لەھەرزەكارەكانمان لەرووى نازەو، گلەييان كىردو و گوتوويانە: خدا لە پېغەمبەر خۇش بى دەچى بەشى نۆ موسولمانەكان لەتالان دەدا كەچى بەشى ئىمە نادات، وەلحال ئەوان لەم رۆزانەدا، بە زەبرى شمشىرى ئىمە موسولمان بوون!

پېغەمبەرىش (درودى خوى لىسر بى) فەرمووى: (بەلى ئەمە وايە وادەبى كەمن خەلاتى ھەندى پىاو دەكەم، لەبەر ئەوئە كە نۆ موسولمانان و تازە لە كوفرو بى باوهرى دابراون، چونكە دەمەوى دلىان رابگرم و دئەواييان بكەم و ھۆگرى ئىسلاميان بكەم و بيانلاويڭم، و بەجوانى بيانكەمە خۆم، بەلام ئەمە مەعنەى وانىە كە من باوى ئەوان دەدەم بەسەر ئىو، دەى باشە ئايا ئىو بەشى خۇتان دەگۆرنەو بەبەشى ئەو خەلكە، دەى پېم بلىڭ: ئايا ئىو بەو بەشە رازى نابن كە خەلكى مالو پىرو پىتى دىنا لەگەل خۇيان بىنەو، بەلام ئىو لەجىاتى ئەو پېغەمبەرى خدا بىنەو لەگەل خۇتان بۇ مالەو، سابەو خدا گەورمە، ئەم بەشەى كەئىو دەيبەنەو، كە برىتییە لە خۇشەويستى و لى رازى بوونى خداو پېغەمبەرى خدا، گەلى گەلى باشترەو گەورترە لەوبەشەى كە ئەو خەلكەى تر دەيبەنەو كە برىتییە لەپروپىتى جىهان!

گوتيان: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خودا! رازى دەبين و زياتریش،
فەرمووی: (دەى بزانن كە ئیوہ لەپاش من تووشى خو خۆیەكى سەخت
دەبن هەندى كەس و كار بە دەست و فەرمانپەرەى وا پەیدا دەبن كە هەر بەلای
خۆيانا رايدەكێشن و كەسى تریان لەبەر نییە، بەلام ئیوہ خۆتان رابگرن و
بەهیچ جۆرى لایەنى هەق و ئیسلام بەرمەدەن، هەتا دەمرن و لەو دنیا
دەچنەوہ بەر دیوانى خودا، وەمن خۆم لەسەر حەوزى كەوسەرم چاوەڕوانتان
دەكەم، ئەوانەى كە ئارام دەگرن لەبەر هیچ مەهانەو بیانووێك لەخەتى
ئىسلام لانادەن، خەلات و پاداشى باش و گەورە وەردەگرن).

ياریدەدەران -انصار- یش فەرموویان: ئیمەیش بەئینەو دەیدەین سەبر و
ئارام دەگرین! (ش) (تاج/ ۸-ل ۱۵۳-ز ۶۵-ف ۱-باسى خەلات کردنى نۆ موسوڵمان).

رافەو شیکردنەوہ:

ئەم فەرموودەى بەلگەى ئەوہیە: كە هەندى كار بە دەست لەموسوڵمانان
پەیدا دەبن، زۆر خۆپەرست و بەرژمەند پەرست، وە خۆخۆیەكى زۆر
دەكەن هەتا خۆیان و كەس و كارى خۆیان وەستابى، كەسى تریان لەبەر نییە،
ئەم فەرموودەى لەولاتى ئیمەدا، لەم رۆژگارەى ئیمەدا بەلگەى لەسەر
ئەم دووشتە:

۱- كار بە دەستانى كوردستان نمونەىەكى زیندوون لەم جۆرە كار بە دەستە
خۆپەرستە موسوڵمانانە، لە خوا بەزىادى هېشتا موسوڵمان!! لەبەر
ئەوە تەكایە بوختانى ناموسوڵمانیان بۆ مەكەن.

۲- هەر موسوڵمانى سەبر و ئارام بگرى لەسەر ئەم خۆخۆی و خۆپەرستى
ئەم زۆر بەرپێزانە، مژدەى لى بى كەلەرۆزى قیامەتدا، لەسەر حەوزى
كەوسەر بەخزمەتى پېغەمبەر (درودى خوى لەسەر بى) دەگا (۲۳۴).

۱۲۷۲- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ بَيْنَا هُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ النَّاسُ مُقْبِلًا مِنْ حُنَيْنٍ عَلِقَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْأَعْرَابُ يَسْأَلُونَهُ حَتَّى اضْطُرُّوهُ إِلَى سِمْرَةٍ فَخَطِفَتْ رِدَاءَهُ فَوَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (أَعْطُونِي رِدَائِي فَلَوْ كَانَ عَدُوٌّ هَذِهِ الْأَعْضَاءِ نَعَمًا لَقَسَمْتُه بَيْنَكُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُونِي بَخِيلًا وَلَا كَذُوبًا وَلَا جَبَانًا) (الحديث ۳۱۴۸، طرفه في: ۲۸۲۱) (۳۲۵).

جوبهیری کوری موطعم (مزی خوی لئ بی) فہرمووی: لەخزمەتی
 ھەزەرەتدا (دروودی خوی لئسر بی) بووم، لەغەزای حونەین دەگەراییەو، ەمرەبە
 بەدەوہکان تی ئالان وداوای دەسەنەو بەشیان لئ کرد، تەنگیان پئ
 ھەلچنی و ئالاندیانە بنجئ درکەزی، عاباکە ی ئالا لەبنکە درکەزییەکەو،
 ئەو جا وەستاو فہرمووی: (عاباکەم بەدەنەو ئەگەر بەقەدەر ئەم درکەزییانە
 ئازەلم ببئ ھەمووی دا بەش دەکەم بەسەرتانا، قەت بە رژدی و چرووکی و
 درۆزنی و ترسنۆکی من نابینن) (ریاض/ ۲- ۱۱۱ زباسی سەخاوت ف- ۱۲/ ۵۵۵).

۱۲۷۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَلَيْهِ بُرْدٌ تَجْرَانِي غَلِظُ الْحَاشِيَةِ فَأَذْرَكَهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَذَبَهُ جَذْبَةً شَدِيدَةً حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عَاتِقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَثَرَتْ بِهِ حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَذْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ مُرْ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ فَضَحِكَ ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ (الحديث ۳۱۴۹، طرفاه في: ۵۸۰۹، ۶۰۸۸) (۳۲۶).

مسوولی خوۆشه دەست کئ دەکەوئ
 گوئ ئەدا بەهێج، بزى وەك خەوگەل
 لەتەر بخواتو لە وشك و بخەوئ
 نەترسئ لەخوا، نەشەرمئ لە گەل (وەرگێڕ)
 (۲۲۵) اشار العسقلاني إلى موافقة مسلم له في خاتمة كتاب الجهاد (ج/ ۶ ص ۱۹۵- المترجم).
 (۲۲۶) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: إعطاء من سأل بفحش.. رقم: ۱۰۵۷.

ئەنەس (پەزى خەلىپە) ۋە مەھمۇد: لە خەزمەتە پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە) دەست بەر، دەرپەشتە بەرپەيدا، شالەكى نەجرانى پەراوێز ئەستوورى بەسەر شانەو بەو، عەرەبىكى دەشتەكى پەي گەشت، يەخە پەشاكەكە پەيغەمبەرى گرتو بەتووندى وایەكەشا لەملى خەزەمتى دابەرى! ئەو جا پەي گوت: ئەى موحەممەد! لەم مائە كەهەى خەدايەو لەلەى تۆ دانراو بەشەم بەدە. پەيغەمبەرىش (دروودى خەلىپە) بەدەمىەو پەكەنىو، فەرمانى كرد كە بەشى بەدە! (تاج/ ۴- ۱۰۶ز- ۳۱- باسى جۆرەكانى جەو بەرگ).

۱۲۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ حَتِّنِ آتَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَسًا فِي الْقِسْمَةِ فَأَعْطَى الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ مِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ وَأَعْطَى عَيْنَةَ مِثْلَ ذَلِكَ وَأَعْطَى أَنَسًا مِنْ أَشْرَافِ الْعَرَبِ فَأَكْرَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْقِسْمَةِ قَالَ رَجُلٌ وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ الْقِسْمَةَ مَا عَدِلَ فِيهَا وَمَا أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَيْتُهُ فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ: (فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ رَجِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا فَصَبِرَ) (الحديث ۳۱۵۰، أطرافه في: ۳۴۰۵، ۴۳۳۵، ۴۳۳۶، ۶۰۵۹، ۶۱۰۰، ۶۲۹۱، ۶۳۳۶) (۳۲۷).

عەبدوللەى كورى مەسعود (پەزى خەلىپە) ۋە مەھمۇد: كەرۆزى غەزەى خەنەين رووى دا پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە) لە مائە تالانى جەنگ، بەشى چەند كەسەكى زياتر دا، سەد و شترى دا بە ئەقەمى كورى حابيس سەدىشى دا بەعويەينە و، بەشى چەند كەسەكى تەيشى لەخانەدانەكانى عەرەب بەم شەوئە دا، لەو رۆژەدا ئەوانەى لەبەش پەيداندا جياكر دەو بەشى زۆر باشى پەيدان! پەيەكەش گوتى: خەدايە! ئەم بەشكرەنە نە بەهەق و عەدالەت بوو، وەنە بۆ رەزەى خەدا بوو، گوتى: مەيش گوتەم: بەخەدا دەبى بىگەرەو بە پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە).

جا چووم بۆ خزمهتی و قسهی کابرام بۆ گێڕایهوه بۆی، رهنگی چهزمت وهك خوین سوور داگیرسا لهپاشا فهرمووی: (ئهگهر خوداو پێغه‌مبه‌ری خودا شت به‌هه‌ق و دادپه‌روهری نه‌که‌ن، ئه‌ی کیی تر ئه‌وه ده‌کا؟!). دوا‌یی فهرمووی: (ره‌حمه‌تی خودا له پێغه‌مبه‌ر مووسا، له‌لایه‌نی گه‌له‌که‌یه‌وه له‌مه‌یش زیاتر ئازار ده‌درا، به‌لام ددانی به‌خۆدا گرت، که‌واته شتی وا، سه‌بر له‌سه‌ر ئازاری نه‌فامان و اعراض و چاپۆشی له‌هه‌له‌یان ره‌فتاری پێغه‌مبه‌رانه، منیش پابه‌ندی ئه‌مه ده‌بم).

ئه‌نه‌س فهرمووی: منیش له‌دئی خۆما گوتم: وای لێ هات! که‌واته هه‌تا هه‌تایه دوا‌ی ئه‌م جاره هه‌یج قسه‌یه‌کی له‌م بابه‌ته‌ی بۆ نابه‌مه‌وه! (تاج/٨- ١٥٦ز-٦٥- خه‌لاتکردنی نۆ موسوڵمان).

١٢٧٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنَّا نَصِيبُ فِي مَغَازِينَا الْعَسَلَ وَالْعَنْبَ فَتَأْكُلُهُ وَلَا تَرْفَعُهُ (الحديث ٣١٥٤) (٣٢٨).

ئیب‌ن‌وعومەر (ڕم‌زای‌ خ‌وایان لێ بێ) فهرمووی: جاران له‌غه‌زادا هه‌نگوین و تری و میوه و شتی وامان ده‌ست ده‌که‌وت، بۆ خۆمان ده‌مان‌خواردو نه‌مان ده‌برده خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خ‌وی له‌سه‌ر بێ) هه‌تا بیخاته سه‌ر تالانییه‌که‌و دوا‌یی دابه‌شی بکا به‌سه‌ر پێشیاوانی دا. (تاج/٨-١٧٨ز-٧٣ف-٢).

تایبینی:

١- نامه‌ی خه‌بات و تیکۆشان (الجهاد) له‌ریاض الصالحین دا و له (ل-٩٣٦ هه‌تا ٩٩٥).

۲- پروانه: فیهی ناسان، بهرگی سییهم، لاپه‌ره/۸۷۹ زنجیره/۳۵۱ باسی دابه‌ش کردنی مالی تالانی + ز- ۳۵۲ ل -۸۸۴ + ز-۳۵۳ -برپارده‌گانی سهرانه + ز ۳۵۴ ل -۸۸۷ + ز-۳۵۵ ل-۸۸۹ نه‌ندازه‌ی سهرانه + ز-۳۵۶ ل-۸۹۶ -نیشانه‌کردنی جل و بهرگیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۶۲- باسی سهرانه و نه‌شهر و نه‌جه‌نگ (أبواب الجزية والموادعة)

۱۲۷۶- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَهْلِ الْبَصْرَةِ قَبْلَ مَوْتِهِ بِسَنَةِ: (فَرَّقُوا بَيْنَ كُلِّ ذِي مَحْرَمٍ مِنَ الْمَجُوسِ) وَلَمْ يَكُنْ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخَذَ الْجَزِيَّةَ مِنَ الْمَجُوسِ حَتَّى شَهِدَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَذَهَا مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ (الحديث ۳۱۵۶) (۳۲۹).

عومه‌ری کوری خه‌تاب (رمزی خوی لئ بئ) له‌پیش مه‌رگیدا به‌سالی، نامه‌ی نارد بو خه‌لکی به‌سره هه‌ر ژن و می‌ردی له‌ناگرپه‌رسته‌کان، که له‌ناو خویانا خویین و به‌پیی شهرعی نیسلام به‌یه‌کتری ناشین، له‌یه‌گیان جیابکه‌نه‌وه.

وهه‌تا عه‌بدوپه‌حمانی کوری عه‌وف شایه‌تی نه‌دا: که پیغه‌مبه‌ر (برودی خوی نسر بئ) سهرانه‌ی له‌ناگرپه‌رسته‌کان و مرده‌گرت، هه‌زهرتی عومه‌ر سهرانه‌ی لئ و مرنه‌ده‌گرتن، به‌لکوو به‌س نیسلامی لئ فه‌بوول ده‌کردن، ده‌نا به‌شیر ده‌کوژران. (تاج/۸/۱۶۰ ف- ۱- ز- ۶۶- سهرانه).

روونکر نه‌وه:

۱- مه‌جووس واته: ناگرپه‌رست به‌پیی ئایینی خویان، خوشک له‌برای خوی مارده‌که‌ن، شتی و له‌نیسلاما هه‌رامه، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رکاتی

له قه له مرموی دهوله تی موسولمانا، شتی و رووی دا دمی قه دمه بکری و ریگهی نه و دیان نه دری.

۲- ناگر په رست بو نیمه ژن و ژنخوازی لیان دروست نییه، له مه دا له گا ورو جوله که جیان، و د به نه هلی کیتاب دانانرین. به لام بو سه رانه دروسته سه رانه یان لی و مر بگری، بو نه مه یان حیسابی خا و نه نامه یان بو ده کری، شه پان له گه ل ده کری هه تا یا به سه رانه رازی دهن، یا نیسلام دهن.

۱۲۷۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهُوَ خَلِيفٌ لِّبَنِي غَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ وَكَانَ شَهِيدًا بَدْرًا أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِحِزْبَيْهَا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ صَالِحُ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءُ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَسَمِعَتْ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافَتْ صَلَاةَ الصُّبْحِ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمَّا صَلَّى بِهِمُ الْفَجْرَ انْصَرَفَ فَتَعَرَّضُوا لَهُ فَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَوْهُمْ وَقَالَ: (أَطْنُكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدْ جَاءَ بِشَيْءٍ) قَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسْرُكُمُ فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ) (الحديث ۳۱۵۸، طرفاه في: ۴۰۱۵، ۶۴۲۵) (۳۳۰).

عه مری کوری عه و فی نه نصاری به دری (رمزی خوی لی به) که سویند خوری به نی عامیری کوری لوته ی بوو، که ناماده ی جهنگی به در بوو بوو، له ریزی سوپای نیسلاما، له دزی له شکری بی با و مران، نه م عه مره فه رمووی:

(پېغەمبەر (دروودی خوی لمسر بئ) ئەبوعوبەیدە کوری جەراخی نارد بۆ بەحرەین، کەسەرانی ولاتی بەحرەین بێنی، چونکە لەو بەر پېغەمبەر (دروودی خوی لمسر بئ) لەگەڵ خەلکی ولاتی بەحرەین دا رێک کەوتبوو، عەلای کوری حەزەرەمی کردبوو بەسەرداریان، کە ئەبوعوبەیدە هاتەوێ مائیکێ زۆری لەبەحرەینەوێ هینا بوو، یاریدەدەرانیش -انصار- بێستیانهوێ کە ئەبوعوبەیدە هاتۆتەوێ ئیتەر بۆ نوێژی بەیانی هاتن بۆ خزمەتی پېغەمبەر (دروودی خوی لمسر بئ) ئەویش نوێژی بۆ کردن و گەراپەوێ، جا یاریدەدەران لەوکاتەدا داوای بەشیان لێ کرد.

پېغەمبەریش (دروودی خوی لمسر بئ) کە لەسەر ئەم حالە بینینی بزەیهک گرتی و فەرمووی: (وادەزانم کە ژنەو توتوانە کە ئەبوعوبەیدە شتیکی هیناوە!) عەرزیان کرد: بەلێ وایە ئەو پېغەمبەری خودا! فەرمووی: (دەمژدەبی) لەئێوەو خۆشیتان لێ بێ دەسا بەزاتی خودا لەهەژاری لیتان ناترسم، بەلام بەپێچەوانەوێ، مەترسی ئەوەم هەیە کە ئێوەش وەک نەتەوێکانی پێش ئێوە خۆشی دنیا رووتان تێ بکاو، دنیا بێت بەپیرتانهوێ ئێوەش وەک ئەوان بەدەست و دەم پەلاماری دنیا بدەن و باوەشی پیا بکەن و تێی ورووکیان!.

جا ئەو کاتە وەک چۆن ئەوانی لەناو برد ئاوا ئێوەش لەناو ببات (تاج/ ٨- ١٦١- ٦٦- سەرانه).

١٢٧٨- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ بَعَثَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) النَّاسَ فِي أَقْنَاءِ الْأَمْصَارِ يُقَاتِلُونَ الْمُشْرِكِينَ فَأَسْلَمَ الْهُرْمُزَانُ فَقَالَ: إِنِّي مُسْتَشِيرُكَ فِي مَقَازِي هَذِهِ قَالَ نَعَمْ مَثَلُهَا وَمَثَلُ مَنْ فِيهَا مِنَ النَّاسِ مِنْ عَدُوِّ الْمُسْلِمِينَ مَثَلُ طَائِفٍ لَهٗ رَأْسٌ وَلَهُ جَنَاحَانِ وَلَهُ رِجْلَانِ فَإِنْ كُسِرَ أَحَدُ الْجَنَاحَيْنِ نَهَضَتِ الرَّجْلَانِ بِجَنَاحٍ وَالرَّأْسُ فَإِنْ كُسِرَ الْجَنَاحُ الْآخَرُ نَهَضَتِ الرَّجْلَانِ وَالرَّأْسُ وَإِنْ شُدَّ الرَّأْسُ ذَهَبَتِ الرَّجْلَانِ وَالْجَنَاحَانِ وَالرَّأْسُ فَالرَّأْسُ كِسْرَى وَالْجَنَاحُ قَيْصَرُ وَالْجَنَاحُ الْآخَرُ فَارِسُ فَمُرُّ الْمُسْلِمِينَ فَلْيَنْفِرُوا إِلَى كِسْرَى.

وَقَالَ بَكْرٌ وَزِيَادٌ جَمِيعًا عَنْ جُبَيْرِ بْنِ حَيَّةَ قَالَ فَتَدَبَّنَا عُمَرُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْنَا
 التُّعْمَانُ بْنُ مُقَرِّنٍ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَرْضِ الْعَدُوِّ وَخَرَجَ عَلَيْنَا عَامِلٌ كِسْرَى فِي أَرْبَعِينَ
 أَلْفًا فَقَامَ تَرْجُمَانٌ فَقَالَ لِيَكْلَمْنِي رَجُلٌ مِنْكُمْ فَقَالَ الْمُغِيرَةُ: سَلْ عَمَّا شِئْتَ قَالَ: مَا
 أَنْتُمْ؟ قَالَ: نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ كُنَّا فِي شَقَاءٍ شَدِيدٍ وَبَلَاءٍ شَدِيدٍ نَمَصُّ الْجِلْدَ
 وَالتَّوْرَى مِنَ الْجُوعِ وَنَلْبَسُ الْوَبَرَ وَالشَّعَرَ وَنَعْبُدُ الشَّجَرَ وَالْحَجَرَ فَيُنَا نَحْنُ كَذَلِكَ
 إِذْ بَعَثَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ تَعَالَى ذِكْرَهُ وَجَلَّتْ عَظَمَتُهُ إِلَيْنَا نَبِيًّا مِنْ
 أَنْفُسِنَا نَعْرِفُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ فَأَمَرَنَا نَبِيُّنَا رَسُولُ رَبِّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ
 نَقَاتِلَكُمْ حَتَّى تَعْبُدُوا اللَّهَ وَخُدُّوا أَوْ تُؤَدُّوا الْجِزْيَةَ وَأَخْبَرَنَا
 نَبِيُّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَسُولِ رَبِّنَا أَنَّهُ مَنْ قُتِلَ مِنَّا صَارَ إِلَى الْجَنَّةِ فِي نَعِيمٍ
 لَمْ يَرِ مِثْلَهَا قَطُّ وَمَنْ بَقِيَ مِنَّا مَلَكَ رِقَابَكُمْ (الحديث: ٣١٥٩ طرفه في: ٧٥٣٠).
 فَقَالَ التُّعْمَانُ: رَبُّمَا أَشْهَدُكَ اللَّهُ مِثْلَهَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ
 يُنْذِمَكَ وَلَمْ يُخْزِكَ وَلَكِنِّي شَهِدْتُ الْقِتَالَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 كَانَ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ انْتَظَرَ حَتَّى تَهْبُ الْأَرْوَاحُ وَتَخْضَرَ الصَّلَوَاتُ
 (الحديث ٣١٦٠) (٣٣١).

جوبهیری کوری حهیهه (همزی خوی لب بن) فهرمووی: نیمامی عومهر (همزی خوی لب بن)
 بهن) خه لکی دهنارد لهناو گه وره شارهکانا کوشتاری بتههرستهکانیان دهکرد، لهو
 ماوهیهدا هورموزان کهسه رکردهی یهکی لهسوپاکانی فارس بوو، وه ناوی
 رؤستهه بوو موسولمان بوو، جا عومهر (همزی خوی لب بن) پیی فهرموو: من لهه
 غهزهواتانهدا پرسو راولیژت پی دهکهه، رای تو چونه پیه بلئی؟ نهویش
 گوتی: بهلئی باشه، خه لکی نهه ولاتانه که نیستا دوزمنی موسولمانان، وهک
 بالندهیهه وان که سهرییکو دوو بالو دوو قاجی ههیه، بالندهکه نهگهر
 بالئیکی بشکی، ههردوو قاجهکهی لهگهل نهه بالهکهی تریدا بهزمبری
 سههرهکهی هه لدهسنهوه، نهگهر بالهکهی تریشی بشکی ههردوو قاجهکهی و

سەر ده‌که‌ی هه‌لده‌سنه‌وه، به‌لام نه‌گهر سهر ده‌که‌ی بشکی ئیتر هه‌م بال و هه‌م قاج و هه‌م سهر ده‌که‌ی هه‌موو تیا ده‌چن!

له‌م په‌نده‌دا مه‌به‌ست له‌سهر ده‌که‌ کيسرای شای ئیرانه، مه‌به‌ست له‌بالیکیان قه‌یسه‌ره، مه‌به‌ست له‌بالیکه‌ی تریان فارسه، جا ئه‌ی خه‌لیفه! فه‌رمان بده به‌ موسو له‌مانان که‌ عیلاجاری لی بکه‌ن و مه‌درچن بۆ سهر کيسرا. گوته‌ی: ئیتر عومه‌ریش به‌رپی کردین و نوعمانی کورپی موقه‌رپینی کرد به‌سهر کرده‌مان، رۆشتین تا چووینه‌ خاکی دوژمن، له‌وئ سهرکاری کيسرا به‌چل هه‌زار که‌سه‌وه پيشی لی گرتین، زمانزانه‌که‌یان هات و گوته‌ی: باپیاو یکتان بی قسه‌م له‌گه‌ل بکا، موغه‌یرمیش پپی گوت: چی هه‌ز ده‌که‌ی به‌رسه. گوته‌ی: ئیوه‌ چین؟ فه‌رمووی: ئیمه‌ که‌سانیکین له‌ عه‌رب له‌مه‌پيش له‌ به‌دبه‌ختیه‌کی نا هه‌موار و گرفتارییه‌کی دژواردا بووین، حالمان زۆر خراپ بوو له‌برسانا پسته‌مان ده‌خواردو، ناوکه‌ خورمانمان ده‌مژئو، کو‌لک و موومان له‌به‌ر ده‌کرد، دارو به‌ردمان ده‌په‌رست. هه‌تا خودای هه‌موو ئاسمانه‌کان و هه‌موو زه‌مینه‌کان — هه‌میشه‌ ناو و یادی پایه‌داربی و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی به‌رقه‌رار بی — له‌ناکا و پیغه‌مبه‌ریکی نارد بۆمان، له‌خۆمانه‌و ده‌زانین باوک و دایکی کین و کین، وه‌ زۆر باش ره‌سه‌نی ده‌زانین هه‌تا بلیی خانه‌دانه‌و، ناکه‌س به‌چه‌ نییه‌، هه‌لāl زاده‌یه‌و نه‌وه‌ی هه‌لāl زاده‌یه‌، جا ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ی ئیمه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری راست و دروستی خودا خۆیه‌تی، فه‌رمانی پی کردوین که‌ جه‌نگتان له‌گه‌ل بکه‌ین هه‌تا به‌یه‌کی له‌م دوو شته‌ رازی ده‌بن: یان وه‌ک ئیمه‌ ئیسلام ده‌بن و خودای تاک و ته‌نیا به‌ته‌نیا خۆی ده‌په‌رستن و، ئیتر حالتان وه‌ک حالی ئیمه‌ وایه‌ له‌خۆشی و ناخۆشی دا.

یان نه‌گهر به‌مه‌ رازی نابن ده‌بی سهرانه‌مان بده‌نی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌مان - له‌سهر راسپیری په‌رومردگارمان و له‌سهر زمانی نه‌وه‌وه‌ هه‌والی به‌ئیمه‌ داوه‌: (که‌ نه‌وه‌ی له‌ئیمه‌ ده‌کوژری ده‌چی بۆ به‌هه‌شت و ده‌که‌وی به‌سهر ناز و خۆشی دا و ده‌که‌ویته‌ ناز و نیعه‌تیکی واوه‌ که‌ هه‌رگیز شتی وای

نەدیڤی، ئەوەدیشی لەئێمە ماو، نەکوژرا، ئەوا زال دەبی بەسەر ئیوهدا، دەبی بە ئاغاتان).

نوعمان بە موغیرە کوری شوعبە فەرموو: کاتی موغیرە ویستی کە یە کسەر پاش ئەم گفتوگۆیە، لەسەر مەنای رۆژەو دەست بە جەنگ بکری، پێی فەرموو: (بێگومان ئەو موغیرە! وا بوو تۆ لە خزمەتی پێغەمبەردا، لە غەزاکانیدا، تووشی هەلۆیستی دژوار و سەختی بووی، وەخوا بە کەرەمی خۆی نە پەشیمانی کرد و ویتەو، نە تەریقی بەسەر هیناوی بەلام پێویست بەم پەلە پەلە ناکات، چونکە منیش لە خزمەتی پێغەمبەردا (دروودی خوی لەسەر بی) ، ئامادە دەست پێکردنی جەنگین بووم، دەستووری پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر بی) وابوو ئەگەر سەر لە بەیانی دەستی نە کردایە بە جەنگ کردن، شەڕ دەست پێکردنی دوا دەخست هەتا دەبوو بە نیومڕۆ، و باهەلی دەکرد، و نەصرو سەرکەوتن و پیرۆزی دادەبەزی، بە تاییبەتی کاتی نوێژی عەصر دەبی) (تاج/ ٨- ١٢٢ ف= فەرموودە ژمارە: ٣١٦٠ فتح+ تاج/ ٨- ١٦٢ ف= فەرموودە ژمارە: ٣١٥٩ فتح).

راڤە و شیکردنەو:

راسته کە راوی ئایا صەحابی بی، یاکە سیکی تر بی، دەگاتە پلە و پایە عەدالەت، وە دەبی بە ثیقە و جیگە متمانە، و ئەوەندە بەسە بۆ ئەوەی کە فەرموودە ناسە کە گەورەکان گیرانەوێ لێو ئەنجام بدن، بەلام بە هیچ جوړی ئەو واتای وانییە کە ئیتر ئەو جوړە کەسە دوورە لە هەڵە و قەت هەڵە ناکات، رێ دەکەوێ هەڵە گەورە گەورەش دەکا، جاری وادەبی لە مەتنی فەرموودە کەدا هەڵە دەکا، یالە پشته کە دا، یالە ژمارە کە سەکاندا، یا لە رۆژە کەیدا، یالە سەلە کەیدا یا تیکەل و پیکەلی کە زەینی پەیدا دەبی و فەرموودەیی لە چەند فەرموودە کە تر جیا جیا دروست دەکات و مراوی

لەمانەدا بەفەستی شتی وا ناگات، وەئەم جوۆرە ھەلەو باسو خواسانە
لەپەرەوانەکانی زانستی فەرموودەدا بەدووورو درێژی باسکراون وەك تەدریبی
راوی ئیمامی سیوطی، وەلەصحیحەینیش دا ئەم جوۆرە ھەلەو ھەیە:

جا لەسەر ئەم بنیاتە لەم فەرموودەیە دا چەند ھەلەو ھەیە، لێرەدا
لەبەر کەمی کات مەودای ساخکردنەوی ئەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو ھەلەو، دەتوانی
موتالای شەرحە گەورەکانی ئەم فەرموودەیە بکری بۆ ئەم لایەنە. بەلام
لێرەدا ئاماژە دەکەین بۆ ئەم چەند خالە گرنگە:

١- پرۆژە گرنتی عێراق لەلایەنی ئەمریکاوە کە ئەمساڵ ٢٠٠٣ز ئەنجام
درا، لەسەرەتاوە بەعەمەلییە قەطعی راس دەستی پێکرا،
دەق وەك پێادەکردنی بۆ ئەویردۆزە سەربازییە کە لەم فەرموودەیەدا،
رەجاوکرەو.

٢- ھورموزان ھەروا بەئاسانی ئیسلام نەبوو بەلکو پاش شەڕێکی قورس،
موسوڵمانان دیلیان کردو بەدیلکراوی ناریدیان بۆ ئیمامی عومەر، لەوئ
موسوڵمان بوو، عومەر ریزی دەگرتو لەخۆی نزیک دەکردەوو، راویژی
پێ دەکرد ھەتا ھەزرەتی عومەر پێکرا، عوبەیدوللای کۆری عومەری
کۆری خەطاب، تۆمەتی پیلانکاری لە ھورموزان دا، کە گواپە لەگەڵ ئەبو
لەوئەوئە فارسی دا دەستی ھەیە لەکوشتنی باوکیدا، کاتی عومەر شەھید
بوو عوبەیدوللای پەلاماری داو کوشتی.

٣- دروستەر ئەوئەوئە: کە جوبەیری کۆری ھەییە ھاوڕێیە، واتە: صەحابیە
لەسەردەمی پێغەمبەرەدا منال بوو، ناوی تەواوی جوبەیری کۆری
ھەییە کۆری مەسعودی ئەلئەفەفیە، برازای عورووی کۆری مەسعودە.
فەرموودە لە بوخاری دا ھەیە، لەبنەمالەییەکی خانەدانی گەورەییە،
مامەیی کە عورووی کۆری مەسعودە لەسەردەمی خۆیا، سەرۆکی ھۆزی

ثەقیف بوو کە ھۆزێکی گەورەى عەرەبن، لەسەر دەمی پێغەمبەردا ئەم ھۆزى ئەقیفە سەر جەم موسوڵمان بوون، ئەویش بە لگەیه لەسەر ئەو جوبەیر صەحابییە، چونکە ئیبنو عەبدولبەرر دافەر موئ: (لەسائی حەجى مائاوايیدا کەس نەما لە ھۆزى قورمیش و لە ھۆزى ئەقیف کە ئیسلام نەبووبی، و ھەمووشیان لە خزمەت پێغەمبەردا خەریکی حەجى مائاوايى بوون، دیارە کە جوبەریش یەکیکە لەوان..).

لەسەر دەمی جینشینى عەبدولەلیک دا کۆچى دوايى کردوو. موغیرەى کورپى شوعبە کە ئامۆزای بوو، جوبەیر گێرانەوئى لەو لە عومەرى خەطاب و لەنوعمانى بەشیرەو ھەیه.

موغەیرەى ئامۆزای پیاویکی بەخۆو بوو، لەپیش سائی عەمرەى حودەیبیەدا ئیسلام بوو، ئامادەى پەیمانى خۆشنودى بوو، لەو پەیمانەدا رۆژیکی جوانى بوو، چاویکی لەغەزای یەرموکدا کوێر بوو، شەعبى دەلی: (بلیمەتەکانى عەرەب ئەم چوارەن: موعاویەى کورپى ئەبوسوفیان و عەمرى کورپى عاص و موغیرەى کورپى شوعبە و زیاد).

لەئیصابەدا دافەر موئ: (عومەر کردى بەسەرکارى بەحرەین، حەزبان لى نەبوو لەلای عومەر شکاتیان لى کرد لای برد، دوايى مەترسى ئەومیان ھەبوو کە بیگێرێتەو بۆ سەریان، سەدھەزار پارەیان کۆکردەو کۆیخاکەیان ھەلى گرت و چوو بۆ لای عومەر و پێى گوت: ئەمە موغیرە دزیوێت و لەلای من دایناو کە بۆى ھەلبگرم، عومەریش بانگی کردو لى پرسى، گوتى: درۆ دەکا سەد ھەزار نییە دوسەد ھەزارە!).

عومەریش پێى فەرموو: (دەى جى ئەمەى پى کردیت؟) گوتى: زۆرى خێزان! کوێخا ھەستى بەھەلەى خۆى کردو سوپىندى گەورەى بۆ ئیمامى عومەر خوارد کەشتەکە درۆى رووتە. نە زۆرو نەکەم پارەو پوولی لەلای ئەو

دانه ناوه، نیمامی عومهر به موغیرهی فهرموو: نهی بو وات گوت؟
گوتی: چونکه نهو نهو بوختانه گه وره ی بو من کرد، منیش ویستم تهریقی
به سهر بهینم.

۱۲۷۹- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَرَوْنَا
مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَبُوكَ وَأَهْدَىٰ مَلِكُ أَيْلَةَ
لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَغْلَةً بَيْضَاءَ وَكَسَاهُ بُرْدًا وَكَتَبَ لَهُ بِخَرِجِهِمْ (الْحَدِيثُ
۳۱۶۲- طرفه فی: ۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

واته ی فهرمووده که لهو جیگه یه دا رابوورد (به رگی ۲/ لاپه ره: ۱۳۵)
فهرمووده ی ژماره: (۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف).

۱۲۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَإِنَّ رِيحَهَا
تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا) (الْحَدِيثُ ۳۱۶۶، طرفه فی: ۶۹۱۴) (۳۳۲).

عه بدوللای کوری عه مر (مژای خوی لب بر) فهرمووی: پیغهمبه ر (درووی خوی لسمه بر)
ده فهرمووی: (ههر که سی یه کی له نه هلی نیممه بکوژی بوئی به ههشت ناکات
وه ل حال بوئی به ههشت چل سال ریگه دپروا!) (تاج/ ۲- ۲۰۷ ف- ۱۳ ز- ۸۱ -
باسی هه ره شه کردن له پیاو کوژی).

۱۲۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا فُتِحَتْ خَيْبَرُ أُهْدِيَتْ لِلنَّبِيِّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَاةٌ فِيهَا سُمٌّ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اجْمَعُوا
إِلَيَّ مَنْ كَانَ هَاهُنَا مِنْ يَهُودَ) فَجُمِعُوا لَهُ فَقَالَ:
(إِنِّي سَأَلْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهَلْ أَنتُمْ صَادِقِي عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ قَالَ لَهُمْ
النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَبُوكُمْ؟) قَالُوا: فَلَانَ فَقَالَ:

(كَذَبْتُمْ بَلْ أَبُوكُمْ فُلَانٌ) قَالُوا: صَدَقْتَ قَالَ: (فَهَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ وَإِنْ كَذَبْنَا عَرَفْتَ كَذَبْنَا كَمَا عَرَفْتَهُ فِي آبِنَا فَقَالَ لَهُمْ: (مَنْ أَهْلُ النَّارِ؟) قَالُوا: نَكُونُ فِيهَا يَسِيرًا ثُمَّ تَخْلَفُونَا فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (اخْسَنُوا فِيهَا وَاللَّهِ لَا تَخْلَفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا) ثُمَّ قَالَ: (هَلْ أَنْتُمْ صَادِقِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ؟) فَقَالُوا: نَعَمْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ قَالَ: (هَلْ جَعَلْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّاةِ سُمًّا؟) قَالُوا: نَعَمْ قَالَ: (مَا حَمَلَكُمْ عَلَى ذَلِكَ؟) قَالُوا: أَرَدْنَا إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا نَسْتَرِيحُ وَإِنْ كُنْتَ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ) (الحديث ٣١٦٩، طرفاه في: ٤٢٤٩، ٥٧٧٧) (٣٣٣).

نه بوهوره ريره (پڑی خوی لی بی) فہرمووی: لہ کاتی گرتنی قہ لای خہ بے ردا، مہر پکی زہراویان دانا بو پیغہ مہرو یارانی، ہم پیغہ مہر خوی و ہم یارانی ہنئی لہو مہر دیان خوارد، لہ گہرمہی خواردندا بوون پیغہ مہر (درویدی خوی لہ سر بی) پیی فہرموون: (دہست بگرنہوہ نہم مہرہ دہلی پیم زہری پیوہ کراوہ!).

نہ و جا فہرمووی: (ہہرچی جولہ کھی والیرہدا کویان بکہنہوہ بوئم)، کہ کویان کردنہوہ بوی، فہرمووی پییان: (من پرسیار شتیکتان لی دہکم نایا نیوہ راستیم پی دہلین؟) گوتیان: بہ لی، فہرمووی پییان: (کی باوکی نیوہیہ؟)، گوتیان: باوکی نیئمہ فیسارہ پیاوہ، فہرمووی: (دروڈہکن، بہ لکو باوکی نیوہ فیسارہ کسہ، نہوہک نہو پیاوہی نیوہ دہلین). گوتیان: راست دہکی قسہی تو تہواوہ.

فہرمووی: (پرسیار شتیکی ترتان لی دہکم نایا راستم پی دہلین؟) گوتیان: بہ لی راست پی دہلین نہی نہبولقاسم! چونکہ نہگہر دروت لہگہل بکہین تو بہدروکمان دہزانی، وہک چوون بو مہسہلہکھی باوکمان پیٹ زانی.

فهرمووی پښان: (کې دۆزه خپه؟) گوتیان: ئیښه نه ختی له دۆزه دا ده بین، به لام ئیوه له پاش دهر جوونی ئیښه ههر تیادا ده میننه وهو ده بن به جیگری ئیښه له دۆزه خا!

پښغه مبه (درویدی خوی لسمر بن) پښی فهرموون: (چغه تان لی بی! دۆزه خ جیگه ی ئیوه یه، به یه زدانې پاک ههر گیزو ههر گیز ئیښه له پاش ئیوه له وی نامیننه وه) نه و جا پښی فهرموون: (نه گهر شتیکی تر تان لی بیرسم نه مجارمیان راستیم پی ده لښ؟) گوتیان: به لی. فهرمووی: (نایا زه هرتان کردوته ناو گوشتی نه م مېره برزاوه وه، که ئیستا ئیښه لیمان خوار د؟) گوتیان: ناستیمان کردوه، فهرمووی: (چی نه مه ی پی کردوون و له بهر چی نه مه تان کرد؟) گوتیان: ویستمان تاقیت بکهینه وهو، گوتمان: نه گهر پښغه مبه ری راستی نه بی و پښغه مبه ره درۆزنه بیت، نه و ده تکوژین، به م زه هره رزگار ده بین، له ده ست، به لام نه گهر پښغه مبه ری راستی بیت نه وه نه م زه هره کارت لی ناکات و زیانت پی ناگه یه نی. (تاج/ ٤- ١٨١- ٥٥- باسی زهر - پروانه: ف ١- ٢+ ٣+ ٤، بو تیگه یشتنی ته و او له م داستانه).

١٢٨٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: انْطَلَقَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ بْنُ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَى خَيْبَرَ وَهِيَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ فَتَفَرَّقَا فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قِتِيلًا فَدَفَنَهُ ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ وَخُوَيْصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَتَكَلَّمُ فَقَالَ كَبَّرَ كَبَّرَ وَهُوَ أَحَدُ الْقَوْمِ فَسَكَتَ فَتَكَلَّمَا فَقَالَ تَخْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ قَاتِلَكُمْ أَوْ صَاحِبَكُمْ قَالُوا وَكَيْفَ نَخْلِفُ وَلَمْ نَشْهَدْ وَلَمْ نَرِ قَالَ فَتُبْرِكُكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ فَقَالُوا كَيْفَ نَأْخُذُ أَيْمَانَ قَوْمٍ كُفَّارٍ فَعَقَلَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ عِنْدِهِ (الْحَدِيثُ ٣١٧٣، أطرافه في: ٢٧٠٢، ٦١٤٣، ٦٨٩٤، ٧١٩٢) (٣٣٤).

سەھلی کۆری ئەبو خەيشەمە (پەزى خەوى لى ەى) فەرمووى: عەبدوﻟﻻى كۆرى سەھل و موخەيىصەى كۆرى مەسعودى كۆرى زەيد (پەزى خەويان لى ەى) دەچن بۆ خەيبەر، خەيبەر ئەو سەردەمە ئاشت و بى شەپرو شۆپ دەبى، و لەوى بەناو باخە خورماكان دا بﻻو دەبنەوہ لەوى عەبدوﻟﻻيان دەكوژرى، كە موخەيىصەى ئامۆزای دەيدۆزىتەوہ دەبينى لەخوينى خۆيدا گەوزاوہ، جا لەوى دەينيزى و دەگەرپىتەوہ بۆ مەدينە. وەگومان دەخەنە سەر جولەكەكان، جا عەبدوپەرەحمانى براى كوژراوہكەو دوو ئامۆزای -كە حومەيىصەو موخەيىصە بوون- ھاتنە خزەتى پىغەمبەر(دروودى خەوى لەسەر ەى) جا عەبدوپەرەحمان كەبەتەمەن لەوان بچوكتر بوو، ويستى باسى كوشتنى براكەى بكا پىغەمبەر(دروودى خەوى لەسەر ەى) فەرمووى: (رېزى لەخۆت گەورەتر بگرە) دووجار واى فەرموو، ئەويش بى دەنگ بوو، جا ئەوان باسى داستانى كوشتنى ئامۆزاكەيانيان كرد، پىغەمبەريش(دروودى خەوى لەسەر ەى) : فەرمووى: (پەنجا كەس لەئيوە سوپند بخۆن لەسەر بياوى لەوان كەئەو بەرپرسە لەم كوشتنە، ئەو بياوہ پەت دەكرى و دەدرپتە دەستى ئيوە، لەباتى كوژراوہكەتان بىكوژنەوہ).

گوتيان: قوربان! شتى كەبەديارىەوہ نەبووين چۆن لەخۆمانەوہ سوپندى لەسەر بخۆين، شتى وا ناكەين. فەرمووى(دروودى خەوى لەسەر ەى) : (كەواتە جولەكەكان پەنجا كەسيان سوپندتان بۆ دەخۆن بەوہ پاكانەتان بۆ دەكەن، وخۆيان بەوہ دەپەرپننەوہ). گوتيان: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ھۆزىكى بى باومەن وەدەربەستى سوپندو سوپندكارى نايەن، سوپندى ئەوانە كوا بايەخى ھەيە.

جا پىغەمبەر(دروودى خەوى لەسەر ەى) بۆ بەرزەوھەندى گشتى بۆ بنەبەركردنى ئازاوہ خۆى لەوشتى زەكات خوينى كوژراوہكەى دا) (تاج/ ۳- ۲۲۵- ۸۶- باسى پاكانە(قەسامە) + (فيقھى ئاسان، بەرگى سىيەم، لاپەرە: ۸۰۰. باسى پاكانە(قەسامە).

سه هلی کوری نه بو خهینه مه (رمزی خوی لی بی) نه نصاریه، نه سیه، راستر نه ویه که له کاتی کۆچی دواپی پیغه مبهردا (دروودی خوی لمسر بی) ، ته مه نی شهش جهوت سالانه بووه، وه له هاوړی بجوکه کانه، ریوایه تی له پیغه مبهردوه هیه، سه هل له بوخاری دا سی فهرمووده ی هیه.

۱۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَجَرَ حَتَّى كَانَ يُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ صَنَعَ شَيْئًا وَلَمْ يَصْنَعْهُ (الحديث ۳۱۷۵، أطرافه في: ۳۲۶۸، ۵۷۶۳، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱) (انظر: رقم: ۱۳۲۱= ۳۲۶۸ ف) (۳۳۵).

عائیشه (رمزی خوی لی بی) ده فهرمووی: پیغه مبهرد (دروودی خوی لمسر بی) جادی لی کرا ته نانه ت شتی وا هه بوو که پیغه مبهرد (دروودی خوی لمسر بی) نه یکردبوو به لام به خه یال وای دانه نا که نهو شته ی کردوو.

۱۲۸۴- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمَ فَقَالَ اغْدُذْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ مَوْتِي ثُمَّ فَتَحْ بَيْتَ الْمَقْدِسِ ثُمَّ مَوْتَانِ يَأْخُذُ فِيكُمْ كَقَعَاصِ الْغَنَمِ ثُمَّ اسْتِيفَاضَةُ الْمَالِ حَتَّى يُعْطَى الرَّجُلُ مِائَةَ دِينَارٍ فَيُظْلَلُ سَاحِطًا ثُمَّ فِتْنَةٌ لَا يَبْقَى بَيْتٌ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتْهُ ثُمَّ هُدَّتْ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ فَيُعْدِرُونَ فَيَأْتِيَتْكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا (الحديث ۳۱۷۶) (۳۳۶).

عهوفی کوری مالیک فهرمووی: له غه زای ته بوو کا چوو مه خزمه تی جه زه مت (دروودی خوی لمسر بی) له ناو چاتو لی کی چه رمینا بوو فهرمووی: (له به رده می هه لسانی قیامه ته وه نه م شهش نیشانه یه بزمیره: یه که م:

مردنی من، دووهم: گرتن و نازادکردنی بهیتوله قدیس (خانه‌ی خاوین: خانه‌ی پیروژ)، نهوجا قهره مردنیکتان تی دهکهوئی وهک رانی پزوو بگری ئاوا، یا گهلهیی مافهته لی ی بدا ئاوا، نهوجا مال بهجوریکی وا دهبی بهلیشاو، پیاوی وادهبی سهد لیره‌ی زیپری دهرییتی کهچی هیشتا ههر لووته‌لایه‌و، نارازییه‌و لیی دمتوری، ئینجا فهرته‌نهیی بهریا دهبی مالی عهرمب نامینی کهسهری پیادا نهکا، نهوجا له‌نیوانی ئیوه‌و له‌نیوانی رۆم دا پیکهاتن و شهر وهستانی دهبی، به‌لام له‌نه‌نجاما نهوان ناپاک دمرده‌چن و بهیمان ده‌شکینن و، به‌هه‌شتا له‌شکروه‌و دین بۆسهرتان، که ههر له‌شکری ئالای تایبه‌تی خوی هه‌یه‌و هه‌موونا لایه‌کیش دوازد هه‌زار که‌سی له‌ژیر فهران دایه (تاج/ ١٠ ال — ٢٧٨ ف- ٩).

عه‌وفی کوری مالیکی نه‌شجعه‌ی (برزی خوی لی بی) یه‌که‌م شه‌هیدگا که ئاماده‌ی بووه خه‌یبه‌ره، له‌روژی نازادکردنی خه‌یبه‌ردا ئالای هوژی نه‌شجعه به‌و بوو، له‌شام نیشته‌جی بوو، له‌بوخاری دا یه‌ک فهرمووده‌ی هه‌یه، راوی له‌چینی دووهمی موسوئلمانان زۆره، نه‌بوهوره‌یرمش ریوایه‌تی لیوه نه‌نجام داوه، سالی هه‌فتا و سی کۆچی له‌سه‌رده‌می عه‌بدوله‌لیکی کوری مه‌روان دا کۆچی دوا‌یی کردووه — رمزاو ره‌حه‌مه‌ت و دروودی خودای لی بی.

١٢٨٥ — عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا لَمْ تَجْتَبُوا دِينَاراً وَلَا دِرْهماً؟ فَقِيلَ لَهُ وَكَيْفَ تَرَى ذَلِكَ كَائِناً يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: إِي وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، عَنْ قَوْلِ الصَّادِقِ الْمَصْدُوقِ، قَالُوا: عَمَّ ذَاكَ؟ قَالَ: تُنْتَهَكُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَشِدُّ اللَّهُ عَزْوَ جُلُ قُلُوبِ هَلِ الذِّمَّةِ، فَيَمْنَعُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ. (الحدِيث: ٣١٨٠) (٣٣٧).

ئەبۇھورەيرە (رەزى خۇدائى لىي) فەرەمۇۋى: (دەبىي ۋەزەتەن چۇن بىي ئەۋ سەردەمەي كە نە سەرەنەۋ نە خەراجى دىنارو درەمتەن دەست دەكەۋى؟) عەرزى ئەبۇھورەيرە كرا: قوربان! جا بە بۇچۇنى تۇ ئەۋە چۇن روو دەدات؟ فەرەمۇۋى: بەئى ئەۋ كەسە كەگىيانى منى ۋا لەدەستە ئەمە قەسە من نىيە بەلكو فەرمايشتى ئەۋ پېغەمبەرە نازدارەيە، كە خۇي راستگۇۋ جوبرائىلىش ھەمىشە قەسە راستى بۇ كەدوۋە) گوتيان: باشە ھۇي رودانى ئەم بارودۇخە چىيە؟ فەرەمۇۋى: نافەرمانى ۋ بىي فەرمانىيەكى زۇرى خودا دەكرى رىزى پەيمانى خوداۋ پەيمانى پېغەمبەرى خودا، ۋەك پىۋىست ناگىرى، جا خوداۋ بالادەست ۋاۋەن شەكۇ دىي ئەھلى نىمە رەق دەكاۋ دىيان قايم دەبى، ئىتر ئەۋ سەرەنەۋ خەراجەي لەسەريانە نایدەن) (تاج/۱۰-۲۷۸ف-۷- نىشانەي داھاتنى قىامەت).

۱۲۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَعَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ أَحَدُهُمَا: يُنْصَبُ، وَقَالَ الْآخَرُ: يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَعْرِفُ بِهِ) (الحديثان: ۳۱۸۶، ۳۱۸۷).

عەبدوللاي كورى مەسعودو ئەنەس (رەزى خۇبايان لىي) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (رەزى خۇدائى لىي) دەفەرەمۇۋى: (لەرۋى قىامەتدا، لەئىستەگانا بۇ ھەمۇۋ سەمگەرۇ بىي پەيمانى، ئالايەكى تايبەتى خۇي ھەيە، لەدىار سەرى بۇي ھەلدەكرى ھەتا پىي بناسرىتەۋەو رىسۋا بىي، بانگەۋاز ھەلدەدرى ئەمە نىشانەي ناپاكي ۋ پەيمان شەكىنى ئەم كابرايەيە) (تاج/۳-۲۷۵-۷- باسى پەيمان -ز-۱۰۴) + (تاج/۸/۱۳۲-ز-۵۵).

پايانى (خاتەمە)

پىشەۋا (الحافظ أحمد بن على بن حجر العسقلاني) لىرەدا دەفەرەمۇۋى: باسەگانى پىنج يەك ۋ سەرەنەۋ نەشەرۇ نەجەنگ، سەدو شازدە فەرەمۇۋەدى بەرزەۋەبۇۋى ۋاۋىادا ھەقدە رىگەيان بىرپشتەن ئەۋانى تریان پەيۋەستەن

دووباره گانیان شہست و جہوت فہرموودہیہ، پوختہ گہیان: (۱۱۶-۶۷=۴۹) چل و نو فہرموودہن، موسلیمیش وەك مامؤستای بوخاری ھەموویانی دمرھیناوە، بیجگە لەمانەیان:

۱- فہرموودەکەى ئەنەس: (صفة نقش الخاتم = ۳۱۰۶ فتح).

۲- فہرموودەکەى ئەنەس: (أخرج نعلين جرداوين: ۱۲۵۹ ت= ۳۱۰۷ ف).

۳- فہرموودەکەى ئەنەس: (... مکان الشعب سلسلة من فضة = ۱۲۶۱ ت = ۳۱۰۹ ف).

۴- فہرموودەکەى ئەبوھورەیرە: (ما أعطیکم ولا أمنعکم = ۱۲۶۳ ت = ۳۱۱۷ ف).

۵- فہرموودەکەى خەولەى ئەنصارییە: (إن رجلاً لا یخوضون = ۱۲۶۴ ت = ۳۱۱۸ ف).

۶- حدیث تركة الزبير: (۳۱۲۹ فتح). لەتە جرییدە کەدا نییە. بڕوانە: (ریاض

صالحین. بەرگی یەكەم لاپەرە: ۱۸۶ چاپی دووہم. زنجیرە: ۲۵. باسی

فەرمان کردن بەدانەوہى ئەمانەت فہرموودەى ژمارە: ۲۰۲/۴).

۷- حدیث سؤال هوازن من طریق عمرو بن شعيب، بڕوانە پيش ژمارە: ۳۱۳۱

لەگەڵ شەرحى (ما سأل هوازن النبي ﷺ برضاعه ص ۳۶۷ ج/۶).

۸- حدیث إعطاء جابر من تمر خبير (بڕوانە: پيش ژمارە: ۳۱۳۱ فتح).

۹- فہرموودەى: (لم يعتمر من الجعراة = ۳۱۴۴ ف).

۱۰- فہرموودەى: (كنّا نصيبُ في مغازينا العسل) = ۱۲۷۵ ت = ۳۱۵۴ ف

۱۱- حدیث عبد الرحمن بن عوف في الجوس وحديث عمر فيه

(۱۲۷۶ ت = ۳۱۵۶ ف).

۱۲- حدیث (من قتل معاهدًا = ۱۲۸۰ ت = ۳۱۶۶ ف).

۱۳- حدیث ابن شهاب فيمن سحر: (تعلیقە کەى ابن وەھەب وا لەپيش ۳۱۷۵ فتحەوہ).

۱۴- حدیث عوف في الملاحم = (۱۲۸۴ تجريد = ۳۱۷۶ فتح).

۱۵- فہرموودەکەى ئەبوھورەیرە: (كيف أنتم إذا لم تجتنبوا.. = ۱۲۸۵ ت = ۳۱۸۰ ف).

ھەروا دەفەر مۆی: بیست بیستراو - اثر - یشی واتیادا. بڕوانە: بەرگی ۳/ ۳۸۷-ز-

۲۵۰ ھەتا-ل ۸۹۶ز - ۲۵۶.

٦٣- نامہی سہرہ تہای دروستبوان (مہ خلوقات)

(کتاب بدء الخلق)

١٢٨٧- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ جَاءَ نَفَرٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: (يَا بَنِي تَمِيمٍ أَبَشِّرُوا) قَالُوا: بَشَّرْنَا فَأَعْطَانَا فَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَجَاءَهُ أَهْلُ الْيَمَنِ فَقَالَ: (يَا أَهْلَ الْيَمَنِ اقْبَلُوا الْبَشْرَى إِذْ لَمْ يَقْبَلَهَا بُنُو تَمِيمٍ) قَالُوا: قَبِلْنَا فَأَخَذَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ بَدْءَ الْخَلْقِ وَالْعَرْشِ فَجَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا عِمْرَانُ رَأَيْتُكَ تَقْلُتُ لَيْتَنِي لَمْ أَقُمْ (الحديث ٣١٩٠، أطرافه في: ٣١٩١، ٤٣٦٥، ٤٣٨٦، ٧٤١٨، ٣٣٨).

عیمران بنی کوری حوصہین (ہمزای خوی لہ ہن) فہرمووی: چوومہ خزمہتی
خوشہ ویست (درویدی خوی لہسر ہن) لہبہر دہمی مزگہوتہ کہ دا وشرہ کہ مم نہ شکیل
کرد، کومہ لیک کی بہنی تہ میمی ہاتن بو خزمہتی، فہرمووی پئیان: نہی
ہوڑی بہنی تہ میمی! لہ پیت و فہرو پیروڑی نیسلامہود، موڑدہی بہہ شت و
پایہی بہر زتان دہدہمی! بہ شارمت و مزگینی و ہر بگرن) گوتیان: موڑدہت پی
داوین موڑدانہ کہ چییہ ہماندہری!

دووجار پیغہ مبہر (درویدی خوی لہسر ہن) ناوای پی فہرموون: نہ وانیش
لہمہ بہستہ کہی پیغہ مبہر (درویدی خوی لہسر ہن) تی نہ گہیشتن و ناوایان و ہلام
دایہود. لہوہلامہ کہ یان رووی پیغہ مبہر (درویدی خوی لہسر ہن) تیئک چوو، رہنگی
پہستی لی نیشٹ لہ پاشا کومہ لی لہ خہ لکی یہ مہن ہاتنہ خزمہتی،
کہ نہ بوموسای نہ شعہری و ہاورپکانی بوون، پی فہرموون: (نہی خہ لکی
یہ مہن کہ بہنی تہ میمی! موڑدہیان قہ بوول نہ کرد نیوہ قہ بوولی بکہن)

گوتیان: ئەی پێغه مبه‌ری خودا! ئێمه‌ فه‌بو‌ل‌مانه‌ وا ئه‌و مو‌ژده‌یه‌مان وهرگرت، ئیت‌ر پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سه‌ر بێ) ده‌ستی کرد به‌باسکردنی دروستبوونی بوونه‌وه‌رو عه‌رش و باره‌گای خودا، له‌م ده‌مه‌دا پیاوی هات گوتی: ئە‌ی عیمران! وش‌تره‌که‌ت به‌ربووه‌و به‌له‌سه‌ بووه‌، فریای که‌وه‌ منیش کو‌ژه‌که‌م به‌جی ه‌یشت و چووم بۆ وش‌تره‌که‌م، خو‌ژگه‌ مه‌جلیسه‌که‌ی پێغه‌مبه‌رم به‌جی نه‌ه‌یشتا بۆ وش‌تری و، به‌ته‌واوی فه‌رمایشته‌کانیم گو‌ی لێ بوایه‌). (تاج/١٠-١٩٨ز-٨٥- باسی سه‌ره‌تای دروستبوونی بوونه‌ومر. ف-١).

١٢٨٧م- وعنه (رضي الله عنه) في رواية: (قَالَ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَقَلْتُ نَاقِي بِالْبَابِ فَأَتَاهُ نَاسٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ فَقَالَ: اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا بَنِي تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ بَشَرْتَنَا فَأَعْطِنَا مَرَّتَيْنِ ثُمَّ دَخَلَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ اقْبُلُوا الْبُشْرَى يَا أَهْلَ الْيَمَنِ إِذْ لَمْ يَقْبَلْهَا بَنُو تَمِيمٍ قَالُوا قَدْ قَبَلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالُوا: جِئْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ قَالَ: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَكُتِبَ فِي الذِّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ) فَنَادَى مُنَادٍ ذَهَبَتْ نَاقَتُكَ يَا ابْنَ الْخُصَيْنِ فَأُطْلِقَتْ فَإِذَا هِيَ يَقْطَعُ دُونَهَا السَّرَابُ فَوَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَرَكْتُهَا). (الحدیث ٣١٩١، طرفه‌ فی: ٣١٩٠) (٣٣٩).

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تر‌دا فه‌رمووی: عه‌رزیا‌ن کرد: قوربا‌ن! بۆیه‌ هاتووینه‌ته‌ خزمه‌ت که‌بارودو‌خی ئه‌م جیهانه‌مان تی‌ بگه‌یه‌نی، که‌چو‌ن دروست بووه‌، فه‌رمووی: (له‌پیش پ‌یش سه‌ره‌تاوه‌ ته‌نیا خودا هه‌ر خۆی بووه‌و هیچی تر نه‌بووه‌، له‌پاشا له‌پیش دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا، خودا ئاوو عه‌رش‌ی دروستکرد، عه‌رش‌ی خودا له‌سه‌ر ئاو بوو (واته‌ بی‌جگه‌ له‌عه‌رش‌ی خوداو ئاو هیچی تر نه‌بوو) هه‌روا خودا له‌ تاب‌لوی

پاریزراودا واته: له له وحو له محفوظدا، هه موو شتی که دروست دهکری، هه مووی نووسی، وه خودا ئاسمانه کان وزهوی له نه بوون له ماوهی شهش رۆژدا دروست کرد).

عیمران فهرمووی: جیگهی داخه له م وهخته دا بانگه ری بانگی کردم نهی عیمران! وشتر مکه ت رۆی ئیتر منیش به شوینیدا چووم، که ته ماشام کرد ناوی کردوو وه ته واو دوور که وتۆته وه. سویندم به خوا چه زم ده کرد که گویم له فه رمایشته کانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بن) بگرتایه وه هه قم به سه ر وشتر مکه وه نه بووايه (بروانه: ژ- ۱۲۸۷+ تاج// ۱- ۲۴۰- ۱۲- ف- ۲).

۱۲۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَأَاهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (يَسْتَمِنِّي ابْنُ آدَمَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَسْتَمِنِّي وَيُكَذِّبُنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَمَا شَتْمُهُ فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَدًا وَأَمَّا تَكْذِيبُهُ فَقَوْلُهُ لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأْنِي) (الحديث ۳۱۹۳، طرفاه في: ۴۹۷۴، ۴۹۷۵) (۳۴۰).

ئه بوهوره پیره (مزی خوی لسه ر بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بن) فهرمووی: (خودای گه وه ده فه رموی: ئاده میزاد رادهی ئه وهی نییه که جنیو به من بدا، یامن به درو بخاته وه، که چی ده چی شتی وا ده کا، ئه و میان که جنیو به من ده دا ئه و قسه یه تی که ده ئی: گوایه من منالم هه یه! ئه وه یشی که من به درو ده خاته وه ئه و قسه یه تی که ده ئی: گوایه من ناتوانم له پاش مردنی وه ک جارانی، سه ر له نوێ دروستی بکه مه وه) (تاج/ ۱- ۱۴- ۲).

(۳۴۰) روى البخاري - رحمه الله تعالى- هذا الحديث على ما جاء في فتح الباري في ثلاث مواضع عن أبي هريرة هنا (۳۱۹۳) وفي التفسير رقم: ۴۹۷۴ء رقم: ۴۹۷۵. ومن الغريب أنه قال العسقلاني، في خاتمة كتاب التفسير: (لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس: كذبني ابن آدم). (فتح/ ۸ص ۷۴۳- المترجم).

۱۲۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي غَلَبَتْ غَضَبِي) (الحديث ۳۱۹۴، أطرافه في: ۷۴۰۴، ۷۴۲۲، ۷۴۵۷، ۷۵۵۳، ۷۵۵۴) (۳۴۱).

نه بوهوره پیره (رمزی خوی لای بی) فهرمووی: پیغهمبه (درودی خوی لاسر بی) دمفه رموی: (کاتی خودای گه وره بریاری دا نه م بوونه و مره دروست بکا، له نامه یه کا نووسی رحمت و میهرمبانی من پیش رق و خه شمع ده که وی، به حری رحمت هم هه رکاتی هاته جوش و خروش، ناگرو بلیسه ی کوره ی رق و غه ضه بم ده کوژینیت هوه، وه نه و نامه یه ش که نه مه ی تیا نوو سراوه له لای خودا خویه تی، له سهرو تهخت و بارهگا (عه رشه) وه دایناوه!) (تاج/ال- ۳۷ ز ۶- باسی باومر به چارمنووس ش/ت).

۱۲۹۰- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةَ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ثَلَاثُ مُتَوَالِيَاتٍ ذُو الْقَعْدَةِ وَذُو الْحِجَّةِ وَالْمَحَرَّمُ وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ) (الحديث ۳۱۹۷، أطرافه في: ۶۰ ت = ۶۷ ف = بهرگی یه که م لاپه ره/۸۶) (۳۴۲).

نه بوبه کره (رمزی خوی لای بی) فهرمووی: پیغهمبه (درودی خوی لاسر بی) فهرمووی: (چهرخ چوته وه دهوری جاران ی خوی و زه مان هه ل سوو راوته وه سه ره نه و شیوه ی خوی، که خودای گه وره ناسمانه کان و زهوی دروست کرد و، شه وو روژو مانگو و سالی دانا، نیمسال سال بوته وه بهدوانزه مانگو هه موو مانگی له دوانزه مانگی خوا که وتوته وه شوینی راسته قینه ی خوی و نه سیئ نه ما، وه ک سه رده می پیغهمبه ره کان (درودی خوا له پیغهمبه ری خوشمان و له وانیش

بئ) ئەووی رهوایه بوووتهوه بهرماواو ئەووی ناردوایه بوووتهوه بهناردوا،
وهئو گۆرپان و دەستکاری شهریعته که له سهردهمی نهزانی دا کرابوون، راست
کرانهوه.

ومنهم مانگانه چواریان مانگی ههراوه و خاوهن ریزو قههرو نرخن و
له بهر ئەوه شهرو شوپرو ههراو جهنگیان زۆر تیا ههراوه، وه له چوار مانگه
سییان بهرودوان و بهشوین یهکا دین که ناوجهژنان و نۆمینه و موچه پهمن،
ئەوی تریشیان که تهنیایه مانگی رهجهبه که ناودارو ناسراوه بهرهجهبی
هۆزی موضهر، له بهر ئەووی که هۆزی موضهر زۆر ریزی دهگرن، که
دهکهوێته بهینی جومادای دووههم و کوله مانگه وه (تاج/ ١٢- ٢٢١- ف- ٢٣- ١١٢-
وتاری رۆژی جهژن).

١٢٩١- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
لَأَبِي ذَرٍّ حِينَ غَرَبَتِ الشَّمْسُ: (أَتَذَرِي أَيْنَ تَذْهَبُ؟) قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ:
(فَإِنَّهَا تَذْهَبُ حَتَّى تَسْجُدَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَسْتَأْذِنُ فَيُؤْذَنُ لَهَا وَيُوشِكُ أَنْ تَسْجُدَ فَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا وَتَسْتَأْذِنُ فَلَا يُؤْذَنُ لَهَا يُقَالُ لَهَا: ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَطْلُعْ مِنْ
مَغْرِبِهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ﴾). (الحدیث ٣١٩٩، أطرافه فی: ٤٨٠٢، ٤٨٠٣، ٧٤٢٤،
٧٤٣٣ (٣٤٣).

ئەبوزمەر (بەڕێ خۆی ئە بئ) فەرماوی: له کاتی ئاوابوونی خۆردا، له مزگهوت
له خزمهتی خۆشهویست دا بووم فەرماوی: (ئەی ئەبوزمەر! دزمانی که ئەم
خۆره بۆ کوێ دهچی و له کوێ ئاوادهبی؟) گوتم: خودا و پیغه مبهری خودا
باشتر دزمانن. (بڕوانه: تاج/ ١٢- ٢٨٧- ف- ٢٠ ز ١٠٥).

فهرمووی: (ئەم خۆره هەروا دمرواتو، هەموو روژی ئەمە ئیشیەتی دەجیّت لەژێر عەرشا کورنوش و نووج دەباو داوا لەخودا دەکاتەو: کە دیسانەووە رێگای پێداتەووە تا لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، هەر لەکورنوشدا دەبی تا خودا رێگە پێدەداو سەر لەنوێ، وەك جاری جارێ لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، بەلام ھاكا ئەو روژهات کە خۆر دەچی وەك جارێ کورنوش دەباو لێ ی قەبول ناکرێ و داوای روخصەت دەکا، کەووەك جارێ لەشوینی خۆیەووە هەلبیّتەووە، خودا رێگە ئەووە پێنادا و دەفهرموێ پێی: بەسەر شوپی خۆتا رێك بگەرێرمووە دواو، لەو شوینەووە هەلبی کەلێ ی ئاوا بووی، ئیتر خۆر لە خۆرئاواوە هەلبی، مەبەست ئەمەیه لەو ئایەتە قورئان کە دەفهرموێ: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ یسین- ۳۸/۳۶- واتە: خۆر لەسەر ئەم یاسای هاتوچۆی خۆیە کەئیستا هەیه، هەموو روژی بەرێکوپێکی بەردەوام دەبی و دێ و دەچی و، لەخۆرهەلاتەووە هەلبی و لەخۆرئاواوە ئاوا دەبی). (تاج/ ۷- ۱۱۴ ز ۱۹ف- ۲ سوورەتی یاسین).

۱۲۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُكَوَّرَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۳۲۰۰) (۳۴۴).

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خوی لێ ە) فەرمووی: پێغەمبەر (درویدی خوی لەسەر ە) دەفهرموێ: (لەرۆژی قیامەتا خۆرو مانگ دەپێچرێنەووەو لوول دەدرێن و رووناکیان نامینێ!!) (بروانە: باسی نیشانەکانی هاتنی قیامەت= تاج/ ۱۰- ۱۱- ۲۷۴ ز ۱۰۵).

۱۲۹۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا رَأَى مَخِيلَةً فِي السَّمَاءِ أَقْبَلَ وَأَذْبَرَ وَدَخَلَ وَخَرَجَ وَتَغَيَّرَ وَجْهُهُ فَإِذَا أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ سُرِّيَ عَنْهُ فَعَرَفْتُهُ عَائِشَةُ ذَلِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

(مَا أَذْرِي لَعَلَّهُ كَمَا قَالَ قَوْمٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمُ الْآيَةَ) (الحديث ٣٢٠٦، طرفه في: ٤٨٢٩) (٣٤٥).

عائيشه (همزای خوی لی بی) فہرمووی: قہت نہمدیووه کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) وا پیبکہنی، کہ زمانہ بجکولہی دہریکہوئی و دہم دابچہقینئی و بدا لہقاقای پیکہنین! بہلام بہسہلاری بہزہردہخہنہوہ پیدہکہنی.

عائیشہ (همزای خوی لی بی) فہرمووی: کاتی ہہور یابا ہہلی دہکرد، رنگی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) دہگورپا خیرا خیرا جیگورکیی دہکردو دہاتہ ژوورموہو دہچوہو دمرہوہ، عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! خہلک کہہہور دہبینن خوئی دہکەن، بہنومیدی ئہوہ کہبارانی پیوہ بی، کہچی دہبینم تو کہہہور دہبینی خہم و بہزارہ لہرووت دیارہ؟ فہرمووی: ئہی عائیشہ! دہترسم کہئہوہ ہہوری مہینہت و سزابی، عادی ہوزی ہوود (سہلامی خوی لی بی) کاتی سزاکہ ہاتہ سہریان و بہچاوی خویان شہپولی باو، گہردہلوولہکہیان دی چاویان بہبہرایی سزاکہ کہوت. گوتیان: ہہذا عارضٌ مُمطرٌنا ۶۶/۲۴- واتہ: ئہمہ ہہوری بارانہ، بارانمان بو دہبارینئی، بہلام ئہو ہہورہ ہہوری باران نہبوو، بہلکوو ہہوری غہزب بوو، سزایہکی سہخت بوو).

رافہو شیکردنہوہ:

ئہم فہرموودہیہ مہبہست لی ی ئہمہ بوو کہنووسیمان وەک زاناکان دہفہرموون: (الحديثُ يفسرُ بعضُهُ بعضاً) ئہمہ دہقی ریوایہتیکی تری ئہم فہرموودہیہ کہ ژمارہکی لہ (فتح الباری) دا (٤٨٢٩) یہ، کہطہرہفی ئہم فہرموودہیہ. (ہروانہ: تاج/٧-١٣٨-٢-٢٩- سوورمتی ئہحقاف).

١٢٩٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ قَالَ: (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ وَيَقَالُ لَهُ اكْتُبْ عَمَلَهُ وَرِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ). (الحديث ٣٢٠٨، أطرافه في: ٣٣٣٢، ٦٥٩٤، ٧٤٥٤) (٣٤٦).

عبدالوللای کوری مسعود (رحمہ اللہ) فرموی: پیغمبرہری راستگو کہ فرمایشتی جیئی باومرہ، دہ فرموی: ہر یہ کی لہ نیوہ کہ خودا دروستی دہکا چل روژ بہ تو مہی (نوطفہ یی) لہ سکی دایکیا کؤدہ کریتہ وہو، دہ می نیئتہ وہو، نینجا بہ چل روژی تریش دہبی بہ پارچہ خوینیکی مہیو، نینجا بہ چل روژی تریش دہبی بہ پارچہ گوشتی بہ قہد پارووی، نینجا گیانی بہ بہردا دہ کری، جا خودای گہورہ فرمان دہکا بہو فریشتہ یہ کہ گیان دہکا بہ بہریا ئہم چوار وشہیہ بنوسی:

یہ کہم رزق و روژی ئہم منالہ جیہو چی نیہ. دووہم: ئہ جہل و ئاکامی کہیہو کہی نیہ، سیہم: کارو کردہو، چوارہم: بہدبہخت و بہدکار دہبی یاکامہران و بہختیار دہبی، دہسا بہ وفاقہ خودایہ، کہہر خوئی خودایہ، کہسی واہیہ کردارو رفتاری و ہک کردارو رفتاری بہہشتی وایہ، لہ خہلک وایہ بہہشتیہ، بہ لام نامہی چارہنوسی دہست پی شخہری لی دہکا و دہست دہکا بہ کردنی کاری خہلکی دؤزخ، و دہجیتہ ناو دؤزخہو، کہسی واشتان ہہیہ بہ کردارو رفتار بی لہ دؤزخہی دہجی، لہ خہلک وایہ جہہننہ میہ،

به لّام نامه‌ی چارمنووسی پیش دهستی لّی دهکا و، خاتیمه‌ی به خیر دهگه‌ری و دهست دهکا به‌کردنی کرده‌وی باش و ده‌چیته ناو به‌هه‌شت و ده‌بی به‌به‌هه‌شتی! (تاج/ال-٤٠ز-٦ف-٤) باسی باومر به‌چارمنووس).

رافه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م جوّره شوینه، توێژینه‌وه‌یه‌کی دوورو درێزی ده‌وی به‌لام کورت و پوخت مه‌به‌ست نه‌مه‌یه: چارمنووسی خودایی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو به‌سه‌رهات و هه‌لسووکه‌وتی به‌نده‌یه، جا چارمنووس، واته: قه‌دمر چیه‌و چۆنه‌و چۆن شتی‌وا ده‌بی نه‌وه‌ش بابه‌تیکی زۆر دوورو درێزه، هه‌تا شه‌ن و که‌وی بکه‌ی خه‌ست تر ده‌بی، چاری نه‌وه‌یه به‌بی چه‌ن و چوون خووت بده‌یته ده‌ست خواو، ته‌سلیمی قه‌زاو قه‌دمر بی، و خواو پیغه‌مبه‌رانی خوا له‌م بارمه‌یه‌وه چیان فهرمووه، قه‌بوڵمانه‌و له‌سه‌ر چاوانه. من به‌ش به‌حالی خوّم ئاوا له‌چارمنووسی خودایی تی ده‌گه‌م:

په‌پووله پازده‌ی ده‌می به‌شه‌با سه‌ر خوا بزانی: با بۆ کویت ده‌با

١٢٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَابَعَهُ أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِنَهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَخْبِرُوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُرْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ) (الحدیث ٣٢٠٩، طرفاه فی: ٦٠٤٠، ٧٤٨٥) (٣٤٧).

ئه‌بوهوره‌یره (ه‌زی خ‌وی لّی ه‌) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خ‌وی له‌سه‌ر ه‌) فهرمووی:

(کاتی خ‌وی گه‌وره به‌نده‌ییکی خو‌شویست بانگی جو‌برائیل ده‌کا، و

دەفەر مۆی: ئە ی جوبرائیل! خۆدای گەورە فیسارە بەندە ی خۆش دەو ی، دە ی تۆیش خۆشت بو ی، ئیتر جوبرائیل ییش خۆشی دەو ی و جار دەدا بەناو خە لکی ئاسمانا خۆدا فیسارە بەندە ی خۆش دەو ی، گەواتە ئیویش خۆشتان بو ی، ئیتر خە لکی ئاسمان ییش هەموو خۆشیان دەو ی، ئەوجا لەناو دان یشتوانی زەوی دا، رمزای سووک و شیرین دەبی و، بەشیوہ ی گشتی لەناو خە لکی دا پەسەند دەکر ی.

وہکات ی خۆدای گەورە رقی لەکەسی ی جوبرائیل بانگ دەکا و دەفەر مۆی: من رقم لەفیسارە کەسە، دە ی تۆیش رقی ل ی بگرە، جوبرائیل ییش رقی ل ی دەگری و، ئەوجا بە ئاسمانا بانگەواز دەکا و دەفەر مۆی: خۆای گەورە رقی لەفیسارە کەسە ئیوہش رقی ل ی بگر! ئیتر لەزەویشا رمزای تال دەبی و، لەبەر چاوی خە لک ئیسی قورس دەبی (وہک زۆر لەکار بە دەستانی خۆمان خوا پەنامان بدا). (ریاض/ ١- ٣٠٢ ف- ٣٨٧ ز- ٤٧- باسی نیشانە ی خۆشەویستی خۆدا...)+ (تاج/ ٧ ل- ٢٥ ز- ٢٢ ف- ٨- باسی سوورەتی مەریەم).

١٢٩٦- حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي مَرْيَمَ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ وَهُوَ السَّحَابُ فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرْقِي الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَتُوحِيهِ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةَ كَذَبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) (الحدیث ٣٢١٠، أطرافه ی: ٣٢٨٨، ٥٧٦٢، ٦٢١٣، ٧٥٦١) (٣٤٨).

عائیشە (رمزای خۆی ل ی) کەهاوسەری پێغەمبەرە (دروودی خۆی لەسەر ی) فەر مۆی: بەگو یی خۆم لەپێغەمبەرم ژنەوت دمی فەر مۆ: (فریشتە لەناو هەورا دینە

خوارووه، باسی کارى دمهکن که خودای گه وره لهئاسمان بهبوون یا بهنهبوون، برپاری لهسهر داوه، دپوهکانیش که بهعه ربی پئیان دهگوترى؛ شهياتینی گوئ ههئدهخن، بۆ گفتوگوئ فریشتهکان، که باسی نهو کاره دمهکن که لهئاسمان برپاری لهسهر دراوه، وه جاروبار وارپ دمهکوهئ نهو جنۆکه وه دپوانه قسهیه لهو بارهیهوه، لهدهمی فریشتهکان دهبیستن وه دهیفرپنن بۆ خویان، لهپاشا بهسرت دهیچرپنن بهگوئی برادرمهکانیان، لهکوئهنانی و فالچی و نهمجوره غهیبچیانه، نهوانیش لهگیرفانی خویانهوه سهده درؤی تری پپوه دهنین، جا لهمهوهیه جاروبار قسهی نهو کوئهنانیانه راست دمردهچى (ریاض/٤-١٢٢١ ز- ٣٠٣ ف- ١- باسی نهی کردن لههاموشؤکردنی کوئهنانی و نهستیرهگرهوه وه فالچی + تاج/٤-٢٢٥ ز ٧٩- باسی کاهینی و کوئهنانی و دانهگرتنهوه وه رهمل گرتنهوه).

رافه وه شیکردنهوه:

یهکئ لهو موسیبهتانهی که لهم رۆژگارهی ئیمهدها، تووشی ئیمانداران بووه، نهو جۆره بابتهتانهیه که به زۆر شیوه سهریان ههئداوه، بهتایبهتی بهناوی پشبینی کردنی چۆنیتی دوارؤزی مرؤف بهناوی بورجهوه، یابهناوی قاومگرتنهوه و فالگرتنهوه و خویندنه لهپی دهستهوه نهو جۆره بابتهتانه لهکهناله ئاسمانیهکانی راگهیانندنهوه لهسهر شیوهیهکی ساده و بهرچاو، سهرنجی خهئکهکه رادهکیش و وا له برواداری ساویلکه دهکا، که لهخهوی خوش و خهیاالی مهستانهدها بزی، شهياتانیش وهک لهم فهرمووده پیرۆزهده باس کراوه یارمهتی نهو کهناله شهياتانیه دهدها، بهمهبهستی سهه لیشیوان لهدهستهی برواداران، ههتا بهرمههره خهئکهکه بهگشتی و نههلی دین بهتایبهتی بینه سهه نهو بیروباومره که دینیش شتیکه لهم بابتهته، برواداریش وهک دواگهوتوانی کوئهنانی و فالچیان کهسیکه که لهخهیاان

پلاودا دمزی و ئهوهی واله بهرچا و پالنه وانانی ئهم جۆره بابته شهیتانیانه، لهکۆن و نۆدا جووله کهو لایهنگرانی جووله کهن، وه زۆرینهی پی هه لئه تهتوانی ئهم جۆره بیروبامپر چه واشه کارانه ژنان و لاوانی دواکه وتووی له کاروان به جیماوی به ئاوات نه که یشتوون.

جا بهندهی دلسۆزو دوعاگۆی ئیوه عهرزی ئازیزانی خۆم ده کهم و ده لیم؛ سویندم به خودا گوینگرتن له لازگه لازگی ئهم کوئه نانی و جووکی و فالچی و دانه و هگرانه، عهینی گومرایی و سه رلیشیوان و گومراییه، مایه ی خۆشنوودی و رمزانه ندی شهیتان و دهسته ی شهیتانه، وه هۆی توپه بوون و قاری خودا و پیغه مبهری خودایه، وه ئه وهی له م سه رده مه ی ئیمه دا پیی ده گوتری؛ قاوه گرتنه وه و ناوله پ خویندنه وه و به خت گرتنه وه و بورج و تهنجیم و فالچی و قرائه تی موسته قبه ل و شتی تری له م بابته تانه، که دوور نییه به ناوی تریشه وه سه ره له بدن، ئه مانه هه موو که له وه حی شهیتانن، زیانیان بۆ دین و دنیا ی هه موومان هیه، ئه وهی دوا ی ئهم جۆره کردارانه بکه وئ له خوا له پیغه مبهر، له ئایینی پیروزی ئیسلام دوور ده که ویتنه وه، نیشانه ی درووستی ئهم قسه یه ییش، سه رمای فه رمووده ی راست و دروستی زۆر، ئه مه یه؛

(که ناله گانی راگه یانندن، چ دهنگ، چ رهنگ، چ تۆمارو نووسین، به تایبه تی ئه وانه یان که عه لمانین و، زمانیان بپری قسه ی خیر بۆ ئایین و په یره وانی ئایین ناکه ن به تایبه تی ئهم جۆره که ناله له خوا دوورانه، زۆر زۆر گرنگی به م بابته شهیتانیانه ده دن، وه له سه ر شیومه یه کی رازا وه دنگیرو سه رنج راکیش، پرپاگه نده یان بۆ ده که ن و بره میان پیده دن و پێشکه شیان به جه ماور ده که ن!).

به راستی له م سه رده مه دا ئهم جۆره بابته شه ییحه ئامیزانه بوون به تلیاک و به نگی سڤکه ری جه ماورده ساویلکه که، هه تا سه روک کۆماره

ملهور مکان و سهرک پارتی شهیتانییه کان بهمه یان زانییوه، له بهر ئه وه له م لایه نه وه ایحاء بۆ جه ماومره قور به سهرکه دهکن: که وهک ران شوین ئه وان بکه ون بیر له هیچی تر نه که نه وه!! چونکه ئه ستیره ی به ختی به ریزی له که شانه وه دایه!!

١٢٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث ٣٢١١، طرفه في: ٩٢٩) (٣٤٩).

ئه بوهوره هیره (هزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (هرووی خوی لسمه بی) فهرمووی: (کاتی رۆژی ههینی دی له بهر دهرگا کانی هه موو مزگه وتی فریشه ناماده ده بن و قه له مو دمه تهر به دهسته وه ده گرن، یه که له دوا ی یه که به ریز ناوی ئه وانه دمنووسن که دین بۆ نوێزی ههینی، تا ئه وکاته ی که پيشنوێز دی و ده چیه سهر دوانگه، ئیتر ئه وانیش دمه تهره گانیان ده بی چنه وه و، ده چن گوێ له ووتاره که ی ده گرن!) (هروانه: تاج/١٧- ٤١٨ ز- ١٤٢ ف- ٢- نوێزی ههینی + ریاض/٣/ ٨٧٧ ز- ٢١٠ ف- ٩).

١٢٩٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَسَّانَ: (اهْجُئْهُمْ أَوْ هَاجِهِمْ وَجَبْرِيلُ مَعَكَ) (الحديث ٣٢١٣، أطرافه في: ٤١٢٣، ٤١٢٤، ٦١٥٣).

به راء (هزی خوی لی بی) فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مبهه (هرووی خوی لسمه بی) به ههسانی کوری ثابیتی دمه رموو: (ئه ی هه سان! به شیعری هه جو دهسته ی بی باومر ان شر بکه و، به تانه و ته شهر دایان شو ره، له م کاره پیرو ده داکه له به ره وه مندی ئیسلامه و له زیانی بی باومرانه، جو برائیل به فهرمانی خودا

لهگه‌لته و پشتت ده‌گری) (بروانه: تاج/۵- ۱۹۰ ز- ۵۷ ف- ۲- باسی چاکیتی
حه‌سانی کوری ثابت+ تاج/۵- ۱۹۴ ف- ۵ ز- ۵۷).

۱۲۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ
لَهَا: يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ تَرَى مَا لَا أَرَى تُرِيدُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۳۲۱۷،
أطرافه في: ۳۷۶۸، ۶۲۴۹، ۶۲۰۱، ۶۱۵۳) (۳۵۰).

عائیشه (همزای خوی لب بی) فهرمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خوی لسمه بی) پیی فهرمووم:
(نایشی! نه‌مه جوهرمنیله ته‌شریضی هاتووہ بؤلای من سلاوت لی ده‌کا)
منیش گوتم: (وعليه السلام ورحمة الله وبركاته: سلاوو رحمتو بیتو
پیرؤزیه‌کانی خودا له‌سهر نه‌ویش بی. تو ئه‌ی پیغهمبه‌ری خودا! گه‌لی
شتی وا ده‌بینی که‌به‌من نابینری) (تاج/۵/۱۵۴ ز- ۳۷).

۱۳۰۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَبْرِيلَ: (أَلَا تَزُورُنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟) قَالَ: فَتَزَلْتُ ﴿وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا
بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ (الآية) (الحديث ۳۲۱۸، طرفاه في:
۴۷۳۱، ۷۴۵۵) (۳۵۱).

ئیبنو عه‌باس (همزای خواهان لب بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوی لسمه بی) به
جوهرانیلی فهرموو: (نه‌وه بؤجی نافه‌رمووی زیاتر بیی بؤ دینی و
سهردانمان!) فهرمووی: جا بؤ وه‌لامی نه‌م پی‌شنیاره‌ی خو‌شه‌ویست نه‌م
نایه‌ته هاته خواره‌وه، که ده‌فهرمووی: ﴿وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا
وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ مریم ۱۹/۶۴ واته:

(۳۵۰) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة...، رقم: ۲۴۴۷.

(۳۵۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عباس في زيارة جبريل (فتح/۶ ص ۳۶۰ اوص ۵۸

ئەى خۆشەويست! ئىمە بەبى فەرمانى خوداى گەورە نايەينە خوارەو،
هاتنى ئىمەى فريشته گەل بۆ خزمەتى تۆو پيغەمبەرانى پيش تۆ بەدەست
خۆمان نىيەو لەسەر فەرمانى خودايە، لەنەزەل هەتا نەبەد، لەسەرمتا هەتا
کۆتا، کاروبارى هەردوو جيهان لەراستیدا و لەدەستى خودادا و، خودا خۆى
هەمووى زۆر بەباشى دەزانى و ئەم بوونەومرە هەمووى بەبى جياوازی،
مولک و دروستکراوى خۆيەتى، ئاگای لەهەموویەتى هیچى لى و ن نابى،
گەردى بەرووى بەردىكى ناو هەردىكى ناو ریزە چیاو شاخ و هەلەت و هەزار
بەهەزارەو، لەعیلمى خودا دا چوون یەکە لەگەل کۆمەلەى رۆزیدا، لەناو
کاکەشانى خۆیدا.

ئەى خۆشەويست! ئەى موحەممەد! کەدرەنگ دىين بۆ خزمەت
حیکمەت و دانایى خودایى واتیادا، خودا هیچى لەبیرناچى هەموو شتى واه
زانستی خودادا، و جیگەو ریگەى دیارى بۆ دانراو، خودا داناو زانایە
بەهەموو شتى) (تاج/ ۵ ل- ۲۲ ز- ۲- سوورەتى مەریەم. ف- ۴. لەتاجەگەدا

هەلەیهکی چاپ هەیه، خوا یاربى لەچاپەکانى ناییندەدا راست دەکریتەوه).
۱۳۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَقْرَأْنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَرِيدُهُ حَتَّى
اتَّهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ) (الحديث ۳۲۱۹، طرفه في: ۴۹۹۱) (۳۵۲)

ئىبنو عبەباس (بەزى خەبەران لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودی خۆى لەسەر بى)
فەرمووى: (جوبرائیل لەسەر یەك شیوه (شیوه، حەرف، قیرائەت) قورنانی پى
دەخویندەم، منیش هەمو جارى هەر داوام لى دەکرد، کە شیوهکانەم بۆ زیاد
بکا، ئەویش هەر بۆى زیاتر دەکردم، هەتا لەئەنجاما لەسەر فەرمانى خودا
خۆى، ژمارەى شیوهکانى خویندەن (قیرائەت) ی قورنەن لەسەر حەوت شیوهى
جوان کۆتاییان پێهات). ش- (تاج/ ۵ ل- ۲۲۵ ز- ۹۳- شیوهکانى خویندەنى قورنەن).

١٣٠٢- عَنْ يَعْلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ عَلَى الْمُنْبَرِ وَكَادُوا يَا مَالِكُ قَالَ سُفْيَانُ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ وَكَادُوا يَا مَالِ) (الحديث ٣٢٣٠، طرفاه في: ٣٢٦٦، ٤٨١٩) (٣٥٣)

یهعلا (رمزی خوی لی بی) ههرمووی: بهگوئی خوّم لهزاری پیغه مبهرم ژنهوت لهسر دوانگه (لهسر مینبهر) ئەم نایهتهی ئاوا خویند: ﴿وَنَادُوا يَا مَالِ﴾.

رافه و شیکردنه وه:

قیرائەت واتە: شیوهی خویندن و خویندنه وهی قورئانی پیروژ بو تیگه یشتنی تهواو لهم بابەتە توێژینه وهیهکی دوورو درێزمان دهوی، که ئیره مهودای نهوهی نییه، کورت و پوخت دهلێن؛ ههندی وشه له قورئانی پیروژ بهچەند شیوهیی دهخویندریته وه، ههروا ههنی رسته وههندی نایەت، بهپی شیوه خویندنه کانی، وشهیی زیادی ههیه یا کهمی ههیه، ومه مه ههونه ریکی بهرزه لهزانسته کانی قیرائات دا به دوورو درێژی قسهی لی کراوه، چەند نموونهیی لهم خویندنه وانه بهوینه:

١- (مالك) لهم نایهته دا بهم چەند شیومیه خویندراو مته وه:
١- یا مالک.

ب - (یا مال) بهبی کاف لهسر شیوهی مونا دای مورەخەم، بهکه سره ی لام.
ج- (یا مال) بهبی کاف لهسر شیوهی مونا دای مورەخەم، که مامه لهی مونا دای موفردهی مهعریفه ی بو کرابی، واتە: مهبنی بیّت لهسر ضمه ی دواپیتی که لامه که یهتی ئاوا: (یا مال = یا مالو).

٢- (مالك يوم الدين) (ملك يوم الدين) یش خویندراو مته وه.

۱۳۰۳ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَتْهُ أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أُخِذَ قَالَ: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِئْنِي إِلَيَّ مَا أَرَدْتُ فَأَنْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي فَلَمْ أَسْتَفِيقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمَتْنِي فَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ فَنَادَانِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ فَقَالَ ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ إِنَّ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَخِذَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) (الحديث ۳۲۳۱، طرفه في: ۷۳۸۹) (۳۵۴).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر- دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہ ہاوسہرہکانی - فہرمووی: عہرزای پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! روژی وات بہسہر ہاتوہ کہلہروژی ٹوحد سہختربئی؟ فہرمووی: (لہم ہوزہی تووہ تووشی دمدی سہری و ٹیش و نازاری یہکجار زور بووم، بہتایبہتی لہروژہکھی عہقہبہدا تہواو سہخلہتیاں کردم، مہبہستم نہو روژہیہ کہلہعہقہبہی مینادا خوّم پیشکشی عہبدویالیلی برای عہبدوکہلال کرد، لہپاشا چووم بوّایان بوّ طائیف و دمرؤژ لہناویانا مامہوہ، لہویش دیسان داوام لہخوی و لہہوزہکھی تہقیف کرد، کہئیسلاام بین و بین بہبشت وپہنای ئیسلاام، بہلام مرازمیان نہداو بہگوئیان نہکردم.

نیتز منیش - بہخہم باری و بہپہریشانی- کہوتہ ری و بہبی ناگا ریگہم گرتہ بہرو رویشتم، کاتی ہوشم ہاتہوہو بہناگا ہاتہوہ تہماشام کرد وام

له قهرنو شه عالیب، که سهرم هه لپری ته ماشام کرد واپه له یی هه ور بهراسه رمه وه راوه ستاوه و بووه به سیبهر بۆم، که سه رنجم دا جو برائیلیم له ناودا بینی، جو برائیل بانگی کردم و فه رمووی: یه زدانی هیژاو سه رومر ناگای لی بوو، که هۆزه که ت چییان پی گوتیت و چۆنیان وه لām دایته وه، نه و فریشته ی کیوانی بۆ ناردویت چی فه رمانیکت هه یه پی بفه رموو، چۆن تۆ چه زده که یت ناوایان لی دهکا، جا فریشته ی کیوانیش بانگی لی کردم و سلāوی لی کردم و فه رمووی: نه ی موچه ممه دا! خودا گووی لی بوو که هۆزه که ت چۆن به ناشیرینی وه لāmیان دایته وه و دالده یان نه دایت، نه وه من فریشته ی سه رکاری چیاکانه و هه موو کیوو چیاکان به دهستی منه و من بهرپرسم لییان، نه گهر نارمزوو ده که ی هه ردوو کیوه که ته بخ ده که م به سه ریاندا، کیوی نه بو قوبه یس و کیوی فه یقوعان، که شاری مه که که ده که ویت نه یوانیانه وه، ده دم به سه ر به یه کا!).

حه زمه ت (دروودی خوی لسه ر بی) دمه فه رموی: (خه پر! من شتی وَا داوانا که م، به لککو من ئومید ده که م که خودا له پشتی نه مانه نه وه یی بخته وه که نه وان خودا بهرستن و، به تاک و ته نیای بزنان و هیج هاوبه شی بۆ دانه نین!) (تاج/ ۸- ۱۹۲ ز- ۸۲ ف- ۳- باسی ئازاردانی پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی).

۱۳۰۴- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ سَأَلْتُ زُرَّ بْنَ حُبَيْشٍ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى قَالَ أَكُنَّ رَأَى جِبْرِيلَ لَهُ سِتُّ مِائَةِ جَنَاحٍ (الحدیث ۳۲۳۲، طرفاه فی: ۴۸۵۶، ۴۸۵۷) (۳۰۰).

شه یبانی (ده مستی خوی لی بی) فه رمووی: پرسیارم له زیر کرد له باره ی فه رمووده ی خودا وه: فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى، مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿ نه جهم/ ۵۳/ ۹- ۱۱- واته: پیغه مبه ر (دروودی خوی لسه ر بی)

لهسهفهري ئيسرادا ودها جوبرائيل ليهوه نزیکهوه بوو، که نیوانیان بهقهده دوو کهوان دهبوو یا کهمتر، جا لهو شوینهدا جوبرائیل وهحی و سروش هینا بو لای بهندهی خۆشهویستی خودا که موحهممهده، نهو سروش و وهحیه حهقائیق و تهفاصیل و نهسرارو نهینیهکانی، ههر خوداو پیغهمبهر خۆیان زۆر باش دمرانن، که چیه و چی نییه، نهوهی که موحهممهده بهچاوی سهر بینی، بهچاوی دلش بینی و ههست و هۆش لهبۆنی رحمهت و رهفعی زهمهت مهست بوون و چاوو دل بو یهکتری بوون بهشایهتی داوای یهکتری! (بپر: تاج/٦- ١٦٠ ز- ٧- سوورمتی نهنعام ف-٨).

شهیبانی فهرمووی: لهوهلاما زیر فهرمووی: لهه بارهیهوه عهبدوللای کورپی مهسعود ههوالی بهنیمه داوه: (که پیغهمبهر (درودی خوی لسمه بن) لهه جیکهیهدا جوبرائیلی دیوه، درودی خودا لهسهر ههر دوکیان بێ- شهش سهده بالی بووه!) (ش/ت-تاج/٧- ١٦٣ ف- سوورمتی نهجم).

١٣٠٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ قَالَ: رَأَى رَفْرَفًا أَخْضَرَ سَدَّ أَفْقَ السَّمَاءِ. (الحديث ٣٢٣٣، طرفه في: ٤٨٥٨) (٣٥٦).

ديسان عهبدوللای کورپی مهسعود لهبارهی نایهتی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ وه، فهرمووی: پیغهمبهر (درودی خوی لسمه بن) تارایهکی سهوزی دیبوو کهناری ناسمانی داگرتبوو.

١٣٠٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَغْظَمَ وَلَكِنْ رَأَى جِبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ وَخَلْقِهِ سَادًّا مَا بَيْنَ الْأُفُقِ (الحديث ٣٢٣٤، أطرافه في: ٣٢٣٥، ٤٦١٢، ٤٨٥٥، ٧٣٨٠، ٧٥٣١) (٣٥٧).

(٣٥٦) من المتفق عليه، على ما جاء في خاتمة كتاب بدء الخلق (فتح/٦ ص ٣٦٠ + ٥٨) - المترجم.

(٣٥٧) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: معنى قول الله ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً...﴾ رقم: ١٧٧.

مەسرووق (دەستە خۆی لای) فەرمووی: جاری لای عانیشە پوورم بووم، پالەم دادا بوو، فەرمووی: هەرکەسێ یەکی لێم سێ قەسە بەکا ئەوە بەراستی هەڵاتیکی گەلی گەورە هەڵدەبەستی بۆ خوا:

ئەوێ بۆ موخەمەد (دروودی خۆی لەسەر بێ) خۆی خۆی بەچاوی سەر دیو، ئەو بەراستی درۆیهکی گەلی زلی هەڵبەستوو، بەدەم خوداو، چونکە خودا بۆ خۆی دەفەرموێ: ﴿لَا تُذِرْكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكَ الْأَبْصَارُ﴾ چاوانی سەر خودا نابینن و دەرکی کونە و چیهتی ئەو ناکەن، بەلام خودا زۆر باش دەرکی چاوان و خاوەن چاوان دەکا، تا ئەوێ کە مەسرووق دەفەرموێ: کە پوورم وای فەرموو منیش رێک دانیشتم و گوتم: ئەو دایکی موسوڵمانان مۆلەتم بەدەم پەلەم لای مەکا، ئەو ئەو نییه کە خودا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا نَزْلَةَ أُخْرَىٰ﴾ ۱۳/۵۳- واتە: لەگەڵ ئەوەدا کە جاریکی دیکەش لەدایەرینیکی دیکەدا، لەلای درەختی سیدرە تولونتە هادا، حەزرت ئەوێ بینی، لەژوو ورووی ئاسمانی حەوتە مەو، ئەو ئەو نییه خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا بِالْأَفْقِ الْمُنِينَ﴾ ۲۳/۸۱- واتە: موخەمەد (دروودی خۆی لەسەر بێ) بەچاوی سەر لەکەناری ئاسماندا بەروونی ئەوێ بینی و چاوی پێی کەوت. کەواتە ئەو پوورە عانیشە! تۆ چۆن وادەئیت؟ عانیشەش فەرمووی: من خۆم یەکەم کەس بووم کە ئەم پرسیاری تۆم لەحەزرت کرد، فەرمووی (دروودی خۆی لەسەر بێ): (ئەوێ کە من چاوم پێکەوتوو جوبرائیل بوو، تەنیا ئەم دوو جارە لەسەر شیوی خۆی جوبرائیل دیو، واتە: لەسەر ئەو صورت و شیوێی کە خودا لەسەرەتاوە لەسەری دروستی کردوو!).

پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: جوبرائیل دی لەئاسمانەو داپەری، قەڵەفەتی ئەوەندە گەورە بوو وەلەش و لاری ئەوەندە زل بوو، ناومندی ئاسمان و زەوی داگرتبوو (بەروانە: تاج/۶- ۱۵۸ ف ۸ ز ۷- سوورەتی ئەنعام).

۱۳۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتَهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ) (۳۵۸).

ئەبوھورەیرە (مەزەبى خەلىپە سەئىد) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە سەئىد) فەرەمۆى: (كاتى پياو داواى سەرچىيى لەژەكەى بكا، وژنەكەى ملى پێنەدا، ئەو شەو تەبەيانى فريشتهكان لەعنەت و نەفەرت لەو ژنە دەكەن!) (ش/د) (تاج/۳-ل ۱۱۳ف-۲ز ۴۶ مافى مێرد لەسەر ژنى خۆى).

۱۳۰۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي مُوسَى رَجُلًا آدَمَ طَوَالًا جَعَدًا كَأَلَّهُ مِنْ رِجَالِ شَنْوَةِ وَرَأَيْتُ عِيسَى رَجُلًا مَرْبُوعًا مَرْتُوعَ الْخَلْقِ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ سَبَطَ الرَّأْسِ وَرَأَيْتُ مَالِكًا خَازِنَ النَّارِ وَالْذَّجَالَ فِي آيَاتِ آرَاهُنَّ اللَّهُ إِيَّاهُ فَلَا تُكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ) (الحديث ۳۲۳۹، طرفه في: ۳۳۹۶) (۳۵۹).

ئەبنو عەبباس (مەزەبى خەلىپە سەئىد) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە سەئىد) فەرەمۆى: (ئەو شەو بى كەبردىيان بو شەو رەوى كەناسراو بەشەوى نيسراء، پەيغەمبەر مەوسام بىنى، پياوێكى گەنم رەنگى درێژى قز لۆولە، لەگەنم رەنگى و درێژى دا دەق لەپياوانى ھۆزى شەنوونە دەكات، وەپەيغەمبەر عيساشم بىنى پياوێكى مامناوھەندىيە نە زۆر كورت وە نەزۆر درێژە، نە زۆر كراو وە پان و پۆر، رەنگى سوورو سپى دەنيواند قزى خا و بوو، مالىكى سەرۆكى وەرديانەكانى دۆزەخم بىنى، ھەروەھا جەجالم بىنى، ھەروەھا جەندىن نيشانەى گەورە گەورەم بىنى، كە خودا ئەوانەى بەمن پيشان دا. پەيغەمبەر (دروودى خەلىپە سەئىد) پاش ئەم فەرمايشتانەى فەرەمۆشى: ئەى

موسولمان! لهاتن و بینینی جه جال گومانن نه بی) (تاج/ل-۳۸۴ ز- ۱۱۷ ف- ۲-
باسی گه ورهیی عیسا + تاج/ل- ۳۷۸ ز- ۱۱۵- گه ورهیی هه ندی له پیغه مبه ران. ف-
۴+ تاج/ل- ۳۰۶ ز- ۱۰۰ ف- ۳- باسی نیسراء).

۱۳۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْقِدَاقِ وَالْعِشِيِّ فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ) (الحديث ۳۲۴۰، طرفه في: ۶۵۸ ت = ۱۳۷۹ ف). (۳۶۰).

ئهم فهرموودیه لهوی ته رجه مه که ی به ته واوی رویشته = بهرگی دووهم،
لا په ۵/۷۸.

۱۳۱۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَاطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). (الحديث ۳۲۴۱، أطرافه في: ۵۱۹۸، ۶۴۴۹، ۶۵۴۶) (۳۶۱).

عیمرانی کوپی حوصهین (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خو شه ویست (درویدی خوی لیسر
بی) دم فهرمووی: (له شهوی نیسرادا سهرنجی ناو به هه شتم دا، ته ماشام کرد
زۆربه ی خه لکه که ی هه ژاران بوون، سهرنجی ناو دۆزه خیشم دا روانیم
زۆربه ی خه لکه که ی ژنان بوون). (ش/ت-تاج/ل-۹- ۳۱۲ ز- ۹۸ ف- ۱۰- باسی گه ورهیی
به هره ی هه زاری).

۱۳۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ قَالَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ فَإِذَا امْرَأَةٌ تَتَوَضَّأُ إِلَيَّ جَانِبَ قَصْرِ فَقُلْتُ: لِمَنْ هَذَا الْقَصْرُ؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَذَكَرْتُ غَيْرَتَهُ

(۳۶۰) أخرجه مسلم في الجنة (راجع: رقم: ۶۵۸) - المترجم.

(۳۶۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمران: (اطلعت في الجنة) (فتح/۶/۳۶۰) - المترجم.

فَرَلَيْتُ مُذِيرًا) فَبَكَى عُمَرُ وَقَالَ: أَعَلَيْكَ أَغَارٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ (الحديث ٣٢٤٢، أطرأفه في: ٣٦٨٠، ٥٢٢٧، ٧٠٢٣، ٧٠٢٥) (٣٦٢).

نه‌بوهوره‌میره (همزای خوی لب بن) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسم‌ر بن) فهرمووی: (خه‌وتبووم، واله‌خه‌وما وام له‌ناو به‌هه‌شتا، که‌ته‌ماشام کرد وا ئافره‌تی له‌پال کۆشکیکا ده‌ستنوێژ ده‌گری، گوتم: ئه‌م کۆشک و ته‌لاره‌ هی کییه؟ گو‌تیان: هی عومه‌ری کورپی خه‌طابه‌. جا ویستم بچمه‌ ناوی و ته‌ماشای بکه‌م به‌لام که‌بیری غیره‌تی عومه‌رم که‌وته‌وه، که‌چه‌نده به‌ته‌نگ نامووسه‌وه دیت ئیت نه‌چووم و به‌رمودوا گه‌رامه‌وه). (ش) (تاج/٥٥-٢٣-ز ٤-ف-باسی گه‌وره‌یی حه‌زرم‌تی عومه‌ر).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

١- خه‌وی پیغه‌مبه‌ران حه‌فه‌و، سرووش و نیگایه‌ له‌خواوه، رووداوی پێده‌چه‌سپ، برپاری لی و مرده‌گیری، کار به‌و برپاره‌ ده‌گری وه‌ک خه‌وی خه‌لکانی تر نییه‌.

٢- ده‌ستنوێژو زۆر په‌رستشی تر له‌به‌هه‌شتا هه‌یه‌ وه‌ک ته‌سبیح و ته‌کبیرکردن و حه‌مدو سوپاسکردن و کورنووش بردن (بر: به‌رگی ١/ ل- ١٧٨ — ١٧٩).

٣- په‌یومندی ئه‌م فهرموودمیه به‌ فهرمووده‌کانی پیشی هه‌روا فهرمووده‌کانی پاشی به‌سهر باسه‌که‌وه که‌ (سه‌ره‌تای دروستبوون = بدء الخلق) ه، له‌چه‌ند روویه‌که‌ومیه، وه‌ک ئه‌وه هه‌ندی راجیایی هه‌یه‌ له‌باره‌ی هه‌بوونی فریشته‌و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و شتی تره‌وه، جاشیخی بوخاری رای خۆی دهردمه‌پړی، ئه‌و ئایه‌ت و فهرموودانه ده‌کا به‌به‌لگه‌و نیشانه‌و شایه‌ت

له سەر راو بۆ چوونه که ی خۆی، گەلی جار بە لێگهی فەرمووده که له سەر باسه که روون و ناشکرایه، وهک ئەم فەرموودانه: (ژماره: ١٢٨٧، ١٢٩٠، ١٢٩١، ١٢٩٤، ١٢٩٥، ١٢٩٦، ١٢٩٧) هەتا ئێره. چونکه ئەم فەرموودانه بە ناشکرا باس له سەرهای دروستبوونی مەخلوقات و عەرشو ئاسمان و زەوی و سال و مانگو خۆرو فریشتە و جو برائیل و شەیاتین و بەهەشت و دۆزهخ دمهکن، وه ئەم جوهره شتانه دروستکراون و نیستا هەن.

بەلام هەندێ جار بە لێگهی فەرمووده که له سەر باسه که، که می پەنهانه، وهک: ژماره: ١٢٩٢. ئەمە که دهگەرێینه وه بۆ سەر سه حیحی بوخاری، ده بینین که سەر باسه که که به دئی خەلقه، جهند لاباسی کی لی بۆ ته وه، لاباسی ژماره: ٤ به ناو نیششانی: باسی چۆنی تی خۆرو مانگه، نه و کاته دمه که وێ بۆ مان که په یوهندی فەرمووده ی ژماره: ١٢٩٢، به باسه که ی خۆیه وه زۆر ناشکرا و روونه، وه هه روا نه وانی تریش.

تیبینی:

گەلی جار من لاباسه کان ناووسم و ئیکتیفا به سەر باسه سەر ده کییه که ده که م، چونکه لاباسه کان زۆر گرنگ نین، به تایبه تی نه گەر دهق نه بین له بپاری شهرعی دا، له باتی نه وه له کو تای فەرمووده کاند، نامازه ده که م بۆ سەر باسی له بار تر بۆ فەرمووده که وهک تاجول نوصول کردوویه تی، یا ریاض الصالحین، یا سه حیحی موسلیم ... تاد.

١٣١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَلْجُ الْجَنَّةَ صُورَتُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يَنْصُقُونَ فِيهَا وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ آيَتُهُمْ فِيهَا الذَّهَبُ أَمْشَاطُهُمْ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةُ وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مُخٌ سَوْقَهُمَا

مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا) (الحديث ٣٢٤٥، أطرافه في: ٣٢٤٦، ٣٢٥٤، ٣٣٢٧) (٣٦٣).

نه‌بوهورمیره (همزی خوی لئ بئ) فہرمووی: خوشہوویست (درویدی خوی لئسر بئ) فہرمووی: (یہ کہم دستہ یی کہ دہ چنہ بہہشت لہ سہر شیوہی مانگی شہوی چواردمن، ناوا جوان و گہشو ناسک و نازدارن، لہناو ریزی بہہشتیہ گانی تردا دیارن، دستہی دواۓ نھوان و ہک گہشترین نھستیرہی ناسمان وان، خہ لکی بہہشت نہ گمیز دہ کھن، نہ سہراو دہ کھن، نہ چلم دہ سرن، نہ تھو بہ لغھم رؤد مھکن، (نہ فرخنن نہ لرخنن) شانہ گانیان زیرہ ئارہ قیان میسکہ، بخووریان عوودہ، ژنہ گانیان پھرییہ چاو جوانہ گانی بہہشتہ، رمفتارو رھوشتیان و ہک یہک جوانہ، لہ سہر شیوہی قہ لافہتی نادہمی باوکیانن، بالآیان شہست بال درپژہ).

لہ گیرانہ و میہ کا: ہر پیاوہی دوو ژنی ہہیہ، پیاوۓ رھبہن لہ بہہشتا نییہ، ہہموو ژندارن، ژنہ گانیان لہ بہر جوانی و ناسکی و نازداری مؤخی ناو لاقیان لہ ژیر جہرم و گوشت و نیسکہ کھوہ دیارہ، و ہک لہناو مینادابی ناوایہ جیاوازی و دزایہ تی و ناخوشی و ناگوکیان لہ نیوان دا نییہ، و ہرقو دھغہزو کینہ لہ یہ کتر ناکیشن، لہناو خوینا زور تہ باو ریکن، ہہموویان یہک دل و یہک مہشرمین، دلیان لہ ناستی یہ کتر پاکہ، بہیانی و ئیواری خہریکی یادو تہ سبجاتی خوادی گہورہن) (ش/ت) (نہمہ دھقی نھم فہرموودمیہ لہ تاج دا، بہرگی ۱۰/ ۴۶۳- ز- ۱۴۲- باسی چوئیتی و شیوہی دانیشٹوانی بہہشت. برپوانہ: تاج/ ۶۱- ۵- ز- ۳. باسی سوورمتی بہ قہرہ. ف- ۲+)

تاج/ ١٠- ٤٦٤ ف- ٥ ز- ١٤٢) + (رياض/ ٤ ل- ١٣٩٤- ٣ + ل- ١٣٩٢ ف- ١ ز- ٣٧٢.
باسی نهو خویشی و بهرانهی که خوا له بههشتا نامادهی کردوو به
موسولمان).

١٣١٢م- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ وَالَّذِينَ عَلَى
إِثْرِهِمْ كَأَشَدَّ كَوَكَبٍ إِضَاءَةً قُلُوبُهُمْ عَلَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ وَلَا
تَبَاغُضَ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا يُرَى مُخٌ سَاقِيهَا مِنْ وَرَاءِ لَحْمِهَا
مِنَ الْحُسْنِ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً وَعَشِيًّا لَا يَسْتَقْمُونَ وَلَا يَمْتَحِطُونَ وَلَا يَنْصِفُونَ
أَنِيتُهُمُ الدَّهَبُ وَالْفِضَّةُ وَأَمْشَاطُهُمُ الدَّهَبُ وَوَقُودُ مَجَامِرِهِمُ الْأَلْوَةُ قَالَ أَبُو الْيَمَانِ
يَعْنِي الْعُودَ وَرَشَحُهُمُ الْمِسْكُ) (الحديث ٣٢٤٦، طرفه في: ١٣١٢ ت= ٣٢٤٥ ف) (٣٦٤).

واتهی نهه گپرانه و ديه بهته و اوی له فه رمو و ده که ی پيشيه وه رؤی، ته نیا
لیره نهه دوو زیاد میه ی و اتیا؛ (قاپ و دمفره گانیان زیرو زیوه) و منه و دهش که
دمفره موی؛ (لایسقمون؛ نه خویش ناکه ون).

١٣١٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ لَيَدْخُلَنَّ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا أَوْ سَبْعُ مِائَةِ أَلْفٍ لَا يَدْخُلُ
أُولَهُمْ حَتَّى يَدْخُلَ آخِرُهُمْ وَجُوهُهُمْ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ) (الحديث
٣٢٤٧، طرفاه في: ٦٥٤٣، ٦٥٥٤) (٣٦٥).

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لب بن) فه رمووی؛ خو شه و یست (دروودی خوی لسمبر بن)
فه رمووی؛ (لهنؤمه تی من حه فتا هه زار که س، یا فه رمووی؛ سه دهه زار که س
بهیه که ریز بهیه که جار ده چنه ناو بهه هشت، به ریز دهستی یه کتری یان

گرتووه، وهك له ریزی نو یژدا راوهستان ناوا، له سهر نهم حاله هه موویان پیکه وه له یهك کاتا ده چنه ژووره وه بۆ ناو به هه شت، دهمووچاویان نه وه دنده جوان و به شه وه، وهك مانگی شه وی چوارد، دهره وشیتته وه (ش= شیههین= نیامی بوخاری و نیامی موسلیم گیراویانه ته وه) (تاج/ ۱۰ ل- ۴۶۹ ز- ۱۴۴۰ هـ).

۱۳۱۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَهْدَيْ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَبَّةً سُنْدُسٍ وَكَانَ يَنْهَى عَنِ الْحَرِيرِ فَعَجِبَ النَّاسُ مِنْهَا فَقَالَ: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَمَتَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا) (الحديث ۳۲۴۹، أطرافه في: ۳۸۰۲، ۵۸۳۶، ۶۶۴۰) (۳۶۶).

ئه نه سی (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جبهیه کی ئاوریشمینیان به دیاری هینا بۆ پیغه مبه ر (درووی خوی لئسر بئ) ، پیغه مبه ر (درووی خوی لئسر بئ) ده ستووری وابوو نه یی له جل و به رگی ئاوریشم ده کرد، خه لکه که سه رسام بوون له جوانی ئه و جبهیه، پیغه مبه ر (درووی خوی لئسر بئ) فهرمووی: (سه یرتان له مه دی! ده ی به و خودایه ی که گیانی منی به ده سته، ده سته سه رده گانی سه عدی کو ری مو عاذ له به هه شتا له مه با شتره!) (تاج/ ۴ ل- ۹۸ ز- ۲۹ هـ- ۳. با سی جل و به رگ).

۱۳۱۵- وَعَنْ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكْبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا) (الحديث ۳۲۵۱ (ر انظر ۳۲۵۲) (۳۶۷).

ئه نه سی (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خۆشه ویست (درووی خوی لئسر بئ) فهرمووی: (درمختی هه یه له به هه شتا سواری ئه سپی خیرای زۆر چاک که مه شق دیدهبی و ناماده کرابی بۆ قوچ و ته راتین، سه د سال به غار به بن سی به ری

لقه کانی دا دمړوا ناگاته نهو په‌ړی! (ش/ت-تاج/۱۰-ال- ۴۴۲ ز-۱۳۷ ف -۲. باسی دارو دره‌ختو میوه‌ی به‌ه‌شت).

۱۳۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَفْطَعُهَا وَاقْرَأُوا إِنَّ شَتْمَ وَظَلَّ مَمْدُودٍ وَلِقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبُ) (الحديث ۳۲۵۲، طرفه في: ۴۸۸۱ + الحديث ۳۲۵۳، طرفه في: رقم: ۱۱۵۱ تجريد = ۲۷۹۳ فتح) (۳۶۸).

نه‌بوهوره‌یر (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: له‌م گیرانه‌و‌ده‌ا: (... نه‌گهر چه‌زیش ده‌کهن نه‌م نایه‌ته بخویننه‌وه که دم‌فهرمووی: ﴿و‌ظَلَّ مَمْدُودٌ﴾ ۳۰/۵۶- واته: وه وان له‌سیبه‌ری خه‌ستی دریژی ناو‌ر‌شینکراودا. ومبه‌قه‌د جی‌گه‌ی که‌وانی له‌به‌ه‌شتا، که‌هی یه‌کی له‌نویوه بی چاک‌تره له‌هه‌موو سامان و مولکی هه‌موو جیهان). (ش/ت- تاج/۷۷ - ۱۷۵ ز -۳۹- سوور‌ه‌تی واقیعه).

۱۳۱۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ فِي الْأَفْقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رَجُلًا آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ) (الحديث ۳۲۵۶، طرفه في: ۶۵۵۶) (۳۶۹).

نه‌بوسه‌عی‌دی خودری (همزی خوی لن بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی لسمر بی) فهرمووی: (به‌ه‌شتیه‌کان که‌ته‌ماشای خه‌کی ناو باله‌خانه‌کان ده‌کهن که‌وان

(۳۶۸) قال العسقلاني: لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (إن في الجنة شجرة...) (فتح/ ۶ ص ۳۶۰ + ۵۸ ص. طبعة جديدة) - المترجم.

(۳۶۹) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعميها وأهلها، باب: ترائي أهل الجنة.. رقم: ۲۸۳۱.

لەسەر وویانەو، وەها پیاواندا هەڵدەپروانن وەك چا و بۆ ئەستێرە بگێرن ئاوا، دەق وەك ئیوێ چۆن چا و دگێرن بۆ ئەو ئەستێرە گەشانی كە تەوا و تەوا و دووركەوتوونەتەو، لەكەناری ئاسمان نزیك بوونەتەو و لەخۆرەلاتەو یا لەخۆرئاوا وە خەریكن ئاوا دەبن، دیارە كە ئەم بەرزى و نزمییەیش لەبەر جیاوازی پلە و پایەى نیاوانیانەو.

یاران فەرموویان: ئەى پێغەمبەرى خودا! دیارە ئەو جێگە بەرزانه هەوارو بارەگای پێغەمبەرانن، پێغەمبەران نەبێ كۆ دەگاتە ئەو؟ فەرمووی: (وانییە، بەو خودایە كە هەر خۆى خودایە كە گیانى هەموومان والە دەستى تەوانایى ئەودا، زۆر كەسى تریش هەیه، كە دەگەنە ئەو پلە و پایە بەرزانه، لەگەڵ ئەو هەش پێغەمبەر نەبوون، بەلام لەئۆمەتەكانیان بوون، باومەرى ساخیان بەخودا هەبوو، بەدەم و بەدەل و بەكردمەوى باش باومەریان بەپێغەمبەران بوو) (ش/ت- تاج/ ١٠ - ٤٤٣ ز- ١٣٨ ف- ١. باسى ھۆد و مالى بەهەشتیەكان).

١٣١٨- عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْحُمَّى مِنْ فَنِحْ جَهَنَّمَ فَأَبْرُدُهَا بِالْمَاءِ) (الحديث: ٣٢٦٣، أطرافه في: ٣٢٦١، ٥٧٢٥، ٣٢٦٢، ٥٧٢٦، ٣٢٦٤، ٥٧٢٣) (٣٧٠).

عائيشە (مەزى خۆى لى بە) فەرمووی: خۆشەوێست (درووى خۆى لەسەر بە) دەفەر موی: (تا لەهالاوى دۆزەخە بەناو فێنكى بكەنەو) (ش/ت- تاج/ ٤ ل- ٢٠٥ ز- ٦٦ ف- ١. باسى: ئا و بۆ چارەسەرى تادار).

ئەم فەرموودمەى بوخارى ئەم تەرجەمەىەى بۆ داناو: (باب: صفة النار وأنها مخلوقة). واتە: پێشەوا بوخارى ئەم فەرموودمەى لەژێر ناوێشانى:

١٣١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ) قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ كَأَنَّكَ لَكَافِيَةٌ قَالَ: (فُضِّلْتُ عَلَيْهِنَّ بِسَعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا) (الحديث ٣٢٦٦، طَرَفُهُ فِي: رَقْم: ١٣٠٢ = ٣٢٣٠ فِي (٣٧١)).

١٣٢٠- عَنْ أُسَامَةَ قَالَ: سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَأُكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ). (الحديث ٣٢٦٧، طرفه في: ٧٠٩٨) (٣٧٢).

ٲوسامه‌ى كور‌ى زه‌يد(زم‌ى خوى لى ه‌ى) فه‌رمو‌ى: ٲيغه‌مبه‌رى خودا(درو‌ى خوى لى ه‌ى)
 : (له‌رو‌ى قيامه‌تا بازى ٲياو دي‌نن‌و تورى دهمنه‌ ناو ئاگرموه، ريخو‌له‌كانى

(٣٧١) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعميها وأهلها، باب: في شدة حر نار جهنم، رقم: ٢٨٤٣.

(٣٧٢) أخرجه مسلم في الزهد والرفائق، باب: عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله، رقم: ٢٩٨٩.

دمرژیتسه به ربیی وهك گای گیره به دهوری خو یا ده خولیتسه وه و ریخۆله کانی خو ی گیره دهکا، دۆزه خیه کان له دهوری کۆمه له ده کهن و پیی ده لئین: فلانه کهس! نه مه خو تی؟ تو چییته؟ تو چی ده که ی لی ره؟ خو تو له لای خو ت نامۆزگاری باشی ئیمهت ده کرد! نه مهت له چی و نه مهت له چی؟ نه ویش ده لئ: به لئ و ابو و، به لام داخه کهم بو خو م وانه بووم، به پیچه وانه وه، به ئیوهم ده گوت چاکه بکه ن و خو م نه یم ده کرد، به ئیوهم ده گوت: خراپه مه که ن، که چی بو خو م خراپه م ده کرد، نه مه ی ده یبینن سزای نه و که سانه یه که نه مه رهفتار و کرداریانه) (ش = متقف علیه ریاض / ۱- ۱۸۱ ف ۱۹۸ ز- ۲۴. باسی سزای نه و که سه ی که به پیچه وانه ی قسه ی باشی خو ی رهفتار بکات) + (تاج / ۱۰- ۷۹ ز- ۲۰ ف ۳ - باسی فه رمانکردن به چاکه و جله و گیری له خراپه).

۱۳۲۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكِنَّهُ دَعَا وَدَعَا ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَشْعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي) فَقَالَ أَحَدُهُمَا: لِصَاحِبِهِ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ فَقَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُفٍّ طَلَعَ نَخْلَةً ذَكَرَ قَالَ: وَأَيْنَ؟ هُوَ قَالَ: فِي بَنَرٍ ذُرْوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ كَأَنَّمَا هَا ثِقَاعَةُ الْحِنَاءِ أَوْ كَأَنَّ رُءُوسَ نَخْلٍهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ قَالَ: (قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَوَّرَ؟ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرٌّ فَأَمَرَ بِهَا فِدْفِنْتُ). (الحديث ۵۷۶۳، ۵۷۶۵، ۵۷۶۶، ۶۰۶۳، ۶۳۹۱، ۳۲۶۸، طرفه في: ۱۲۸۳ ات = ۳۱۷۵ ف) (۳۷۳).

عائیشہ (رضی خوی لی ہی) فہرمووی: جوولہکےپہکی بہنی زورہیقی، کہناوی
لہبیدی کوری ئہعصہم بوو، جادووی لہپیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) کردبوو،
ہہتا ہندی جار شتی وا ہہبوو، کہ پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) نہیکردبوو
کہچی بہخہیال وایدہزانی کہ کردوویہتی!

ہہتا رۆژیکیان، یا شہویکیان، پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) زۆر زۆر لہخودا
پاراپیہوہ، کہ ئہم ودیہی لہکۆل بخت، لہپاشا فہرمووی: (ئہی عائیشہ! ئاگات
لییہ کہخودا ہات بہدہمہوہو چارہی دہردہکہمی پی فہرمووم: دوو پیاو
ہاتن بۆ لام، یہکیکیان لہسہرینمہوہ دانیشٹ ئہوی تریان لہپاینمہوہ
دانیشٹ، ئہوہیان کہ لہپاینمہوہ بوو گوتی بہوہیان کہ لہسہرینمہوہ بوو:
ئازاری ئہم پیاوہ چییہ؟ گوتی: جادووی لی کراوہ. گوتی: کئجادووی لی
کردووہ؟ گوتی: لہبیدی کوری ئہعصہم. گوتی: لہچی دا؟ گوتی: لہشانہو
کۆلک و مووی دہمی شانہ، کہ لہکاتی مووداھیئاندا بہردہبیئتہوہ، یا لہناو
ددانہکانی شانہدا دہمیئیتہوہ و، لہکیف (قاوغ) ی ہییشووی خورمای نیردا،
گوتی: جا ئہوہ لہکوییہ؟ گوتی: وا لہناو بیری ذی ئہروان دا.

عائیشہ فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خوی لہسر ہی) لہگہل دہستہیی لہپارانی
خویا، جوون بۆ ئہوی، لہپاشا گہرپیہوہ فہرمووی: ئہی عائیشہ! بہو تاقہ
خودایہ ناوہکہی دہلئی لینجاوی خہنہیہ، و دارخورماکانی دہلئی سہرو
گوئیلاکی شہیتانن وا رمزا قورس و نالہبارن. گوتم: ئہی پیغہمبہری خودا!ئایا
دہریت ہیئا لہبیرہکہ؟ فہرمووی: (نہ، بہلام من خودا چاکی کردمہوہو
حہزیشم نہکرد کہ شہر بوروژینم لہخہلک، جا لہبہر ئہوہ دہستوورم دا
بیرہکہیان پپرکردہوہو گہرامہوہ). (ش) (تاج/٤- ١٧٩- ٥٤٤-١). باسی
جادووبازی).

١٣٢٢- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله
عليه وسلم): (يأتي الشيطان أحدكم فيقول من خلق كذا من خلق

كَذَا حَتَّى يَقُولَ مَنْ خَلَقَ رَبِّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيُنْتِهِ (الحديث ٣٢٧٦). (٣٧٤).

ئەبوھورەیرە (مەزەبى خەوى لى بى) فەرەمۆى: پەيغەمبەر (دروودى خەوى لى بى) فەرەمۆى: شەيتان دى بەلای يەكەكتانەو، دەجیته بن کلیشه‌ی و ختە ختەى دەداو دەلى: كى ئەمەى دروست کردوو؟ كى ئەوەى دروست کردوو؟ هەتا بەرمبەرە دەلى: ئەى كى خودای توى دروست کردوو؟ كە کار گەشت بەم رادەپە پەنا بگرن بەخوداو، واز بێنن لەم جوړە ووتو ویرمیه (ش/د-تاج/١ ل ٢٨- ز- ٣-ف- ٣. باسى باومر زیادو كەم دەكاو وەسوسە زیانى پێناگەيەن).

١٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُشِيرُ إِلَى الْمَشْرِقِ فَقَالَ: (هَآ إِنِّ الْفِتْنَةَ هَآ هُنَا إِنِّ الْفِتْنَةَ هَآ هُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ) (الحديث ٣٢٧٩، طرفه في: ٣١٠٤، ٣٥١١، ٥٢٩٦، ٧٠٩٢، ٧٠٩٣) (٣٧٥).

عەبدوللای كورێ عومەر (مەزەبى خەوانى لى بى) فەرەمۆى: بەچاوى خۆم پەيغەمبەرم بىنى ئاماژەى بۆ خۆرەهەلات دەکردو دەيفەرەمۆ: (بىدارى! بەراستى ئاليرەو لە خۆرەهەلاتەو ئاشووب وەرته‌نەو ئازاودى گەورە گەورە سەر هەلدەدن، هەر لەوێشەو شاخى شەيتان قوت دەبێتەو هەل دى) (تاج/٥- ٢٥٥ز- ٧٢. باسى گەورەى ولاتى شام. ف- ١، ٢، ٣، ٤، ٥).

١٣٢٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ أَوْ قَالَ: جُنَحَ اللَّيْلِ فَكُفُّوا صَبَائِكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْشِيرُ حَبَائِلَ فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ وَأَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ وَخَمِّرْ إِيَّكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ).

اللَّهُ وَلَوْ تَعَرَّضُ عَلَيْهِ شَيْئًا) (الحديث ٣٢٨٠، أطرافه في: ٣٣٠٤، ٣٣١٦، ٥٦٢٣، ٥٦٢٤، ٦٢٩٥، ٦٢٩٦) (٣٧٦).

جابر (مزی خوی لی بر) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خوی لیسر بر) فہر مووی: (کہ سہرمتای شہو داهات) یا فہر مووی: (کہ بہرایی تاریکی شہو دہستی پیکرد، نیتر لہو دمہدا منالہ کانتان بگرنہ وہو مہیلن لہو کاتہدا بلاو ببہوہ بہم لاو بہ ولادا، چونکہ دیوہکان، واتہ: شہ یاطینی، حہ زیان لہ تاریکیہ، رقیان لہرووناکییہ، لہ تاریکی و رمشایی و دؤخی وادا دہکونہ ہہ لہو چالاکی نواندن. بہ لام کاتی تاوی لہ شیوان تی پیری و بوو بہ شہوی تہواو، نیتر ریگہی هاموشویان لی مہ گرن. ودمرگاگہت دابخہ و ناوی خودا بہینہ، و لہ کاتی پیویستدا چراگہت بکوژینہ وہو ناوی خودا بہینہ، ودمہ مبینی کوندہو مہ شکہگہت ببہستہ و ناوی خودا بہینہ، سہری دمفرو حاجہ تہگہت داپوشہ و ناوی خودا بہینہ، خوئہ گہر ہیچت دہست نہکہوت، چلی دار لہ سہر باری پانی، لہ سہر دہمی قاپ و حاجہ تہکہ دابنی و ناوی خودا بہینہ) (تاج/ ٤- ٦٤ ز- ١٩ - باسی دمفرو قاپ و حاجہت. ف- ٣+١+٢).

١٣٢٥- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ قَالَ كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَجُلَانِ يَسْتَبَانِ فَأَحَدُهُمَا أَحْمَرٌ وَجْهُهُ وَاتَّفَخَتْ أَوْذَانُهُ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ لَوْ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ) فَقَالُوا لَهُ: (إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَقَالَ: وَهَلْ بِي جُنُونٌ) (الحديث ٣٢٨٢، طرفاه في: ٦٠٤٨، ٦١١٥) (٣٧٧).

(٣٧٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء... رقم: ٢٠١٢.

(٣٧٧) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه عند الغضب، رقم: ٢٦١٠.

سولهیمانی کورپی صورهدی کورپی نه لجون، پیاویکی پیاوانه‌ی خیرۆمه‌ند بوو، ناییندارو خواپهرستیکی جوان بوو، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا ناوی یه‌سار بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسه‌ر بی) ناوه‌که‌ی گۆرپی و ناوی نا سولهیمان. له‌کوفه نیشه‌جی بوو، یه‌که‌م جار که موسوئلمانان کوفه‌یان ئاوه‌دانکرده‌وه، نه‌ویش له‌وئ خانویه‌کی بۆ خۆی دروست کردو ئیتر بوو به نیشه‌جیی ئه‌وئ، پیاویکی خانه‌دانی به‌ته‌مه‌ن بوو، خاومنی ریزو قه‌دریکی تایبه‌تی بوو، له‌هۆزه‌که‌یدا قسه‌ی دەرۆیی و دهم سپیان بوو.

له‌گه‌ل عه‌لی دا ئاماده‌ی شه‌ری صه‌فین بوو، له‌دژی هه‌زره‌تی عائیشه، و له‌صه‌فین له‌موبارمه‌یه‌کا، چوو مه‌یدان بۆ هه‌شه‌بی ذوظه‌لیم، وه‌ کوشتی. له‌گه‌ل خه‌لکی کوفه‌دا نامه‌یه‌کیان نووسی بۆ حوسه‌ینی کورپی عه‌لی، که‌بجی بۆ ناویان، نه‌وان پشتگیری ده‌که‌ن، به‌لام که حوسه‌ین چوو نه‌وان پشتگیریان نه‌کرد، کاتی حوسه‌ین شه‌هید بوو نه‌وان په‌شیمان بوونه‌وه.

رافه‌و شیکردنه‌وه:

سولهیمانی کورپی صورهدی کورپی نه‌لجون، پیاویکی پیاوانه‌ی خیرۆمه‌ند بوو، ناییندارو خواپهرستیکی جوان بوو، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا ناوی یه‌سار بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی لسه‌ر بی) ناوه‌که‌ی گۆرپی و ناوی نا سولهیمان. له‌کوفه نیشه‌جی بوو، یه‌که‌م جار که موسوئلمانان کوفه‌یان ئاوه‌دانکرده‌وه، نه‌ویش له‌وئ خانویه‌کی بۆ خۆی دروست کردو ئیتر بوو به نیشه‌جیی ئه‌وئ، پیاویکی خانه‌دانی به‌ته‌مه‌ن بوو، خاومنی ریزو قه‌دریکی تایبه‌تی بوو، له‌هۆزه‌که‌یدا قسه‌ی دەرۆیی و دهم سپیان بوو.

له‌گه‌ل عه‌لی دا ئاماده‌ی شه‌ری صه‌فین بوو، له‌دژی هه‌زره‌تی عائیشه، و له‌صه‌فین له‌موبارمه‌یه‌کا، چوو مه‌یدان بۆ هه‌شه‌بی ذوظه‌لیم، وه‌ کوشتی. له‌گه‌ل خه‌لکی کوفه‌دا نامه‌یه‌کیان نووسی بۆ حوسه‌ینی کورپی عه‌لی، که‌بجی بۆ ناویان، نه‌وان پشتگیری ده‌که‌ن، به‌لام که حوسه‌ین چوو نه‌وان پشتگیریان نه‌کرد، کاتی حوسه‌ین شه‌هید بوو نه‌وان په‌شیمان بوونه‌وه.

جا لهناو خۆيانا گوتيان: تهوبه و په شيمانيمان قه بوول نيينه، مه گهر له سهر نيمامي حوسه ين خۆمان بده ين به كوشت، جا له سهر نهم بناغه يه له سهره تاى مانگى رهبى دوه ما، سالى شه ستو پينجى كۆچى له شكر يان كړدو له نه خيله كۆبوونه وه و، سوله يمانى كورى صوره ديان كړد به فهرمان پر هوى خۆيان، و مناويان نا فهرمان پر هوى تهوبه كاران (امير التوابين).

نه و جا خوى و موسه ييبى كورى نه جيبه له گهل له شكر يكى چوار هزار كه سيدا له تهوبه كاران كه و تنه پرئ، له (عين الورد) كه ناوى شو يني كه بهرنگارى سوپاى عوبه يدو للى كورى زياد بوون، له نه بهر دى كا سوله يمان و موسه ييب و سوپا كه يان هه موو كوژران، نه و دهمه ي شه هيد بوو ته مه نى نه وه و سى سال بوو، نه وه وى كوشتى ناوى په زيدى كورى حوصه ينى كورى به هز بوو، تير يكى پيوه ناو به و تيره مرد، جا سهرى سوله يمان و سهرى موسه ييب يان برى و، به ديارى برديان بؤ مهروانى كورى نه له كه كه! (بروانه: ژماره: ١٠١٥ ت ٢٣٠٧ ف).

١٣٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْتَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرْدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ هَذَا ضَحِكَ الشَّيْطَانُ) (الحديث ٣٢٨٩، طرفاه في: ٦٢٢٣، ٦٢٢٦) (٣٧٨).

نهوبه و ره ديره (همزه خوى لن به) فهرمووى: پينغه مبه ر (درودى خوى لهر به) فهرمووى: (باو يشك له شه يتانه وديه، جا نه گهر په كيكتان باو يشكى هات، با هه تا دمتوانى بهرى بگرى و بيداته ده واوه، چونكه كاتى نيوه باو يشك دهمه و له كاتى باو يشك دانه كه دا دم داده چه قين و ده لين: هاها، شه يتان له خوشييانا به وه

پيڊه كهني (١) (رياض/٢- ٣٢٩ ف- ٨٧٨ ز- ١٤٢ - باسي: دهستووره كاني نزي
پژمين و باويشك).

١٣٢٧- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :
(الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلُمًا يَخَافُهُ
فَلْيَنْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ) (الحديث ٣٢٩٢،
أطرافه في: ٥٧٤٧، ٦٩٨٤، ٦٩٨٦، ٧٠٠٥، ٦٩٩٥، ٧٠٤٤) (٣٧٩).

نهم فهرموودميه له تاج دا ناوايه، كه دمبي بهروونكرندنه وه: ي تهواو بو
گيرانه وه ي نيره:

نه بوقه تاده (مزي غوي لي بي) فهرمووي: جاري واده بوو خهوني وام دهبيني
نه خوشي دهخستم، هه تا جاري گويم لي بوو له سهرومرر دهيفه رموو:
(خهوني باش له خودا وديهو خهوني خراب له شهيتانه وهيه، جا ههركاتي
يه كيكتان خهويكي خوشي دي بانه يگيرپته وه بو كهس، مه گهر بو دوستو
خهونزان، به لام نه گهر خهويكي ناخوشي دي، با له لاي جه پيه وه
سي تف روكا، وه په نا بگري به خودا له شهري شهيتان و له شهري نهو خهونه
و، نيتر بو كهسي نه گيرپته وه، نيتر خوا ياربي زياني بو ي نابي)
(تاج/٨-١٥-١١. باسي خهون و خهون بينين. ف-٣).

١٣٢٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَتَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ ثَلَاثًا فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى
خَيْشُومِهِ) (الحديث ٣٢٩٥) (٣٨٠).

(٢٧٩) قال في التاج: (رواه الأربعة: البخاري ومسلم وأبو داود والترمذي) ولاحظ ما جاء بصدد هذا

الحديث في خاتمة كتاب بدء الخلق في فتح الباري - المترجم.

(٢٨٠) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الإيتار في الإستنثار.. رقم: ٢٢٨.

ئەبوھورەیرە (رمزی خەوی لى بى) فەرەمۆى: لەخۆشەوێستەوه (دروودی خەوی لەسەر بى)

دەفەرەمۆى: (کاتى لەخەو خەبەرەتان دەبێتەوه دەستەنۆیژى بشۆرن، دەسێ جار هەنگ بکەن و ئاو لە لووتدان رادەن، تالووتان لەنازار پاك بێتەوه، چونکە شەیتان لەناو سەرەووی کونە لووتى نووستوودا شەو دەکاتەوه).

١٣٢٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: (اقْتُلُوا الْحَيَاتِ وَقَاتِلُوا ذَا الطَّفِيتَيْنِ وَالْأَبْتَرِ فَإِنَّهُمَا يَطْمِسَانِ الْبَصَرَ وَيَسْتَسْقِطَانِ الْحَبْلَ) (الحديث ٣٢٩٧، أطرافه في: ٣٣١٠، ٣٣١٢، ٤٠١٦، ٤٠١٧) (٣٨١).

ئەبەنەو عومەر (رمزی خەویان لى بى) فەرەمۆى: جارێ پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بى)

لەسەر مەنبەر ووتاری دەدا، گویم لى بوو دەیفەرەمۆو: (هەموو جۆرە ماری بکوژن، بەتایبەتی ئەو چەشنە مارانەى کە دوو هێلێ رەش وەک هێلێ پەلکە خورما وابەسەر پەشتیانەوه هەروا کوڵەوهیباب، چونکە ئەم دوو جۆرە مارە ئاوی چاوە دەبەن و سەک لەبارى ژن دەبەن، ئەوەندە رمزایان تالە و ئێسکیان قورسو و رمزایان بى رمزایە، تەنانەت بەچاوپێکەوتنیان ئاوی چاوە دادى و کۆرپەلە لەبار دەجێ!) (تاج/٤- ١٩- ز- ٥ ف ١- باسی ماری مالى ناوماڵ..).

١٣٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (رَأْسُ الْكُفْرِ نَحْوُ الْمَشْرِقِ وَالْفَخْرُ وَالْخِيَلَاءُ فِي أَهْلِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ وَالْفَدَّادِينَ أَهْلُ الْوَبَرِ وَالسَّكِينَةُ فِي أَهْلِ الْقَنَمِ) (الحديث ٣٣٠١، أطرافه في: ٣٤٩٩، ٤٣٨٨، ٤٣٨٩، ٤٣٩٠) (٣٨٢).

ئەبوھورەیرە (رمزی خەوی لى بى) فەرەمۆى: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بى) فەرەمۆى:

(سەرچاوەى کوفرو بێباومرێ لەلای خۆرەلاتەوهیە، شانازیکردن و فیزو

دەمەیه نواندن پێشەهێ خاوەن رەهۆگ و خاوەن رانە و شتر و وشتردارەکانە، بەلام هێمنی و سەلاری پێشەهێ خاوەن پەزو خاوەن ران و مالاتە. (ش/ت) (تاج/٥٧- ٢٣٨ ز- ٦٦ ف- ٣، ٤، ٥. باسی چاکیی چەن هۆزێکی عەرەب).

١٣٣١- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ نَحْوَ الْيَمَنِ فَقَالَ: (الْإِيمَانُ يَمَانٌ هَا هُنَا أَلَا إِنَّ الْقَسْوَةَ وَغَلْظَ الْقُلُوبِ فِي الْفُتَادَيْنِ عِنْدَ أَصُولِ أَذْنَابِ الْإِبِلِ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنَا الشَّيْطَانِ فِي رِبْعَةٍ وَمُضَرٍّ) (الحديث ٣٣٠٢، أطرافه في: ٣٤٩٨، ٤٣٨٧، ٥٣٠٣ (٣٨٣)).

عوقبەهێ کوری عەرە، ناسراو بەئەبو مەسعوود (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێخەمبەر (دروندی خۆی لەسەر بێ) بە دەستی ئاماژە یۆ لای یەمەن کردو فەرمووی: (یەمەن کەنگەهێ باومرو ئیمانە، دێرەقی و دێرەشیش وا لەناو قیزنە دەنگ دراو مەکانا، ئەوانەهێ کە هەر خەریکی خەزەتی رەهۆگ و شتر و گاو گولک و کولک و موون!)

کە لەو جوۆرە جێگایانەدا، لەو شوێنانەدا دوو شاخەهێ شەیتان هەڵدای، کە ئەم مالاتداری و ئازەلدارییە پێشەهێ هۆزی رەبیعەو هۆزی موزەهەرە (تاج/٥٧- ٢٣٩ ف- ٣ + ٤ + ٥).

١٣٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكَهَا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الْجَمَارِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا) (الحديث ٣٣٠٣ (٣٨٤)).

(٢٨٢) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: تفضل أهل الإيمان فيه ورجحان أهل اليمن فيه، رقم: ٥١.

(٢٨٤) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: استحباب الدعاء عند صياح الديك،

ئەبوھورەیرە (مەزى خوى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى گويىتان لەقوڤەى كەلە شىر بوو، داواى بەهرمو بەخشش لەخودا بکەن، چونکە ئەو بەو دەخوینى فریشتەى بینووە، کاتى گويىتان لەزەمەى کەرىش بوو، پەنا بگرن بەخودا لەشەرى شەیتان، بلىن: اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، پەنا دەگرم بەخودا لەشەرى شەیتان، چونکە ئەو ئەو کەرە کە دەزەپىنى شەیتانى دیوە). (ش/د/ت/ن. تاج/٩- ٢٢٥- ٧٧. باسى گوتەى کاتى خویندنى كەلەبابو کاتى زەپىنى گويدرێ).

١٣٣٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (فُقِدَت أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ وَإِنِّي لَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ إِذَا وَضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْ وَإِذَا وَضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْ) فَحَدَّثْتُ كَعْبًا فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ: قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ لِي مِرَارًا فَقُلْتُ: أَفَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ؟ (الحديث ٣٣٠٥) (٣٨٥).

ئەبوھورەیرە (مەزى خوى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) فەرمووى: بەرەپى ئەنەوێ ئیسرائیل، واتە: لەملەتى جوولەگە، بزرېوون و بى سەروشوین رۆیشتوون، کەس نازانى چىيان بەسەر هاتوو، وەمن وادمانم کەبوون بەمشک، وە ئەم مشکانەى ئیستا هەن لەو بەرەبابەن، چونکە مشکیش وەك جوولەگە ئەگەر شیری وشتى بۆ دابنرێ، ناىخواتەو، بەلام ئەگەر شیری مەپى بۆ دابنرێ دەىخواتەو.

جا کاتى ئەم فەرموودەم بۆ کەعبوللەهبار گێراپەو، گوتى: تۆ خۆت ئەمەت بىست کە پېغەمبەر (دروودى خوى لەسەر بى) وا بفەرمووی؟ گوتم: بەلى، چەند جارێ ئەمەى لىم دووبارەکردووە، منیش لەو بىزاربووم و پىم گوت: خۆ من تەوراتت بۆ ناخوینمەو، هەتا تۆ مەوداى رەخنەگرتنت هەبى،

له گیرانه وه که ی من به وینه بلی: که ی شتی وا له ته وراتا هه یه، من
فهرمووده ی پیغه مبهرت بو ده خوینمه وه و ته و او! (ش-تاج/ل- ۱۸- ز- ۴- ف- ۱۰.
باسی نه و گیانله به رانه ی که گوشتیان ناخوری).

۱۳۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): (إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ
فَبِإِنِّ فِي إِحْدَى جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَالْأُخْرَى شِفَاءٌ) (الحديث ۳۳۲۰، طرفه ی:
۵۷۸۲) (۳۸۶).

ئه بوهوره ر (مزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خوی لسمه بی) فهرمووی:
(ئه گهر ریکه وت میش که وت نه ناو خوار دنه وه ی که سیکتانه وه، بابه چوکل ی یا
به شتی نوقمی بکا، نه و جا دمری بهینی و فره ی بدا، حکمه تی نه وه ش
ئه مه یه: چونکه بالیکی دمری پیوه یه و نه و باله که ی تری دمرمان جا کاتی
ده که وینه ناو شتی که وه دمرده که پیش ده خا، که باله که ی تریشی نوقم بوو،
دمرمانه که ش کاریگهری خوی ده بینی!).

۱۳۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: (غُفِرَ لَأَمْرَأَةٍ مُوسِمَةٍ مَرَّتْ بِكَلْبٍ عَلَى رَأْسِ رَكْبٍ يَلْهَثُ قَالَ: كَادَ
يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ فَتَزَعَتْ خُفَّهَا فَأَوْتَقَتْهُ بِخِمَارِهَا فَتَزَعَتْ لَهُ مِنَ الْمَاءِ فَغُفِرَ لَهَا بِذَلِكَ)
(الحديث ۳۳۲۱، طرفه ی: ۳۴۶۷) (۳۸۷).

واتای نه م فهرمووده یه به ته و او ی له پیشه وه رابوورد، له م بهرگه دا، ژماره:
۱۰۳۸ ته جرید= ۲۳۶۳ فتح. جیاوازییه ک هه یه له گیرانه وه ی پیشه وه
ئاودمره که به سه گه که پیاوه، لی ره ژنیکی سوزانی داوینپیه.

نامەى بەدئى خەلق تەواو سەرەى نامەى (احاديث الأنبياء) ه شەوى نوؤى
رەمەزانى سالى ١٤٢٤ ك = ٢٠٠٣/١١/٤ ز سلىمانى. مالى خوۆمان خوابىپارىزى.
ئامىن. سەعات سى چارەكى كەمى شەو. سەرەى بەرگى چوارەمە خوابارىبى
بە (احاديث الأنبياء) دەست پى دەكا.

خوادايە بەبەرەكەتى ئەم كەتیبەو بەبەرەكەتى ئەم مانگە دەرڤەتم بۆ
بەرەخسەنى، كەلەپاش بەرگى چواری ئەم كەتیبە پىرۆزە (مختصر صحيح
مسلم للحافظ المنذري) یش تەرڤەمە بکەم و وری بگىرەم سەر زبانی
شیرینی کوردی، وەلەم ماویدەدا بەناسوودە بژین لەسای سیبەرى ئەم
باخچەگەلانەدا خوۆمان و مال و مال و دوست و برادەرمان و هەرکەسى
خزمەتى ئەم كەتیبە پىرۆزانە دەكا. ئامىن.

بەرگى سیهەم تەواو، خوا یاربى سەرەى بەرگى چوارەمە لەم پەراوە
پىرۆزە، كە دوابەرگە، كەبە (کتاب احاديث الأنبياء) دەست پى دەكا.

وەرگىر نوری فارس حەمەخان حەسەن

٢٠٠٣/١١/٤ زایینی

پیرستی بابہ تہ کان

لایہ ۵

بابہ ت

- ۳۹۔ نامہ ی کرین و فروشتن (کتاب البیوع)
- ۱۷۔ باسی مامہ لہ خوشی
- ۳۰۔ باسی بازارو سہوداو مامہ لہو ئہ یارہو پیوانہ
- ۳۹۔ باسی ہندی دستوری فروشتنی خوراک و شت شاردنہ وہ بؤکاتی گران
- ۴۴۔ ہندی مامہ لہو سہودای تایبہ تی، یا نہیی لیگراو
- ۶۳۔ باسی کرینی وینہی شتی بی گیان
- ۶۴۔ مروفی نازاد نافروشری
- ۶۹۔ ۴۰۔ نامہ ی سہ لہ م
- ۷۱۔ ۴۱۔ نامہ ی شونعہ
- ۷۴۔ ۴۲۔ نامہ ی بہ کریدان (کتاب الإجارة)
- ۸۸۔ ۴۳۔ نامہ ی بہرہ و روکردنہ وہ - حوالہ (کتاب الحوالات)
- ۸۹۔ قہرزی مردویش دروستہ ہوالہ ی سہرکسہ تر بکری
- ۹۰۔ ۴۴۔ نامہ ی دہستہ بہریوون (کہ فالہ ت) (کتاب الکفالة)
- ۹۲۔ ۴۵۔ نامہ ی جینداری، وانہ: وہ کالہ ت (کتاب الوکالة)
- ۱۰۵۔ ۴۶۔ نامہ ی کیتان و زہوی دان بہ مولکانہ (باب الحرث والمزارعة)
- ۱۱۵۔ باسی زہوی بی خاومن و ناودان کردنہ وہ
- ۱۲۱۔ ۴۷۔ نامہ ی باخہوانی (مساقات) و شت خواردنہ و خیری ناوو بیرو
- شتی تری لہ م بابہ تہ (کتاب المساقاة) (الشرب)
- ۱۳۶۔ باسی زہوی و زاری خہ لاتی
- ۱۳۷۔ باسی مافی ہاموشو ناودان و شتی وا
- ۱۳۹۔ ۴۸۔ نامہ ی قہر زکردن و دانہ وہی قہرزو دہست ستو نابووتی
- (کتاب الإستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس)
- ۱۴۴۔ ۴۹۔ نامہ ی دزایہ تی (کتاب الخصومات)
- ۱۴۸۔ ۵۰۔ نامہ ی دؤزراوہ (کتاب في اللقطة)

- ۱۵۰ - ۵۱- نامه‌ی نازده واییه‌کان (کتاب المظالم)
- ۱۶۴ - ۵۲- نامه‌ی هاوبه‌شی (کتاب الشریکه)
- ۱۷۳ - ۵۳- نامه‌ی بارمته (کتاب الرهن)
- ۱۷۵ - ۵۴- نامه‌ی کؤیله نازادکردن (کتاب العتق)
- ۱۸۲ - نامه‌ی نامه‌نووسی (کتاب الکاتب)
- ۱۸۵ - ۵۵- نامه‌ی به‌خشینو به‌هره‌ی شت به‌خشینو دیاری
- ۲۰۶ - ۵۶- نامه‌ی شایه‌تیدان (کتاب الشهادات)
- ۲۰۶ - هره‌شه‌کردن له‌شایه‌تی درؤ
- ۲۰۷ - شایه‌تی کوئرو بانگو و سه‌وداو مامه‌له‌ی و شتی تری وای که به‌یومندی
به‌دمنگه‌وه بی دروسته
- ۲۰۸ - داستانی هه‌لات و بوختانه گه‌وره‌که (حدیث الإفک)
- ۲۲۹ - ۵۷- نامه‌ی ریکه‌وتن (سولج) (کتاب الصلح)
- ۲۳۶ - ۵۸- نامه‌ی مهرجه‌کان (کتاب الشروط)
- ۲۳۷ - مهرجی که شهرعی نه‌بی بووجه
- ۲۴۰ - باسی مهرج له‌غەزاداو، ریکه‌وتن له‌گەل دوژمن و ده‌سته‌ی جه‌نگ دا
- ۲۶۵ - ۵۹- نامه‌ی راسپیتری (وه‌سیت) (کتاب الوصایا)
- ۲۷۶ - ۶۰- نامه‌ی خه‌بات و تیکۆشان و غەزاو ژیننامه
- ۲۷۶ - باسی گه‌ورمیی خه‌بات و غەزاکردن و ژیننامه
- ۲۸۰ - باسی پهرییه‌ جاو به‌له‌که‌کان و چۆنییه‌تی شیوه‌ی شیرینیان
- ۲۸۹ - خۆ شۆردن سوننه‌ته له‌پاش شه‌رو له‌پاش تۆز
- ۲۹۰ - ئیسلام بوون و شه‌هیدبوون هه‌موو تاوانی دمه‌شۆرنه‌وه
- ۲۹۲ - شه‌هید بوون چۆری زۆره
- ۲۹۳ - خاوه‌نی عوزر به‌قه‌د تیکۆشه‌ران خیریان بۆ دمه‌سورئ
- ۲۹۴ - خه‌نده‌کو و سه‌نگه‌ر هه‌له‌که‌ندن سوننه‌تن له‌کاتی شه‌ردا
- ۲۹۹ - خیریو پاداشی سامان خه‌رج کردن له‌ریگه‌ی خودادا
- ۳۰۰ - خۆ بۆنخۆشکردن به‌ر له‌ده‌ستپێکردنی شه‌ر

- ٣٠١ سووسه كردن و كۆكردنهوى ههوالى دوزمن
- ٣٠٢ خيرو خوڤى لهناوچهوانى و لاخى بهرزه گرێدراوه
- ٣٠٦ شوومى و بهمدبوومى و ههندئ باسى ترى و لاخى سوارى
- ٣١٠ هاوبهشى و بهشدارى كردنى ژن له بهرهى جهنگا
- ٣١٥ پييت و فهرى نزاو پارانهوى زهيوونان يهكيكه لههوى سهركهوتن
- ٣١٧ باسى ههندئ كهمرستهى جهنگ و ههندئ ورده بابيهتى ترى كاتى جهنگ
- ٣٢١ شهر لهگهڵ ههندئ نهتهودا
- ٣٢٤ لهكاتى جهنگ دا نزاو پارانهوه پهسهندهو بهسووده (ههروا لهسهرتاوه بانگ بكريڻ بۆ سهه نايبينى ئيسلام)
- ٣٢٥ لهدهمهدهمى گهرمهى جهنگا پارانهوه پهسهنده
- ٣٣٠ خواحافيزى و دهرچوون بۆ سهفهرو بۆ غمزا لهروژى پينچ شههمهدا سوننهته
- ٣٣١ فهرمانبهريى فهرمانپهروا و پهيمان پيدانى
- ٣٣٨ ئهركى دهخريته سهershانى غمزاكار كه لهووزى دا ههين
- ٣٣٩ كاتى ههلبزاردى دمست پيكردى جهنگ
- ٣٤١ باسى ئالاو كرێكار لهغمزادا ههندئ هوى سهركهوتن و وردمشتى تر
- ٣٤٦ سهفهه بهههروان بۆ و لاى دوزمن ناباشه، ژيكر لهسهفهردا
- ٣٥٠ سهفهركردن بهتهنها يا به بئفههرمانى باوك و دايك
- ٣٥١ ههندئ بابيهتى جياجيا لهكاتى غمزا و مهههندئ مههانهى رهوا
- ٣٥٣ كوشتنى ژن و منال و سووتاندن بهئاگرو ديل و بارمتهو....
- ٣٥٨ دووبههركى و بهگوئ نهكردنى فهرمانى سهربازى و ههندئ بابيهتى تر
- ٣٧٠ گزى و دهمپيسى و بهپيكردى و پيشواى خهباتگيران
- ٣٧٦ ٦١- باسهكانى پينچ يهك (أبواب الخمس)
- ٣٧٩ ٦٢- باسى سهرايه و نهشهرو نهجهنگ (أبواب الجزية والموادعة)
- ٣١٣ ٦٣- نامهى سهرهتاى دروستبووان (مهخلوقات) (كتاب بدء الخلق)
- ٤٥٥ پيپرستى سهرباسهكان